

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

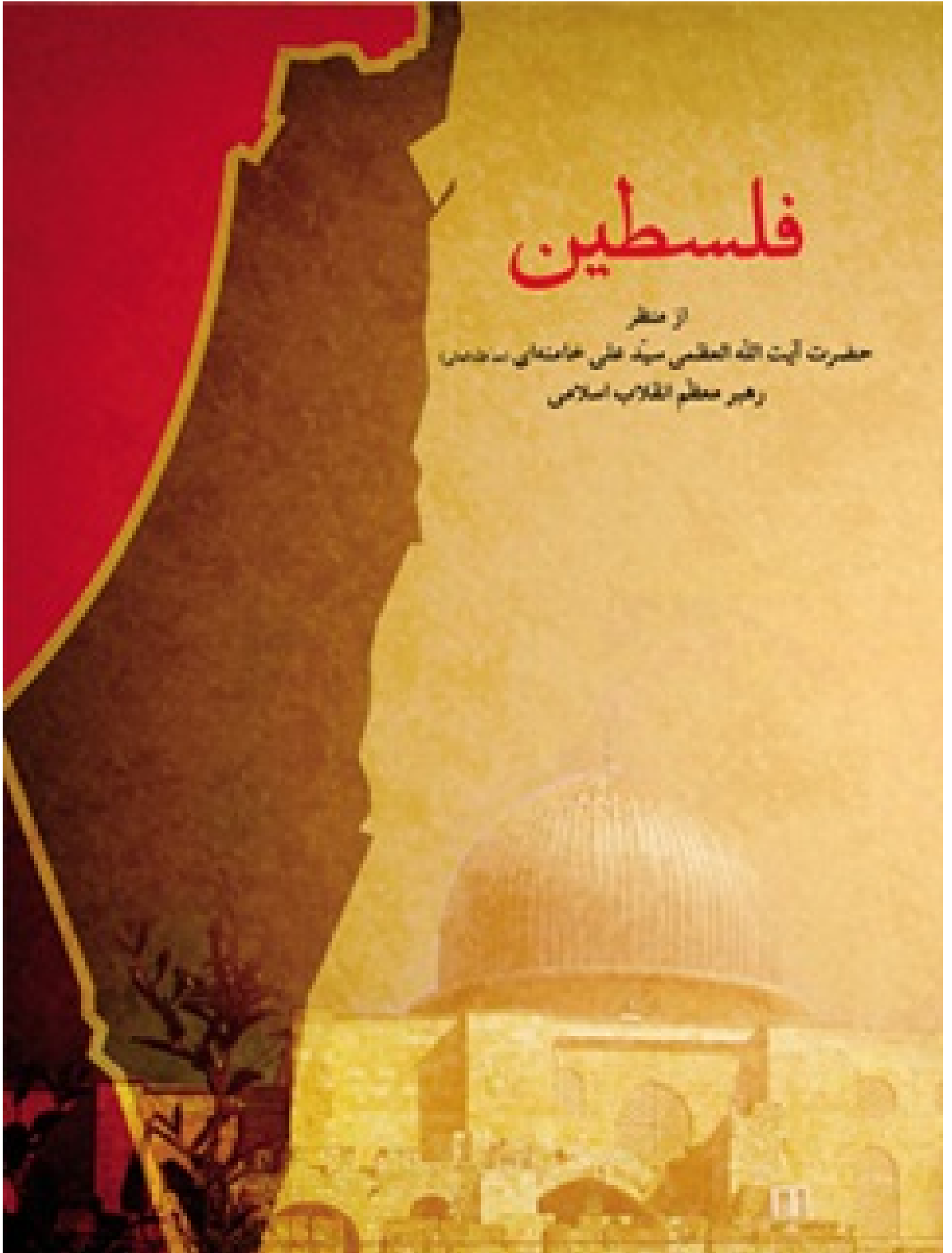
عمران
علیهما السلام

www.ghaemiyeh.com
www.ghaemiyeh.org
www.ghaemiyeh.net
www.ghaemiyeh.ir

فلسطين

ترجمة

حضرت آية الله العظمى سيّد علي خامنئى دامادى
رهبر معظم انقلاب اسلامى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فلسطین از منظر حضرت آیت الله العظمی خامنه ای (مدظله العالی) رهبر معظم انقلاب اسلامی

نویسنده:

سعید صلح میرزایی

ناشر چاپی:

انقلاب اسلامی

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۲۲	فلسطین از منظر حضرت آیت الله العظمی خامنه ای (مدظله العالی) رهبر معظم انقلاب اسلامی
۲۲	مشخصات کتاب
۲۳	اشاره
۲۷	پیشگفتار
۴۷	مُقَدِّمَه
۶۱	یادی از دومین روز قدس
۶۱	اشاره
۶۱	روز قدس؛ روز اسلام، انسانیت، انقلاب و امام
۶۱	امتیاز روز قدس بر ایام الله دیگر
۶۲	روز قدس؛ روز شکستن پشت مستکبران امریکایی و مزدوران صهیونیستش
۶۲	آینده ی فلسطین
۶۳	وَعْدَةُ يَوْمِ الْقِيَامَةِ؛ شکست دوباره ی بنی اسرائیل
۶۳	مسأله ی فلسطین یک مسأله ی انسانی؛ نه صرفاً عربی یا اسلامی
۶۴	جنایات صهیونیستها؛ بی سابقه در دنیا
۶۵	شکست اسرائیل توسط مسلمانان؛ عامل خوشبختی آنان در دنیا
۶۶	جدا بودن حساب صهیونیسم و یهود
۶۶	وجوب شرعی کمک به مردم فلسطین
۶۷	کوتاهی دولت های مسلمان در مسأله ی فلسطین
۶۸	ممکن بودن محو کردن اسرائیل با اراده و عزم ملتها
۶۹	انقلاب اسلامی ایران؛ الگوی همه ی انقلاب های اسلامی
۶۹	وظیفه ی ما در برابر امپریالیزم امریکا و ملت های مستضعف عرب
۷۰	مَثَلِ رِيْغٍ وَ مَثَلِ سَطَلِ آبٍ!

- بخش اول: کلیات ۷۱
- اشاره ۷۱
- فصل اول: اهمیت مسأله ی فلسطین ۷۳
- مسأله ی فلسطین؛ مهم ترین مسأله ی دنیای اسلام ۷۳
- غمگینی روح مقدّس پیغمبر صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در عوالم بالا از مسأله ی فلسطین ۷۳
- مسأله ی فلسطین؛ فوری ترین مسأله ی جهان اسلام ۷۴
- مسأله ی فلسطین؛ مصیبت بزرگ جهان بشریّت ۷۴
- اهمّیت بیت المقدّس، در کنار مسأله ی فلسطین ۷۵
- مسأله ی فلسطین؛ مسأله ی اول جهان اسلام، ۷۶
- مسأله ی فلسطین؛ مهم ترین مسأله ی جهان اسلام ۷۸
- بیت المقدّس، محور اصلی ۷۸
- مسأله ی فلسطین؛ محور اصلی خیزش اسلامی ۷۹
- مسأله ی فلسطین؛ مهمترین مسأله ی بشریّت امروز ۷۹
- هدف از بحث درباره ی فسطین: آزادی آن ۸۰
- فلسطین؛ پاره ی تن اسلام ۸۰
- حل نشدن مسأله ی فلسطین ۸۱
- مسأله ی مهمّ این دوران، مسأله ی فلسطین ۸۱
- ارتباط فلسطین به سرنوشت غیر فلسطینی ها ۸۲
- جنگ با فلسطین، در واقع جنگ با موجودیّت اسلام ۸۳
- عدم فراموشی فلسطین از خاطر مسلمانان ۸۳
- فصل دوّم: جمهوری اسلامی و مسأله ی فلسطین ۸۵
- مسأله ی فلسطین در جمهوری اسلامی؛ مسأله ی عقیده، نه یک استراتژی سیاسی ۸۵
- حمایت از ملت های مظلوم به ویژه ملت فلسطین، جزو سیاست های کلی نظام ۸۶
- ناقص بودن پیروزی ایران بدون نابودی اسرائیل ۸۷

- ۸۷ مشخّصه ی «خط امام» توجّه ویژه به مبارزه با رژیم اشغالگر قدس؛
- ۸۹ جهانی بودن نهضت امام
- ۸۹ امید آفرینی انقلاب برای فلسطینیها
- ۹۰ موضع ما
- ۹۱ مسأله ی بیت المقدّس، جزو مسائل ملت و نظام جمهوری اسلامی
- ۹۲ مردم ایران و نظام جمهوری اسلامی؛ مایه ی امید مسلمانان
- ۹۲ اهمّیت حفظ عزّت جمهوری اسلامی، برای تقویت روحیه ی ملت‌های مظلوم
- ۹۳ الگو بودن ایران برای فلسطینیان
- ۹۳ ایران؛ الگوی مقاومت ملت‌ها
- ۹۴ پیشتازی دولت جمهوری اسلامی در حمایت از فلسطین
- ۹۵ دمیدن جان تازه در کالبد فلسطین توسط نهضت امام خمینی قدّس سرّه
- ۹۵ ملت ایران، پشتیبان ملت فلسطین
- ۹۶ اهتزاز پرچم اسلام توسط امام راحل، موجب بیداری ملت فلسطین
- ۹۹ تأثیر انقلاب اسلامی بر مسأله ی فلسطین
- ۱۰۰ آمادگی ملت ایران برای حضور در صحن هی مبارزه
- ۱۰۰ آمادگی جوانان ایرانی برای جانفشانی در فلسطین
- ۱۰۱ غیرقابل مصالحه بودن فلسطین
- ۱۰۱ دفاع مقدس ایران؛ الگوی فلسطین
- ۱۰۲ پیروزی انقلاب اسلامی و حزب الله لبنان از عوامل شکل گیری انتفاضه
- ۱۰۲ تبلیغات علیه ایران به خاطر دشمنی با اسرائیل
- ۱۰۳ گناه جمهوری اسلامی؛ طرفداری از حق
- ۱۰۵ بزرگترین عیب جمهوری اسلامی از نظر امریکا، نپذیرفتن غصب غاصبان
- ۱۰۵ مشکل اصلی امریکا با ایران؛ مخالفت با طرح‌های ذلّت بار سازش
- ۱۰۷ نترسیدن از انزوا به خاطر دفاع از فلسطین

- فصل سوم: صهیونیسم و اسرائیل ۱۰۹
- صهیونیسم؛ مفهومی وسیعتر از اسرائیل ۱۰۹
- صهیونیستها؛ طراح تحولات منفی در سطح بین‌المللی در قالب ناتوی فرهنگی ۱۱۰
- سیطره ی صهیونیسم بر اغلب خبرگزاریها ۱۱۳
- سیطره ی صهیونیسم بر اغلب مراکز قدرت بین‌المللی، قدرتهای مالی و اقتصادی ۱۱۳
- اعلام هدف اسرائیل بزرگ توسط صهیونیستها، به سبب سکوت و سازش دولتهای عربی ۱۱۴
- ماهیت اسرائیل ۱۱۵
- رژیم غاصب صهیونیست، واضحترین نمونه ی دولت تروریست ۱۱۶
- دو بلا در سطح جهان: بلای تروریسم و بلای حفاکشی مدعیان زمامداری امور بشر ۱۱۷
- حیله گری اسرائیل؛ تلاش برای به رسمیت شناخته شدن توسط اعراب ۱۱۸
- کوتاه آمدن در برابر اسرائیل، باعث خشونت بیشتر آن ۱۱۸
- خاصیت قدرت استکباری؛ بی توجهی به حقوق دیگران ۱۱۹
- اهداف اسرائیل از به دست آوردن رسمیت از کشورهای عربی ۱۲۱
- علت قدرتمندی اسرائیل؛ دوگانگی دولتهای اسلامی با ملت‌هایشان ۱۲۱
- سوء استفاده ی دشمن از غفلت مسلمین ۱۲۲
- عقب نشینی دولتهای اسلامی، موجب گستاخی استکبار ۱۲۲
- نقطه ی ضعف دشمن، همان نقطه ی سختگیری او ۱۲۳
- افول قدرت با نبود استدلال و انجام ترور ۱۲۴
- ندای صلح طلبانه ی ریاکارانه ی صهیونیستها ۱۲۵
- دروغگوی اسرائیل درخواست صلح ۱۲۵
- شگرد تبلیغاتی صهیونیستها از آغاز: مظلوم‌نمایی ۱۲۹
- راهبردهای صهیونیسم و غرب در مواجهه با دولتهای اسلامی ۱۳۱
- شکست هیمنه ی نظامی اسرائیل ۱۳۲
- هدف اسرائیل؛ سیطره بر همه ی جهان اسلام ۱۳۲

- ۱۳۲ پوسیدگی رژیم اسرائیل از درون
- ۱۳۳ اهمیت بین المللی مسأله ی فلسطین برای اسرائیل
- ۱۳۳ خطر امنیتی اسرائیل برای کلّ منطقه
- ۱۳۳ خطر اقتصادی اسرائیل برای کلّ منطقه
- ۱۳۴ حيله ی دشمنان؛ تبدیل نقطه ی اتّحاد مسلمین به نقطه ی اختلاف
- ۱۳۵ تفاوت صهیونیستها و یهود
- ۱۳۵ بزرگ ترین خطر برای حال و آینده ی جهان اسلام؛ دولت غاصب صهیونیست
- ۱۳۵ سوء استفاده ی اسرائیل از حوادث جهان
- ۱۳۸ نیاز اسرائیل به صلح
- ۱۳۹ خوی توسعه طلبی صهیونیستها
- ۱۴۰ جدیتر شدن دشمنان، پس از مشاهده ی حرکتها ی اسلامی
- ۱۴۱ هدف اسرائیل بالاتر از فتوحات فعلی اش
- ۱۴۲ حذف اسرائیل، فقط با کمک همه ی مسلمانان
- ۱۴۲ پایبند نبودن اسرائیل به هیچ اصل انسانی و هیچ قانون بین المللی
- ۱۴۳ رژیم اسرائیل؛ یک رژیم غیرقابل اعتماد
- ۱۴۳ بازدارنده نبودن مذاکره در برابر جنایات اسرائیل
- ۱۴۳ استفاده ی دشمن از سلاح روانی برای خاموش نمودن بیداری اُمت اسلامی
- ۱۴۴ جنایت اسرائیل
- ۱۴۴ دولت صهیونیستی؛ پا در گل و فرومانده در کار
- ۱۴۵ به بُن بست کامل رسیدن دولت امریکا و صهیونیستها در فلسطین
- ۱۴۶ وحشت اسرائیل از بیداری اسلامی در مصر
- ۱۴۶ مخالفت با اسرائیل و آمریکا، برگرفته از دستور اسلام
- ۱۴۷ سکوت محافل حقوق بشر و اسلامی با مشاهده ی ستم اسرائیل
- ۱۴۹ فصل چهارم: غرب و آمریکا و صهیونیسم

- ۱۴۹ هدف استکبار از ایجاد اسرائیل
- ۱۵۰ نفوذ صهیونیستها روی دولتهای غربی
- ۱۵۰ نفوذ صهیونیست بر کشورهای اروپایی
- ۱۵۱ هدف استکبار؛ حذف هر عنصر مقاومت
- ۱۵۲ آمریکا و وابستگانش؛ سهم در شکستهای اسرائیل
- ۱۵۵ حمایت آمریکا از جنایات صهیونیستها
- ۱۵۶ اشتباه بزرگ استکبار؛ حمایت از رژیم صهیونیستی
- ۱۵۷ جنایات اسرائیل و حمایت آمریکا
- ۱۵۷ حمایت بیش‌مانه ی غرب از جنایات اسرائیل
- ۱۵۹ سکوت و حمایت غرب و آمریکا در برابر جنایات اسرائیل
- ۱۶۰ گناه کارهای صهیونیستها، به گردن رژیم امریکا
- ۱۶۱ حمایت استکبار از اسرائیل، ضامن بقای آن
- ۱۶۲ هدف صهیونیستها و آمریکا؛ حذف نام فلسطین
- ۱۶۴ اتحاد شوم آمریکا و صهیونیسم برای دشمنی با اسلام
- ۱۶۵ دوگانگی مطبوعات غربی درباره ی جنایات اسرائیل
- ۱۶۶ سکوت قدرتها نسبت به جنایات اسرائیل
- ۱۶۶ نکته ی تلخ؛ مظلوم نمایی نسبت به غاصب و ظال منمایی نسبت به مظلوم
- ۱۷۵ درک غلط مسؤولان آمریکا از مفهوم تروریسم
- ۱۷۶ حمایت امریکا از تروریسم دولتی اسرائیل
- ۱۷۷ دوگانگی آمریکا در مبارزه با تروریسم
- ۱۷۸ اسرائیل؛ سگ زنجیری دولت امریکا
- ۱۷۹ منافع اسرائیل؛ خط قرمز آزادی در غرب
- ۱۸۰ دخالت آمریکا موجب کورتر شدن گره مسأله ی فلسطین
- ۱۸۲ عدم استحقاق آمریکا برای دخالت در مسائل منطقه

- ۱۸۳ رسوایی لیبرالیسم در مسأله ی فلسطین
- ۱۸۴ دشمنی آمریکا با گروه های جهادی
- ۱۸۴ شرم باد بر شما! اینست طرفداری از آزادی؟!
- ۱۸۵ وقاحت استکبار در انکار حقیقتی به نام «ملت فلسطین»
- ۱۸۵ دوگانگی در بحث حقوق بشر توسط غرب
- ۱۸۷ فصل پنجم: اسرائیل و دولتهای عرب و مسلمان
- ۱۸۷ دشمنی با اسرائیل، غیرقابل جمع با دوستی حامیانش
- ۱۸۸ سکوت خیانت بار سران عرب و مواضع ذلت بار مُدَّعیان رهبری فلسطین
- ۱۸۹ آزاد نبودن ملتهای مسلمان درباره ی اعتراض به جنایات اسرائیل
- ۱۹۰ خیانت تشکیلات خودگردان
- ۱۹۱ ریختن قیح رابطه ی با اسرائیل در میان دولتهای عرب
- ۱۹۱ خیانت کشورهای حاشیه ی خلیج فارس در به رسمیت شناختن اسرائیل
- ۱۹۲ عقب نشینی دولتهای عربی و برقراری رابطه با غاصب
- ۱۹۵ بخش دوم: شکست ها و پیروزی ها
- ۱۹۵ اشاره
- ۱۹۷ فصل اول: تاریخچه ی اشغال و عبرتها
- ۱۹۷ تاریخچه ی اجمالی غصب
- ۱۹۹ غفلتها در آغاز شکل گیری اسرائیل
- ۱۹۹ تاریخ مبارزات؛ ابتدای اشغال
- ۲۰۰ فتح فلسطین؛ آرزوی دیرین غرب
- ۲۰۰ هدف استعمار از تشکیل دولت صهیونیست
- ۲۰۱ اهداف اشغال فلسطین
- ۲۰۲ سه رکن تسلط غاصبانه ی صهیونیستها
- ۲۰۳ اصل ماجرای فلسطین

- ۲۰۵ مراحل غصب
- ۲۰۶ فریبکاری صهیونیستها در زمان غصب فلسطین
- ۲۰۹ تأثیر مخرب پیمان ننگین کم پدیوید
- ۲۱۰ علل شکست انتفاضه یِ اوّل
- ۲۱۲ حضور عنصر نجس و منفور صهیونیستها، سبب شروع انتفاضه یِ دوّم
- ۲۱۴ شکست اسرائیل در انتفاضه یِ دوّم
- ۲۱۵ اثر انتفاضه یِ دوّم؛ وحدت فلسطینیان
- ۲۱۶ بی اثر بودن کنفرانس پاییزی
- ۲۱۶ درسها و عبرتهای مبارزه، بزرگتر از دردها و مصیبتهای آن
- ۲۱۸ توافق ننگینِ تشکیلات خودگردان
- ۲۱۹ ننگ بر این انسانهای پست.
- ۲۲۰ تکرار عنوان مذاکره با اسرائیل، سبب شکسته شدن قبح آن
- ۲۲۱ ثمره یِ کنفرانس خیانت بار فلسطین
- ۲۲۱ مذاکره کننده با اسرائیل؛ منفور ملت‌های مسلمان
- ۲۲۲ دو توهّم؛ شکست ناپذیری اسرائیل و امید همزیستی در کنار آن
- ۲۲۴ یأس، سبب خودداری از ورود به میدان
- ۲۲۵ سختیها و بلاهای ملت‌های مسلمان، ناشی از گم کردن خط توحید عقیدتی و کلمه
- ۲۲۷ فصل دوم: پیروزیها و درسها
- ۲۲۷ اشاره
- ۲۲۷ صبر بر مصیبتها با نظر به ارزش پیروزی
- ۲۲۸ به هم ریختن تمام محاسبات اسرائیل با قیام فلسطینیان
- ۲۲۹ عدم بازدارندگی مذاکره با اسرائیل از جنایات آن
- ۲۲۹ قدرت ملت فلسطین در عین مظلومیت و عجز صهیونیست‌هایِ غدارِ جبار
- ۲۳۰ تهدید هر جوانِ فداکار فلسطینی به قدر یک لشکر

- ۲۳۱ قدرت اسرائیل، ناشی از عدم اتحاد مسلمین
- ۲۳۲ پیام، پس از جنگ ۲۲ روزه
- ۲۳۳ ریختن آبروی رژیم صهیونیستی و حامیانش، پس از پیروزی مقاومت فلسطین در غزه
- ۲۳۴ شکست اسرائیل در جنگ ۳۳ و ۲۲ روزه؛ شیب تند سقوط
- ۲۳۵ شدت عمل دشمن؛ نشانه‌ی ضعف و ب‌یتدبیری
- ۲۳۷ بخش سوم: مسؤولیتها
- ۲۳۷ اشاره
- ۲۳۹ فصل اول: مسؤولیت مردم فلسطین
- ۲۳۹ وظیفه‌ی فلسطینیان
- ۲۴۰ وظیفه‌ی فلسطینیان؛ حفظ وحدت
- ۲۴۰ لزوم حفظ هوشیاری و اتحاد
- ۲۴۱ وظیفه‌ی مردم فلسطین؛ مقاومت
- ۲۴۲ وظیفه‌ی فلسطینیان؛ مقاومت و حفظ وحدت
- ۲۴۳ هدف دشمنان؛ ایجاد تفرقه در فلسطین
- ۲۴۳ ایستادگی، تنها راه پیروزی
- ۲۴۴ لزوم روی آوردن فلسطینیان از مشیت و سنگ به سلاحهای آتشین
- ۲۴۵ فصل دوم: مسؤولیت امت اسلامی
- ۲۴۵ اشاره
- ۲۴۶ ارکان مقاومت
- ۲۴۷ وظیفه‌ی همه مسلمین و وجدانه‌ی آگاه
- ۲۴۹ وظیفه‌ی مسلمین و همه‌ی انسانها؛ حمایت مالی
- ۲۵۰ وظیفه‌ی همه؛ پاسخ به فریاد کمک خواهی فلسطینیان
- ۲۵۰ وظیفه‌ی مسلمین
- ۲۵۱ علاج به دست مسلمانان

- ۲۵۲ وظیفه ی مسلمین؛ حمایت و تجهیز مبارزان
- ۲۵۳ کمکهای سیاسی، مالی، بین المللی
- ۲۵۳ کمک مسلمانان به فلسطین؛ عمل به قرآن
- ۲۵۳ وظیفه ی مسلمین در قبال جنایات اسرائیل
- ۲۵۴ هر حرکت تفرقه انگیز در دنیای اسلام؛ گناهی تاریخی
- ۲۵۴ لزوم خروش امت اسلامی در مقابل جنایات اسرائیل
- ۲۵۵ احتیاج امت اسلامی به کمک خواستن از ذات اقدس الهی در برابر تهدیدها
- ۲۵۶ وضعیت فلسطین؛ ضعف جهان اسلام
- ۲۵۷ مسؤولیت ملتها در ساختن خاورمیانه ی جدید اسلامی
- ۲۵۸ پاسخ به ندای کمکخواهی فلسطینیان؛ شرط مسلمانی
- ۲۵۸ وظیفه ی مسلمین: فشار آوردن به دولتها برای کمک به فلسطین
- ۲۵۸ یک هویت جمعی بین المللی زنده ی خسته نشو، متکی به ایمان قلبی و دینی؛ عامل به چالش کشیدن قدرتها
- ۲۵۹ شکر نعمت قیام فلسطینیان توسط مسلمین
- ۲۶۱ فصل سوّم: مسؤولیت جمهوری اسلامی و ملت ایران
- ۲۶۱ اشاره
- ۲۶۱ وظیفه ی شرعی ما؛ دفاع از ملتهای مظلوم
- ۲۶۲ وظیفه ی ملت ایران؛ حمایت مالی
- ۲۶۲ بزرگترین وظیفه ی ملت و دولت ما
- ۲۶۵ فصل چهارم: روز قدس
- ۲۶۵ فایده ی اعتراضات مردمی به جنایات اسرائیل
- ۲۶۵ زنده نگه داشتن روز قدس
- ۲۶۶ اثر بزرگداشت روز جهانی قدس
- ۲۶۶ وظیفه ی ملتها در روز قدس
- ۲۶۷ روز قدس؛ عامل شکست دشمن غاصب

- ۲۶۸ تأثیر اعلام حمایتها از مبارزین
- ۲۶۹ مبارزه ی حامیان اسرائیل با روز قدس
- ۲۷۰ تشکر از ملت ایران به خاطر بزرگداشت روز قدس
- ۲۷۲ شرکت در راهپیمایی روز قدس، در سرما و گرما؛ دلیل اعتماد مردم به نظام جمهوری اسلامی
- ۲۷۳ روز قدس؛ عامل فشار ملت‌ها
- ۲۷۳ روز شریف قدس؛ یادگار فراموش نشدنی امام بزرگوار
- ۲۷۵ روز قدس؛ روز آزمایش بزرگ ملت‌های مسلمان
- ۲۷۵ نقش روز قدس در حفظ یاد فلسطین
- ۲۷۶ همه گیر شدن گرمی داشت روز قدس در جهان
- ۲۷۷ روز قدس؛ عامل زنده ماندن نام فلسطین
- ۲۷۸ روز قدس؛ نماد صف بندی حقّ در مقابل باطل
- ۲۷۹ روز قدس؛ مانع ذوب شدن فلسطین توسط دولت های خیانتکار
- ۲۸۰ روز قدس؛ امید بخش به مبارزین و اسرای در بند اسرائیل
- ۲۸۰ مقاومت وتظاهرات؛ تابنده ی نور امید
- ۲۸۱ روز قدس پشتوانه ی امنیّت کشور ما
- ۲۸۳ فصل پنجم: مسؤولیت دولتهای اسلامی
- ۲۸۳ وظیفه ی ملت ها و دولت های مسلمان
- ۲۸۴ حمایت از فلسطین؛ وظیفه ی الهی و سیاسی
- ۲۸۶ نابودی اسرائیل در به کارگیری همه ی امکانات جهان اسلام
- ۲۸۹ وظیفه ی دولت ها
- ۲۸۹ وظیفه ی دولت های مسلمان؛ قطع رابطه
- ۲۹۰ کمک سیاسی، مالی، تبلیغاتی
- ۲۹۱ وظیفه ی دولت های مسلمان در قبال جنایات اسرائیل
- ۲۹۱ احساس مسؤولیت دولت ها

- ۲۹۲ لزوم هوشیاری دولت های اسلامی
- ۲۹۲ عدم استفاده ی مسلمین از دارایی های مادی و معنوی؛ عامل تسلط دشمنان
- ۲۹۴ امروز روز به دست گرفتن ابتکار عمل توسط مسلمین
- ۲۹۴ وظیفه ی دول اسلامی؛ قطع تمام روابط سیاسی و اقتصادی
- ۲۹۵ وظیفه ی دولت های مسلمان؛ خروج از حال انفعال
- ۲۹۶ مسؤولیت سران عرب نسبت به جنایات اسرائیل
- ۲۹۶ ایستادگی در مقابل خباثت های صهیونیست ها، با استفاده از ظرفیت های دنیای اسلام
- ۲۹۹ فصل ششم: مسؤولیت رسانه ها
- ۲۹۹ وظیفه ی رسانه ها در دفاع تبلیغاتی از فلسطین
- ۳۰۱ وظیفه ی رسانه های خبری
- ۳۰۴ لزوم استفاده از روش های تبلیغاتی برای مبارزه با اسرائیل
- ۳۰۷ فصل هفتم: مسؤولیت نخبگان
- ۳۰۷ اشاره
- ۳۰۹ وظیفه ی روشنفکران در مبارزه با جنگ تبلیغاتی دشمن
- ۳۱۱ وظایف سنگین دلسوزان فلسطین
- ۳۱۱ کنفرانس تهران در سال ۱۳۷۰؛ کانون امید برای مخالفان سازش
- ۳۱۲ دستاورد مطلوب کنفرانس تهران در سال ۱۳۸۰؛ حمایت معنوی از پایداری
- ۳۱۲ نقد ترین و فوری ترین مطالبات ملت فلسطین
- ۳۱۳ لزوم درخواستهای عملی در کنفرانسها
- ۳۱۵ فصل هشتم: مسؤولیت دیگر افراد و اقشار
- ۳۱۵ وظیفه ی حجاج؛ لزوم بالا تر بردن بصیرت سیاسی
- ۳۱۶ وظیفه ی حجاج نسبت به مسأله ی فلسطین
- ۳۱۷ انتظار از دولت های غیرمسلمان (اروپایی)
- ۳۱۸ فلسطین؛ محل امتحان دولتهای اروپایی

- ۳۱۹ وظیفه ی ورزشکاران
- ۳۲۱ بخش چهارم: جنایات
- ۳۲۱ اشاره
- ۳۲۳ شدت عمل، سبب افزایش خشم فلسطینیان
- ۳۲۴ جنایات کم نظیر اسرائیل
- ۳۲۴ سکوت مجامع بین المللی و دولت ها
- ۳۲۵ قضیه ی فلسطین؛ لکه ی ننگ بزرگ قرن بیستم
- ۳۲۶ جنایات غزه
- ۳۲۶ هدایت الهی؛ عامل ایستادگی مردم غزه
- ۳۲۷ بازسازی غزه، یکی از فوری ترین مسائل فلسطین
- ۳۲۷ انتقام شکست از حزب الله، با حمله به فلسطین و ایجاد تفرقه
- ۳۲۹ هدف اسرائیل از جنایات
- ۳۳۲ جنایت حمله به کلیسا
- ۳۳۲ حمایت بی دریغ غرب از جنایات اسرائیل
- ۳۳۳ اهانت به مسجدالاقصی
- ۳۳۷ ظلم و جنایت علیه مردم فلسطین
- ۳۳۹ جنایات اسرائیل علیه فلسطین
- ۳۴۰ قساوت و شقاوت صهیونیست ها در جنایات غزه
- ۳۴۲ باطن جنایات در فلسطین
- ۳۴۳ جنایت اسرائیل و مقاومت جانانه ی ملت فلسطین در غزه
- ۳۴۵ فاجعه آفرینی در فلسطین در سایه ی مشغول شدن دنیای اسلام به مسائل فرعی
- ۳۴۶ جنایت حمله به کاروان آزادی و حمایت غرب
- ۳۴۷ بخش پنجم: راه حل ها
- ۳۴۷ اشاره

- ۳۴۹ فصل اول: راه حل غلط
- ۳۴۹ اشاره
- ۳۵۰ بیان بودن نتیجه ی مقاومت و سازش
- ۳۵۳ ممنوع و بی فایده بودن مذاکره
- ۳۵۳ مذاکرات؛ مصداق ظلم، نه صلح
- ۳۵۵ راه حل عادلانه؟ و مبارزه غیرعادلانه؟
- ۳۵۶ آیا جوانان غیور فلسطینی مرده اند؟
- ۳۵۷ ترسند کشاندن طرف فلسطینی به مذاکره، پس از شکست در میدان نبرد
- ۳۵۷ خیانت تشکیلات خودگردان؛ به فراموشی سپردن فلسطین به قیمت حکومت بر چهار در صد آن!
- ۳۵۹ عاقبت مذاکره با اسرائیل؛ تهاجم ظالمانه ی به غزه
- ۳۶۰ هدف مذاکرات به اصطلاح صلح؛ به فراموشی سپردن قضیه ی فلسطین
- ۳۶۱ بی ارادگی سران کشورهای اسلامی بر محو اسرائیل
- ۳۶۳ فصل دؤم: راه حل صحیح
- ۳۶۳ راه حل مسأله ی فلسطین
- ۳۶۵ پیشنهاد ما، یک همه پرسى
- ۳۷۲ قدرت ایمان ملت ها، بالا تر از قدرت اتمی
- ۳۷۳ دو خصوصیت مبارزه ی امروز فلسطینی ها
- ۳۷۵ رمز موفقیت؛ مبارزه در پرتو اسلام نه ناسیونالیسم
- ۳۷۶ بیداری اسلامی ملت فلسطین
- ۳۷۸ لزوم رسیدن به نتایج عملی از کنفرانس های فلسطین
- ۳۷۹ ثمره ی تشکیل اجلاس برای آزادی فلسطین
- ۳۸۰ جایگزى نشدن تفکر مبارزه به جای سازش در مسلمانان
- ۳۸۱ خط کلی مبارزه با رژیم غاصب
- ۳۸۲ کلید حل مشکلات در دست خود ملت ها، نه قدرتمندان

- ۳۸۲ بسیج فلسطینی
- ۳۸۳ مقاومت مردم فلسطین، سدّ راه اسرائیل
- ۳۸۳ مقاومت؛ سبب عقب نشینی صهیونیست ها
- ۳۸۴ مقاومت؛ عامل پیروزی
- ۳۸۵ علاج درد فلسطین؛ اسلام و وحدت کلمه
- ۳۸۶ آزادی فلسطین، به شرط استقامت
- ۳۸۷ نصرت خداوند در دنیا به مبارزین
- ۳۸۹ حرکت امام حسین عَلَیْهِ السَّلَام؛ نسخه ی حل مسأله ی فلسطین
- ۳۹۳ بخش ششم: قهرمانان
- ۳۹۳ اشاره
- ۳۹۵ شهید شیخ احمد یاسین
- ۳۹۵ پیام تسلیت شهادت شیخ احمد یاسین
- ۳۹۶ ترور شیخ احمد یاسین، نشانه ی سخت شدن کار بر اسرائیل
- ۳۹۷ شهید دکتر فتحی شقاقی
- ۳۹۷ پیام به مناسبت شهادت دکتر فتحی شقاقی رهبر جهاد اسلامی فلسطین
- ۳۹۹ شهید رنتیسی
- ۴۰۱ بخش هفتم: روشنگری
- ۴۰۱ اشاره
- ۴۰۳ فصل اوّل: شبهات
- ۴۰۳ شبهه؛ مسأله ی فلسطین، مسأله ای عربی؟!
- ۴۰۴ شبهه؛ پذیرش واقعیتهی شصت ساله
- ۴۰۷ شبهه؛ محلی بودن مسأله ی غزه
- ۴۰۸ شبهه؛ چراغی که به خانه رواست
- ۴۰۹ ما از فلسطینی ها که فلسطینی تر نیستیم!

- ۴۱۰ شبه؛ اسلام دین صلح
- ۴۱۱ شبه؛ خرید زمین های فلسطینیان توسط صهیونیست ها
- ۴۱۲ شبه؛ عدم امکان از بین رفتن اسرائیل
- ۴۱۲ شبه ی ناصبی بودن ملت فلسطین
- ۴۱۳ همزیستی مسلمانان، مسیحیان و یهودیان در قدس
- ۴۱۴ تصوّر غلط از «بی طرفی»
- ۴۱۷ فصل دوم: نکات
- ۴۱۷ مبنای فقهی دفاع از فلسطین
- ۴۱۸ تهمت ارتباط داشتن ایران با اسرائیل
- ۴۲۱ بخش هشتم: آینده ی روشن
- ۴۲۱ اشاره
- ۴۲۳ وعده ی صدق؛ آزادی قدس
- ۴۲۳ آینده روشن فلسطین
- ۴۲۴ شکست یقینی اسرائیل
- ۴۲۵ بازنگشتن امنیّت به اسرائیل برای همیشه
- ۴۲۶ حتمیت پیروزی نهایی فلسطین
- ۴۲۸ نابودی حتمی اسرائیل و آمریکا
- ۴۲۸ حماسه ی دفاع از فلسطین به وسیله ی نسل های تازه
- ۴۲۹ صبر و استقامت افسانه ای ملت فلسطین
- ۴۳۰ به نتیجه رسیدن مبارزات بر پایه ی قرآن
- ۴۳۰ شکست اسرائیل در محو کردن نام فلسطین
- ۴۳۱ وعده ی تخلف ناپذیر خداوند به مجاهدان صادق
- ۴۳۲ نویدهای شکل گیری هویت متحد اسلامی
- ۴۳۲ یأس در دل اشغالگران و امید در ناصیه ی ملت فلسطین

- ۴۳۳ ضعیف تر شدن دشمن صهیونیست
- ۴۳۳ بشارت پیروزی به مجاهدین فلسطینی
- ۴۳۴ پیروزی مبارزان مصمم بر ایستادگی برای اسلام و نصرت آن
- ۴۳۵ بیداری اسلامی فلسطین، عامل نجات آن
- ۴۳۵ برافراشته شدن پرچم فلسطین، با مبارزه
- ۴۳۷ درباره مرکز

فلسطین از منظر حضرت آیت الله العظمی خامنه ای (مدظله العالی) رهبر معظم انقلاب اسلامی

مشخصات کتاب

عنوان و نام پدید آور: فلسطین از منظر حضرت آیت الله العظمی خامنه ای (مدظله العالی) رهبر معظم انقلاب اسلامی / به کوشش سعید صلح میرزایی.

مشخصات نشر: تهران: انقلاب اسلامی، ۱۳۹۱.

مشخصات ظاهری: ۴۱۴ ص؛ ۱۴/۵×۲۱/۵ س م.

شابک: ۷۵۰۰۰ ریال: ۹۷۸-۹۶۴-۲۹۵۱-۴-۰۲

وضعیت فهرست نویسی: فایا (چاپ سوم)

یادداشت: چاپ اول: ۱۳۹۰ (فیبا).

یادداشت: چاپ سوم.

موضوع: خامنه ای، علی، رهبر جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۱۸ - دیدگاه درباره فلسطین

موضوع: خامنه ای، علی، رهبر جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۱۸ - پیام ها و سخنرانی ها

موضوع: فلسطین

شناسه افزوده: صلح میرزایی، سعید، ۱۳۵۸-

شناسه افزوده: موسسه پژوهشی فرهنگی انقلاب اسلامی

رده بندی کنگره: DSR۱۶۲۹/ف۸/۸ ۱۳۹۱

رده بندی دیویی: ۹۵۵/۰۸۴۴

شماره کتابشناسی ملی: ۲۴۷۰۶۷۰

نشانی: تهران، خیابان جمهوری اسلامی، خیابان دانشگاه جنوبی، کوچه ی عطارد، شماره ی ۷

۶۶۴۱۰۶۴۹ - ۶۶۴۱۰۶۴۹ -- تلفن مرکز پخش: ۰۹۱۹۵۵۹۳۷۳۲ - تلفن: ۶۶۹۷۷۲۶۸

Book@khamenei.ir: تهران، صندوق پستی: ۶۱۳ ۱۳۱۸۵ پست الکترونیکی

ص: ۱

اشاره

ص: ۵

پیشگفتار

بسم الله الرحمن الرحيم

بر هیچ کس پوشیده نیست که انقلاب اسلامی ایران بر پایه ی مبانی دین مبین اسلام به وجود آمده است. بر همین اساس حمایت از منافع جهان اسلام و بالخصوص ملت‌های مظلوم مسلمان از اولین شعارهایی بود که توسط بنیانگذار مقدس جمهوری اسلامی قدس سره مطرح گردید. این در حالی بود که رژیم منحوس پهلوی جزو اولین دولت‌های اسلامی بود که اسرائیل این دولت جعلی را به رسمیت شناخته بود.

آرمان امام خمینی قدس سره جان تازه ای به پیکر انتفاضه دمید و ابتکار عامل «روز جهانی قدس» تعیین جمعه ی آخر ماه مبارک رمضان به عنوان ماندگاری مسأله ی فلسطین گردید، پس از ارتحال آن حکیم الهی، علم این آرمانخواهی بر دوش خَلَف صالح او یعنی حضرت آیت الله خامنه ای دام ظلّه العالی قرار گرفت. گستره ی اطلاعات معظم له و اشراف ایشان بر مبانی فقهی، تاریخی و سیاسی مسأله ی فلسطین، هر محقق و شیفته ی علم را به پای سخن ایشان می کشاند.

اثر حاضر تلاشی ناچیز به منظور تسهیل استفاده ی علاقه مندان بهره مندی از محضر ایشانست.

ص: ۶

بر اساس وعده‌ی صدق ایشان، آزادی فلسطین و نابودی اسرائیل از وقایع حتمی خواهد بود و امیدواریم که ما نیز آن روز طلایی را بینیم و به امامت ایشان در قدس، نماز بر پا نماییم.

مقدمه

معروفست؛ پیش از جنگ اول جهانی و در زمان سلطان عبدالحمید عثمانی گروهی از متنفذین یهودی به او پیشنهاد می‌کنند که سرزمین فلسطین را جهت اسکان یهودیان عالم به آنها بفروشد! جوابی که وی به آنها داد نشان دهنده‌ی ته مانده غیرت اسلامی در یک سلطان مستبد عثمانی است. وی می‌گوید:

ما تاکنون نشنیده ایم که یک آدم زنده (و لو محض) را کالبد شکافی کنند

بعد از ناکامی عثمانی در فتح وین سقوط تدریجی این امپراطوری شروع شد. شکست در برابر روسها و از دست دادن کریمه نشانه‌های دیگری از زوال تدریجی این حکومت مسلمان بود. اروپاییان همزمان با محاصره‌ی نظامی و سیاسی عثمانیان، یک جنگ روانی را هم علیه آنها سامان دادند و لقب مرد بیمار اروپا به دولت عثمانی دادند.

دوره‌ی حدود سی ساله‌ی صلح مسلح اروپا که همه‌ی دول قدرتمند اروپا، خود را برای جنگی بزرگ و قابل پیش بینی آماده می‌کردند، مجموعه‌ی انگلیس و فرانسه و روسیه که خود را در تقابل با آلمان و اتریش می‌دیدند، زمینه‌های تصرف و تجزیه عثمانی به عنوان متحد ژرمنها را نیز فراهم می‌کردند. در سال ۱۹۱۳ سفرای انگلیس و فرانسه تلاش‌های زیادی برای تنظیم قرارداد ۱۹۱۳ معروف به قسطنطنیه بین ایران و عثمانی صورت دادند

ص: ۲۶

که سبب اولیه برای ضرورت انعقاد این قرارداد، تجاوزات متعدّد عساکر عثمانی به خاک ایران در سالهای نخستین بعد از انقلاب مشروطه و شکایتها و گله مندی ایران بود. اهتمامی که دو دولت بدسابقه‌ی استعماری در شکل دهی این قرارداد نشان دادند موجب شگفتی بود که علی‌الخصوص در سال بعد، ۱۹۱۴ یعنی مدّت کوتاهی قبل از آغاز جنگ جهانی اول، نواقص و مشکلات قرارداد مرزی قسطنطنیه را با پروتکل الحاقی ۱۹۱۴ به اصطلاح اصلاح کردند.

پس از شروع جنگ و شکست عثمانی و اقدامات بعدی فرانسه و انگلیس معلوم شد که غرض آنها از محکم کردن خط مرزی شرقی عثمانی با ایران، طرّاحی برای دوره‌ی اشغال، پس از فروپاشی آن دولت و زمینه سازی برای تقسیم غنائم ارضی در منطقه‌ی خاورمیانه بود. سال ۱۹۱۶ (در اواسط جنگ اول) به طور محرمانه، قرار دادی بین سایکس و پیکو نمایندگان دو دولت انگلیس و فرانسه منعقد شد و عملاً خطوط تقسیم غنائم جنبه‌ی قطعی گرفت. در سال ۱۹۱۷ با نفوذ وزیر خارجه‌ی وقت، انگلیس اعلامیه‌ای صادر کرد و طی آن اعلام نمود که دولت انگلیس خود را متعهد می‌داند که جهت اسکان و ساماندهی یهودیان آنها را در فلسطین متوطن نماید.

سال ۱۹۱۸ جنگ اول با شکست عثمانی و ژرمنها به پایان رسید. وقتی لُرد آلن بی - ژنرال انگلیسی - وارد بیت المقدّس شد، کلامی تاریخی بیان کرد که ماهیت مهاجمین غربی را نشان می‌داد. نقلست که گفت:

امروز، جنگ‌های صلیبی به پایان رسید!

یعنی کینه‌ی شکست فضاحت بار صلیبیان در بیت المقدّس را به صورت میراثی شیطانی در دل داشتند و با اشغال آن، عقده دل را گشودند.

یک بار مرحوم حافظ اسد رئیس جمهور متوفای سوریه در رابطه با کینه توزی صلیبیان، برای اینجانب داستان دیگری را نقل کرد و گفت: وقتی ژنرال گورو - یکی از فرماندهان فرانسوی در جنگ اول - جهانی وارد دمشق شد به سر قبر صلاح الدین ایوبی، - فاتح جنگ‌های صلیبی - رفت و بر آن پای کوبید و گفت:

صلاح الدین ما باز گشتیم!

بعد از اتمام جنگ جهانی اول، جامعه‌ی ملل، جهت برقراری به اصطلاح

ص: ۲۷

صلح و امتیّت در جهان و جلوگیری از تکرار فاجعه‌ی جنگ توسط فاتحین و صد البته در جهت مقاصد و منافع، پس از جنگ آنها تشکیل شد و قیمومت فلسطین را به انگلیس داد، یعنی به غضب قبله‌ی اوّل مسلمین توسط انگلیس مشروعیت بخشید و انگلیس هم وعده بالفور را به تدریج اجرایی کرد. به این ترتیب که با کمک بقیّه‌ی غریبان به شمول اتحاد جماهیر شوروی، یهودیان را به فلسطین کوچ دادند و با کمکهای پنهان و آشکار آنها مسلمانان را از خانه و کاشانه و سرزمین آباء و اجدادیشان اخراج کردند و املاک آنها را تحویل صهیونیستها دادند که در صدد پیاده کردن طرح هر تزل، مصوّبه‌ی اوّلین کنگره‌ی صهیونیسم (در سال ۱۸۹۷) بودند.

بزرگنمایی جنایات نازیها در جنگ دوّم جهانی علیه یهود، موجب به کار گرفتن وسائل ارتباط جمعی غرب و امکانات هنری هالیوود برای مظلوم نمایی افراطی یهودیان از جمله اقدامات زمینه ساز برای مشروعیت بخشیدن به توطئه غرب برای اشغال سرزمینهای اسلامی و قبله‌ی اوّل مسلمین بود. این مجموعه اقدامات از شگفتیهای روزگار ما بود که به فرض صحّت همه‌ی ادعاها در رابطه با یهودی کشیهای آلمانها، چرا باید مسلمانان غرامت اقدامهای ضدبشری ژرمنهای پروتستان را بدهند؟!

سازمان ملل متحد بعد از جنگ دوّم با همان مقاصد، توسط دول فاتح تشکیل و جانشین جامعه ملل شد و از اوّلین اقدامات این سازمان، تصویب تشکیل کشور اسرائیل بود که تمامی صاحبان حقّ و تو به آن رأی مثبت دادند و یک سلسله‌ی جدید از جنگ های صلیبی جدیدی (صلیبی - صهیونیستی) آغاز گردید. بعد از جنگ اوّل جهانی مخالفت علما و اندیشمندان جهان اسلام و مقاومت مسلمانان به خصوص فلسطینیان شروع شد و عملاً سناریوی جنگ احزاب تکرار شد و کلّ کفر در برابر کلّ اسلام قرار گرفت.

مقاومت در برابر اشغال فلسطین و قدس، محور مبارزات اعراب و جهان اسلام گردید. اتحادیه عرب حول محور آزادی فلسطین و سازمان کنفرانس اسلامی، پس از آتش زدن مسجدالاقصی با محوریت آزادی قدس تشکیل گردید. چهار جنگ بین اعراب و اسرائیل در سالهای ۱۳۲۷ (۱۹۴۸) - ۱۳۳۵ (۱۹۵۶) - ۱۳۴۶ (۱۹۶۷) و ۱۳۵۲ (۱۹۷۳) اتفاق افتاد که تقریباً همه‌ی آنها

منجر به شکست اعراب در برابر اتحادیه ی غرب - صهیونیسم شد. هر جنگ - و هر شکستی خود موجب تحولات اساسی در جهان عرب شد. در بین - فلسطینیان نیز این فراز و نشیبهای عظیم سیاسی - نظامی موجب تحولات - فرهنگی - فکری عمیقی گردید. کودتای نجیب - ناصر در مصر، عبدالکریم - قاسم در عراق، روی کار آمدن حزب بعث در سوریه، انقلاب الجزایر، - کودتای عبدالله سلال در یمن، جعفر نُمیری در سودان، معمر قذافی در - لیبی تحت تأثیر ناسیونالیسم چپ عربی صورت گرفت و مبارزات عدنیها - باعث آزادی عدن و تشکیل کشوری تحت نام جمهوری دموکراتیک یمن - به ریاست قحطان الشعبی شد. فلسطینیان نیز تحت تأثیر این تحولات سریع - وفجایع وحشتناک صهیونیستها، مراحل دشواری را پشت سر گذاشتند و - راه های مختلفی را در طول مبارزات خود آزموده اند.

حاج امین الحسینی، مفتی بیت المقدس، لُجنه ای سیاسی مرکب از نمایندگان دولتهای اسلامی تشکیل داد با این امید که بتوانند حقوق غصب شده ی فلسطینیان را از طریق مجامع بین المللی استیفا کنند. عزالدین قسام، عارف وارسته ی فلسطینی تفنگ در دست گرفت و با مریدانش با صهیونیستها و انگلیسیها جنگیدند. ناامیدی از لیبرالیسم غربی گروهی از فلسطینیان را به سوی سراب مارکسیستی و قبله گاه کرملین سوق داد که برخی از مسیحیان فلسطین نظیر جورج حبش و نایف حواتمه نقش اساسی در این میان داشتند. ناامیدی از قوم گرایی عربی و چپگرایی، فلسطینیان را به سمت نهضتهای اسلامی سوق داد. جنبش فتح سرشاخه فلسطینی اخوان المسلمین تشکیل شد.

از سوی دیگر شکست ناصر در جنگ ۶ روزه سال ۶۷ پایانی موقت بر مبارزه جویی عربی از نوع چپ قومی بود و مرگ او در سال ۱۳۴۹، یکسره خط پایانی ناصریسم را رقم زد، فلسطینیان جنبش فتح با انگیزه های اسلامی در نبرد کرامه با نیرویی پانصد نفری سپاهیان ۱۲ هزار نفری صهیونیستها را در کنار نهر اردن شکست دادند. سقوط سطوت ناصر و پیروزی چشمگیر فلسطینیان موجب شد که ملک حسین در اردن در غیاب قدرت ناصریستها، فلسطینیان را سرکوب و قتل عام کند که یکبار دیگر معلوم شد که حکومت اردن جزء مکمل سلطه ی غرب بر قلب جهان اسلام بود که آنجایی که وارثان

بن گورویون در مقابل مبارزان مسلمان ناتوان می شوند. فرزند عبدالله اردنی نقش عبدالله بن اُبی منافق صدر اسلام را ایفا کند و ماجرای سپتامبر سیاه را به راه انداخت که در همان سال با فاصله ی کوتاهی جمال عبدالناصر سکنه کرد و شایع شد قتل عام فلسطینیان توسط شاه اردن، مرگ ناصر را سبب شد. با مرگ ناصر، شعله ی پان عربیسم کم نور شد، مبارزه بی قدر و قیمت گردید و علف های هرز سازش و وادادگی رشد کرد.

انورالسادات خون شهدای فلسطین و عرب را در کمپ دیوید در طبق ذلّت گذاشت و در حضور کارتر تقدیم مناخیم بگین کرد. عصر سازش آغاز شد و قریب ۲۰ سال به درازا کشید. یاسر عرفات تفنگ را بر زمین گذاشت و با شاخه ی زیتون به سازمان ملل رفت. حکومت های عرب و فلسطینیان قدم به قدم عقب نشستند و تشکیل جبهه ی پایداری توسط کشور های سوریه، لیبی، الجزایر، یمن جنوبی و سازمان آزادیبخش فلسطین هم دردی دوا نکرد و با فروپاشی شوروی آن نیز فروپاشید.

سلسله حلقات سازش که از گفتگو های راجرز شروع و با کمپ دیوید اوج گرفته بود، در مادرید شدت گرفت و در اسلو بر روی کاغذ آمد و در وای ریور و واشنگتن و کمپ دیوید ۲ به کمال رسید. این سلسله سازش هر چه جلوتر می رفت دست رژیم صهیونیستی بازتر و حلقه ی محاصره عرفات تنگ تر می شد، تا این که سرانجام در رام الله رهبر سازمان آزادیبخش فلسطین به محاصره کامل در آمد و شاید به دست نفوذی های صهیونیستها مسموم شد و عملاً سازش به احتضار افتاد.

اگر مجدداً به عقب برگردیم و نقش علمای شیعه را در امر فلسطین بررسی کنیم پرونده ی پیچیده فلسطین را که از قریب یک قرن تاکنون نقش محوری در جهان اسلام داشته است به کمال نزدیکتر کرده ایم. مسأله ی اشغال فلسطین بازتاب های متعدّد و گسترده ای را در سراسر جهان به دنبال داشت. یکی از واکنش های مهم در قبال این رویداد، برخوردی بوده که از جانب روحانیت شیعه صورت پذیرفت و بدون هیچ تغییری، در طول هفتاد سال گذشته ادامه یافته است. علامه مطهری دلیل این خصیصه ی روحانیت شیعه را چنین بر می شمارد:

روحانیت شیعه در ذات خود یک نهاد

مستقلست. از نظر روحی به خدا متکی بوده و از نظر اجتماعی به قدرت مردم و لهذا در طول تاریخ به صورت یک قدرت رقیب در مقابل زورمندان ظاهر شده است.

حال با توجه به این ویژگی باید بدانیم که این طبقه از اندیشمندان مسلمان اصولاً با مسائلی چون موضوع فلسطین و نفوذ صهیونیستها چه برخوردی را می نمودند و مقابله با آن را به چه قسمی لازم می شمردند. یکی از روحانیون گمنام ایران به نام محمدحسن بن محمدابراهیم گیلانی که با حادثه ای مشابه قضایای فلسطین در عهد خود مواجه شده بود، حکم واجب را برای مقابله با این خطر یکی از اقسام جهاد بیان داشته و وجوبش را چنین متذکر می شود:

دوم جهاد در صورت هجوم اهل شرکت و ضلالتست بر بلاد مسلمانان، به نوعی که خائف باشند اهل بلاد از غلبه و استیلای اهل کفر بر بلدان، یا اگر چه قلیل شد اخذ مال ایشان و این نوع جهاد واجبست بر کافه ی مسلمانان که قادر باشند بر جهاد ... و این جهاد در غیبت و حضور امام علیه السلام بی تفاوت رواست

شیخ محمدرضا همدانی از علمای عصر ناصری نیز در رساله ای به نام ترغیب المسلمین الی دفاع المشرکین، طی حکم صریحی در برابر چنین هجوم و صدمه ای می نویسد:

«جهاد که غرض حفظ بیضه اسلام و انتظار امر معاش و معاد انامست، مادام که غرض صورت نیافته، امر به جهاد باقی است.»

مطالعه ی تاریخ معاصر جنبش های شیعی، روشن می سازد که همین طبقه ی روحانیت در سخت ترین شرایط و هنگامی که شداید از هر سو اساس و بنیان جامعه ی اسلامی را در معرض آفات و حوادث قرار می داد، نه تنها در کسوت راهبری جهاد در می آمدند، بلکه با ژرف اندیشی و دقت نظر به سرعت مطامع استعماری یا اهداف درازمدت بیگانگان را شناسایی کرده، مانع از وصول ایشان به مقصد غایی خود می شدند. برای مثال، وقتی که در عراق قوای انگلیسی به مبارزه با مردم برخاستند و کوشیدند تا قیام ملت عراق را از مجرای طبیعی خود منحرف سازند و شرایط دشوار و خفقان آوری را پدید

آوردند، این انقلاب شیعیان عراق به رهبری روحانیون بود که ایشان را ناامید و محکوم به شکست کرد. یکی از علمای نجف که در ساله ای جنگ جهانی اول شاهد قیام شیعیان نجف بوده و حوادث را به دقت ثبت کرده، در بخشی از خاطرات روزانه اش درباره ی علل قیام و جهاد شیعیان می نویسد:

«بعضی دیگر را اعتقاد بر این؛ باشد که محض عرق اسلامی و حمیت اسلامیت بوده [که] نتوانسته ببیند که بلده مقدسه ی نجف که مرکز روحانیت و دیانت و قبه اسلام [و] چشم و چراغ اسلامیان است در تحت فرمانروایی صلیبیان حکمران و آمر بر این بقعه ی مقدسه که مطاف ارواح مقدسه ی انبیاء و اولیاء و ملائکه مقربین و محیط رحمت و فیوضات حضرت احدیت بوده ... بیرق تثلیث بالا سر جقه توحید کوبیده شود»

روحانیت شیعه با اتکا به چنین پشتوانه هایی و با توجه به وظیفه ی شرعی خود در خصوص قضیه ی فلسطین، از همان ابتدا حرکتی را آغاز کردند که دقت در اهداف و مواضع نخستین این رهبران دینی و مقایسه ی آنها با آمال امروزی ایشان، ما را مطمئن می سازد که روحانیون شیعه به واقع از جمله سرسخت ترین و سازش ناپذیرترین مجموعه هایی بوده اند که در برابر خطر صهیونیسم بدون هیچ گونه تأمل و مسامحه ای از خود واکنش نشان داده اند. مرحوم آقامحمدحسین آل کاشف الغطاء، اعلم علمای نجف در پاسخ به استفتای محمدصبری عابدین، آموزگار حرم شریف قدس، مطابق اسناد موجود فتوایی را به این مضمون انتشار می دهد:

«جل شأنه می فرمایند:

وَ كَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَ هِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ (۱) چه ظلمی از این بالاتر می باشد که انسان حقوق رفتگان و احفاد خود را از بین ببرد و پایمال نماید و بلکه می توان گفت: چه ظلمی از این بالاترست که انسان حق مقدسات و دین خود را پایمال کرده و از عظمت نوامیس و قرآن خود بکاهد»

او سپس با اشاره به فروش اراضی فلسطین و حکم شرعی افرادی که در این گونه معاملات دست داشته اند، چنین اظهار نظر می کند:

... آیا بعد از این همه یقین ندارند که این فروش جنگ با اسلام می باشد؟ آیا کسی شک دارد که این فروش یا همراهی در فروش یا کوشش و دلالتی با رضایت در این کارها جنگ با خدا و پیغمبر [ص] او، پایمال نمودن دین اسلامست ...؟ آنها را از دین و حوزه ی اسلام خارج و جزء کفار بشمارید و در تمام کارها از آنها دوری کرده و با آنها ازدواج ننموده و با آنها معاشرت نکرده و همچنین خرید و فروش و سلام و علیک و رفت و آمد و گفت و شنید با آنها ننموده و به علاوه مرده های آنها را مشایعت نکرده و در قبرستان های مسلمانان هم دفن نمایند. اسامی آنها را بایستی در تمام مجامع و «نوادی» روزنامه ها و مجله ها به اسم خارج شدگان از دین معرفی کرده و اسم ببرید ...

محمدحسین آل کاشف الغطاء، نجف اشرف

موضوع مخالفت علما با طرح تقسیم فلسطین در جامعه ی ملل؛ شاید به واقع گام آغازین رؤیاری علمی جهان اسلام و غرب بود که پرچم آن را روحانیت شیعه ی ایرانی مقیم عراق بلند نمود. این بزرگان با فراخوان سایر علمای اسلامی، این مهم را بی واهمه و هراس چنین به فعالیت در آوردند: آقایان هبه الدین شهرستانی و سیدمحمد مهدی صدر و سیدمحمد مهدی اصفهانی که از علمای ایرانی ساکن بغداد و کاظمین هستند و شیخ راضی آل یاسین که از علمای شیعه ی عربست با شرکت یوسف عطا، مفتی بغداد و حبیب العیدی، مفتی موصل و ابراهیم راوی که هر سه از علمای درجه اول موصل و بغداد هستند، تلگرافی به مضمون ذیل به جامعه ی ملل و وزارت خارجه ی انگلیس مخابره نموده اند:

«اینجانبان که نمایندگان روحانی مذاهب اسلامی هستیم، از قرار کمیسیون سلطنتی راجع به تقسیم فلسطین که یک کشور اسلامی و عربی عزیزی است اظهار عدم رضایت نموده و نسبت به آن اعتراض و آن را یک ضربتی به قلب اسلام و عرب می دانیم»

آیت الله سیدابوالحسن اصفهانی طی یادداشتی برای سفارت دولت ایران در بغداد اظهار امیدواری می کند که دولت ایران در جامعه ی ملل از همه گونه تلاش برای دستیابی ملت فلسطین به حقوق حقه ی خویش فروگذاری ننماید. علامه کاشف الغطاء در اقدامی همسو با فعالیت آقا سیدابوالحسن

اصفهانی، پادشاه وقت عراق، ملک غازی را مورد همین گونه خطاب قرار داده است. سفارت ایران در بغداد این حرکت را این گونه تشریح می کند:

«علمای عرب شیعه ی نجف مجدداً تلگرافهایی به ملک غازی و کمیسر عالی فلسطین مخابره نموده و از مظالم انگلیس در فلسطین دادخواهی کرده اند. آقای شیخ محمدحسین کاشف الغطاء که از مشاهیر علمای عرب در نجف می باشد نیز تلگرافی به کمیسر عالی انگلیس و کمیسیون فنی انگلیس مخابره نموده و اضافه کرده است که مردم از علما فتوای جهاد خواسته اند...»

یکی از جراید بغداد هم خبری را درج می کند که نشان دهنده ی روحیه ی مبارزاتی و خدشه ناپذیر روحانیونست. بر اساس خبر النهار بغداد، علمای اسلام در ۲۵/۳/۱۳۱۷ با اجتماع «در تحت قبه حضرت امیر [ع] در نجف تجمع نموده، در باب صدور حکم جهاد مذاکراتی نموده و حکم مزبور به امضای همه ی آقایان علما صادر خواهد شد و ریاست جلسه ی مزبور هم با آقای کاشف الغطاء خواهد بود روحانیون شیعه برای بررسی این موضوع از علمای سوریه، لبنان، اردن، مصر، یمن، امارت نشین های خلیج فارس، ترکیه، افغانستان و ایران دعوت کرده اند که در این اجلاس حضور یابند.

علامه کاشف الغطاء سپس خود رأساً حکم جهاد را صادر کرد:

ای اسلام و ای عرب، بلکه ای برادر و یا این که ای بشر، وضعیتی که فلسطین سر بریده به آن رسیده است به نظر همه مشهود و عیان شده و چنانکه گفته ایم باز هم می گوئیم: که موضوع فلسطین قضیه ی بالاختصاص خود فلسطین نبوده ... ای عرب، ای مسلمین، ای بشر، جهاد در فلسطین بر هر انسان واجب شده، نه بر عرب و مسلمین تنها، ... اینست دعوت و ندای عمومی اینجانب که به امت عرب و اسلام می فرستم. خدا گواهدست که اینجانب از دهه ی ششم عمر تجاوز کردم و اگر ازدحام و ازدیاد انواع علل رنجوری بر این استخوان های پوسیده ام حمله نمی آوردند، اول شخصی بودم که به این دعوت لبیک می گفتم ...

محمدحسین آل کاشف الغطاء

او سپس در فتوایی دیگر به تقسیم بندی کشور های جهان اسلام می پردازد که باید در این جهاد نقش ایفا نمایند. به زعم ایشان، نخستین کشوری که

ص: ۳۴

باید رایت جهاد بر می داشت اردن هاشمی بود که زعمای آن ادعای سیادت می نمایند و پس از آن، حجازست که به دلیل پرتوافکنی خورشید اسلام باید قدم در این راه بگذارد. آنگاه مصر و سوریه را مورد خطاب قرار داده، آنها را به دلیل هم جواری ذیحق می شمارد و سپس می گوید:

می گویند: چهارصد میلیون مسلمان در کره ی زمین موجودست. چطور می شد اگر ده یک این عدّه از راه غیرت اقدام نموده، برای ادای وظیفه ی خویش نسبت به فلسطین و به یاری مجاهدین آن ملحق می شدند؟ البته گره ی فلسطین گشوده می شد، اشغال آن خاتمه می پذیرفت...

به خدا قسم! که از مرحله ی خیلی دور افتادیم و پرت گشتیم و هنوز آنچه را که باید بیان نکردیم ... کنگره ها منعقد و مقرّرات آن تقدیم می شود و هیأت ها برای لندن مسافرت می کند، با همه ی اینها قشون انگلیس شکم زن های آستن را در فلسطین سفره می کند، بیگناهان را بی جان و خون های پاک را روان می سازد و با تمام شدّت به تبه کاری های بزرگ خود ادامه می دهد و حجاز و اردن هم با چشم و گوش همه چیز را می بینند و می شنوند، با وجود این با کمال تفریح رفت و آمد دارند. حتّی دو بز آنها از جای خود نجنیدند.

ای کاش! به این هم اکتفا و شر خود را از سر فلسطین کوتاه می کردند و با ستمکاران مساعدت و همراهی نمی نمودند؛ ولی عموم مسلمانان در اقطار زمین چیزی که دارند اعتراض هست، هیاهو، نطق، مقاله نویسی، شعر گویی و بعضی مساعدت های مادی بسیار کم که حال یک قطره آب بر سنگ را دارد و حال آنکه خیلی از مسلمانان دارای هزاران بلکه میلیونها لیره هستند. آیا هیچ شنیده شد یکی از آنها با هزار لیره استرلینگ کمکی کرده باشد، چنانکه یهودیان که عده شان کمتر و طبعشان پست ترست، می کنند؟

این جملات نمایانگر روح حاکم بر روحانیت شیعه است. اگر مُصِفانه مورد قضاوت قرار گیرد، بیانگر درد اصلی جهان اسلام بوده و هست. دردی که اگر چه بیمار مبتلا به آن تاکنون تاوان سنگینی را برای تسکینش پرداخته؛ اما حاضر نشده به درمان اساسی خود برخیزد. علامه کاشف الغطاء در پایان اعلامیه ی خود با رشادت جملاتی را می نویسد که به واقع زیننده ی اوست. او که درد اصلی جهان اسلام را یافته، این صراحت را دارد که حقایق را هر چند تلخ و ناگوار، بیان کند تا؛ شاید مسلمانان به خود آیند و سر از خواب

ص: ۳۵

غفلت بردارند. کلام او در این باب چنین است:

با وجود همه‌ی اینها، کاش مسلمانان به حقّ اعتراف کنند و حقیقت را پاک و پوست کنده اظهار نمایند. آن حقیقت، اینست که بلیه مسلمانان از خود مسلمانانست و از بلیه صهیونی و انگلیس خیلی بزرگتر می‌باشد. این حقایق آشکار را هر کس می‌داند و جز شاگرد کوچک دبستان کسی آن را ابراز نمی‌نماید.

نجف اشرف، مدرسه‌ی کاشف الغطاء،

محمدحسین آل کاشف الغطاء،

۲۴ شوال ۱۳۵۷ برابر ۱۸/۱۲/۱۹۳۸

در دهه‌ی چهل قرن چهاردهم هجری شمسی آغاز حرکت آشکار امام خمینی و تلاش جدّیتر ایشان در حوزه‌ی سیاست نقش اساسی در پایه‌گذاری موج جدید بیداری اسلامی در ایران و جهان اسلام داشت. هدفگیری داخلی مبارزه‌ی ایشان در داخل کشور، اسقاط رژیم پهلوی و جایگزینی آن با یک نظام مبتنی بر مردم سالاری دینی، در منطقه‌ی جهاد علیه صهیونیسم و تلاش برای آزادی فلسطین و در بُعد جهانی تقابل با استکبار و در رأس آن آمریکا بود.

اگر بخواهیم هدف اصلی مبارزه‌ی حضرت امام (ره) را در یک جمله خلاصه کنیم میشود:

«رهائی ایران و جهان اسلام از قید سلطه و استکبار، اعاده‌ی عزت و عظمت مسلمین، تشکیل حکومت اسلامی بر مبنای ارزشها و مبانی اسلامی»

ایشان وجود رژیم استبدادی پهلوی را در ایران، نفوذ صهیونیسم در منطقه‌ی خاورمیانه و حاکمیت سلطه‌ی غرب و شرق بر کل جهان را حلقه‌های یک سلسه‌ی مرتبط با هم می‌دانست و به حقّ معتقد بود که اگر قرارست ایران آزاد شود و جهان اسلام عزّت گذشته را بازیابد باید با هر سه عامل مزبور مقابله کرد و یکی از رموز اصلی موفقیت نهایی انقلاب اسلامی و ماندگاری جمهوری اسلامی ایران همین جامع‌نگری حضرت امام (ره) بود. فروپاشی شوروی سابق و به هم ریختگی دنیای دوقطبی شکل گرفته بعد از جنگ دوم جهانی در پیمان یالتا، موجب تحولات عظیمی در جهان شد. مک لوهان موضوع دهکده جهانی را مطرح کرد و بوش پدر اعلام کرد که دنیای آینده یک قطبی است و آمریکا به عنوان تنها ابرقدرت باقیمانده

مسئولیت به اصطلاح امتیّت جهان را به عهده دارد.

ساموئل هانتینگتون نظریه پرداز امریکا موضوع برخورد تمدن‌ها را ابتدا به صورت مقاله و سپس کتاب منتشر کرد و عملاً جهان اسلام را جایگزین جهان کمونیسیم کرد و نوشت که تقابل اصلی آینده، بین غرب و جهان اسلامست و گسله‌ی خونینی این دو تمدن را از هم جدا می‌کند. بعداً در جریان جنگ کوزوو، در کنفرانسی در قبرس قریب به این مضمون را گفت که:

«این نمونه همان برخورد های خونینی بین تمدن غربی و تمدن اسلامی است که من پیش بینی کرده بودم»

بر اساس بعضی تحلیلها با تحریک غیرمستقیم امریکا صدام به کویت حمله کرد تا امریکا و غرب بهانه ای پیدا کنند که صدام را به همراه سلاح های اهدایی غرب و شرق دفن کنند. بوش اول به عراق حمله کرد و تا یکصد کیلومتری بغداد پیش رفت و متوقف شد تا زمینه ی اشغال درازمدت عراق توسط امریکا را فراهم کند.

در سپتامبر ۲۰۰۱ برج های دوقلوی نیویورک به طور مشکوکی مورد حمله یک هواپیمای مسافربری قرار گرفت و نکته ی تأمل برانگیز این بود که کلیه ی ساکنین یهودی برجها قبلاً آنها را ترک کرده بودند! بلافاصله فرمان حمله و اشغال افغانستان صادر شد و بوش دوم به دلیل خامی که داشت پشت پرده، طرح مشترک صلیبیان و صهیونیستها را آشکار و علناً اعلام آغاز «جنگ صلیبی» کرد. آخر او از معتقدین شاخه ای از کلیسای پروتستان به نام «انجلیستها» می باشد که دست ساخته و تحت فرمان صهیونیسم است.

در سال ۲۰۰۳، پس از قریب ۱۲ سال زمینه سازی، مرحله ی دوم حمله به عراق را فرمان داد و کار نیمه تمام پدرش را تکمیل و عراق را اشغال کرد و بنا داشتند برای عراق فرمانداری بگذارند که برای امریکا در آن کشور همان مأموریتی را انجام دهد که «لرد کرزن» به عنوان نایب السلطنه انگلیس در هند انجام می داد و این شخص را معلوم کردند و او همان آقای «برمر» بود.

تأسیس پایگاه امریکا در آذربایجان، قرقیزستان و افغانستان و تأسیس مرکزیت ناوگان پنجم در بحرین و انعقاد قرارداد هسته ای با هند و اشغال عملی و اعلام نشده ی پاکستان، حمایت از تجزیه طلبان سودانی و درگیر کردن ناتو به حسب اقتضاء در این اشغالگریها نشان از عملیاتی شدن همان

ص: ۳۷

تصمیم اتخاذ شده برای اشغال نظامی - سیاسی جهان اسلام و سرکوب هر حرکت ضد غربی و نجات صهیونیسم از انتفاضه ی فلسطین و محاصره ی جمهوری اسلامی بود.

تمام این اتفاقات یعنی از آغاز فروپاشی شوروی تا تحولات فوق‌الاشاره، در زمان رهبری حضرت آیت الله العظمی خامنه ای رخ داد. لذا حضرت ایشان علاوه بر وراثت میراث سنگین حضرت امام خمینی (ره)، بار سنگین تقابل با تمامی این توطئه های پیچیده ی خارجی و عوامل مزدور داخلی آنها را بر دوش گرفتند و الحق دست خدا همراه ایشان بود که توانستند از این گرداب های مهلک، کشتی جمهوری اسلامی را به سلامت هدایت نمایند. نه فقط دفاع از منافع جمهوری اسلامی، مسؤولیت نجات امت اسلامی را هم بر شانه ی خود احساس می کردند. ایشان با جدیت و صداقت تمام، پرچم آزادی قدس و فلسطین را برافراشته نگه داشتند و علی رغم همه ی فشارها به تدابیر خویش در این زمینه ادامه دادند و تقریباً در تمامی عرصه ها، در جهان اسلام آمریکا و عواملش را به عقب نشینی وادار کردند و یا آنها را متوقف نمودند.

زنجیره ی مقاومت در برابر صهیونیستها در زمان رهبری معظم له تحکیم - یافت و حتی گسترش پیدا کرد. امروز این خط مقاومت که از ایران شروع شده از عراق، سوریه، لبنان، اردن، غزه، ساحل غربی، مصر، لیبی، تونس، الجزایر، مراکش، سودان، یمن، بحرین، پاکستان و افغانستان می گذرد. موج جدید بیداری اسلامی که کلید آن توسط حضرت امام (ره) زده شد و در زمان حضرت آیت الله خامنه ای ادامه پیدا کرد امروز قوی تر از هر روز دیگر به جلو می رود و همگی قیام کنندگان در اهداف ذیل با جمهوری اسلامی ایران همراه هستند:

■ سرنگونی استبداد داخلی،

■ قطع دست آمریکا و متحدینش از کشور های مسلمان،

■ بازگشت ارزش های اسلامی،

■ تأسیس مردم سالاری دینی

■ و آزادی نهایی تمامی سرزمین فلسطین.

دکتر علی اکبر ولایتی

ص: ۳۹

یادی از دومین روز قدس

اشاره

یادی از دومین روز قدس (۱)

روز قدس؛ روز اسلام، انسانیت، انقلاب و امام

امروز روز بزرگ و جهانی قدس است، روز تجمع آرمان‌های مسلمانان جهان در یک کلمه و در یک جمله است، روز اتحاد صفوف همه‌ی مسلمانان از همه‌ی ملت‌ها و کشورهاست، روز اسلامت، روز انسانیتست، روز انقلابست و روز امام ماست.

امتیاز روز قدس بر ایام الله دیگر

پس از انقلاب پیروزمند ملت ایران، ما مردم ایران روز‌های یادبود متعددی داشته‌ایم، روز ۲۲ بهمن، روز ۱۵ خرداد، روز ۱۷ شهریور، روز ۱۲ فروردین و روز‌های دیگر؛ اما در میان همه‌ی این روز‌های یادبود، روز قدس از دو نظر دارای امتیاز و برجستگی است. اول از این نظر که اگر آن روز‌های دیگر مربوط به ملت ایرانست، روز قدس مربوط به ملت ایران و همه‌ی ملت‌های مسلمانست. در روز قدس همه‌ی ملت‌های مسلمان، بلکه همه‌ی ملت‌های مستضعف عالم، احساس همبستگی و همدردی با ملت ایران می‌کنند، ملت ایران مانند پیشاهنگی در ماجرای روز قدس و مسأله‌ی

۱- بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۱۷/۵/۵۹

فلسطین، برای فداکاری آماده می شود و ملت های دیگر هم باید دوش به دوش این ملت انقلابی و با برخورداری از تجربه های ما، گام به گام و بازو به بازو با ما به سوی آزاد کردن سرزمین های اشغالی فلسطین پیش بیایند.

امتیاز دُوم روز قدس، اینست که آن روز های دیگر روز خاطره ی فداکاریها و پیروزی های گذشته است؛ امّا روز قدس، روز تصمیم و همت گماشتن بر فداکاریها و پیروزی های آینده است. اگر در آن روز های دیگر، در آن خاطره های دیگر، ملت ما یاد از گذشته می کند، در روز قدس ملت ما به یاد آینده، انگیزه و همت و تصمیم در خود ذخیره می کند، به حرکت می افتد و راه را به سوی آینده باز می کند.

روز قدس؛ روز شکستن پشت مستکبران امریکایی و مزدوران صهیونیستش

مسأله ی قدس که امروز ما درباره ی آن باید به یک آگاهی روشن و به یک تصمیم قاطع برسیم، برادران و خواهران! مسأله ی بسیار با عظمت و با اهمیتی است. مسأله ی قدس و روز قدس و ماجرای فلسطین، عبارت از آن نقطه ای است که باید مستضعفان عالم با الهام از روح ایمان و توکل به خدای بزرگ، پشت مستکبران بزرگ جهان و در رأس آنها امپریالیزم امریکا و مزدوران صهیونیستش را بشکند و خرد کند.

ماجرای قدس برای ملت ما و برای همه ی امت بزرگ مسلمان یک ماجرای تعیین کننده است. انقلاب ایران اگر در داخل این مرزها به پیروزی رسید، این به معنای آن نیست که ما قانع بشویم و فکر کنیم پیروزی نهایی را به دست آورده ایم. تا وقتی که این زخم متعفن، این غده ی چرکین در دل سرزمین های اسلامی و عربی به نام دولت غاصب اسرائیل وجود دارد، ما نمی توانیم احساس کنیم که پیروز شده ایم، نمی توانیم حضور دشمن خود را در کنار گوش خود، در سرزمین های غصب شده و اشغالی خود ملاحظه کنیم.

آینده ی فلسطین

اما آینده چگونه است؟؛ اما آینده ی فلسطین و قدس چگونه است؟ من

ص: ۴۱

در این باره به شما مقداری آگاهی بدهم تا ملت ایران بداند همچنانی که یک طلسم شکست ناپذیر را در این منطقه شکست، یعنی بزرگترین دژ های مستحکم را در منطقه ی خاورمیانه بلکه در سراسر آسیا توانست متلاشی کند، دژ بزرگ و نیرومند امپریالیست؛ یعنی حکومت جبار و غاصب پهلوی را توانست در منطقه شکست بدهد، همچنین این طلسم دُوم را که به صورت یک قدرت افسانه ای در آمده است، انقلاب ما خواهد شکست و از بین خواهد برد.

وعدہ ی الہی؛ شکست دوبارہ ی بنی اسرائیل

این را باید ما از وعدہ ی خدا بیاموزیم. خدای متعال در سوره ی بنی اسرائیل خطاب به بنی اسرائیل می کند:

«لَتَفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا» (۱)

ای فرزندان اسرائیل! شما دو روز و دو بار در تاریخ فساد ایجاد می کنید و بزرگی در زمین به وجود می آورید و استعلاء و استکبار به خرج می دهید،

اما در هر دو بار کسانی از بندگان خدا، از جنود پروردگار پیدا می شوند که شما را به سزای فساد و علو و استکبارتان برسانند و این قضیه ی همیشه زنده ی تاریخ است.

هر امتی که با صیلاح، با سلاح حق و حقیقت و عدالت طلبی حاضر شود راه طبیعی سنت های تاریخ را ببیند، خدا به او کمک خواهد کرد؛ اما هر ملتی که فساد کند، بر مستضعفین طغیان کند، ارزش های انسانی را ندیده بگیرد، آن ملت محکوم به فنا و نابودی است.

مسأله ی فلسطین یک مسأله ی انسانی؛ نه صرفاً عربی یا اسلامی

امروز در سطح دنیا چه می گذرد؟ امروز صهیونیستها در منطقه ی عربی مشغول به چه کار و چه عملی هستند؟ یک نگاه ساده به منطقه بیندازید برادران و خواهران مسلمانی که دلتان به یاد برادران فلسطینی می تپد، یک انسان آواره جلب ترحم هر انسان آزاده ای را می کند. امروز یک ملت، یک

ملت به نام ملت فلسطین آواره است، از خانه ی خود آواره است، از وطن و کشور خود آواره است.

این کودکان محروم و مظلوم در زیر چادرها، در اردوگاه ها متولد می شوند، با کمک دولتها و ملت‌هایی که به وظائف واقعی خود هم در قبال آنها عمل نمی کنند، مدعیان، با کمک اینها این کودک بزرگ می شود. در زیر چادر سلاح می آموزد، در زیر چادر درس می خواند، در اردوگاه زندگی می کند. یک ملت دو، سه میلیونی را از خانه، از کاشانه، از شهر، از معبد، از مسجد، از همه چیز خود و از زندگی خود محروم کردن، آنها را به کشور های بیگانه راندن، این بزرگترین فاجعه ای است که در طول تاریخ بشر می توان سراغش را داشت. به این سببست که ما معتقدیم مسأله ی فلسطین صرفاً یک مسأله ی عربی و حتی صرفاً یک مسأله ی اسلامی نیست، یک مسأله ی انسانی بسیار بااهمیتست.

جنايات صهيونيستها؛ بی سابقه در دنيا

نوع فاشیسمی که امروز رهبران صهیونیست خائن و همین بگین خائن - که امروز در رأس دولت اسرائیل غاصب قرار گرفته است، - نوع فاشیسمی که این دولت فاشیست جنایتکار انجام می دهد و اعمال می کند، در دنیا بی سابقه است. شما ببینید در دیر یاسین چه کردند، در زندانه ای اسرائیل چه کردند، جوان های مسلمان را گرفتند در زندانها بردند، آنها را شکنجه کردند، حتی با سرنگ خون جوان های مسلمان را کشیدند و در بانک خون برای عناصر مزدور اسرائیلی آنها را ثبت کردند و ضبط کردند. شما ببینید با ثروت های مردم فلسطین چه کردند، با مردان و زنان و جوانان آنها چه فاجعه ای را بروز دادند و انجام دادند، با دولت های مسلمان چه کردند.

غده ی چرکین سرطانی به نام اسرائیل؛ مایه ی تفرقه ی دولت های مسلمان این غده ی چرکین سرطانی را امپریالیستها، دشمنان بزرگ بشریت در داخل وطن اسلامی و عربی ما کاشتند، امروز این غده رشد کرده است،

مایه‌ی تفرقه‌ی دولت‌های مسلمان شده است. شما ببینید در میان این سران دولتهایی که نام اسلام بر خود نهاده اند هیچ کدام از اینها راه، هیچ یک از اینها را شما نمی‌توانید نشان بدهید که توانسته باشند به وظائف اسلامی و انسانی و عربی خود به طور کامل در قبال مسأله‌ی فلسطین انجام وظیفه کرده باشند، چرا؟ زیرا آنها را سرگرم کرده اند به مسائل داخلی کشور‌های عربی. این فاجعه آفرینی از کجا به وجود آمد؟ از وجود همین غده‌ی چرکینی که به نام اسرائیل نامیده می‌شود و در قلب سرزمین‌های مسلمان نشین و عرب نشین این غده‌ی چرکین به وسیله‌ی دولتها و قدرت‌های بزرگ به وجود آمده است.

شکست اسرائیل توسط مسلمانان؛ عامل خوشبختی آنان در دنیا

امروز ملت فلسطین به پا خاسته است و به هوش آمده است. همان خطابی که آن روز قرآن به بنی اسرائیل می‌کرد که در حال یک مبارزه‌ی بزرگ بر ضد طغیان بودند، امروز همین خطاب به مسلمانان فلسطینی و همه‌ی مسلمانان غیورست که:

«إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا» (۱)

اگر نیکویی کنید، اگر مجاهدت در راه خدا کنید، اگر عمل به فرمان خدا کنید، اگر در راه مبارزه‌ی با دشمنان انسانی و دشمنان دین و حقیقت، ای مسلمانان فلسطینی! ای مسلمانان عرب و ای مسلمانان عالم! اگر به این وظائف عمل کنید این نیکی را در حق خود کرده اید.

آن روزی که در این منطقه یک قدرت عظیم اسلامی به وجود بیاید و این قدرت بتواند مشت محکمی به دهان قدرت‌های بزرگ متجاوز شرقی و غربی وارد کند، دیگر ملت‌های اسلامی روی استضعاف، روی مستمندی، روی فقر و گرسنگی را نخواهند دید. شما ببینید در کشور‌های اسلامی از فقر، از بی‌سوادی و جهل چه خبرست. توی این سرزمین‌های با این وسعت، چندین ده میلیون مسلمان در این منطقه زندگی می‌کنند؛ اما هیچ یک از لوازم یک زندگی انسانی و شرافتمندانه برای این مردم فراهم نیست، چرا اینجورست؟ زیرا که قدرت‌های بزرگ، مصلحت خود را در آن دیده اند که برای این که

بتوانند منافعشان را تأمین کنند، این ملت را، این ملتها را در زیر فشار، در زیر آتش اختلاف و نفاق همواره نگهدارند، آنها را به خودشان سرگرم کنند، آنها را به مسائل داخلی‌شان سرگرم کنند و نگذارند به یک وحدت عظیم جهانی نائل بیایند و عامل و پایگاه امپریالیسم در این منطقه اسرائیل خائنست.

جدا بودن حساب صهیونیسم و یهود

صهیونیسم را ما به حساب یک مرام و یک مذهب نمی گذاریم، به حساب یهودیگری نمی گذاریم، بسیاری در دنیا یهودیان آزاده و پاک نهادی که از صهیونیسم بیزارند، این یک مسلک فاشیستی سیاسی متجاوزست که جز با ستم و ظلم و تصرف سرزمین های متعلق به مسلمانان مستضعف و محروم امکان ادامه ی حیات ندارد.

وجوب شرعی کمک به مردم فلسطین

ما مردم ایران و مسلمانان انقلابی ایران، بعد از آنی که توانسته ایم نظر دنیای اسلام را به سوی خودمان جلب کنیم و توانسته ایم این مشت محکم را به دهان امپریالیزم امریکا وارد بیاوریم، حالا باید در این راه هم این قدم بزرگ را برداریم، ما باید به ملت های عرب درس مبارزه ی در راه فلسطین و فداکاری برای فلسطین را بدهیم.

برای ما مسأله ی فلسطین همانطوری که گفتم یک مسأله ی انسانی و یک مسأله ی اسلامی است. مسأله ی انسانی است، برای خاطر این که یک مشت جنایتکار ضد بشر در این منطقه جمع شده اند و جز جنایت و جز تجاوز و جز سلطه گری هیچ کاری ندارند، جز توطئه چینی بر علیه ملتها و دولت های انقلابی.

امروز هم به دشمنان ما دارند کمک می کنند، امروز هم دارند به آن کسانی که مرزهایشان با ما مشترکست و علیه ما توطئه می چنید، آنها دارند کمک می کنند، آنها پایگاه توطئه گری امریکایند علیه ایران و انقلاب ایران در این منطقه، به علاوه مسأله ی فلسطین، برادران و خواهران! برای ما یک مسأله ی

اسلامی است. اسلام بر ما لازم کرده است که ما از سرزمین های مسلمان نشین دفاع کنیم. بر ما واجب کرده است که ما به حقوق مظلومان و ستمدیدگان و مستضعفان برسیم، برای ما لازم کرده است که ما به مال و به جان، از مردمی که سی سالست فریاد می کشند «یا لِّلْمُسْلِمِین» (۱) و کسی به آنها جواب نمی دهد، به کمک آنها بشتاییم.

کوتاهی دولت های مسلمان در مسأله ی فلسطین

ملت فلسطین سی سالست دارد می گوید «یا لِّلْمُسْلِمِین» کدام یک از این دولت های عرب می توانند ادعا کنند که به «یا لِّلْمُسْلِمِین» برادران فلسطینی جواب دادند؟ هر کدام از این دولت های عرب که آمدند سر کار، برای این که مردم خودشان را جذب کنند به طرف خودشان، شعار پشتیبانی از فلسطین دادند.

من به دولت های شمال افریقا می گویم، به دولت های خاورمیانه می گویم، به دولت هایی که در خط مرز اسرائیل غاصب قرار دارند می گویم و به دولت هایی که در خلیج فارس قرار دارند، کدام یک از اینها آنچنان که وظیفه ی یک دولت اسلامی است، به برادران فلسطین و به مسأله ی فلسطین کمک کردند؟ سی سالست ناله ی استغاثه ی چند میلیون انسان مسلمان محروم مستضعف، بلندست، کی باید به داد اینها برسد؟

مسأله ی فلسطین؛ اساسی ترین و مهم ترین و اصولی ترین مسائل انقلاب رژیم غاصب و جبار پهلوی حتّی نمی گذاشت ما درباره ی مسأله ی فلسطین فکر کنیم، حتّی نمی گذاشت از این مسأله سر در بیاوریم، نمی گذاشت احساس کنیم و مردم ما احساس کنند که مسأله ی فلسطین جزیی از مسأله ی ایران و جزیی از انقلاب ایرانست؛ اما امروز امام این امت، بیدار و زنده است.

امروز امام امت، به حق بر روی اساسی ترین و مهم ترین و اصولی ترین مسائل انقلاب ما انگشت گذاشته و امام امت بر روی مسأله ی قدس انگشت گذاشته

است و این اولین بار در تاریخ مبارزات عربی و اسلامی و فلسطینی است که یک روز به نام روز قدس معین شده است. دیشب شما روی پشت بامها رفتید و صدای تکبیر را بلند کردید، در سراسر کشور های عربی و اسلامی آن کسانی که ندای شما را شنیده بودند و دعوت شما را دانسته بودند به ندای شما پاسخ گفتند: و فریاد تکبیر در سراسر آسمان های آفاق کشور های اسلامی گوش های ستمگران را گر کرد، خواب مستکبران را بر آشفته و این حرکت باید پیش برود و ملت ایران باید به جد، به راستی نه به تعارف، نه به زبان، باید جداً ملت ایران و دولت ایران و دستگاه های قانونگذاری و دستگاه های اجرایی برای روز قدس و برای مسأله ی فلسطین باید تصمیم گیری کنند جهت کمک رسانی.

ممکن بودن محو کردن اسرائیل با اراده و عزم ملت‌ها

مسأله ی قدس و مسأله ی فلسطین را جدی بگیرید. بیت المقدس، این شهر با عظمتی که حرم امن پیامبران خدا بوده است، قبله ی نخستین مسلمانان بوده است، این در زیر سلطه ی اشغالگران صهیونی و در اختیار غاصبان ضد بشرست، باید آزاد بشود بیت المقدس. سرزمین فلسطین باید آزاد بشود، باید به مردم خودش برگردد، نگویند: شما چطور می توانید از روی نقشه ی جغرافیا یک کشور را بردارید، نگویند: چگونه می توان یک دولتی را که سی سالست مورد حمایت ابرقدرتهاست از بین برد؛ اراده ی انسان ها و عزم ناشی از ایمان، همه ی مشکل ها را آسان می کند، همه ی معجزه ها را امکانپذیر می کند.

شما دیدید ملت ایران با دادن ده ها هزار شهید، با پذیرش مجروح ها مجروحین انقلاب ما اینجا به عنوان نمونه و اسطوره مقابل چشم شما و مقابل چشم مهمان هایی هستند که برای روز قدس آمدند. ملت ایران صد هزار مجروح اینجوری داده، ملت ایران هفتاد هزار شهید داده، ملت ایران باز هم آماده است که شهید و مجروح بدهد. ملت ایران برای خاطر خدا و برای اقامه ی نام خدا و برای احیاء اسلام، برای اقامه ی یک دولت بزرگ اسلامی، یک قدرت عظیم اسلامی - که بینی امریکا و شوروی را به خاک بمالد

ابرقدرت ها را از این منطقه مأیوس کند - باز هم حاضرست فداکاری کند و باز هم حاضرست شهید بدهد.

انقلاب اسلامی ایران؛ الگوی همه ی انقلاب های اسلامی

انقلاب ایران، مادر همه ی انقلاب های اسلامی در سراسر این منطقه شده است و خواهد شد. بعد از پیروزی انقلاب شما، احساسات اسلامی و ایمانی در سراسر این منطقه به جوش آمده است. امروز جنبش های آزادیبخش بر مبنای ایدئولوژی اسلام در منطقه، اینجا و آنجا به وجود آمده و آتش ها شعله ور شده است؛ اما شما باید ادامه بدهید، ملت ایران باید بداند که این فرزندان به کمک او خواهند شتافت.

ای مادر انقلاب های اسلامی جهان عرب و جهان اسلام! ای انقلاب اسلامی ایران و ای ملت بزرگ مسلمان در ایران و ای رهبر عظیم الشان!

بی گمان آن کسانی که زاینده ی این انقلابند؛ یعنی انقلاب های دیگری که در سراسر کشور های مسلمان نشین به وقوع پیوسته است و به وجود آمده است و خواهد آمد، این ها به کمک انقلاب اسلامی ایران می آیند؛ اما انقلاب اسلامی ایران باید راه خود را ادامه بدهد. ما باید امریکا را مأیوس کنیم و دیدیم که می توانیم مأیوس کنیم.

وظیفه ی ما در برابر امپریالیزم امریکا و ملت های مستضعف عرب

...امروز در مقابل ما دو عامل رو به روی یکدیگر قرار دارد، یک عامل امپریالیزم امریکاست که در منطقه در صورت دولت غاصب اسرائیل تجلی و تجسم پیدا کرده است، ما باید این دولت غاصب را - که مظهر سلطه و تجاوز امریکایی است - مورد فشار قرار بدهیم و هدف به نابودی آن بگماریم. عامل دیگر، در روبروی آن و در مقابل آن ملت های مستضعف عربند. این ملت های مستضعف را ما باید برادران خود و هم جبهگان خود بدانیم، باید این ها را دعوت کنیم به یک قیام عمومی و همگانی.

مَثَلِ رِیگ و مَثَلِ سَطَلِ آبِ!

و من امروز به نام شما مردم تهران و به نام ملت ایران در این تریبون میلیونی عظیم، در این اجتماع میلیونی بزرگ در روز قدس به همه ی کسانی که به عنوان میهمانان عزیز ما در روز قدس به این جمعیت، به این کشور و به خانه ی خود، خانه ی اسلامی خود آمده اند اعلام می کنم؛ بروید سلام مسلمانان انقلابی ایران را به مردم کشور های خود برسانید، تجربه ی ما و معجزه ی خدا درباره ی ما را به آن ها بگویید: آن ها را وادار کنید که حرکت کنند، همچنانی که امام اَمّت فرمودند: یک میلیارد مسلمان، یک میلیارد انسان، نیروی عظیم و شگفت انگیزی است برای دنیای امروز، اگر هر کدامی یک ریگ، یک سطل آب، همان طوری که امام اَمّت فرمودند(۱) و همان طوری که در سال گذشته در مثل چنین روزی مرحوم آیت الله طالقانی رضوان الله علیه گفتند: که هر کدام از ما اگر یک ریگ بیندازیم به طرف دولت اسرائیل، مسلّم این شیطان را زیر تل ریگ ها دفن خواهیم کرد.

ای ملت مسلمان! ای ملت بزرگ و قهرمان ایران!

روز قدس روز شعار بزرگ انقلاب اسلامی ما و شماسست و ما باید خودمان را آماده کنیم. من به شما امروز اعلام می کنم باید آمادگی های نظامی و تسلیحات و تجهیزات رزمی خود را هر روز توسعه بدهید و کیفیت آن را بالا ببرید. ما در مقابل خود مسأله ی فلسطین را داریم، مسأله ی امپریالیزم امریکا را داریم، مسأله ی تجاوز ها و توطئه ها را داریم.

۱- اشاره به فرمایش امام خمینی (ره) در تاریخ ۲۴/۵/۱۳۵۸: برای من یک مطلب به شکل معماست و آن، اینست که همه دول اسلامی و ملت های اسلام می دانند که این درد چیست؟ می دانند که دسته ای اجانب در بینست که این ها را متفرّق از هم بکند، می بینند که با این تفرقه ها ضعف و نابودی نصیب آن ها می شود، می بینند که یک دولت پوشالی اسرائیل در مقابل مسلمین ایستاده - که اگر مسلمین مجتمع بودند، هر کدام یک سطل آب به اسرائیل می ریختند او را سیل می برد - مع ذلک در مقابل او زبون هستند. معما، اینست که با این که این ها را می دانند، چرا با علاج قطعی، که آن اتحاد و اتّفاقت روی نمی آورند؟ چرا توطئه هایی که استعمارگر ها برای تضعیف آن ها به کار می برند، آن ها توطئه ها را خنثی نمی کنند صحیفه امام: ج ۹، ص ۲۷۴

ص: ۴۹

بخش اول: کلیات

اشاره

فصل اول: اهمیت مسأله ی فلسطین

مسأله ی فلسطین؛ مهم ترین مسأله ی دنیای اسلام

مسأله ی فلسطین، مهم ترین مسأله ی دنیای اسلامست. هیچ مسأله ی بین المللی ای در دنیای اسلام از این بالاتر نیست؛ چون تسلط غاصبان سرزمین فلسطین و قدس بر این بخش از پیکر امت اسلامی، منشأ بسیاری از ضعف ها و دشواری ها در دنیای اسلامست. (۱)

غمگینی روح مقدس پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم در عوالم بالا از مسأله ی فلسطین

امروز یک زخم دردناک و عمیق در پیکر جامعه ی اسلامی است. آیه ای که تلاوت کردند، درباره ی نبی مکرم اسلام می فرمایند: «عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ»: (۲)

رنج شما برای او سخت و دشوارست

«حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ». (۳)

امروز رنج دنیای اسلام - که برجسته ترین بخش آن، مسأله ی فلسطینست - قلب مقدس پیغمبر را می آزارد «عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ»؛ با وضعی که امروز ملت فلسطین دارد، روح مقدس پیغمبر در عوالم بالای آفرینش الهی مملو از غم

۱- بیانات در اجتماع بزرگ زائران حرم امام خمینی (ره) ۱۴/۰۳/۱۳۸۱

۲- سوره ی توبه، آیه ی ۱۲۸

۳- همان

می شود. راه علاج چیست؟ تلاش و مجاهدتست. (۱)

بینید چطور استکبار با چنگ و دندان و با حالت خونخوارانه و بدون اندکی انسانیت و رحم ایستاده است، تا اگر بتواند، برای خواست های استکباری خود، ملت های اسلامی و آرزو های آن ها را لگدمال کند. امروز این قضیه ی فلسطین، یکی از بزرگترین مسائل و مصایب دنیای اسلامست و در آینده نیز خواهد بود؛ مگر شوخی است که ملتی را از خانه و زندگی و کشور و سرزمین خود آواره کنند، غاصب مزدور خبیثی را آنجا بنشانند، همه گونه به او کمک کنند، همه ی جنایات او را صحنه بگذارند، دستشان تا مرفق در خون مردم منطقه فرو برود، به این ها هم قانع نباشند، بخواهند از مسلمانان و از صاحبان خانه امضاء بگیرند که این خانه متعلق به آن غاصبست و صاحبخانه در آن حقی ندارد؟! می خواهند این کار را بکنند. (۲)

مسئله ی فلسطین؛ فوری ترین مسأله ی جهان اسلام

برادران و خواهران عزیز در همه ی جهان اسلام! از تجربه ها درس بگیریم. اُمّت بزرگ ما امروز به برکت بیداری اسلامی، دارای قدرت عظیمی است. کلید حل مشکلات فراوان کشور های اسلامی، در دست همت و یکپارچگی این مجموعه ی شگرفست و مسأله ی فلسطین، فوری ترین مسأله ی جهان اسلامست. (۳)

مسئله ی فلسطین؛ مصیبت بزرگ جهان بشریت

مسأله ی فلسطین، یکی از مصایب بزرگ جهان بشریت کنونی است. هر کس که احساسی در مورد انسان و حقوق انسان دارد و دم از حمایت از انسان های مظلوم می زند، باید در این قضیه صاحب داعیه باشد و این قضیه

۱- بیانات در جمع مسؤولان و کارگزاران در سالروز ولادت فرخنده ی نبی اکرم صلی الله علیه و آله و سَلِّم و امام جعفر صادق علیه السَّلَام ۰۹/۰۳/۱۳۸۱

۲- سخنرانی در دیدار گروه کثیری از آزادگان، در اوّلین سالگرد آزادی و بازگشت به کشور ۲۸/۰۵/۱۳۷۰

۳- بیانات در چهارمین کنفرانس حمایت از ملت فلسطین ۱۴/۱۲/۱۳۸۷

را، قضیه ی خود بدانند؛ شاید بشود گفت: که قضیه و مصیبت فلسطین، جزو قضایای کم نظیر تاریخ است. تا آنجا که ما دانستیم و شناختیم، اینطور حادثه ای با این عظمت نسبت به یک ملت، در طول تاریخ هم کم نظیرست.

شما هر چه از مصایب انسانی فرض کنید، در مصیبت و قضیه ی فلسطین جمع است؛ از قتل نفوس بیگناه، از آواره کردن انسان ها و بی خانمان کردن آن ها، از شکنجه و زجر و حبس و تبعید و از این قبیل، از اهانت به کرامت انسانی، از نابود کردن سرمایه های بشری یک عده انسان، از فشار و ظلم و اختناق و اجازه ی فعالیت ندادن به یک عده بشر. همه ی این مصایبی که اگر در گوشه ای از عالم برای جمعی از مردم اتفاق بیفتد، بشریت را جریحه دار و داغدار می کند، در قضیه ی فلسطین در طول چهل و پنج سال اخیر اتفاق افتاده است.

آن کسانی که دم از طرفداری از حقوق بشر می زنند، اگر راست می گویند: باید از حقوق ملت فلسطین سخن بگویند: شما کدام ملت را سراغ دارید که در این چهل و پنج سال اخیر، به قدر ملت فلسطین شکنجه دیده باشد، مصیبت کشیده باشد، عزیزانش را از دست داده باشد و حقوقش نادیده گرفته شده باشد؟ چه طور شد که اگر در گوشه ای از عالم، یکی از این مصایب برای عده ای انسان پیش بیاید، کسانی ادعا می کنند که دلسوز و غمخوار حقوق بشرند؛ سینه سپر می کنند، حرف می زنند و اقدام می کنند؛ اما مجموع این همه مصیبت را در مردم فلسطین ندیده می گیرند؟! (۱)

اهمیت بیت المقدس، در کنار مسأله ی فلسطین

در کنار مسأله ی فلسطین، بیت المقدس نیز از اهمیت والایی برخوردارست. امروز توطئه های رنگارنگی برای غصب و بلعیدن این شهر مقدس و از بین بردن آثار اسلامی آن توسط صهیونیست ها در جریانست؛ ولی این شهر

۱- ۱. سخنرانی در دیدار شرکت کنندگان در کنفرانس بین المللی حمایت از انقلاب اسلامی مردم فلسطین ۲۷/۰۷/۱۳۷۰

به همه ی مسلمانان تعلق دارد و همه ی قدس پایتخت همه ی فلسطینست و مسلمانان اجازه نخواهند داد نقشه های شوم دشمنان جامه ی عمل بپوشد و با آن مقابله خواهند کرد. (۱)

مسأله ی فلسطین؛ مسأله ی اول جهان اسلام،

به دو دلیل امروز مسأله ی فلسطین، مسأله ی اول جهان اسلامست. امروز همه ی امت اسلامی، به خصوص کشور های نزدیکتر - مثل ملت و کشور ما - باید به این نکته توجه کنند که هم صهیونیست های حاکم بر فلسطین و غاصب فلسطین و هم پشتیبانان آن ها، سعی می کنند ماجرا های داخل فلسطین را مسأله ی داخلی دولت غاصب اسرائیل وانمود کنند، که به هیچ وجه این گونه نیست. اگر در داخل فلسطین یک نفر هم قیام نمی کرد، به خاطر خود مسأله ی فلسطین، دنیای اسلام، خصم صهیونیست ها و حامیانشان بود؛ حال که دیگر مردم فلسطین هم قیام کرده اند و خودشان آگاهانه وارد میدان شده اند.

فلسطین از دو نظر مسأله ی دنیای اسلامست: یکی از نظر این که فلسطین قطعه ای از خاک اسلامی است. در بین همه ی مذاهب رایج اسلامی، هیچ اختلافی نیست و فقها همه بر این اتفاق دارند که اگر قطعه ای از خاک اسلامی به وسیله ی دشمنان اسلام جدا شد و حاکمیت دشمنان اسلام بر آن قطعه به وجود آمد، همه باید وظیفه ی خودشان را مجاهدت و تلاش برای برگرداندن آن قطعه به سرزمین اسلامی بدانند. لذا ملت های مسلمان در هر جای دنیا که هستند، این را وظیفه ی خودشان می دانند. البته خیلی ها نمی توانند اقدامی بکنند؛ اما هر کسی بتواند و هر طوری که بتواند، باید اقدام کند و اقدام می کند. برای همین هم هست که شما ملاحظه می کنید همه ی دنیای اسلام از روز قدسی که امام بزرگوار در جمعه ی آخر ماه رمضان هر سال معین کردند - که جمعه ی آینده است - استقبال می کنند و شما امسال خواهید دید که به فضل الهی و با توفیق پروردگار، روز قدس از هر سال، پُرشورتر و کوبنده تر در همه ی دنیای اسلام برگزار خواهد شد.

جهت دؤم، اینست که اساساً تشکیل دولت یهودی - یا به تعبیر درست تر، دولت صهیونیست - در این نقطه از دنیای اسلام، با یک هدف بلند مدت استکباری به وجود آمد. اصلاً به وجود آوردن این دولت در این نقطه ی حسّاس که تقریباً قلب دنیای اسلامست - یعنی قسمت غرب اسلامی را که آفریقا، به قسمت شرق اسلامی که همین خاورمیانه و آسیا و مشرقست، متصل می کند و یک سه راهی است بین آسیا و آفریقا و اروپا - برای خاطر این بود که در بلند مدت، تداوم سلطه ی استعمارگران آن روز - که در رأسشان دولت انگلیس بود - بر دنیای اسلام باقی بماند و اینطور نباشد که اگر یک وقت دولت اسلامی مقتدری - مثل دوران هایی از حکومت عثمانی - به وجود آمد، بتواند جلو نفوذ استعمارگران و انگلیس و فرانسه و دیگران را در این منطقه بگیرد. لذا یک پایگاه برای خودشان درست کردند.

بنا بر این طبق اسناد تاریخی، تشکیل حکومت صهیونیستی در آنجا، بیش از آنچه که آرزوی مردم یهود باشد، یک خواست استعماری دولت انگلیس بود. شواهدی وجود دارد که در همان زمان بسیاری از یهودی ها اعتقادشان این بود که احتیاجی به این دولت نیست؛ این دولت به نفعشان نیست؛ لذا گریزان بودند. بنا بر این، این یک آرزو و ایده ی یهودی نبود؛ بیشتر یک ایده ی استعماری و یک ایده ی انگلیسی بود. البته بعد که به وسیله ی امریکا گوی سیاست دنیا و گوی استکبار از دست انگلیس ربه شده، این هم جزو همان ابواب جمع موارث استعماری بود که به امریکا رسید و امریکایی ها حداکثر استفاده را کردند و الان هم استفاده می کنند. بنا بر این نجات فلسطین و محو دولت غاصب صهیونیستی، مسأله ای است که با مصالح ملت های این منطقه - از جمله با مصالح کشور عزیز ما ایران - سر و کار دارد.

کسانی که از روز اول انقلاب، یکی از برنامه ها را مقابله و معارضه با نفوذ و اقتدار صهیونیست ها قرار دادند، با محاسبه این کار را کردند. این برنامه، طبق مصالح کشور و مصالح عمومی جمهوری اسلامی و مردم ایران انتخاب شده است. در کشور های دیگر نیز همینطورست. همه ی روشنفکران کشور های اسلامی، همه ی سیاستمداران آزاداندیش، همه ی آنهایی که دستشان در حنای استکباری امریکا رنگ نگرفته است، معتقدند که باید با اسرائیل مقابله کرد؛

یعنی این را جزو مصالح کشورشان می دانند. (۱)

مسأله ی فلسطین؛ مهم ترین مسأله ی جهان اسلام

می توان گفت: که این جلسه، مهم ترین مسأله ی جهان اسلام را در دستور کار خود قرار داده است. تحقیقاً امروز در زندگی مسلمین و در آفاق اسلامی، هیچ مسأله ای به اهمیّت و خطورت مسأله ی فلسطین نیست. بیش از چهل سالست که به تدریج مسلمین را با غصب بخشی از خانه ی خودشان عادت داده اند. فقط غصب خانه ی مسلمین نیست؛ بلکه قضیه بالاتر از، اینست. مسأله، اینست که دشمنان جهانی اسلام، بخشی از خانه ی مسلمین را برای حمله به صفوف مسلمین و برای مبارزه با خواسته ها و حرکات آنها، سنگر قرار داده اند.

متأسفانه در دنیای اسلام، آن کسانی که امکانات در دستشان بوده و می توانستند درباره ی این مسأله تصمیم های مؤثری بگیرند، آن را در زاویه ی فراموشی - ولو نه به لفظ؛ اما در باطن امر - قرار دادند. ما اگر به خود بیاییم، خواهیم دید که این بزرگترین بلایی است که در دوره های اخیر، بر مسلمین نازل شده است. (۲)

بیت المقدّس، محور اصلی

محور اصلی انتفاضه ی اقصی، بیت المقدّس است. یعنی جرّقه ای که به انفجار خشم مردم فلسطین انجامید، اسائه ی ادب صهیونیست ها به مسجدالاقصی بود. مردم فلسطین با دریافت رسالت خطیری که در حراست از یکی از مقدّسترین مکان های مذهبی مسلمانان بر دوش دارند، به صحنه آمدند و با ایثار و فداکاری، شعله ی مقدّس مقاومت و مبارزه علیه اشغالگران صهیونیست را برافروختند. (۳)

۱- بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۲۵/۰۹/۱۳۷۹

۲- سخنرانی در دیدار شرکت کنندگان در اولین کنفرانس اسلامی فلسطین ۱۳/۰۹/۱۳۶۹

۳- سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین المللی حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

مسأله‌ی فلسطین؛ محور اصلی خیزش اسلامی

خیزش اسلامی و یا به تعبیر دیگر جنبش بیداری اسلامی، پس از پیروزی انقلاب اسلامی در ایران و ظهور حرکت امام خمینی رضی الله عنه در دو دهه‌ی اخیر، با قدرت تمام در صحنه‌ی منطقه و جهان اسلام ظاهر شده است. امروز محور اصلی این جنبش و حرکت، مسأله‌ی فلسطینست.

انتفاضه‌ی اقصی توانست حتی در خارج از مرزهای جغرافیایی فلسطین و برون از ملت فلسطین، عموم ملت‌های مسلمان و عرب را به صحنه بکشاند. تظاهرات میلیونی ملت‌های مسلمان - از غرب تا شرق جهان اسلام - نشان داد که مردم فلسطین می‌توانند بر روی حمایت‌های آنان حساب کنند و در عین حال نقش قابل توجهی در ایجاد وحدت مسلمانان ایفا نمایند.

روزی که مقاومت اسلامی در لبنان به همت دلاورمردان لبنانی و با توصیه و حمایت امام راحل شکل گرفت، اسرائیل، بیروت - یعنی پایتخت لبنان - را در اشغال خود داشت و بر مقدرات سیاسی این کشور چنگ انداخته بود. آن روز وقتی مقاومت اسلامی شعار «زحفاً زحفاً نحو القدس» (۱) را سر داد، گروهی از بی‌خبران، آنان را ساده‌اندیش خواندند و به طعنه سؤال کردند: آیا می‌شود به سوی قدس حرکت کرد، حال آنکه شما لبنانیها از ورود به پایتخت کشور خود ناتوان هستید؟ از آن تاریخ تا پیروزی تاریخی مقاومت اسلامی بر اسرائیل، فقط هجده سال به درازا کشید. تصدیق می‌فرمایید که هجده سال، در تاریخ مبارزات ملت‌ها زمان زیادی نیست. (۲)

مسأله‌ی فلسطین؛ مهمترین مسأله‌ی بشریت امروز

مهمترین مسأله‌ی امروز، مسأله‌ی فلسطینست که در نیم قرن اخیر همواره مهمترین مسأله‌ی جهان اسلام و شاید مهمترین مسأله‌ی بشریت بوده است. اینجا سخن از محنت و آوارگی و مظلومیت یک ملتست؛ سخن از غصب یک کشورست؛ سخن از ایجاد غده‌ای سرطانی در قلب

۱- پیش به سوی قدس

۲- سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین‌المللی حمایت از انتفاضه‌ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

ص: ۵۸

کشورهای اسلامی و در نقطه ی التقای شرق و غرب جهان اسلام به یکدیگرست؛ اینجا سخن از ظلم مستمری است که اکنون دو نسل پی در پی از ملت مسلمان فلسطین را فرا گرفته است. امروزه که قیام خونین اسلامی متکی به توده های مردم در سرزمین فلسطین، خطر واقعی و جدی را به اشغالگران بی وجدان و بیگانه از انسانیت و بی محابا از جنایت گوشزد می کند، شیوه های دشمن از همیشه پیچیده تر و هشداردهنده ترست و مسلمین در سراسر جهان باید مسأله را از همیشه جدیتر بگیرند و برای آن فکری و کاری بکنند ... و اینست خبر تازه ی امروز. (۱)

هدف از بحث درباره ی فلسطین: آزادی آن

در مسأله ی فلسطین، آنچه که هدفست، استنقاذ فلسطینست؛ یعنی محو دولت اسرائیل. فرقی بین سرزمین های قبل از سال ۶۷ و بعد از آن نیست. هر یک و جب از خاک فلسطین، یک و جب از خانه ی مسلمینست. هر حاکمیتی غیر از حاکمیت مردم فلسطین و حاکمیت مسلمین بر کشور فلسطین، حاکمیت غاصبست. حرف، همانی است که امام راحل عظیم الشان فرمود:

«اسرائیل بایستی محو بشود»

یهودی های فلسطین، اگر دولت. اسلامی را قبول می کنند، در آنجا زندگی کنند. بحث، بحث یهودی ستیزی نیست. مسأله، مسأله ی غصب خانه ی مسلمینست. رؤسا و زعمای مسلمین، اگر تحت تأثیر قدرت های جهانی قرار نداشتند، می توانستند این مهم را انجام بدهند؛ ولی متأسفانه نکردند. (۲)

فلسطین؛ پاره ی تن اسلام

البته آنها از اوضاع این سه هفته ی فلسطین اشغالی، از قیام جوانان، از شجاعت مردان و زنان، از عزم و اراده ی والای آن مردم مظلوم و خشمگین، به شدت عصبانیند و مرتب می خواهند گناه را به گردن این و آن بیندازند.

۱- پیام به حجاج بیت الله الحرام ۲۶/۰۳/۱۳۷۰

۲- سخنرانی در دیدار شرکت کنندگان در اولین کنفرانس اسلامی فلسطین ۱۳/۰۹/۱۳۶۹

ص: ۵۹

نه آقا! عامل قیام فلسطین جمهوری اسلامی نیست؛ عامل قیام فلسطین، مردم لبنان نیستند؛ عامل قیام فلسطین خود فلسطینی‌ها هستند؛ عامل قیام و انتفاضه ی فلسطینی، رنج‌ها و غم‌های متراکم شده در وجود این نسل جوانی است که امروز با امید و نشاط به میدان آمده است. ما البته آنها را تحسین می‌کنیم؛ ما آنها را از خودمان می‌دانیم؛ ما فلسطین را پاره ی تن اسلام می‌دانیم و با ملت فلسطین، با جوانان فلسطین احساس برادری و همخونی می‌کنیم؛ اما آنها هستند که انتفاضه را راه می‌برند. (۱)

حل نشدن مسأله ی فلسطین

آنها اشتباه کردند که خیال کردند ملت فلسطین و کشور فلسطین تمام شد. فلسطین باقی مانده است؛ ملت فلسطین باقی مانده است. در کنار وجود ملت فلسطین، یک غصب بزرگ هم وجود دارد. عده ای را از اطراف دنیا جمع کردند، یک ملت جعلی و دروغین تشکیل دادند، اسمی هم روی آن گذاشته اند، با ابزارهای قدرت هم آن را مجهز کرده اند؛ این در کنار واقعیت ملت فلسطین، امروز خودنمایی می‌کند؛ این حقیقت را نسل فلسطینی، امروز با همه ی وجودشان درک کرده اند؛ اولین قدم معرفتست؛ این معرفت را پیدا کرده اند و فهمیده اند که آن موجود جعلی، با همه ی پشتیبانی‌های جهانی، غیرقابل شکست نیست؛ درست هم فهمیده اند؛ لذا وارد میدان شده اند.

مسأله ی مهم این دوران، مسأله ی فلسطین

مسأله ی مهم این دوران، مسأله ی فلسطینست که انتفاضه ی بزرگ فلسطین و بیت المقدس همچنان ادامه دارد. کسانی که گمان می‌کردند می‌توانند با اعمال زور و فشار، ملت فلسطین را از مطالبه ی حق مسلم خودش منصرف کنند، اشتباه کرده بودند؛ نتوانستند و نخواهند توانست ملت فلسطین را از ادامه ی این راه برگردانند. ممکنست با سرکوب و فشار و

۱- ۱. سخنرانی در اجتماع بزرگ بسیجیان شرکت کننده در اردوی فرهنگی، رزمی یاران امام علی علیه السلام ۲۹/۰۷/۱۳۷۹

ارباب، چند صباحی این نسل را به سکوت تحمیلی و اجباری وادار کنند؛ اما این خوابِ خوشِ بی تعبیری است که صهیونیست‌ها گمان کرده‌اند خواهند توانست از این، پس به راحتی بر سرزمین غضب شده‌ی فلسطین حکومت کنند. (۱)

ارتباط فلسطین به سرنوشت غیر فلسطینی ها

این وضع فلسطینست. مسأله‌ی فلسطین، شوخی و سرسری نیست. امروز اساسی‌ترین مسأله‌ی دنیای اسلامست و به سرنوشت غیر فلسطینی‌ها در سرتاسر دنیای اسلام بستگی دارد. مسؤولان کشور‌های اسلامی خیال نکنند که اگر مردم فلسطین را در چنگال خونریز دشمنانشان رها کردند، اسرائیل، پس از بلعیدن و هضم کردن آنها - که البته چنین چیزی هرگز پیش نخواهد آمد - دولت‌های مسلمان را راحت خواهد گذاشت. (۲)

حج می‌تواند دنیای اسلام را متوجه مسؤولیت سنگین خود کند. حج می‌تواند این معرفت را به ملت‌های اسلامی بدهد که حضور در صحنه و داشتن موضع قاطع در این قضیه، با منافع خود آنها پیوستگی دارد. بعضی خیال می‌کنند حمایت از مردم فلسطین، خارج از منافع ملی کشوره است. این اشتباه بسیار بزرگی است. وقتی یک ملت مسلمان به ملت‌های دیگر متکی نباشد و از طرف آنها حمایت نشود، این گونه راحت در معرض تطاول دشمن قرار می‌گیرد. اگر دنیای اسلام متحد بود، یک ملت اینطور مظلوم نمی‌شد. این قضیه ممکنست برای ملت‌های مسلمان دیگر هم پیش بیاید؛ کما این که دیدید در مواردی برای ملت‌ها پیش آمده است. همبستگی اسلامی، برای دشمنان جهان اسلام و دشمنان ملت‌های این منطقه و غارتگران بین‌المللی، کار را مشکل می‌کند و اجازه نمی‌دهد آنها طبق میل خود، هر طور خواستند و انتخاب کردند و مصلحت دیدند، به یک کشور و ملت اسلامی تعرض کنند. پس حمایت عمومی دنیای اسلام از ملت فلسطین، در حقیقت حمایت

۱- ۱. بیانات در خطبه‌های نماز عید سعید فطر ۱۳۷۹/۱۰/۰۷

۲- ۲. بیانات در دیدار کارگزاران نظام جمهوری اسلامی به مناسبت عید سعید فطر ۱۳۸۰/۰۹/۲۵

ص: ۶۱

دنیای اسلام از یک یک کشور های مسلمانست؛ این ضامن و حامل منفعت همه ی آنهاست؛ این چیز کمی نیست. حج، این معرفت و وحدت و عزم و تصمیم را به آنها می دهد. بنا بر این مسأله ی حج و استفاده از همه ظرفیت های این واجب عظیم الهی، برای بهبود حال مسلمین جهان و همه کشور های اسلامی، بسیار مهمست. هر چه بتوان در این زمینه، کار و تلاش و خدمت کرد، بارزش است. (۱)

جنگ با فلسطین، در واقع جنگ با موجودیت اسلام

امروز شما ملاحظه کنید؛ به وضوح می شود دید که جنگ همه جانبه ی بزرگی را علیه همه ی امت اسلام و نه قسمتی از آن، راه انداخته اند. این جنگ هم ابعاد اقتصادی، سیاسی، فرهنگی، نظامی و امنیتی دارد و هم ابزار عظیم تبلیغاتی امروز را در اختیار دارد. آنچه شما امروز در فلسطین یا در عراق یا در افغانستان مشاهده می کنید، فقط جنگ علیه یک ملت نیست و اگر با فلسطین می جنگند، در واقع با موجودیت اسلام در این منطقه می جنگند. اگر رژیم صهیونیستی را با همه ی وجود می خواهند تأیید و تقویت کنند، برای، اینست که می خواهند یکپارچگی دنیای اسلام و قدرت آن را با مانع بزرگی مواجه کنند. یکی از دالان های فتح دنیای اسلام، فتح فلسطینست و یکی از دالان های آن نیز حالا عراق شده است؛ می خواهند دنیای اسلام را قبضه کنند. (۲)

عدم فراموشی فلسطین از خاطر مسلمانان

مسأله ی فلسطین و قدس شریف جزو مسائلی نیست که دنیای اسلام بتواند آن را از یاد ببرد. اگر روزی غاصبان سرزمین فلسطین و حامیان

۱- ۱. بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار کارگزاران حج و مسؤولان برگزارکننده ی مراسم دهه ی فجر ۰۳/۱۱/۱۳۸۰

۲- ۲. بیانات در دیدار قاریان شرکت کننده در بیست و یکمین دوره ی مسابقات بین المللی قرآن کریم ۲۶/۰۶/۱۳۸۳

ص: ۶۲

بین‌المللیشان گمان می‌کردند که می‌توانند نام فلسطین و ملت فلسطین را به دست فراموشی بسپارند، آن روز دیگر سپری شده است. امروز ملت فلسطین با همه‌ی وجود خود، با همه‌ی همّت خود در عرصه‌ی مقاومت ایستاده است و همین موجب شده است که غاصبان قدس، موقعیت عظیم و خطیر فلسطین را بیش از پنجاه سال قبل حس کنند. آن روز آنها تصور می‌کردند که فلسطین یک نقطه‌ی از یاد رفته و فراموش شده است؛ فلسطین را سرزمین بی‌مردم نام می‌گذاشتند. البته برخی از کوتاهی‌ها هم به این توهم باطل کمک کرده بود. امروز اینطور نیست؛ امروز ملت فلسطین ایستاده است و ملت‌های مسلمان هم دلشان سرشار از غیرت و حمیت اسلامی نسبت به سرزمین شریف قدس و سرتاسر کشور فلسطینست و دنیای اسلام نباید فلسطین را هرگز از یاد ببرد. (۱)

۱-۱. بیانات در دیدار کارگزاران نظام جمهوری اسلامی به مناسبت عید سعید فطر ۱۳/۰۸/۱۳۸۴

فصل دؤم: جمهوری اسلامی و مسأله ی فلسطین

مسأله ی فلسطین در جمهوری اسلامی؛ مسأله ی عقیده، نه یک استراتژی سیاسی

ما در جمهوری اسلامی مسأله ی فلسطین برایمان یک مسأله ی تاکتیکی نیست، یک استراتژی سیاسی هم نیست، مسأله ی عقیده است، مسأله ی دلست، مسأله ی ایمانست. لذاست که بین ما و بین مردم مان در این زمینه هیچ گونه فاصله ای وجود ندارد؛ همان قدر که ما برای مسأله ی فلسطین اهتمام قائلیم، مردم ما هم - آنهایی که می دانند مسأله ی فلسطین چیست؟ که اکثریت عظیم ملت ما، بلکه قاطبه ی ملت ما هستند - همان انگیزه را دارند و شما مشاهده می کنید در روز قدس و در جمعه ی آخر ماه رمضان هر سال، که امام آن را به عنوان روز قدس معین کردند، مردم می آیند در شهر های بزرگ، در شهر های کوچک، حتی در روستاها، مثل راهپیمایی ۲۲ بهمن - ۲۲ بهمن یادآور و سالگرد پیروزی انقلاب ماست که یک مسأله ی مربوط به خود ملت و داخل کشورست - همان احساسات را به خرج می دهند؛ همان حضوری را نشان می دهند که در روز ۲۲ بهمن نشان می دهند. در روز قدس هم مردم در همه ی شهر های کشور، در همه ی شهر های بزرگ و کوچک و روستاها،

می آیند در خیابان‌ها؛ هوا گرم باشد، هوا سرد باشد و حضور خودشان و انگیزه‌ی خودشان را نشان می دهند. (۱)

این موضعگیری‌ها، این تحلیل‌ها و این نگاه، ناشی از چیست؟ اگر بنده و نظام جمهوری اسلامی و دستگاه‌های تصمیم‌گیر در جمهوری اسلامی، این مواضع را اتخاذ و اعلان می کنند، ناشی از چیست؟ ناشی از یک رؤیت سیاسی صرفست؟ نه. این ناشی از نگاه دینست. (۲)

می گویند: چرا ایران از مردم بحرین پشتیبانی می کند. خب، ما از همه پشتیبانی کردیم. ما سی و دو سالست که از مردم فلسطین داریم پشتیبانی می کنیم؛ کدامیک از کشورها، دولت‌ها و ملت‌ها در این سی و دو سال این پشتیبانی را کردند؟ مگر ملت فلسطین شیعه‌اند؟ در مورد غزه مردم ما چقدر تلاش کردند. جوان‌های ما رفتند فرودگاه که راه بیفتند بروند غزه! عازم بودند بروند غزه، علیه اسرائیل بجنگند. خیال می کردند راه بازست. راه بسته بود، نمی شد بروند. ما گفتیم: نروید. جلوشان را گرفتیم که وسط راه سرگردان نشوند؛ راه نمی دادند که مردم ما نسبت به غزه، نسبت به فلسطین، نسبت به مصر، نسبت به تونس، همه جا ابراز احساسات کردند؛ آنها که شیعه نبودند. بنا بر این بحث شیعه و سنی نیست. بدخواهانه و بددلانه سعی می کنند مسأله‌ی بحرین را به عنوان یک مسأله‌ی شیعه و سنی وانمود و قلمداد کنند. (۳)

حمایت از ملت‌های مظلوم به ویژه ملت فلسطین، جزو سیاست‌های کلی نظام

۳۹ اعتلای شأن، موقعیت، اقتدار و نقش جمهوری اسلامی ایران در منطقه و نظام بین‌الملل به منظور تحکیم امنیت ملی و پیشبرد منافع ملی با تأکید بر:

- ۱- دیدار رهبران گروه‌های جهادی فلسطینی شرکت کننده در افتتاحیه‌ی همایش غزه ۰۸/۱۲/۱۳۸۸
- ۲-۲. بیانات در دیدار گروه کثیری از جوانان استان اردبیل ۰۵/۰۵/۱۳۷۹
- ۳-۳. بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی ۰۱/۰۱/۱۳۹۰

۶ - ۳۹ حمایت از مسلمانان و ملت های مظلوم و مستضعف به ویژه ... ملت فلسطین. (۱)

ناقص بودن پیروزی ایران بدون نابودی اسرائیل

ما علاج مسأله ی فلسطین را در راه حل‌های دیکته شده ی ابرقدرت ها نمی دانیم؛ علاج زخم فلسطین، فقط قلع غده ی سرطانی حکومت صهیونیستی است و این کاملاً ممکنست. مسلمانان در حج باید به این مسأله اندیشیده، برای آن متعهد شده و هماهنگ شعار و عمل را در راه آن به کار برند. ملت ایران مانند همیشه خود را در کنار مبارزان فلسطینی می داند و بدون پیروزی در قضیه ی فلسطین، پیروزی خود را ناقص می شمرد.

امام راحل عظیم، از نخستین روز های شروع مبارزه در ایران، مسأله ی فلسطین را در صدر مطالب خود قرارداد و در طول مبارزه و پس از پیروزی انقلاب، آن را تعقیب کرد و پس از ارتحال ملکوتیش نیز با زبان وصیتنامه ی سیاسی، الهی اش با ما و همه ی مسلمانان عالم، درباره ی آن حرف زد. این واجب، تخلف ناپذیرست. شما حاجیان نیز دارای همین وظیفه اید و اگر همه به وظیفه عمل کنیم، زخم عمیق پیکر اسلام بهبود خواهد یافت - انشاء الله - و خدا با ماست. (۲)

مشخصه ی «خط امام» توجه ویژه به مبارزه با رژیم اشغالگر قدس؛

من رؤوس مطالبی را در خصوصیات این خط و این جهتگیری - که ما به آن «خط امام» می گوئیم و مشخصه ی حرکت نظام جمهوری اسلامی در ده سال حیات با برکت امام بوده است - عرض می کنم:

خط امام، یعنی آن مسلک و سلوک حکومتی امام امت. یعنی چیزی که تفسیرکننده ی نظام جمهوری اسلامی است. جمهوری اسلامی، می تواند با جهتگیری های مختلفی تحقق یابد. آنچه که این جهتگیری ها را به صواب نزدیک می کند و مورد قبول

۱- ۱. ابلاغ سیاست های کلی برنامه ی پنجم توسعه توسط رهبر معظم انقلاب ۲۱/۱۰/۱۳۸۷

۲- ۲. پیام به حجاج بیت الله الحرام ۱۴/۰۴/۱۳۶۸

و اعتقاد امام رضوان الله تعالی علیه بوده است، اینهاست:

...هشتم، توجّه ویژه به مبارزه با رژیم اشغالگر قدس و رژیم غاصب صهیونیستی بود. مبارزه با اسرائیل، جایگاه خاصی در منطق امام - در راه و رسم حکومتی - داشت. از اموری که در نظر امام امت به هیچ وجه برای ملت های مسلمان قابل اغماض نبود، مبارزه ی با صهیونیست ها بود؛ چون امام بزرگوار، نقش ویرانگر و مخرب این رژیم تحمیلی را از سال ها پیش از پیروزی انقلاب، به درستی تشخیص داده بودند.

...ما با ظلم و استکبار و فشار بر ملت‌ها، مخالفیم. با تحمیل و زورگویی ابرقدرتها مخالفیم و در مقابل آن می ایستیم. ما در مقابل سازش با اسرائیل می ایستیم. ما از ملت مظلوم فلسطین، با همه ی امکان، دفاع می کنیم. از ملت لبنان که زیر فشار صهیونیست‌هاست، دفاع می کنیم. ما از اسلام، از اسلام بیدار شده و ملت‌های به هویت اسلامی برگشته، در هر جای دنیا باشند، دفاع و حمایت می کنیم.

امروز، پس از آنکه ابرقدرت شرق، متلاشی شده و از بین رفته، امریکا یک ابرقدرت بی رقیب در دنیاست که دچار غرور شده است. دچار این اشتباه بزرگ، که خواهد توانست دنیا را طبق میل خود و اراده ی خود، اداره کند و بچرخاند. نظام و ترتیبات نوینی که اینها برای دنیا پیشنهاد می کنند، بر این اساس است؛ بر اساس محور بودن امریکا و بعد از امریکا، قدرتهای دیگری که در درجه ی بعد قرار دارند و تسلط اینها بر همه ی عالم؛ بر همه ی کشورها؛ بر همه ی ملت‌ها؛ بر همه ی منابع مهم جهان و بر همه ی آبراه های حساس عالم. به تصور اینها، سرنوشت دنیا در اختیار خودشانست! امروز قدرتهای مسلطی که دیگر در مقابلشان بلوک شرق و شوروی سابق را ندارند، احساس می کنند که باید دنیا و سیاست عالم، یکپارچه، در اختیار آنها قرار گیرد و هر چیز که در این راه، مانعی محسوب شود، با آن به مبارزه برخیزند. (۱)

ص: ۶۷

جهانی بودن نهضت امام

یک نقطه‌ی دیگر از نقاط روشن خط امام، جهانی بودن نهضتست. امام نهضت را جهانی می‌دانست و این انقلاب را متعلق به همه‌ی ملت‌های مسلمان، بلکه غیرمسلمان معرفی می‌کرد. امام از این ابایی نداشت. این غیر از دخالت در امور کشورهاست، که ما نمی‌کنیم؛ این غیر از صادر کردن انقلاب به سبک استعمارگران دیروزست، که ما این کار را نمی‌کنیم، اهلش نیستیم؛ این معنایش، اینست که بوی خوش این پدیده‌ی رحمانی باید در دنیا پراکنده شود، ملتها بفهمند که وظیفه‌شان چیست؟ ملت‌های مسلمان بدانند که هویتشان چگونه است و کجاست؟. یک نمونه‌ی این نگاه جهانی، موضعگیری امام در باب فلسطین است. امام صریحاً فرمود:

اسرائیل یک غده‌ی سرطانی است.

خوب، غده‌ی سرطانی را چه کار می‌کنند؟ غیر از قطع غده، چه علاجی می‌توان برای آن کرد؟ امام ملاحظه‌ی کسی را نکرد. منطق امام این بود. این حرف شعاری نیست؛ این منطقی است. (۱)

امید آفرینی انقلاب برای فلسطینها

این انقلاب در دنیای اسلام و دنیای عرب، امیدها را زنده کرد. وقتی انقلاب ما پیروز شد، به طور کلی دنیای عرب و دنیای اسلام در یک حال رکود و سکوت و نومیدی به سر می‌برد؛ صهیونیستها کار خودشان را پیش برده و همه را ترسانده بودند و هیچ ملتی گمان نمی‌کرد در امیدی برایش باز باشد. ناگهان دروازه‌ی عظیم فرج گشوده شد و ملتها امید پیدا کردند. صهیونیستها خیال می‌کردند فلسطین را خورده‌اند و تمام شده است. شما ببینید امروز ملت فلسطین با همه‌ی وجود و با همه‌ی توان وسط میدان آمده است و با این که فشار زیادی هم روی او وارد می‌کنند، باز ایستاده است. این فقط شکست اسرائیل نیست؛ این شکست امریکاست؛ این شکست همه‌ی قدرتهای صهیونیستی است که بر دنیا مسلطند. یک ملت بی سلاح محصور در اراضی فلسطین، همه‌ی اینها را عاجز و بیچاره کرده است. این روح

۱- ۱. خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران در حرم امام خمینی (ره) در بیست و یکمین سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی (ره)

۱۴/۰۳/۱۳۸۹

ص: ۶۸

امیدواری بود که ملت لبنان را بیدار کرد. همان ایام انقلاب ما، لبنان غوغایی بود؛ صهیونیستها هر کاری می‌خواستند، با لبنان می‌کردند: حمله می‌کردند، می‌کشتند، تجاوز می‌کردند و هواپیماهایشان در آسمان لبنان می‌آمدند و می‌رفتند؛ مثل این که آسمان کشور خودشانست! در عوض، گروه‌های لبنانی به جان هم افتاده بودند.

نزدیک پیروزی انقلاب، یک نوار دو ساعته از مرحوم دکتر «چمران» آورده بودند؛ بنده در مشهد آن را گوش می‌کردم. خودش در لبنان بود و جزئیات مصیبت‌های مردم لبنان را در آنجا شرح می‌داد.

الان کار مردم لبنان به جایی رسیده است که به اسرائیل ضربه ای می‌زنند که از اول حضور صهیونیستها در این منطقه، هیچ دولت عربی چنین ضربه ای به آنها نزده است. دو سال قبل، آنها را وادار به عقب نشینی کردند؛ چند هفته ی پیش هم علی‌رغم صهیونیستها چند زندانی خود را آزاد کردند و قدرتمندانه جشن گرفتند. اگر در دل ملت امید نباشد، این چیزها پیش نمی‌آید؛ این امید را شما دادید. امروز این امید آفرینی در همه ی دنیای اسلام و عرب به چشم می‌خورد. (۱)

موضوع ما

مگر مسأله ی فلسطین و غصب این سرزمین اسلامی از نیم قرن پیش تا امروز عوض شده است؟ مگر حقایق تاریخی و جغرافیایی قابل عوض شدنست؟

فلسطین، فلسطین است؛ سرزمینی است اسلامی، متعلق به ملت و مردم خود. دشمنی بیاید خانه ی شما را غاصبانه تصرف بکند، بعد زورگویانه از شما بخواهد که این تصرف را امضاء کنید! کدام ذلت از این بالاتر؟! موضع ما در مقابل اسرائیل، همان موضع همیشگی است. اسرائیل در منطقه، یک غده ی بدخیم سرطانی است که باید قطع شود و ریشه کن گردد. برخلاف تصور ظاهرینان که به پشتیبانی ابرقدرت امریکا از اسرائیل نگاه می‌کنند و این کار را محال می‌دانند، این کار محال نیست؛ این شدنی است و خواهد شد. ابرقدرتها جاودانه نیستند. قدرتهای مادی، یک روز هستند و

یک روز نیستند. دیروز قدرتی به نام اتحاد جماهیر شوروی در دنیا به عنوان ابرقدرت بود؛ اما امروز نیست. این صحنه ی تجربه ی تاریخ، پیش چشم ماست. (۱)

مسأله ی بیت المقدس، جزو مسائل ملت و نظام جمهوری اسلامی

این مطلب، جزو مسائل ملت و نظام جمهوری اسلامی است و آن، مسأله ی بیت المقدس شریف و ملت مظلوم فلسطین است؛ مگر ما می توانیم از این مسأله غافل بشویم، یا آن را به دست فراموشی بسپاریم؟ خصوصیت نظام اسلامی همینست که تصمیم گیری آن، بر اساس عقیده و تکلیف الهی است. هیچکدام از فقهایی اسلام، تردید و اختلافی ندارند که آن وقتی که دشمن بر سرزمین مسلمانان مسلط شد و کیان اسلامی را در کشوری تهدید کرد، وظیفه ی همه ی آحاد مسلمینست که در یک جهاد بزرگ و همه گیر، با آن دشمن مبارزه کنند، او را از آن سرزمین اسلامی اخراج کنند و مجازات و تنبیه نمایند. آیا صهیونیسم خبیث خطرناک جنایتکار و دشمن اسلام و مسلمین، متجاوزست یا نیست؟ آیا سرزمین فلسطین، خانه و قبله ی مسلمینست یا نیست؟

امروز، چهل و اندی سالست که خبیثترین دشمنان اسلام و انسانیت - یعنی همین صهیونیستهای غدار و مکار - بر بخشی از وجود ما، بر بخشی از خانه و سرزمین ما تسلط پیدا کرده اند. وظیفه ی ما چیست؟ وظیفه ی مسلمانان چیست؟ وظیفه ی ملت‌های دیگر اسلامی در قبال فلسطین چیست؟ آیا وظیفه سکوتست؟! اُف بر آن سران کشورهای وابسته و خائن که برای خاطر دو روز بیشتر حکومت کردن و جلب محبت امریکا و قدرتهای بزرگ، از وظیفه ای با این عظمت، صرف نظر می کنند. (۲)

۱- ۱. سخنرانی در ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران ۰۹/۰۵/۱۳۷۰

۲- ۲. سخنرانی در دیدار گروه ی از آزادگان، جمعی از خانواده های معظم شهدا و جانبازان، مسؤولان اجرایی و نمایندگان مجلس شورای اسلامی و ائمه ی جمعه ی استانهای کرمانشاه، یزد و چهارمحال و بختیاری و گروه ی از مردم شهرهای گرگان، گنبد، محلات، گتوند، شوشتر، سپیدان، تهران، شیراز و جهرم ۰۲/۰۸/۱۳۶۹

مردم ایران و نظام جمهوری اسلامی؛ مایه ی امید مسلمانان

امروز، آن ملت و مرکزی که مسلمانان با توجُّه به آن، در میان این همه گرفتاری، دلشان امید پیدا می کند، مردم ایران و نظام جمهوری اسلامی است. این مسلمانان مظلوم فلسطینی و لبنانی که به طور روزمره مورد تهاجم جنایت آمیز اسرائیل قرار دارند و همین روزها هم آمدند بمباران کردند و این جنایاتِ ادامه دارد، امیدشان به هیچ کدام از این قدرتها و مُدعیانی که ادعا می کنند، نیست. اگر امیدی داشته باشند - که دارند - به انقلاب اسلامی و به حرکت پُربرتکت ملت مسلمان ماست. شما، مایه ی امید مسلمانان هستید. (۱)

اهمیت حفظ عزت جمهوری اسلامی، برای تقویت روحیه ی ملت‌های مظلوم

حفظ عزت و کرامت انقلابی جمهوری اسلامی و ملت ایران در مناسبات بین المللی، یکی دیگر از نقاط اصلی است. پیروزی انقلاب اسلامی در ایران، تحولی ژرف در ارتباطات بین المللی از دو نظر به وجود آورد:

... برای حفظ این روندِ رو به اشتعال و تقویت روحیه ی ملت‌های اصیل و مظلوم، جمهوری اسلامی موظفست کوچکترین تغییری در چهره ی با صلابت و موضع باعزت خود در مناسبات بین المللی ایجاد نکند؛ با قلدران، از موضع قدرت و با دولت‌های ضعیف، از موضع حمایت و با ملت‌های پیاخاسته، از موضع رعایت و هدایت سخن بگوید و عمل کند؛ دولت امریکا را به مثابه ی رأس فتنه و استکبار و رمز غداری و شیطنت و به خاطر ستمش به کشورهای ضعیف و حمایتش از صهیونیسم غاصب و دشمنیش با بیداری و آزادی ملت‌ها و خصومت عمیق و جنایتبارش با ملت ایران، محکوم و منفور و مطرود دانسته، هیچ فرصتی را برای افشای چهره ی تزویرآلود و رسوا کردن آن مُدعیان آزادی و غیره و بیان این حقایق از دست ندهد. (۲)

۱-۱. بیانات در دیدار مسؤولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی ایران، به مناسبت عید سعید غدیر ۲۰/۰۴/۱۳۶۹

۲-۲. پیام به مناسبت اوّلین سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی (ره) ۱۰/۰۳/۱۳۶۹

الگو بودن ایران برای فلسطینیان

ایران عزیز ما و نظام مقدّس جمهوری اسلامی و ملت بزرگی که در این منطقه ی پرافتخار زندگی می کنند، می توانند برای دنیا الگو باشند؛ همچنان که از بعد از انقلاب تا امروز در میدان های مختلف الگو بوده اند. این را بدون هیچ تردیدی بدانید که ملت فلسطین همین امروز که با شجاعت کامل در حال مبارزه است، ملت ایران را و درس ایران را، درس فراموش نشدنی خود و الگوی فراموش نشدنی خود به حساب می آورد و این را، هم دوستان شما در سراسر عالم که بسیارند و هم دشمنان شما که مراکز قدرت استکبار یاند، به خوبی می دانند.

فلسطین، امروز با نام خدا به مبارزه ی بابرکت و پُرشکوه خود ادامه می دهد. یک بار دیگر غلبه ی اراده ی انسانهایی که دل در گرو ایمان به خدا و اعتقاد به خود دارند، بر همه ی قدرتهای مادی، بارز و واضح خواهد شد. دنیا خواهد دید که ملت فلسطین در سایه ی استقامت، گام به گام به سمت هدفهای خود پیش خواهد رفت. فلسطین متعلّق به ملت فلسطین است. امروز این ملت در میدانست. در دنیای اسلام هم غوغایی است از هیجانی که این ملت در فضای بین المللی با ایستادگی شجاعانه ی خود آفریده است. البته ملت های مسلمان وظیفه ی سنگینتری دارند؛ دولتهای مسلمان هم وظایف بزرگی دارند. ایران اسلامی ملت و دولتش همدوش، هم آوا و هماهنگ با ملت فلسطین همدردی می کند؛ با آنها همراهی می کند؛ در میدان های مختلف، در میدان های گوناگون، این ملت را مورد حمایت قرار می دهد. (۱)

ایران؛ الگوی مقاومت ملتها

ما افتخار می کنیم که ملت ما، دولت ما، مسؤولین ما، جوانان ما و فرزندان ما در همه ی این سالها نسبت به این قضایا بی تفاوت نبودند؛ اعلام موضع کردند، ابراز نفرت کردند. این روحیه را ملت ایران نباید از دست بدهد. این روحیه را از دست ندهید؛ به خصوص شما جوانها. یک عدّه می خواهند مطلب

ص: ۷۲

را واژگونه نشان بدهند؛ اعتراض می کنند: آقا! چقدر می گوئید مرگ بر فلان، مرگ بر فلان. اعتراض می کنند: چرا جنایات آمریکا را یا صهیونیستها را یا هم پیمانانشان را در تریونهای جهانی علنی مطرح می کنید؟ باید مطرح کرد، باید گفت: ملتها درس می گیرند.

...ملتها الهام می گیرند، دولتها یاد می گیرند و رهبران ملی تشجیع می شوند، وقتی می بینند یک ملت این جور ایستاده است. چرا ما خجالت بکشیم...؟ امروز و در دوران عظمت اسلام، سربلندی نظام اسلامی و سربلندی ملت ایران به خاطر مواضع ضد استکباری اش، آدم می بیند اگر کسی در تریونهای جهانی در مقابل آمریکا و اسرائیل و صهیونیسم و هم پیمانانشان بایستد و صریح حرف بزند، یک عدّه این جا خجالت می کشند! دست به دست هم می مالند و می گویند: آقا! آبرویمان رفت! مثل همان خجالت کشیدنی که در دوران طاغوت، از نماز خواندن یکی می بردند. چرا خجالت بکشیم؟! مواضع صریح ملت ایران - و به خصوص جوانها - در مقابل ظلمها و ستمهای بین المللی هرگز نبایستی متوقف بشود. (۱)

پیشتازی دولت جمهوری اسلامی در حمایت از فلسطین

ملت عزیز ما مسأله ی فلسطین را با همه ی وجود درک کرده است؛ ظلمی را که به دنیای اسلام شده، احساس کرده است؛ وظیفه ای را که خودش در این زمینه دارد، درک کرده است. دولت جمهوری اسلامی، همیشه در این قسمت پیشتاز بوده است؛ احساس وظیفه کرده است و آنچه را که می توانسته، انجام داده است. یقیناً این، نتایج بزرگی به دنبال خواهد داشت و ما امیدواریم - نشانه هایش را هم می بینیم - که تدریجاً دولتهای اسلامی بعضی حقایق را بیشتر لمس می کنند؛ بعضی به متن قضیه نزدیکتر می شوند و راه را به سمت آنچه که وظیفه ی امّت اسلامی است، نزدیکتر می کنند. (۲)

۱- ۱. بیانات رهبر معظم انقلاب در دیدار استادان و دانشجویان کردستان ۲۷/۰۲/۱۳۸۸

۲- ۲. بیانات در دیدار مسؤولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی و سفرای کشورهای اسلامی در سالروز مبعث پیامبر گرامی اسلام صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلهِ وَ سَلَّمَ ۰۴/۰۸/۱۳۷۹

دمیدن جان تازه در کالبد فلسطین توسط نهضت امام خمینی قدس سره

نهضت امام خمینی (قدس سره)، جان تازه ای در کالبد قضیه ی فلسطین دمید و پشتوانه ی ایمان اسلامی را که همواره با جهاد فداکارانه همراه است، بار دیگر برای آن ایجاد کرد.

سیاستهای خاورمیان های آمریکا، پس از قرارداد کمپ دیوید سرنوشت خسارت باری را برای قضیه ی فلسطین و ملت فلسطین ترسیم کرده بود و این همان سیاستی بود که در نهایت به قرارداد اسلو و پیامدهای دردناک آن منته ی گشت. در این سیاستها محور روحیه ی جهاد و مقاومت و حذف تدریجی ملت فلسطین از کلیه معادلات منطقه و تکیه ی آن ملت به امیدهای واهی به جای تکیه ی او بر اراده و نیروی ذاتی خود پی شینی شده بود.

روح ایمان اسلامی و انگیزه ی جهاد فی سبیل الله که بار دیگر با مبارزات مردم فلسطین آمیخته شد، بزرگترین مانع را در برابر پیشرفت سیاستهای استکباری و انگیزه های خائنانه پدید آورد. امروز ملت فلسطین به برکت همین روحیه و انگیزه با همه ی وجود در صحنه حاضرست و با اراده و عزم و فداکاری خود آینده ای را که برای دشمنان و حتی دوستان فلسطین قابل پیش بینی نبود، شالوده ریزی می کند. (۱)

ملت ایران، پشتیبان ملت فلسطین

من به ملت ایران، به پیروان بعث محمدی صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عرض می کنم که راه، همین ایستادگی است. نظام جمهوری اسلامی به تبعیت از امام بزرگوارش این ایستادگی را انتخاب کرده است؛ ما از این ایستادگی سود بردیم و ضرر نکردیم. همه ی بلندگوهای استکبار جمع شدند که ملت ایران و دولت ایران و نظام جمهوری اسلامی را با انواع و اقسام استدلالها از پشتیبانی فلسطینها باز بدارند، ملت ایران قبول نکرد، بعد از این هم قبول نمی کنیم؛ ما از ملت فلسطین دفاع می کنیم. (۲)

۱- ۱. پیام به کنفرانس بین المللی امام خمینی (ره) و حمایت از فلسطین ۱۲/۰۳/۱۳۸۱

۲- ۲. دیدار مسؤولان نظام به مناسبت مبعث حضرت رسول اعظم صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۰۹/۰۵/۱۳۸۷

اهتزاز پرچم اسلام توسط امام راحل، موجب بیداری ملت فلسطین

در حقیقت، امام بزرگوار ما در این نهضت عظیمی که در کشورمان و در جهان اسلام به وجود آوردند، دو پرچم را بلند کردند و برافراشته نگاه داشتند: یک پرچم عبارتست از پرچم احیای اسلام؛ به عرصه آوردن این قدرت عظیم و لایتناهی.

...در بعد اول که برافراشتن پرچم اسلام بود، این موجب شد که مسلمانان در همه ی جای دنیا احساس هویت کردند؛ احساس شخصیت کردند. بعد از آنی که در طول سالهای متمادی کوشش شده بود که هویت اسلامی خرد شود، له شود، وقتی این انقلاب به وجود آمد، وقتی قامت برافراشته ی امام بزرگوار ما در منظر مردم مسلمان عالم پدیدار شد، همه احساس کردند که یک هویتی، یک شخصیتی، یک اصالتی پیدا کرده اند.

همین موجب شد که در شرق و غرب دنیای اسلام نشانه های بیداری مسلمانان پدیدار بشود: ملت فلسطین بعد از ده ها سال ناکامی جان گرفت؛ جوانان کشورهای عربی که بعد از شکست در سه جنگ که دولتهایشان با رژیم صهیونیستی داشتند و دلمرده و مایوس بودند، دوباره روحیه گرفتند - اینها دیگر مربوط به دنیای اسلامست؛ مخصوص به مسائل کشور ما نیست - رژیم صهیونیستی که غده ی سرطانی در دل کشورهای اسلامی است و تا آن روز یک چهره ی شکست ناپذیر از خود نشان داده بود و خیلی ها در دنیای اسلام باور کرده بودند که رژیم صهیونیستی شکست ناپذیرست، از دست جوانان مسلمان سیلی خورد؛ انتفاضه های فلسطینی شروع شد، ضربه های پیاپی بر رژیم غاصب وارد شد؛ چه در انتفاضه ی اول، چه در انتفاضه ی اقصی، چه در شکست و عقب نشینی نه سال قبل از لبنان، چه در جنگ سی و سه روزه و چه در سال گذشته در جنگ بیست و دو روزه ی با مردم مظلوم غزه. همه ی اینها ضرباتی بود که بر رژیم صهیونیستی وارد شد.

این در حالی است که آن روزی که انقلاب اسلامی به پیروزی رسید، رژیم صهیونیستی از نظر دولتهای مسلمان و ملتهای مسلمان، به خصوص ملتهای عرب، یک رژیم شکست ناپذیر به حساب می آمد. این موجب شد که رژیم صهیونیستی عجالتاً شعار از نیل تا فرات را کنار بگذارد و به دست فراموشی بسپرد. ملتهای مسلمان - از

آفریقا تا شرق آسیا - به فکر ایجاد نظام اسلامی و حکومت اسلامی افتادند. با فرمولهای گوناگون؛ نه لزوماً با همان فرمول نظام جمهوری اسلامی ما؛ اما به فکر حاکمیت اسلام بر کشورشان افتادند. بعضی از کشورها موفق هم شدند؛ بعضی هم آینده‌ی نوید بخشی در انتظارشان هست از حرکت‌های اسلامی.

روشنفکران در دنیای اسلام با امید تازه‌ای به میدان آمدند. همان شاعران و هنرمندان و نویسندگانی که با یأس حرف می‌زدند، احساس شکست می‌کردند، بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، بعد از حرکت عظیم امام بزرگوار و ایستادگی‌های این ملت، روحیه‌ی شان عوض شد، لحن کلامشان و شعرشان و قلمشان تغییر پیدا کرد؛ رنگ امید به خود گرفت و این رشته سر دراز دارد. (۱)

دولت صهیونیست و آمریکا؛ دشمن اصلی برای جمهوری اسلامی دشمن اصلی برای جمهوری اسلامی کیست؟ امروز دشمن اصلی ما در دنیا، صهیونیسم و استکبارست. اصل قضیه در دشمنی با اسلام و نظام جمهوری اسلامی و ملت ایران، صهیونیسم و استکبارست. اگر بخواهیم استکبار را درست ترجمه کنیم، امروز با دولت متجاوز و مستکبر و یاغی و گردنکش آمریکا تطبیق می‌کند.

البته پلیدتر از آمریکا، دولت صهیونیست، در فلسطین اشغالی است. چرا؟ چون بالاخره دولت آمریکا، یک دولت و متکی به یک ملتست. در صورتی که اساساً دولت غاصب صهیونیستی، متکی بر یک ملت نیست! ملت ساکن آن مناطق، ملتی است که امروز آواره است! اسرائیل، از اول با ظلم و آدمکشی، با دروغ و فریب به وجود آمده است. در آن روز یک عده افراد زورگو و متجاوز، با پشتیبانی دولت انگلیس به منطقه‌ی فلسطین آمدند. اهالی آن منطقه را بیرون کردند و فرزندان و بازماندگان آنها - بیش از یک میلیون نفر - هنوز هم در زیر چادرها و در شرایط اردوگاهی زندگی می‌کنند! زیر چادر، یا چیزی شبیه چادر، در کوخها زندگی می‌کنند! مردم فلسطین،

۱- ۱. بیانات در بیستمین سالگرد رحلت امام خمینی (ره) ۱۴/۰۳/۱۳۸۸

در خارج از فلسطین، با حال کوخ نشینی و اردوگاه نشینی زندگی می کنند. خانه های آنها و وطن آنها در اختیار کسانی است که از اروپا، از استرالیا، از آمریکا، از آسیا و از آفریقا به آنجا رفته اند و یک ملت جعلی و دروغین به وجود آورده اند و در آن جا به نام یک ملت، زندگی می کنند و دولتی هم دارند! اساساً چنین ملتی، وجود و هویتی ندارد.

، پس، امروز در رأس دشمنان خارجی این ملت - که مبارزه ی اصلی سیاسی خارجی ما در دنیا با اوست - رژیم فاسدِ غاصبِ خبیثِ صهیونیستِ حاکم بر فلسطین اشغالی و پشت سر او، رژیم ایالات متحده ی امریکا است. ایالات متحده ی امریکا با آن عرض و طول و با آن پیشرفتهای علمی و یک کشور و ملت بزرگ، بازیچه ی دست صهیونیستها شده است؛ مثل غولی که افسارش دست یک سگست و هر جا می خواهد، او را می برد. امروز، دولت امریکا با آن حجم ثروت و سابقه و اهمیتی که از لحاظ سیاسی و اقتصادی و نظامی برای خودش در دنیا قائل شده است، بازیچه ی دست صهیونیستها و دولت اسرائیل شده است. وقتی رئیس جمهور امریکا، علیه جمهوری اسلامی، تصمیمی اتخاذ می کند، به مجمع صهیونیستهای امریکا می رود و در آنجا گزارشش را می دهد و در دنیا پخش می شود. این، برای ملت امریکا ننگست.

اینها دشمنان اصلی ما هستند. البته در گوشه و کنار دنیا، باز هم علیه ما دشمنی و خباثت می شود؛ اما اینها اهمیّت چندانی ندارد و مسأله ی اصلی نیست. (۱)

شروع دوباره نهضت در فلسطین، با ایستادگی جمهوری اسلامی صهیونیستها به خیال خودشان، دیگر نفس راحتی کشیدند؛ ولی بعد دیدند که در دنیا نقطه ای وجود دارد که در آنجا به برکت پرچم و حاکمیت

۱- ۱. بیانات در دیدار مردم مشهد و زائران حضرت علی بن موسی الرضا عَلَیْهِ السَّلَام در صحن حضرت امام خمینی (ره)

ص: ۷۷

اسلام و به برکت ایمان مردم به قرآن و احکام و آیات آن و به برکت نترسیدن و شجاعتشان و اعتنا نکردن آنها به ابرقدرتها و استکبار، مردم و دولت ایستاده اند و یکصدا فریاد می زنند که حکومت غاصب صهیونیست، باید از فلسطین خارج شود. همین ایستادگی ملت و دولت ایران و نظام جمهوری اسلامی، موجب شده است که خونی به رگهای خشکیده ی نهضت فلسطین جاری شود و جوانان فلسطین - یعنی نسل سؤم فلسطینها - بیداری حقیقی پیدا کنند و نهضت را به شکل اسلامی خودش ادامه دهند. می دانند که اگر نهضت جوانان فلسطینی، در داخل و در اطراف مرزهای فلسطین اشغالی ادامه پیدا کند، همه ی این صلحی که اینها با عربها کردند و دور میز نشستند، پوچ و بی معنا خواهد بود و کارشان به جایی نمی رسد. (۱)

تأثیر انقلاب اسلامی بر مسأله ی فلسطین

اما بعد از انقلاب اسلامی دو اتفاق مهم افتاد. یکی این که نهضت فلسطین - که یک نهضت غیر دینی بود - به یک نهضت اسلامی تبدیل شد و مقاومت اسلامی به وجود آمد و رنگ اسلامی گرفت. همان مبارزانی هم که از بیرون مبارزه می کردند - مثل کسانی که از لبنان یا مناطق دیگر به اسرائیل حمله می کردند و به آنها ضربه می زدند - با انگیزه ی اسلامی، که یک انگیزه ی بسیار قوی است، وارد میدان شدند.

ثانیاً: «انتفاضه» به وجود آمد «انتفاضه». یعنی قیام و شورش در داخل، سرزمین و وطن مغضوب. از این قیام می ترسند؛ چون برایشان خیلی مهمست. البته سعی می کنند مطلب را آنچنان که هست، منعکس نکنند؛ اما مبارزات مردم فلسطین در داخل سرزمین فلسطین، برای رژیم صهیونیستی شکننده و کوبنده است؛ ستون فقراتشان را می شکافد. چرا؟ به خاطر این که اینها به یهودیانی که از سراسر دنیا در این منطقه جمع کرده اند، وعده دادند که در اینجا امتیّت و راحتی و زندگی خوش هست و گفتند: بیاید در اینجا آقایی کنید؛ اما حالا اینها طاقت برخورد با این نسل نوحاسته و صاحبان

اصلی این سرزمین را که امروز بیدار شده اند، ندارند. ارکان نظام صهیونیستی متزلزلست؛ (۱)

آمادگی ملت ایران برای حضور در صحنه مبارزه

البته به فضل پروردگار، در ایران اسلامی، علاوه بر این، حنجره های مردم هم به یاد فلسطین فعالیت، مشت‌هایشان هم گره است، آمادگی هم دارند؛ منتها ما لازم و مصلحت نمی دانیم که غیر از خود ملت فلسطین - که باید در صحنه باشد - کسی از جای دیگری برود. کاری را که یک ملت باید انجام دهد، دیگری نمی تواند برای او انجام دهد؛ خود آن ملت باید انجام دهد. (۲)

آمادگی جوانان ایرانی برای جانفشانی در فلسطین

بدانید اگر ما - ما که مسؤولین کشور هستیم - جلو مردم را نمی گرفتیم، بسیاری از جوانهای ما راه م یافتند برای این که با جسم خودشان و با تن خودشان هم در عرصه ی فلسطین حضور داشته باشند. در قضیه ی غزه جوانهای ما به فرودگاه رفتند، هر کار هم می کردند، نمی آمدند؛ با پیغام من برگشتند. اگر من پیغام نمی دادم، از فرودگاه بر نمی گشتند. می گفتند:

ما را ببرید که ما برویم غزه؛

خیال می کردند که می توانند خودشان را به غزه برسانند. این، انگیزه ی جوانهای ماست. مسأله ی غزه و مسأله ی فلسطین، مسأله ی ماست؛ مسأله ی اسلامی ماست؛ مسأله ی همه ی مسلمینست و وظیفه ی ماست. آنچه که انجام هم می دهیم، وظیفه ی ماست؛ بر کسی هم منت نداریم؛ وظائفمان را انجام دادیم. از خدای متعال هم می خواهیم که کمک کند، بتوانیم وظائف را انجام بدهیم؛ لکن شما دوستانی که اینجا حضور دارید، روی همین حرفهایی که این آقایان زدند: اینی که اصل، مبارزه است؛ این که هیچ راه حلی جز مقاومت در قضیه ی فلسطین وجود ندارد، روی این حرفها ایستادگی کنید. این حرفها را صریحاً بزنید؛ نگذارید مجاملات سیاسی

۱-۱. بیانات در خطب‌های نماز جمع‌هی تهران ۱۳۷۸/۱۰/۱۰

۲-۲. بیانات در دیدار اقشار مختلف مردم از سراسر کشور ۱۳۷۵/۰۷/۱۸

و جوسازیهای سیاسی بر این منطق غلبه پیدا کند. هر کسی از فلسطینها که از راه مقاومت پایش را کنار گذاشت، ضرر کرد. (۱)

غیرقابل مصالحه بودن فلسطین

...موضع ما در مورد مسأله ی فلسطین هم موضع روشنی است. ما طرفدار ملت فلسطین هستیم. ما طرفدار آزادی فلسطین هستیم. ما طرفدار کوتاه کردن دست متجاوزین به سرزمین فلسطین هستیم. ما می گوییم: که مردم فلسطین در خانه ی خودشان امنیت ندارند اسلام، این وضعیت را رد می کند. لذا ما هم رد می کنیم؛ ولو کشورهای دیگری پای میز مذاکره بنشینند و فلسطین را - به خیال خودشان - به دشمن بفروشند؛ اما بدانند که ملت‌های مسلمان و ملت فلسطین، هرگز کشور فلسطین را به دشمن نخواهند فروخت. (۲)

دفاع مقدس ایران؛ الگوی فلسطین

پایداری شما - چه در دوران دفاع مقدس و چه در بقیه ی آزمایشهای بزرگ این کشور - این فضیلتها را در زمانه ی ما ثبت کرد. زمانه ی ما زمانه ی ارتباطات نزدیکست؛ اما این ارتباطات نزدیک همیشه به سود شیطان و شیطنتها نیست؛ به سود معنویتها و اصالتها هم هست. مردم دنیا خیلی چیزها را از شما یاد گرفته اند. همین مادری که در فلسطین، جوان خودش را می بوسد و به طرف میدان جنگ می فرستد، یک نمونه است.

فلسطین سالهای متمادی، زن و مرد و پیر و جوان داشت؛ اما بر اثر ضعفها و به دلیل آنکه در میدان صف آرای معنوی، جنود عقل نمی توانست بر جنود جهل پیروز شود، فلسطین دچار ذلت شد و این وضعیت برایش پیش آمد و دشمنان بر آن مسلط شدند؛ اما امروز وضعیت فلسطین، به گونه ی دیگری است؛ امروز فلسطین به پا خاسته است؛ امروز ملت فلسطین - زن و مرد - در صف آرای

۱-۱. دیدار رهبران گروه های جهادی فلسطینی شرکت کننده در افتتاحیه ی همایش غزه ۰۸/۱۲/۱۳۸۸

۲-۲. بیانات در صحن «آستان قدس رضوی» ۰۱/۰۱/۱۳۷۳

معنوی در درون خود توانسته است جانب معنویت را غلبه دهد و پیروز کند و این ملت پیروز خواهد شد. (۱)

پیروزی انقلاب اسلامی و حزب الله لبنان از عوامل شکل گیری انتفاضه

پیروزی انقلاب اسلامی در ایران به رهبری امام خمینی، مردی فرزانه از تبار پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، نقش اساسی در بیداری اسلامی در همه ی جهان، به ویژه در کشورهای منطقه داشت. پیروزی مسلمانان در رؤیاریویی به ظاهر نابرابر با دشمنان اسلام در جنوب لبنان، نشان دیگری از اصالت و حَقَائِیت مبارزات اسلامی و تأکیدی است بر این که اگر مسلمانان به وعده ی خداوند اعتماد کنند و برای خدا مجاهده نمایند، پیروزی آنها حتمی است.

بی تردید پیروزی خیره کننده ی مقاومت اسلامی در جنوب لبنان از یک سو و شکست فضاحت بار طرحهای سازشکارانه از سوی دیگر، از عبرتهای اصلی منطقه است که موجب شده مردم مسلمان فلسطین یک بار دیگر به انتفاضه رو کنند؛ ولی این بار دیگر نغمه های سازشکاری در داخل فلسطین و یا منطقه، بر روی فلسطینیان صبور، شجاع و مقاوم اثری ندارد و آنها مصمم هستند که ا نشاء الله مبارزات خویش را تا پیروزی ادامه دهند. (۲)

تبلیغات علیه ایران به خاطر دشمنی با اسرائیل

صهیونیستها و دولت غاصب اسرائیل، ابزار دست امریکا هستند و امریکا، این دولت غاصب را اصلاً برای انجام کارهای خود در خاورمیانه گذاشته است و نیز خبرگزاریها و رسانه های ارتباط جمعی وابسته به آنها، از روز اول انقلاب تاکنون، با حجم زیاد و کیفیت بالا، به تبلیغات علیه جمهوری اسلامی پرداختند و هر چه به دهنشان آمد، گفتند و می گویند: مثلاً موضوع

۱- ۱. بیانات در جمع ده هাজার نفر از راهیا نور و قشرهای مختلف مردم در پادگان دوکوهه ۰۹/۰۱/۱۳۸۱

۲- ۲. سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین المللی حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

تضییع حقوق بشر که ممکنست عده ای در دنیا آن را واقعاً باور کنند، از جعلیات همین هاست.

می گویند: «حقوق بشر در ایران، تضییع می شود» وقتی می گوئیم: دلش را بگوئید و مثال بیاورید فهرستی ارائه می دهند و می گویند: «شما اینها را اعدام کرده اید اینها چه کسانی هستند؟ قاچاقچیان هروئین و مرفین.

یعنی محکومین به اعدام که یک بار اعدام برایشان کمست و اگر می شد بیش از یک بار اعدامشان کنند، جا داشت. آیا این نقض حقوق بشرست؟! می گویند: «ایران تروریستست»: وقتی می پرسیم به چه دلیل می گوئید ایران تروریستست و تروریسم را صادر می کند می گویند: ببینید در فلسطین و لبنان، مردم چه می کنند خوب؛ این به ایران چه ربطی دارد؟!

البته در این شکی نیست که یک عده انسان، در فلسطین و لبنان بیدار شدند و از انقلاب اسلامی الهام گرفتند. همان عده می گویند: چرا شما اسرائیل غاصب، صهیونیستهای بی وطن و دولت جعلی غلط اسرائیل را آوردید و بر لبنان و فلسطین مسلط کردید این موضوع، به ایران چه ربطی دارد؟! آیا اگر عده ای از میهنشان دفاع کنند، به معنی تروریسمست و این به اصطلاح تروریسم را ایران صادر کرده است؟! (۱)

گناه جمهوری اسلامی؛ طرفداری از حق

گناه جمهوری اسلامی، اینست که این حرف را می زند! جمهوری اسلامی بر خلاف دولتهای دیگر که از ترس یا با تطمیع امریکا همین حرف حق را کتمان کرده و پوشیده داشتند، این حرف را به صراحت می زند و می گوید حق، حقیقت و باطل، باطلست. ما نمی توانیم انکار کنیم که ملت فلسطین وجود داشته؛ ولی امروز آواره است. نمی توانیم انکار کنیم که سرزمین فلسطین، از مردم فلسطین غصب شده است؛ آن هم نه با یک روش ظاهراً با نزاکت، بلکه با کشتار و آدمکشی و فریب و دروغ و اعمال زور و سفاکی و قتل عام. دولت اسرائیل با قتل عام و غدر و فریب و سفاکی و

لگد زدن به ارزشهای انسانی به وجود آمد. حقوق یک ملت در مقابل پای مهاجرین صهیونیست که وارد فلسطین اشغالی شدند، قربانی شد. در طول قریب پنجاه سالی که از عمر این دولت جعلی می گذرد، دائماً سرکوب و قتل نفس و دروغ و فریب و تجاوز و حمله به انسانها و بیگناهان، مایه ی حیات و تداوم زندگی آن بوده است.

... ما این حقایق را می گوئیم: ما این حقایق را مکتوم نگه نمی داریم. ما گناه دانسته ایم که این روشنترین حقایق را در این دنیا کتمان کنیم برای این که امریکا خوشش بیاید. اشخاص بسیاری در سطح دنیا - کسانی که با ما در ارتباط تجاری یا سیاسی هستند - محرمانه به ماوران و کسان ما می گویند: علت دشمنی امریکا با شما، عبارت از همین مسأله ی خاورمیانه و قضیه ی اسرائیلست. می گویند: چرا شما مخالفت می کنید؟ صریحاً می گویند: که این قضیه ی حقوق بشر و محاکمات آنچنانی و حقوق زن و از این حرفهایی که علیه جمهوری اسلامی، در رسانه های امریکایی و صهیونیستی گفته می شود، هم هاش حرفست. ما خودمان می دانستیم که این حرفست؛ اما حالا آنها هم این را اقرار می کنند.

... مسأله ی آنها در جای دیگرست. دردشان از جای دیگرست. آنها می گویند: شما چرا با اسرائیل کنار نمی آید و مثل دیگران، حکم قتل ملت فلسطین را امضاء نمی کنید؟! حرفشان، اینست. من همیشه این موضوع را به همه می گفتم. حالا خود آنها اعتراف می کنند و به ما می گویند: که فشارهای امریکا و محاصره ی اقتصادی و تبلیغات خصمانه و رذالت آمیز عناصری از دستگاه قانونگذاری و اجرایی امریکا علیه جمهوری اسلامی، همه و همه به قضیه ی اسرائیل مربوط است. می گویند: شما چرا صلح خاورمیانه را قبول ندارید؟ چرا می گوئید این صلح نیست و سازش گرگ و میش است؟ چرا نمی آید این سازش را امضاء کنید؟ آنها حکم قتل فلسطینیها را از ما می خواهند! قضیه، اینست. (۱)

۱ - ۱. بیانات در دیدار مردم مشهد و زائران حضرت علی بن موسی الرضا عَلَیْهِ السَّلَام در صحن حضرت امام خمینی (ره)

بزرگترین عیب جمهوری اسلامی از نظر امریکا، نپذیرفتن غصب غاصبان

صهیونیست

از نظر امریکاییها، بزرگترین عیب جمهوری اسلامی، اینست که غصب غاصبان صهیونیست نسبت به فلسطین را قبول نمی کند. بزرگترین نقطه ی دشمنی آنها با نظام جمهوری اسلامی، اینست که چرا شما قبول نمی کنید چکمه پوشان اسرائیلی، بدون اجازه در خانه ی مردم حرکت کنند و بر سر آنها بکوبند و حاکمان آن مردم باشند؟! همه ی دنیا قبول کرده اند، شما چرا قبول نمی کنید؟! بزرگترین نقطه ی قوت این ملت، از نظر آنها، بزرگترین نقطه ی ضعفست! (۱)

مشکل اصلی امریکا با ایران؛ مخالفت با طرحهای ذلت بار سازش

برادران و خواهران! علت اساسی فشارهای همه جانبه ای که استکبار جهانی - و در رأس آنها رژیم امریکا - به ایران وارد می کند، حمایت ما از فلسطین است. آنها در اظهارات صریحتری گفته اند که مشکل اصلی امریکا با ایران، مخالفت جمهوری اسلامی ایران با طرحهای ذلت بار سازش در فلسطین است و بقیه ی امور نظیر ادعاهای مضحک نقض حقوق بشر و ساخت سلاحهای کشتار جمعی، بهانه ای بیش نیست و اگر ایران دست از حمایت خود از مبارزین و مردم لبنان و فلسطین بردارد، آنها دست از روش خصمانه ی خویش علیه ایران بر می دارند!

البته ما به روشنی می دانیم مشکل اصلی آنان، اسلام و حکومت اسلامی است که مانع از بازگشت غارتگرانه و سلطه طلبانه ی آنان به این کشور پهناور شده است و آنها هم حقیقتاً این رویکرد سیاستهای جمهوری اسلامی را به خوبی می شناسند. ما به آنها جواب رد دادیم و حمایت از مردم فلسطین و لبنان را از وظایف مهم اسلامی خویش می دانیم. لذا آنها از هر سو فشارهای خود را وارد می کنند.

... هر چه دامنه ی مبارزات لبنان و فلسطین گسترده تر می شود، بر آشفتگی و عصبانیت صهیونیسم و امریکا از نظام جمهوری اسلامی بیشتر و توطئه ی

آنها گسترده تر می گردد؛ ولی آنها بدانند علی رغم تبلیغاتشان، ملت عظیم الشان ایران و مسؤولان و رؤسای کشور، همگی منسجم هستند. مردم مسلمان ایران یکپارچه از آرمانهای انقلاب و اسلام حمایت می کنند و حمایت از فلسطین، انتفاضه و مبارزه با صهیونیسم و حامیانش از ارکان اصلی سیاستهای راهبردی جمهوری اسلامی ایرانست. (۱)

برادران و ملت عزیز! استکبار، خصوصیات را از جمهوری اسلامی خوش نمی دارد؛ به رو و به زبان هم نمی آورد. در عین حال، مسائل دیگری را به زبان می آورد که بهانه است. موضوع کمک به تروریسم، یا نقض حقوق بشر و یا ادعاهایی از این قبیل، حرفهای مفت و بهانه های واهی است. خودشان هم می دانند. قضیه ی اصلی، چیز دیگری است. قضیه ی اصلی، اینست که چند موضوع مهم هست که جمهوری اسلامی به آنها پایبندست. امریکا و طیف مستکبرین عالم، با اینها مخالفند: ما، در قضیه ی فلسطین، آشتی ناپذیریم. ما گفته ایم که فلسطین از آن فلسطینیهاست و دولت اسرائیل که غاصبست، باید از بین برود و دولت فلسطینیها سرکار بیاید.

این، یک مسأله ی اساسی است. بر اساس این مسأله، با هر حرکتی که مخالف این هدفست، مخالفت می ورزیم. ما گفتیم: این که در دنیا، هر جا گروه ی از مسلمانان هستند، استکبار خونشان را می ریزد و تضعیفشان می کند، توطئه ای علیه اسلامست و افشاگری کردیم. شما ببینید، امروز در دنیا انواع و اقسام تضعیف مسلمین و قهر بر آنها وجود دارد. یک نمونه اش در بوسنی هرزگوین با آن شکل فجیع و فزاینده است. یک نمونه اش در هندست؛ مسأله ی تخریب آن مسجد تاریخی و بزرگ، که جزو یادگارهای اسلامی است و برای نابود کردن و جریحه دار کردن احساسات مسلمین و خراب کردن روحیه ی مسلمانان هند این کار را کردند. در خبرها بود که در هند، صهیونیستها به آن متعصبین نادان کمک و برایشان برنامه ریزی می کنند. این هم یک نمونه است. (۲)

۱-۱. سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین المللی حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

۲-۲. بیانات در دیدار سپاه پاسداران و نیروی انتظامی، به مناسبت سوّم شعبان ۶/۱۱/۱۳۷۱

این چیزهایی که راجع به حقوق بشر و امثال آن می‌گویند: خودشان هم می‌دانند که خلاف واقع است؛ اینها را به عنوان فشار ذکر می‌کنند. امریکا سالهاست که وقتی بخواهد علیه هر دولتی خصومتی بکند، یکی از خصومت‌هایش همینست؛ یعنی علیه آن دولت شعار می‌دهد که این ضدحقوق بشر و ضددمکراسی است! اینها که خودشان هم می‌دانند واقعیت ندارد؛ دنیا هم این را می‌داند. این، چیز مهمی نیست.

خواسته‌ی حقیقی آنها از جمهوری اسلامی - که بارها هم آن را تکرار کرده‌اند - اینست که جمهوری اسلامی در قضیه‌ی فلسطین از مواضع خود عقب نشینی کند؛ یعنی اسرائیل را به رسمیت بشناسد؛ مثل کشورهایی که قضیه‌ی مبارزه‌ی فلسطین را به بوته‌ی فراموشی سپردند! می‌گویند: شما این قضیه را رها کنید، حضور امریکا را در مناطق گوناگون دنیا بپذیرید، حضور امریکا را در قضایای منطقه‌ی خلیج فارس بپذیرید و مهمتر از همه، نفوذ امریکا را در قضایای کشور ایران بپذیرید! این، خواسته‌ی حقیقی رژیم امریکاست. آن چیزی که به طور حقیقی و جدی می‌خواهند، این قضیه است که گفتیم. این را در پوشش حرفهای دیگر و اتهامات و تبلیغات مخالف و امثال این چیزها بیان می‌کنند؛ اما حقیقت قضیه، اینست. (۱)

تترسیدن از انزوا به خاطر دفاع از فلسطین

چهل و پنج سال پیش، ظلمی صورت گرفته است: خانه‌ی ملت فلسطین از آنها غصب شده است. این خانه، به تمامه و ب یقید و شرط، باید به ملت فلسطین برگردد. حکومت اسلامی، خصوصیتش، اینست که با جوسازی، عقب نشینی نمی‌کند. مرتب بگویند: «آقا، منزوی می‌شوید» «منزوی» یعنی چه؟! اگر قدرتهای پر روی دنیا، با جنجال و هیاهو و سر و صدا، آمدند و خواستند ناحقی را حقیق کنند، ما هم مثل دیگران کنار برویم و بگوئیم: «صحیح م یفرمایید»، پس معنای حکومت اسلامی چیست؟

۱ - ۱. بیانات در دیدار گروه کثیری از دانش آموزان، دانشجویان و اقشار مختلف مردم به مناسبت یوم الله سیزده آبان

خوب؛ معلومست در بین افرادی که جز باطل و جز زور نامشروع، هیچ چیز برایشان مطرح نیست، انسان منزوی خواهد شد إن یتخذونک الا هزواً (۱) معلومست! مگر وقتی پیغمبر صَیَلَمَاتُ اللّهِ عَلَیْهِ، دعوت را آورد، منزوی نبود؟ مگر امام بزرگوار ما، در دوران سلطه ی طاغوت، در خانه ی خودش غریب و منزوی نبود؟ منزوی یعنی چه؟! حکومت اسلامی، این جوانمردی و رشادت را دارد که آنچه را حَقُّست بگوید و از امریکا و قدرتهای مَتحَد در دنیا نترسد. فرق ما با آن کشورِ ضعیفِ وابسته در همینست. آن دولتهایی می ترسند که به ملت‌هایشان وصل نیستند. آنها هم اگر با ملت‌هایشان مَصل بودند، این جرأت را داشتند که ما فی الضَّمیر خودشان را بگویند: ما با ملت‌مان وصلیم. ما یک دولت بی پشت و پناه نیستیم. مثل یک پرده ی پوششی که نیرویی آن را به طرفی بکشد و پشت سرش هیچ نباشد، نیستیم. عقبه مان خیلی قوی است. عقبه ی ما، یک ملت با عظمت، یک ملت پنجاه و چند میلیونی مؤمنست. عقبه ی ما، منطق و استدلالی است که بر ما و بر روح ما حاکمست.

ما تسلیم ظلم نمی شویم. تسلیم زورگوییها و گستاخیهای وقیحانه ی امریکا و قدرتهای مَتحَد امریکا نمی شویم. قرآن به ما یاد داده است که حرف حق را با قدرت بزنییم و بر آن پافشاری و اصرار کنیم و نیرویمان را برای آن بسیج نماییم. خدای متعال هم برکت خواهد داد و کمک خواهد کرد؛ همچنان که سرنوشت ما در این پانزده سال ماجرای حماسی ملت ایران این را اثبات می کند. (۲)

۱-۱. سوره ی انبیاء، آیه ی ۳۶

۲-۲. بیانات در دیدار فرماندهان و مسؤولان «سپاه پاسداران انقلاب اسلامی» ۲۵/۰۶/۱۳۷۲

فصل سوم: صهیونیسم و اسرائیل

صهیونیسم؛ مفهومی وسیعتر از اسرائیل

عزیزان من! یکی از خدماتهایی که دشمنان ما به ما می‌کنند، همینست که به ما نشان می‌دهند در تبلیغ روی چه نقاطی باید متمرکز شویم. امروز اگر شما نگاه کنید، می‌بینید که همه‌ی دستگاه‌های تبلیغی دشمن دست به دست هم داده‌اند و تبلیغات خود را بر روی چند نقطه متمرکز کرده‌اند. در رأس آنها هم تبلیغات صهیونیست‌هاست. صهیونیست‌ها که عرض می‌کنیم، فقط مراد ما دولت صهیونیست غاصب نیست؛ او بخشی از مجموعه‌ی صهیونیست‌هاست؛ مجموعه‌ی صهیونیست‌هایی که سرمایه‌اران بزرگ کشورهای از جمله امریکا را تشکیل می‌دهند و بر سیاست آن کشور مسلطند.

امروز متأسفانه کشور امریکا، دولت امریکا، کنگره‌ی امریکا، در زمینه‌های گوناگون - مالی، تبلیغاتی، فرهنگی و غیره - اسیر طلسم صهیونیست‌هاست. تبلیغات رسانه‌ای دنیا هم غالباً در اختیار اینهاست. این خبرگزاری‌های معروفی که شما می‌بینید، عمده‌شان در اختیار همین مجموعه‌اند. بعضی‌ها هم که متعلق به آنها نیستند، با آنها هم جهتند. اگر شما تبلیغات اینها را نگاه کنید، می‌بینید که در مورد کشور عزیز و ملت بزرگ و قهرمان و در عین حال مظلوم ما، بر روی چند نقطه متمرکزند: اول، اختلاف و دویت و تفرقه است؛ همان

داستان قدیمی «تفرقه بینداز، حکومت کن» همان درد و بلائی عمده‌های که از قدیم در جان ملت‌ها م‌ یافتاده است. درصدد تفرقه ایجاد کنند، یا اگر هر چه تلاش کردند دیدند نمی‌توانند تفرقه ایجاد کنند، شایعه‌ی تفرقه بیندازند. (۱)

صهیونیستها؛ طراح تحولات منفی در سطح بین‌المللی در قالب ناتوی فرهنگی

از این [فراموشی هویت مستقل ملی] خطرناکتر، اینست که سررشته‌ی همین تحولات منفی در سطح بین‌المللی، در دست کسانی؛ باشد که آنها به وسیله‌ی این تحولات می‌خواهند اهداف خودشان را - که یا زورست یا زور - تأمین کنند و برای آنها چیزی به نام هویت ملت‌ها اصلاً ارزش ندارد؛ که متأسفانه این در صد سال، صد و پنجاه سال اخیر، در دنیا اتفاق افتاده است؛ یعنی تحولات کشورهای آسیایی و آفریقایی و امریکای لاتین در دام طراحی باندهای قدرت بین‌المللی افتاده است و طراح اینها صهیونیست و سرمایه‌اران بین‌المللی بوده‌اند. برای اینها آنچه مهم بوده، کسب قدرت سیاسی است که بتوانند در کشورها و دولت‌های اروپایی و غیره نفوذ کنند و قدرت سیاسی را در دست بگیرند و پول کسب کنند و این کمپانیها، سرمایه‌های عظیم، کارتلها و تراستها را به وجود آورند. هدف این بوده است؛

آن وقت اگر اقتضاء می‌کرده است که اخلاق جنسی ملت‌ها را خراب کنند، راحت می‌کردند؛ مصرف‌گرایی را در بین آنها ترویج کنند، به راحتی این کار را انجام می‌دادند؛ بی‌اعتنایی به هویت‌های ملی و مبانی فرهنگی را در آنها ترویج کنند، این کار را می‌کردند. اینها، اهداف کلان آنها بوده است که تصویر می‌کردند. آن وقت همیشه لشکری هم از امکانات فرهنگی و رسان‌های و روزنامه‌های فراوان و مسائل گوناگون تبلیغات در مشت اینها بوده است، که اینها امروز یواش یواش دارد پخش می‌شود و من پیروز در روزنامه - البته سه، چهار ماه قبل از این، من مقال هاش را دیده بودم - گزارشی از تشکیل «ناتوی فرهنگی» را خواندم. یعنی در مقابل پیمان ناتو که امریکاییها در اروپا به عنوان مقابله‌ی با شوروی سابق یک مجموعه‌ی مقتدر نظامی به

وجود آوردند؛ اما برای سرکوب هر صدای معارض با خودشان در منطقه‌ی خاور میانه و آسیا و غیره از آن استفاده می‌کردند، حالا یک ناتوی فرهنگی هم به وجود آورده اند. این، بسیار چیز خطرناکی است. البته حالا هم نیست؛ سالهاست که این اتفاق افتاده است. مجموعه‌ی زنجیره‌ی به هم پیوسته‌ی رسانه‌های گوناگون - که حالا- اینترنت هم داخلش شده است و ماهواره‌ها و تلویزیونها و رادیوها - در جهت مشخصی حرکت می‌کنند تا سررشته‌ی تحولات جوامع را به عهده بگیرند؛ حالا که دیگر خیلی هم آسان و رو راست شده است.

در گرجستان که یک تحول سیاسی اتفاق افتاد و جاب‌هجایی قدرت انجام گرفت، یک سرمایه‌ار امریکایی و صهیونیست یهودی - البته اسمش معروفست، من نمی‌خواهم اسمش را بیاورم - اعلام کرد که من ده میلیون دلار در کشور گرجستان خرج کردم و تحول سیاسی ایجاد کردم؛ خیلی راحت. ده میلیون دلار خرج می‌کنند، یک حکومت را کنار می‌گذارند، یک حکومت دیگر را سر کار می‌آورند! اینها باید روی مردم اثر بگذارند؛ باید اجتماعات درست کنند.

در اوکراین هم همین کار را کردند؛ در جاهای دیگر هم همین کار را کردند. گاهی اوقات تأثیراتشان به شکل دیگری است و تعیین‌کننده است؛ شاید این را در یک جمع دانشجویی دیگر گفته باشم که ماهاتیر محمد، نخست‌وزیر سابق مالزی - که بسیار هم آدم پرکار و دقیق و جدی و پایبندی بود - به تهران آمد، به دیدن من هم آمد؛ همان اوقات بود که تحولات گوناگونی در آسیای شرقی اتفاق افتاده بود؛ در مالزی، اندونزی و تایلند و زلزله‌ی اقتصادی به وجود آمده بود. همین سرمایه‌دار صهیونیستی و بعد سرمایه‌دارهای دیگر، با بازیهای بانکی و پولی توانستند چند تا کشور را به ورشکستگی بکشانند. در آن وقت ماهاتیر محمد به من گفت:

من فقط همین قدر به شما بگویم که ما یک شبه گدا شدیم!

البته وقتی کشوری وابستگی اقتصادی پیدا کرد و خواست نسخه‌های اقتصادی بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول را عمل بکند، همینطور هم خواهد شد. خود این بانک جهانی و صندوق بین‌المللی هم یکی از بخشها و قطعه‌های این پازل بزرگند. این خیلی خطرناکست که سررشته‌ی تحولات جهانی

دست باندهای قدرت بین المللی باشد؛ که امروز هست. اینها صهیونیستها و سرمایه دارهائیند و عمدتاً هم در امریکا و در اروپا پابند. این دو، سه نکته در باب تحول بود، پس، از تحول نباید گریخت؛ نباید ترسید و نباید آن را با هرج و مرج و آنارشیزم اشتباه کرد. تحول خوبست و لازمست. (۱)

رژیم صهیونیست امروز، بسیار ضعی فتر از رژیم صهیونیست چند سال قبل امروز بحمدالله موقعیت ما، موقعیت مستحکمی است؛ بعکس موقعیت دشمنان و مخالفان ما متزلزلست. من دیروز و پریروز هم گفتم: امریکای امروز، امریکای ده سال و پانزده سال قبل نیست؛ رژیم صهیونیست امروز هم، رژیم صهیونیست چند سال قبل نیست. این رژیم بشدت تودهنی خورد. (۲)

صهیونیسم، در قلب صفوف دشمنان خونی اسلام و نظام جمهوری اسلامی امروز در مقابل نظام جمهوری اسلامی که فعلاً قله ی اسلام طلبی در دنیای اسلامست، صفوفی قرار گرفته اند؛ استکبار جهانی در قلب آن صفوفست؛ صهیونیسم در قلب آن صفوفست. اینها به طور صریح، دشمنان خونی اسلامند، پس دشمنان خونی جمهوری اسلام یانند. این شد یک معیار. اگر حرکتی کردیم، کاری کردیم که به نفع این دشمن انجام گرفت، باید بدانیم اگر غافلیم، هوشیار بشویم، بدانیم که داریم راه غلط می رویم. اگر حرکتی کردیم که دیدیم این دشمن را خشمگین می کند، بدانیم که را همان راه درستست. دشمن از پیشرفت ملت ایران خشمگین می شود، از موفقیت‌های شما خشمگین می شود، از استحکام نظام اسلامی خشمگین می شود. شما ببینید از کدامیک از کارهای ما دشمن خشمگین می شود؛ آن چیزی که دشمن را خشمگین می کند، این همان خط درستست. آن چیزی که دشمن را مشعوف می کند، ذوق زده می کند، سعی می کند بر روی آن هی تکیه کند؛ در تبلیغات، در سیاست ورزی، این آن خط کجست؛ این همان زاویه داری

۱-۱. دیدار دانشجویان ۱۸/۰۸/۱۳۸۵

۲-۲. دیدار مردم گرمسار ۲۱/۰۸/۱۳۸۵

است. این معیارها را در نظر داشته باشید. این معیارها حقایق را روشن خواهد کرد. در بسیاری از موارد آن جایی که اشتباهی پیش می‌آید، با این معیارها می‌شود آن اشتباه را برطرف کرد. (۱)

سیطره ی صهیونیسم بر اغلب خبرگزارها

تبلیغات دشمن و عمده ی این تبلیغات، دست صهیونیست‌هاست. خبرگزارهای معروفی که در دنیا وجود دارند، اغلبشان متعلق به صهیونیست‌ها هستند. بعضی از رادیوهای معروف دنیا هم، متعلق به آنهاست. صهیونیست‌ها هم در این منطقه، مثل سگ زنجیری استکبار عمل می‌کنند. پارس کردن و پاچه گرفتن و به این و آن پریدن، شأن صهیونیست‌هاست. از آنها، غیر از این هم انتظاری نیست و البته، کسی هم اهمیتی به آنها نمی‌دهد؛ اما اگر کسی به وضع تبلیغات اینها در برهه های مختلف نگاه کند، چیزهای شگفت‌آوری را احساس می‌کند. (۲)

سیطره ی صهیونیسم بر اغلب مراکز قدرت بین‌المللی، قدرتهای مالی و اقتصادی

ما امروز مواجه هستیم با یک جبهه ی دشمنی بزرگ در سراسر دنیای قدرتمندان؛ این جبهه ای است که شکل گرفته است در مراکز قدرت بین‌المللی، قدرتهای مالی و اقتصادی، که غالباً هم در مِشت صهیونیست‌ها و سرمایه دارهای بزرگست. این جبهه در مقابل نظام اسلامی از همه ی وسائل استفاده می‌کند و در داخل هم متأسفانه کسانی به اینها جواب می‌دهند؛ کسانی می‌شوند طرف مورد اعتماد آنها، حرف آنها را تکرار می‌کنند، به آنها پاس می‌دهند، برای این که آنها بتوانند به نظام جمهوری اسلامی ضربه بزنند! یک چنین حالتی متأسفانه وجود دارد؛ لیکن در مقابل آن، بیداری مردم، آگاه ی مردم، انگیزه ی مردم، حضور مردم، دینداری مردم، علاق همندی مردم به مبانی

۱-۱. بیانات در دیدار عمومی مردم چالوس و نوشهر ۱۳۸۸/۰۷/۱۵

۲-۲. بیانات در جمع علما، طلاب و روحانیان، در آستانه ی ماه «محرم» ۱۳۷۲/۰۳/۲۶

ص: ۹۲

نظام و پایه های نظام وجود دارد. اینها حقایقی است که در جمهوری اسلامی وجود دارد و ما پیش رفتیم. ما در طول این سالهای متمادی، خدا را شکر می کنیم که پیش رفتیم. (۱)

اعلام هدف اسرائیل بزرگ توسط صهیونیستها، به سبب سکوت و سازش دولتهای عربی

سکوت و سازش خیانت آلود بسیاری از دولتهای عربی و حتی تظاهر بعضی از آنان به بی تفاوتی و عدم حساسیت نسبت به سرنوشت فلسطین، کار را به جایی رسانده است که دولت غاصب صهیونیست، پس از سالها کتمان و حتی انکار، اکنون دوباره داعیه ی اسرائیل بزرگ را علناً بر زبان می آورد و با بی شرمی و وقاحت، نیت پلید غصب سرزمینهای جدیدی از میهن اسلامی را تکرار می کند.

بعضی از پادشاهان و رؤسای عرب، به خاطر جلب نظر معبودشان امریکا، حتی انگیزه های عربی و عرق قومیت را که دائماً از آن دم می زنند، در برابر اسرائیل به فراموشی می سپارند و به جای آن، میدان مسابقه با اسرائیل در گرفتن کمک از امریکا را هر چه بیشتر گرم می کنند. این داغ ننگ را چه کسی از پیشانی ملت عرب خواهد زدود؟ و آیا جوانان مسلمان بیدار در کشورهای عربی، این خیانت را بر خود فروختگان خواهند بخشید؟!

در نظر این زمامداران خائن، قومیت و وحدت عربی، فقط هنگامی باید مورد استفاده قرار گیرد که امریکا بخواهد از آن در برابر ایران اسلامی و اسلام ناب محمدی صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَاَسْلَمَ بهره برداری کند. اُف بر وجدانهای خفته و دلهای ناپاکی که لطف و عنایت امریکا را به قیمت از دست دادن همه چیز، هم ثروتهای خداداد طبیعی، هم شأن و کرامت انسانی و ایمان اسلامی و آبرو و اعتبار و تشخص ملت خود طلب کردند و با کفران نعمتهای خدا، خود و ملت‌هایشان را در سراشیب انحطاط و ابتلا به غضب الهی دچار ساختند

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِیْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَ تَاللهِ كُفْرًا وَاَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ جَهَنَّمَ یَصَلُوْنَهَا وَبِئْسَ

۱- ۱. بیانات در دیدار اعضای مجلس خبرگان رهبری ۰۶/۱۲/۱۳۸۸

ص: ۹۳

القرار (۱)

چه شد آن شور و هیجانی که در برابر اسرائیل غاصب ابراز می شد؟ و چه شد تعهدی که رؤسای عرب با ملتهای خود درباره ی مبارزه با اسرائیل بستند؟ لعنت خدا و بندگان صالحش بر آن دستی (۲) که اولین معاهده ی سازش با اسرائیل را امضاء کرد و زندگی سیاه دنیوی و سرنوشت اخروی خود را با فرعون قرین ساخت و نفرین بندگان صالح و فرشتگان و انبیاء و اولیا بر آنان که آن راه را ادامه داده اند و می دهند؛ مخصوصاً آنان که امید کاذبی به ملت مظلوم فلسطین داده و آنگاه به بهای سیه روزی آنان، عیش ناپایداری برای خود فراهم کردند. (۳)

ماهیت اسرائیل

اکنون اوضاع آشفته ی جهان اسلام و وابستگی روزافزون کشورهای منطقه به قدرت بی مهار امریکا، زمینه ی مساعدی برای تهاجم کینه ورزانه ی دولت غاصب فراهم ساخته، که با پشتگرمی به حمایت شیطان بزرگ - که حقاً خطرناکترین دشمن اسلام و مسلمینست - آشکارا مقاصدی را که هرگز هم تلاش زیادی برای پنهان ساختن آن نمی کرده است، دنبال کند: انتقال یهودیان شوروی که بخشی از بهای کمکهای غرب به آن ابرقدرت سابقست؛ انتقال فلاشه های اتیوپی که قرارست خدمت به صهیونیستهای امریکایی و اروپایی غاصب فلسطین را بکنند و اخیراً یهودیان هند؛ شهرکسازی در بخش های غضب شده ی اخیر فلسطین و حتی احتمالاً در بخش اشغال شده ی لبنان؛ افزایش تجهیزات نظامی و سلاح های کشتار جمعی در همان حال که امریکا جنجال تحریم صدور چنین سلاح هایی را به خاورمیانه بلند کرده است؛ حملات هوایی روزمره و متناوب به جنوب لبنان و بمباران غیرنظامیان فلسطینی و لبنانی؛ سختگیری روزافزون نسبت به شهروندان عرب فلسطینی

۱-۱. سوره ی ابراهیم، آیه ی ۲۸

۲-۲. انور سادات

۳-۳. پیام به مناسبت اولین سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی (ره) ۱۰/۰۳/۱۳۶۹

- یعنی صاحبان آن سرزمین - و انجام جنایتبارترین و وحشیانه ترین برخوردهای پلیسی با مردم و در همان حال در صحنه ی سیاسی، در برابر عقب نشینی روز به روز دولتهای عربی و ساف و ضعف نشان دادن زبونه ی برخی از سیاستمداران عرب، چهره ی مهاجم به خود گرفتن و حتی فکر تشکیل کنفرانس بین المللی و یا منطقه ای هر یک را به نوعی ردّ کردن و بالاخره پیشنهاد تشکیل دولت فلسطین در گوشه ای از سرزمین فلسطین را که محصول عقب نشینی و ذلت پذیری طرفهای فلسطینی بود، به صراحت و قاطعیت ردّ کردن. اینها مجموعه ای از سیاستها و اعمال آشکار آدمی ستیزان صهیونیستست و یقیناً در کنار اینها چندین برابر، فعالیت پنهان در جهت توطئه و ترور و آدمربایی و جنگ روانی و تبلیغات مسموم و جنایتهای شناخته و ناشناخته ای است که فقط از صهیونیستها و همکاران آنها ساخته و متصورست. (۱)

رژیم غاصب صهیونیست، واضحتترین نمونه ی دولت تروریست

البته دولت تروریست هم داریم که به کارش «تروریسم دولتی» اطلاق می شود. امروز واضحتترین نمونه ی دولت تروریست، رژیم غاصب صهیونیستست. در واقع، از روزی که دست پلید و سیاست ضداسلامی، ضد مردمی و ضد شرقی انگلیس، در کشور فلسطین اسلامی به صهیونیستها حکومت داد - یعنی از سال ۱۹۴۸ میلادی و قبل از آن - تروریسم دولتی هم شکل گرفت و به ترور پرداخت. صهیونیستها کارهایشان را با ترور پیش می بردند و می برند. به عنوان مثال، قتل عام در «دیر یاسین» که قضیه اش را شنیده اید، از مظاهر تروریسمست.

وقتی به یک روستا حمله کنند، مردها، زنها و بچه ها را به رگبار ببندند و یا مردها را بکشند و زنهای تنها و بی پناه را در بیابان رها کنند و به آنها بگویند: «هر جا می خواهید بروید» و سپس همه ی خانه ها را آتش بزنند، یکی از بارزترین مظاهر تروریسم رخ می نماید.

دولت غاصب اسرائیل، از بدو تشکیل تا امروز - به عبارتی: در تمام طول تقریباً نیم قرنیه که این غده ی سرطانی در پیکره ی اسلامی پیدا شده است - همیشه کارش را با ترور پیش برده و مظهر کامل تروریسم دولتی است. حتماً شنیده اید که اخیراً این دولت غاصب، در یک هجوم شبانه، چند فروند چرخبال و هواپیما، همراه با کماندو و اسلحه به لبنان فرستاد، تا روستایی را به محاصره در آورند و مردی را از خانه اش برابیند و به زندان منتقل کنند. آیا تروریسم دولتی از این واضحتر وجود دارد؟!

جالب این جاست که چندی پیش، رؤسای هفت دولت صنعتی جهان، نشستند، ریش جنبانند و راجع به تروریسم حرف زدند. آیا شما نمی دانید که امروز مظهر تروریسم کیست؟! آیا شما انصاف دارید؟! آیا شما از افکار عمومی جهان، اندکی ملاحظه دارید؟! آیا شما که اینقدر مدعی حقوق بشر هستید، انسانها را دارای عقل و تشخیص میدانید؟! امروز مظهر تروریسم دولتی و دولت تروریست در دنیا کیست؟ آن دولتی که هر روز به لبنان حمله می کند و به کشتار و آدمربایی می پردازد کیست؟ کیست که دولتش، از اول بر اساس ترور، ایجاد وحشت و کشتار و قتل عام به وجود آمده است؟ آیا غیر از دولت اسرائیل، دولت دیگری هم هست که از این ویژگیها برخوردار باشد؟ دنبال تروریسم دولتی می گردید؟ بفرمایید: اسرائیل! چرا در مقابل اقدامات تروریستی این دولت ساکت می مانید و حتی از آن حمایت می کنید؟! چرا دروغ می گوید؟! دولت غاصب اسرائیل، بلایی جهانی است. (۱)

دو بلا در سطح جهان: بلای تروریسم و بلای حقیقی مدعیان زمامداری امور بشر

بینید! امروز در سطح جهان، دو بلا وجود دارد:

یک بلا، بلای تروریسم است؛ که مظهر اعلایش از لحاظ دولتی، حکومت غاصب صهیونیستها و از لحاظ حزبی، منافقین و امثال منافقینند که مثل میکروبی که در محیط مناسبی در زباله دان رشد می کند و تکثیر می شود، زیر بال دولتهای بزرگ، رشد و نمو

۱- ۱. بیانات در دیدار جمعی از اعضای «نیروی انتظامی» کارکنان «سازمان تأمین اجتماعی» سازمان بهزیستی و اساتید و دانشجویان

ص: ۹۶

کردند.

بلای دوّم، که شاید از بلای اوّل هم بزرگترست، حقّ کشتی کسانی است که مدّعی زمامداری امور بشرند. اینها ترور را می بینند، تروریست را می شناسند و تروریسم دولتی را هم تشخیص می دهند؛ اما حقّ را می پوشانند و انکار می کنند. کار اینها واقعاً برای بشریت، بلای بزرگی است. (۱)

حیله گری اسرائیل؛ تلاش برای به رسمیت شناخته شدن توسط اعراب

امروز حیله گری آنها، همین ایجاد «کنفرانس فلسطین» یعنی کنفرانس برای شناسایی اسرائیلست. همین کنفرانس ژنو و دیگر مجامع جهانی، که امریکا کارگردانی می کند، ترفند اینهاست. بجزّ این که اعراب، اینها را به رسمیت بشناسند و این مانع که مانع مهمّی است، از سر راه صهیونیستها برداشته شود، باز نوبت زور و خشونت و خیانت آنها می شود. هم اکنون نیز در لبنان به خیانت و خشونت متوسل شده اند. (۲)

...امروز یک بار دیگر یکی از آن لحظه های سرنوشت ساز در پیش است و یکی از آن امتحانهای عمومی آمادّه. مسأله، اینست که امریکا در بحبوحه ی آنچه پیروزیهای، پس از پایان «جنگ سرد» نامیده می شود و به برکت سکوت رُعب آمیزی که بر برخی از کشورهای این منطقه حاکم گشته و با تکیه بر حضور نظامی غاصبانه در خلیج فارس، در صددست مشکل خود و مشکل صهیونیستهای غاصب را حل کند؛ اسرائیل از سوی اعراب به رسمیت شناخته شود و داعیه ی «فلسطین» برای همیشه پایان یابد. (۳)

کوتاه آمدن در برابر اسرائیل، باعث خشونت بیشتر آن

ملت ایران نسبت به این قضیه آگاه است. ملت‌های دیگر هم باید بفهمند.

۱ - ۱. بیانات در دیدار جمعی از اعضای «نیروی انتظامی» کارکنان، «سازمان تأمین اجتماعی» سازمان، بهزیستی و اساتید و

دانشجویان دانشگاه ها ۲۹/۰۴/۱۳۷۳

۲ - ۲. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۰۷/۰۱/۱۳۷۱

۳ - ۳. پیام به ملت‌های مسلمان، علما، نویسندگان، روشنفکران و دانشجویان کشورهای اسلامی، به منظور بسیج نیروهای عظیم

کشورهای اسلامی برای مقابله با توطئه های خیانت آمیز امریکا و اسرائیل در کنفرانس مادرید ۲۵/۰۷/۱۳۷۰

ص: ۹۷

بحمدالله بسیاری از ملت‌های اسلامی و ملل آزاده ی دنیا، کم و بیش از این مسائل اطلاع دارند. آنچه ما می خواهیم نتیجه بگیریم، اینست که چهل و پنج سال از غصب سرزمین فلسطین می گذرد. هر چه دولتهای عربی و سازمانهای فلسطینی کوتاه آمدند، دشمن پرورتر و خشونت از طرف او بیشتر شد. نتیجه، اینست که ملت فلسطین برای نجات خود، یک راه بیشتر ندارد و آن، مبارزه ی خشن فداکارانه ای است که باید در داخل و خارج سرزمینهای اشغالی انجام گیرد. وظیفه ی همه ی مسلمانان هم، اینست که به این مبارزه ی اسلامی کمک کنند. (۱)

خاصیت قدرت استکباری؛ بی توجهی به حقوق دیگران

خاصیت قدرت استکباری، اینست که به همه ی دنیا مثل منطقه ای که متعلق به خود اوست، یا او حق استفاده ی از آن را دارد، نگاه می کند. اگر بناست یک نقطه را تقویت کند، چون به نفع اوست، بدون هیچ ملاحظه ای تقویت می کند. امروز شما ببینید اسرائیل چقدر مورد حمایت امریکاست؛ اسرائیلی که بعد از آنکه حقوق ملت فلسطین را تزییع کرده است، هیچ حقی برای ملت‌های همسایه ی خود قائل نیست؛ هر وقت فرصت پیدا کند، تجاوز می کند؛ امروز چون می تواند به لبنان تجاوز کند، تجاوز می کند؛ ولی روزی اگر لازم بدانند، به اردن یا به سوریه هم حمله می کند. چه چیزی مانع او خواهد شد؟!

اسرائیل رژیم می است که در داخل سرزمینهای اشغالی فلسطین، برای مردم این سرزمین کمترین حق حیات و حیثیت زندگی ای قائل نیست؛ به آنها اجازه ی زندگی در خانه ی خودشان هم نمی دهد؛ آن کسانی که در مقابل فشار نیروهای صهیونیستی فریادی بکشند، آنطور خشن آنها را خفه و سرکوب می کند؛ به هیچیک از قراردادهای بین المللی که در عرف دولتهای جهانی مورد قبولست، اگر نخواهد، عمل نمی کند؛ هر کدام که برای او اندک مشکلی داشته باشد، آن را خیلی راحت کناری می گذارد! امریکا از

چنین رژیم‌های وحشی و گستاخ و بی‌اعتنای به قوانین انسانی و مُقَرَّرات بین‌المللی حمایت می‌کند!

این کارهایی که امروز اسرائیل می‌کند، اگر کمتر از آن را دولتی انجام می‌داد که در خدمت منافع امریکا نبود، میدانید تبلیغات امریکایی با آن دولت چه می‌کرد؟! در همین جریان شهادت دبیر کل حزب الله لبنان - مرحوم سید عباس موسوی، این مجاهد شهید و با اخلاص - هلیکوپترهای صهیونیست وارد فضای کشور دیگری می‌شوند؛ آزادانه در آن رفت و آمد می‌کنند؛ نقطه‌ای را زیر نظر می‌گیرند و کاروان اتومبیل‌های غیرنظامی را با موشک می‌زنند؛ مرد را می‌کشند، زن را می‌کشند، فرزند خردسال را می‌کشند؛ اما شما ببینید در مقابل این جنایت واضح - که هیچ کس در جنایت بودن این رفتار نمی‌تواند کمترین تردیدی بکند - دنیای استکباری چه موضعی می‌گیرد؟!

مگر معنای تروریسم چیست؟! مگر تروریسم غیر از، اینست؟! به غیر مسلحی حمله کنند؛ به زن و فرزند مردم حمله کنند؛ به خانه‌ی مردم حمله کنند؛ از داخل خانه، صاحب خانه را بربایند؛ شکنجه کنند و بکشند!

مگر تروریسم چیست؟! آیا رژیم ایالات متحده‌ی امریکا و سازمانهایی که دم از طرفداری از حقوق بشر و مخالفت با تروریسم می‌زنند، نمی‌فهمند که تروریسم یعنی این؟! نمی‌دانند که تروریسم دولتی، یعنی آن کاری که چهل و چند سالست که رژیم غاصب صهیونیست دارد انجام می‌دهد؟! یا می‌فهمند و به رو نمی‌آورند؟! آیا وقتی ملتی می‌بیند که اینطور فرهنگها و واژه‌ها و لغات، در قاموس استکبار امریکایی، نابجا و غلط مصرف می‌شود، جا دارد که از این که امریکا به او تروریست بگوید، تحاشی (۱) کند؟ امریکاییها عده‌ای را در لیست تروریستها قرار دادند؛ غلط کردند! اگر بناست کسانی در لیست تروریستها قرار بگیرند، اول خود رژیم امریکاست که تروریست تر از دیگرانست و حامی خبیثترین رژیمهای دنیا - یعنی رژیم صهیونیست - است. (۲)

۱- ۱. انکار و خود را منزّه دانستن

۲- ۲. سخنرانی در اجتماع بزرگ مردم قم، در سالروز میلاد حضرت مهدی (عج) ۳۰/۱۱/۱۳۷۰

اهداف اسرائیل از به دست آوردن رسمیت از کشورهای عربی

خلاصی اسرائیل از دغدغه‌ی معارضات دولتهای عربی، آن دست آموز امریکا را اولاً برای وظیفه‌ی اصلیش، یعنی مبارزه با حرکت‌های اسلامی در این منطقه - که بزرگترین خطر جدی برای امریکاست - آماده می‌سازد؛ ثانیاً نفوذ امریکا را بر کشورهای این منطقه‌ی حیاتی قطعی کرده، منطقه را به صورت خانه‌ی امن امریکاییان در می‌آورد و شیطان بزرگ، صاحب اختیار بی‌دردسر خاورمیانه می‌شود و ثالثاً اسرائیل در راه توسعه‌ی سرزمینهای اشغالی و آرزوی «از نیل تا فرات» یک سنگر مهم دیگر را فتح می‌کند. (۱)

علت قدرتمندی اسرائیل؛ دوگانگی دولتهای اسلامی با ملت‌هایشان

چرا امروز رژیم غاصب صهیونیستی، به پشتیبانی امریکا و پول صهیونیست‌های عالم، می‌تواند به ملت‌های عربی اینطور واضح زور بگوید؟ چرا بعد از گذشت ده‌ها سال که مسلمانان و توده‌های عرب، مذاکره‌ی با اسرائیل را - که یک رژیم جعلی و بی‌ریشه و تحمیلی و غاصب در منطقه است - تحریم می‌کردند و آن را زشت می‌شمردند، امروز متأسفانه فکر مذاکره در میان عناصر سیاسی و بسیاری از دولتهای عرب، تلقی به قبول می‌شود؟ چون مردم حضور ندارند، چون دست مردم با دسته‌ای فعال آن کشورها همراه نیست، چون رژیم‌ها به راهی می‌روند و ملت‌ها به راهی دیگر؛ نتیجه ضعفست. و الا اگر رژیم‌های عربی که امروز مذاکره‌ی با اسرائیل را قبول می‌کنند، به ملت‌های خود متکی بودند، چرا احساس کنند که ناچار و مجبورند با دشمن خانگی و غاصب سرزمین خود بنشینند و در مورد سرزمین مغضوب حرف بزنند؟

اگر ملت‌ها را در صحنه راه می‌دادند، اگر به عواطف و فکر و اراده و نیروی ملت‌ها احترام می‌گذاشتند، ملت‌ها نمی‌گذاشتند کشورها و رژیم‌های عربی اینطور دچار ضعف بشوند. (۲)

- ۱- ۱. پیام به ملت‌های مسلمان، علما، نویسندگان، روشنفکران و دانشجویان کشورهای اسلامی، به منظور بسیج نیروهای عظیم کشورهای اسلامی برای مقابله با توطئه‌های خباثت‌آمیز امریکا و اسرائیل در کنفرانس مادرید ۲۵/۰۷/۱۳۷۰
- ۲- ۲. سخنرانی در ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران ۰۹/۰۵/۱۳۷۰

سوء استفاده ی دشمن از غفلت مسلمین

ملت اسلام باید بیدار باشد و این وظیفه را فراموش نکند. دشمن خدا، از غفلت مسلمین سوء استفاده کرد؛ و آنگاه چند صد هزار صهیونیست در اوّل کار، بعد هم تا امروز یکی، دو میلیون با همه ی آن حواشی ای که از اطراف دنیا فراهم کردند، مگر چقدر قدرت دارند؟ اگر سران کشورهای اسلامی بهوش بودند، اگر ملتهای اسلامی بیدار بودند، مگر کمکهای امریکا در آن صورت می توانست اسرائیل را نجات بدهد؟ ابداً. مسلمانان غافل می مانند که دشمن می تواند اظهار وجود بکند. دشمن چندان قوی نیست؛ ما از قوت خودمان غافلیم. (۱)

عقب نشینی دولتهای اسلامی، موجب گستاخی استکبار

این خطای بزرگی است که کسی تصور کند عقب نشینی دولتهای اسلامی در برابر استکبار در قضیه ی فلسطین، آنها را قانع خواهد کرد. می بینید همین کوتاه آمدنها و عقب نشینی ها برای دولت استکباری ایالات متّحده ی امریکا، مسأله ی خاورمیانه را به صورت یک آرزوی خام مطرح کرده است. آنها دنبال خاورمیانه ای هستند که یکسره و به طور کامل در مشت خودشان باشد، که امروز چنین چیزی نیست. سکوت دولتهای اسلامی و عقب نشینی آنها در عرصه ی سیاسی و در عرصه ی بین المللی، دشمن را روز به روز گستاخر می کند.

...امّت اسلامی امروز در دنیا یک حقیقت غیرقابل انکار است. ملتهای مسلمان دلهاشان پُرس از نفرت از آن قدرتهای بین المللی زورگو و غاصب و اگر فرصتی پیدا کنند، همه ی این ملتها پشت سر ملت فلسطین ایستاده اند.

این را هم همه باید بدانیم و بفهمیم که عقب نشینی در مقابل قدرتهای

۱- ۱. سخنرانی در دیدار گروه ی از آزادگان، جمعی از خانواده های معظم شهدا و جانبازان، مسؤولان اجرایی و نمایندگان مجلس شورای اسلامی و ائمه ی جمعه ی استانهای کرمانشاه، یزد و چهارمحال و بختیاری و گروه ی از مردم شهرهای گرگان، گنبد، محلات، گتوند، شوشتر، سپیدان، تهران، شیراز و جهرم ۰۲/۰۸/۱۳۶۹

استکباری، آنها را جریتر می کند؛ اما ایستادگی، به ناکامی آنها می انجامد. قدرت ابرقدرت‌های دنیا یک قدرت بی تخلف و بی منتها نیست. (۱)

نقطه ی ضعف دشمن، همان نقطه ی سختگیری او

این را هم بگویم: آن جایی که شما احساس می کنید دشمن سختگیری می کند، درست همان جایی است که دشمن آسیب می بیند. فشاری که این روزها به وسیله ی صهیونیستها بر مسلمانان مظلوم فلسطینی وارد می شود، به معنای آنست که استکبار در سرزمینهای اشغالی فلسطین مقدّس، به طور جدی تهدید می شود. اگر تهدید جدی نبود، این قدر فشار زیاد نمی شد.

این روزها دولت غاصب صهیونیست، به طور روزمره در سرزمین اشغالی به مردم حمله می کند و حتی شنیدم به زنها حمله کرده، تعدادی از آنها را مضروب و مجروح نموده و تعداد کثیری از مردم را به وسیله ی مزدوران نظامی و پلیس خود مجروح کرده است. چقدر از افراد را می گیرند و در زندانه ای خود بازداشت و شکنجه می کنند و در نهایت فشار نگه می دارند؛ اما شعله ی مقدّس، روز به روز در سرزمینهای اشغالی مشتعلتر می شود. (۲)

شگرد دشمن؛ انصراف ذهنها از فلسطین به جاهای فرعی و به مسائل دروغین دنیای اسلام - به خصوص دنیای عرب - همین امروز باید متوجه؛ باشد که شگرد دشمنان، اینست که آنها را از این قضیه ی مهم که امروز قضیه ی اصلی جهان اسلام و به خصوص قضیه ی اصلی جهان عربست، منصرف و ذهنها را به جاهای فرعی و به مسائل دروغین منتقل کنند، برای این که بتوانند این کار را انجام دهند. البته آنها نخواهند توانست انجام دهند. اینها هم اگر غفلت کنند، برای خودشان جز زیان، چیزی به بار نخواهد آورد؛ یعنی آبروی غفلت کنندگان خواهد رفت؛ اما قضیه به همان استحکام اصلی باقی خواهد

۱-۱. بیانات در دیدار کارگزاران نظام جمهوری اسلامی به مناسبت عید سعید فطر ۱۳/۰۸/۱۳۸۴

۲-۲. سخنرانی در دیدار جمع کثیری از دانشگاهیان و طلبان حوزه های علمیه ۲۹/۰۹/۱۳۶۸

ص: ۱۰۲

ماند و بلاشک روزی ملت فلسطین، سرزمین فلسطین را در زیر سلطه ی حق خود خواهد گرفت؛ هیچ تردیدی نیست.

عدم توجه به ذخایر تاریخ و سرگذشت زندگی - که تاریخ عبارت از مجموع های از حوادث است - این نتایج را دارد. باید همواره به تاریخ و به حوادث گذشته، به خصوص به حوادث نزدیک به ما توجه داشت. (۱)

افول قدرت با نبود استدلال و انجام ترور

برای یک نظام و یک رژیم سیاسی، ضعف حقیقی و افول قدرت وقتی شروع می شود که این رژیم و این نظام، استدلال سیاسی و قانع کننده ی برای کار خود و حقایق سیاسی خود را از دست بدهد. وقتی رژیمی حقایق سیاسی اش از دست رفت و استدلال او برای موجودیت و کارهای خودش از دست او خارج شد، آن وقت قدرت معنوی خود را از دست داده است و سقوط او شروع شده است؛ ولو در ظاهر چیزی فهمیده نشود و خود او نفهمد. اینها اینقدر مست قدرت و شهوتند که نمی فهمند ضعف استدلال و فقدان حقایق سیاسی آنها در دنیا، با آنها چه دارد می کند.

به جنایتکار صهیونیست - یعنی شارون - تبریک می گوید که تو احمد یاسین را کشتی یا شهید رنتیسی را ترور کردی! استدلالش برای این کار چیست؟ اینست که دولت اسرائیل از خودش دفاع می کند. عجب! مگر منطق دیکتاتورهای عالم، آنجایی که مردم و مخالفان خود را سرکوب و تار و مار و شکنجه می کنند، غیر از، اینست؟! همه ی چهره های نحس و خبیث سیاسی دنیا که معروف به خباثت و دیکتاتوری هستند، مخالفان خود را با همین منطق تار و مار کرده اند؛ می گویند: ما از موجودیت خود دفاع می کنیم. او می گوید اسرائیل از موجودیت خودش دفاع می کند. شیخ احمد یاسین، پیرمرد فلج روی چرخ نشسته، مگر غیر از زبان و غیر از فکر کار دیگری می توانست بکند؟ شما که می گوئید ما با آزادی بیان و آزادی فکر موافقیم. او را می زنند شهید می کنند و او تبریک می گوید! وقاحت را ببینید چقدر

۱- ۱. بیانات در دیدار جمعی از فرماندهان سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ۲۴/۰۶/۱۳۷۸

ص: ۱۰۳

است! دنیا این را قبول کرد؟ ابداً. خود غربی ها و افکار عمومی هم این را قبول نکردند. این یعنی از دست رفتن حَقانیت سیاسی؛ یعنی اینها دیگر منطقی ندارند و آنچه می گویند: مورد قبول افکار مُنصِف دنیا قرار نمی گیرد. (۱)

ندای صلح طلبانه ی ریاکارانه ی صهیونیستها

بیست و پنج سالست که ملت ایران علیه اسرائیل شعار داده است. بارها ملت ایران در شعار خود گفته است به ندای صلح طلبانه ی ریاکارانه ی صهیونیستها اعتماد نکنید. امروز همه ی دنیای عرب و دنیای اسلام صحنه ی فاجعه بار فلسطین را در مقابل خود می بینند. امروز که سردمداران دولت غاصب صهیونیستی همه ی قرار و مدارهایی را که با کشورهای عربی و طرفهای فلسطینی گذاشته بودند، زیر پای خود لگد کرده اند؛ به همه بی اعتنایی کرده اند و به هیچکدام از التزامهای بین المللی هم اعتنایی نمی کنند، بقیه ی ملتها به حرف ملت ایران می رسند. (۲)

دروغگویی اسرائیل در خواست صلح

هر کسی از فلسطینها که از راه مقاومت پایش را کنار گذاشت، ضرر کرد. اسرائیل در خواست صلح، صادق نیست؛ اگر چه اگر صادق هم بود، غلط می کرد و او در اینجا حق ندارد؛ اما صادق هم نیست. آن کسانی که در راه مذاکره وارد شدند، مجبور شدند تحمیلات دشمن را قبول کنند. اگر یک لحظه پایشان را از مسیر تحمیلات دشمن دور گذاشتند، یا حذف شدند یا تحقیر شدند؛ که شما نمونه های هر دواش را ملاحظه کردید و دیدید. بعضی ها را حذف کردند، بعضی ها را هم تحقیر و تدریء (۳) کردند. راه قدس، راه فلسطین، راه نجات مسأله ی فلسطین و حل مسأله ی فلسطین، جز راه مبارزه نیست، که آقایان این را گفتند و من خوشحالم از این که می بینم این مسأله در جمع

۱-۱. بیانات در دیدار معلمان و کارگران ۱۲/۰۲/۱۳۸۳

۲-۲. بیانات در اجتماع بزرگ مردم قزوین ۲۵/۰۹/۱۳۸۲

۳-۳. دور کردن و گمراه کردن

ص: ۱۰۴

شماها مورد اُتفاقت و همه آن را قبول دارید. آن کسی که این راه را قبول ندارد، چه دانسته و چه ندانسته، دارد به مسأله ی فلسطین ضربه می زند. اگر دانسته باشد، اسمش خیانتست؛ اگر ندانسته باشد، اسمش جهل و غفلتست؛ علی ای حال ضربه است به مسأله ی فلسطین؛ ضربه می زند به مسأله ی فلسطین. فلسطین هیچ راهی جز مقاومت ندارد؛ این را باید بگویند: باید بخواهند؛ دولتهای اسلامی هم باید همین را تکرار کنند. (۱)

ترفند فرینده ی صلح و دروغگویی اسرائیل

البته امروز ترفند صهیونیستها و پشتیبانانشان - که دولت امریکا مهمترین پشتیبان آنهاست -، اینست که از نام زیبای صلح استفاده می کنند: آقا صلح کنید؛ این حرفها چیست؟! بله؛ صلح چیز خیلی خوبی است؛ اما صلح کجا و با چه کسی؟! کسی وارد خانه ی شما شده، به زور در را شکسته و شما را کتک زده، به عیال و اولادتان اهانت کرده و از سه اتافی که شما دارید، دو تا و نصفش را گرفته نشسته است؛ بعد بگوید شما چرا بیخودی مرتب به این و آن شکایت می کنید؛ مرتب دعوا و معارضه می کنید؛ بیاید با هم صلح کنیم. آیا این صلح شد؟!

صلح، اینست که شما از خانه بیرون بروید؛ اگر با هم جنگی داشتیم، آن وقت بیاید صلحمان بدهند. شما در خانه ی ما نشسته اید؛ شما در اینجا این همه جنایت کرده اید؛ شما همین حالا هم اگر دستتان برسد، کوتاه ی ندارید. همین الان رژیم صهیونیستی تقریباً روزانه به جنوب لبنان حمله می کند؛ نه به مبارزان لبنان، بلکه به روستاهای جنوب لبنان، به مدرسه های جنوب لبنان. همین چند روز قبل از این، به یک مدرسه ی جنوب لبنان حمله کرد و جمعی از بچه های کوچک را کشت؛ اینها که تجاوزی نکرده بودند، اینها که اسلحه ای به دست نگرفته بودند. طبیعت، طبیعت متجاوزست. آن روزی که صهیونیستها وارد لبنان شدند و در دیراسین و بقیه ی جاها آنطور قتل عام کردند، کسی با آنها کاری نکرده بود. اقلآ آن عدّه مردم

۱- ۱. دیدار رهبران گروه های جهادی فلسطینی شرکت کننده در افتتاحیه ی همایش غزه ۰۸/۱۲/۱۳۸۸

کاری نکرده بودند؛ البته چرا، یک عدّه جوانان غیور عرب با آنها می جنگیدند. همان روز هم می گفتند: چرا داخل خانه ی ما آمده اید و این کارها را می کنید؟! اما آن مردمی که مورد ستم آنها قرار می گرفتند و از مزارع و روستاهایشان آنطور با قتل عام اخراج می شدند که کاری نکرده بودند. بنا بر این، طبیعت این رژیم، تجاوزست. رژیم صهیونیستی، اصلاً بر پایه ی زورگویی و خشونت و قساوت بنا شده است و پیش می رود. بدون این، پیشرفتی نم یداشت و بعد از این هم نخواهد داشت. می گوید با این رژیم صلح کنید؟! چه صلحی؟! اگر آنها به حقّ خودشان قانع شوند - یعنی خانه را که فلسطین است، به صاحبان خانه واگذار کنند و سراغ کار خودشان بروند؛ یا از دولت فلسطین اجازه بگیرند و بگویند: به ما اجازه دهید تعدادی از ما، یا همه ی ما در این کشور بمانیم - کسی با آنها جنگی نخواهد داشت.

جنگ، اینست که آنها غاصبانه و زورگویانه وارد خانه ی دیگران شده اند؛ آنها را از خانه بیرون کرده اند و الان هم به آنها ظلم می کنند. الان هم به همه ی کشورهای منطقه ظلم می کنند و تهدیدی برای همه هستند. بنا بر این، اینها صلح را هم مُقَدِّمه ای برای تجاوز بعدی می خواهند! اگر صلحی برقرار شود، مُقَدِّمه ای است برای این که بعد بتوانند طور دیگری تجاوز و تعدّی کنند. (۱)

عامل مهار روح سرکش استکبار، فقط بیداری و اراده ی ملتها در مقابل روح سرکش و طغیانگری که امروز استکبار دارد، فقط یک عامل وجود دارد که می تواند آن را مهار کند و جلو این طغیانگری را بگیرد و آن، بیداری و اراده ی ملتهاست. وقتی ملتی بیدارست، حقوق خود را می شناسد، دشمن را می شناسد، هدف او را می داند و تصمیم می گیرد در مقابل او بایستد. اینجاست که دیگر کُمیت استکبار و امریکا و همه ی تجهیزات نظامی لنگست. اینجاست که دیگر نمی تواند کاری بکند. این همان نکته ی اساسی است که انقلاب اسلامی از اوّل روی آن تکیه کرد و نظام اسلامی بر اساس این پایه ی مستحکم، خود را بنا نمود. اینجاست که

شما جوانان باید قدر خود را بدانید. اینجاست که مسؤولان کشور باید قدر این جوانان پُرشور، مؤمن و با اراده را بدانند. اینجاست که مسؤولان آموزش و پرورش، مسؤولان آموزش عالی و دانشگاه‌ها باید به این جوانان مؤمن و با عزم و اراده، بها بدهند. آنهایی که به شرف ملی و استقلال و ارزشهای اسلامی والای خود اهمیّت می دهند، حضور و تعرّض دشمن را نمی پسندند و دخالت او را ردّ می کنند؛ اینها برای یک ملت ارزش دارند. (۱)

شکست صهیونیست در هدف خود

البته ملت فلسطین در انجام دادن وظیفه ی خود، آنچه حقّ و شایسته ی یک ملت شجاع و غیرتمندست، انجام داده و ایستاده است. همه باید بدانیم این دولتِ غاصبِ ظالمِ کنونی صهیونیست، در عملیات خود تا این لحظه شکست خورده و هیچ گونه موفقیتی به دست نیاورده و مغلوب اراده ی فلسطینیها شده است. هدف از این عملیات این بوده است که انتفاضه ی بیت المقدّس را خاموش کنند؛ فلسطینیها دسته ای خود را به علامت تسلیم بالا ببرند و انگیزه ی آزادیخواهی و غیرت مردم فلسطین را خاموش کنند؛ اما آنچه به دست آمده، درست عکس این قضیه است. امروز عزم و تصمیم و فهم ملت فلسطین از مسأله ی فلسطین، بیش از آن وقتی است که انتفاضه هنوز شروع نشده بود. امروز عمق دشمنی و خباثت و وحشیگری این رژیم غاصب و شریکش - امریکا - برای مردم فلسطین روشن شده است.

یک ملت وقتی کارش به جایی برسد که ببیند هیچ چاره‌ای ندارد جز این که مردن شجاعانه را به جان بخرد، دیگر هیچ چیز در مقابل او تاب ایستادگی ندارد. نه قدرت صهیونیستها - که تانک و توپ و همین ابزارهای ظاهری است - و نه قدرت سیاسی و مالی پشتیبان آنها - که امریکا است - نمی تواند تأثیری بگذارد. آن روزی که ملت فلسطین را به نشستن در پشت میز مذاکره و به اصطلاح، گرفتن امتیاز، دلخوش می کردند، دیگر تمام شد؛ معلوم گردید که نشستن در پشت میز مذاکره و گفتگو با دشمن، هیچ اثری ندارد. امروز

ص: ۱۰۷

ملت فلسطین فهمیده است و کار خود را می‌کند. مادران فلسطینی، جوانان فلسطینی، زنان و مردان فلسطینی و نوجوانان فلسطینی در صحنه اند. آنچه مهم‌ست، اینست که دنیای اسلام به وظیفه‌ی خود عمل کند. دنیای اسلام، یعنی ملتها و دولتها. دولتها ممکنست برای خود محاذیری فرض کنند؛ اما ملتها این محاذیر را ندارند؛ علما، روشنفکران، سیاسیون و مؤثرین در فکر مردم، این محاذیر را ندارند؛ باید اقدام کنند. این اقدام، به دولتهای آنها هم کمک خواهد کرد. امروز اگر ملتهای مسلمان و به خصوص ملتهای عرب در داخل کشورهاشان عزم و اراده‌ی خود را در حمایت از ملت فلسطین به طور واضح و مستمر نشان دهند، برای دولتهایشان هم خوبست؛ زیرا دولتها در صحنه‌ی دیپلماسی می‌توانند از این وسیله برای فشار آوردن روی دشمن استفاده کنند. (۱)

شگرد تبلیغاتی صهیونیستها از آغاز: مظلوم نمایی

صهیونیست‌ها از آغاز شروع کار خود، به سمت رسانه‌های خبری و تبلیغی رفتند. یکی از سیاست‌های آنها این بود که رسانه‌های تبلیغی دنیا را قبضه کنند. امروز این گونه است. آنها از اول کار، یک شگرد تبلیغی را انتخاب کردند که بسیار مهم و تعیین کننده بود و تا امروز تأثیرگذار بوده است. آن شگرد تبلیغی عبارتست از مظلوم نمایی. برای مظلوم نمایی، داستان‌ها و افسانه‌های فراوانی جعل شد؛ خبرهایی ساخته شد و تلاش‌های بی‌وقفه‌ای انجام گرفت.

امروز هم در نهایت سفاکی، باز همان تبلیغات ادامه دارد؛ یعنی باز هم مهم‌ترین کار صهیونیست‌ها در دنیای تبلیغات، مظلوم نمایی است. اینها مسأله‌ی نگرانی روانی یهودیان را مطرح کردند و گفتند: چون یهودیان در طول قرن‌های متمادی زیر فشار بودند، از لحاظ روانی دچار نگرانی‌اند و به امتیّت روانی احتیاج دارند. صهیونیست‌ها در مذاکرات با سران کشورهای غربی و بعدها در گفتگوهای خود با کشورهای اسلامی و عربی، مسأله امتیّت روانی را مطرح

۱- ۱. بیانات در جمع مسؤولان و کارگزاران در سالروز ولادت فرخنده‌ی نبی اکرم صلی الله علیه و آله و سلم و امام جعفر صادق علیه السلام ۰۹/۰۳/۱۳۸۱

کردند و گفتند: ما به امتیّت روانی احتیاج داریم و باید امتیّت روانی ما تأمین شود. این امتیّت روانی یعنی چه؟ هیچ معنای مشخص و هیچ پایانی ندارد. هر اقدامی بخواهد انجام بگیرد، اگر به سودشان نباشد، به بهانه امتیّت روانی، می‌توانند آن را خنثی کنند. بسیاری را در دنیا قانع کردند که به امتیّت روانی احتیاج دارند و باید امتیّت روانی آنها تأمین شود.

برآوردن نیاز اسرائیل در مورد امتیّت روانی، مشکل ترست از چشم پوشیدن از سرزمین. شما وقتی سرزمین را از دست می‌دهید، میدانید چه چیزی را از دست دادید؛ اما وقتی می‌خواهید خواسته‌ی اسرائیل را در مورد امتیّت روانی برآورده کنید، نمی‌دانید تا کجا باید تسلیم شوید و تا کجا باید امتیاز بدهید. این امتیاز دهه‌ی، پایانی ندارد؛ مرتّب باید امتیاز داد. تجربه‌ی اروپا در این مورد، عبرت آموزست.

دولت آلمان صد و پنجاه میلیارد مارک به عنوان خسارت به یهودیان داد؛ اما خسارت یهودیان از آلمان هنوز تمام نشده است؛ باز هم خسارت طلبکارند و باید به آنها داده شود! آنچه یهودیان با آلمان کردند، کم و بیش با برخی کشورهای اروپایی دیگر - مثل اتریش، سوئیس، فرانسه، حتی تا چند سال قبل با واتیکان - نیز انجام دادند. همه باید خسارت بدهند؛ این خسارت تمام شدنی نیست!

در بعد روانی، اسرائیلیها فعالیت‌های بسیار مهمی دارند. همه سیاستمداران، خبرنگاران، روشنفکران، کارگزاران و نخبگان غرب باید در مقابل بنای یادبود کوره‌ی آدمسوزی سر تعظیم فرود بیاورند؛ یعنی همه، داستانی را که اصل صحت آن معلوم نیست، مورد تأکید قرار دهند و خود را بدهکار آن داستان قلمداد کنند. اینها روشهایی است که در تبلیغ دارند و همه معطوف به «مظلوم نمایی» است.

البته در بخش دیگری از دنیا، با تکیه بر داستانهای ذکر شده در تورات و این که اینجا سرزمینی است که به فرزندان اسرائیل بخشیده شده، بسیاری از مسیحیان را هم با خود همفکر و همدل کردند. آن طوری که من در آماری ملاحظه کردم، اینها توانسته‌اند در برخی کشورها - از جمله عمدتاً در امریکا - به عنوان پشتوانه‌ی افکار عمومی، با همین تبلیغات، میلیونها صهیونیست غیر یهودی درست کنند!

... اینها سالهاست که این کار تبلیغاتی را می‌کنند. امروز هم با شدت هر چه تمامتر همین تبلیغات در دنیا ادامه دارد. امروز در دنیا رسانه‌های صهیونیستی تجاوزهای مکرر و همه‌روزه‌ی اسرائیل را به صورت گذرا مطرح می‌کنند. اگر می‌توانستند همین را هم مطرح نکنند، نمی‌کردند؛ منتها مصالح رسانه‌ای آنها ایجاب می‌کند که مطرح کنند؛ ولی خیلی گذرا، خیلی سطحی، خیلی ناقص و گزینشی؛ اما عملیات فلسطینیها را که دفاع از وجود و شرف و میهن و سرزمینشانست، طوری منعکس می‌کنند که گویا اسرائیل مظلومست! مظلوم واقعی را که ملت فلسطین است، تروریست و جنایتکار جلوه می‌دهند؛ اما متجاوز سفاک جنایتکار را مظلوم نشان می‌دهند. امروز رسانه‌های دنیا این کار را می‌کنند؛ سیاستمدارها هم در اظهارت خود، همین حرفها را تکرار می‌کنند. (۱)

راهبردهای صهیونیسم و غرب در مواجهه با دولتهای اسلامی

در این مصاف طولانی که یک طرف غرب و صهیونیسم بود و طرف دیگر دولتهای عرب تازه تأسیس شده، دشمنان اسلام برای مقابله، از ابزارهای گوناگون و پیچیده‌ای استفاده کردند که از جمله‌ی آنها رسانه‌های تبلیغاتی و مجامع بین‌المللی بود. آنها از یک سو مسلمانان را به صبر، خویشتنداری، گفتگوهای صلح و سازش دعوت می‌کردند و از سوی دیگر اسرائیل را مسلح می‌نمودند. اهداف راهبردی آنها از تعامل نابرابر و تبعیض آمیز بین کشورهای مسلمان و اسرائیل این بود که همواره برتری نظامی اسرائیل را بر کشورهای اسلامی حفظ کنند و در مجامع بین‌المللی از آن رژیم حمایت کنند و با به کار گرفتن رسانه‌های تحت نفوذ خود، جنایات اسرائیل را توجیه نمایند و در بین مسلمانان تبلیغ کنند که فکر پیروزی بر اسرائیل، خیال خامی بیش نیست. (۲)

۱- ۱. بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار شرکت‌کنندگان در همایش بین‌المللی رسانه‌های جهان اسلام حمایت از

انتفاضه‌ی فلسطین ۱۱/۱۱/۱۳۸۰

۲- ۲. سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین‌المللی حمایت از انتفاضه‌ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

شکست هیمنه ی نظامی اسرائیل

رژیم اسرائیل از زمانی که رسماً توسط سازمان ملل تأیید شد - یعنی بیش از نیم قرن قبل - تا سال گذشته یگه تازی می کرد و هیچ چیز و هیچ کس جلودارش نبود؛ ولی مقاومت اسلامی لبنان که مرگب از چند هزار جوان مسلح به سلاح ایمانست، خواب این رژیم و حامیانش را پریشان کرد. این جوانان عزیز بدون دادن هیچ گونه امتیازی به اسرائیل، آن رژیم غاصب را با خواری از جنوب لبنان بیرون کردند. پیروزی این عزیزان، چراغ راه دیگر مبارزان مسلمان شد و امروز شاهد انتفاضه ی مسجدالاقصی هستیم که از نوع مقاومت اسلامی لبنان در ابعادی وسیع است. (۱)

هدف اسرائیل؛ سیطره بر همه ی جهان اسلام

امروز دیگر کاملاً روشن شده است آنهایی که گمان می کردند قضیه ی فلسطین یک امر مقطعی و محدود به بخش کوچکی از جهان اسلامست، کاملاً اشتباه می کردند. ذخایر عظیم سلاحهای هسته ای و کشتار جمعی ذخیره شده در زرادخانه های رژیم صهیونیستی، برای مقابله با مردم بی دفاع فلسطین نیست؛ بلکه برای برقراری سلطه بر جهان اسلام و به خصوص منطقه ی خاورمیانه است. این که حزب الله برای آزادی سرزمین اشغالی تلاش می کند و اسرائیل در تلافی به نیروهای سوریه حمل هور می شود، نشان بارزی از چنین نیت شیطانی اسرائیل و حامیان غربی آنست. (۲)

پوسیدگی رژیم اسرائیل از درون

حضار محترم! مطمئن باشید که رژیم اسرائیل از درون پوسیده و نسل کنونی به هیچ وجه آمادگی ایثار و فداکاری برای حفظ آن را ندارد. بحمدالله ملت های عرب و مسلمان، امروزه بیش از هر وقت دیگری در پنجاه سال گذشته، نیرومند و قوی هستند؛ آنها در زمینه های مختلف قدرتمند شده اند.

۱-۱. سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین المللی حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

۲-۲. همان

مسلمانان، دیگر نمی‌توانند شاهد سرکوبی روزانه ی ملت فلسطین باشند و ساکت بنشینند. به اسرائیل باید بفهمانید که استمرار سرکوبی ملت فلسطین و مناطق فلسطینی نشین، با عکس‌العمل شدید، جدی و عملی همه ی اعراب و مسلمانان مواجه خواهد شد. (۱)

اهمیت بین‌المللی مسأله ی فلسطین برای اسرائیل

برای آن دولت غاصبِ دروغی جعلی، مسأله ی فلسطین، یک مسأله ی داخلی نیست؛ یک مسأله ی اساسی بین‌المللی است. آنچه که اهمیت دارد، اینست که نسل جدید فلسطینی حقیقت را دریافته است. کدام حقیقت را؟ این حقیقت را که اگر بخواهد بر این زبونی و خواری و تحقیر و فشاری که بر او تحمیل می‌شود، فائق آید، راهش مبارزه و مقابله است؛ راهش رفتن پشت میز مذاکره نیست، که مذاکره کنندگان هم چیزی گیرشان نیامد. (۲)

خطر امنیتی اسرائیل برای کل منطقه

از جهت امنیتی، مسأله ی اسرائیل، یک خطر امنیتی، نه فقط برای مردم خودش، بلکه برای کل منطقه است؛ برای این که اینها الان زرادخانه ی اتمی دارند و باز هم تولید می‌کنند! سازمان ملل هم چند بار هشدار داده؛ اما اعتنا نکرده اند. البته عمده اش هم به خاطر پشتیبانی امریکاست؛ یعنی گناه کارهای صهیونیستها و دولت غاصب، به میزان زیادی به گردن رژیم امریکاست. (۳)

خطر اقتصادی اسرائیل برای کل منطقه

از لحاظ اقتصادی هم، اسرائیل برای منطقه، خطرست. چندی است «تر خاورمیانه ی جدید» که صهیونیستهای حاکم بر فلسطین، تزی را به نام مطرح کرده اند. خاورمیانه ی جدید یعنی چه؟ یعنی خاورمیانه بر محور کشور

۱-۱. سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین‌المللی حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

۲-۲. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۲۵/۰۹/۱۳۷۹

۳-۳. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۰/۱۰/۱۳۷۸

اسرائیل شکل بگیرد و اسرائیل به تدریج بر کشورهای عربی و کشورهای منطقه و مناطق نفتی در خلیج فارس سیطره ی اقتصادی داشته باشد! این هدف اسرائیلیهاست. بعضی از دولتها غافلند. وقتی به آنها اعتراض می شود، می گویند: ما که رابطه برقرار نکردیم؛ ما به تجارشان اجازه دادیم بیایند! اتفاقاً آنها همین را می خواهند. آنها می خواهند اسرائیل با حمایت امریکا و با پشتیبانی از زرادخانه ی خطرناک خودشان، از غفلت و ضعف بعضی از دولتها استفاده کند و به آنجا وارد شود و مراکز اقتصادی و منابع مالی را در دست گیرد. این خطر خیلی بزرگی برای منطقه است.

بزرگتر از همه ی خطرها، اینست. خدا آن روز را نیاورد و نخواهد آورد و ملت‌های مسلمان اجازه نخواهند داد که چنین اتفاقی بیفتد؛ امری نقشه ی آنها، اینست که با تکیه بر اقتصاد بتوانند همه ی مراکز قدرت را در این کشورها در دست گیرند. بنا بر این، از لحاظ اسلامی، از لحاظ انسانی، از لحاظ اقتصادی، از لحاظ امنیتی، از لحاظ سیاسی، امروز وجود اسرائیل، یک خطر بزرگ برای ملت‌ها و کشورهای منطقه است. (۱)

میله ی دشمنان؛ تبدیل نقطه ی اتحاد مسلمان به نقطه ی اختلاف

امروز یکی از بزرگترین مصائب دنیای اسلام، اینست که دشمنان اسلام کاری کرده اند که آنچه باید وسیله ی اتحاد مسلمان شود - یعنی وجود دشمن، وجود صهیونیست‌های غاصب - وسیله ی اختلاف آنها شده است! کاری کرده اند که بعضی از دولتهای مسلمان، این را وسیله ای برای قرار گرفتن در مقابل برادران خود بکنند و حقیقتاً اختلاف به وجود آید؛ در حالی که بودن چنین دشمنی در قلب کشورهای اسلامی، باید مسلمانان را به هم نزدیک کند؛ جبهه ی واحد تشکیل دهد و ید واحد به وجود آورد. این گناه هم به دخالت و دست اندازیهای استکبار بر می گردد. (۲)

۱- ۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۳۷۸/۱۰/۱۰

۲- ۲. بیانات در دیدار مسؤولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی ۱۳۷۷/۰۴/۲۱

تفاوت صهیونیستها و یهود

دولت بی اصل و نسب؛ دولت جعلی؛ ملت دروغی. از اطراف دنیا آدمهای شریر را گرد آوردند و ملغم های به اسم «اسرائیل» درست کردند! این ملتست؟! هر جا یهودیهای شریر و خبیثی بودند، در آنجا جمع شدند. در اغلب کشورها، یهودیها هستند و زندگی می کنند - در کشور ما هم هستند که زندگیشان را می کنند - کاری به کار کسی ندارند، کسی هم به آنها کاری ندارد. کشورشانست و در آن زندگی می کنند. آنهایی که به سرزمینهای اشغالی رفتند، خبیثها، شریرها، طماعها، دزدها و آدمکشها بودند که از همه جای دنیا جمع شدند. این شد یک ملت؟!!

ملت و دولتی که اینطور به وجود آمده است و اسم خودش را اسرائیل گذاشته، غیر از راه ترور، راهی ندارد؛ حرف حسابی ندارد. آن وقت، چنین موجوداتی با این دنائت و پستی و پلیدی، می خواهند دولت و ملت نورانی و سر بلند و عزیزی مثل ایران را در افکار عمومی جهان متهم کنند. خود آنها از همه متهم تر، مجرم تر و رو سیاه ترند. (۱)

بزرگ ترین خطر برای حال و آینده ی جهان اسلام؛ دولت غاصب صهیونیست

بدین ترتیب، امروز دولت غاصب صهیونیست، بزرگ ترین خطر برای حال و آینده ی جهان اسلامست و بر مسلمینست که برای علاج این خطر و رفع ظلمی به این عظمت، در صدد علاج و چاره باشند. (۲)

سوء استفاده ی اسرائیل از حوادث جهان

اما شما (۳) که کار خودتان را با یک تجاوز شروع کردید و منافعتان با منافع امریکا اصطکاک پیدا کرد و دو نفری به جان هم افتادید، نتیجه اش، اینست

۱- ۱. بیانات در دیدار جمعی از اعضای «نیروی انتظامی» کارکنان «سازمان تأمین اجتماعی» سازمان بهزیستی و اساتید و دانشجویان دانشگاه ها ۲۹/۰۴/۱۳۷۳

۲- ۲. پیام به حجاج بیت الله الحرام ۲۶/۰۳/۱۳۷۰

۳- ۳. اشاره به دولت صدام و امریکا

که ملت عراق و مردم منطقه، در این بین متضرر می شوند. از این اقدام، چه کسی استفاده می کند؟ اسرائیل خبیث.

جز همین چند فروند موشکی (۱) که به آن سرزمین خورد و آنها قدری طعم موشک را چشیدند و فهمیدند که این فلسطینی های مظلوم، چگونه زیر فشار قرار دارند، باعث شد که اسرائیل سوء استفاده کند و اهداف توسعه طلبانه ی خودش را بیشتر تعقیب نماید و در این گیر و دار دعوا و جنگ در خلیج فارس، سیل مهاجرت را به طرف سرزمین های اشغالی فلسطین بکشد. آنچه که رژیم عراق انجام داده، قطعاً به سود دشمنان اسلام و به سود اسرائیل و علیه ملت عراق و علیه ملت های مسلمان منطقه است. سر جاه طلبی، دو نفر با هم دعوا می کنند؛ عده ای بی گناه پایمال خواهند شد. چطور کسی می تواند بگوید که من پرچم دفاع از شما ها را در دست دارم؟! مگر چنین چیزی می شود؟ این حرف، دروغ است. (۲)

شما نگاه کنید، به مجرد این که در این منطقه، برای افکار عمومی، یک سرگرمی درست شد - حمله ی عراق به کویت و لشکرکشی امریکا و دیگران به منطقه ی خلیج فارس - و در اینجاها دری به تخته خورد، فوراً آن مار هفت سر و خطرناک و سرطان پلید، پنجه های خودش را باز کرده و با مسلمانانی که خانه ی آنها به وسیله ی صهیونیستها غصب شده، اینطور معامله می کند.

...من بعید نمی دانم که اگر همین فشار داخلی از طرف جوانان فلسطینی، علیه دولت صهیونیست نبود، این سردمداران خبیث صهیونیست، از این جنجال دنیا در خلیج فارس استفاده می کردند و تا حالا نصف لبنان را گرفته بودند. اول هم شروع کردند، منتها فشار داخلی - همین حمله ی دست خالی و مظلومانه ی این جوانان مؤمن و شجاع - آنها را سر جایشان نگهداشت. یک روی دیگر قضیه، همین مسأله است؛ یعنی عصبانیت صهیونیستها به

۱-۱. دولت صدام در جریان جنگ با آمریکا در خلیج فارس چند موشک به اسرائیل شلیک نمود.

۲-۲. سخنرانی در دیدار مجمع نمایندگان طلاب و فضلای حوزه ی علمیه ی قم ۰۴/۱۱/۱۳۶۹

خاطر اوج حرکت اسلامی در داخل سرزمینهای اشغالی. (۱)

...در مورد مسأله ی فلسطین، آنچه که باید دنیای اسلام را بسیار به خود متوجه کند، اینست که بعد از قضایای ۲۰ شهریور و حمله به مراکز امریکایی در نیویورک و واشنگتن و بعد از توجه مردم به آن قضایا و دنباله اش قضایای افغانستان، غفلی که از مسأله ی فلسطین شد، باعث گردید رژیم صهیونیستی حداکثر سوء استفاده را از این غفلت و بی توجهی بکند. رژیم صهیونیستی بعد از سختگیریهای شدید و جنایتهای پی در پی چند ماه اخیر، کار را به آنجا رسانده است که در شهرهای فلسطینی، با وسایل جنگی و تانک وارد خانه های مردم فلسطین می شود و بی محابا جنایت می کند. صهیونیستها حداکثر سوء استفاده را از آن حوادث کردند. باید دنیای اسلام متوجه شود و احساس مسؤولیت کند. (۲)

حوادث اخیر خلیج فارس موجب شد که دنیای اسلام اندکی از حوادث فلسطین غفلت کند و این غفلت، صهیونیستها را تشویق کرد که از فرصت استفاده کنند و فشار را بر مردم فلسطین بیشتر نمایند. اولاً باعث شد که سیل مهاجرت غربا و بیگانگان - غریبه هایی از فلسطین و از کشورهای مختلف - به سمت سرزمین مقدّس و اسلامی فلسطین سرازیر بشود. دولتها و ملتتهای اسلامی غافل شدند؛ اگر چه غافل هم نمی شدند، بسیاری از دولتها؛ شاید هیچ احساس وظیفه ای نمی کردند. بالای بزرگ، اینست. ثانیاً این مبارزان مخلص و صادق، این مسلمانان مظلوم غریب در خانه شان، این کسانی که انتفاضه ی فلسطینی را در این سه سال اخیر به وجود آوردند، زیر سخت ترین فشارها قرار گرفتند. شب و روزی نیست که از راه فشار بر این مسلمانان مظلوم، ضربتی به پیکر جامعه ی اسلامی وارد نشود.

البته مبارزه ادامه دارد؛ اما آنچه مهمّست، اینست که دنیای اسلام باید از مسأله ی فلسطین غفلت نکند و ملتها مسأله ی فلسطین را از یاد نبرند و

-
- ۱- ۱. سخنرانی در دیدار گروهی از آزادگان، جمعی از خانواده های معظم شهدا و جانبازان، مسؤولان اجرایی و نمایندگان مجلس شورای اسلامی و ائمه ی جمعه ی استانهای کرمانشاه، یزد و چهارمحال و بختیاری و گروهی از مردم شهرهای گرگان، گنبد، محلات، کتوند، شوستر، سپیدان، تهران، شیراز و جهرم ۰۲/۰۸/۱۳۶۹
 - ۲- ۲. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی ۲۱ رمضان ۱۶/۰۹/۱۳۸۰

ص: ۱۱۶

آن را فراموش نکنند. امریکا و استکبار و پشتیبانان همیشگی صهیونیستها خواسته اند این فراموشی را بر مسلمین تحمیل کنند؛ شما باید نگذارید، ملت اسلام باید نگذارد، ملت ایران باید نگذارد. (۱)

نیاز اسرائیل به صلح

هدف اسرائیل، توسعه است. دولت صهیونیستی به سرزمین فلسطین فعلی هم قانع نیست. اول یک وجب جا می خواستند، بعد نصف زمین فلسطین را گرفتند، بعد همه ی سرزمین فلسطین را گرفتند، بعد به کشورهای همسایه ی فلسطین - مثل اردن و سوریه و مصر - تجاوز کردند و زمینهای آنها را گرفتند. الان هم هدف اساسی صهیونیزم، ایجاد اسرائیل بزرگست. البته این روزها کمتر اسم می آورند؛ سعی می کنند کتمان کنند. باز هم به افکار عمومی دروغ می گویند: چرا؟ چون در این مرحله ای که الان هستیم، احتیاج دارند که هدفهای توسعه طلبانه ی خود را کتمان کنند!

گرفتاری ای که امروز صهیونیستها دارند، اینست که به صلح احتیاج مبرم دارند. چرا؟ چون بعد از سال ۱۹۴۷ تا سال ۱۹۶۷ مبارزه ای نبود و آن بیست سال در حال خوبی نگذشت. بعد هم که مبارزات مسلحانه شروع شد. این مبارزات مسلحانه از بیرون سرزمین فلسطین بود؛ همین سازمان آزادیبخش و بقیه ی گروه ها، مرکزشان در اردن یا در سوریه یا در جاهای دیگر بود. گروه هایی را می فرستادند و حمله ای می کردند و ضرب های می زدند و عقب می کشیدند. در داخل سرزمین فلسطین، سازمان مبارزی شکل نگرفته بود. در داخل سرزمین، مردم مرعوب بودند و نمی توانستند هیچ حرکتی بکنند.

لذا اینها الان مجبورند که با دولتهای منطقه هر طور هست، مسأله ی صلح را تمام کنند، تا بتوانند به مسأله ی داخلی خودشان برسند. این قضیه ی به اصطلاح صلح با سازمان آزادیبخش فلسطین و قضیه ی عرفات هم دنباله ی همینست. آنها خواستند یک عنصر فلسطینی را داخل طرح سازش بیاورند،

ص: ۱۱۷

؛ شاید بتوانند فلسطینیهای مبارز را در داخل سرزمینهای اشغالی ساکت کنند؛ اما نتوانستند. امروز با این خصوصیات، دیگر دولت غاصب صهیونیست جرأت نمی کند مسأله ی اصلی خودش را - که توسعه ی نیل تا فراتست - مطرح کند. سرزمین موعود صهیونیستها، به گمان باطلشان، از رود نیل تا فرات ادامه دارد. هر چه اش را نگرفتند، باید بعد از این بگیرند؛ برنامه شان، اینست! الان جرأت نمی کنند این را به زبان بیاورند. (۱)

خوی توسعه طلبی صهیونیستها

یک روز صهیونیستهای غاصب با پشتیبانی قدرت استعمارگر آن روز دنیا - یعنی انگلیسیها - آمدند در قلب کشورهای اسلامی و در نقطه ی حساس فلسطین، گوشه ای را گرفتند؛ بعد هم ادعای تشکیل دولت کردند و صاحب خانه ها را بیرون راندند. بعد از آن، دائماً به این طرف و آن طرف حمله و تجاوز کردند و زمینها را توسعه دادند تا تمام سرزمین فلسطین و بخشی از اردن و لبنان و سوریه را تصرف کردند.

امروز، تصرف غاصبانه ی آنها، مخصوص فلسطین نیست. اگر بتوانند باز هم این تجاوز و توسعه طلبی را ادامه خواهند داد. امروز، شرایط دنیا برایشان آماده نیست. صبر می کنند، آن وقتی که احساس کردند شرایط اطرافشان آماده است و می توانند، آن وقت باز هم تجاوز را ادامه خواهند داد.

آنها به این چیزهایی که امروز در اختیارشانست، قانع نیستند. آنها معتقدند که از آن طرف تا مدینه و از این طرف تا فرات، متعلق به آنهاست! آنها کشور عظیمی که منابع آبی کافی در اختیار داشته باشند، می خواهند. آنها در صددند بر تمام کشورهای اطراف خود و بر تمام منطقه ی خاورمیانه، سلطه ی اقتصادی و سیاسی و نظامی و اجتماعی داشته باشند. آنها به آنچه که امروز دارند، قانع نیستند.

...امروز، بعد از این که صهیونیستهای غاصب، در سرزمین فلسطین، خود را از خطر حمله ی ارتشهای کشورهای عربی - که تا چند سال قبل آنها را

ص: ۱۱۸

تهدید می کرد - خلاص کردند، به فکر دست اندازی به مناطق اقتصادی و سیاسی کشورهای دیگرند؛ آن هم باز با فشار امریکا! امریکاییها با انواع اهرمهایی که در اختیار دارند و با حربه های سیاسی - مثل حقوق بشر - و حربه های اقتصادی - مثل دخالت در مجامع جهانی و بنیانهای اقتصادی بین المللی - به یکایک کشورهای اطراف منطقه ی فلسطین و حتی کشورهای دور دست، آن قدر فشار می آورند که دولتهای ضعیفی که با اسرائیل رابطه ندارند، مجبور شوند با این رژیم غاصب رابطه برقرار کنند و آنهایی هم که رابطه دارند، آن را توسعه دهند! این فشار، برای آنست که راه را باز کنند تا اسرائیل غاصب وارد کشورها شود و در آن جاها تلاش اقتصادی و فعالیت تجاری و بازرگانی کند و بر منابع ثروت کشورها تسلط یابد. این، خطر بزرگی است و امروز مسلمانان را تهدید می کند.

البته، بدیهی است آن غده ی سرطانی که گسترش پیدا می کند، اسرائیل غاصب و صهیونیسمست؛ اما آن دستی که به او کمک می کند، رأس استکبار جهانی - یعنی دولت امریکا - است. ملتهای مسلمان، نباید این نکته را فراموش کنند؛ همچنان که ملت عزیز و شجاع و با غیرت و آگاه و هوشیار ما، با بیان و عمل و حضور در صحنه های سیاسی و دیگر صحنه های لازم، ثابت کرده است که فشار امریکا را تحمل نمی کند و آن را به صورت تودهنی، به خود او بر می گرداند.

شما ملت، به امریکا و دشمنان انقلاب و کسانی که می خواهند نام فلسطین و قدس شریف را از خاطره ها و ذهنها محو کنند، تودهنی زدید. (۱)

جدیر شدن دشمنان، پس از مشاهده ی حرکت‌های اسلامی

امروز بعد از این که انقلاب اسلامی، بُرندگی اسلام را نشان داد، دشمنان اسلام و مسلمین جدیر شدند. انقلاب اسلامی، جبهه های جدیدی علیه اسلام به وجود آورد؛ فقط به خاطر این که اسلام را معرفی کرد و نشان داد که اسلام با ظلم مخالفست و فهماند که مسلم واقعی، آن کسی است که

ص: ۱۱۹

در مقابل قدری و سرکشی و نظام سلطه‌ی جهانی، تسلیم نمی‌شود و زیر بار نمی‌رود. این، سلطه‌گران را به شدت خشمگین کرد و در مقابل اسلام، جبهه‌های جدیدی به وجود آورد.

نمونه‌هایش را در همه‌جای دنیا مشاهده می‌کنید. هم در اروپا مشاهده می‌کنید که علیه گروه‌ها و افراد مسلمان، چه کارهایی انجام می‌گیرد؛ هم در آفریقا مشاهده می‌کنید که این حرکات تبشیری را فقط برای مقابله‌ی با اسلام ناب به راه انداخته‌اند؛ هم در خود کشورهای اسلامی مشاهده می‌کنید که روی حرکات اسلامی، چقدر فشارست. در هر جایی، به یک نحوست. مظاهری از آن را در کشورهای دیگر - مثل هند - مشاهده می‌کنید.

این ماجرای مسجد ببری، یکی از آن مسائلی است که اگر چه موضوع آن، یک مسجدست و شاید به نظر بعضی کوچک بیاید؛ اما کوچک نیست. این، نشان دهنده‌ی آنست که دشمنان اسلام، تا اینجا ایستاده‌اند که یک عده را علیه مقدسات اسلام تحریک کنند و زندگی را بر مسلمانان تلخ نمایند... در همه‌جای دنیا، حرکات خصمانه‌ی جدیدی علیه اسلام هست.

آن چیزی که بایستی از این حرکات استنتاج کرد، یک جمله است: مسلمانان باید در دفاع از اسلام جدیتر باشند و خودشان را به معنای واقعی کلمه، سرباز اسلام بدانند و به مقتضای این سربازی، عمل کنند. بلاشک، دشمن نخواهد توانست در مقابل حرکت عمومی مسلمین کاری بکند و اسلام و مسلمینی که برای دفاع از اسلام تصمیم گرفته باشند و قیام بکنند، قطعاً پیروز خواهند شد.

(۱)

هدف اسرائیل بالاتر از فتوحات فعلی اش

از نظر غاصبان سرزمین فلسطین، مسأله‌ی قدس، یک مسأله‌ی تمام نشده است. هیچکس نباید خیال کند که صهیونیستهای غاصب و حامیان بین‌المللی آنها، می‌خواستند فلسطین را بگیرند و حکومت تشکیل بدهند؛ گرفتند و حکومت تشکیل دادند و مسأله تمام شد. قضیه اینطور نیست. هدفهایی

۱- ۱. سخنرانی در دیدار شرکت کنندگان در اولین کنفرانس اسلامی فلسطین ۱۳/۰۹/۱۳۶۹

ص: ۱۲۰

که در تشکیل دولت غاصب صهیونیستی در سرزمین فلسطین وجود داشته است، با این اسرائیل کنونی کاملاً تأمین نمی شود. هدف، بالاتر از اینهاست. هدف، ایجاد کشوری است در سرزمینی بزرگتر و پُرجمعیت تر از آنچه که امروز غصب کرده اند.

دیدید به مجرد این که آمارهای دولتی اسرائیل به آنها نشان داد که رشد جمعیت مسلمانان در فلسطین اشغالی، از رشد جمعیت مهاجران صهیونیست به آن کشور بیشترست، به کمک قدرتها و دولتهای پشتیبانشان، باز نقشه های قدیمی خود در زمینه ی مهاجرت را شدت و شتاب بخشیدند. بنا بر این، مسأله ی اسرائیل از اینها بالاترست. (۱)

حذف اسرائیل، فقط با کمک همه ی مسلمانان

تصور می شد که دولتهای عربی اسلامی مجاور سرزمین غصب شده، خواهند توانست، یا لاقلاً اراده خواهند کرد که از گسترش این غده ی سرطانی در قلب عالم اسلام و در آنجایی که سه قاره ی آسیا و آفریقا و اروپا به یکدیگر متصل می شود، مانع بشوند. در اوایل، این تصور را فلسطینیها و شاید بعضی دیگر می کردند؛ امّا امروز ثابت شده است که جز حرکت ملتها و اراده ی مردم مسلمان در سرتاسر آفاق اسلامی، هیچ راه دیگری وجود ندارد. (۲)

پایبند نبودن اسرائیل به هیچ اصل انسانی و هیچ قانون بین المللی

دولت اسرائیل، با اعمال جنایتکارانه ی خود در فلسطین و لبنان و بمباران وحشیانه ی اردوگاه ها و دزدی و آدم ربایی و فساد در داخل و خارج مرزهای فلسطین، نشان داده است که پایبند نیست. آنها که گذشته ها را فراموش می کنند، چگونه می توانند جنایات روزمره ی صهیونیستها در فلسطین و لبنان را که بی وقفه ادامه دارد، نادیده بگیرند؟ (۳)

۱- ۱. خطبه های نماز عید فطر ۱۳۶۹/۰۲/۰۷

۲- ۲. همان

۳- ۳. پیام به مناسبت روز جهانی قدس ۱۳۶۹ / ۲۴ / ۰۱

رژیم اسرائیل؛ یک رژیم غیرقابل اعتماد

رژیم صهیونیستی در سرزمین مغصوبِ فلسطین، یک رژیم نژادپرستست؛ مگر از یک رژیم نژادپرست می شود انتظار عدالت داشت؟! رژیمی که به وسیله ی قدرتمندان سیاسی و اقتصادی دنیا به وجود آمده است، اصلاً برای این به وجود آمده است که نگذارد دنیای اسلام، اتحادی به خود ببیند؛ عزتی به خود ببیند؛ نگذارد مسلمانها یک واحد عظیم تشکیل دهند که مبادا خطر بشوند. برای این اصلاً به وجود آمده است. از او می شود انتظار انصاف و عدالت داشت!؟

ساده لوحند کسانی که خیال می کنند می شود با این رژیم گفتگو کرد. هر گفتگویی برای رژیم صهیونیستی به منزله ی باز کردن یک میدان برای جلو آمدن اوست. دیروز او را در گفتگوها کمک کردند، امروز آمدند مدعی مسجداً اقصی شدند! وقتی انسان نداند که با چنین موجود زورگویی چگونه باید رفتار کرد و بخواهد تحت تأثیر فشارهای امریکا و صهیونیستهای قدرتمند و پولدار دنیا تصمیم بگیرد، همین می شود. آحاد ملت بالاخره خودشان به میدان آمدند. (۱)

بازدارنده نبودن مذاکره در برابر جنایات اسرائیل

کسانی که خیال می کنند اگر به زور و فشار امریکا، با صهیونیستهای متجاوز، پشت میز مذاکره نشستند، خود را از درگیری با این متجاوز و غاصب راحت خواهند کرد، اشتباه می کنند. آن رژیم غاصب نمی گذارد آنها راحت بمانند. اگر هم می گذاشت، حق نداشتند به خاطر فشار اسرائیل، با مذاکره و امضای خود، از سرزمین متعلق به مسلمین و ملت فلسطین بگذرند. (۲)

استفاده ی دشمن از سلاح روانی برای خاموش نمودن بیداری اُمت اسلامی

در حال حاضر، ملت فلسطین سهم بزرگی در گشودن و پیمودن این راه

۱- ۱. سخنرانی در اجتماع بزرگ بسیجیان شرکت کننده در اردوی فرهنگی، رزمی یاران امام علی علیه السلام ۲۹/۰۷/۱۳۷۹

۲- ۲. بیانات در دیدار اقشار مختلف مردم از سراسر کشور ۱۸/۰۷/۱۳۷۵

ص: ۱۲۲

بر دوش گرفته است و همه باید به آن ملت مظلوم و شجاع و بیدار کمک کنند. دیگر ملتها و دولتها می توانند در یاری رساندن به ملت قهرمان فلسطین، سهم خود را در پیمودن این راه بر عهده گیرند.

دشمن مستکبر که بیداری امت اسلامی، تهدید کننده ی مطامع و منافع نامشروع اوست، مهمترین سلاحی که در برابر این موج فزاینده در دست دارد، سلاح روانی است: نومی‌دسازی، تحقیر هویت، به رخ کشیدن قدرت و تمکن مادّی خویش. امروز و در آینده هزاران ابزار تبلیغی به کار افتاده و خواهد افتاد که مسلمانان را از آینده ی درخشان نومید و یا به آینده ای که منطبق با نیات پلید خود آنانست ترغیب کنند. (۱)

جنایت اسرائیل

سالگرد اشغال این سرزمین موجب این شده است که دشمنان، بغض و کین توزی خودشان را با مردم فلسطین مضاعف کنند. از صهیونیستهای حاکم بر فلسطین، انتظاری نیست. از اولی که آنها آمدند، با همین جنایتها و شدت عملها شروع کردند و تا امروز هم آن را ادامه دادند؛ تا وقتی هم باشند، وجود آنها جز شر و فساد، چیزی به وجود نخواهد آورد. (۲)

دولت صهیونیستی؛ پا در گل و فرومانده در کار

البته این تلاش ها، گره کار صهیونیست ها را باز نخواهد کرد؛ این هم معلوم باشد. امروز دولت صهیونیستی، آنچنان پا در گل و فرومانده در کارست که نمی داند چه کار کند. غصب و ظلم و زورگویی، عاقبت خوشی ندارد. همین چیزها باید برای دولت غاصب صهیونیستی پیش می آمد؛ روزهای بدتری هم در پیش است. آنچه که آنها را خشمگین می کند، همین انتفاضه است. همه ی زحمت ها و تلاش ها و تماس ها و دوندگی های صهیونیست ها و دولت امریکا و سیاست های آنها برای، اینست که بلکه بتوانند انتفاضه را فرو بنشانند. انتفاضه یعنی چه؟ یعنی قیام یک ملت برای احقاق حقّ خود؛ ملّتی که سرزمینش

۱- ۱. پیام به حجاج بیت الله الحرام ۱۲/۱۲/۱۳۷۹

۲- ۲. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۲۸/۰۲/۱۳۸۰

ص: ۱۲۳

را گرفته اند، خانه اش را گرفته اند، اموالش را گرفته اند، مزارعش را گرفته اند، تحقیرش کرده اند، در داخل کشور خود مثل یک اقلیت تو سری خور با او رفتار می کنند. این ملت مُدّتی کوتاهی کرده است؛ اما امروز جوانانش وارد میدان شده اند. در میدان مبارزه، این جوانان جری شده اند و با سنگ به مبارزه ی یک ارتش تا دندان مسلح رفته اند؛ در عین حال آنها را عاجز کرده اند.

رژیم صهیونیستی در این یک سال و چند ماه اخیر که انتفاضه ی مسجدالاقصی آغاز شده است، حقیقتاً در کار خود درمانده است. همه ی سعی آنها، اینست که بتوانند این شعله ی مقدّس و این قیام بحق را خاموش کنند. بنا بر این به مردم فشار می آورند. در این چند روز، بر مردم بیچاره ی فلسطین و مدارس کودکان، انواع و اقسام فشارها را وارد کرده اند. (۱)

به بُن بست کامل رسیدن دولت امریکا و صهیونیستها در فلسطین

و اما نگاه به اشغالگران؛ صهیونیستهای غاصب و پشیمانان آنها؛ یعنی دولت متجاوز امریکا. اگر کسی مسائل فلسطین را هر چه بیشتر مرور و تعمق کند، بیشتر این معنا برایش واضح می شود که دولت امریکا و صهیونیستها در فلسطین به بُن بست کامل رسیده اند؛ نه راه پیش رفتن دارند، نه راه عقبگرد کردن؛ محکوم به شکست هستند.

نسل نوحاسته ی فلسطین بیدار شده و فهمیده است که راه نجات از دست دشمن اشغالگر چیزی جز مبارزه نیست؛ فهمیده است که حضور در جلسات جهانی و بر طبق میل اشغالگران و حامیان آنها حرف زدن، راه نجات فلسطین نیست. فهمیده است باید بایستد، بخواهد، همت و فداکاری کند، تا به هدف برسد. این را ملت فلسطین از بُن دندان دانسته و فهمیده است؛ لذا مقاومت می کند. وقتی سرچشمه ی این احساس از منشاء دینی و اعتقاد به توحید ناشی شود - که امروز بحمدالله در فلسطین اینطورست - هرگز خشک نخواهد شد. امیدواریم خدای متعال روز پیروزی فلسطینیها را هر چه نزدیکتر بفرماید. (۲)

۱-۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی ۲۱ رمضان ۱۳۸۰/۰۹/۱۶

۲-۲. بیانات در خطبه های نماز عید سعید فطر ۱۳۸۲/۰۹/۰۵

وحشت اسرائیل از بیداری اسلامی در مصر

البته امروز آمریکائی‌ها به شدت دستپاچه اند؛ اسرائیل یها بیشتر از آنها دستپاچه اند. در قضیه ی مصر، دنبال یک علاجی هستند؛ علاجی هم پیدا نخواهند کرد. مشغول فریبند؛ دم از طرفداری از مردم می زنند. حالا گفتند: آمریکائی‌ها هم به او گفتند: بایستی زودتر بر کنار بشوی و بروی. این بسته به، اینست که مردم مصر چه جور عمل کنند و چگونه تصمیم بگیرند. (۱)

اوضاع منطقه یک اوضاع کاملاً بی سابقه ای است. بیداری اسلامی و حادثه ی عظیمی که در منطقه به وجود آمده است، این یک چیزی است که از اول انقلاب تا امروز در حیات جمهوری اسلامی شبیه این یا چیزی نزدیک به این مطلقاً سابقه ندارد؛ کار بزرگی انجام گرفته، حادثه ی بزرگی اتفاق افتاده. این که ملتی مثل ملت مصر، این حرکت عظیم را انجام بدهند، رژیم را ساقط کنند، بعد شعارهای اسلامی بدهند، موجودیت حکومت جعلی یهودی و صهیونیستی را اوضاع منطقه اینجور تهدید کند، اینها چیزهایی است که اصلاً در ارزیابی های متعارف نمی گنجد؛ خیلی چیز عظیمی است. خوب، ما در یک چنین شرائطی قرار گرفتیم که برای جمهوری اسلامی یک افق روشن عجیبی را ترسیم می کند. (۲)

مخالفت با اسرائیل و آمریکا، برگرفته از دستور اسلام

مهمترین انگیزه ی دشمنی با ایران اسلامی از دوران حیات امام راحل قدس سره تاکنون، آنست که در این کشور، همه ی سیاستها با معیارهای اسلامی، محک زده شده و انتخاب یا مردود می شود. همه ی موضعگیریهای سیاسی بر اساس دستورات اسلام، شکل می گیرد.

سازش دولتها با صهیونیسم مردود اعلام می شود، چون این به معنی آوارگی همیشگی ملت فلسطین و اشغال همیشگی کشور فلسطین به وسیله ی دشمنست.

۱- ۱. خطبه های نماز جمعه ی تهران به امامت رهبر معظم انقلاب اسلامی ۲۹/۰۳/۱۳۸۸

۲- ۲. بیانات در دیدار مسؤولان نظام جمهوری اسلامی ایران ششم رمضا نالمبارک ۱۴۳۲ ۱۶/۰۵/۱۳۹۰

ص: ۱۲۵

از ملت های فلسطین و ... و دیگر ملت های مظلوم مسلمان حمایت می کند، چون قرآن صریحاً حمایت از مستضعفان را لازم شمرده است: **وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا (۱)**

با سلطه ی امریکا و نفوذ و دخالت آن در کشورهای اسلامی و همه ی کشورهای مظلوم مخالفت می کند؛ چون قرآن فرموده است **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ ۚ**

در کشور خود احکام اسلامی را منشاء و ملاک قانونگذاری قرار داده است. چون عزت و استقلال و رفاه و کمال مادی و معنوی برای یک ملت را در عمل به احکام اسلامی می داند.

اینها همه موجب آن شده است که سردمداران جبهه ی استکبار با دلّالی و خنّاسی توطئه گران صهیونیست، ایران اسلامی را دشمن شماره یک خود بدانند و به قدر وسع خود با آن دشمنی کنند. (۲)

سکوت محافل حقوق بشر و اسلامی با مشاهده ی ستم اسرائیل

چرا دنیا عکس العمل نشان نمی دهد؟ چرا ملت های اسلامی در مقابل این همه فاجعه و جنایت، سکوت می کنند؟ مگر اسرائیل و دشمن صهیونیستی، به کجا متکی است؟ مگر امریکا چقدر قوت و قدرت دارد که مسؤولان و سیاستمداران کشورهای اسلامی، باید اینقدر مرعوب باشند؟! ملت ها باید سر بلند کنند و بیدار بشوند. می بینند که امروز محافل به اصطلاح حقوق بشر و خیرخواه و انسان دوست - به حسب تیر و عنوان و تابلو - هیچ غلطی نکردند و همه ی ادعاهایشان دروغ از آب درآمد. این را نمی بینند؟ یک دولت غاصب و غدار و زورگو، یک عده انسان های بی دفاع و جوانان

۲. سوره ی ممتحنه، آیه ی ۱

۱-۱. سوره ی نساء، آیه ی ۷۵

۲-۳. پیام به حجاج بیت الله الحرام ۱۴/۰۲/۱۳۷۴

ص: ۱۲۶

و نوجوانان و کودکان خردسال را داخل خانه هایشان و در خیابانهایی که متعلق به آنهاست، به خاک و خون می کشد؛ ولی از دنیا هیچ صدایی در نمی آید. آنوقت یک جوان فلسطینی، وقتی که عکس العمل نشان می دهد و دو، سه نفر را به درک واصل می کند، یکی از این طرف دنیا، یکی از آن طرف دنیا، سر بلند می کنند و اظهار تأسّف می کنند! چه تأسّفی؟! خیلی خوب کرد، دستش درد نکند. آن ملّتی که نتواند از حقّ خودش دفاع کند، باید توسری بخورد. آن روز اوّل، فلسطینیها خواب و غفلت نشان دادند، دشمن این گونه بر آنها مسلط شد. امروز فلسطین بیدار شده است. مسلمانان در فلسطین بیدار شده اند. (۱)

۱-۱. سخنرانی در دیدار گروهی از آزادگان، جمعی از خانواده های معظم شهدا و جانبازان، مسؤولان اجرایی و نمایندگان مجلس شورای اسلامی و ائمه ی جمعه ی استانهای کرمانشاه، یزد و چهارمحال و بختیاری و گروهی از مردم شهرهای گرگان، گنبد، محلات، گتوند، شوشتر، سپیدان، تهران، شیراز و جهرم ۰۲/۰۸/۱۳۶۹

فصل چهارم: غرب و آمریکا و صهیونیسم

هدف استکبار از ایجاد اسرائیل

استکبار جهانی و دولتهای استعمارگر، از آغاز تا امروز، رژیم غاصب اسرائیل را به عنوان اهرم فشاری بر روی دولتهای عربی و سپس اسلامی منطقه پدید آورده و ذخیره کرده اند و بر آنند که این خنجر مسموم را همواره در پهلوی جهان اسلام نگاهدارند و امروز شیطان بزرگ، سررشته ی این سگ دست آموز را در دست دارد،

پس، تعجبی نیست که نقض مکرر قوانین بین المللی، نقض مداوم حقوق بشر - آن هم به فجیعترین شکل - تجاوز مکرر به کشورهای همسایه، عملیات تروریستی و آدم ربایی به گونه ی آشکار، تهیه ی روزافزون سلاحهای اتمی و امثال آنها - که هر یک در هر یک از کشورهای جهان که با آمریکا و دیگر دولتهای بزرگ رابطه ی ارباب رعیتی نداشته باشد، حادثه ای عظیم تلقی می شود - از صهیونیستها قابل قبول باشد و هیچ اعتراض جدی را از سوی شبکه ی استکباری جهان، مخصوصاً شیطان بزرگ برنینگیزد.

(۱)

نفوذ صهیونیستها روی دولتهای غربی

اولین احساسی که به انسان دست می‌دهد، شرمندگی از بشریتست. به عوض سران اروپا و غرب، اینها باید از بشریت شرمنده باشند که اینقدر تحت نفوذ صهیونیستها هستند. از ملتهای خودشان هم باید شرمنده باشند؛

مگر در دنیا دولتهایی که دولتهای دیگر را قبول نداشته باشند و هویت سیاسی آنها را انکار کنند، وجود ندارند؟ مگر رؤسای کشورهای که در دل آرزوی نابودی رئیس یک کشور دیگر را داشته باشند، در دنیا کمند؟ به زبان هم می‌آورند، مرتب هم هست. کجا چنین حساسیتی به وجود می‌آید؟ نفوذ صهیونیستها روی دولتهای غربی و اروپایی متأسفانه چنین جنجالهایی را به وجود می‌آورد. بعد هم از فرصت استفاده کردند، این را وصل کردند به قضیه ی انرژی اتمی! آن نادانی که اولین بار این حرف را زد و این را به ماجرای انرژی اتمی وصل کرد، نفهمید که سلاح اتمی برای از بین بردن حکومتها و سیستمها و رژیمها نیست؛ سیستمها و رژیمها با سلاح اتمی از بین نم‌یروند؛ سلاح اتمی فقط می‌تواند انسانها و سرزمینها را نابود کند. آنچه رژیمها را نابود می‌کند، قدرت مقاومت و عزم و مبارزه ی ملتهاست؛ که این عزم و مبارزه در فلسطین وجود دارد و به فضل الهی حتماً به سرنگونی رژیم صهیونیستی منتهی خواهد شد. (۱)

نفوذ صهیونیست بر کشورهای اروپایی

اینها [آمریکا و اسرائیل] دشمنان اصلی ما هستند. البته در گوشه و کنار دنیا، باز هم علیه ما دشمنی و خباثت می‌شود؛ اما اینها آن اهمیّت چندانی ندارد و مسأله ی اصلی نیست. همین قضایای اخیر دستگاه قضایی آلمان (۲) که یک حرکت بسیار زشت و نفرت انگیزی را به خاطر صهیونیستها انجام دادند، از این نوع است. البته دولت آلمان خودش را کنار می‌کشد و می‌گوید به دستگاه قضایی کشورش مربوط است. هم ما می‌دانیم و هم آنها می‌دانند که

۱-۱. بیانات در دیدار کارگزاران نظام ۰۸/۰۸/۱۳۸۴

۲-۲. دادگاه می‌کونوس که در آن به سران جمهوری اسلامی تهمت ترور در مرکز یهودیان آرژانتین زده شد.

ص: ۱۲۹

اینطور نیست که دولت آلمان، تسلطی بر دستگاه قضایی کشورش نداشته باشد. جاهایی را خود ما مطلعیم که اعمال نفوذ کرده اند. در حقیقت فشار صهیونیستها به دولت آلمان و دستگاه قضایی آن کشورست؛ اما اهمیتی ندارد. اینها کارهایی است که باید دولت ما و وزارت امور خارجه ی خود ما حل و فصل کنند که بحمدالله به خوبی مشغول خدمتند و کار می کنند و حل و فصل هم خواهند کرد. اینها چیزی نیست که به عنوان یک مسأله برای ملت محسوب شود. آنچه که برای ملت مهمست، همان نکته ای است که اشاره کردم؛ یعنی مسأله ی امریکا و اسرائیل. اساس مسأله، اینست. (۱)

هدف استکبار؛ حذف هر عنصر مقاومت

اینها می خواهند هیچ عنصر مقاومتی در این منطقه وجود نداشته باشد. اصل عنصر مقاومت را جمهوری اسلامی می دانند. البته این را درست فهمیده اند. اینجا مرکز مقاومتست. اینجا جایی است که ما اگر هیچ اقدامی هم نکنیم، هیچ حرفی هم نزنیم، خود وجود جمهوری اسلامی به ملتهای منطقه الهام می دهد. یک موجودیتی، یک هویتی که علل یرغم همه ی قدرتهای استکباری و به کوری چشم آنها اینجور در این منطقه قد کشیده و روز به روز ریشه دارتر می شود؛ روز به روز قویتر می شود. خود وجود این پیکره ی عظیم و پزشکیه، خار چشم استکبارست و امیددهنده ی به ملتها. بله، اینجا مرکز مقاومتست؛ در این شکی نیست. دیگران هم از اینجا الهام گرفتند، منتها برای این که این مقاومت را در هم بکوبند، حلقه ی ضعیف را اول هدف قرار دادند؛ دولت مردمی منتخب حماس در غزه. او را مظلوم گیر آوردند؛ او را دارند می کوبند.

هر کس در دنیای اسلام، امروز قضیه ی غزه را یک قضیه ی منطقه ای و شخصی و محلی بداند، دچار همان خواب خرگوشی ای است که پدر ملتها را تا حالا در آورده است. نه، این قضیه ی غزه، فقط قضیه ی غزه نیست؛ قضیه ی منطقه است. فعلاً آنجا نقطه ی ضعیفترست، تهاجم

۱ - ۱. بیانات در دیدار مردم مشهد و زائران حضرت علی بن موسی الرضا عَلَیْهِ السَّلَام در صحن حضرت امام خمینی (ره)

ص: ۱۳۰

را از آنجا شروع کردند و اگر موفق شدند، دست از سر منطقه بر نمی‌دارند. دولتهای کشورهای مسلمانانی که حول و حوش آن منطقه هستند و کمکی که باید بکنند و می‌توانند بکنند، نمی‌کنند، دارند اشتباه می‌کنند؛ اشتباه می‌کنند. هر چه در این منطقه میخ اسرائیل بیشتر فرو برود، تسلط استکبار بیشتر بشود، بدبختی این دولتها و ضعف و ذلت این دولتها بیشتر خواهد شد. چرا ملتفت نیستند؟ و دولتها، ملتها را هم دنبال خودشان به ذلت می‌کشانند. یک دولت ذلیل و مطیع و وابسته، یک ملت را مطیع و ذلیل و وابسته می‌کند. اینست که ملتها باید به خود بیایند. (۱)

حمایت آمریکا و کوتاهی دولتهای عربی؛ عامل جبران ضعف درونی اسرائیل ملتها مثل ملت ایران رژیم اسرائیل را یک رژیم جعلی و تحمیلی در منطقه می‌دانند. البته دولتها با ملتها همراه نیستند و متأسفانه آن چیزی که اسرائیل را تقویت کرده است، همینست.

رژیم صهیونیستی از درون خود نیرویی ندارد، قدرتی ندارد، توانایی ایستادن روی پای خود را ندارد. امروز دو عامل رژیم صهیونیستی را سر پا نگه داشته است: یکی حمایت بی‌قید و شرط و قیحانه ی آمریکا از این رژیم منحط و دیگری حمایت نکردن دولتهای عربی و اسلامی از مردم فلسطین. متأسفانه بسیاری از حکومتها و دولتهای مسلمان، امروز آنچنان که باید به وظیفه ی خود در قبال فلسطین عمل نمی‌کنند و با ملتهایشان همصدا نیستند. اگر آنها هم با ملتهای خود همصدا شوند و از ملت مظلوم فلسطین دفاع کنند، وضعیت در منطقه به کلی تغییر خواهد کرد. این خواست عمومی ملتهاست و این همان گسترشی است که امام بزرگوار ما خبر داده بود. (۲)

آمریکا و وابستگی‌اش؛ سهیم در شکست‌های اسرائیل

این جنگ سی و سه روزه، یک طرف پیروزمند داشت، یک طرف

۱- ۱. بیانات رهبر معظم انقلاب در دیدار مردم قم به مناسبت قیام نوزدهم دی ۱۳۸۷/۱۰/۱۹

۲- ۲. بیانات رهبر معظم انقلاب در مراسم نوزدهمین سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی (ره) ۱۳۸۷/۰۳/۱۴

شکست خورده ... طرف شکست خورده، البته صهیونیستها بودند؛ دولت جعلی اسرائیل بود؛ اما هیچکس در دنیا نماند که امریکا را هم جزو طرف‌های شکست خورده نداند. اروپاییها هم این را تصریح کردند، دیگران هم گفتند: خود امریکاییها هم با زبان بی‌زبانی به شکلهای مختلف، گفتند: امریکا هم در این قضیه شکست خورد. بدیهی است اینها در سطوح مختلف، وابستگی‌ها هم در منطقه دارند؛ آنها هم جزو جناح شکست خورده محسوب می‌شوند. (۱)

طرح خاورمیانه‌ی بزرگ امریکا؛ آن روی سکه‌ی افسانه‌ی نیل تا فرات امروز نقشه‌ی اساسی استکبار برای دنیای اسلام، سیطره‌ی کاملست. طرح خاورمیانه‌ی بزرگی که امریکایی‌ها مطرح می‌کنند، عبارةً اخراى ایجاد کشور بزرگی است به نام خاورمیانه، با مرکزیت رژیم صهیونیستی.

همه‌ی دولتهایی که در این کشورها هستند، باید به دولتهای دست‌نشانده‌ی اسرائیل تبدیل شوند. معنای خاورمیانه‌ی بزرگ، اینست که ما یک عرصه‌ی عظیم بشری را در اختیار اسرائیل بگذاریم تا در آن، سرمایه‌گذاری و تولید ارزان کند و بر فربهی خود بیفزاید و اگر افسانه‌ی نیل تا فرات را با شیوه‌ی نظامی نتوانست محقق کند، با شیوه‌ی اقتصادی، سیاسی، پولی و فنی آن را تأمین کند. امریکا - و به یک معنا باید گفت: غرب - این را می‌خواهد. دنیای اسلام چرا باید تسلیم چنین خواسته‌ی شود؟

پیشرفت در این میدان‌ها احتیاج دارد به فکر، عقل، تدبیر و حکمت؛ احتیاج دارد به این که دل‌های خود را به هم بیشتر نزدیک کنیم. اکسیر دور از دسترسی که باید سعی کنیم آن را به دست بیاوریم، عبارتست از اتحاد و همدلی کشورهای مسلمان در بخشهای مختلف. (۲)

مسأله‌ی خاورمیانه‌ی بزرگ یک آرزوی امریکایی است. خاورمیانه‌ی بزرگی که آنها می‌گویند: یعنی کشوری بزرگ در خاورمیانه به مرکزیت اسرائیل. البته منظور آنها این نیست که یک دولت واحد تشکیل شود؛ نه.

۱-۱. خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران به امامت رهبر معظم انقلاب اسلامی ۲۱/۰۷/۱۳۸۵

۲-۲. بیانات در دیدار رؤسای بانکهای مرکزی کشورهای اسلامی ۱۷/۰۱/۱۳۸۴

ص: ۱۳۲

همین دولتهایی که در مرزهای جغرافیایی کنونی قرار دارند، باشند؛ منتها دولتهایی که توی مشت امریکاییها باشند؛ مردم به ظاهر آنها را انتخاب کرده باشند؛ اما امریکاییها خواسته باشند؛ همانطور که در ماه‌های اخیر در اوکراین و گرجستان اتفاق افتاد.

آنها می‌خواهند اسرائیل در این منطقه ی پُربهره و پُر از سرمایه های طبیعی، بشود یک مرکز برجسته؛ نماینده و پایگاه تمدن مادی غرب دست و پایش را در این کشورها باز کند؛ از کارگر ارزان آنها استفاده کند، از پولهای آنها استفاده کند، اقتصاد خودش را گسترش دهد، کشاورزی خودش را توسعه دهد و در واقع خودش را تغذیه کند؛ مثل درختی که ریشه اش وارد خانه ی همسایه می‌شود و از آنجا تغذیه می‌کند، که در واقع میوه ی درخت مال صاحب آن خانه است.

طرح از نیل تا فراتی که یک وقت اعلام کردند می‌خواهند با سرپنجه ی قدرت نظامی آن را به دست بیاورند، در واقع الان می‌خواهند با سرپنجه ی قدرت سیاسی و اقتصادی آن را به دست بیاورند. البته قطعاً به این هدف نخواهند رسید؛ نه امریکاییها و نه صهیونیستها و غاصبان فلسطین. ملتها بیدارند. ما باید بیدار باشیم. جمهوری اسلامی باید بیدار باشد. بیداری ما یک شعار نیست؛ باید حواسمان جمع باشد. (۱)

هدف آمریکا از حمایت اسرائیل

دشمن در صددست فلسطین را یکبارہ از بیکر دنیای اسلام جدا کند و شجره ی ملعونه ی صهیونیسم را در خانه ی مسلمین ماندگار سازد. امریکا در صددست با تثبیت رژیم اشغالگر، همه ی سررشته های زندگی در این منطقه ی حساس را به دست گیرد و خود را از نگرانی خیزش اسلامی در خاورمیانه و آفریقا نجات دهد. دشمنان اسلام می‌خواهند همه ی کینه ی دیرین خود با اسلام و شکست‌هایی را که در سالهای اخیر بر اثر بیداری مسلمین تحمُل کرده اند، در اینجا جبران کنند. این حادثه با هیچیک از

۱-۱. بیانات در دیدار اعضای مجلس خبرگان رهبری ۲۷/۱۲/۱۳۸۳

توطئه های چند سال اخیر درباره ی خاورمیانه قابل مقایسه نیست؛ اینجا سخن از غضب یک کشور و در به دری مستمر و ابدی یک ملت و جداسازی نهایی پاره ی تن جهان اسلام و مرکز جغرافیایی وطن بزرگ اسلامی و قبله ی اولای مسلمینست. (۱)

حمایت آمریکا از جنایات صهیونیستها

و اما موضع امریکا. امریکا در این قضیه بدترین موضعگیری را کرد؛ دیگر از این بدتر، امکان ندارد. در این هفت هشت ده روزی که این حوادث شدت فو قالعادهای گرفته است، تا به حال رئیس جمهور امریکا دو سه مرتبه صحبت کرده است. آخرین مرتبه همین صحبت دیروز بود؛ سخنرانی ای مفصّل، تقریباً یک سره در حمایت از عملیات و کارهای اسرائیل! وی برای خالی نبودن عریضه، در خلال این سخنرانی، پس از حمایتهای فراوانی که از جنایتکاران صهیونیست کرد، این را هم گنجانده که دولت اسرائیل در مناطق فلسطین نشین، شهر کهای یهودی نسازد

خوب؛ خودش می داند، همه ی دنیا هم می داند که این یک توصیه ی دروغین و صوری و سطحی است. سالهاست مجامع جهانی تصویب کرده اند و مراکز قدرت جهانی و سیاست جهانی گفته اند که اسرائیلیها حق ندارند در مناطق فلسطینی نشین، شهرک یهودی نشین بسازند. همین درند هایکه امروز در فلسطین اشغالی در رأس قدرتست، زمانی که وزیر مسکن بود، مقابل همه ی اینها ایستاد و گفت: من می سازم و ساخت و تا الان هم ادامه دارد. چه کسی این حرفها را گوش می کند؟ خودش هم می داند که گوش نمی کنند. یکسره حمایت از صهیونیستها، آن هم با منطق ضعیف، با منطق غلط و غیرقابل قبول برای افکار مردم جهان.... حرفها و موضعگیریهای او دقیقاً نقطه ی مقابل صلح و امتیّت جهانی است. چه کسی اینها را اداره می کند؟ جای تأمل و تفکرست. چه کسی این آدمهای تازه وارد در میدان سیاست و جاه طلب و بی خبر از

۱ - ۱. پیام به ملت های مسلمان، علما، نویسندگان، روشنفکران و دانشجویان کشورهای اسلامی، به منظور بسیج نیروهای عظیم کشورهای اسلامی برای مقابله با توطئه های خباثت آمیز امریکا و اسرائیل در کنفرانس مادرید ۲۵/۰۷/۱۳۷۰

معنویت را به سوی این وضعیتی که پیش می‌آورند هدایت می‌کند؟ خیلی در خور تأملست. (۱)

اشتباه بزرگ استکبار؛ حمایت از رژیم صهیونیستی

در زمینه‌ی مسائل جهانی - همانطور که عرض کردیم - استکبار اشتباهات بزرگی مرتکب می‌شود. یکی از این اشتباهات، وضعیتی است که امروز امریکا در حمایت از رژیم صهیونیستی دارد. امروز دو پدیده را می‌شود در رژیم صهیونیستی دید:

یکی خشونت و سبّعیّت از حد گذشته است. سبّعیتی که امروز صهیونیستها در برخورد با صاحبان سرزمین فلسطین به خرج می‌دهند، واقعاً داستان عجیب و حیرت‌انگیز و بی سابقه‌ای است.

دومین نکته، اینست که رژیم صهیونیستی در بن بست کامل قرار گرفته و هیچ راهی ندارد. اشتباه امریکا، اینست که در این وضعیت، به طور واضح و آشکار از رژیم صهیونیستی حمایت می‌کند و به اسرائیل و به مسؤولان آن، چک سفید داده تا هر غلطی بخواهند بکنند، بکنند و هر جنایتی می‌خواهند مرتکب بشوند، بشوند! این جزو اشتباهات جبراً ناپذیر امریکاییهاست و چوب آن را خواهند خورد.

ملت فلسطین نشان داده است که ملت لایق و مقاومی است؛ نشان داده است که با دست خالی می‌توان در مقابل یک رژیم مسلط و مسلح و بی رحم و خشن مثل رژیم اسرائیل، ایستادگی و مقاومت کرد. این هم درسی است به ملت‌های دیگر. امروز همه‌ی ما وظیفه داریم از مردم فلسطین حمایت معنوی و مادی کنیم. (۲)

البته امروز امریکا شریک جرم اسرائیلست. رئیس جمهور امریکا که خود را به عنوان میانجی معرفی می‌کند، صریحاً می‌گوید حمایت از اسرائیل جزو سیاست خارجی ماست! او در مقابل دنیای عرب، سران عرب و امت اسلامی، اینطور آشکار و وقیحانه، جانبداری خود را از اسرائیل - که غاصب سرزمین فلسطینست - نشان می‌دهد. (۳)

۱-۱. بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۱۳۸۱/۰۱/۱۶

۲-۲. بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۱۳۸۱/۰۹/۰۱

۳-۳. بیانات در اجتماع بزرگ زائران حرم امام خمینی (ره) ۱۳۸۱/۰۳/۱۴

جنایات اسرائیل و حمايت آمريكا

در این ماه رمضان هم، صهیونیستها حداکثر فاجعه آفرینی را کردند. شما می بینید که از بچه ی کوچک؛ شاید یک ساله و دو ساله تا نوجوان و جوان و پیرمرد و مریض، جزو قربانیان این حوادثند. این، ضدیت دشمن اسلام و مسلمین - یعنی گروه حاکم بر این بخش از میهن اسلامی - را با موازین بشری و با حقوق بشر نشان می دهد.

در عین حال سناتورها و سیاستمداران و زبندگان سیاسی آمریکا از اینها صریح حمايت می کنند. این کار را بکنند؛ میل خودشانست؛ سیاستشان، اینست؛ جوهره ی آنها همینست که باید از این مفسدان و شیطان صفتها و سببها حمايت کنند. بیش از این هم توقعی نیست؛ لیکن مردم دنیا باید از این عبرت بگیرند. خوشبختانه ملت ما چشم و گوشش بازست. مردم دنیا که همیشه در قضایای مختلف، شعار طرفداری از حقوق بشر، طرفداری از حقوق اکثریت و به قول خودشان طرفداری از دمکراسی را، از زبان امریکاییها شنیده اند که به آن تفاخر می کردند، باید در آینه ی فلسطین، چهره ی زشت واقعی سیاستهای امریکایی را مشاهده کنند. (۱)

حمايت بیشرمانه ی غرب از جنایات اسرائیل

سرمداران رژیم مستکبر آمریکا هم به همین دلیل عصبانی اند و باطن خود را نشان می دهند. آنچه در دل آنها وجود دارد و همیشه پشت پرده های ضخیم ریاکاری، آن را پنهان می کنند، امروز در اظهاراتشان نشان داده می شود. امروز امریکاییها نه فقط از رژیم سفاک صهیونیستی، بلکه از جنایتهای صریح آن هم بدون هیچ پوشش و شرمی حمايت می کنند. فقط مسأله ترور نیست؛ یک جنایت بزرگ و آشکار صورت گرفته است؛ از این حمايت می کنند؛ از آوردن تانکها در کوچه ها و خیابانها حمايت می کنند؛ از ویران کردن خانه های مردم حمايت می کنند. این باطن رژیم استکبارست «استکبار»ی که در واژه های انقلاب اسلامی تکرار می شود، یعنی این.

حماس و جهاد اسلامی و حزب الله را به عنوان تروریست معرفی می کنند.

ص: ۱۳۶

چرا؟! مگر اینها چه کرده اند؟! جرم اینها، اینست که از شرف و میهن و خانه و مردم خود دفاع کرده اند. میل امریکاییها، اینست که اسرائیل با جلّادان خود، بچه های کوچک؛ بچه های مثل پسر این مرد (۱) را جلو چشم پدرانشان به قتل برساند و کسی اعتراض نکند، چیزی نگوید، در صدد پاسخ برنیاید و خشمگین نشود. گناه حماس و جهاد اسلامی و حزب الله لبنان و همه ی مبارزان حقیقی صحنه ی نبرد فقط، اینست که در مقابل این گونه تجاوزات قساوت آمیز و کم نظیر، به پاسخ عملی دست می زنند و اقدام می کنند.

جرم جمهوری اسلامی هم، اینست که آشکارا و صریح از حقّ و عدالت دفاع می کند. ما هرگز دفاع از حقّ و عدالت را به خاطر میل دل قدرتهای استکباری کنار نگذاشتیم. ما هرگز در این زمینه، سازش و ریاکاری نکردیم. ما صریح حقّ و عدالت را مطرح و از آن دفاع کردیم. این جرم ماست.

امریکاییها باطن خود را نشان دادند. رئیس جمهور امریکا در نطق اخیرش، مثل کسی حرف می زند که تشنه خون انسانهاست! کشورها و ملتها را تهدید و متهم می کند. همه ی دنیا می دانند که شیطان بزرگ، امریکاست؛ این یک حرف متکی به دلیلت. این عنوان «شیطان بزرگ» برای امریکا، یک نامگذاری بی دلیل نبود.

شما به تاریخ سی، چهل سال گذشته نگاه کنید؛ بیشترین کار شکنی را نسبت به نهضتهای مردمی و مستقل، امریکا کرده است. بیشترین ترور شخصیتها، مؤمن پاکدامن را در دنیا، دستگاه جاسوسی سیای امریکا کرده است. بیشترین حمایت را از رژیمهای ضدّ مردمی در دنیا، امریکا کرده است. بیشترین فروش اسلحه و سلاحهای مرگبار را در دنیا امریکا کرده است. بیشترین چپاول و غارت را نسبت به ثروتهای ملتها، امریکا کرده است.

اینها شیطنتست؛ پس بزرگترین شیطانهاست. البته این کارها را شیطانهای دیگری هم در دنیا می کنند؛ اما هیچکدام به شیطنت امریکا نیستند. پس او حقّاً شیطان بزرگست. (۲)

۱- ۱. جمال الدّره، پدر شهید محمّد الدّره

۲- ۲. بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار شرک تکندگان در همایش بین المللی رسانه های جهان اسلام حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۱۱/۱۱/۱۳۸۰

سکوت و حمایت غرب و آمریکا در برابر جنایات اسرائیل

امروز آمریکا و غرب در قضیه ی فلسطین و در بسیاری از قضایای دیگر صریحاً دارند دروغ می گویند: صریحاً دروغ می گویند: فاجعه ی عظیمی مثل فاجعه ی غزه را در جنگ ۲۲ روزه وارونه وانمود می کنند. باید به این توجه کنیم. این را می خواهم یادآوری کنم. امروز غزه و فلسطین عرصه ی رسوایی غربست. غرب با ادعای حقوق بشر بزرگترین و فجی عترین نقض حقوق بشر را در غزه ندیده گرفته. تا روزهای متمادی غریبها در سال گذشته یک کلمه حرف به نفع مردم غزه و در دفاع از آنها نزدند. روزهای متمادی پشت سر هم م یگذشت، ماهه ی گو شمان بود بینیم آیا از اروپا - از آمریکا که هیچ - از سازمانهای حقوق بشر، از سازمانهای به اصطلاح مدافع آزادی، یک کلمه حرف به نفع مردم غزه صادر می شود؟ نمی شد.

بعد از آنی که سر و صدای مردم بلند شد، مردم در کشورهای مختلف سر و صدا کردند، راهپیمایی کردند، تظاهرات کردند، حرف زدند، رسوایی بالا- گرفت، شروع کردند به حرف زدن؛ فقط حرف! غرب هیچ گونه حمایتی از مردم غزه نکرد؛ در مقابل یک چنین فاجعه ی عظیمی که جلوی چشم همه داشت اتفاق می افتاد. تا امروز هم باز غرب در همان مواضع است. سازمان ملل خودش را رسوا کرد. آمریکا رسوا بود و رسواتر شد. با این که این گزارش گلدستون در آمده است و همه از او مطلع شدند. امروز بایستی سران جانی و مجرم رژیم صهیونیستی بیایند پای محاکمه و باید مجازات بشوند؛ ولی هیچ خبری نیست، هیچ اقدامی انجام نمی گیرد؛ بلکه حمایتها از دولت غاصب و دولت جعلی صهیونیستی باز هم بیشتر می شود! اینها غرب را رسوا کرد.

آمریکا با این دولت جدید و رئیس جمهور جدید، ادعا کرد می خواهد تغییر به وجود بیاید. شعار تغییر برای این بود که بی آبرویی و بدنامی آمریکا در این منطقه ی اسلامی، یک مقداری بلکه ترمیم بشود؛ اما نتوانستند ترمیم کنند و بدانند که تا آخر نخواهند توانست ترمیم کنند؛ چون دروغ می گویند: چون صریحاً به مردم دارند دروغ می گویند: آنها در خیلی از قضایا دروغ می گویند. حالا- ما که در جمهوری اسلامی هستیم، دائماً داریم دروغهای اینها را می بینیم و می شنویم. واژگونه کردن حقایق و وارونه نشان دادن واقعیات، سی سالست که جلوی

ص: ۱۳۸

چشم ماست و ما به این عادت کردیم؛ لکن دنیا قضاوت خواهد کرد، تاریخ قضاوت خواهد کرد. امروز تمدن غرب - من به شما عرض بکنم - در مقابل قضیه ی فلسطین به چالش کشیده شده. امروز دعوی لیبرال دمکراسی غرب زیر سؤال رفته. یعنی شما در فلسطین به خاطر مقاومتتان، یک ادعای چند صد ساله ی غرب را، که به وسیله ی او به دنیا تحکم می کرد، به زیر کشیدید و این ادعا را باطل کردید. مقاومت این قدر مهمست و عظیمست؛ این مقاومتی که شما دارید انجام می دهید. (۱)

گناه کارهای صهیونیستها، به گردن رژیم امریکا

گناه کارهای صهیونیستها و دولت غاصب، به میزان زیادی به گردن رژیم امریکا است. شما این را بدانید؛ در طول این پنجاه سالی که اینها سرکارند، در شورای امتیّت سازمان ملل، بیست و نه قطعنامه علیه اسرائیل صادر شده، که امریکا هر بیست و نه مورد را «و تو» کرده است!

الان هم حدود ده سالی است - از بعد از فروپاشی شوروی سابق تاکنون - که دیگر اصلاً اجازه نمی دهد که در شورای امتیّت، قطعنامه ای علیه اسرائیل مطرح شود! پس، گناه این جرائم به گردن امریکا است. امریکا که این قدر چهره ی صلح طلبانه به خودش می گیرد و گاهی هم لبخندهای زهر آگینی را به همه ی ملتها - از جمله به ملت شریف و مظلوم ما - نشان می دهد، در قضیه ی فلسطین، مجرم درجه ی یکست؛ یکی از گناهانش، اینست. امروز دست امریکا تا مرفق در خون فلسطینیها فرورفته است. اینها کشورهای منطقه را تهدید می کنند.

البته دولتهای سوریه و لبنان و دیگر کشورهایی که در آنجا هستند، گرفتاریها و تنگناهایی دارند. بحث دولتها از بحث ملتها جداست. ملتها همه جا دلشان پُرت و دولتها هم حالا زیر بار بعضی از فشارها ناچار می شوند گاهی حرفهایی بزنند، مذاکراتی بکنند و مواضعی بگیرند. (۲)

۱-۱. دیدار رهبران گروه های جهادی فلسطینی شرکت کننده در افتتاحیه ی همایش غزه ۰۸/۱۲/۱۳۸۸

۲-۲. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۰/۱۰/۱۳۷۸

ص: ۱۳۹

حمایت استکبار از اسرائیل، ضامن بقای آن

اگر حمایت‌های استکبار و در رأس آنها آمریکا از اشغالگران فلسطین و تروریست‌های بین‌المللی، که در قلب کشورهای اسلامی متمرکز شده اند یعنی همین حاکمان فعلی دولت جعلی اسرائیل نبود، قدرت ماندن نداشتند. الان هم همینطور است.

امریکاییها در قضیه ی فلسطین نمی توانند میانجی باشند، نمی توانند واسطه باشند. آنها طرف قضیه اند؛ مقابل دولتهای اسلامی و ملت‌های اسلامیند. در همین قضایای چند سال اخیر هم نشان داده شد. همین حالا در مقابل این فاجعه ی عظیمی که صهیونیستها راه می اندازند - یعنی در حقیقت غصب دو باره ی بیت المقدس، غصب دو باره ی قبله ی مسلمانان - همین حمایت‌های امریکا است که اینها را جری کرده است و الا- اینها جرأت نمی کردند. اگر حمایت امریکا نبود، دولتهای اسلامی این زمره ی طاغیه را کفایت می کردند.

الان هم اگر کشورهای اسلامی و دولتهای اسلامی متحد باشند، کفایت می کنند. عمده ی دشمنی امریکا با ایران اسلامی، به خاطر دو چیز است: یکی تمسک به اسلام، دیگری موضعگیری قاطع در مقابل قضیه ی فلسطین. این را همه ی شما بدانید، همه در دنیا بدانند. علت این که امریکا در مقابل ایران اسلامی، اینطور گستاخ، جری، خشمگین و عنود قرار می گیرد، این دو مسأله است: اسلام و موضع در مقابل قضیه ی فلسطین؛ موضع صریح و قاطع، که از روز اول انقلاب تا امروز تغییر نکرده است و روز به روز روشنتر و واضحتر هم شده است.

تمام فشارها بر ایران اسلامی، برای این دو چیز است:

دست برداشتن از اسلام و انصراف از حاکمیت احکام مقدس اسلامی و تغییر موضع در مقابل قضیه ی فلسطین.

تا این مواضع ما هست، امریکا دلش با ما صاف نخواهد شد. این لحن‌های علی الظاهر ملایمی هم که این اواخر مشاهده می شود، یک مقدار کار سیاسی معمولی منافقانه است؛ مقداری هم بر اثر تحلیل غلط اوضاع داخلی ایران است. نمی فهمند در ایران چه می گذرد؛ تحلیلهای غلطی می کنند، برداشتهای غلطی می کنند، تقسیم‌های غلطی می کنند. (۱)

۱- ۱. بیانات در دیدار مسؤولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی ۲۱/۰۴/۱۳۷۷

ص: ۱۴۰

هدف صهیونیستها و آمریکا؛ حذف نام فلسطین

الان؛ شاید بیش از دو هفته است که در سرزمین فلسطین، فاجعه آفرینی مجدد رژیم صهیونیستی غاصب، ادامه پیدا کرده است و مردم مظلوم فلسطین، در خانه‌ی خودشان، دچار سرکوب و وحشیگری غاصبینی هستند که به پشتیبانی امریکا، هر کار می‌خواهند با آن مردم می‌کنند.

چرا باید بتوانند این کار را بکنند؟ چرا باید ملتهای مسلمان، حرکت واحدی را در سرتاسر دنیا شروع نکنند؟ چرا باید با امریکا محاجه نکنند و حرفشان را به گوش دولتمردان سنگین خواب امریکایی نرسانند؟ چرا دولتهای اسلامی، در چنین مسأله‌ی حساسی، آن وحدت و هماهنگی و همدلی لازم را بین خودشان به وجود نمی‌آورند؟ این، فریاد جمهوری اسلامی، از اول پیروزی تا امروز است.

این بار چندمست که با مردم فلسطین، این کار را انجام می‌دهند. ملت فلسطین گناهی ندارد، جز این که می‌خواهد در خانه‌ی خود زندگی کند؛ فقط همین. علی‌رغم این نیاز حقیقی و صادق و محق که ملتی می‌خواهد در خانه‌ی خود زندگی کند، خانه‌اش متعلق به او باشد، دشمن در خانه‌ی او، به او حمله نکند، خون او را نیزد و امتیّت او را از بین نبرد، امریکاییها آستینها را بالا زده اند و به خیال خودشان، برای این که قضیه‌ی فلسطین را به کلی به فراموشی دچار کنند و بکل، اسم فلسطین را از یادهای مردم دنیا ببرند، فرمول صلح و مذاکرات صلح و میز مذاکرات درست کردند؛ چند سال هم خودشان را معطل کردند! مگر می‌شود؟ مگر ممکنست که یک واحد جغرافیایی را با آن پیشینه‌ی تاریخی، از صحنه‌ی روزگار بر انداخت؟ مگر می‌شود فلسطین را که زادگاه بسیاری از تمدنهای دیرین تاریخی است و جایی است که پیامبران بزرگ الهی در آن جا، پرچم توحید را بلند کردند و ندای عدل و داد دادند، از صفحه‌ی نقشه‌ی عالم پاک کرد و به جای آن، یک کشور دروغی جعلی به نام اسرائیل قرارداد؟ با گذشت ده سال و بیست سال و چهل سال و پنجاه سال که نمی‌شود حقایق تاریخی را به فراموشی سپرد. اشتباه کردند، خیال کردند می‌توانند. خوی متجاوز، اجازه نمی‌دهد که چنین حرکت سازشکارانه‌ای به وجود آید.

ص: ۱۴۱

دیدید که خود متجاوزان موجب شدند، مجدداً این جنجال به وجود آید. مردم فلسطین را زیر فشار سخت تری قرار دادند. بدیهی است که مردم فریاد می کشند، قیام می کنند و نسلها بیدار می شوند. (۱) تناقض غرب؛ تلاش برای نجات حیوانات و سکوت در برابر کشتار انسانها امروز، قدرتهای اهریمنی و شیطانی - یعنی همین که شما به آن استکبار می گوئید و مظهرش امریکاست - علیه بشریت و ارزشهای انسانی قیام کرده اند. برای اینها، جان میلیونها انسان اهمیّت ندارد.

شما دیدید که اسرائیل در ظرف پانزده شانزده روز، ده ها هزار نفر را کشت و زخمی و آواره و آشفته کرد و داغهایی آفرید؛ ولی خم به ابروی استکبار جهانی نیامد. همینهایی که وقتی گربه ای داخل چاه فلان خانه می افتد، از روی ریاکاری، دستگاه هایشان را بسیج و پولهایی را خرج می کنند که این گربه را که یک حیوانست، از داخل چاه نجات دهند! یا گاهی اوقات، تظاهر به انسان دوستی می کنند که ماها هم که اینها را خوب می شناسیم، گاهی اوقات واقعاً شک می کنیم که عجب! آیا این همه اظهار دلسوزی راستست؟! این قدر اینها ریاکاری می کنند! (۲)

بی تفاوتی برخی از دولتها و سیاستمداران در برابر کشتار فلسطینیان جای تأسّف عمیقست که برخی از دولتها و سیاستمداران جهانی، از مقولات اخلاقی و قضاوت و جدانی بشری، سخت بیگانه اند. برای آنها قتل عام بیش از ۱۳۵۰ نفر و زخمی کردن حدود ۵۵۰۰ نفر مردم بی سلاح و بسیاری کودک در ظرف ۲۲ روز در غزه، هیچ حساسیتی بر نمی انگیزد؛ قاتلان و مجرمان نه تنها مجازات نمی شوند، که پاداش هم می گیرند. امیّت رژیم سفاک یک امر قدسی که باید در هر حال از آن دفاع کرد به شمار می آید و طرف مظلوم، چه دولتی که با رأی قاطع مردم بر سر کار آمده و چه مردمی

۱-۱. بیانات در دیدار اقشار مختلف مردم از سراسر کشور ۱۸/۰۷/۱۳۷۵

۲-۲. بیانات در دیدار جمع کثیری از کارگران، معلمان و فرهنگیان کشور ۱۲/۰۲/۱۳۷۵

ص: ۱۴۲

که آن دولت را بر سر کار آورده اند، متهم و محکوم می شوند. اینست حکم دیوان سیاستی که با اخلاق و وجدان و فضیلت، نسبتی ندارد و آتش با آن به یک جو نمی رود. این دولتها هنگامی که نفرت عمیق افکار عمومی را از خود مشاهده می کنند، بی آنکه علت آشکار آن را ببینند، به سراغ باز هم سیاست تورزی می روند و این چرخه ی معیوب همچنان ادامه می یابد.

برادران و خواهران عزیز در همه ی جهان اسلام! از تجربه ها درس بگیریم. اَمّت بزرگ ما امروز به برکت بیداری اسلامی، دارای قدرت عظیمی است. کلید حل مشکلات فراوان کشورهای اسلامی، در دست هَمّت و یکپارچگی این مجموعه ی شگرفست و مسأله ی فلسطین، فوریتین مسأله ی جهان اسلامست. (۱)

اتحاد شوم آمریکا و صهیونیسم برای دشمنی با اسلام

درباره ی مسلمانان جهان، آنچه که حقیقتاً مایه ی رنج و تأسّف و در دست، اینست که مسلمانان، امروز به آن چیزی که بیش از همه احتیاج دارند، کمتر توجه می کنند و آن عبارت از بازگشت به اسلام و اتکا به قدرت اسلامی و استحکام پیوند بین مسلمانان و وحدت مسلمینست. علت، اینست که امروز، دشمنان اسلام در مقابل این دین، موضع خشن تر و حتی صریحتری اتخاذ کرده اند. در گذشته هم با اسلام، خیلی دشمنی و ستیزه شده است؛ امّا امروز بیش از همیشه، این دشمنی خشن تر و صریحتر و ستیزه جویانه ترست.

در رأس این دشمنان هم، اتحاد شوم آمریکا و صهیونیسمست. آمریکا به عنوان رأس قدرت استکباری عالم و صهیونیسم به عنوان عامل فساد سیاسی و اخلال در روابط مسلمین با یکدیگر و اخلال در روند حرکت رشد ملتها و کشورهای اسلامی، عمل می کنند. این دو، با هم متحدند. متأسّفانه وضعی که بسیاری از سران کشورهای منطقه ی عربی به خود گرفته اند - و توقع می رفت نسبت به غاصبان فلسطین و در مقابل این تجاوز فاضح و واضح

ص: ۱۴۳

و وقیحانه، موضع صحیحی اتخاذ کنند - وضعی است که مسلمانان را روز به روز در مقابل آن اتحاد شوم، ضعیفتر و خود آن دولتها را هم ضعیفتر و بی پشتوانه تر می کند. چه خوب بود رؤسای کشورهای اسلامی، قدر اسلام را که به آنها قدرت و شخصیت و استقلال و توانایی ایستادگی در مقابل زورگویان را می دهد، می شناختند و می دانستند. متأسفانه، بسیاری از سران مسلمان، قدر این نعمت بزرگ را نمی دانند.

اسلام می تواند به برکت ایمان و تعالیم عالی و نورانی و معارف و احکام مترقی خود، قدرتی را در کشورهای اسلامی به وجود آورد که هیچ کس نتواند به آن ملتها و کشورها زور بگوید و گردن کلفتی کند و چیزی را بر آنها تحمیل نماید. چرا از این قدرت عظیم استفاده نمی کنند؟ (۱)

دوگانگی مطبوعات غربی درباره ی جنایات اسرائیل

البته، وجدان امت اسلامی توفانی شد. حداکثر کوتاهی و تقصیر را در این قضیه مطبوعات غربی کردند. از رادیوی اسرائیل و مطبوعات رژیم صهیونیستی که انتظاری نیست. آنها خودشان قاتلند. از قاتل، توقع نیست که خودش را محکوم کند. ؛ اما مطبوعات دنیای به اصطلاح آزاد، چرا باید اینقدر حق کشی کنند؟! چرا باید اینقدر سکوت کنند و حادثه را کوچک بشمارند؟!

اخیراً یک فرد عرب در امریکا، اسلحه به دست گرفت و به چند نفر حمله کرد و ظاهراً خسارت چندانی هم وارد نیاورد. شما ببینید مطبوعات امریکا، طی چند روز گذشته چه غوغایی به پا کردند! همه ی روزنامه ها و جراید و دیگر رسانه های گروهی غرب، خبر حمله ی یک عرب مسلمان را به سراسر دنیا منعکس و مخابره کردند؛ اما در مقابل آن حادثه ی تلخ، سکوت پیشه کرده اند و اگر هم بیان کنند، کاملاً تحریف شده است. آنها چنین فاجعه آفرینی ای را به یک نفر نسبت می دهند. اینها همه ظلمست. واقعاً کارکنان و گردانندگان مطبوعات در امریکا و دنیای غرب، چقدر باید

۱-۱. بیانات در دیدار اقشار مختلف مردم از سراسر کشور ۱۸/۰۷/۱۳۷۵

متعصب و سنگدل و دور از آزادی ای باشند که ادعایش را می کنند، تا اینطور نسبت به این قضیه، بد و بی اعتنا عمل کنند! (۱)

سکوت قدرتها نسبت به جنایات اسرائیل

قدرتها به چه مناسبت به خودشان اجازه می دهند یک کشور و یک ملت را چنین مورد تعرض و تجاوز قرار دهند؟ این وحشیگری نیست؟ ما تصمیم گرفتیم» از آنها باید پرسید: استدلالتان چیست؟؟ که می گوید عراق را ادب کنیم، مگر شما که هستید؟ در دنیا، شما را چه کسی باید ادب کند؟ اگر شما به خودتان حق می دهید که در مسائل جهانی اینطور وارد شوید و به خیال خودتان، بشوید متولی شورای امت، که مصوبات شورا را به عمل در آورید، با اسرائیل چرا آنگونه اید؟ در مقابل جنایتی که امروز اسرائیل علیه فلسطینیها انجام می دهد، چرا چشمتان را بسته اید؟ (۲)

نکته ی تلخ؛ مظلوم نمایی نسبت به غاصب و ظال منمایی نسبت به مظلوم

درباره ی مسأله ی فلسطین، آنچه بنا دارم عرض کنم این مطلبست که در این قضیه، نکته ی بسیار تلخی وجود دارد. اگر چه همه ی مسائل مربوط به سرزمین فلسطین تلخ است؛ اما این نکته، انصافاً گزنده است که در تبلیغات جهانی، در تمام این چهل و پنج سال که از اشغال فلسطین می گذرد - به خصوص در این یک، دو دهه ی اخیر - سعی شده است نشان داده شود که یهودیانی که آمده اند و فلسطین را گرفته اند، مردمی مظلوم، دارای حق و مورد فشار و تعدی هستند؛ اما اعرابی که تلاش می کنند خانه های خودشان را، پس بگیرند، مردمی خشن و زورگویند: که به موازین پایبند نیستند. در دنیا، تبلیغات امریکایی و صهیونیستی، این دروغ بزرگ و این فریب بی نظیر را به او را ندند که خیلی گزنده و تلخ است. آنها حتی در نشان دادن فیلم و عکس هم، نکات اغوا کننده را رعایت می کنند. مثلاً وقتی می خواهند

۱-۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۲۱ رمضان ۱۴۱۴-۱۳/۱۳۷۲

۲-۲. بیانات در دیدار مسؤولان و کارگزاران نظام، به مناسبت عید مبعث ۰۱/۱۱/۱۳۷۱

ص: ۱۴۵

اعراب را در مجلات یا روزنامه های خودشان نشان دهند، تصاویری انتخاب می کنند که نشانگر یک عده زن و بچه ی مظلوم آواره ی ستم دیده نیست. یا جوانانی را که با ظلم صهیونیستهای ظالم پرپر می شوند و از مواهب دنیا و همه ی خیرات روی زمین محروم شده اند، نشان نمی دهند؛ بلکه یک چهره ی خشن چفیه بسته را نشان می دهند که اسلحه در دست دارد و می گویند: «فلسطینیها اینهایند»

از آن طرف، وقتی صهیونیستها و یهودیان روسی می خواستند به فلسطین مهاجرت کنند، نمی گفتند: اینها غاصبند؛ اینها اهل فلسطین نیستند که به آنجا می روند؛ اینها اهل روسیه اند، اهل اوکراینند، اهل کشورهای اروپایی و اهل امریکایند که هر کدام در سرزمین خود، جایی، مکانی، خان های، ثروتی، پولی و زندگی ای دارند؛ با این حال به فلسطین می روند تا حق یک فلسطینی را بگیرند، خانه ی او را صاحب شوند، ثروت و سرزمین او را غصب کنند و امکان تشکیل خانواده را از او بگیرند. این را که نمی گفتند.

مضاف بر این، عوامل صهیونیست و امریکایی، در رسانه های خود، تصاویر یک عده زن و بچه ی یهودی را با حال خستگی نشان می دهند که مردم دنیا بگویند: عجب! چرا این عربها با این بیچاره های مظلوم، چنین رفتار می کنند اینها مظاهر استکبار جهانی است. نظام نوینی که امریکاییها می گویند: یعنی این. یعنی کاری کنند که همه ی دنیا، آنطور که آنها می خواهند فکر کنند و حقایق را وارونه بفهمند! قضیه ی فلسطین از قضایایی است که من، نظیری به این شکل، برای آن در تاریخ سراغ ندارم. چگونه می توان ملتی را از کشور و سرزمین خودش بیرون کرد؟

فرض کنید رژیم عراق، عده ای را از کشور خودش بیرون کرد - مثلاً جمعیتی در حدود یک تا دو میلیون نفر را - اما این که یک ملت را به طور کامل از سرزمین خودشان بیرون کنند؛ اسم آنها را از روی سرزمینشان بردارند و هویت آن سرزمین را در جغرافیا و تاریخ از بین ببرند، چنین چیزی اُتفاق نیفتاده است. اگر بنا بود این عمل در مورد یک کشور غیر اسلامی انجام گیرد، قدرتمندان اروپایی چه می کردند؟ اگر بنا بود این عمل در غیر این منطقه ی حساس، که منطقه ی اسلامی است،

انجام گیرد، قدرتمندان عالم چه می کردند؟ (۱)

این، وضع رفتار استکبار خبری با قضیه ی صهیونیسم و غضب فلسطینست. به نظر من، گزنده ترین حوادث فلسطین، اینست که واقعیتها چنین وارونه شده است و معکوس نشان داده می شود.

حقیقت قضیه، اینست که ملتی را از خانه و زندگی خود آواره کرده اند و این ملت حق دارد برگردد و خانه ی خودش را، پس بگیرد. این مبارزه، مبارز های ح قطلبانه است. امریکا، این مبارزه را «تروریسم» می نامد؛ اما خباث صهیونیستها نسبت به مبارزین فلسطینی را تروریسم نمی داند!

بینید در ذهن و عمل کسانی که امروز مُدعی شبنانی بشریت و رهبری دنیا هستند، چقدر حقایق، وارونه شده است! بینید چقدر از حقیقت و انسانیت دورند! بینید این سیاست، چه اندازه غیر انسانی است! صهیونیستها وارد کشور لبنان می شوند و انسان والا و شایست های مثل سید عباس موسوی را به شهادت می رسانند. تنها خود او را هم نمی کشند؛ بلکه زن و کودک او را هم می کشند، بی آنکه آنها در میدان جنگ بوده باشند. آنها در اتومبیل بودند و در جاده ای تردد می کردند. امریکاییها این جنایت را محکوم نمی کنند! پس معلوم می شود که شما طرفدار ظلمید. چرا این را انکار می کنید؟ شما طرفدار خباثتید، طرفدار تجاوزید، طرفدار ترورید. ترور از این بالاتر و واضحتر نیست. از آن طرف، هنگامی که چند جوان فلسطینی که فلسطین خانه ی آنهاست، بر می خیزند و با فداکاری، اقدامی علیه دولت غاصب صهیونیستی انجام می دهند، می گویند:

«حرکتی تروریستی است»

شما به چه حقی اسمگذاری وارونه می کنید و خودتان را محق می دانید...؟! شما بینید عملی را که امروز صهیونیستها انجام می دهند و مورد تأیید امریکاست. کدام حرکت تروریستی، از این خشن تر و ظالمانه ترست؟! بعضاً در گزارشهای خبری تلویزیون می بینیم که در کشوری، مردم جنجالی می کنند و پلیس آن کشور در مقابل آنها با خشونت رفتار می کند. منظره هایی چنین، در بسیاری از کشورها دیده می شود؛ اما در هیچ کشوری برخورد پلیس با

ص: ۱۴۷

مردم، به خشونت، خباثت و عصبانیت مقابله ی صهیونیستها با مردم فلسطین نیست. این در حالی است که پلیس حمله کننده به مردم فلسطین، بیگانه است و جوانی که پلیس او را گرفته و آنطور با خشونت کتکش می زند، صاحبخانه است! (۱)

توطئه ی بزرگ، اینست که در قضیه ی فلسطین، حقیقت را واژگونه جلوه دادند. آن کسی که برای مسأله ی فلسطین - یعنی برای خانه ی خود، برای حقّ انسانی و حقّ ملیّ خود - اقدامی می کند، در عرف مطبوعات استکباری دنیا و دستگاه تبلیغاتی وابسته به استکبار و صهیونیسم، تروریست معرفی می شود! مصیبت بزرگ آنست که این مصائب را، با قبول و تأیید دنیای متمدن، بر سر یک ملت می آورند! دنیای به اصطلاح متمدن، دنیای به اصطلاح طرفدار حقوق بشر، در طرف آن کسانی ایستاده است که این همه حقوق انسانی و الهی و مشروع یک ملت را ندیده گرفته اند.

صهیونیستها آمدند خانه ی فلسطینیها را غصب کردند؛ آنها را از اولترین حقوقشان محروم کردند؛ در خاک آنها، دولتی را علیه آنها به وجود آوردند و امروز دنیای به اصطلاح متمدن - امریکا و بلندگوهای استکباری - به جای این که در جهت آن ملّتی که مظلوم واقع شده است، قرار بگیرند، در طرف آن دستگاهی قرار می گیرند که این ستمها را در طول آن چهل و پنج سال کرده است! واقعاً چه مصیبتی از این بالاتر؟! ما هیچ ظلمی با این عظمت سراغ نداریم. به یک ملت با چنین حجم عظیمی ظلم کنند و آن وقت اگر آن ملت از روی ناچاری حرکت و اقدامی بکند، آن اقدام را به عنوان تروریسم و به عنوان اعمال خشونت بکوبند!

امروز وضع سیاست استکباری دنیا، اینست. امروز دستگاه های زر و زور در دنیا دست به دست هم داده اند تا حقوق ملت فلسطین را تضییع کنند؛ سعی می کنند جنبه ی انسانی این قضیه را به کلی ندیده بگیرند؛ بلکه بالعکس وانمود کنند. (۲)

...آمریکا از دمکراسی حرف زد، از اعتبار رأی ملتها حرف زد؛ اما در

۱-۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۳۷۱/۰۱/۰۷

۲-۲. سخنرانی در دیدار شرکت کنندگان در کنفرانس بین المللی حمایت از انقلاب اسلامی مردم فلسطین ۲۷/۰۷/۱۳۷۰

فلسطین، آراء مردم که دولتی را انتخاب کرده بودند، ندیده گرفت، به هیچ گرفت، اعتنایی به آن نکرد. این چه نتیجه ای در ذهن مردم می بخشد؟

معلومست. در مورد حقوق ملت فلسطین، یعنی ملتی که ده ها سالست از خانه ی خود، از میهن خود با یک روش خشونت آمیز و خشن و ظالمانه رانده شده است - این را که همه می دانند، این که تاریخ ناشناخت های نیست، مربوط به شصت سال قبلست. ملت فلسطین با این وضعیت، از حقوق خود محروم، آواره ی در کشورهای مختلف - آمریکا نه فقط نسبت به حقوق اینها هیچ گونه توجهی نکرد، از آنها حمایتی نکرد، بلکه به عکس، از رژیم غاصب صد در صد حمایت کرد و اگر فلسطینیهای مظلوم در صدد بر آمدند اعتراضی بکنند، آن اعتراض را اخلاکگری و کارهای شیرانه معرفی کرد. این چه جور درست خواهد شد؟ (۱)

رفتار دوگانه ی استکبار در برخورد با تروریسم

تروریسم صهیونیستی دولت جعلی و دروغین اسرائیل، بیش از پنجاه سالست که مردم فلسطین را تحت فشار قرار می دهد، زیر لگدهای چکمه پوشان صهیونیستی آنها را له می کند، علناً و صریحاً خانه ها را خراب می کند، مردم را می کشد، جوانان را نابود می کند، مردان را دستگیر می کند و به زنان اذلال و اهانت می کند.

این تروریسم واضحی است که خود اسرائیلیها هم منکر آن نیستند و می گویند:

ما ترور می کنیم.

این آقا این را ندیده می گیرد؛ آنوقت جوان فلسطینی که برای دفاع از شرف خود، برای دفاع از خانه ی خود، برای مقابله ی کوچکی در مقابل متجاوز، اقدام خشم آلودی می کند، این را می گوید تروریسم فلسطینی! طرفداری آنها از نهضت ضد تروریسم، اینست! معنای تروریسم در منطق اینها، اینست! ملتهای منطقه سرشار از نفرت امریکا و زایده ی اروپایی امریکا، یعنی انگلیسند. مخصوص ملت ما نیست؛ همه ی ملتهای منطقه از اینها متنفرند. این نفرت را خود آنها به وجود آورده اند. کسانی که به حقوق و استقلال و عزت و ناموس و مرزهای ملتها تعرض

می کنند، خودشان این ملتها را از نفرت خودشان پُر می کنند. چرا گله مندند از این که از آنها متنفرند؟ بله؛ ما از شما متنفریم. (۱)

... دولت امریکا با همه ی ادعاهای دهان پرکنی که تبلیغات و رسانه های وابسته به او به طور دائم در زمینه ی لزوم رهبری جهان و حقوق بشر و غیرذلک بر زبان می آورند، پشت سر دولت اسرائیل ایستاده است. واقعاً انسان از تصوّر وقاحت و بیشرمی بعضی از دولتمردان مستکبر عالم به تعجب وادار می شود! این را دفاع از عدالت می دانند؛ کسانی که معنای عدالت را نمی فهمند. دولت امریکا معنای عدالت را درک نمی کند. کدام کار اینها با عدالت همراه بوده است؟ این جنایات را یک جنگ عادلانه و جنگ با تروریسم به حساب می آورند؛ در حالی که از فجیعترین کارهای تروریستی آشکارا دفاع می کنند. واقعاً پیشانی بشریت از شرم عرق می کند. (۲)

... نمونه ی دیگر، فلسطین اشغالی است. امروز جلو چشم مردم دنیا، اسرائیلیها غضب می کنند، زندان می کنند، شکنجه می کنند، محکوم می کنند، تبعید می کنند، بمباران می کنند و دنیا هم هیچ نمی گوید! عجیب تر این که، دنیای استکبار، به آن مظلومها تشر می زند که «چرا دفاع می کنید» دنیای استکبار، یعنی در درجه ی اول امریکا، که از همه شریرتر و خبیثترست و بعد هم آنهایی که دنباله رو امریکا هستند.

... دنیای استکبار، به جای این که به آن غاصب بگوید: «چرا غضب کردی» به دفاع کنندگان از خانه ی خودشان می گوید «!؟ چرا شما دفاع می کنید» بینید واقعاً چه نظام نوین پلیدی بر دنیا حاکمست! این نظم نوین جهانی که می گفتند: همینست؟! فرض کنید فرد گردن کلفت زورگویی، وارد خانه ی یک عده بچه ی یتیم می شود؛ خانه را می گیرد؛ اثاث را می گیرد؛ آذوقه را می گیرد؛ اتاقهای راحت را می گیرد؛ فضای خانه را اشغال می کند و بچه ها را در انباری خانه، حبس می کند و یا محدودیتی برایشان ایجاد می کند. بچه ها هم اگر فرصتی پیش آید، فریادی می زنند و می گویند: «چرا» فرد غاصب

۱-۱. بیانات در دیدار جوانان اهواز ۰۸/۰۵/۱۳۸۲

۲-۲. بیانات در دیدار گروه کثیری از کارگران و معلمان به مناسبت روز کارگر و هفته ی معلم ۱۱/۰۲/۱۳۸۱

ص: ۱۵۰

زورگو فوراً آخم می کند که شما هم که هم هاش دم از مبارزه می زنید! صلح کجا رفت؟! دنبال صلح باشید. چقدر شما بد اخلاقید؟! (۱)

حقوق یک ملت در مقابل پای مهاجرین صهیونیست که وارد فلسطین اشغالی شدند، قربانی شد. در طول قریب پنجاه سالی که از عمر این دولت جعلی می گذرد، دائماً سرکوب و قتل نفس و دروغ و فریب و تجاوز و حمله به انسانها و بیگناهان، مایه ی حیات و تداوم زندگی آن بوده است.

اسرائیل، اینست. آن وقت رئیس جمهور امریکا - که واقعاً انسان تعجب می کند - خجالت نمی کشد و روز روشن در مقابل افکار عمومی دنیا می ایستد و با صدای بلند می گوید که ما می خواهیم برای جلوگیری از تروریسم، با اسرائیل همکاری کنیم!

واقعاً انسان تعجب می کند که اسم این موضعگیری چیست؟؟ این، اسمش غفلت و بی انصافی و استکبار و زورگویی است. معنای این حرف چیست؟؟ الان هم خطرناکترین و پلیدترین تروریستهای عالم، همین کسانی هستند که در رأس قدرت کشور فلسطین اشغال شده ی مظلوم قرار دارند. شما می خواهید در مقابل تروریسم و تروریستها با اینها همکاری کنید؟! کدام تروریستها؟ آن کسانی که از وطن خود آواره شده اند و بعد از سالهای متمادی، در اثر فشارها به جان آمده اند و دستی از آستین در می آورند و مشتی گره می کنند و فریاد می کشند تروریستند؟!

...من همیشه به کسانی که احساس ضعف می کردند، می گفتم: چرا شما فریب تبلیغات را بخورید؟ چرا باید خیال کنید که وقتی امریکا از حقوق بشر می گوید، واقعاً نگران ضایع شدن حقوق بشر در ایرانست؟ آنها برای بشر دل نمی سوزانند. آنها خودشان بزرگترین نقض کنندگان حقوق بشرند. آنها کسانی هستند که در روز روشن، هشتاد نفر آدم را در یکی از شهرهای امریکا، زنده زنده، در یک خانه سوزاندند و خم به ابروشان نیامد. آنها به بشر و حقوق بشر چه کار دارند؟ حقوق بشر را چه می شناسند؟ (۲)

تروریسم پدیده ای تازه و محصول دورانهای اخیر نیست؛ ولی پیدایش

۱- ۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه در دانشگاه تهران ۲۹/۱۱/۱۳۷۲

۲- ۲. بیانات در دیدار مردم مشهد و زائران حضرت علی بن موسی الرضا عَلَیْهِ السَّلَام در صحن حضرت امام خمینی (ره)

سلاحهای هولناک و آسان شدن کشتارهای جمعی و فاجعه بار، این پدیده‌ی زشت را صدها برابر مهیتر و خطرناکتر کرده است.

نکته‌ی مهم و تکانه‌دهنده‌ی دیگر، محاسبات شیطانی قدرتهای مسلطی است که بهره برداری از تروریسم را به مثابه‌ی ایزاری برای رسیدن به هدفهای نامشروع، وارد چرخه‌ی سیاستها و برنامه ریزیهای خود کرده اند. حافظه‌ی تاریخی ملت‌های منطقه‌ی ما هرگز فراموش نخواهد کرد که دولتهای استعمارگر چگونه برای غصب فلسطین و فراری دادن ملت مظلوم آن از خانه و کاشانه‌ی خود، گروه‌های تروریستی جزّاری مانند آژانس بین‌المللی صهیونیزم و بیش از ده گروه مشابه دیگر را سازماندهی کردند و فاجعه‌ی دیرپاسین و نظائر آن را پدید آوردند.

رژیم صهیونیستی از آغاز پیدایش خود تا امروز نیز علناً به رفتارهای تروریستی در درون و بیرون فلسطین ادامه داده و بیش‌مانه آنها را اعلام هم کرده است. سردمداران قبلی و کنونی رژیم صهیونیستی، آشکارا به تاریخ تروریستی خود و حتی در مواردی به شرکت خود در عملیات ترور، افتخار می‌کنند.

... امریکا و دولتهای اروپایی دنباله رو آن، در همین حال، گروه‌های مبارز فلسطینی را که به مبارزه‌ی مظلومانه برای نجات سرزمین خود مشغولند، تروریست می‌نامند. این تعریف اغواگر از تروریسم، یکی از پایه‌های اصلی مشکل تروریسم در جهان کنونی است.

در نظر سردمداران نظام سلطه، تروریسم عبارتست از هر آنچه منافع نامشروع آنان را تهدید کند. آنان مبارزانی را که از حق مشروع خود در مقابله با اشغالگر و مداخله‌گر استفاده می‌کنند، تروریست می‌دانند؛ ولی هسته‌های خبیث و مزدور خود را که بلای جان و امتیّت مردم بی‌گناه اند، تروریست نمی‌شناسند.

یکی از کارهای اساسی نشست (۱) کنونی شما می‌تواند تعریف روشن و دقیق از تروریسم باشد. (۲)

۱-۱. همایش بین‌المللی مبارزه جهانی با تروریسم

۲-۲. پیام به همایش بین‌المللی مبارزه جهانی با تروریسم ۳/۰۴/۱۳۹۰

ص: ۱۵۲

تبدیل فلسطینیان به تروریست و اسرائیل به مدافع، در نظر آمریکا همین رئیس جمهور امریکا از حرکات حکومت غاصب اسرائیل دفاع کرده و می گوید اسرائیل از خودش دفاع می کند! اسرائیل این کشتارها را انجام می دهد و او می گوید اسرائیل از خودش دفاع می کند و کار او را مبارزه با تروریسم به حساب می آورد!

آیا کشتن زن و کودک و جوان و خراب کردن خانه های گلی فلسطینیان با بولدوزر، دفاع از خودست؟! آن کسی که از خود دفاع می کند ملت فلسطینست. آن کسی که از جور و ستم غاصب اشغالگر به جان آمده است، همین زن و مرد فلسطینی است که دیگر قدرت تحملش را از دست داده و راه چاره را در این دانسته که به صحنه بیاید. کی حاضرست جوانش برود در یک واقعه ی خونین و یک ساعت دیگر به قتل برسد؟!

اینست که یک مادر، جوان خودش را در آغوش می گیرد، می بوسد؛ اما گریه نمی کند. می گوید من این را می فرستم. ببینید شما بر سر این مادر چه آورده اید؟! شما ببینید بر سر این ملت چه آورده اید که حاضرست به این نحو جوانش را به میدان بفرستد و می گوید اگر صد جوان هم داشته باشم می فرستم که این گونه کشته شوند. شما با این ملت چه کرده اید که یک دختر هفده، هجده ساله حاضرست به خودش بمب ببندد، در بین دشمنان صهیونیست برود و خودش را از بین ببرد که آنها از بین بروند. شما همه ی راه ها را جلو اینها بسته اید. آن وقت می گوید دولت اسرائیل از خودش دفاع می کند! دفاع، اینست؟! این حرف منطقی است؟ این حرف شایسته ی یک رئیس جمهورست؟ این حرف شایسته ی آن دولتی است که خودش را رهبر دنیا می داند و می گوید همه ی دنیا باید از من اطاعت کنند؟ مردم دنیا بیایند از این برهان سخیف و از این منطق ضعیف پشتیبانی و اطاعت کنند؟ یک ملت را تحقیر کرده اید، با حيله و خشونت خانه اش را از او گرفته اید، زندگیش را تباہ و سیاه کرده اید، روزانه او را تحقیر می کنید، از این شهر به آن شهر که می رود، در خانه ی خود و در کشور خود باید به وسیله ی بیگانه ها کنترل شود. یک وقت اگر هجوم بیاورند یکی را بکشند، هیأت دولتشان می نشیند تصویب می کند که این آدمها را هر جا دیدید ترور کنید! دنیا چنین چیزی را دیگر کجا سراغ دارد، غیر از این صهیونیستها؟ آن وقت به این ملت

می گوید تروریست و در دفاع از این تروریستهای وقیح و درنده و مفتضح می گوید: از خودشان دفاع می کنند. آیا می شود دولت امریکا موضعی بدتر از این بگیرد؟ اقدام اسرائیل هم با همین تأییدهای امریکا شروع شد. اگر امریکا تأیید نمی کرد، اگر چراغ سبز نشان نمی داد، اگر قول حمایت نمی داد، اینها جرأت نمی کردند اینطور وارد شوند. پشتشان به حمایتهای بی منطق امریکا گرمست، لذا این همه جنایت می کنند. بنا بر این امریکا در همه ی جنایاتی که امروز در فلسطین ائتفاقی می افتد، شریک جرمست.

توجه کنید! انتفاضه ی ملت فلسطین، قیام یک ملتست. ملت فلسطین دست خود را از آستین بیرون آورده است؛ این را به گردن این و آن نیندازید. یک ملت قیام کرده، شرف او و عزت او و هویت و آگاهی او، او را به میدان کشانده، حال به اینها می گوید تروریست؟! اینها تروریستند؟! اگر دولت اسرائیل ادعا می کند که با یک گروه معدود مواجه است، پس چرا وارد خانه ی مردم می شوند؟ چرا خانه ها را ویران می کنند و چرا در کوچه و بازار این همه جنایت می آفرینند؟ بروید با همان گروه معدود روبرو شوید. زن و بچه ی مردم چه گناهی کرده اند؟ منطق غلط اندر غلط، مُقَدِّمات غلط، استنتاج غلط؛ آن وقت چنان حرفهایی را یک رئیس جمهور جلو چشم مردم دنیا بر زبان می آورد و برای خالی نبودن عریضه هم این دولت و آن دولت - جمهوری اسلامی، عراق، سوریه و دیگران - را متهم می کند. این ادعاها امریکا را در چشم مردم جهان منفور می کند؛ اینها توجه ندارند. (۱)

درک غلط مسئولان آمریکا از مفهوم تروریسم

مطلب بعدی، اینست که در ذهن مسئولان امریکا، مفهوم تروریسم، مفهوم غلطی است. آنها تروریسم را بد معنا می کنند؛ به گونه ای معنا می کنند که کشتار دسته جمعی و قتل عام مردم صبرا و شتیلا - که دو اردوگاه فلسطینی بودند - در یک شب به دستور همین کسی که امروز در رأس حکومت غاصب صهیونیستی است، تروریسم به حساب نمی آید!

چند سال قبل از این، گروه زیادی از مردم قانای لبنان جلوی دفتر نمایندگی سازمان ملل در این کشور برای شکایت جمع شده بودند؛ اما هلیکوپترهای اسرائیلی آمدند و چند صد نفر آدم را - که در میانشان زن بود، مرد بود، بچه بود، گرسنه بود، تشنه بود - به رگبار بستند و همه را کشتند! امریکاییها این را تروریسم نمی دانند! بارها به لبنان آمده اند و افرادی را ربوده اند و یا کشته اند؛ اما هیچکدام از اینها مصداق تروریسم نیست! دولت غاصب صهیونیستی در یکی دو ماه پیش رسماً تصویب کرد که باید عناصری از فلسطینها ترور شوند - حتی اسم ترور را آوردند - ترور هم کردند؛ ماشینشان را منفجر کردند و افراد متعددی را کشتند؛ اما هیچکدام از اینها مصداق تروریسم نیست؛ ولی مردم فلسطین که برای دفاع از سرزمین و استنقاذ حق پامال شده ی خودشان قیام می کنند، فریاد می کشند و سنگ در دست دارند، اسلحه هم ندارند، تروریستند! منطق امریکاییها، اینست. این منطق غلطی است و دنیا آن را قبول نمی کند. (۱)

حمایت آمریکا از تروریسم دولتی اسرائیل

از سوی دیگر در چند روز اخیر، چنین تهاجمی را همدست امریکا یعنی دولت غاصب صهیونیستی در شهرهای فلسطین علیه مردم مسلمان این سرزمین به راه انداخته است و با تانک و هواپیما و چرخبال و ناوچه ی جنگی، به خانه های بی دفاع مردم، غیر نظامیان، کودکان، مدرسه ها و بیمارستانها حمله کرده است. اوضاع عجیبی است! امت اسلامی باید خیلی زود استنتاج کند و از این غفلت خارج شود. گوشه گوشه ی دنیای اسلام مورد تهاجمست. آقایان مژده هم می دهند که ما به اینجا اکتفا نخواهیم کرد؛ به بعضی کشورهای دیگر هم حمله می کنیم! اسم عراق و سومالی را می آورند. بناست دنیای اسلام مورد تهاجم کسانی باشد که به نام مبارزه با تروریسم، وارد میدان های گوناگونی می شوند تا منافع خود را تأمین کنند و با بزرگترین دستگاه تروریستی عالم - یعنی حکومت صهیونیستی - نه فقط

مبارزه نمی کنند، بلکه از آن پشتیبانی نیز می کنند. اگر حمله کردن با تانک به خانه های مردم، تروریسم نیست، پس تروریسم چیست؟؟! اگر موشکباران خانه های مردم به وسیله ی هواپیماهای اف - ۱۶ و چرخبالهای جنگی، تروریسم نیست، پس تروریسم چیست؟؟! به هر حال این دو مسأله، مسائل بسیار مهمی است و من راجع به هر کدام چند جمله ای عرض می کنم. (۱)

دوگانگی آمریکا در مبارزه با تروریسم

البته هیچ کس نمی تواند شرکت دولت امریکا را در مسؤولیت این جنایات انکار کند. امریکاییها با شعار مبارزه با تروریسم، به ملت افغانستان حمله کردند. در افغانستان چند نفر را به عنوان تروریست معرفی کردند؛ اما با ترور مردم فلسطین و حملات وحشیانه علیه آنها، نه فقط مخالفت نکردند؛ بلکه تأیید هم کردند! واقعاً برای مردم و افکار عمومی دنیا، بسیار مایه ی عبرتست. اینها چه می گویند؟؛ چطور رویشان می شود دم از حقوق بشر و آزادی و حقوق ملتها بزنند؟! با ملتی در خانه ی خودش، این گونه رفتار خشن و سبعمانه و بی رحمانه ای بشود؛ اما نه فقط مخالفتی صورت نگیرد، بلکه همراهی هم بشود! متأسفانه هم دولت امریکا و هم دولت انگلیس، در مقابل افکار عمومی، بسیار بد امتحان دادند. به نظر من مسؤولان امریکا، ملت امریکا را در تاریخ شرمنده کردند؛ مسؤولان انگلیس، ملت انگلیس را در تاریخ منفعل و شرمنده و خجالت زده کردند. اینها در رأس حکومتها و ملتهایی قرار دارند و با این همه ادعا، در مقابل این جنایت عظیم بشری حتی بی تفاوت نمی مانند؛ بلکه حمایت هم می کنند! (۲)

بزرگترین ظلم؛ تروریست معرفی کردن ملت مظلوم فلسطین

این ملت مظلوم اگر از خود دفاع کند، اگر داد بکشد، اگر دنیای اسلام را به کمک بخواهد، تروریستست؟! رژیم صهیونیست، اعمال تروریستی را

۱- ۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی ۲۱ رمضان ۱۳۸۰/۰۹/۱۶

۲- ۲. همان

با زشتی و وقاحت هر چه بیشتر، روز به روز شدیدتر انجام می دهد. چشمان خود را روی اعمال او می بندند؛ ولی این ملت مظلوم را تروریست معرفی می کنند! این بزرگترین ظلمی است که صورت می گیرد. دنیای اسلام باید به خود بیاید و احساس وظیفه کند. (۱)

انتشار ناامیدی درباره ی آینده ی انتفاضه توسط رسانه های غربی

آنچه که ما امروز احتیاج داریم، اینست که کسانی که مشغول مبارزه هستند، روحیه پیدا کنند و بدانند آینده ی آنها امید بخش است. متأسفانه گاهی عکس این دیده می شود. دستگاه های تبلیغاتی غرب تلاش می کنند تا این امید را در هم بشکنند. در همین ماه های اخیر که انتفاضه حداکثر احتیاج را به حمایت و کمک داشت، دیده شد که در دنیای اسلام بعضی از قلمها به مطالبی کشانده شد که برای انتفاضه سم بود. از ناتوانی و ضعف انتفاضه حرف زدند؛ اینها سمست. معنای این مطالب، اینست که ملت فلسطین هیچ راهی جز تسلیم و به خاک افتادن در مقابل صهیونیستها ندارد. (۲)

اسرائیل؛ سگ زنجیری دولت امریکا

حادثه ی اخیری که به وسیله ی امریکا و اسرائیل - که در حکم سگ زنجیری دولت امریکاست - بر سر قضیه ی آرژانتین پیش آمد، نمونه ای از این دشمنیهاست. البته برای ما این گونه تبلیغات، تازگی و اهمیّت ندارد. (۳) این سگهای دست آموز امریکا، این اسرائیلیهای بدتر از حیوان، آن همه فاجعه ی فصاحت بار را در فلسطین اشغالی انجام می دهند؛ ولی در دنیا هیچ انعکاسی پیدا نمی کند؛ چون طرفها مسلمانند. این، همان دنیایی است که سی یا چهل سال بعد از سقوط آلمان هیتلری، تعقیب کسانی را شروع کرد که

۱- ۱. بیانات در خطبه های نماز عید سعید فطر ۲۵/۰۹/۱۳۸۰

۲- ۲. بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار شرکت کنندگان در همایش بین المللی رسانه های جهان اسلام حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۱۱/۱۱/۱۳۸۰

۳- ۳. بیانات در دیدار کارگزاران و مسؤولان نظام و مهمانان کنفرانس وحدت اسلامی ۰۴/۰۶/۱۳۷۳

ص: ۱۵۷

گفته شده بود تعدادی یهودی را کشته یا شکنجه کرده اند!؛ شاید حتی آنچه که واقع شده بود، خیلی کمتر از آن چیزی بود که گفته هم می شد. (۱) خواسته ی امریکا و اسرائیل فقط تسلیم شدن فلسطینیها البته امریکا و اسرائیل هم به چیزی کمتر از تسلیم مطلق فکر نمی کنند؛ امّا آنها دشمنند و البته اشتباه می کنند. این چیزی است که پیش نخواهد آمد. آنها جز به تسلیم مطلق از طرف فلسطینیها قانع نیستند؛ رفتار آنها با طرف فلسطینی، یک بار دیگر این را ثابت کرد. آنها حاضر نیستند هیچ امتیازی به طرف فلسطینی بدهند. آنها می خواهند از طرف فلسطینی هم به عنوان یک ابزار برای نابود کردن انتفاضه ی فلسطین استفاده کنند. به کمتر از این قانع نیستند. (۲)

منافع اسرائیل؛ خط قرمز آزادی در غرب

ما سالها قبل جمله ای را شنیده بودیم - تکرار می کردند - آن جمله این بود که «ای آزادی! به نام تو چه جنایتها که انجام نمی گیرد» امروز دشمنان ما مصداق همین جمله را تحقق می بخشند. حالا امریکا طرفدار آزادی ما شده است؛ آزادی بیان ما! مگر شما نبودید که در این مملکت، سالهای متمادی از رژیم وابسته و فاسد پهلوی حمایت کردید؟! در حالی که در آن رژیم، کسی جرأت نداشت یک کلمه بر زبان جاری کند! من سالهای متمادی در همین شهر مشهد، در همین حوزه ی علمیه، در همین کوچه و خیابان و با همین مردم، در مبارزات دوران طاغوت بودم. اجازه نمی دادند یک روحانی در آن روز به مناسبت مسائل دینی، کمترین اشار های به غصب سرزمینهای فلسطین

۱- ۱. سخنرانی در دیدار خانواده های معظم شهدا و جانبازان شهرهای خوی، بندر گناوه و استانهای مازندران و آذربایجان غربی، گروه هایی از دانشجویان، جمعی از مهاجران جنگ تحمیلی، کشاورزان و مسؤولان هیأتها ی هفت نفره ی واگذاری زمین
۰۲/۰۳/۱۳۶۹

۲- ۲. بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار شرکت کنندگان در همایش بین المللی رسانه های جهان اسلام حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۱۱/۱۱/۱۳۸۰

به وسیله ی صهیونیستها کند! این کشور، این گونه بود! بله، هم مرگ بر اسرائیل، هم مرگ بر آن کسانی که از اسرائیل حمایت می کنند و هم کسانی که سالهای متمادی اجازه نمی دادند یک کلمه راجع به صهیونیستها گفته شود! امروز در کشورهای غربی، روزنامه ها اجازه ندارند راجع به صهیونیستها بدگویی کنند! یک نفر در کتابی می نویسد یهودیها در مورد کشتار خودشان به وسیله ی هیتلر در جنگ بین الملل دوّم، بزرگنمایی کردند آن وقت این کتاب را که توقیف می کنند هیچ، نویسنده ی کتاب را هم به پای میز محاکمه می کشانند! خودشان امروز نسبت به آزادی، اینطور عمل می کنند! (۱)

روزنامه ها در غرب آزادند و همه چیز می نویسند؛ اما روزنامه ها در غرب متعلق به چه کسانی هستند؟ مگر متعلق به مردم ند؟! این که امر واضحی است؛ بروند نگاه کنند. شما در همه ی اروپا و امریکایک روزنامه ی قابل ذکر نشان دهید که متعلق به سرمایه داران نباشد! پس روزنامه که آزادست، یعنی آزادی سرمایه دار که حرف خودش را بزند؛ هر کس را می خواهد، خراب کند؛ هر کس را می خواهد، بزرگ کند؛ به هر طرف می خواهد، افکار عمومی را بکشد! این که آزادی نشد.

اگر یک نفر پیدا شد و علیه صهیونیسم حرف زد - مثل آن آقای فرانسوی (۲) که چند جلد کتاب علیه صهیونیستها نوشت و گفت: این که می گویند: یهودیان را در کوره های آدم سوزی سوزانند، واقعیت ندارد - طور دیگری با او رفتار می کنند! اگر کسی وابسته ی به سرمایه داران و مراکز قدرت سرمایه داری نباشد، نه حرفش زده می شود، نه صدایش به گوش کسی می رسد و نه آزادی بیان دارد! (۳)

دخالت آمریکا موجب کورتر شدن گره مسأله ی فلسطین

امنیت این منطقه باید به وسیله ی دولتهای این منطقه تأمین شود. همچنانی که دخالت آمریکا در قضیه ی فلسطین موجب گره خوردن هر چه بیشتر این

۱ - ۱. بیانات در دیدار مردم مشهد و زائران حضرت عل یب موسی الرضا عَلَیْهِ السَّلَام در صحن حضرت امام خمینی (ره)

۰۱/۰۱/۱۳۷۸

۲-۲. روزه گارودی

۳-۳. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۲۳/۰۲/۱۳۷۹

قضیه است.

گره ی مسأله ی فلسطین با دخالت آمریکاییها باز نمی شود؛ کورتر می شود. هر چه آمریکاییها در این قضیه دخالت کنند، گره را کورتر می کنند. ملت فلسطین، ملت بیداری است؛ ملت آزاده ای است؛ ملت روشنفکری است. دولتی انتخاب کرده است، بگذارید آن دولت با پشتیبانی آن ملت کارهای خودش را بکند. دخالت آنها، آن هم دخالت یکجانبه، زورگویانه، به نفع رژیم غاصب صهیونیستی، هر چه می گذرد، ماجرای فلسطین را دشوارتر می کند. البته این مسائل حل خواهد شد. هم مسأله ی عراق حل خواهد شد، هم مسأله ی فلسطین حل خواهد شد؛ امّا آن روزی حل خواهد شد که با حل این مسائل، از حیثیت و هویت و موجودیت استکبار آمریکایی هم دیگر چیزی باقی نخواهد ماند. (۱)

شیاطین صهیونیست؛ وسوسه گر سردمداران دولت امریکا

... آن طوری که من احساس می کنم، شیاطین صهیونیست، حتّی سردمداران دولت امریکا را هم وسوسه می کنند و به یک معنا، آنها هم در بعضی از موارد، عامل اینها هستند. امروز احساس می شود، برای تعرّض و مقابله و خباثت و دشمنی علیه ملت ایران و جمهوری اسلامی، وسوسه ی تند و شدیدی، از طرف شیاطین صهیونیست، نسبت به سردمداران دولت امریکا وجود دارد؛ لیکن تجربه ی گذشته، در مقابل روی ما و روی آنهاست. (۲)

آرزوی همیشگی استکبار؛ قربانی کردن آرمان فلسطین پیش پای صهیونیستها

بینید امروز درباره ی فلسطین چه می کنند و چه خوابی برای این ملت و در حقیقت برای منطقه دیده اند. این هم تا حدود زیادی ناشی از همان حوادث یک سال اخیرست.

۱-۱. بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار عمومی مردم لار ۱۳۸۷/۰۲/۱۹

۲-۲. بیانات در دیدار جمع کثیری از بسیجیان سراسر کشور ۱۳۷۵/۰۸/۳۰

امریکا همین که توانست در این منطقه با تانک و توپ و ناو جنگی و بمباران و این گونه وسایل، یک قدرت عربده جویانه برای خود دست و پا کند، فوراً سراغ قضیه ی اصلی منطقه یعنی قضیه ی فلسطین رفت و به طمع افتاد و چنین تصور کرد که چون دولتهای ضعیف النفس منطقه، خودشان را مدیون و زیر بار مَنّت او می دانند زیرا خطر رژیم عراق را از آنها دفع کرده است وقت آنست که در این میان استفاده کند و آرزوی همیشگی استکبار در این سالهای اخیر را تحقّق ببخشد. آن آرزو چیست؟؟ آن آرزو، اینست که آرمان فلسطین را پیش پای صهیونیستهای غدار قربانی کند و سر بُرد. این کار را می خواهد بکند و دارد می کند؛ که امیدواریم با غیرت اَمّت اسلام و جوانان مسلمان فلسطین، به این خیانت بزرگ موفق نشود. (۱)

عدم استحقاق آمریکا برای دخالت در مسائل منطقه

امریکا در این قضیه چه کاره است؟ دولت امریکا به چه مناسبت به خود حقّ می دهد در قضیه ای که متعلق به این ملت و این منطقه است، به صورت یک متولی، یک صاحب اختیار و یک قلدر وارد بشود و به این و آن دیکته بکند که چه کار باید بکنید؟! به شما چه؟ شما در قاره ی امریکا دست اندازی و تجاوز کردید، بی اجازه وارد شدید و آدم کشتید؛ آیا بَسْتان نیست؟! در این منطقه ی خاورمیانه، دل یکایک آحاد مردم هوشیار و آگاه این ملتها، پُر از بغض و عداوت نسبت به شماست؛ باز نزدیک بیایید و به گمان خودتان بخواهید مسأله ی فلسطین را حل کنید! آیا راه حل اینست؟! حل مسأله ی فلسطین به، اینست که دولت غاصب متلاشی بشود و از بین برود؛ صاحبان سرزمین بیایند و در آنجا حکومت تشکیل بدهند و مسلمان و مسیحی و یهودی و هر چه هستند، با هم زندگی کنند. (۲)

۱-۱. سخنرانی در دیدار گروه کثیری از آزادگان، در اوّلین سالگرد آزادی و بازگشت به کشور ۲۸/۰۵/۱۳۷۰

۲-۲. همان

ص: ۱۶۱

امریکا؛ شریک جرم رژیم صهیونیستی یقیناً در این جرائم، تنها نیست. بلاشک شریک جرم او دولت ایالات متحده ی امریکا است. هر کسی امروز به آن ظالم کمک کند، در جرم او شریک است. ممکنست امروز اثری بر این مترتب نشود؛ امّا از حافظه ی ملتها و حافظه ی تاریخ پاک نخواهد شد. (۱)

رسوایی لیبرالیسم در مسأله ی فلسطین

مهمترین نقاط ضعفی که در زمینه ی مسؤولان وجود دارد - که من آن روز هم در میدان امام (۲) اشاره ی مختصری به آن کردم و الان آن را برای شما جوانان بیشتر باز می کنم - چند مورد است:

یکی مسأله ی سستی بینش و ایمان انقلابی و اسلامی در بعضی از مسؤولانست. اینها مجذوب نسخه های سیاسی غربند؛ آن هم نسخه های غلط از آب در آمده. لیبرال دمکراسی غرب که یک روز گفته می شد اوج تکامل فکر و عمل انسانست و بالاتر از آن چیزی وجود ندارد - که به نظر من خود این حرف نشانه ی کوته فکری است که آدم نقطه ای را پیدا کند و بگوید از این بالاتر ممکن نیست انسان حرکت کند؛ نه. انسان در حرکت خود بی نهایتست - امروز به دست خود، خودش را رسوا کرده است. این لیبرالیسم، همان چیزی است که امروز ماجرای افغانستان و سالهاست مسأله ی فلسطین را به وجود آورده است. این اومانیسیم دروغین غرب، همان چیزی است که پنجاه سال ملت فلسطین را ندیده می گیرد و می خواهد آن را به کلی حذف کند. از خودشان سؤال نمی کنند که اصلاً ملت فلسطین در دنیا وجود داشته یا دروغ است؟ اگر قبول دارید سرزمینی به نام فلسطین وجود دارد، پس کو آن ملت؟ خواستند یک ملت و یک نام جغرافیایی را به کلی از روی کره زمین حذف کنند. امروز اومانیسیم و لیبرالیسم و دمکراسی آنها به

۱-۱. بیانات در دیدار مسؤولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی و سفرای کشورهای اسلامی در سالروز مبعث پیامبر گرامی اسلام صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۰۴/۰۸/۱۳۷۹

۲-۲. میدان امام خمینی (ره) اصفهان

ص: ۱۶۲

اختناق و خفقانی رسیده است که حتی نمی خواهند به یک رسانه ی خارجی اجازه دهند که اخبار افغانستان را پخش کند! این، جریان آزاد خبر از نظر غربست. این نسخه، رسوا شده و غلط از آب در آمده است؛ در عین حال فلائن مسؤل ما که به برکت انقلاب اسلامی عزت و احترامی پیدا کرده و به خاطر اظهار طرفداری از اسلام و امام و انقلاب، ممکنست چهار نفر به او احترامی بگذارند، ناگهان طرفدار لیبرال دمکراسی غربی بشود که نقطه ی مقابل مردم سالاری اسلامی است! اصلاً مردم سالاری اسلامی و آزادی در اسلام، آن نیست؛ یک حقیقت دیگرست. گاهی چنین مواردی به ندرت پیدا می شود.

البته من خدا را شکر می کنم که مسؤلان طراز اول کشور، عمیقاً معتقد به مبانی اسلامی اند. دشمن نتوانسته است نفوذ فکری و سیاسی خود را به جاهای حساس برساند. امروز رؤسای سه قوه و مسؤلان طراز اول، عمیقاً به آرمان امام و انقلاب معتقدند؛ اما در بعضی از دستگاه ها چنین مواردی پیدا می شود که من آن روز هم اشار های کردم. (۱)

دشمنی آمریکا با گروه های جهادی

امریکاییها رسماً اعلان کردند که هر گروهی در فلسطین مقابل حماس قرار بگیرد، حاضرند به آنها پول بدهند و دادند و امکان تبلیغاتی هم به آنها دادند؛ اما علی رغم آنها و به کوری چشم امریکا و صهیونیستهای غاصب فلسطین، مبارزان حماس پیروز شدند. اگر امروز در هر جای دنیای اسلامی یک انتخابات آزاد برگزار شود، همین قضیه اتفاق خواهد افتاد و گروه مخالف امریکا رأی خواهند آورد؛ چون دل و عواطف مردم و میل سیاسی آنها، امروز، اینست. (۲)

شرم باد بر شما! اینست طرفداری از آزادی!!

ملت فلسطین محقست؛ حق با اوست؛ مظلومست. شرم باد بر آن

۱-۱. بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار جوانان استان اصفهان ۱۳۸۰/۰۸/۱۲

۲-۲. بیانات در دیدار پرسنل نیروی هوایی ۱۳۸۴/۱۱/۱۸

ص: ۱۶۳

مُیَدَعِیان آزادی، مُیَدَعِیان حقوق بشر که بر این همه ظلمی که به این ملت شده است، چشم می بندند، باز ادعای طرفداری از حقوق بشر می کنند؛ خجالت هم نمی کشند. من تعجب می کنم؛ در کجای دنیا یک انسان مُنْصِف اگر فلسطینیها یک اقلیت بیگانه بودند توی کشورشان - نمی گوئیم: صاحبان کشور، فرض کنید فلسطینیها در سرزمین خودشان اقلیتی بودند؛ مهاجرینی بودند که به فلسطین آمده بودند - این همه ظلم را نسبت به اینها تحمّل می کرد؟ خانه هایشان را خراب کنند، جوانهایشان را بکشند، مردانشان را زندان ببرند، دائم اینها را تهدید کنند، خانه هایشان را بمباران کنند، جلو ارزاقشان را بگیرند، محاصره ی اقتصادی کنند، باغاتشان را خراب کنند، همه ی زندگی آنها را به هم بزنند. آن وقت آقای بوش خجالت هم نمی کشد، وامی ایستد می گوید ما متعهد به آزادی هستیم! این آزادی است؟! شرم باد بر شما! اینست طرفداری از آزادی؟! (۱)

وقاحت استکبار در انکار حقیقتی به نام «ملت فلسطین»

استکبار، در تعرّض خود به ملت‌های مسلمان، حدی نمی شناسد. امروز صهیونیست‌های غاصب و امریکا - به عنوان حامی همه جانبه ی آنها - تا آنجا پیش رفته اند که حتّی ملیت فلسطینی را هم انکار می کنند و حقیقتی را به نام «ملت فلسطین» نمی شناسند. در حالی که ملت فلسطین، ملّتی است با ریشه های عمیق تاریخی و پیوندهای انکارناپذیر جغرافیایی و آنکه نه ریشه ی تاریخی دارد و نه رابطه ی جغرافیایی، ملت جعلی و دروغین اسرائیلی است. (۲)

دوگانگی در بحث حقوق بشر توسط غرب

در فلسطین اشغالی، مسلمانانی که بی اعتنا به سازشکاریهای خائنه، با دست خالی به مبارزات حق طلبانه ادامه می دهند، با روشهای خشن و

۱-۱. دیدار مسؤولان نظام به مناسبت مبعث حضرت رسول اعظم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ سَلَّمَ ۱۳۸۷/۰۵/۰۹

۲-۲. پیام به حجاج بیت الله الحرام ۱۳۷۱/۰۳/۱۳

ص: ۱۶۴

غير انسانی سرکوب می شوند و زن و کودک و پیرشان به دست سربازانِ دستورگرفته ی صهیونیست شکنجه و تار و مار می شوند و از این همه مُدَّعیان حقوق بشر از دولتهای غربی صدایی بر نمی خیزد و امریکا و انگلیس و برخی دیگر، حمایت عملی و تشویق زبانی هم می کنند!

در لبنان، علاوه بر اردوگاه های آوارگان مظلوم فلسطینی، خانه و کاشانه ی مسلمانان لبنانی به وسیله ی جتهای اسرائیلی بمباران می شود و زن و مرد و پیر و جوان رهگذر و غیر نظامی به خاک و خون کشیده می شوند و روحانی مؤجّه و محترمی، نیمه شب به وسیله ی مزدوران صهیونی از خانه ی خود ربوده می شود و از میان این همه دولت غربی که سالهاست محکوم کردن تروریسم و آدم ربایی را ترجیح بند همه ی حرفهای خود قرار داده و به قصد کسب وجهه، مدام هر دولت مخالف منافع خود را بدان متهم می دارند، حتی

یک نفر هم در برابر این حرکتها ی زشت و وحشیانه ی تروریستی، موضعی جدی نمی گیرد و از این که دولتی اینطور قلدرانه به خانه ی مردم کشوری دیگر بمب بریزد، یا از آن آدم برآید، متأثر نمی شود! (۱)

۱-۱. پیام به گرد همایی سراسری فرماندهان بسیج، به مناسبت سالروز انتشار پیام رهبر فقید انقلاب برای تشکیل بسیج مستضعفان و گرامی داشت هفته ی بسیج ۰۲/۰۹/۱۳۶۸

فصل پنجم: اسرائیل و دولتهای عرب و مسلمان

دشمنی با اسرائیل، غیرقابل جمع با دوستی حامیانش

غالباً دو نکته از نظر شعاردهندگان به نام اسرائیل، دور می ماند. ما این دو نکته را اجمالاً عرض می کنیم. یکی از این دو نکته ۱، اینست که دشمنی با غاصبان اسرائیل، با دوستی با کسانی که پشتیبان همه جانبه ی غاصبان اسرائیل هستند، نمی سازد. این، ممکن نیست. آن کسانی که خیال می کنند، از راه امریکا و هم پیمانانش می توانند فلسطین را نجات بدهند، در اشتباه تأسّف انگیزی به سر می برند. همچنان که از راه دولت اسرائیل نمی شود فلسطین را نجات داد، از راه دولت امریکا و هم پیمانانش هم نمی شود فلسطین را نجات داد. هر حرکتی که به تکیه بر پشتیبانان دولت غاصب منتهی بشود، قطعاً یک حرکت انحرافی و یک غلط بزرگست.

اگر کسی شعار ضدیت با اسرائیل را می دهد؛ اما با هم پیمانان اسرائیل در این مسأله همصحبتی می کند و به آنها اتکا می نماید، باید دانست که دروغ می گوید. چنین چیزی ممکن نیست. آن کسانی که اسرائیل را تغذیه می کنند، در جبهه ی اسرائیل هستند. آن کسانی که به هر نحوی از انحاء به اسرائیل کمک می کنند، در جبهه ی اسرائیل هستند. آن کسانی که با صهیونیستها مذاکره می کنند، در جبهه ی اسرائیل هستند. مبارزه برای استنقاذ سرزمین فلسطین، باید معنای حقیقی مبارزه را

۱. نکته ی دوّم در صفحه ی ۲۸۲ آمد هاست

ص: ۱۶۶

داشته باشد. مبارزه، نقطه‌ی مقابل سازش است. در این مسأله، سازش خیانت و مبارزه وظیفه است. هیچکس سازش را به حساب مبارزه نگذارد. (۱) کوتاهی دولتهای اسلامی، سبب رسیدن دشمن به اهداف بدون عقب نشینی ... این گستاخی استکبار و عوامل آن، با یک اراده‌ی عمومی و اقدام هماهنگ از سوی ملتها و آحاد مردم مسلمان باید پاسخ داده شود و شر توطئه‌های استکبار از سر ملتهای مسلمان برطرف گردد. کوتاهی دولتهای اسلامی در مبارزه با رژیم غاصب اسرائیل، امریکا را به راه انداختن مذاکرات مستقیم اعراب و اسرائیل تشویق کرد و متأسفانه، برخی از سران عرب، بی آنکه به ابعاد بسیار وسیع این ضربه‌ی استکباری توجه کنند، تن به این خفت دادند. نتیجه این شد که دولت غاصب اسرائیل، به هدف خود، یعنی شناخته شدن از سوی کشورهای عرب، رسید؛ بدون این که سر سوزنی از مواضع متجاوزانه‌ی خود عقب نشینی کند.

اکنون صهیونیستها علاوه بر ترور و آدم ربایی و غضب سرزمینهای فلسطین و لبنان و سرکوب فلسطینیان و کشتارهای جمعی و سایر جنایات هولناک خود در گذشته، به طور روزانه، روستاهای جنوب لبنان را با حملات هوایی خود با خاک یکسان می کنند و با اعتماد به این که هرگز فشاری از سوی امریکا و اروپا بر آنان وارد نخواهد شد، خشن ترین جنایات را نسبت به مردم آن منطقه مرتکب می شوند. مذاکرات عربها با اسرائیل، حتّی نتوانسته از ادامه‌ی تجاوز و جنایات صهیونیستها جلوگیری کند!

این، نمونه‌ای بود از عقب نشینی‌هایی که دشمن را طلبکارتر و گستاختر می سازد. (۲)

سکوت خیانت بار سران عرب و مواضع ذلت بار مُدعیان رهبری فلسطین

سکوت رضایت آمیز اغلب سران کشور های عربی که در مواردی حتّی

۱-۱. سخنرانی در دیدار شرکت کنندگان در اولین کنفرانس اسلامی فلسطین ۱۳/۰۹/۱۳۶۹

۲-۲. پیام به حجاج بیت الله الحرام ۱۳/۰۳/۱۳۷۱

ص: ۱۶۷

با خیانت صریح همراهست، به اضافه‌ی مواضع ذلت‌بار و خائنانه‌ی مُدَّعیان رهبری ملت فلسطین، حلقه‌های پیوسته‌ی زنجیر غدر و ظلم و تعدّی و خیانتی است که می‌خواهد سرزمین اسلامی فلسطین را همیشه مغضوب و ملت مجروح و مظلوم آن را همیشه اسیر و آواره بدارد.

جنگال دروغین معارضه با اسرائیل که از طرف رؤسای رژیم عراق به راه افتاده و در رسانه‌های صهیونیستی غرب هم با آب و تاب مطرح می‌شود، مکمل نقشه‌های استکباری و وسیله‌ای است برای پوشاندن خیانتی که با سکوت دولتهای عربی نسبت به مسأله‌ی فلسطین انجام گرفته و نیز برای تحت الشعاع قرار دادن مسأله‌ی مهم انتقال یهودیان شوروی به فلسطین اشغالی. (۱)

آزاد نبودن ملت‌های مسلمان درباره‌ی اعتراض به جنایات اسرائیل

امروز در دنیای اسلام، مسائل مهمی در جریانست که دل انبوه مسلمانان را در کشورهای مختلف، غرق غصّه کرده است. آنها غم می‌خورند، خون دل می‌خورند؛ ولی نمی‌توانند چیزی بگویند: چرا؟ چون متأسّفانه بسیاری از سران کشورهایشان در این خون دل دادن به امت اسلامی و نابود کردن امیدهای طبقات جوان در کشورهای اسلامی، سهیم هستند. یک مورد، قضایای مربوط به مسلمانان مظلوم فلسطینست... اینها همه در دست. به کشور خودمان نگاه نکنید که این دردها را همه - از عال‌ترین مسؤولین کشور تا آحاد مردم - آزادانه بر زبان می‌آورند؛ حرف می‌زنند؛ ابراز وجود می‌کنند و حرف دلشان را می‌زنند. متأسّفانه در کشورهای دیگر این فرصت را نمی‌دهند که مردم اقلّاً غصّه‌های خودشان را نسبت به این قضایای عظیم امت اسلام بر زبان جاری کنند. شما ببینید در کشورهای عربی، چه تعداد انسانهایی هستند که دلشان از قضایای مربوط به سازش با دشمن صهیونیستی خونست؛ ولی نمی‌توانند چیزی بگویند: درست مثل دوران رژیم گذشته در اینجا که ما نمی‌توانستیم علیه صهیونیستها مطلبی به زبان بیاوریم. دل‌های ما

ص: ۱۶۸

آن روز خون بود؛ ولی نمی توانستیم چیزی بگوییم: بنده در همان سالها، یک وقت در جمع دانشجویان، به مناسبت تفسیر آیات مربوط به بنی اسرائیل - در اوایل سوره ی بقره - مطالبی گفته بودم. بعد، در یکی از بازداشتها زیر منگنه ی سؤال و بازجوی یام قرار دادند که شما اسم از اسرائیل آورده اید! آیات مربوط به بنی اسرائیل را مطرح کرده بودم؛ گفتند: چرا اسم از اسرائیل آورده اید؟! یعنی کسی که تفسیر قرآن هم می کرد، حق نداشت یک کلمه از بنی اسرائیل بگوید که مبادا به متحد آن رژیم خبیث و خائن - که آن زمان با اسرائیل روابط گرمی داشت - بر بخورد! امروز در بسیاری از کشورهای اسلامی، وضعیت به همانگونه است. (۱)

خیانت تشکیلات خودگردان

خیانت این کسانی که به نام فلسطینیها این کار را انجام می دهند، از همه ی خیانتهایی که تا امروز به فلسطین شده، زشتتر و سهمگینتر و بدترست! هیچ کاری هم برای آن مردم، نه کردند و نه می توانند بکنند. یک نویسنده ی فلسطینی عرب ساکن امریکا نوشته است که این دار و دسته ی عرفات هنوز نتوانسته اند زباله های شهر غزه را از خیابانها جمع کنند؛ اما در همین مدت، پنج سازمان امنیتی و اطلاعاتی تشکیل دادند که جاسوسی مردم را می کنند! این شد دولت فلسطین؟! این شد بازگشت مردم فلسطین؟! این شد احقاق حق فلسطین؟! اینقدر اینها بی شرمند!

همان وقتی که این شخص، اولین مذاکرات را با اسرائیلیها کرد، من گفتم او، هم خائنست و هم احمق! اگر خائن بود؛ اما عاقل بود، بهتر از این عمل می کرد! البته بنده درست نمی دانم؛ حدس می زنم که امریکاییها و سازمانهای جاسوسی اسرائیل از نقاط ضعف اینها استفاده کردند. اینها نقاط ضعف زیاد دارند؛ اهل دنیايند. وقتی دین در کار نباشد، همینطور می شود. اینها در طول این چند سالی که مشغول اداره ی سازمان آزادیبخش فلسطین بودند، خدا می داند که از لحاظ مالی و از لحاظ رفتاری و اخلاقی چه مشکلاتی داشتند؛ آنها هم ظاهراً روی همان نقاط تکیه

۱-۱. بیانات در دیدار عمومی به مناسبت روز ولادت باسعادت حضرت جواد عَلَیْهِ السَّلَام و در آستانه ی میلاد با برکت حضرت

علی عَلَیْهِ السَّلَام ۲۳/۰۹/۱۳۷۳

کردند. از طرفی هم خسته شدن و بریدن و از آرمانها چشم پوشیدن، اینها را به این ورطه ی هولناک و این مرداب هلاکت و بدبختی و لعنت ابدی انداخت. شما خیال می کنید هیچ فلسطینی ای ممکنست وجود داشته؛ باشد که اینها را از ته دل لعن نکند؛ مگر این که جزو عمله و اگره ی خود اینها و در منافع با اینها سهیم باشد؟ بین چهار تا پنج میلیون نفر آواره ی فلسطینی بیرون از فلسطینند؛ در حدود سه میلیون نفر فلسطینی در داخلند. باید دید اینها درباره ی فلسطین چه نظری دارند. اینها مشتایشان محکمست؛ اینها دلهایشان پُر خونست. (۱)

ریختن قبح رابطه ی با اسرائیل در میان دولتهای عرب

یک روز بود که دولتهای عرب، صحبت کردن با اسرائیل و حتی آوردن اسم اسرائیل را یکی از کارهای بسیار زشت می دانستند. اینها با مطرح کردن و پیش کشیدن این قضیه، آنها را یکی یکی از صفوف ملت عرب خارج کردند و بار را به گردن او انداختند. به تدریج کاری کردند که قبح این قضیه ریخت؛ حتی دولتهایی که در مرزهای اسرائیل نیستند و هیچ خطر و ضرری هم از اسرائیل نمی بینند، در خانه ی خودشان نشسته اند و صحبت از مذاکره با اسرائیل می کنند! واقعاً چه لزومی دارد؟؛ اما می کنند؛ چون قبحش ریخته است. (۲)

خیانت کشورهای حاشیه ی خلیج فارس در به رسمیت شناختن اسرائیل

امروز بعضی از کشورهای حاشیه ی خلیج فارس، بزرگترین خیانت را به تاریخ خود و تاریخ کشورهای عربی مرتکب شدند. یعنی اسرائیل را که غاصب یک کشور اسلامی و یک ملت عربست، در غصب و در ظلمش تأیید کردند و از آن حمایت نمودند. شناسایی اسرائیل، یعنی این! آنها تحریمهای اسرائیل را برطرف می کنند و این خیانت به ملتتهای اسلامی و ملتتهای عرب و بزرگترین خیانت به ملت فلسطینست. آیا حکومتهای کشورهای عضو

۱-۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۰/۱۰/۱۳۷۸

۲-۲. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۲۶/۱۰/۱۳۷۶

شورای همکاری خلیج فارس، از این خیانت خواهند گذشت؟ آیا ملت‌های این کشورها، از خیانت سردمداران اغماض خواهند کرد؟ حقایق عالم با بازیهای سیاسی و پیشامدهای فصلی و موسمی، تغییرپذیر نیست. فلسطین متعلق به فلسطینیان است. حکومت صهیونیستی یک دولت غاصب و دروغینست. اسرائیل هیچ شهروند حقیقی جز مردم بومی فلسطین ندارد. آنهایی که از اطراف دنیا جمع شده اند تا خانه ی فلسطینیان را تصاحب کنند، به همت ملت‌های مسلمان، روزی مجبور خواهند شد که این خانه را به صاحبانش مسترد کنند. آن روز ممکنست زود یا دیر باشد؛ اما حتمی و آمدنی و تخلف ناپذیرست. (۱)

عقب نشینی دولتهای عربی و برقراری رابطه با غاصب

اول که قبح مذاکره ی با اسرائیل از بین رفت، که خداوند نگذرد از آن سیاستمدار مصری که نمی خواهم اسمش را بیاورم. البته در طول سالها در این تریبون، خیلی به او لعنت فرستاده شده است و من نمی خواهم دگر باره اسمش را بیاورم. اول، این فرد با حکومت غاصب مذاکره کرد و قبضش را ریخت. در ابتدا پرچم‌هایشان را آوردند، بعد هم یواش یواش یک یک کشورهای عربی و همسایه ها را - همانهایی که این همه جوان داده بودند، این همه مصیبت کشیده بودند، این همه شعار داده بودند، این همه ادعا کرده بودند - پای میز مذاکره بردند!

ما همان روز هم گفتیم: که این مذاکرات صهیونیستها با عربها، مبنی بر حيله است. صهیونیستها نمی خواهند مشکلشان را با عربها حل کنند؛ می خواهند به خیال خود، شر را از خودشان کم کنند و باز دوباره تجاوزشان را ادامه دهند؛ چون تجاوز صهیونیستی تمام نشده و هنوز بعد از این، تجاوزاتی دارند. بعد از آنکه از لحاظ جغرافیایی هم تثبیت شوند، تازه نوبت دست اندازی به منابع حیاتی و مالی و اقتصادی این کشورهای عربی است! مگر می گذارند اینها نفس بکشند؟ آن روز که قدرت پیدا کنند، پدرشان را در می آورند. متأسفانه

سران کشورهای عربی، به این مسائل توجه نکردند و به مصالح کشورها و ملتها و به آینده شان نیندیشیدند. البته فشار امریکا، بیشترین تأثیر را در این زمینه داشت. (۱)

نگرانی از همگراشدن دولتهای اسلامی با اسرائیل

بنده نسبت به کنفرانس اسلامی که این روزها در کشور مغرب مشغول کارست، نگرانم. نکند سران کشورهای اسلامی را جمع کنند و بخواهند با خدعه و حيله از اینها يك كلمه در جهت منافع و مصالح رژیم غاصب صهیونیستی بگیرند و بگویند: کشورهای اسلامی اینطور اتفاق کردند! سران کشورهای اسلامی که در این کنفرانس شرکت کرده اند، بیدار باشند. ممکنست نفوذیهای دشمن و خائنین به دنیای اسلام کار خودشان را بکنند. البته نماینده ی امین ما، یعنی وزیر امور خارجه، در آنجاست و اگر بخواهند در این زمینه، به خیال خودشان، امر متفق علیهی را اعلام کنند، نظر قاطع ما را در آنجا اعلام خواهد کرد؛ اما واقعاً چنین خطراتی برای دنیای اسلام هست. کنفرانسی به نام اسلام تشکیل شود؛ ولی به جای رسیدن به دردهای مسلمانان، سراغ خواسته ها و دردهای امریکا و اسرائیل بروند و بخواهند آنها را علاج کنند! امیدست که اینطور نباشد؛ خدا کند اینطور نباشد. (۲)

یا با فلسطین یا با دشمنان

دو جبهه بیشتر هم وجود ندارد: یا حمایت از فلسطین و از مبارزات عادلانه آن و یا قرار گرفتن در جبهه مقابل. (۳)

۱-۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۲۸/۱۰/۱۳۷۵

۲-۲. بیانات در دیدار عمومی به مناسبت روز ولادت باسعادت حضرت جواد عَلَیْهِ السَّلَام و در آستانه ی میلاد با برکت حضرت علی عَلَیْهِ السَّلَام ۲۳/۰۹/۱۳۷۳

۳-۳. ترجمه ی بیانات عربی در پایان خطبه های نماز جمعه ی تهران به امامت رهبر معظم انقلاب اسلامی ۲۹/۰۳/۱۳۸۸

ص: ۱۷۳

بخش دوم: شکست ها و پیروزی ها

اشاره

فصل اول: تاریخچه ی اشغال و عبرتها

تاریخچه ی اجمالی غصب

شما امروز حادثه های مثل حادثه ی فلسطین را ببینید که دیگر در آنجا جبهه ی حق و باطل معلومست. ملتّی را از سرزمین آبا و اجدادیش - که استخوانهای اجدادش در این زمین دفن شده و همه ی تاریخ می گوید که اینجا مال اوست - و از خاک و زندگی و خانه و از حقّ انتخاب در کشور خودش محروم کردند و یک عدّه بیگانه را از اروپا و اروپای شرقی و روسیه و امریکا و از جاهای دیگر جمع کرده اند و گفته اند شما اینجا را اداره کنید! خوب؛ اگر هیچ عامل دیگری هم در این بین نبود، همین اندازه نشان می دهد که حقّ و باطل کجاست؟؛ چه برسد به این که آن گروه بیگانه ی متصرف اشغالگر، با انواع و اقسام روشهای خشونت بار و سُبُع وار، آن جمعی را که صاحب آن سرزمین هستند، نابود می کند؛ یعنی می زند، می کوبد و می کشد. دیگر حقّ و باطل از این مُنحازتر و متمایزتر؟! شما ببینید همین را جماعت طرفدار حضور اسرائیل در این منطقه - امریکا و خود صهیونیستها و بعضی دولتهای دیگر - چگونه در افکار عمومی دنیا عوض کرده اند! یعنی افکار عمومی را طوری تغییر داده اند که امروز در مقابل این حوادث تلخ در دنیا

حرکت مهتمی انجام نگیرد. (۱)

اسرائیل غده ی سرطانی

فلسطین یک کشور تاریخی است. در طول تاریخ، کشوری وجود داشته است به نام فلسطین. عدّه ای با پشتیبانی قدرتهای ستمگر عالم آمده اند با عنیفترین و شدیدترین وجهی این ملت را از این کشور بیرون کرده اند؛ کشتند، تبعید کردند، شکنجه کردند، اهانت کردند، این ملت را بیرون کردند - که امروز چند میلیون آواره ی فلسطینی در کشورهای همجوار فلسطین اشغالی و در کشورهای دیگر زندگی می کنند؛ اغلب هم توی اردوگاه ها - در واقع آمدند کشور را از صحنه ی جغرافیا حذف کردند، ملت را به کلی از هستی ساقط کردند، یک واحد جغرافیایی جعلی و جدیدی به جای آن تحمیل کردند و اسمش را گذاشتند اسرائیل. ببینید منطق چه اقتضاء می کند؟ حرفی که ما در مورد مسأله ی فلسطین داریم، یک حرف شعاری نیست؛ یک حرف صد در صد منطقی است.

یک عدّه قدرتمند که در رأس آنها اول انگلیس بود، بعد هم آمریکا ملحق شد، دنباله رو آنها هم کشورهای غربی، آمده اند می گویند: کشور فلسطین و ملت فلسطین باید حذف بشوند تا به جای آن، کشوری به نام اسرائیل و ملت جعلی ای به نام ملت اسرائیل به وجود بیاید. این یک حرف؛ یک حرف دیگر هم در مقابلش هست که حرف امامست؛ می گویند: نه، این واحد جعلی و تحمیلی باید حذف شود؛ به جای آن، ملت اصلی و کشور اصلی و واحد جغرافیایی اصلی سر کار بیاید. از این دو حرف، کدام منطقی است؟ آن حرفی که متکی به سرنیزه و سرکوبست و می خواهد یک نظام سیاسی را، یک واحد جغرافیایی تاریخی را با چند هزار سال سابقه، به کلی از صحنه ی جغرافیا حذف کند، این منطقی است یا آن حرفی که می گویند نه، این واحد اصلی جغرافیایی باید بماند، آن واحد جعلی و تحمیلی باید از بین برود؟ امام این را می گفت: این منطقیترین حرفی است که در باب اسرائیل غاصب و

ص: ۱۷۷

در باب مسأله ی فلسطین می شود گفت: امام این را گفت: صریح هم این را بیان کرد. حالا اگر کسی این حرف را به اشاره هم بیان کند، عده ای که مُدَّعی خط امامند، می گویند: آقا چرا این حرف گفته شد؟! خوب، این حرف امامست؛ این منطق امامست؛ این منطق صحیح است؛ همه ی مسلمانان عالم، همه ی آزادگان عالم، ملتهای بی طرف باید این حرف را قبول کنند و بپذیرند. این، درستست. این، موضع امامست. (۱)

غفلتها در آغاز شکل گیری اسرائیل

در آغاز پیدایش این مشکل و مصیبت بزرگ برای دنیای اسلام، غفلتهایی صورت گرفت و تدبیر درستی برای مقابله با این مشکل دیده نشد و به کار نرفت. البته شخصیت‌های برجست های در فلسطین و بیرون از فلسطین بودند که نباید زحماتشان نادیده گرفته شود - از قبیل مرحوم عزالدین قسام، مرحوم حاج امین الحسینی، مرحوم شیخ محمدحسین کاشف الغطاء - همه ی اینها خطر وجود دولت و حکومت صهیونیستی را در این منطقه شناختند و آن را گوشزد کردند و مبارزاتی انجام دادند؛ لیکن دنیای اسلام و موظفان دنیای اسلام نتوانستند نقش خود را درست ایفا کنند؛ لذا در مبارزه ی مردم فلسطین با این پدیده ی بسیار خطرناک، افت و خیزهایی در طول زمان وجود داشته است. (۲)

تاریخ مبارزات؛ ابتدای اشغال

در ابتدای اشغال فلسطین، علمای مجاهدی چون شیخ عزالدین قسام و حاج امین الحسینی از مسلمانان برای نجات فلسطین استنصار کردند و مرجع بزرگ دینی مرحوم شیخ محمد حسین آل کاشف الغطاء حکم جهاد

-
- ۱ - ۱. خطبه های نماز جمعه ی تهران در حرم امام خمینی (ره) در بیست و یکمین سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی (ره)
۱۴/۰۳/۱۳۸۹
- ۲ - ۲. بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار شرکت کنندگان در همایش بین المللی رسانه های جهان اسلام حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۱۱/۱۱/۱۳۸۰

علیه صهیونیستها صادر فرمود: ولی متأسفانه به تدریج شکل اسلامی مبارزات تضعیف و شکل قومی آن پُررنگ شد. (۱)

فتح فلسطین؛ آرزوی دیرین غرب

سرزمین فلسطین و قدس شریف، همواره مورد طمع بعضی از قدرتهای غربی بوده است و تحمیل جنگ های طولانی صلیبیها علیه مسلمانان، نشان بارز اطماع آنها نسبت به این سرزمین مقدس است. بعضی از فرماندهان ارتش متفقین، پس از شکست عثمانی و ورود به بیت المقدس گفتند: امروز جنگ های صلیبی به پایان رسید (۲).

هدف استعمار از تشکیل دولت صهیونیست

اساساً تشکیل دولت یهودی - یا به تعبیر درستتر، دولت صهیونیست - در این نقطه از دنیای اسلام، با یک هدف بلند مدت استکباری به وجود آمد. اصلاً به وجود آوردن این دولت در این نقطه ی حسیاس که تقریباً قلب دنیای اسلام است - یعنی قسمت غرب اسلامی را که آفریقا است، به قسمت شرق اسلامی که همین خاورمیانه و آسیا و مشرق است، متصل می کند و یک سه راهی است بین آسیا و آفریقا و اروپا - برای خاطر این بود که در بلند مدت، تداوم سلطه ی استعمارگران آن روز - که در رأسشان دولت انگلیس بود - بر دنیای اسلام باقی بماند و اینطور نباشد که اگر یک وقت دولت اسلامی مقتدری - مثل دورانهایی از حکومت عثمانی - به وجود آمد، بتواند جلو نفوذ استعمارگران و انگلیس و فرانسه و دیگران را در این منطقه بگیرد.

لذا یک پایگاه برای خودشان درست کردند. بنا بر این طبق اسناد تاریخی، تشکیل حکومت صهیونیستی در آنجا، بیش از آنچه که آرزوی مردم یهود باشد، یک خواست استعماری دولت انگلیس بود. شواهدی وجود دارد که در همان زمان بسیاری از یهودیها اعتقادشان این بود که احتیاجی به این دولت نیست؛

۱-۱. سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین المللی حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

۲-۲. همان

ص: ۱۷۹

این دولت به نفعشان نیست؛ لذا گریزان بودند. بنا بر این، این یک آرزو و ایده ی یهودی نبود؛ بیشتر یک ایده ی استعماری و یک ایده ی انگلیسی بود. البته بعد که به وسیله ی امریکا گوی سیاست دنیا و گوی استکبار از دست انگلیس ر بوده شد، این هم جزو همان ابواب جمع موارث استعماری بود که به امریکا رسید و امریکاییها حداکثر استفاده را کردند و الان هم استفاده می کنند. بنا بر این نجات فلسطین و محو دولت غاصب صهیونیستی، مسأله ای است که با مصالح ملت‌های این منطقه - از جمله با مصالح کشور عزیز ما ایران - سر و کار دارد. کسانی که از روز اول انقلاب، یکی از برنامه ها را مقابله و معارضه با نفوذ و اقتدار صهیونیستها قرار دادند، با محاسبه این کار را کردند. (۱)

اهداف اشغال فلسطین

اشغال این سرزمین بر اساس یک طرح چندجانبه، پیچیده و با هدف جلوگیری از اتحاد و پیوستگی مسلمانان و پیشگیری از تأسیس مجدد حکومت‌های قدرتمند مسلمان بود. دلایلی در دستست که نشان می دهد صهیونیستها با نازیهای آلمان روابط نزدیک داشتند و ارائه ی آمارهای اغراق آمیز از کشتار یهودیان، خود وسیله ای برای جلب ترحم افکار عمومی و زمینه سازی برای اشغال فلسطین و توجیه جنایات صهیونیستها بوده است. حتی دلایلی در دستست که عده ای از اراذل و اوباش غیریهودی شرق اروپا را به نام یهودی به فلسطین کوچانیدند تا با پوشش حمایت از بازماندگان قربانیان نژادپرستی، یک حکومت معاند اسلام را در قلب جهان اسلام نصب کنند و پس از سیزده قرن، یک گسستگی بین مشرق و مغرب اسلامی ایجاد نمایند. در آغاز، مسلمانان غافلگیر شدند؛ چون از کُنه طرح صهیونیستها و حامیان غربی آنها مطلع نبودند. (۲)

۱-۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۲۵/۰۹/۱۳۷۹

۲-۲. سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین المللی حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

سه رکن تسلط غاصبانه ی صهیونیستها

این تسلط غاصبانه ی صهیونیستها بر فلسطین سه رکن داشت: یک رکنش عبارت از قساوت با عربها بود. برخوردارشان با صاحبان اصلی، با قساوت و با سختی و خشونت شدید همراه بود. با اینها هیچ گونه مدارا نمی کردند.

رکن دؤم، دروغ به افکار عمومی دنیا بود. این دروغ به افکار عمومی دنیا، یکی از آن حرفهای عجیبست. این قدر اینها ب هوسیه ی رسانه های صهیونیستی که دست یهودیها بود، دروغ گفتند: - هم قبل از آن و هم بعد از آن، این دروغها گفته می شد - که به خاطر همین دروغها بعضی از سرمایه داران یهودی را گرفتند! خلیها هم دروغهای آنها را باور کردند.

حتی این نویسنده ی فیلسوف اجتماعی فرانسوی - «ژان پل سارتر» - را نیز که خودمان هم در جوانی چندی شیفته ی این آدم و امثال او بودیم، فریب دادند. همین «ژان پل سارتر» کتابی نوشته بود که بنده در سی سال قبل آن را خواندم. نوشته بود:

«مردمی بی سرزمین، سرزمینی بی مردم»

یعنی یهودیها! مردمی بودند که سرزمینی نداشتند؛ به فلسطین آمدند که سرزمینی بود و مردم نداشت! یعنی چه مردم نداشت؟ یک ملت در آنجا بود و کار می کرد. شواهد زیادی هم هست. یک نویسنده ی خارجی می گوید در سرتاسر سرزمین فلسطین، مزارع گندم مثل دریای سبزی بود که تا چشم کار می کرد، دیده می شد. سرزمین بی مردم یعنی چه؟! در دنیا اینطور وانمود کردند که فلسطین یک جای متروکه ی مخروبه ی بدبختی بود؛ ما آمدیم اینجا را آباد کردیم! دروغ به افکار عمومی! همیشه سعی می کردند خودشان را مظلوم جلوه دهند؛

الان هم همینطورست! در این مجلات امریکایی - مثل «تایم» و «نیوزویک» که بنده گاهی به اینها مراجعه دارم، اگر کوچکترین حادثه ای - علیه یک خانواده ی یهودی اتفاق بیفتد، عکس و تفصیلات و سن کشته شده و مظلومیت بچه هایش را بزرگ می کنند؛ اما صدها و هزارها مورد قساوت نسبت به جوانان فلسطینی، خانواده های فلسطینی، بچه های فلسطینی، زنهای فلسطینی، در داخل فلسطین اشغال شده و در لبنان اتفاق می افتد، کمترین اشارهای به آنها نمی کنند!

ص: ۱۸۱

... الان هم هدف اساسی صهیونیزم، ایجاد اسرائیل بزرگست. البته این روزها کمتر اسم می آورند؛ سعی می کنند کتمان کنند. باز هم به افکار عمومی دروغ می گویند: چرا؟ چون در این مرحله ای که الان هستیم، احتیاج دارند که هدفهای توسعه طلبانه ی خود را کتمان کنند!

... رکن سؤم هم ساخت و پاخت، مذاکره - و به قول خودشان «لابی» - است. بنشین با این دولت، با آن شخصیت، با آن سیاستمدار، با آن روشنفکر، با آن نویسنده، با آن شاعر، صحبت و ساخت و پاخت کن!

کار اینها تا به حال سه رکن داشته است که توانسته اند این کشور را با این فریب و با این خدعه بگیرند. آن وقت قدرتهای خارجی هم با اینها همراه بودند؛ که عمده انگلیس بود. سازمان ملل و قبل از سازمان ملل، جامعه ی ملل هم - که بعد از جنگ برای به اصطلاح مسائل صلح تشکیل شده بود - همیشه از اینها حمایت کردند؛ مگر در موارد معدودی. در همان سال ۱۹۴۸، جامعه ی ملل قطعنامه ای صادر نمود و فلسطین را بدون دلیل و بدون علت تقسیم کرد. گفت:

پنجاه و هفت درصد از سرزمین فلسطین متعلق به یهودیهاست؛

در حالی که قبل از آن، در حدود پنج درصد زمینهای فلسطین متعلق به اینها بود! آنها هم دولت تشکیل دادند و بعد هم قضایای گوناگون و حمله به روستاها و شهرها و خانه ها و حمله به بی گناهان اتفاق افتاد. البته دولتهای عرب هم کوتاهیایی کردند. چند جنگ اتفاق افتاد. در جنگ ۱۹۶۷، اسرائیلیها توانستند با کمک امریکا و دولتهای دیگر، مبالغی از زمینهای مصر و سوریه و اردن را تصرف کنند. بعد، در جنگ ۱۹۷۳ که اینها شروع کردند، باز به کمک آن قدرتها توانستند نتیجه ی جنگ را به نفع خودشان قرار دهند و زمینهای دیگری را تصرف کنند. (۱)

اصل ماجرای فلسطین

اصل ماجرای فلسطین چیست؟؟ اصل ماجرا، اینست که یک عده از یهودیان متنفد در دنیا به فکر ایجاد یک کشور مستقل برای یهودیها افتادند.

۱-۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۳۷۸/۱۰/۱۰

از فکر اینها دولت انگلیس استفاده کرد و خواست مشکل خود را حل کند. البته آنها قبلاً به فکر بودند به اوگاندا بروند و آنجا را کشور خودشان قرار دهند. مدتی به فکر افتادند به طرابلس، مرکز کشور لیبی بروند؛ لذا رفتند با ایتالیا بیهوا - که آن وقت طرابلس در دست آنها بود - صحبت کردند؛ امّا ایتالیا بیهوا به اینها جواب ردّ دادند؛ بالاخره با انگلیسیها کنار آمدند. انگلیسیها آن وقت در خاورمیانه اغراض بسیار مه م استعماری داشتند؛ دیدند خوبست که اینها به این منطقه بیایند. اوّل به عنوان یک اقلیت وارد شوند، بعد به تدریج توسعه پیدا کنند و گوش های را، آن هم گوشه ی حسّاسی را بگیرند - چون کشور فلسطین در نقطه ی حسّاسی قرار دارد - و دولت تشکیل دهند و جزو متحدین انگلیس باشند و مانع شوند از این که دنیای اسلام - به خصوص دنیای عرب - در آن منطقه اتّحادی به وجود آورد.

درستست که اگر دیگران هوشیار باشند، دشمن می تواند اتّحاد ایجاد کند؛ امّا دشمنی که از بیرون آنطور حمایت می شود، با ترفندهای جاسوسی و با روشهای گوناگون می تواند اختلاف ایجاد کند که همین کار را هم کرد: به یکی نزدیک شود، یکی را بزند، یکی را بکوبد، با یکی سختی کند. بنا بر این، در درجه ی اوّل کمک کشور انگلیس و بعضی کشورهای غربی دیگر بود. بعد اینها به تدریج از انگلیس جدا و به امریکا متصل شدند.

امریکا هم اینها را تا امروز زیربال خودش گرفته است. اینها به این معنا کشوری به وجود آوردند و آمدند کشور فلسطین را تصرف کردند. تصرفشان هم اینطوری بود: اوّل با جنگ نیامدند؛ اوّل با حيله آمدند، رفتند زمینهای بزرگ فلسطین را که زارعان و کشاورزان عرب روی آنها کار می کردند و خیلی هم سرسبز و آباد بود، با قیمتهای چند برابر قیمت اصلی، از صاحبان و مالکان اصلی این زمینهای بزرگ - که در اروپا و امریکا بودند - خریدند؛ آنها هم از خدا خواستند و زمینها را به این یهودیها فروختند.

البته دلّلهایی هم داشتند که نقل کرده اند یکی از دلّلهایشان همین «سَیِّد ضیاء» معروف، شریک رضاخان در کودتای ۱۲۹۹ بود که از اینجا که به فلسطین رفت، آنجا دلّال خرید زمین از مسلمانان برای یهودیها و اسرائیلیها شد! زمینها را خریدند؛ زمینها که ملک اینها شد، با روشهای واقعاً بسیار خشن و همراه با سَبَعِیت و سنگدلی، به تدریج شروع به

ص: ۱۸۳

اخراج زارعان از این زمینها کردند. در جایی می رفتند، می زدند، می کشتند و در همین هنگام افکار عمومی دنیا را هم با دروغ و فریب به طرف خودشان جلب می کردند. (۱)

مراحل غصب

ما امروز باید ابتکار عمل را به دست گیریم. تا کنون همواره دشمن ابتکار عمل را در دست داشته و ما، حداکثر شکوه و گله کرده ایم. فلسطین در یک فرآیند تاریخی متشکل از ده ها ابتکار عمل از سوی دشمن، به ملک طلق صهیونیستها بدل شده است. نخست خریدن زمینهای فلسطینیان، سپس مسلح شدن صهیونیستهای مهاجر، بعد از آن جنگ داخلی و اعلام تجزیه ی فلسطین، سپس تصرف بخشهای جدیدی از آن کشور اسلامی و عربی و در نهایت تصرف همه ی آن و افزودن بخشهایی از کشورهای مصر و سوریه و اردن به آن!

تا اینجا فقط یکبار همسایگان عرب فلسطین، ابتکار عمل را به دست گرفتند و آن حمله ی رمضان سال هزار و سیصد و نود و سه ی هجری کشورهای سوریه و مصر بود، که اگر چه بر اثر همراهی امریکا با اسرائیل و کم همتی کشورهای اسلامی به نتایج کامل نرسید؛ ولی باز مایه ی افتخار جبهه ی عرب و رهاسازی بخشی از سرزمینهای عربی شد،

پس از آن، باز همواره تا امروز صهیونیستها و حامیانشان و در رأس همه امریکا، ابتکار عمل را در دادن شعارهای سازش و عموماً در جهت تحکیم تصرف غاصبانه ی فلسطین در دست داشته و حریفهای خود را تا هر جا توانسته اند، به دنبال خویش کشانده اند. ما دولتهای مسلمان، در راه نجات فلسطین باید به کشورهای خط مُقَدَّم، کمکهای جدّیتری می کردیم. در گذشته بعضی از دولتهای ما حتی از پشت هم به جبهه ی کشورهای خط مُقَدَّم، خنجر زده اند! نمونه ی بارز آن، دولت ایران در عهد پهلوی است. متأسفانه در آن روزگار، ایران خانه ی امن صهیونیستها و همکار صمیمی دولت غاصب بود! (۲)

۱-۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۳۷۸/۱۰/۱۰

۲-۲. بیانات در مراسم گشایش هشتمین اجلاس سران کشورهای اسلامی ۱۳۷۶/۰۹/۱۸

ص: ۱۸۴

غضب

صهیونیستها آمدند یک کشور اسلامی را غضب کردند و یک ملت اسلامی را بیرون راندند. بعد هم با قلدری و لجاجتی و با کار سیاسی ای که صهیونیستهای تاجر انجام دادند، کار خود را توجیه کردند و قلمرو غاصبانه‌ی خودشان را گسترش دادند. صهیونیستها از صد یا صد و پنجاه سال پیش فهمیدند که باید دنبال پول در آوردن بروند و اگر بخواهند از این ذلتی که در کشورهای اروپایی دارند، بیرون بیایند، باید خودشان بروند پول در آورند؛ مراکز حساس را بگیرند و خبرگزاریها و مطبوعات و رادیوها را در اختیار داشته باشند. آنها دنبال این کار رفتند.

سرمایه داران بزرگی در دنیا هستند که صهیونیستند. همه‌ی اینها با فشار خودشان، با کار سیاسیشان، با کار تبلیغاتی‌شان، فکر کردند که با گذشت چهل یا پنجاه سال، بالاخره قضیه فراموش می‌شود؛ والا چه کسی باور می‌کرد که بیایند ملتی را از این کشور بیرون کنند و یک عدّه را از اطراف دنیا جمع کنند و به اینجا بیاورند و به اصطلاح یک کشور تشکیل دهند؟ امر خیلی عجیب و باورنکردنی ای است.

اینها گفتند: که ما به حرف این عربها و این باورها و این قطعنامه‌های سازمان ملل و این سر و صداها اعتنایی نکنیم؛ هر کاری می‌خواهند بکنند، بکنند. ما فقط ایستادگی کنیم و به تدریج فشار بین المللی بیاوریم؛ اینها فراموش کنند! متأسفانه همینطور هم شد.

(۱)

فریکاری صهیونیستها در زمان غضب فلسطین

صهیونیستها از اهداف خودشان منصرف نیستند. هدف «از نیل تا فرات» را که بر زبان آورده اند، پس نگرفته اند. هنوز هم قصدشان، اینست که از نیل تا فرات را بگیرند! منتها، استراتژی صهیونیستها، اینست که ابتدا با حيله و ترفند، جای پای خودشان را قرص کنند و بعد که جای پا محکم شد، با فشار و حمله و آدمکشی و استفاده از زور و خشونت، تا جایی که می‌توانند پیش بروند! اینها همین که با یک مقابله‌ی جدی - چه مقابله‌ی سیاسی و چه نظامی - رو به رو شوند متوقف می‌شوند و باز در خط حيله و ترفند می‌روند

۱-۱. بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۲۸/۱۰/۱۳۷۵

تا بتوانند با مکر، یک قدم دیگر به جلو بردارند! وقتی یک قدم به جلو برداشتند، مجدداً همان فشار و خشونت را اعمال می‌کنند. این کاری است که از شصت، هفتاد سال پیش تا به امروز انجام داده‌اند؛ یعنی بیست و پنج سال قبل از آنکه فلسطین را رسماً اشغال کنند، همین روش را انجام دادند.

اینها ابتدا که وارد فلسطین شدند، نگفتند: «ما مهاجر به فلسطین می‌آوریم» مردم فلسطین تعجب می‌کردند که اینها چه کسانی هستند که می‌آیند؟! به دروغ گفتند: «متخصص می‌آوریم» مطالبی که می‌گویم، مستندست؛ در اسناد وزارت خارجه ی انگلیس بوده که افشا شده است. بعضی از وزارتخانه‌های امور خارجه ی دنیا، اسناد قدیمی و کهنه را منتشر می‌کنند و در اختیار همه قرار می‌گیرد. اسنادی که عرض می‌کنم، امروز بعد از شصت، هفتاد سال در اختیار ما قرار گرفته است. در این اسناد، افسر انگلیسی‌ای که در فلسطین مسؤول کاری بوده، در گزارش خود می‌نویسد ما به مردم فلسطین گفتیم:

کسانی که وارد فلسطین می‌شوند، متخصص و مهندسند؛ دکترند و فلان و به همانند که می‌آیند کشور شما را آباد کنند! وقتی هم سرزمین شما را آباد کردند، می‌روند

همین افسر انگلیسی در نامه‌ای نوشته است:

«ولی ما به این مردم، دروغ می‌گوییم.»

یهودیان فاقد تخصص و بی‌هنر را از اطراف دنیا جمع کردند به فلسطین بردند و امکانات و زمین و همه چیز در اختیارشان گذاشتند؛ چون می‌خواستند صاحبان اصلی فلسطین را از آن کشور بیرون کنند! از اول، با ترفند وارد شدند و همین که جای پایشان محکم شد، دست به حمله زدند. در سال ۱۹۴۸ میلادی، تشکیل دولت اسرائیل را اعلام کردند و یک سال بعد از آن هم، به مصر و دیگر کشورهای مسلمان حمله ور شدند؛ برای این که سرزمین بیشتری را بگیرند. وقتی که توی دهانشان خورد، مدتی صبر کردند. البته زمین زیادی گرفتند؛ اما چون دیگر نتوانستند پیش بروند، متوقف شدند و باز به حيله گری پرداختند تا ببینند چگونه می‌توانند جای پای جدیدی پیدا کنند. به همین ترتیب، تا امروز پیش آمده‌اند. (۱)

سست عنصري، قدرت طلبی، راحت طلبی و ناهشیاری فلسطینیان؛ سبب اشغال

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بَأْتَهُمْ ظُلْمًا وَإِنِ اللَّهُ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ. الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَا دَفْعَ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهْدِمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَكَيْنُصْرَنَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ. (۱)

در تاریخ ملتها لحظاتی است که نوع تصمیم گیری در آن، بر زمانی طولانی از عمر آن ملت اثر می گذارد و تلخی و رنج و ذلت و اسارت و یا آزادی و عزت و شادکامی، برای نسلهایی به ارمغان می آورد.

اگر آن روزی که صهیونیستها اولین تیشه ها را بر ریشه ی عمیق ملیت فلسطینی می زدند، تا ملیتی دروغین و جعلی و بی ریشه به جای آن در خاک متعلق به مسلمین بگذارند، سران مسلمان و عناصر مؤثر و به تبع آنان توده های مردم، حضور و مقاومت جدی و هوشیارانه ای از خود نشان می دادند، امروز از این همه مصیبت و بلایی که میوه ی زهر آگین شجره ی خبیثه ی دولت صهیونیستی است، در این منطقه خبری نبود و شاید ملتهای منطقه و به خصوص ملت مظلوم فلسطین، از آنچه در این چهل و پنج سال کشیده است، معاف می بود.

آن روز سست عنصري بعضی و قدرت طلبی بعضی و راحت طلبی بعضی و ناهشیاری بعضی، دست به هم داد و خیانتی عمومی را شکل بخشید و نتیجه آن شد که شد: هزاران خون به ناحق ریخته، هزاران ناموس هتک شده، هزاران خانه ی ویران شده، هزاران سرمایه ی بر باد رفته، هزاران آرزوی دفن شده، هزاران روز و شب تلخ و مصیبت باری که با گرسنگی و در به دری و بی خانمانی و اشک و آه یک ملت در اردوگاه های اردن و لبنان سپری شده، یا در وطن اشغالی در زیر چکمه و سرنیزه ی دشمن به سر آمده، هزاران انسانی که بی هیچ جرمی در معرض سخت ترین عقوبتهای زمانه قرار گرفته و هزاران غم ناگفتنی دیگر که جز آنان که روزهای جان کندن تدریجی در

ص: ۱۸۷

اردوگاه را در مجاورت خانه ی غصب شده ی خود یا در خانه ی زیر قیمومت بیگانه می گذرانند، کسی دیگر قادر به درک آن نیست همه و همه از آن خیانت بزرگ پدید آمد و آن خیانت، خیانت‌های دیگر را به دنبال آورد و این امواج خیانت، چه فضیلت‌ها را که خشکاند و چه روحیه ها را که میراند و چه شعله ها را که فسرد ...

هر کسی آن روز می توانسته کاری بکند و قدمی در راه دفع این ظلم بزرگ بردارد و نکرده و برنداشته، محکوم لعن و نفرین این دو نسل فلسطینی و مشمول قضاوت قاطع و سخت تاریخ معاصر و آینده و مورد عذاب و تقاص الهی در روز جزاست و در این، فرقی میان رجال سیاست و رجال اقتصاد و رجال فرهنگ و ادبیات و رجال جنگ و نبرد نیست. (۱)

تأثیر مخرب پیمان ننگین کم پدیوید

این حرکت عظیمی که ملت مصر در اعتراض به موضع رژیم قبلی مصر در زمینه ی فلسطین و غزه و گذرگاه رفح انجام دادند، حرکت بسیار باارزشی بود؛ باید ادامه پیدا کند. مصر کشور تأثیرگذاری در دنیای عربست؛ به همین مناسبت هم بود که آن کسانی که می خواستند کشورهای عربی را در مقابل رژیم غاصب صهیونیست به زانو دریاورند، رفتند سراغ مصر. پیمان ننگین کم پدیوید را در مصر تحمیل کردند.

بعد از قبول پیمان کم پدیوید در مصر بود که به تدریج کشورهای دیگر عرب هم تسلیم شدند، در مقابل آمریکا خاشع شدند؛ مسأله ی فلسطین از صحنه ی تصمیم گیری کشورهای عربی به کلی خارج شد. باید مراقب باشند. روی مصر حساسند. یک روز بعد از دوران جمال عبدالناصر که غریبها و استکبار رانده شده بودند، دوباره برگشتند؛ این تجربه نباید در مصر تکرار شود. ملت مصر بیدارند، هوشیارند و امیدواریم خداوند به آنها در این زمینه هم کمک کند. (۲)

-
- ۱ - ۱. پیام به ملت‌های مسلمان، علما، نویسندگان، روشنفکران و دانشجویان کشورهای اسلامی، به منظور بسیج نیروهای عظیم کشورهای اسلامی برای مقابله با توطئه های خباثت آمیز امریکا و اسرائیل در کنفرانس مادرید ۲۵/۰۷/۱۳۷۰
 - ۲ - ۲. بیانات در بیست و دومین سالگرد امام خمینی (ره) ۱۴/۰۳/۱۳۹۰

ص: ۱۸۸

ملتهای منطقه از ابتدا موضع خود را روشن کرده اند، لذا وقتی دولتی به حمایت از فلسطین می پردازد از حمایت ملت خود و ملتهای عرب و مسلمان برخوردار می شود. این را مصر در سالهایی از دهه ۶۰ و ۷۰ آزموده است؛ اما وقتی خود را در جبهه دیگری تعریف کند، ملت از او روی بر می گرداند. در مصر از پیمان ننگین کمپ دیوید این شکاف میان دولت و ملت مصر پدیدار شد. ملت مصر که در ۶۷ و ۷۳ با جان و مال خود به کمک فلسطین رفته بود، به تدریج دید که حاکمان چنان در سرسپردگی و اطاعت از آمریکا افراط کرده اند که مصر به هم پیمان وفادار دشمن صهیونیستی و غاصب تبدیل شده است. سیطره ی آمریکا بر حاکمان مصر همه ی زحمات گذشته ی آنان در حمایت از فلسطین را بر باد داد و مصر به بزرگترین دشمن فلسطین و بزرگترین حامی صهیونیستها تبدیل شد. (۱)

قرارداد «سایکس پیکو»

عثمانی شکست خورد؛ قرارداد «سایکس پیکو» به طور محرمانه برای تقسیم کشورهای اسلامی خاورمیانه بین فاتحین جنگ منعقد شد؛ جامعه ی ملل قیمومیت فلسطین را به عهده ی انگلیسیها گذاشت؛ آنها هم به صهیونیستها وعده ی مساعدت دادند و با مجموع های از طرحهای حساب شده، یهودیان را به فلسطین آوردند و مسلمانان را از خانه و کاشانه ی خویش آواره کردند. (۲)

علل شکست انتفاضه ی اول

انتفاضه ی اول، تحت تأثیر القانات صهیونیستها و حامیانشان، با وعده ی دستیابی فلسطینیان به امتیازات از طرق صلح آمیز و با اعمال نفوذ سازشکاران و فشار آمریکا و غرب متوقف شد؛ ولی گذشت ده سال از آن تاریخ، نشان داد که همه ی تلاش های حامیان صهیونیسم در جهان، برای نجات رژیم اسرائیل

۱- ۱. ترجمه ی بیانات عربی در پایان خطبه های نماز جمعه ی تهران به امامت رهبر معظم انقلاب اسلامی ۲۹/۰۳/۱۳۸۸

۲- ۲. سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین المللی حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

از فشارهای ناشی از مبارزات مسلمانان بوده و آنچه را که به مذاکره کنندگان فلسطین وعده داده بودند، سرایی بیش نبوده است. اشغالگری، توسعه طلبی و سبعیتی که امروز اسرائیل از خود نشان می دهد، از ابتدا برای اهل بصیرت و دلسوزان جوامع اسلامی قابل پی شبینی بود. از ابتدای شکل گیری اسرائیل، این رژیم غاصب و دروغین، همواره به حقوق مسلم فلسطینیان تجاوز کرده و بعضی از حکومت‌های غربی - به خصوص امریکا - آن را توجیه و حمایت کرده اند و مجامع بین المللی هم با توجیه اقدامات این رژیم، سعی کرده اند به هویت آن و تجاوزاتش مشروعیت بخشند. (۱)

مذاکرات اسلو، عامل شکست انتفاضه یِ اوّل

این انتفاضه، قیام مردمی است که از همه یِ روش‌های سازشکارانه ناامید شده و دریافته اند که پیروزی صرفاً در گرو مقاومت خود آنانست. مردم فلسطین در انتفاضه یِ قبلی خود متحمل خسارتهای فراوان شدند و شهدا و جانبازان بسیاری را در راه اسلام و آزادی سرزمین اسلامی تقدیم کردند؛ اما در نهایت مذاکرات اسلو آن را متوقف کرد.

نتیجه یِ اسلو چه بود؟ امروز حتی طراحان و مدافعان فلسطینی اسلو هم دیگر از آن دفاع نمی کنند؛ زیرا عملاً فهمیدند که اسرائیل فقط می خواست مشکل خود را حل کند؛ یعنی از رویارویی مبارزین سنگ به دست خلاص شود و ضربه پذیری خود را کم کند. اگر چیز اندکی به طرف فلسطینی داد و نام آن را اعطای امتیاز گذاشت، صرفاً برای خاموش کردن آتش انتفاضه و کم کردن آسیب پذیری خودش بود. به محض آنکه مشکل خود را حل شده دید و به غلط احساس کرد که مردم فلسطین دیگر توان از سرگیری انتفاضه و مقاومت و رویارویی با آنها را ندارند، اعطای همان امتیازات اندک را هم متوقف کرد و فزون طلبی ذاتی خود را آشکار ساخت. فرایند روند سازش و طرح اسلو، مردم فلسطین را در

۱-۱. سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین المللی حمایت از انتفاضه یِ فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

حالتی قرار داد که دریافتند راهی جز قیام ندارند. (۱)

حضور عنصر نجس و منفور صهیونیستها، سبب شروع انتفاضه ی دؤم

سه هفته ی قبل، حضور عنصر نجس و منفور صهیونیست (۲) در مسجدالاقصی مردم را بی تاب کرد. اگر همان روز، سران مدعی مسأله ی فلسطین یا سران کشورهای عربی، معترض می شدند، مردم احساس می کردند کسی هست که حرف آنها را بزند و شاید قضایا اینطور نمی شد؛ اما مردم دیدند خودشان باید به میدان بیایند و به میدان آمدند.

الان سه هفته است که شعله ی مقاومت در سرزمین فلسطین برافروخته است. من به این جوانان فلسطینی گفتم، شما بدانید، یک نسل بیدار شده؛ یک نسل به میدان آمده است؛ مگر می توانند آن را با این حرفها خاموش کنند؟ تعدادی با ارتکاب جنایت و ارباب، تعدادی از جوانان و مظلومین را به قتل می رسانند؛ اما خونهای اینها درخت نهضت فلسطین و انقلاب فلسطین را آبیاری می کند. مسأله به شکلی نیست که قدرت استکباری امریکا یا دست نشانده ی او - حکومت صهیونیستی - بتواند آن را علاج کنند؛ علاج پذیر نیست. ملتی را از خانه ی خود، از میهن خود، از کشور خود بیرون کرده اند و کسانی که مانده اند، محکوم بیگانه هایی هستند که به آنجا کشانده شدند؛ این ملت را، مگر می شود ساکت کرد؟

دستگاه های استکبار از ایران اسلامی گله می کنند که شما با روند صلح مخالفت کنید. ما البته مخالفیم؛ اما شما بدانید، اگر ایران اسلامی هم مخالف نبود، اگر هیچیک از ملتها و دولتهای دنیا هم کمک نمی کرد، این خیال خامی است که شما خیال کنید یک ملت را می شود از صفحه ی تاریخ محو کرد و به جای آن یک ملت جعلی به وجود آورد! ملت فلسطین فرهنگ دارد، تاریخ دارد، سابقه دارد، تمدن دارد. هزاران سال این ملت در این کشور زندگی کرده است؛ آن وقت شما بیایید این ملت را از خانه ی خودش، از شهر خودش، از تاریخ خودش جدا کنید و بیرون برانید و بعد یک عدّه مهاجر را، ولگرد را، آدمهای جورواجور را، سودطلبها را از کشورهای دنیا جمع کنید و یک ملت جعلی

۱- ۱. سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین المللی حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

۲- ۲. آریل شارون

ص: ۱۹۱

به وجود آورید؟! مگر این شدنی است؟! چند صباحی با زور و با فشار کار را انجام می دهید؛ مگر این کارها ممکنست ادامه پیدا کند؟! همچنان که ادامه پیدا نخواهد کرد و امروز نشانه هایش بُروز کرده است. (۱)

اسرائیل در بحران مشروعیت

اکنون ۶۰ سال از اشغال فلسطین می گذرد. در این مدّت همه ی ابزارهای قدرت مادی در خدمت غاصبان قرار گرفته است؛ از پول و سلاح و فناوری، تا تلاش های سیاسی و دیپلماسی و تا شبکه ی عظیم امپراتوری خبری و اطلاع رسانی.

به رغم این تلاش شیطانی گسترده و حیرت آور، غاصبان و حامیان آنان نه تنها نتوانسته اند مسأله ی مشروعیت رژیم صهیونیستی را حل کنند، بلکه این مسأله با گذشت زمان بغرنج تر هم شده است.

عدم تحمّل رسانه های غربی و صهیونیستی و دولتهای حامی صهیونیزم در برابر حتی طرح سؤال و تحقیق درباره ی هولوکاست که بهانه ی غصب فلسطین بود، یکی از نشانه های این تزلزل و ابهامست. اکنون وضع رژیم صهیونیستی از همیشه ی تاریخ سیاه خود در افکار عمومی جهان بدتر و پرسش از دلیل پیدایش آن جدیترست. اعتراض بی سابقه و خودجوش جهانی از شرق آسیا تا امریکای لاتین علیه آن رژیم و تظاهرات مردمی در ۱۲۰ کشور جهان و از جمله در اروپا و در انگلیس که خاستگاه اصلی این شجره ی خبیثه بود و دفاع آنان از مقاومت اسلامی غزه و از مقاومت اسلامی لبنان در جنگ ۳۳ روزه، نشان می دهد که یک مقاومت جهانی علیه صهیونیزم پدید آمده که در ۶۰ سال گذشته هرگز تا این حد، جدی و حجیم نبوده است. می توان گفت: مقاومت اسلامی لبنان و فلسطین توانسته است وجدان جهانی را بیدار کند.

این درس بزرگی است، هم برای دشمنان امت اسلامی که خواسته اند با زور و سرکوب، دولتی و ملتی جعلی و فرمایشی بسازند و با مرور زمان، آن

۱- ۱. سخنرانی در اجتماع بزرگ بسیجیان شرکت کننده در اردوی فرهنگی، رزمی یاران امام علی علیه السّلام ۲۹/۰۷/۱۳۷۹

ص: ۱۹۲

را به واقعیتهای انکارناپذیر تبدیل کرده و چنین تحمیل ظالمانه‌ای را در جهان اسلام، عادی‌سازی کنند و هم برای امت اسلامی و به ویژه جوانان غیور و وجدانهای بیدار آن، تا بدانند که مجاهدت در راه بازگرداندن حق پایمال شده، هرگز ضایع نمی‌شود و وعده‌ی خداوند راستست که فرمود:

أَذِنَ لِلَّذِينَ يَقَاتِلُونَ بَأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ. الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْ لَا دَفْعَ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَادِمَتِ الصَّوَامِعُ وَبِيعَ وَصَلَوَاتُ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَ لَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ. (۱)

و قال تعالی:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْمِيعَادَ (۲) و قال عَزَّ وَجَلَّ: وَ لَنْ يَخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ (۳) و قال: وَعِدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (۴) و قال عز من قائل: فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ (۵)

و کدام وعده از این وعده الهی صریحتر که فرمود:

وَ عِدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسِّرَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ لَيَمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَ لَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَ مَنْ كَفَرَ . بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (۶) - (۷)

شکست اسرائیل در انتفاضه ی دُوم

همه‌ی امید تندروان صهیونیست به همین درنده‌های بود که امروز در رأس قدرت و در رأس دولت و در آن حکومت جعلی و دروغینست. امیدشان به این بود که این با چکمه‌ی آهنین بیاید و با مشت پولادین و سرنیزه بتواند مردم فلسطین را که به پا خاسته‌اند به زانو در آورد و انتفاضه را خاموش

۱-۱. سوره ی حج، آیات ۳۹، ۴۰

۲-۲. سوره ی آل عمران، آیه ی ۹

۳-۳. سوره ی حج، آیه ی ۴۷

۴-۴. سوره ی روم، آیه ی ۶

۵-۵. سوره ی ابراهیم، آیه ی ۴۷

۶-۶. سوره ی نور، آیه ی ۵۵

۷-۷. بیانات در چهارمین کنفرانس حمایت از ملت فلسطین ۱۴/۱۲/۱۳۸۷

ص: ۱۹۳

کند؛ لکن از روزی که این آمده است روز به روز انتفاضه شعله ی بیشتری پیدا کرده است. این آخرین امیدشان بود. در داخل خودشان الان اختلافست. آن کسانی که از راه های دور آمده بودند تا در این سرزمین و کشور مغضوب با امتیّت زندگی کنند، امروز در فکر برگشتند. بسیاری از آنها در حال بازگشتند و دیگر کسی جرأت نمی کند بیاید. بی روحیه اند، احساس ضعف می کنند و بین خودشان اختلافست. از آینده ی خودشان ناامیدند و افق روشنی در آینده ی خود نمی بینند.

این صهیونیستهای غاصب، سراسیمه و شتابزده اند و کارها و حرفهایشان این را نشان می دهد. اگر این حوادث برای ملت فلسطین تلخ و اندوهبارست، برای دشمن آنها هم خیلی تلخ است. این آیه ی شریفه ی قرآن چقدر گویاست:

إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ (۱)؛

اگر شما در این مبارزه دچار درد و الم می شوید، دشمن هم دچار درد و الم می شود؛ او هم زخم می خورد، سخت تر از شما. تفاوت در، اینست که ملت فلسطین افق روشنی در مقابل دارد؛ لکن غاصب صهیونیست، این افق روشن را ندارد. ملت فلسطین افق روشنی دارد که می تواند خودش را به آنجا برساند؛ با تلاش و سعی و کوششی که همه بکنند. (۲)

اثر انتفاضه ی دُوم؛ وحدت فلسطینیان

روند سازش - و به طور مشخص طرح اسلو - موجب تفرقه ی فلسطینیان گردید؛ اما این انتفاضه ی مبارک توانست وحدت ملی را به صحنه ی فلسطین بازگرداند. ملاحظه می فرمایید که همه ی اقشار مردم در این مبارزه حضور دارند و جریانات اسلامی و ملی در کنار یکدیگر قرار گرفته اند. حتی کسانی که همچنان دلشان در جای دیگری است، ناگزیر از همراهی با این حرکت عظیم شده اند. (۳)

۱-۱. سوره ی نساء. آیه ی ۱۰۴

۲-۲. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۶/۰۱/۱۳۸۱

۳-۳. سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین المللی حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

بی اثر بودن کنفرانس پاییزی

پارسال در همین روز عید فطر بود که من در نماز عید فطر به ملت مسلمان عرض کردم این کنفرانسی که اینها می خواهند تشکیل بدهند که به آن کنفرانس پاییزی می گفتند: - که برنامه ها و نقشه هایی داشتند برای تسلط هر چه بیشتر بر منطقه - شکست خواهد خورد و امروز می بینید اثری از آثار آن کنفرانس و آنچه که نشستند و گفتند و برخاستند، در صحنه ی فلسطین و لبنان و منطقه ی حساس خاورمیانه وجود ندارد. این نشان دهنده ی، اینست که آن دستگاہِ مواجهه ی با اسلام و مقابله ی با امت اسلامی که قصدش سلطه ی هر چه بیشتر بر این منطقه ی حساس بود، احساس می کند که قدرت پیشروی ندارد.

البته ما نمی خواهیم خودمان را به خوشبینی های افراطی دلخوش کنیم. واقعیات سخت و دشوار و تلخ در مقابل چشم همه هست، همه آنها را می بینند؛ اما مسأله، اینست که قدرت استکباری در مقابل اراده ی ملتها نتوانسته است کاری از پیش ببرد، بعد از این هم نخواهد توانست کاری از پیش ببرد. (۱)

درسها و عبرتهای مبارزه، بزرگتر از دردها و مصیبتهای آن

ماه هاست که موج جدید سرکوب، خشونت، خونریزی و آدمکشی توسط رژیم اشغالگر فلسطین، سراسر این سرزمین را فرا گرفته و مسلمانان مظلوم و آواره، اعم از پیر و جوان و خردسال و بیمار را به شهادت رسانده و سیل آسیب دیدگان و مجروحین برای معالجه به بیمارستانهای کشورهای اسلامی انتقال یافته اند.

در این ماه مبارک رمضان نیز صهیونیستها هم هر روزه جنایات جدیدی را نسبت به مسلمانان روز هدار مرتکب می شوند؛ ولی درسها و عبرتهای این مبارزه بسی بزرگتر از دردها و مصیبتهای آنست و نور امید را در دلها روشن و افقهای آینده را تابناکتر می سازد. امروز نسل نوحاسته در فلسطین انواع مصیبتها را به جان می خرد و برای رسیدن به آینده ای پیروز و مطمئن راه صبر و پایداری را در پیش می گیرد

و لنبلونکم بشئ من الخوف و

الجوع و نقص من الاموال و الانفس و الثمرات و بشر الصابرين (۱)

انتفاضه ی مسجد الاقصی سر آغاز تحولی بزرگ در مبارزات مردم فلسطینست. مقاومت فلسطین راه های پُرفراز و فرود را آزموده و از انواع دسیسه ها عبور کرده و چالشهای سخت را پشت سر گذاشته و چکاچاک سلاحهای گوناگون و غرش جنگنده ها و توپخانه های دشمن را شنیده و امروز به نیکی دریافته است که تنها راه رهایی از چنگال جنایتکاران و حامیان آنها، جهاد و مقاومت مستمرست و افکار عمومی مسلمانان نیز این راهبرد را مورد تأیید قرار داده اند و نشانه ی آن سیل کمکهای مردمی و شور و حماسه ای است که در نمازهای جمعه ی کشورهای اسلامی در دفاع و پشتیبانی از انتفاضه به راه افتاده است.

شکست و عقب رانده شدن اسرائیل از جنوب لبنان درس بزرگی به حماسه آفرینان انتفاضه ی مسجد الاقصی داد و مبارزان فلسطینی در این شکست، نشانه های فروپاشی و شکست دشمن را در سرزمینهای اشغالی با هوشمندی و فراست دریافتند و با اتکاء به منبع لایزال دین و معنویت و تعالیم حیات بخش اسلام، به راه اصیل اسلامی برگشتند و پرچم مبارزه را برافراشته تر ساختند.

صهیونیستها معادلات قدرت را بر اساس تحقیر و به ذلت کشاندن ملت فلسطین پایه ریزی کرده بودند؛ ولی فلسطینیان بر ضد این معادله و بر ضد پیمانهای خفت بار رژیم صهیونیستی، نظام سلطه طلب امریکا و سازشکاران شکست خورده شوریدند و راه شرف و عزت را برگزیدند و رژیم جنایتکار اسرائیل را از درون با بحران و در مرزها با انتفاضه و مقاومت روبرو ساختند.

امسال همه ی روزهای جمعه ی ماه مبارک رمضان صحنه ی اعلام حمایت از مردم فلسطین و ابراز انزجار از اشغالگران صهیونیستست و مسلمانان و نمازگزاران جمعه در سراسر جهان خود را برای برگزاری مراسم پُرشکوه

روز جهانی قدس آماده می کنند و یک بار دیگر حمایت بی دریغ خود را از مردم مظلوم فلسطین نشان خواهند داد .

(۱)

هدف مذاکرات به اصطلاح صلح؛ به فراموشی سپردن قضیه ی فلسطین یکی از مسائلی که امروز مطرح می شود، برای این که قضیه ی فلسطین به دست فراموشی سپرده شود و از طرح آن در افکار عمومی امت اسلامی جلوگیری کند، همین مذاکرات به اصطلاح صلحی است که بین گروهی از فلسطینیها - یعنی همین عرفات و دار و دسته ی او - با اسرائیلیها در جریانست؛ یعنی قضیه ی سازش و حکومت به اصطلاح خودمختار فلسطینی و از این حرفها. این هم یکی از آن زشتترین فریبه‌ها و ترفندهای اسرائیلیهاست که متأسفانه عده ای از مسلمانان و عده ای از خود فلسطینیها به دام آن افتاده اند. (۲)

توافق ننگین تشکیلات خودگردان

مسأله ی بعدی، توافق ننگینی است که باز اخیراً میان صهیونیستها و کسانی که خود را نماینده ی فلسطینیها می دانند، انجام گرفته است. من مایل نیستم در تفصیل این مسأله وارد شوم؛ این را بایستی صدا و سیما و مسؤولان کشور و مسؤولان وزارت خارجه و دیگرانی که توضیح این گونه مطالب بر عهده ی آنهاست، برای مردم ما روشن کنند، تا مردم در جریان این مسأله ی بسیار زشت و خطرناک قرار گیرند. هنوز آن توافقهایی که تقریباً در دو سال قبل از این کرده بودند، عمل نشده است که آمدند توافقهایی دیگری را که صد در صد علیه مردم مظلوم فلسطین و علیه کشور فلسطین و علیه دنیای عرب و علیه جهان اسلامست، امضا کردند.

امریکاییها دنبال قضیه را جدّاً گرفتند! علت هم این بود که آنها هم به خاطر مشکلات شخصی ای که رئیس جمهور امریکا به آنها دچارست و هم به خاطر آبروریزی دیپلماسی امریکا در قضیه ی خاورمیانه، به این

۱-۱. پیام به مناسبت روز قدس ۲۹/۰۹/۱۳۷۹

۲-۲. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۰/۱۰/۱۳۷۸

ص: ۱۹۷

قضیه احتیاج داشتند. خود امریکاییها مکرر گفته اند که قراردادهای صلح بین سازمان به اصطلاح آزادیبخش فلسطین و اسرائیل، نقش کاغذ است و هیچ واقعیت خارجی ندارد. به خاطر ضعف دیپلماسی و ناتوانی امریکا در دنبالگیری این کار، آبروی امریکا در دنیا رفت. مسائل داخلی و خارجی متعدّد دیگری هم هست.

نشستند با یک کار فشرده در ظرف چند هفته ی کوتاه، توافقی را به امضای کسی که خود را نماینده ی مردم فلسطین می داند، رساندند؛ انسانی حقیر، انسانی خائن، انسانی به شدت فرو رفته در لجزار خودپرستی و دنیا پرستی که اصلاً لایق نیست انسان او را عضوی از مقاومت فلسطین بداند؛ چه رسد به این که بخواهد رهبر آن مقاومت باشد! او در حقیقت مسؤولیت تعقیب و دنبالگیری کار مبارزات فلسطینی را بر عهده گرفت؛ یعنی مسأله ی گرفتاری بزرگ دولت صهیونیست را از قبل انقلابیون مسلمان فلسطینی، از دوش او برداشت و به دوش خودش گرفت! این بار را که او باید حمل می کرد، این حمل کرد و کار دشمن آسان شد! برای انقلابیون فلسطین، مشکلات و دردسر آفرید و دخالت زشت و حضور مداخله جویانه ی تحکم آمیز امریکا را بیشتر کرد!

علامه بر این، جلساتی است که صهیونیستها و دار و دسته ی «عرفات» باید مرتباً هر دو هفته یک بار برای دنبال کردن این کارها داشته باشند! او موظفست جلسه ای با امریکاییها داشته باشد و به آنها گزارش بدهد که من این کارها را کردم، این اشخاص را گرفتم، این اشخاص را زندانی کردم، این افراد را به مجازات رساندم! اگر زندانی ای را آزاد کند، امریکاییها به او اعتراض خواهند کرد که چرا این زندانی را که از انقلابیون بود، آزاد کردی؟! چرا سه لانگاری کردی؟! چرا فلاّن کس را نگرفتی؟! در اینجا اسرائیل گزارشگرست و فهرست می دهد؛ امریکا قاضی است و حکم می کند، آقای «یاسر عرفات» هم مجری حکم آن قاضی است!

نگ بر این انسانهای پست.

البته ظاهر قضیه فعلاً اینست که این مجموعه ی مزدور باید فلسطینیها را قلع و قمع کنند؛ امّا این ظاهر قضیه است. باطن قضیه، اینست که باید فلسطینیها را از همین مقدار سرزمینی هم که دارند، برای درازمدت

ص: ۱۹۸

محروم کنند. ظاهر قضیه، اینست که مبارزان فلسطینی سرکوب می شوند؛ اما باطن قضیه، اینست که حکومت صهیونیستی حتی به همین اندازه حضور فلسطینیها هم قانع نیست! کار را آنچنان باید سخت بگیرد، آنچنان باید دشوار کند، که برای فلسطینی آزاده ای که می خواهد راحت زندگی کند، امکان زندگی نماند؛ مگر با نوکری اسرائیل! او پای امریکا را باز کرد، پای سی. آی. ای را - بیش از آنچه که بود - باز کرد، امکان مداخله ی آنها را بیشتر کرد و کار را بر مبارزان دشوار نمود. البته اینها همه اش در خیال و وهم آنهاست.

... این قرارداد برای، اینست که شاید بتوانند به وسیله ی دسته ای فلسطینی خائن، این امتیّت را برای خودشان به وجود آورند. چون تجربه کردند و خودشان نتوانستند، می خواهند بلکه به وسیله ی عرفات بتوانند به امتیّت دست یابند! اما من عرض می کنم که ملت فلسطین با صهیونیستها دشمن است؛ با نوکران صهیونیستها هم - هر چند یاسر عرفات باشد - به شدّت دشمنست. (۱)

تکرار عنوان مذاکره با اسرائیل، سبب شکسته شدن قبح آن

بنده معتقدم که تکرار این حرفها از طرف آنها هم، کار بدی است. من این را عرض می کنم. این نظر بنده است. بنده معتقدم: برای رایج کردن یک گناه در عمل، یکی از راه هایش، اینست که آن گناه را در زبانها رایج کنند. آن قدر بگویند که قبحش از بین برود! شما قضیه ی فلسطین و سرنوشت شومی را که بعضی از فلسطینیها برای خودشان و ملت فلسطین قبول کردند، ببینید! امروز این تجربه ی بسیار عظیم و عبرت بزرگی است. از بس مدام در گوشه و کنار، کسی چیزی گفت و دیگران به او تشر نزدند! هی گفتند: چه مانع دارد که ما با اسرائیل صحبت کنیم دیگر!

نگفتند: «دشمنِ غاصب»:

نگفتند: این دشمنِ غاصبست. این در خانه ی فلسطینیها نشسته است.

چه مذاکره ای؟! مذاکره ی با او، اینست که بگویند:

فلان فلان شده، از خانه ما

ص: ۱۹۹

برو بیرون!

مذاکره ی با غاصب، اینست. مذاکره ی با ظالم، اینست که بگویند:

«فلان فلان شده، چرا این قدر ظلم می کنی»

مذاکره، یعنی این و اَلَّا، مذاکره ی دوستانه که بروند و بگویند و بخندند و او چیزی بگوید و این چیزی بگوید و بعد چانه بزنند و اینکه گفته شود: دیگر با غاصب این حرفها را نداریم چه معنی دارد؟! هیچ کس هم به آن کسانی که هی اسم مذاکره با اسرائیل را آوردند و آوردند و آوردند، تشر نزدند، تا عیب و قبحش در نظرها از بین رفت و آخرش به این روز تلخ و سیاه رسید. (۱)

نمره ی کنفرانس خیانت بار فلسطین

آن کنفرانس خیانت تمام شد؛ حرفهایشان را زدند و صهیونیستها و دولت غاصب را عملاً به رسمیت شناختند! عاقبت چه شد؟ چه چیزی گیر فلسطینیها آمد؟ چه چیزی گیر دنیای عرب آمد؟ دولت غاصب و دروغین اسرائیل آرزو داشت که چنین حادثه ای بعد از چهل و اندی سال اتفاق بیفتد؛ در عین حال اینطور وانمود می کرد که علاقه ای ندارد؛ هی ناز می کرد، هی شرط جلو قرار می داد! بعد هم به کنفرانس رفت و شدیدترین و وقیحترین حرفها را در مقابل اعراب زد و از کنفرانس جدا شد و آمد! چرا دولتهای عربی در مقابل چنین توطئه و چنین فریبی سلاح انداختند؟! تاریخ به اینها چه خواهد گفت؟ خدا در قیامت چگونه از اینها بازخواست خواهد کرد؟ ملت‌هایشان با اینها چه خواهند کرد؟ (۲)

مذاکره کننده با اسرائیل؛ منفور ملت‌های مسلمان

من گمان نمی کنم که برخی از دولتهای غیور عربی حاضر باشند این ذُلَّت را تحمُّل کنند و نباید بکنند و ملت‌ها به هیچ وجه تحمُّل نخواهند کرد.

۱-۱. بیانات در دیدار دانش آموزان و دانشجویان به مناسبت «روز ملی مبارزه با استکبار» ۱۳۷۲/۰۸/۱۲

۲-۲. سخنرانی در دیدار گروه کثیری از دانشجویان و دانش آموزان، به مناسبت سیزدهم آبان ماه (روز ملی مبارزه با استکبار)

ص: ۲۰۰

امریکاییها اگر خیال می کنند که مسأله ی خاورمیانه را به این شکل حل خواهند کرد، اشتباه می کنند. آنها باید بدانند هر رژیمی که پشت میز مذاکره با رژیم غاصب صهیونیست بنشیند، موقعیتش در میان ملتش متزلزل خواهد شد و بی ثباتی در منطقه روز به روز بیشتر خواهد گردید. ملتها راه خود را می روند. رژیمهای متضاد با ملتها، همان سرنوشتی را خواهند داشت که دیروز در مذاکره کنندگان «کمپ دیوید» دیدیم. (۱)

دو توهم؛ شکست ناپذیری اسرائیل و امید همزیستی در کنار آن

چه آنان که با توهم شکست ناپذیری رژیم صهیونیست، شعار «واقع بینی» سر داده دست سازش و تسلیم در برابر غاصبان دراز کردند و چه کسانی که به خیال باطل خود، نسل دُوم و سُم سیاستمداران صهیونیست را میرا از جنایات نسل اول دانسته، امید همزیستی سالم در کنار آنان را در دل پروراندند، اکنون باید به خطای خود پی برده باشند.

اولاً: با موج بیداری اُمَّت مسلمان و بالیدن نهال مقاومت اسلامی، آن هیبت دروغین فرو ریخته و نشانه های ناتوانی و درماندگی در رژیم غاصب آشکار گشته است

و ثانیاً خوی تجاوزگری و بیشمرمی از جنایت در گردانندگان آن رژیم همانست که در دهه های اول بود و هر گاه بتوانند یا گمان ببرند که می توانند، از هیچ جنایتی رویگردان نیستند. (۲)

سخت تر بودن امتحان دوران رفاه از دوران شدت برای فلسطینیان گاهی امتحان دوران شدت، راحتتر از امتحان دوران رخاء و رفاه و آسایش است. امتحان دوران مقابله ی مظلومانه ی با اسرائیلیهای غاصب غاشم ظالم، امتحان سختی بود. عده ای از عهده ی آن امتحان بر آمدند، بعد که چند سالی گذشت، به برکت همان مبارزات، بین مردم احترامی پیدا کردند. پولها سرازیر شد، احترامها سرازیر شد و دوران راحتی فرا رسید. دیگر مبارزه ای

۱-۱. سخنرانی در ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران ۰۹/۰۵/۱۳۷۰

۲-۲. بیانات در چهارمین کنفرانس حمایت از ملت فلسطین ۱۴/۱۲/۱۳۸۷

ص: ۲۰۱

نبود. دیگر خطر مرگی نبود. دیگر مسلسل به دوش انداختنی نبود. لذا، در امتحان دوران آسایش، بریدند؛ آن هم چه بریدنی! فضاحتِ فروشِ فلسطین را که دیدید! از این قبیل، در تاریخ معاصر، زیاد داریم. بنده دیده ام مبارزینی که دوران شدتشان را به پاکیزه ترین وضع گذراندند؛ اما در دوران رخائشان، گرفتار کثافت و فساد شدند. (۱)

عَلَّتْ ناتوانی کشورهای اسلامی در نابودی اسرائیل؛ عدم وجود رهبری الهی به کشورهای دیگر نگاه کنید! مردم سایر کشورهای اسلامی هم مسلمانند. نمی شود گفت: که مردم فلان کشور، دین و ایمان درستی ندارند. حال اگر در بعضی کشورها، بر اثر بعضی عوامل، مردم دچار سستی ایمان باشند و برخی عادات غیر دینی داشته باشند، این یک حرف دیگرست؛ اما ایمان مردم، در غالب کشورهای اسلامی، ایمان عمیقی است و می شود شواهد این را پیدا کرد.

در همین کشورهای آسیای مرکزی، که در آنها حدود هشتاد سال علیه دین کار کردند، باز هم می بینید هنوز مردم علاقه ی دینی دارند. در خیلی از کشورها، نماز مردم، روزه ی مردم یعنی چیزهایی را که فهمیده اند دین آنها را از آنان می خواهد درست انجام می شود؛ اما همان مردم، در مقابل تهاجم فرهنگی دشمنان، در مقابل تهاجم سیاسی دشمنان، در مقابل تهاجم اقتصادی کمپانیهای استکباری دنیا و اگر روزی پیش آید در مقابل تهاجم نظامی دشمنان، هیچ کاری از دستشان بر نمی آید. چرا؟

چرا کشورهای بزرگ و پرجمعیتی که در منطقه ی خاورمیانه هستند و بعضی از همین کشورهای پرجمعیت که با رژیم متجاوز صهیونیست همسایه اند، نمی توانند این غده ی سرطانی را علاج کنند.

عَلَّتْ چیست؟

عَلَّتْ، همان چیزی است که موجب شده بود ملت بزرگ ایران با وجود دین و ایمانش، تا قبل از بره ی انقلاب در دورانهایی قبل در همه ی قضایایی که برایش پیش آمد، دچار ناکامی شود. عَلَّتْ، در همه جا یکی است. عَلَّتْ، اینست که ملت ما از آن خصایص متمازی که در طول

ص: ۲۰۲

این هشت سال از آنها برخوردار بود، در گذشته برخوردار نبود. امروز هم متأسفانه بسیاری از کشورهای مسلمان دیگر، از آن برخوردار نیستند؛ اما ملت ما، در طول سالهای بعد از انقلاب، از آن برخوردار بود. آن چیست؟

این، یک نکته‌ی اساسی است. این، عامل پیروزیهای بزرگ و کامیابی ملت ایرانست. یعنی ارتباط این توده‌ی عظیم مؤمن این جوانان، این مردان و زنان و قشرهای مختلف با آن مرکزیت و رهبری الهی ایمانی که با همه‌ی وجود در راه هدفهای اسلامی تلاش می‌کرد و مردم را در آن راهی که بایستی حرکت می‌کردند، هدایت می‌کرد. وجود یک رهبری، یک مرکزیت و یک دستگاه هدایت، که در امام بزرگوار ما آن مرد حکیم و معنوی متجسم شده بود.

او بود که به این توده‌ی عظیم مسلمان مؤمن متعهد ما راه نشان می‌داد. به مردم می‌گفت: که باید با چه کسی مبارزه کنند. مردم را دعوت می‌کرد به این که دلشان را با خدا مرتبط کنند و به خدا توکل نمایند. به مردم هشدار می‌داد که چگونه در مقابل دشمن خود را مجهز و آماده نگهدارند که دشمن نتواند آنها را فریب دهد. هر وقت لازم بود، آنچه را که دانستن آن برای مردم لازم بود به مردم می‌گفت: پشت سر امام هم، دستگاه اداره کننده‌ی کشور، یعنی نظام جمهوری اسلامی بود.؛ اما قضیه، به شخص امام منحصر نمی‌شود.

مبادا کسی خیال کند که در نظام جمهوری اسلامی، توده‌های عظیم مردم، فقط باید با شخص رهبر در ارتباط باشند و دستگاه اداره کننده‌ی کشور به عنوان یک پدیده، در جذب و هدایت و راهنمایی و راه اندازی نیروی مردم و پشتیبانی آنها نقشی ندارد! نه؛ این اشتباهست. برای همین بود که شما می‌دیدید که امام بزرگوار، بارها و بارها از مسئولین رسمی کشور حمایت و پشتیبانی می‌کرد.

(۱)

یأس، سبب خودداری از ورود به میدان

یأس موجب می‌شد که بعضی وارد میدان نشوند. یأس را باید از خود

۱- ۱. بیانات در اجتماع بزرگ فرماندهان «نیروی مقاومت بسیج» سراسر کشور در دومین روز از «هفته‌ی بسیج» ۳۰/۰۸/۱۳۷۲

ص: ۲۰۳

دور کرد.

شما روزی که در زندانه ای رژیم بعثی خشن بودید، هر چه نگاه می کردید، جلو چشمتان تاریکی بود. از آن مأمور شلاق به دست خشن و آن درجه دار غلیظ بعثی بگیریید تا خود صدام حسین؛ یکی، پس از دیگری، با شما کانه دشمن شخصی و خونی و پدري بودند. دست هر کدامشان می افتادید، بر شما آزار و شکنجه و فشاری وارد می کردند. اینطور نبود؟ همه ی فضا تیره و تار بود. ما هم که اینجا، دور از شما، در خانه نشسته بودیم و غم فقدان شما برادران را داشتیم، هم همان اینطور بودیم.

من خودم شخصاً همین احساسات را داشتم و می دانم که اکثر ملت ایران هم، این احساسات را داشتند حالا چه در خانه یا فامیلشان اسیری بود، چه نبود؛ همه این احساسات را داشتند. آنها هم وقتی نگاه می کردند، فضایی تیره می دیدند. پشت آن دید مایوسانه، خورشید امید و فضل الهی می درخشید؛ اما ما نمی دیدیم. این، یک درس است. چرا بعضی مایوسند از این که بشود بر قدرتهای استکباری جهان فائق آمد؟! چرا بعضی مایوسند از این که اسرائیل را بشود از این منطقه ریشه کن کرد؟! چرا بعضی مایوسند که بشود مسلمانان را در سرتاسر دنیا، از این وضع و مظلومیتی که امروز دارند، نجات داد؟! (۱)

سختیها و بلاهای ملت‌های مسلمان، ناشی از گم کردن خط توحید عقیدتی و کلمه

هر چه امروز از سختیها و بلاها بر سر مسلمانان می آید بر اثر گم کردن سررشته ی زندگی در زیر سایه ی توحیدست. توحید که فقط یک امر ذهنی نیست؛ توحید یک امر واقعی و یک نظام و یک دستورالعمل زندگی است. توحید به ما می گوید که با دوستانمان چگونه باشیم، با دشمنانمان چگونه باشیم، در نظام اجتماعی چگونه باشیم و چگونه زندگی کنیم.

بعضی خیال می کنند که اعتقاد به توحید، مربوط به بعد از مرگست؛ در حالی که اعتقاد به توحید، سازنده ی این عالم و سازنده ی زندگی است. امروز ما به این احتیاج داریم؛ ملت‌های اسلامی به این احتیاج دارند.

ص: ۲۰۴

هر چه ما به سمت توحید و عبودیت لله پیش برویم، شر طواغیت و انداد الله از سر ما بیشتر کم خواهد شد. ملت مسلمان ایران به همان انداز ه‌ای که در خط توحید پیش رفته است، امروز از زبان درازی و دست درازی امریکا و غیر امریکا از مستکبران عالم، راحتست؛ از بک نکن آنها آزادست. این، خاصیت توحید و خاصیت عبودیت لله است. بنده ی خدا که شُدید، بندگی خدا با بندگی دیگران و نوکری دیگران نمی سازد. این، آن رکن اولست. رکن دوّم هم توحید کلمه است. ملت‌های مسلمان باید با هم متحد

شوند. (۱)

۱-۱. بیانات در دیدار مسؤولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی ۲۱ / ۰۴ / ۱۳۷۷

فصل دوم: پیروزیها و درسها**اشاره**

ناتوانی رژیم صهیونیستی برای یک رؤیاریوی درازمدت امروز حزب الله و پیروزی تاریخی اش، پشتوانه ی انتفاضه ی مردم فلسطینست، که البته پشتوانه ی بسیار نیرومندی است. رژیم صهیونیستی به هیچ وجه توانایی لازم برای یک رؤیاریوی مستمر و درازمدت با فلسطینیها را ندارد. یهودیان را فریب داده و به فلسطین آورده اند، با این امید که اعراب با آنها نخواهند جنگید و اگر تصمیم به مقابله داشته باشند، فشار غرب مانع از ایستادگی درازمدت آنها خواهد بود. افرادی که با این امید واهی به فلسطین آمده اند، آمادگی این را ندارند که هستی خود را فدای هدفهای سیاسی بنیانگذاران صهیونیسم کنند. طبق گزارشها، توريسم صهیونیستها به شدت ضربه خورده و حتی روند مهاجرت معکوس آغاز شده است. (۱)

صبر بر مصیبتها با نظر به ارزش پیروزی

بی تردید، مبارزه، خسارتهای تأسیفباری را نیز به همراه دارد. مردم کشته می شوند؛ خانه ها ویران می گردد؛ فشار اقتصادی بر دوش مردم سنگینی

۱- ۱. سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین المللی حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

می‌کند و ده‌ها مصیبت دیگر که ملال و تأثر آن هرگز دل‌های ما را رها نخواهد کرد؛ ولی باید بینیم نتیجه‌ی این ایثار و فداکاری چیست؟؟ پیروزی آنقدر باارزش است که ناگزیر باید بهای آن نیز پرداخته شود. (۱)

به هم ریختن تمام محاسبات اسرائیل با قیام فلسطینیان

نکته‌ی دوّم که بسیار اهمّیت دارد، اینست که با این قیام، تمام محاسبات دولت غاصب صهیونیست به هم ریخته است؛ چون اساس محاسبات آنها بر این استوار بود که ملت فلسطین بعد از آن فشارهای اول کار و بعد از تبعید بیش از نیمی از مردم اصلی فلسطین به خارج از کشورشان و گذشتن سال‌های متمادی، دیگر حال و حوصله و عزم و نشاط و جانِ مقابله را نخواهد داشت.

در حال حاضر این محاسبات، غلط از آب در آمده و این پایه به هم ریخته است. وقتی هزاران هزار مردمی که در خود فلسطین هستند - نه گروه‌های فلسطینی خارج از مرزهای اصلی فلسطین که در لبنان یا اردن یا جاهای دیگر هستند - مصمم باشند با آن نظام مبارزه کنند، دیگر آن فضای امنی که برای خودشان به عنوان بهشت موعود در نظر گرفته بودند و مهاجران غیرفلسطینی - یعنی یهودیان سرتاسر دنیا - را به آنجا کشانده بودند، وجود نخواهد داشت. امروز محاسبات به هم خورده است؛ لذا می‌بینید که دولتشان مجبور شد استعفا دهد. این، اجبار و ناگزیری است.

البته کسانی که بیشترین فشار را برای این استعفا داشتند، ممکنست در محاسباتشان اینطور خیال کنند که بایستی شدّت عمل بیشتری به خرج داد و حکومت سنگدلتری را بر سر کار آورد؛ اما اشتباه و خطاست. مسأله، مسأله‌ی کوچکی نیست؛ مسأله‌ی عظیمی است؛ سرنوشت دنیای اسلام و سرنوشت همه‌ی کشورهای اسلامی - به خصوص کشورهایی که به این کانون خطر و به این غده‌ی فساد نزدیکترند - به سرنوشت آنها بستگی دارد. (۲)

۱- سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین‌المللی حمایت از انتفاضه‌ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

۲-۲. بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۲۵/۰۹/۱۳۷۹

عدم بازدارندگی مذاکره با اسرائیل از جنایات آن

من در همین جا به رؤسای سیاسی دولتهای اسلامی هم می‌گویم: خیال نکنند که با کوتاه آمدن در چنین قضیه‌ی بزرگی، اسرائیل غاصب و پشت سر او امریکا، تجاوزات و تعدیات خودشان را متوقف خواهند کرد. یک قدم جلو آمدند؛ تسلیم شدید، یک قدم دیگر می‌آیند جلو. تا به حال، آن کسانی که متمسک به این شعار بودند، یک حربه داشتند. چرا از دست دادند؟ با چه تحلیل درستی؟ جمهوری اسلامی ایران، در این پانزده سال حرفش را از زبان امام بزرگوارش و از زبان ملت ایران گفته است و باز هم حرف، همانست. حق، با گذشت زمان کهنه نمی‌شود و ناحق نمی‌گردد. ظلم هم با گذشت زمان، مشروعیت پیدا نمی‌کند. (۱)

قدرت ملت فلسطین در عین مظلومیت و عجز صهیونیستهای غدار جبار

امروز ملت فلسطین در عین مظلومیت، قدرت صهیونیستهای غدار جبار را - که پشت سر آنها قدرت امریکا است - به چالش کشیده و آنها را دچار عجز کرده است. امروز اسرائیل احساس می‌کند که در مقابل مبارزان فلسطینی هیچ راه صحیح و منطقی در مقابلش نیست. این به خاطر ایستادگی آن ملتست؛ چون آن ملت ایستاده است.

یک روز دشمن آنها از امروز ضعیفتر بود؛ اما توانست بر ملت فلسطین تسلط پیدا کند؛ چون مقاومت نبود. امروز دشمنشان صد برابر از آن روز قویترست؛ اما در مقابل ملت فلسطین دچار ناتوانی است؛ چون این ملت ایستاده و قیام کرده است. معنای ایستادگی امت اسلامی در هر نقطه‌ای که باشد، اینست. امروز همین جمعیت فلسطینی مظلوم که روزانه دچار مصائب و قساوتهای رژیم صهیونیستی هستند، توانسته اند آن رژیم ظالم و ناحق را دچار اختلال کنند. امروز بسیاری از کشورهای عربی و همسایه‌های فلسطین، اگر مورد تهاجم اسرائیل نیستند، به برکت مقاومتی است که آن مردم مظلوم می‌کنند. آنها به گردن همه‌ی امت اسلام و ملت‌های عرب - به خصوص

۱-۱. بیانات در دیدار فرماندهان و مسؤولان «سپاه پاسداران انقلاب اسلامی» ۲۵/۰۶/۱۳۷۲

همسایگان فلسطین - حق بزرگی دارند.

امروز دشمن اهداف خود را صریح بیان می کند. صریحاً می گویند: با بیداری اسلامی مخالفند و می خواهند آن را در هم بکوبند. صریحاً می گویند: که می خواهند نقشه ی خاورمیانه را عوض کنند. تغییر نقشه ی خاورمیانه به چه معناست؟ معنایش، اینست که صهیونیستهای ظالم عامل دست استکبار جهانی را همه کاره ی منطقه کنند و در این منطقه هیچ کشور و دولت و قدرت و ملتی نباشد که در پنجه ی استثمار صهیونیستها نباشد. امت اسلامی در مقابل این هدفها باید بایستد. (۱)

تهدید هر جوانِ فداکار فلسطینی به قدر یک لشکر

مبارزه ای که امروز ملت فلسطین شروع کرده است، مبارزه ی یک ارتش با یک ارتش دیگر نیست تا ما بگوییم: او چند دستگاه تانک دارد، این چند دستگاه تانک دارد؛ او بیشتر دارد یا این بیشتر دارد. مبارزه ی تنها و جسمها و جانهای افرادی است که از مرگ نمی ترسند.

هر جوانِ فداکاری که در مقابل رژیم اشغالگر قرار می گیرد، به قدر یک لشکر آنها را تهدید می کند. جواب این انسان را دیگر تانک و موشک و هواپیما و هلیکوپتر آپاچی نمی دهد. وقتی یک انسان - ولو یک نفر - از مرگ ترسید و خود را برای فداکاری در راه خدا و در راه وظیفه آماده کرد، برای دنیاداران بی انصاف بزرگترین خطر می شود.

لذا شما دیدید در مقابل این جوانانِ شهادت طلب، امریکاییها در بالاترین سطح، صریحاً موضعگیری کردند. من می گویم این موضعگیریها فایده ای ندارد. این شهادت طلبی از روی احساسات نیست؛ از روی اعتقاد به اسلام و روز قیامت و ایمان به زندگی بعد از مرگست. هر جا اسلام به معنای حقیقی خود وجود داشته باشد، این خطر علیه استکبار وجود دارد. استکبار برای تسلط بر فلسطین مجبورست با اسلام مبارزه کند. مبارزه با اسلام، یعنی مبارزه با دنیای اسلام و این مبارزه به جایی نخواهد رسید. (۲)

۱-۱. بیانات در دیدار مسؤولان و کارگزاران نظام در سالروز عید سعید مبعث ۱۳۸۲/۰۷/۰۲

۲-۲. بیانات در اجتماع بزرگ زائران حرم امام خمینی (ره) ۱۳۸۱/۰۳/۱۴

قدرت اسرائیل، ناشی از عدم اتحاد مسلمانان

مسلمانان بر فراز همه‌ی شعارهای خود - چه شعار قومیت، چه شعار مذاهب اختصاصی خودشان، چه شعارهای مربوط به سیاستهای خودشان - باید شعار وحدت و یکپارچگی امت اسلامی را قرار دهند. امروز برای آنها یکی از کارآمدترین شعارها، اینست. می‌دانیم که استعمار و استکبار و دست‌قدرتهای بیگانه همیشه سعی کرده است با انواع و اقسام حیل، این وحدت را درهم بشکند؛ که یکی از خبیثترین حیلها، حیلِ غصب سرزمین فلسطین و کاشتن شجره‌ی خبیثه‌ی صهیونیسم در سرزمین اسلامی فلسطین - یعنی در قلب ملت‌های مسلمان و کشورهای اسلامی - بوده است.

...اگر ما امروز وحدت می‌داشتیم و اگر به معنویت اسلام تکیه می‌کردیم، دشمن نمی‌توانست با این وضوح ملت فلسطین را در خانه‌ی خودش این‌گونه مورد شکنجه و فشار و تعقیب و آزار قرار دهد. قضایای فلسطین دل هر انسان غیرتمندی را - ولو زیاد تدین هم نداشته باشد - خون می‌کند و راحت و آرام را از او می‌گیرد. کیست که منظره‌ی حمل‌پُر احساس کودکِ یکی دو ساله‌ی ای را که کشته شده است، ببیند و بتواند راحت بخوابد؟ کیست که محاصره‌ی مردم را در خانه‌ها و کوچه‌ها و خیابانها و شهرهایی که متعلق به آنهاست و زمینی که استخوان اجداد آنها قرن‌هاست در آن دفنست، ببیند و متأثر نشود؟

امروز مردم بیت المقدس و الخلیل و غزه و بقیه‌ی مناطق سرزمین مغصوب را مجبوس کرده‌اند؛ آنها را در خانه‌ی خودشان می‌کشند؛ در خانه‌ی خودشان پدران و مادران را به داغ فرزندانشان می‌نشانند؛ به آنها گرسنگی می‌دهند و آنها را محاصره‌ی اقتصادی می‌کنند. اگر امت اسلامی متحد بود، مگر چنین چیزی ممکن بود؟ امروز هم واجب‌ترین فرایض ما ملت‌ها و دولت‌های مسلمان، اینست که در این قضیه با هم وحدت کلمه پیدا کنیم. (۱)

۱-۱. بیانات در دیدار مسؤولان نظام به مناسبت عید سعید فطر ۱۳۷۹/۱۰/۰۷

ص: ۲۱۰

پیام، پس از جنگ ۲۲ روزه

بسم الله الرحمن الرحيم

برادر مجاهد جناب آقای اسماعیل هنیه

سلام علیکم بما صبرتم

صبر بیست روزه ی شما و مجاهدان دلیر و از جان گذشته و آحاد مردم غزه در برابر یکی از فجیعترین جنایات جنگی جهان و تاریخ، پرچم عزت را بر سر امت اسلام به اهتزاز در آورده است. شما ثابت کردید که دل سرشار از ایمان به خدا و قیامت و روح منبع و عزیز مسلمانی که ذلت و تسلیم درباره ی ظلم و زور را بر نمی تابد، آنچنان قدرتی می آفریند که حکومت‌های جبار و مستکبر و ارتش‌های مجهز در برابر آن ناتوان و ذلیلند.

ارتشی که قدرت فداکاری و شهادت طلبی شما، آن را بیست روزست پای در گل در پشت دروازه های غزه به خفت افکنده همانست که ظرف شش روز بخش‌های عظیمی از سه کشور عربی را زیر سیطره ی خود در آورد. به ایمان و توکل خود، به حسن ظن خود به وعده ی الهی، به صبر و شجاعت و فداکاری خود ببالید که امروز همه ی مسلمانان به آن می بالند. جهاد شما تا امروز آمریکا و رژیم صهیونیست و حامیان آنان و سازمان ملل و منافقان امت اسلامی را رسوا کرده است.

امروز نه فقط ملت‌های مسلمان، که بسیاری از ملت‌های اروپا و آمریکا حقایق شما را از بن دندان پذیرفته اند. شما همین امروز هم پیروزید و با ادامه ی این ایستادگی شرافتمندانه، دشمن زبون و ضد بشر را باز هم بیشتر به ذلت و شکست خواهید کشاند. انشاء الله.

و بدانید که «ما وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَ مَا قَلَى» (۱) بدانید که «و لَسَوْفَ يَعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى» (۲)

انشاء الله.

با این حال حوادث خونین و فاجعه بار غیر نظامیان فلسطینی به خصوص کودکان مظلوم و معصوم، دل‌های ما را غرق خون کرده است. حوادث ناشی از جنایتهای غاصبان فلسطین که هر روز چندین بار

۱-۱. سوره ی ضحی، آیه ی ۳

۲-۲. سوره ی ضحی، آیه ی ۵

ص: ۲۱۱

از همه ی کانالهای تلویزیونی ما پخش می شود ملت ما را ماتمزده و عزادار ساخته است.

أَعْظَمَ اللَّهُ لَكُمْ الْجَزَاءَ وَعَجَّلَ لَكُمْ النَّصْرَ، بدانید که وعده ی خدا راستست که فرمود:

«وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ» (۱):

و فرمود:

«وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ...» (۲)

خیانتکاران عرب هم بدانند که سرنوشت آنان بهتر از یهودیان جنگ احزاب نخواهد بود که خداوند فرمود:

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَمِنْ صِيَاصِيهِمْ ...» (۳)

ملتها با مردم و مجاهدان غزه اند. هر دولتی که بر خلاف این عمل کند فاصله ی خود و ملتش را عمیقتر می کند و سرنوشت چنین دولتهایی معلومست. آنها نیز اگر به فکر زندگی و آبروی خودند باید سخن امیرالمؤمنین علیه السلام را به یاد آورند که فرمود:

«الْمَوْتُ فِي حَيَاتِكُمْ مَقْهُورِينَ وَالْحَيَاةُ فِي مَوْتِكُمْ قَاهِرِينَ» (۴)

به شما و مبارزان غزه و همه ی مردم مظلوم و مقاوم شما درود می فرستم و در کنار همه ی تلاش هایی که دولت جمهوری اسلامی ایران در حمایت از شما و وظیفه ی خود دانسته است، شب و روز هم شما را دعا می کنم و صبر و نصرت را برای شما از خداوند عزیز قدیر مسألت می کنم.

و السلام علیکم و علی عبادالله الصالحین و رحمه الله و برکاته (۵)

ریختن آبروی رژیم صهیونیستی و حامیانش، پس از پیروزی مقاومت فلسطین در غزه

دو ماه قبل از این، یک پیروزی دیگر برای امت اسلام به وجود آمد و آن پیروزی مقاومت فلسطین بر دشمن صهیونیست در غزه بود، پیروزی بزرگ و درخشان. کدام پیروزی از این بالاتر که یک ارتش مجهز که یک

۱- ۱. سوره ی حج. آیه ی ۴۰

۲- ۲. سوره ی عنکبوت، آیه ی ۶

۳- ۳. سوره ی احزاب، آیه ی ۲۶

۴- ۴. نهج البلاغه، خطبه ی ۵۱

۵- ۵. پیام رهبر معظم انقلاب به اسماعیل هنیه نخست وزیر دولت قانونی حماس ۲۶/۱۰/۱۳۸۷

ص: ۲۱۲

روز توانسته بود سه تا ارتش بزرگ کشورها را در سالهای شصت و هفت تا هفتاد و سه ی میلادی شکست بدهد، بیست و دو روز تلاش کند و نتواند این جوانهای مقاوم و این مجاهدان مؤمن را در غزه وادار به عقب نشینی کند و آنها را شکست بدهد؟ ناکام، دست خالی مجبور شد برگردد،

علاوه بر این که در دنیا هم آبروی رژیم صهیونیستی و حامیانش و در رأس آنها آمریکا رفت؛ آبروشان بر خاک ریخت. این پیروزی بزرگی برای مسلمانها بود؛ مسلمانها را به یک همدلی نزدیک کرد. اینجا دیگر مسأله ی شیعه و سنی را نمی توانستند مطرح کنند. حالا آمده اند مسأله ی قومیت را مطرح کرده اند؛ مسأله ی عربیت و غیرعربیت؛ دعوی بین این که مسأله ی فلسطین مختص به عربهاست و اصرار بر این که مختص به عربهاست، برای این که غیرعرب حق ندارد در مسأله ی فلسطین دخالت کند! چرا؟ مسأله ی فلسطین، مسأله ی اسلامی است؛ عرب و عجم ندارد. (۱)

شکست اسرائیل در جنگ ۳۳ و ۲۲ روزه؛ شیب تند سقوط

از جمله ی این حوادث مهم، شکست شگفت آور نظامی و سیاسی اسرائیل در برابر مقاومت اسلامی در جنگ ۳۳ روزه ی لبنان در سال ۱۴۲۷ هجر یقمری و ناکامی خفت آور رژیم صهیونیستی در جنگ ۲۲ روزه ی جنایتکارانه اش با مردم و دولت قانونی فلسطین در غزه است. اکنون رژیم غاصب که چند دهه با ارتش و تسلیحات خود و با پشتیبانی نظامی و سیاسی امریکا، چهره ای مهیب و شکست ناپذیر نشان می داد، دو بار از نیروهای مقاومت که با اتکاء به خدا و مردم، بیش از اتکاء به سلاح و تجهیزات می جنگیدند، شکست خورده و با وجود تمرینها و آماده سازیهای نظامی و سازمانهای عریض و طویل اطلاعاتی و حمایت بی دریغ امریکا و بعضی دولتهای غربی و همدستی برخی منافقان جهان اسلام، انحلال و شیب تند سقوط و عدم کفایت خود در برابر موج نیرومند بیداری اسلامی

۱-۱. بیانات در دیدار جمعی از مسؤولان در سالروز ولادت حضرت رسول اعظم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ سَلَّمَ ۲۵/۱۲/۱۳۸۷

را ظاهر ساخته است. (۱)

شَدَّتْ عَمَلِ دَشْمَنِ؛ نَشَانَهُ يِ ضَعْفِ وَ بِ تَدْبِيرِي

شَدَّتْ عَمَلِ دَشْمَنِ غالباً نشانه ی ضَعْفِ وَ بِ تَدْبِيرِي اوست. به صحنه ی فلسطین و به ویژه غزه بنگرید. حرکات بی رحمانه و درخیمانه ی دشمن در غزه که نظیر آن در تاریخ ظلمهای بشری کمتر دیده شده است، نشانه ی ضَعْفِ او در فائق آمدن بر اراده ی مستحکم آن مردان و زنان و جوانان و کودکانی است که با دست خالی، در برابر رژیم غاصب و پشتیبانش یعنی ابرقدرت امریکا ایستاده و خواسته ی آنها را که رویگردانی از دولت حماس است زیر پای خود افکنده اند. درود خدا بر آن ملت مقاوم و بزرگ. مردم غزه و حکومت حماس این آیات جاودانه ی قرآن را معنی کردند:

وَ لَنْبَلُونَكُمْ بِشَىءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَ الْجُوعِ وَ نَقْصِ مِنَ الْأَمْوَالِ وَ الْأَنْفُسِ وَ الثَّمَرَاتِ وَ بَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّنْ رَبِّهِمْ وَ رَحْمَةٌ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ (۲)

و

لَنْبَلُونَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَ أَنْفُسِكُمْ وَ لَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَ مِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أذَى كَثِيراً وَ إِن تَصْبِرُوا وَ تَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ (۳)

پیروز نهائی در این کارزار حق و باطل، جز حق نیست و این ملت مظلوم و صبور فلسطین است که سرانجام بر دشمن پیروز خواهد شد

وَ كَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزاً (۴)

همین امروز هم علاوه بر ناکامی در شکستن مقاومت فلسطینیان، در عرصه ی سیاسی با دروغ در آمدن داعیه های آزادی طلبی و دموکراسی خواهی و شعار حقوق بشر، شکست سختی بر آبروی رژیم امریکا و بیشتر رژیمهای اروپایی وارد آمده است که به این زودی قابل جبران نخواهد بود. رژیم

۱-۱. بیانات در چهارمین کنفرانس حمایت از ملت فلسطین ۱۴/۱۲/۱۳۸۷

۲-۲. سوره ی بقره، آیه ی ۱۵۵

۳-۳. سوره ی آل عمران، آیه ی ۱۸۶

۴-۴. سوره ی احزاب، آیه ی ۲۵

ص: ۲۱۴

بی آبروی صهیونیستی از همیشه رو سیاهتر و برخی رژیمهای عربی نیز در این امتحان عجیب، بازنده ی تتمه ی آبروی نداشته ی خودند.

وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ (۱) - (۲).

۱-۱. سوره ی شعراء، آیه ی ۲۲۷

۲-۲. پیام رهبر معظم انقلاب به کنگره ی عظیم حج ۱۷/۰۹/۱۳۸۷

ص: ۲۱۵

بخش سوم: مسؤولیتها

اشاره

فصل اول: مسؤولیت مردم فلسطین

وظیفه ی فلسطینیان

راه اوّل (۱) ادامه ی انتفاضه، ایستادگی مردم فلسطینست که بحمدالله تاکنون ایستاده اند. اوج این ایستادگی، همین عملیات استشهادی است. این که یک مرد، یک جوان، یک پسر و یک دختر حاضر می شود برای منافع و مصالح ملت و دینش جان خود را فدا کند، اوج افتخار و شجاعت و شهامتست. این همان چیزی است که دشمن از آن می ترسد. لذا شما ملاحظه کردید، از رئیس جمهور امریکا گرفته تا همه ی کسانی که در سراسر دنیا در خط امریکا کار می کنند و حرف می زنند، سعی کردند با شماتت و ملامت و فلسفه بافی، عملیات استشهادی را متوقّف کنند.

نه؛ عملیات استشهادی اوج عظمت یک ملت و اوج حماسه است. آنجایی که یک نیروی نظامی با کمال فداکاری از میهن خود دفاع می کند، مگر عملیات استشهادی نیست؟ آنجایی که یک ارتش ظالم و ستمگر به یک کشور تجاوز می کند و مردم آن کشور در مقابل آن ارتش می ایستند، مگر آنجا عملیات استشهادی نیست؟ کیست که بتواند چنین کاری را محکوم کند؟ کیست که بتواند از عظمت و ارزش این کار در

چشم انسانهای باوجدان و باانصاف بکاهد؟ عملیات استشهادی، اوج عظمت آنهاست. حالا عده ای بنشینند برای خودشان بگویند و بنویسند و ملتی را که پنجاه سالست به خاطر کوتاهی گذشتگانش و به خاطر عدم توجه نسل قبلی خودش به منافع بلند مدت، الان مجبورست با جان خود به میدان بیاید تا حقوق خود را زنده کند، ملامت کنند؛ مگر این در حال آن ملت تأثیر دارد؟ ملت فلسطین، زنده و بیدارست و پیش می رود. (۱)

وظیفه ی فلسطینیان؛ حفظ وحدت

وحدت درونی مردم فلسطین و جریانات مختلف فلسطینی یک نکته ی اساسی است. هر چیزی که موجب انحراف مسیر و عدم توجه به دشمن اصلی شود، یقیناً در خدمت آرمان فلسطین نخواهد بود. اَلْحَمْدُ لِلَّهِ فَلَسْطِیْنِیْهَا در طول این پنجاه سال از این امتحان سر بلند بیرون آمده و پختگی خود را نشان داده اند. دیدیم که همه ی تلاش های اسرائیل برای دامن زدن به اختلافات مجاهدین، ناکام ماند و تمامی جریانهای اصیل و جنبشهای مجاهد و مبارز، علی رغم گرایشهای متفاوت، با صبر انقلابی مانع از تحقق خواسته ی دشمن شدند. از این، پس نیز باید چنین باشد. (۲)

لزوم حفظ هوشیاری و اتحاد

همه ی ملتها باید هوشیار باشند. ملت ما، ملت لبنان و ملت فلسطین باید به هوش باشند. ملتهای عربی منطقه، ملت عراق و دیگر ملتهای مسلمان هم باید به هوش باشند؛ مواظب باشند اینها حرکتی در جهت موفقیت نقشه های خائنه ی جدید امریکا و صهیونیسم انجام ندهند. آنچه که امروز برای دولت امریکا و رژیم اسرائیل به عنوان یک موفقیت محسوب شود، به زیان همه ی کشورهای اسلامی است. اینطور نیست که بگوییم: بعضی ضرر می کنند و بعضی سود می برند؛ ابداء. آنچه که متجاوزان، غارتگران و طمع ورزان به این

۱-۱. بیانات در دیدار گروه کثیری از کارگران و معلمان به مناسبت روز کارگر و هفته ی معلم ۱۱/۰۲/۱۳۸۱

۲-۲. سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین المللی حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

منطقه را خوشحال کند، همه ی ملت‌های این منطقه را غمگین و متأثر خواهد ساخت. اگر در کوتاه مدّت هم به آن توجه نکنند، در میان مدّت یقیناً دچار آن خواهند شد. کشورها مراقب باشند و اتّحاد خودشان را حفظ کنند. در داخل ملتها، اتّحاد ملی را باید حفظ کنند. برادران فلسطینی از جناحها و گروه های مختلف بدانند که اتّحاد آنها امروز از همه ی عوامل پیرویشان مهمترست. مبدا به خواست دشمن - که می خواهد بین گروه های فلسطینی اختلاف بیندازد - با هم اختلاف کنند و از نقش های که دشمنان برای آنها کشیده اند، غفلت کنند. (۱)

وظیفه ی مردم فلسطین؛ مقاومت

به برادران عزیز فلسطینیان که در آنجا با زحمات مواجه هستند، عرض می کنیم: اگر مقاومت و صبر کنید، هم ثواب الهی و هم پیروزی را به دست خواهید آورد. پیروزی همیشه با صبر و با حرکت در راه خدا همراهست؛ تردیدی در این نیست. بنا بر این؛ «وَ لَيُنْصِرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ» (۲) پیروزی وجود خواهد داشت؛ منتها باید صبر کنند و تحمّل داشته باشند. (۳) محور این مبارزه ی حساس و خطیر، ملت مظلوم و شجاع فلسطینست، که مصائب را با همه ی وجود درک کرده و اکنون به برکت تمسک به اسلام، با مبارزه ی جانانه ی خود در داخل وطن غصب شده، خطری عظیم برای دشمن آفریده است.

توطئه ی بزرگ استکباری بر آنست که این مبارزه را خاموش کند؛ امّا به حول و قوه ی الهی و به همت فلسطینیان شجاع و به کمک ملتها و دولتهای مسلمان، این شعله باید روز به روز برافروخته تر گردد، تا همه ی بنای پوшالی دشمن را در کام خود فرو برد و این خواهد شد و نصرت الهی بر آنان نازل خواهد گشت و لَيُنْصِرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ؛

۱- ۱. خطبه های نماز عید سعید فطر به امامت رهبر معظم انقلاب اسلامی ۰۲/۰۸/۱۳۸۵

۲- ۲. سوره ی حج. آیه ی ۴۰

۳- ۳. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۲۵/۰۹/۱۳۷۹

ص: ۲۲۰

عزیز (۱) - (۲).

وظیفه ی فلسطینیان؛ مقاومت و حفظ وحدت

من به برادران و خواهران فلسطینی عرض می‌کنم: جهادتان را ادامه دهید. ایستادگیتان را ادامه دهید. بدانید هیچ ملّتی جز به وسیله ی ایستادگی و مبارزه نمی‌تواند شرف خود و هویت خود و استقلال خود را به دست آورد. به هیچ ملّتی، دشمن با التماس چیزی نخواهد داد. هیچ ملّتی به خاطر ضعیف بودن و گردن کج کردن در مقابل دشمن، به چیزی نمی‌رسد. هر ملّتی که در دنیا به جایی رسیده است، به خاطر عزم و اراده و ایستادگی و سینه سپر کردن و سر را بالا نگهداشتن رسیده است. بعضی از ملت‌ها این توان را ندارند؛ اما آن ملّتی که به اسلام معتقدست، آن ملّتی که به قرآن معتقدست، آن

ملّتی که به وعده ی خدا معتقدست، آن ملّتی که معتقدست - «لَیَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ یَنْصُرُهُ» (۳) هر که خدا و دین خدا را یاری کند، خدا با تأکید او را یاری خواهد کرد - این توانایی را دارد.

توصیه ی دیگر من، اینست که امروز همه ی همت دشمن، اینست که میان صفوف فلسطینی اختلاف بیندازد. حتّی آن عناصر خائن فلسطینی هم که با دشمن همکاری می‌کنند، همتشان ایجاد اختلافست. تسلیم این توطئه ی دشمن نشوید. عناصر حماس، جهاد اسلامی، فتح - جوانان فتح که تازه وارد این میدان شده‌اند - این میدان را رها نکنند و همه با هم باشند. رئیس‌ان و سرکردگانی که به نفع دشمن حرف بزنند و دستور بدهند، دستورشان گوش کردنی نیست. آحاد ملت فلسطین بر محور عناصر با اخلاص و مؤمن و فداکار جمع شوند. ملت فلسطین - که امروز چشم دنیای اسلام متوجّه به اوست - بداند که دل‌های امت اسلامی او را تحسین و برای او دعا می‌کند؛

۱- ۱. سوره ی حج. آیه ی ۴۰

۲- ۲. پیام به ملت‌های مسلمان، علما، نویسندگان، روشنفکران و دانشجویان کشورهای اسلامی، به منظور بسیج نیروهای عظیم کشورهای اسلامی برای مقابله با توطئه های خباثت آمیز امریکا و اسرائیل در کنفرانس مادرید ۲۵/۰۷/۱۳۷۰

۳- ۳. سوره ی حج. آیه ی ۴۰

ص: ۲۲۱

و اگر برای کمک راه باز بود، امروز امت اسلامی کمکهای خود را روانه می کرد؛ چه دولتها موافق و مایل می بودند و چه نمی بودند. امت اسلام از فلسطین نمی گذرد، از ملت فلسطین نمی گذرد، از جوانان فلسطین چشم نمی پوشد. (۱)

هدف دشمنان؛ ایجاد تفرقه در فلسطین

امروز دشمنان در عراق، در فلسطین، در لبنان و در هر نقطه از جهان اسلام که بتوانند آتش افروزی می کنند و با بهانه های گوناگون مذهبی و قومی و حزبی و غیره مسلمانان را به صف آرایی در برابر یکدیگر و برادرکشی تحریک می نمایند. مسلمانان نباید به آنها در این هدف ننگین و خطرناک کمک کنند. (۲)

ایستادگی، تنها راه پیروزی

همان که عرض کردیم، این پیروزی [پیروزی حزب الله در جنگ ۳۳ روزه] از یک طرف و شکست از یک طرف، یک حادثه ی بزرگ بود و عبرتهایی هم با خودش دارد که ملتها - چه دشمنان بخواهند، چه نخواهند - از این عبرتها استفاده خواهند کرد؛ یعنی ملت فلسطین، ملت عراق، ایران و ملتهای دیگر، همه به چشم خودشان دیدند که راه مقاومت و ایستادگی، تنها راه پیروزی است؛ راه دیگری وجود ندارد؛ ولو مقاومت کننده یک گروه کوچک باشد؛ ولو آن قدرتی که در مقابل آن مقاومت می شود، ارتش درجه ی یک دنیا باشد و از طرف امریکا هم حمایت بشود. هر چه باشد، این یک راز و سنت الهی است.

ایستادگی وسیله ی پیروزی است، منتها کسانی که مقاومت می کنند، باید از خطرات مقاومت نترسند. اگر ترسیدند، در مقاومتشان اختلال پیدا خواهد شد و پیروزی به دست نخواهد آمد و این، آفت اغلب ملتها و جماعات

۱- ۱. سخنرانی در اجتماع بزرگ بسیجیان شرکت کننده در اردوی فرهنگی، رزمی یاران امام علی علیه السلام ۲۹/۰۷/۱۳۷۹

۲- ۲. پیام رهبر معظم انقلاب در محکومیت هتک حرمت حرمین عسکرین ۲۴/۰۳/۱۳۸۶

است، که وسط راه دچار ترس می شوند. اگر آن گروه، ملت و جماعتی که می خواهد مقاومت کند، از فقدان لذایذ زندگی، از فقدان حیات و از فقدان راحتی نترسد و ناراحت و آشفته نشود و پیش برود، بدون تردید مقاومت با پیروزی همراه است.

این مقاومت وقتی با ایمان باشد، ادامه پیدا خواهد کرد. لذا می گوئیم و همیشه گفتیم: که ایمان همراه با مقاومت، به دنبالش پیروزی است. مراد ما فقط ایمان دینی هم نیست؛ ایمان به هر اصلی. البته اگر ایمان دینی باشد، آن وقت خدای متعال وعده کرده است که همه ی قوانین طبیعت و تاریخ در خدمت این مقاومتان قرار خواهد گرفت «من کان یرید العاجله عجلنا له فیها و نشاء لمن یرید (۱)؛ این مربوط به کسانی است که دنیا را می خواهند، نیتشان دنیایی است؛ اما اراده دارند، می خواهند و خدا می دهد و کسی که اراده ی دین دارد، همینطورست «کلاً نمد، هؤلاء و هؤلاء». (۲) این سنت الهی است. (۳)

لزوم روی آوردن فلسطینیان از مشت و سنگ به سلاحهای آتشین

گذشت آن روزی که صهیونیستها در مقابل وحشیگریهای خودشان نسبت به ملت فلسطین عکس العملی دریافت نکردند. امروز اگر ضرب های می زنند، ضرب های هم از طرف ملت فلسطین به آنها زده خواهد شد. امروز اگر دولت غاصب احساس می کند که در مقابل مردم فلسطین باید صف آرای می کند، مردم فلسطین هم احساس می کنند که در مقابل او باید صف آرای کنند. من نمی دانم چه موقع این اتفاق خواهد افتاد؛ اما شک ندارم که ملت فلسطین همیشه به سنگ و مشت اکتفا نخواهد کرد؛ ملت فلسطین ناگزیر خواهد شد از وجود خود، از شرف خود، از هستی خود، از باقی ماندن در خانه ی خود - ولو با سلاحهای آتشین - دفاع کند. (۴)

۱-۱. سوره ی اسراء. آیه ۱۸

۲-۲. سوره ی اسراء. آیه ۲۰

۳-۳. خطبه های نماز جمعه ی تهران به امامت رهبر معظم انقلاب اسلامی ۲۱/۰۷/۱۳۸۵

۴-۴. بیانات در اجتماع بزرگ مردم اراک ۲۴/۰۸/۱۳۷۹

ص: ۲۲۳

فصل دُوم: مسؤولیت اُمت اسلامی

اشاره

مقبول نبودن عذر دولتهای مسلمان در بی تفاوتی نسبت به فلسطین امروزه، هیچ عذری از دولتهای مسلمان در بی تفاوتی نسبت به مسأله ی فلسطین پذیرفته نیست. دولت غاصب، وحشیگری و ددمنشی را به اعلی درجه رسانده و ثابت کرده است که در راه هدفهای توسعه طلبانه و خطرناک خود، آماده ی دست زدن به هر جنایتی است. قیام اسلامی ملت فلسطین نیز حُجّت را بر همه تمام می کند و نشان می دهد که علی رغم فشارهای همه جانبه ی دشمن و غدر و خیانت مُدّعیان دوستی، نهال مقاومت نخشکیده، بلکه ریشه دار و پُربار نیز شده است.

لذا بر همه ی ملتها و دولتها واجبست که مسأله ی اسلامی فلسطین را صادقانه در زمره ی مسائل درجه اول خود دانسته و به قدر وسع خود به آن کمک کنند. (۱) افزایش سیر حمایتهای مادی و معنوی و سیاسی از حرکتهای جهادی امروز سیر حمایتهای مادی و معنوی و سیاسی از حرکتهای جهادی و انتفاضه رو به گسترش است. امروز صدای مُدّعیان دروغین حقوق بشر بی اثر

ص: ۲۲۴

گردیده و طبل رسوایی حامیان اسرائیل به صدا در آمده و ماهیت مزورانه ی آنان برملا گردیده است تا جایی که بسیاری از آنان نمی توانند از محکوم کردن این جنایات خودداری کنند. (۱)

ارکان مقاومت

راه نجات، فقط ایستادگی و مقاومتست، با توحید کلمه ی فلسطینیان و کلمه ی توحید که ذخیره ی بی پایان حرکت جهادی است. ارکان این مقاومت، از سویی گروه های مجاهد فلسطینی و آحاد مردم مؤمن و مقاوم فلسطین در داخل و خارج آن کشورند و از سویی دیگر، دولتها و ملت های مسلمان در سراسر جهان، به ویژه عالمان دینی و روشنفکران و نخبگان سیاسی و دانشگاہیان.

اگر این دو رکن مستحکم در جای خود قرار گیرند، بی شک وجدانه ای بیدار و دلها و اندیشه هایی که افسون تبلیغات امپراتوری خبری استکبار و صهیونیزم، آنها را مسخ نکرده، در هر نقطه ی عالم به یاری ذیحق و مظلوم خواهند شتافت و دستگاه استکبار را در برابر طوفانی از اندیشه و احساس و عمل قرار خواهند داد.

نمونه ی این حقیقت را در طول روزهای اخیر مقاومت پرشکوه غزه همه دیدیم. گریه ی رئیس غربی یک سازمان خدماتی بین المللی در برابر دوربین رسانه ها، اظهارات همدردانه فعالان سازمانهای بشردوستانه، تظاهرات بزرگ و صمیمی مردم در قلب پایتخت های اروپایی و شهرهای امریکا، اقدام شجاعانه ی رؤسای چنددولت در امریکای لاتین، همه و همه نشانه ی آنست که دنیای غیرمسلمان نیز هنوز به دست نیروهای شر آفرین و فساد آفرین که نام قرآنی آنها شیطانست به طور کامل تسخیر نشده و هنوز میدان برای جولان حقیقت، بازست.

آری! مقاومت و صبر مجاهدان و مردم فلسطین و حمایت و کمک همه جانبه به آنان از سراسر کشورهای اسلامی خواهد توانست طلسم شیطانی

ص: ۲۲۵

غضب فلسطین را بشکند. انرژی عظیم امت اسلامی می تواند مشکلات جهان اسلام و از جمله، مشکل حاد و فوری فلسطین را حل کند. (۱)

وظیفه ی همه مسلمانین و وجدانه ای آگاه

اکنون خطاب من به شما برادران و خواهران مسلمانست در سراسر جهان و نیز به همه ی وجدانه ای بیدار از هر کشور و ملت. همت کنید و طلسم مصنوعیت جنایتکاران صهیونیست را بشکنید. سران سیاسی و نظامی رژیم غاصب را که در فاجعه ی غزه نقش آفرین بودند به پای میز محاکمه بکشانید و به مجازاتی که عدل و عقل حکم می کند برسانید. این اولین قدمی است که باید برداشته شود. سران سیاسی و نظامی رژیم غاصب باید محاکمه شوند. اگر جنایتکار مجازات شود، راه جنایت برای آنان که انگیزه و جنون آن را دارند ناهموار خواهد شد.

آزاد گذاشتن عاملان جنایتهای بزرگ، خود عامل و مشوق جنایتهای دیگرست. اگر امت اسلامی، پس از جنگ ۳۳ روزه ی لبنان و آن فاجعه آفرینیهای دهشتناک، مجازات صهیونیستهای فاجعه آفرین را به جد مطالبه می کرد، اگر این مطالبه ی بحق، پس از به خاک و خون کشیدن کاروانهای عروسی در افغانستان و پس از جنایات «بل کوتر» در عراق و پس از رسواییهای سربازان امریکایی در ابوغریب و غیر آن صورت می گرفت، امروز ما شاهد کربلای غزه نمی بودیم.

ما دولتها و ملتھای مسلمان در آن قضایا وظیفه ای را که قانون عقل و عدل بدان حکم می کرد انجام ندادیم و نتیجه آن چیزی است که امروز شاهد آنیم. (۲)

کمک به مردم فلسطین و حمایت کامل از آنان؛ واجب کفایی بر همه ی مسلمانان کمک همه جانبه به مردم فلسطین و حمایت کامل از آنان واجب کفایی بر همه ی مسلمانانست. دولتهایی که به جمهوری اسلامی ایران و برخی

۱-۱. بیانات در چهارمین کنفرانس حمایت از ملت فلسطین ۱۴/۱۲/۱۳۸۷

۲-۲. همان

دیگر از کشورهای مسلمان به خاطر کمک به فلسطین خرده می گیرند، خود متحمل این کمک و حمایت شوند تا تکلیف اسلامی از دیگران ساقط شود و اگر همت و توان و شجاعت آن را ندارند، بهترست به جای خرده گیری و کارشکنی، قدرشناس اقدامات مسؤولانه و شجاعانه ی دیگران باشند. (۱) کمک معنوی، بالاتر از کمک مادی بالاتر از کمک مادی، کمک معنوی است؛ چرا که فلسطینیان احساس می کنند دل ملتها با آنهاست.

این تظاهراتی که این روزها در دنیای اسلام اتفاق افتاد خیلی با ارزش بود. این حرکتی که امروز شما می خواهید بکنید و تا میدان فلسطین و مقابل سفارت فلسطین راهپیمایی کنید، بسیار کار با ارزشی است. اینها خیلی ارزش دارد؛ اینها خبرش منعکس می شود و مردم مظلوم فلسطین احساس می کنند که ملتها پشت سرشان هستند.

البته ملت ما بحمدالله در این زمینه ها هیچ وقت کم نگذاشته است؛ هر وقت که برای این قضیه فرا خوانده شده، حضور پیدا کرده و اعلام موضع کرده است و بالاخره مجامع جهانی و سازمان ملل باید فعال شوند. این مجامع حقوق بشر که همیشه یا غالباً در خدمت هدفهای استکبار یاند، ولو یک بار هم شده، برخلاف خواسته ی دستگاه های استکباری، به نفع ملتها وارد شوند؛ افکار عمومی را در دنیا به خودشان متوجه کنند، ظالم و متجاوز را محکوم و ملت مظلوم فلسطین را تأیید کنند. اگر این فشارها انجام گیرد، طرح ایران در مورد فلسطین عملی خواهد بود و متجاوز مجبور خواهد شد.

اگر دولتهای عربی، دولتهای اسلامی، ملتهای مسلمان و مجامع جهانی، همه در این راه فعال شوند، آن کار، عملی است. هر کس که در این زمینه کوتاهی کند، مسلماً در نظر ملتها، در نظر تاریخ و بالاتر از همه در پیشگاه خداوند متعال مؤاخذ و مسؤولست. همه وظیفه داریم. (۲)

۱-۱. بیانات در چهارمین کنفرانس حمایت از ملت فلسطین ۱۴/۱۲/۱۳۸۷

۲-۲. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۶/۰۱/۱۳۸۱

وظیفه ی مسلمین و همه ی انسانها؛ حمایت مالی

البته این یکی از راه های کمکست و راه بسیار مؤثری است. راه های کمک دیگری هم وجود دارد؛ ملت‌ها کمک‌های مالی کنند. همانطور که در نماز جمعه به مردم خودمان و دیگر ملت‌ها عرض کردیم، باید کمک کنند. باید از این مردم مظلومی که از وطن خود، از دین خود، از بیت المقدس و از هویت یک ملت اسلامی دفاع می کنند و می خواهند تا ابد نفوذ استکبار را در این منطقه قطع کنند، دفاع کرد. دولتهایی هم که همسایه ی فلسطینند، همچنین نیروهای مردمی و مقاومتها و دیگران، باید دفاع کنند و دفاع هم می کنند. هر کس بتواند به آنها کمک کند، باید این کار را بکند؛ این وظیفه ی همه است. (۱)

همه ی ملت‌ها هم می توانند در اثرگذاری بر این قضیه تأثیر داشته باشند و در آن شرکت کنند. همه ی ملت‌های مسلمان می توانند کمک کنند. کمک مالی به فلسطینیها، مخصوص به دولتها نیست که فلان دولت بگوید: «آقا! من ده میلیون دلار، بیست میلیون دلار، پنجاه میلیون دلار داده ام» معلوم هم نیست کجا داده اند، چه طوری داده اند، به کی داده اند.

امروز ملت فلسطین محتاج غذاست، محتاج داروست. ملت فلسطین گدا نیست، آفاست؛ اما زیر سلطه ی دشمنست. همه موظفند به آن کمک کنند. فرض بفرمایید اگر در همه ی دنیای اسلام - در کشور ما و کشورهای دیگر - هر فردی از افراد مردم فقط هزار تومان به مردم فلسطین کمک کند، ببینید چه اتفاقی می افتد! یک میلیارد هزار تومان، چه تأثیری در مردم فلسطین و زندگی مردم فلسطین می گذارد! هر خانواده ای به عدد افراد خانواده، هر کدام هزار تومان، در این کار خیر سهیم شود - حداقلش، اینست؛ هر کس هم خواست بیشتر بدهد، بیشتر بدهد - و این را به ملت فلسطین برسانند.

برایشان آذوقه، دارو، امکانات و هر چه که برای ایستادگی و مقاومت لازم دارند، تهیه کنند و بفرستند. این کار را ملت‌ها می توانند بکنند؛ دیگر احتیاج نباشد که فلان دولت بگوید من فلان قدر می دهم حالا چقدر می دهد، چه طور می دهد، آیا می دهد یا نمی دهد؛

۱- ۱. بیانات در دیدار گروه کثیری از کارگران و معلمان به مناسبت روز کارگر و هفته ی معلم ۱۱/۰۲/۱۳۸۱

بعد هم مورد تهدید قدرتی قرار گیرد. ملتها در این جهت سهیم شوند؛ با ملتها چه کار می‌توانند بکنند؟! در کشور ما اگر مردم دوست داشته باشند این کار را بکنند، می‌توانند همین هزار تومانها را در همین مراکز امدادی مثل هلال احمر و کمیته ی امداد و این مجامع امدادی که هست جمع کنند. این ثروت هنگفتی می‌شود و می‌تواند کمکی به مردم فلسطین باشد. (۱)

وظیفه ی همه؛ پاسخ به فریاد کمک خواهی فلسطینیان

دفاع از ملت مظلوم فلسطین و قیام شجاعانه و مظلومانه ی آنان، وظیفه ی اسلامی همه ی ماست. امروز یک ملت مسلمان با چهره ی خون آلود، از وسط میدان نبرد، امت اسلامی را به یاری می‌طلبد. من فریاد آن زن فلسطینی را که در مقابل دوربین خبرنگار با صدای گرفته ی خود فریاد می‌زد یا للمسلمین ... از یاد نمی‌برم.

همه ی مسلمانان و اعراب باید از مشروعیت مبارزات مردم فلسطین حمایت کنند. در مجامع بین المللی باید این نکته مورد تأکید قرار گیرد که مردم بی‌دفاعی که حقوق آنان سلب شده و تحت اشغال قرار گرفته اند، حق دارند برای احقاق حقوق خود مبارزه کنند. لذا استمرار انتفاضه و مقاومت مردم فلسطین حق مشروع آنانست و قوانین بین المللی نیز آن را محترم شمرده است. هر چند که متأسفانه این قوانین معمولاً در جهت خواسته ی استکبار و قدرتهای جهانی تفسیر می‌شود. (۲)

وظیفه ی مسلمین

آنچه که امروز حرف و مسأله ی ماست، اینست: مسأله ی فلسطین از لحاظ اسلامی برای همه ی مسلمانان - از جمله برای ما - یک مسأله ی اساسی و یک فریضه است. همه ی علمای شیعه، سنی، گذشته و قدما، تصریح دارند که اگر بخشی از میهن اسلامی در تصرف دشمنان اسلام قرار گرفت، اینجا وظیفه ی همه است که دفاع کنند، تا بتوانند سرزمینهای غصب

۱-۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۶/۰۱/۱۳۸۱

۲-۲. سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین المللی حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

ص: ۲۲۹

شده را برگرداند. هر کس هر طور می تواند، به هر کیفیتی که می تواند، در قبال مسأله ی فلسطین وظیفه دارد. اولاً از جهت اسلامی وظیفه دارد. زمین، زمین اسلامی است؛ در تصرف دشمنان اسلامست و باید برگردانده شود.

ثانیاً هشت میلیون مسلمان، بعضی آواره اند و بعضی در داخل سرزمینهای اشغالی وضعیتشان از آواره بدترست. نه جرأت دارند رفت و آمد معمولی خودشان را بکنند؛ نه اجازه دارند حرف خودشان را بزنند؛ نه اجازه دارند نماینده ای در ادارات ی کشور خودشان داشته باشند؛ در موارد زیادی جلو نمازخواندنشان هم گرفته می شود. مسجدالاقصی را که قبله ی مسلمانانست، تهدید کردند؛ در سالها پیش یک روز آن را آتش زدند؛ بعد هم که به اصطلاح به حفاری آنجا پرداخته اند و کارهای خلاف انجام می دهند و می خواهند اصلاً مسجدالاقصی - قبله ی مسلمانان - را از شکل اسلامی خارج کنند. از جنبه ی اسلامی، همه ی اینها برای مسلمان وظیفه آورست. هیچ مسلمانی نمی تواند شانه ی خودش را از زیر بار این وظیفه خالی کند. هر مقدار که می تواند، باید به وظیفه اش عمل کند. (۱)

علاج به دست مسلمانان

علاج واقعی این خطر به دست مسلمینست. آنان می توانند با کمکهای حقیقی به مبارزین مسلمان، قیام داخل کشور فلسطین را قویتر و کوبنده تر سازند و نیز می توانند به طرق گوناگون نگذارند که دولتهای منطقه به پیروی از خواست و تحمیل امریکا، تن به سازش با اسرائیل دهند. اقدامهای فداکارانه و جوانمردانه ی مسلمانان سر بلند لبنان، که بارها صهیونیستهای قلدر و حامیانشان را در موضع ضعف و انفعال قرار داده، گواه صادقی است بر این که ملتها و جوانان مؤمن قادرند بسیاری از کارهای بزرگ را انجام دهند. (۲)

۱- ۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۳۷۸/۱۰/۱۰

۲- ۲. پیام به حجاج بیت الله الحرام ۱۳۷۰/۰۳/۲۶

وظیفه ی مسلمین؛ حمایت و تجهیز مبارزان

این، وظیفه ی ماست. این، وظیفه ی همه ی کشورهای اسلامی است. مسأله ی فلسطین، فقط متعلق به عربها و همسایه های فلسطین نیست؛ تمام مسلمین عالم در هر جای دنیا که هستند، نسبت به قضیه ی فلسطین باید احساس مسؤولیت کنند. کسانی که در داخل و یا از خارج، واقعاً با حکومت غاصب صهیونیستی می جنگند - نه مُدعیان آزادیخواهی که دستشان در دست امریکا و دشمنان اسلامست - باید از طرف ملت و دولت ما و ملتها و دولتهای مسلمان دیگر، با پول و سلاح و تبلیغات کمک بشوند. هر طوری که امروز ممکنست، باید کمک بشوند.

ما چون خودمان با فلسطین همسایه نیستیم تا مبارزه ی رؤیاریوی با اشغالگران بکنیم و دیگرانی که یا همسایه نیستند، یا به هر دلیلی توانایش را ندارند، باید مبارزان را تجهیز کنند. این، یک وظیفه ی شرعی و حتمی برای همه ی مسلمانانست. تا این وظیفه انجام نگیرد، مسأله ی فلسطین حل نخواهد شد و اگر انجام بگیرد، قطعاً صهیونیستها و پشتیبانانشان شکست خواهند خورد.

(۱)

افکار عمومی دنیای اسلام هم بداند: امریکا و دولتهای مستکبر نمی توانند از موضع دلسوز و خیرخواه و میانجی وارد قضایای کشورهای ما شوند. موضع آنها، موضع دشمنی و حمایت از ظالم و متجاوزست. وظیفه ی ما تمام نمی شود. این وظیفه، وظیفه ای ماندنی و به عهده ی همه است. باید ملت مسلمان فلسطین را تجهیز کنند، به او کمک کنند و به او دلگرمی دهند تا بتواند جهاد شجاعانه ی خود را دنبال کند. البته به شما بگویم: امروز ملت فلسطین با مقاومت و ایستادگی و شجاعت و خستگی ناپذیری خود ثابت کرده است که خون در مقابل شمشیر می تواند بایستد و انشاء الله ثابت خواهد کرد که خون بر شمشیر پیروزست. (۲)

۱-۱. سخنرانی در دیدار گروهی از آزادگان، جمعی از خانواده های معظم شهدا و جانبازان، مسؤولان اجرایی و نمایندگان مجلس شورای اسلامی و ائمه ی جمعه ی استان های کرمانشاه، یزد و چهارمحال و بختیاری و گروهی از مردم شهرهای گرگان، گنبد، محلات، گتوند، شوشتر، سپیدان، تهران، شیراز و جهرم ۰۲/۰۸/۱۳۶۹

۲-۲. بیانات در خطبه های نماز عید سعید فطر ۲۵/۰۹/۱۳۸۰

کمیته‌های سیاسی، مالی، بین‌المللی

لذا امروز همه‌ی مسلمانها وظیفه دارند. این وظیفه چیست؟ این وظیفه عبارتست از کمک. کمک چگونه است؟ این البته شکل‌های مختلفی دارد؛ کمیته‌های سیاسی، کمیته‌های مالی، کمیته‌های بین‌المللی؛ انواع و اقسام کمکها را می‌شود به آنها کرد. این بایستی در مجامع بالای دنیای اسلام تصمیم‌گیری شود. این باید در بین مؤولان و مقتدران دنیای اسلام رویش تصمیم‌گیری شود. اگر آنها تصمیم‌گیری نکردند، آن وقت ملت‌های مسلمان احساس خواهند کرد که وظیفه‌ی مستقیم متوجه آنهاست.

کمک مسلمانان به فلسطین؛ عمل به قرآن

اگر مسلمانها به آنها کمک کنند - که این وظیفه‌ی قرآنی همه است - یقیناً این راه کوتاه خواهد شد. اگر مسلمانها هم کمک نکنند، خود آنها مقاومت و ایستادگی کنند، باز هم پیروز خواهند شد؛ منتها پیروزی در حال غربت و تنهایی سخت ترست؛ مثل ملت ما که تنها ایستادگی کرد و شرق و غرب با او مخالفت کردند.

در جنگ تحمیلی علیه ما، همه‌ی مراکز قدرت علیه ما شدند. ما غریبانه مقاومت کردیم؛ غربت را تحمّل کردیم؛ اما از مقاومت دست برنداشتیم و خدای متعال ما را پیروز کرد. ملت فلسطین نیز همینطورست. برای رفتن در فضای زندگی شایسته‌ی انسان، مبارزه لازمست. وظیفه‌ی همه‌ی مسلمانهاست که در این مبارزه سهیم شوند و به آن قطعه از پیکر اسلامی که در دست دشمنست، یاری برسانند تا بتوانند آن را، پس بگیرند. یک مصداق از عمل به قرآن، اینست. اگر مسلمانها به همین یک قانون و به همین یک دستور عمل کنند، بسیاری از کارها اصلاح خواهد شد. (۱)

وظیفه‌ی مسلمین در قبال جنایات اسرائیل

از ملت‌های مسلمان در همه جای دنیا انتظار می‌رود که ملت فلسطین را فراموش نکنند؛ همیشه در مقابل چشم خود، این ملت را قرار دهند و از حال

آن غافل نمانند. نمی شود ملت‌های مسلمان از حال یک ملت مسلمان غافل بمانند. (۱)

هر حرکت تفرقه انگیز در دنیای اسلام؛ گناهی تاریخی

امروز هر حرکت تفرقه انگیز در دنیای اسلام، گناهی تاریخی است. آنان که عنودانه گروه‌های عظیمی از مسلمین را به بهانه‌های واهی تکفیر می‌کنند؛ آنان که با گمان‌های باطل، به مقدّسات فرقه‌هایی از مسلمین اهانت می‌کنند؛ آنان که به جوان‌های از جان گذشته‌ی لبنان که مایه‌ی سر بلندی امت اسلامی شدند، از پشت خنجر می‌زنند؛ آنان که برای خوشامد امریکا و صهیونیستها از خطر موهومی به نام هلال شیعی سخن می‌گویند؛ آنان که برای شکست دولت مسلمان و مردمی در عراق ناامنی و برادرکشی را دامن می‌زنند؛ آنان که دولت حماس را که محبوب و منتخب ملت فلسطینست از هر سو زیر فشار قرار می‌دهند... چه بدانند و چه ندانند مجرمانی به شمار می‌روند که تاریخ اسلام و نسل‌های آینده از آنان با نفرت یاد خواهند کرد و آنان را مزدوران دشمن غدار خواهند دانست. (۲)

لزوم خروش امت اسلامی در مقابل جنایات اسرائیل

امت اسلامی باید به خروش آید و سران اسلامی باید خشم ملت‌های خود را به رخ رژیم غاصب بکوبند. دست دولت امریکا نیز به خون ملت مظلوم فلسطین آغشته است. به پشتیبانی آن دولت مستکبر و طغیانگرس که صهیونیستها با گستاخی مرتکب این جنایتهای نا بخشودنی می‌شوند. ملت‌ها و دولت‌های اسلامی ندای مظلومیّت فلسطینیان مظلوم را به سراسر جهان برسانند و وجدانه‌ای خفته را بیدار کنند. آیا ملت امریکا می‌داند که زمامدارانش این گونه همه‌ی حرمت‌های بشری را در پیش پای صهیونیستها قربانی کرده‌اند؟ آیا ملت‌های اروپایی باخبرند که تسلط سرمایه داران صهیونیست بر کشورهای

۱-۱. بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۲۸/۰۲/۱۳۸۰

۲-۲. پیام رهبر معظم انقلاب اسلامی به مناسبت کنگره‌ی عظیم حج ۰۸/۱۰/۱۳۸۵

آنان کار سیاستمدارانشان را به کجا کشانده است؟ (۱)

احتیاج امت اسلامی به کمک خواستن از ذات اقدس الهی در برابر تهدیدها

در چنین شرائطی، آنچه که امت اسلامی بیش از همیشه به آن احتیاج دارد، همین توجُّه به پروردگار، کمک خواستن از ذات اقدس الهی، متصل کردن دل به آن منبع قدرت لایتناهست. دلی که با قدرت لایتناهای الهی آشنا شد، در مقابل تهدیدها و رعد و برقهای دشمنان از جا در نمی رود، مرعوب نمی شود، احساس ضعف نمی کند، نومید از آینده نمی شود و این راه، راه تجربه شده ای است.

جمهوری اسلامی سی سال در مقابل دشمنیها و کارشکنیها و خباثتهای دستگاه استکبار با قدرت ایستاد و ملت مسلمان ایران، با همه ی همتشان، با همه ی اراده شان، در عرصه های مختلف ایستادند و بحمدالله روز به روز پیش رفتند و این پیشرفت به اذن الهی، به حول و قوه ی الهی روز به روز بیشتر خواهد شد و همه ی دنیای اسلام انشاء الله روز عزت و شکوه اسلامی را خواهند دید.

هدایتهای الهی را قدر بدانیم، تفضلات الهی را قدر بدانیم، روز عید فطر را قدر بدانیم، این اجتماع عظیم مردم را که دست به دعا بر می دارند، رو به قبله می کنند، در روز معینی با خدا دلهایشان را متصل می کنند و انس می یابند، قدر بدانیم. اتحاد خودمان را حفظ کنیم، همت و اراده ی خودمان را حفظ کنیم و روز به روز امیدمان را به آینده بیشتر کنیم. (۲)

لزوم تکرار کار نمادین اعزام کاروان دریایی به غزه فلسطین، دیگر نه مسأله ای عربی و حتی نه فقط مسأله ای اسلامی، بلکه مهمترین مسأله ی حقوق بشری جهان معاصرست. کار نمادین و درخشان اعزام کاروان دریایی به غزه، باید در ده ها شکل و

۱-۱. پیام رهبر معظم انقلاب خطاب به امت بزرگ اسلام در پی حملات وحشیانه رژیم صهیونیستی ۱۲/۱۲/۱۳۸۶

۲-۲. دیدار مسؤولان نظام با رهبر انقلاب به مناسبت عید فطر ۱۱/۰۷/۱۳۸۷

شیوه‌ی دیگر بارها و بارها تکرار شود. حکومت سفاک صهیونیست و حامیان آن به ویژه آمریکا و انگلیس باید قدرت شکست ناپذیر عزم و بیداری وجدان عمومی جهان را در برابر خود ببینند و حس کنند. (۱)

وضعیت فلسطین؛ ضعف جهان اسلام

امروز شما نگاه کنید به وضعیت فلسطین؛ فلسطین یک نمونه است. البته نمونه‌ی بسیار مهمی است؛ اما فقط مخصوص فلسطین نیست. نگاه کنید به فلسطین، ببینید امت اسلامی یک جراحت بزرگی را در وجود خود دارد و آن، مسأله‌ی ملت بزرگ فلسطین و سرزمین تاریخی و مقدس فلسطینست. چه بر سر این سرزمین آوردند؟ چه بر سر این ملت آوردند؟ چه می‌کنند با این مردم؟ ماجرای غزه، مگر قابل فراموش شدنست؟ مگر از ذهن امت اسلامی قابل زودده شدنست؟ فشارها، بی‌رحمی‌ها، قساوتها و ظلمهایی که همین امروز نسبت به مردم غزه می‌شود، حتی بعد از آن جنگ بیست و دو روزه که دولت صهیونیست ناکام شد و نتوانست مقاصد خودش را عمل کند، تا امروز همچنان این ظلم بر مردم غزه می‌رود و امت اسلامی نمی‌تواند از آنها دفاع کند.

امت اسلامی در مقابل این پدیده آنچنان قرار گرفته است که گویی این مربوط به او نیست، غضب حق او نیست، ظلم به او نیست. ما چرا اینجور یایم؟ چرا امت اسلامی به این وضعیت دچار شده است؟ یک سرطان خطرناک مهلکی به نام دولت جعلی صهیونیستی اسرائیل در این منطقه به دست دشمنان اسلام و دشمنان امت اسلامی به وجود آمده است. حامیانش که در ظلم و گناهان بزرگ او شریک هستند، همچنان از او حمایت می‌کنند و امت اسلامی نمی‌تواند از خودش دفاع کند؛ این ضعف ماست. چرا؟ این ضعف را باید با برگشت به اسلام، با محور قرار دادن تعالیم رسول مکرم اسلام جبران کنیم. (۲)

۱-۱. پیام در پی جنایت دریایی رژیم صهیونیستی در حمله به کاروان دریایی آزادی غزه ۱۱/۰۳/۱۳۸۹

۲-۲. بیانات در دیدار به مناسبت ولادت حضرت رسول اعظم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ سَلَّمَ و امام صادق عَلَيْهِ السَّلَام ۱۳/۱۲/۱۳۸۸

مسئولیت ملتها در ساختن خاورمیانه ی جدید اسلامی

مسأله ی غزه مسأله ی یک تکه سرزمین نیست؛ مسأله ی فلسطین فقط مسأله ی جغرافیا نیست؛ مسأله ی بشریتست؛ مسأله ی انسانیتست. امروز مسأله ی فلسطین شاخص میان پابندی به اصول انسانی و ضدیت با اصول انسانی است. مسأله این قدر اهمیت دارد. آمریکا هم از این معامله زیان خواهد دید بلاشک. این چیزهای تاریخی، ده سال و بیست سال و سی سال در تحولات تاریخی مثل یک لحظه است؛ به زودی خواهد گذشت. قطعاً تاریخ آمریکا و آینده ی آمریکا مغلوب این حرکتی خواهد شد که در این پنجاه شصت سال اخیر آمریکاییها در رابطه ی با مسأله ی فلسطین انجام دادند.

مسأله ی فلسطین مایه ی بدنامی آمریکا در طول قرنهای متمادی در آینده خواهد بود. فلسطین آزاد خواهد شد؛ در این هیچ شبه های نداشته باشید. فلسطین قطعاً آزاد خواهد شد و به مردم بر خواهد گشت و در آنجا دولت فلسطینی تشکیل خواهد شد؛ در اینها هیچ تردیدی نیست؛ اما بدنامی آمریکا و بدنامی غرب بر طرف نخواهد شد. اینها همچنان بدنام خواهند بود. شکی نیست که بر اساس حقایقی که خدای متعال تقدیر کرده است، خاورمیانه ی جدید شکل خواهد گرفت. این خاورمیانه، خاورمیانه ی اسلام خواهد بود؛ کما این که مسأله ی فلسطین یک مسأله ی اسلامی است.

همه ی ملتها در مقابل فلسطین مسؤولند. همه ی دولتها در مقابل فلسطین مسؤول هستند؛ چه دولتهای مسلمان، چه دولتهای غیرمسلمان. هر دولتی که ادعای طرفداری از انسانیت را دارد، مسؤولست؛ منتها وظیفه ی مسلمانها وظیفه ی سنگین تری است. دولتهای اسلامی موظفند و باید به این وظیفه عمل بکنند و هر دولتی که به وظیفه ی خود در قضیه ی فلسطین عمل نکند، لطمه ی آن را خواهد دید؛ چون ملتها بیدار شدند و از دولتها مطالبه می کنند و دولتها مجبورند نسبت به این قضیه تن بدهند و تسلیم بشوند.

(۱)

پاسخ به ندای کمکخواهی فلسطینیان؛ شرط مسلمانی

در این لحظه‌ی خطیر، مسلمین جهان باید احساس تکلیف کنند؛ باید وظیفه‌ی ای را که مسلمانی بر دوش آنان نهاده، درک کنند. از سویی تکلیف حفاظت از سرزمینهای اسلامی است، که از ضروریات فقه مسلمینست و از سوی دیگر پاسخ به استغاثه‌ی ملت‌ی مظلوم... که پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم فرموده است: هر کس ندای استغاثه‌ی مسلمی را بشنود و پاسخ نگوید، مسلمان نیست. (۱)

... و امروز نه یک فرد، که یک ملت صدا به استغاثه برداشته است. (۲)

وظیفه‌ی مسلمین: فشار آوردن به دولتها برای کمک به فلسطین

ملت‌های مسلمان بدانند که آنان نیز به اندازه‌ی دولتها نزد خدا و نزد تاریخ مسؤولند. شما می‌توانید دولتها را به مقاومت در برابر فشارهای استکباری وادار و آنان را در این راه کمک کنید و می‌توانید برای دولتهایی که به این وظیفه‌ی حتمی پشت پا می‌زنند، خطری بزرگ بیافرینید. (۳)

یک هویت جمعی بین المللی زنده‌ی خسته نشو، متکی به ایمان قلبی و دینی؛ عامل به چالش کشیدن قدرتها

قدرتهای اقتصادی می‌توانند بحران ایجاد کنند. بحران آفرینی، جنگ آفرینی و ایجاد نظامهای خشن و قسی القلب - مثل اسرائیل - کار اینهاست. باید اینها را به چالش کشید. کی می‌تواند؟ یک هویت جمعی بین المللی زنده‌ی خسته نشو، متکی به ایمان قلبی و دینی، اینست که نمی‌گذارد انسان خسته شود. هر چیز دیگری قابل خسته شدنست، جز ایمان با طراوت دینی. این

۱- ۱. الکافی، ج ۲، صفحه: ۱۶

۲- ۲. پیام به ملت‌های مسلمان، علما، نویسندگان، روشنفکران و دانشجویان کشورهای اسلامی، به منظور بسیج نیروهای عظیم کشورهای اسلامی برای مقابله با توطئه‌های خباثت آمیز امریکا و اسرائیل در کنفرانس مادرید ۲۵/۰۷/۱۳۷۰

۳- ۳. همان

ص: ۲۳۷

می تواند آن قدرتها را به چالش بکشد و تعدیل کند و در نهایت آنها را از بین ببرد. انشاء الله در حکومت عدل مهدوی (سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْهِ) و (عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فَرَجَهُ الشَّرِيف) این کارها انجام می گیرد؛ منتها ما هم می توانیم مقدماتش را انجام دهیم؛ اگر همت و اراده و ایستادگی و تدبیر داشته باشیم. این کارها، هم ایستادگی و شجاعت و قدرت می خواهد؛ هم تدبیر و عقل می خواهد. اینها کارهایی که دمدستی باشد و بشود همینطوری تمامش کرد، نیست؛ اما شدنی است و تا الان هم شده است. (۱)

شکر نعمت قیام فلسطینیان توسط مسلمین

اگر ما مسلمین، این نعمت را شکر کردیم، باقی خواهد ماند

لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ (۲)،

اگر به این نعمت کفران ورزیدیم، از دست خواهد رفت. شکر این نعمت به آنست که همه ی مسلمین در همه جای عالم، تکلیف شرعی خودشان بدانند که از این مبارزانی که امروز به نام اسلام مبارزه می کنند، حمایت نمایند. امروز، هیچ علاچی جز این نیست.

این حمایت، بایستی وسیع و همه جانبه باشد. هم حمایت سیاسی، هم حمایت تبلیغاتی، هم حمایت اخلاقی و هم حمایت نظامی لازمست. هر چه ممکن بشود، لازم و تکلیفست. مسلمین دنیا ببینند، کدامیک از انواع این حمایتها را می توانند بکنند. هر چه را که دانستند، تکلیف شرعی آنهاست و از آن نباید تخلف بکنند. (۳)

۱-۱. بیانات در دیدار جمعی از دانشجویان برگزیده و نمایندگان تشکلهای دانشجویی ۲۴/۰۷/۱۳۸۴

۲-۲. سوره ی ابراهیم، آیه ی ۷

۳-۳. سخنرانی در دیدار شرکت کنندگان در اولین کنفرانس اسلامی فلسطین ۱۳/۰۹/۱۳۶۹

فصل سؤم: مسؤولیت جمهوری اسلامی و ملت ایران

اشاره

وظیفه‌ی شرعی ما؛ دفاع از ملت‌های مظلوم

ملت ایران، راه روشنی را باز کرد. شما ملت، بُن بستی را شکستید که همان سلطه‌ی استکبار و استبداد جهانی بر ملت‌ها بود. این را شما شکستید. ملت‌ها دنبال شما حرکت می‌کنند و ما وظیفه داریم از ملت‌هایی که حرکت می‌کنند، دفاع کنیم و دفاع خواهیم کرد. من وظیفه‌ی شرعی خود می‌دانم که از ملت بوسنی هرزگوین دفاع کنم و دفاع خواهم کرد. تا آنجا که بتوانیم این ملت مظلوم را پشتیبانی کنیم، پشتیبانی خواهیم کرد. آنها در خط مقدم قرار گرفته‌اند و دشمن، همه‌ی زور و نیروی خود را بر سرشان فرود آورده است. با تعارفات و حمایت‌های زبانی می‌خواهند مسأله را تمام کنند.

البته راه ما، متأسفانه بسته است. امکان کمک‌رسانی به طور کامل نیست؛ اما این تصمیم جهانی را قبول نداریم که دشمنان آنها روز به روز از طرق مختلف مجهزتر شوند بعضی گفته‌اند دشمنان آنها از سوی اسرائیل غاصب حمایت می‌شوند ملت ایران، حمایت از آن ملت مظلوم را راه اسلام و این تکلیف را یک تکلیف اسلامی می‌داند. (۱)

۱-۱. بیانات در مراسم دیدار قشرهای مختلف مردم ۲۹/۰۷/۱۳۷۱

وظیفه ی ملت ایران؛ حمایت مالی

به ملت عزیز خودمان هم عرض می‌کنم، این حماسه ی حمایت و فداکاری نسبت به برادران عزیز فلسطینی را - که شما بحمدالله در دنیای اسلام به حمایت آشکار و همه جانبه از برادران فلسطینیان سرافراز و برجسته اید - قدر بدانید. این بسیار با ارزش است. همه ی دنیا می‌دانند که کشور ایران اسلامی عزیز ما، ملت و دولت، آحاد مردم، زن و مرد، نسبت به مسأله ی فلسطین علاقه مند، حساس، عازم و جازمند و اگر بتوانند، کمک می‌کنند.

چقدر خوبست که کمکهای مالی مردم متمکن جمع شود و کسانی که می‌توانند، از لحاظ مالی کمک کنند. اگر از لحاظ تسلیحات نمی‌توانیم کمک کنیم؛ اگر از لحاظ نیروی انسانی، این امکان وجود ندارد که ملت و جوانان ملت به آنجا بروند؛ اما از لحاظ مالی می‌شود به آنها کمک کرد؛ بعضی از دردهایشان را درمان نمود؛ بعضی از زخمهایشان را مرهم گذاشت و دلهای مادران آنها و عزم پدران آنها را تحت تأثیر این محبتها قرارداد.

دیدید نوجوانی را که در آغوش پدرش به قتل رسید؟! این تنها مورد نبود؛ موارد دیگری هم وجود داشته است. عظمت این حرکت آنقدر زیادست که این گونه فداکاریها به چشم خود آنها بزرگ نمی‌آید؛ همچنان که در دوران جنگ تحمیلی، شما آن قدر فداکاری کردید که به چشم خودتان نمی‌آمد؛ اما فداکاریهای شما دنیا را خیره کرد. امروز هم ملت فلسطین همینطورند؛ به چشم خودشان نمی‌آید؛ اما دنیا را خیره می‌کند. یک شهادت - مثل شهادت آن نوجوان در آغوش پدرش - توفانی در دلهای ملت‌های دنیا بر می‌انگیزد. اینها بسیار ارزشمندست. (۱)

بزرگترین وظیفه ی ملت و دولت ما

مسأله ی فلسطین، مسأله ی اول بین الملل اسلامی است. امروز که مبارزات ملت فلسطین در زیر پرچم اسلام، خواب از چشم دولت غاصب صهیونیست

۱- ۱. سخنرانی در اجتماع بزرگ بسیجیان شرکت کننده در اردوی فرهنگی، رزمی یاران امام علی علیه السلام ۲۹/۰۷/۱۳۷۹

ص: ۲۴۱

و حامیانش ر بوده است، بزرگترین وظیفه ی ملت و دولت ما و همه ی ملتها و دولتهای مسلمان، حمایت از این مبارزاتست. غده ی سرطانی اسرائیل را تنها از طریق همین مبارزات می توان ریشه کن ساخت و جهان اسلام را از خطرات مهلک آن نجات داد. (۱)

۱- ۱. پیام به مناسبت اوّلین سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی (ره) ۱۰/۰۳/۱۳۶۹

ص: ۲۴۳

فصل چهارم: روز قدس

فایده‌ی اعتراضات مردمی به جنایات اسرائیل

البته ملت عزیز ما، همیشه مواضع خودش را اعلام کرده است. کسانی نگویند: که «چه فایده‌ای دارد» اعلام این مواضع، مهمترین فشار را برگرداند ی غاصب در هر نقطه‌ای از دنیا که باشد وارد می آورد. اگر ملت‌ها در کشورهای خودشان، در برابر چنین حادثه‌های قیام کنند، راهپیمایی کنند و مشت‌ها را گره نمایند، فضا را بر جنایتکاران تنگ خواهند کرد. در همه‌ی قضایا چنین است. علیه امریکا همچنین است ... ملت‌ها باید حضور خودشان را اعلام کنند. اعلام حضور ملت‌ها، در فضای بین‌المللی و سیاست جهانی بسیار اثر دارد. (۱)

زنده نگه داشتن روز قدس

امروز ملت ایران کاری که می‌تواند بکند - که از همه‌ی کارها هم مهم‌ترست، تظاهرات - مثل همین تظاهرات امروز - است. این کار بسیار مهمی است. از هدف‌های اینها، اینست که نام فلسطین را به دست فراموشی بسپارند. کاری کنند که اصلاً فراموش شود که چنین چیزی وجود داشت؛ اما شما

۱-۱. بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۲۱ رمضان ۱۴۱۴ - ۱۳/۱۲/۱۳۷۲

ص: ۲۴۴

نمی‌گذارید؛ روز قدس نمی‌گذارد؛ امام بزرگوار ما با تدبیر خودش نگذاشت. این کار بزرگی بود. از جنبه‌ی انسانی هم مظلومیت خانواده‌های فلسطینی برای هر انسانی وظیفه‌آورست؛ مظلومیت مردمی که در داخل فلسطینند، که بعضی از فیلمها و نوارهایش را شما همین روزها دیدید که چقدر اینها نسبت به مردم فلسطین ظالمانه رفتار می‌کنند و عجیب، اینست که این سازمانهای حقوق بشر هم مرده‌اند!

این امریکاییها و بعضی از این غربیها و اینهایی که ادعا می‌کنند رسالت گسترش دموکراسی را در دنیا دارند، در این قضیه آبروی خودشان را بردند؛ به خاطر این که ملتی الان وجود دارد که در هیچ شأنی از شئون کشور و وطن خودش، قدرت تأثیرگذاری ندارد و حرفش در هیچ جا خوانده نمی‌شود و آن ملت فلسطینست. از نظر انسانی، مردمی مظلوم؛ از آن طرف در مقابلشان حکومتی نژادپرست با آن همه ظلم و این هم دروغ بزرگی که امریکا و سازمانهای جهانی و متفکران به اصطلاح غربی در ادعایی از دموکراسی می‌گویند! (۱)

اثر بزرگداشت روز جهانی قدس

امام خمینی (ره) با اعلام چنین روزی [روز جهانی قدس]، مسأله‌ی فلسطین را در وجدان‌های بشری بیدار نگهداشت و همه‌ی فریادها را علیه صهیونیسم متمرکز ساخت و ما هر سال شاهد استقبال فراوان و گسترده‌ی مسلمانان در این مراسم هستیم. (۲)

وظیفه‌ی ملتها در روز قدس

حالا- در این قضیه‌ی با این سه نقطه‌ی اساسی و حساس [جنایات کم‌نظیر اسرائیل، استقامت جانانه‌ی مردم فلسطین و سکوت مجامع بین‌المللی و دولتها]، ملتها چه کار می‌توانند بکنند؟ می‌توانند روز قدس به خیابانها بیایند و شعار بدهند؛ مشت‌هایشان را گره کنند و به آن ملت مبارز مجاهد پراستقامت

۱- ۱. بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۱۳۷۸/۱۰/۱۰

۲- ۲. پیام به مناسبت روز قدس ۱۳۷۹/۰۹/۲۹

ص: ۲۴۵

نشان بدهند که ما طرفدار شما هستیم. اگر چه دولتهای ما نمی گذارند یا نمی توانند به شما کمکی بکنند، بدانید دلهای ما با شماست. این آنها را دلگرم خواهد کرد؛ کمک بزرگی است. (۱)

روز قدس؛ عامل شکست دشمن غاصب

جمعه ی آینده روز قدس است. اگر انشاء الله دنیای اسلام این روز را به معنای درست کلمه گرامی بدارد و برای فریاد کشیدن بر سر صهیونیستهای غاصب، مغتنم بشمارد، به میزان زیادی دشمن را شکست خواهد داد و به عقب نشینی وادار خواهد کرد. شما ملت ایران، انشاء الله با حضور خود نشان خواهید داد که استفاده از روز قدس و فرصت اعلام موضع در قضیه ی فلسطین، یعنی چه. ملت ایران، بحمدالله در این زمینه خوب عمل کرد.

دولت هم خوب عمل کرد. وزارت خارجه هم خوب عمل کرد. یعنی وقت را تلف نکردند و حرفها را زدند. مظلومین فلسطینی فهمیدند که کسانی در اطراف دنیا هستند که نسبت به قضیه ی آنها حساسند. باید این حساسیت ثابت شود. باید فشار روی اسرائیل بیشتر شود.

باید فلسطینیها، خودشان مسؤولیت زنده کردن مسأله ی فلسطین را جدّاً بر عهده گیرند و مجاهدت کنند. اگر چه مجاهدت سختست؛ امّا زندگی در زیر فشار صهیونیستها، سختی و دشواری اش از مجاهدت کردن بیشترست. اگر مجاهدت کنند، آینده برایشان خوب خواهد بود؛ امّا این گونه زندگی کردن، روز به روز سختیها را بیشتر خواهد کرد.

البته امروز در سرزمینهای اشغالی و در فلسطین اشغالی، ملت مسلمان بیدار شده است؛ امّا باید مبارزات در داخل فلسطین، عمومی، همه گیر، پیگیر، متّصل به خارج و متّصل به اعماق امت اسلامی گردد و امتها و ملت‌های مسلمان سراسر دنیا به آنها کمک کنند. (۲)

امّا ملت فلسطین بی شک عبرت لازم را از آن خواهد گرفت امروز یک بار دیگر این حقیقت تلخ برای آن ملت مظلوم آشکار شد که در خانه ی

۱-۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۳۸۳/۰۸/۱۵

۲-۲. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۲۱ رمضان ۱۴۱۴ - ۱۳/۱۲/۱۳۷۲

ص: ۲۴۶

خود مجبورست مبارزه کند تا بتواند در آن زندگی کند. آشکار شد که صهیونیستها علی‌رغم اظهارات نزاكت آمیز بعضی از سرانشان همان وحشیهای نژادپرست و متعصب پنجاه سال قبلند و اگر اندک فرصتی یا بهانه‌ای پیدا کنند شقاوت آمیزترین ضربات را بر مسلمانان صاحبخانه وارد خواهند کرد.

بر دیرباورترین افراد فلسطینی نیز ثابت شد که رژیمهای استکباری که این همه دم از امتیّت صهیونیستها می‌زنند، کمترین اهمیتی به امتیّت مسلمانان فلسطینی نمی‌دهند و گرنه ارتش اسرائیل جرأت نمی‌کرد صفوف مقدّس نمازگزاران را چنین قتل عام کند. فلسطینیها با مسلح شدن و ضربه زدن به منافع دولت غاصبست که می‌تواند حقّ حیات و حقّ زندگانی در خانه‌ی خود را به دست آورند. اینست عبرت حادثه‌ی صبح جمعه‌ی الخلیل. (۱)

تأثیر اعلام حمایتها از مبارزین

آن کسانی که در داخل سرزمینهای اشغالی، مظلومانه مبارزه می‌کنند و رنج می‌برند و کتکش را می‌خورند - که تنها امید برای آزادی فلسطین و محو دولت غاصب نیز همان مبارزان داخلی هستند - باید احساس کنند و بدانند که در سرتاسر دنیای اسلام، ملتها به یاد آنها هستند و از آنها پشتیبانی می‌کنند. اگر بخواهیم در آن مبارزان مظلومی که در خانه‌ی خودشان غریب هستند، این احساس پیدا بشود، باید همینگونه تظاهرات مردمی در دنیای اسلام به وجود بیاید.

این ابتکار روز قدس از سوی امام بزرگ و رهبر عظیم‌القدر ما (رضوان الله تعالی علیه)، با توجّه به همین معنا بود؛ و الاّ معلومست مردمی که در خیابانهای تهران راه می‌روند، از اینجا به وسیله‌ی اسلحه با اسرائیل نمی‌جنگند.

امروز برای اسرائیل و حامیانش و به خصوص امریکا، اسلحه‌ی مشت شما که گره می‌شود و شعاری که می‌دهید، از هر سلاح دیگری کوبنده ترست. آنان برای مقابله‌ی با سلاحهای دیگر، وسیله دارند. دیدیم که کشورهای

۱- ۱. پیام به مناسبت حمله‌ی وحشیانه‌ی صهیونیستها به صفوف مسلمانان روزه دار فلسطینی ۰۶/۱۲/۱۳۷۲

ص: ۲۴۷

عربی در طی چند جنگ، این قدرت را پیدا نکردند که با سلاح با اسرائیل بجنگند و او را شکست بدهند. هر دفعه، یا او کاملاً غالب شد، یا بالاخره پیش برد؛ ولو در وهله ی اول جنگ هم غالب نشده باشد.

کشورهای عربی اطراف اسرائیل، برای آنکه این کشور در بُرد تیر آنها قرار بگیرد، هر چه سلاح داشته باشند، باز قدرتهایی که این غده را در دل دنیای اسلام کاشتند، او را دو یا چند برابر مسلح خواهند کرد؛ بنایشان بر، اینست. آن چیزی که جواب ندارد و آن سلاحی که امریکا و شوروی و دیگر حامیان اسرائیل نمی توانند در مقابل آن، سلاح برابر و مشابهی به میدان بیاورند، سلاح اراده و خواست ملتهاست.

سیاستمداران عالم باید بدانند که دنیای اسلام اجازه نداده است و نمی دهد. باید بدانند که ما حضور دشمن غاصب را در خانه ی خودمان فراموش نکرده ایم. اینطور نیست که صهیونیستها دائماً بتوانند دنیای اسلام را در مقابل عمل انجام شده قرار بدهند. نخیر، ملتها بیدارند. (۱)

مبارزه ی حامیان اسرائیل با روز قدس

مبارزه ای که از طرف حامیان رسمی اسرائیل و هم پیمانان آنها - که حامیان غیررسمی اسرائیلند - با روز قدس شد، یک مبارزه ی تماشایی است. برای روز قدس رقیب درست کردند و سعی نمودند که این روز را از یادها ببرند. ما در هیچ جای دنیای اسلام ندیده ایم که قدرتهای جهانی اجازه بدهند، دولتهای محلی مردم را به این حرکت و راهپیمایی وادار کنند. متأسفانه سیاست قدرتهای گرد نکلند دنیا، در بسیاری از کشورهای اسلامی، دارای نفوذ است. این از بدبختیهای مسلمین و دنیای اسلامست. چرا نباید در روز قدس، دولتهای کشورهای اسلامی، مردم را به راهپیمایی در خیابانها تشویق کنند؟ مگر چه چیزی از آنها کم می شود؟ اگر با آرمان فلسطین همراه و موافقت، چرا اجازه نمی دهند؟ (۲)

۱- ۱. خطبه های نماز عید فطر ۱۳۶۹/۰۲/۰۷

۲- ۲. همان

ص: ۲۴۸

روز قدس؛ بیداری ليله القدر امروز تاريخ اسلام تا مطلع الفجر نجات اکنون، جمعه ي آخر ماه مبارك رمضان که از سوی امام راحل عظیم ما (رضوان الله عليه) روز قدس نامیده شده، در پیش روی ماست و در این ماه رمضان کاملاً مجاور لیالی قدر، باید همانطور که شب قدر را تا صبح به بیداری می گذرانیم و با دعا و تضرع خود به درگاه الهی، می خواهیم که آینده ي مطلوب برای ما رقم زده شود، روز قدس را و همه ي این ایام حساس را که ليله القدر تاريخ اسلامست، به بیداری و هشیاری بگذرانیم و تا مطلع الفجر نجات ملتهای مسلمان و مخصوصاً ملت شجاع و مظلوم فلسطین، دست از تلاش نکشیم.

اینجانب امیدوارم ملت بزرگ ما در این روز قدس نیز مانند همیشه با حضور یکپارچه ي خود در خیابانها و راهپیمایی تا محل نمازهای جمعه، فریاد رسا و غریو رعدهگون خود را به گوش جهانیان برساند و تکرار کند که اُمّت امام خمینی عظیم، همواره در کنار فلسطین و خصم دشمنان آن خواهد بود. (۱)

تشکر از ملت ایران به خاطر بزرگداشت روز قدس

مردم دنیا و ملتهای مسلمان از مبارزان مظلوم فلسطینی پشتیبانی کردند. ملت عزیز ما با همه ي فریاد خود، پشتیبانی خویش را از حرکت مردم فلسطین نشان داد. من لازمست از همت شما مردم عزیز که در راهپیمایی عظیم روز قدس و اجتماع پُرشکوه نماز جمعه، با شکوه و عظمت فراوانی متجلی شد، با همه ي وجود تشکر کنم.

ملت عزیز ما مثل همیشه به کشور خود، به تاریخ خود و به مسؤولان کشور آبرو داد. امسال در همه ي دنیای اسلام، روز قدس با کیفیت ویژه ای برگزار شد؛ همچنان که پیش بینی می شد اینطور بشود و این به خاطر حقایق فریاد مظلومانه ي ملت فلسطینست. امیدواریم که دولتها هم با ملتهای خودشان همینطور همکاری کنند و ملت فلسطین را کمک نمایند. آن

ص: ۲۴۹

مردم مظلوم و مقهور و محاصره شده به وسیله ی سنگدلترین و سبّخ‌خوترین دشمنان، احتیاج به کمک دارند. هم ملت ما، هم دولت ما، هم ملت‌ها و دولتهای مسلمان دیگر وظیفه دارند تا آنجا که می‌توانند، به این ملت مظلوم کمک کنند. این یک وظیفه ی دینی و انسانی و خردمندانه است که عقل به آن حکم می‌کند و یک وظیفه ی تاریخی است که تاریخ درباره ی آن قضاوت خواهد کرد. (۱)

باید از دو پدیده ی ستایش برانگیز ملت ایران سپاسگزاری و قدردانی کنم:

اول، حضور عظیم مردم به مناسبت روز قدس در جمعه ی آخر ماه مبارک رمضانست. این صحنه، برای دوستان در سرتاسر عالم فرح‌انگیز و امیدوارکننده بود و مبارزان فلسطینی را شاد کرد و دل‌هایشان را قرص نمود. برای دشمنان هم کوبنده بود؛ چه آن دشمنانی که مایلند مسأله ی فلسطین از ذهن ملت‌ها به کلی محو بشود و مسلمانان یادشان برود که اساساً چنین مسأله ی مهمی وجود داشته و دارد و چه آن دشمنانی که مایلند ملت ایران به جای پرداختن به مسائل اساسی اسلامی و انقلابی، به مسائل حقیر سرگرم باشد، درگیر اختلافات و مسائل شخصی باشد. این ملت زنده و در صحنه و هوشیار در وقت لازم، در هر شرایطی حرکت لازم را انجام می‌دهد. (۲)

من باید از ملت عزیز خودمان و برخی ملت‌های دیگر که در جمعه ی آخر ماه مبارک رمضان - که روز جهانی قدس است - با حضور خود مسأله ی قدس را در فضای جهان بار دیگر زنده کردند، تشکر بکنم؛ اگر چه مسأله ی قدس همیشه زنده است. (۳)

همچنین لازم می‌دانم در این مناسبت، علی‌العجالة از مردم عزیزمان که در روز جمعه در راهپیمایی روز قدس، شکوهی را از خودشان نشان دادند و عظمتی را تجسم بخشیدند، صمیمانه قدردانی و سپاسگزاری کنم. حقاً و انصافاً امسال روز قدس یک نماد بود از حضور ملت ایران و انگیزه ی ملت

۱-۱. بیانات در خطبه های نماز عید سعید فطر ۱۳۷۹/۱۰/۰۷

۲-۲. سخنرانی در اجتماع بزرگ مردم مشهد و زائران حضرت رضا علیه السلام ۱۳۷۰/۱۰/۲۹

۳-۳. پیام به حجاج بیت الله الحرام ۱۳۸۴/۱۰/۱۹

ص: ۲۵۰

ایران؛ همان چیزی که امید را در فضای منطقه می پراکند و ملتها را وادار به استقامت می کند. (۱)

لازم می دانم از ملت شریف و عزیزمان به خاطر حضور ارزشمند و باشکوه در راهپیمایی روز قدس تشکر و تقدیر کنم. من قابل نیستم که بخواهم از این ملت بزرگ تقدیر یا تشکر کنم؛ صاحب چیزی هم نیستم؛ متعلق به خود مردمست؛ برای خودشان کردند و درست قدم برداشتند. ما لازمست خدا را شکر کنیم، به خاطر این بصیرت عمومی، این همت عمومی، این انگیزه ی گسترده ی در دلهای زن و مرد مسلمان. امسال روز قدس، روز بسیار پزشکوهی بود.

حوادثی که در منطقه اتفاق افتاده است، موجب شد برخی ملت‌های مسلمان دیگر هم امسال بیش از سالهای گذشته در این آزمایش بزرگ، در این حرکت عظیم ضد استکباری همراهی کنند. امیدواریم خداوند متعال شر و وجود صهیونیست‌های ظالم و خونخوار را از سر فلسطینیان و از سر منطقه کم و کوتاه کند... (۲)

شرکت در راهپیمایی روز قدس، در سرما و گرما؛ دلیل اعتماد مردم به نظام جمهوری اسلامی

کمتر کشوری در دنیا وجود دارد که اعتمادی را که مردم ایران نسبت به نظام جمهوری اسلامی دارند، نسبت به نظام حکومتی خود داشته باشند. دلیل این اعتماد هم همین پدیده های روشنی است که جلوی چشم همه است. باز یک عده ای اینها را نمی بینند، هی دم از بی اعتمادی مردم می زنند؛ نخیر، مردم به نظام اعتماد دارند. یک دلیل، همین انتخابات دو سال قبلست که بیش از هشتاد درصد از مردمی که حق رأی داشتند و قادر به رأی دادن بودند، در انتخابات شرکت کردند. کجای دنیا چنین چیزی هست؟ یک نمونه، همین دو راهپیمایی ای است که ما هر سال داریم؛ راهپیمایی بیست و دوی بهمن و راهپیمایی روز قدس. این راهپیمایی ها مربوط به نظامست؛ مربوط به

۱-۱. بیانات در دیدار رییس جمهوری و اعضای هیأت دولت بیست و هفتم رمضان المبارک ۱۴۳۲ ۰۶/۰۶/۱۳۹۰

۲-۲. خطبه های نماز عید سعید فطر ۰۶/۰۶/۱۳۹۰

ص: ۲۵۱

هیچ دولتی، مربوط به هیچ جریان خاصی نیست؛ مال نظامست. شما ببینید مردم در این حرکت عظیم چه می‌کنند؛ در سرمای بیست و دوی بهمن، در ماه رمضان با دهان روزه؛ چه اوقاتی که هوا سرد بود، چه حالا که هوا گرمست. انشاء الله خواهید دید روز قدس باز مردم چه عظمتی را از خودشان نشان می‌دهند. این نشان دهنده‌ی علاقه مندی و دلبستگی مردم به نظامست. اعتماد به نظام، از این بهتر و روشن تر نمی‌شود. این حضور، حضور بسیار پرمعنایی است. (۱)

روز قدس؛ عامل فشار ملت‌ها

و اما من به شما عرض می‌کنم: عزیزان من! ملت عزیز ایران و به همه‌ی ملت‌های مسلمان هم عرض می‌کنم: عاملی که می‌تواند در این زمینه - مثل همه‌ی زمینه‌های دیگر - تعیین کننده باشد، تصمیم ملت‌ها و افکار عمومی است. ملت‌ها هستند که با فشار خواست و مطالبه‌ی خود می‌توانند دولت‌ها را به این حرکت وادار کنند. روز قدس در پیش است. امسال روز قدس، ملت‌های مسلمان باید نشان دهند که نسبت به رژیم صهیونیستی و حامیان‌ش خشمگینند و هر کس در این زمینه بی‌تفاوت باشد و هر سیاستی که در آن جهت باشد، با او خشمگینند و خشمگین برخورد خواهند کرد. (۲)

روز شریف قدس؛ یادگار فراموش نشدنی امام بزرگوار

من مطمئنم انشاء الله امسال هم روز شریف قدس، که یادگار فراموش نشدنی امام بزرگوار ماست، پُرشورتر و وسیعتر از همیشه - همچنان که پارسال هم پُرشورتر از سال‌های قبل بود - انجام خواهد گرفت و دنیای اسلام موضع خود را در مقابل صهیونیسم غاصب، روشن خواهد کرد و صهیونیست‌ها روز به روز نفس‌هایشان بیشتر به شماره خواهد افتاد. این قدرتمندی‌ها، دلیل

۱-۱. بیانات در دیدار مسؤولان نظام جمهوری اسلامی ایران ششم رمضان المبارک ۱۴۳۲ ۱۶/۰۵/۱۳۹۰

۲-۲. بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی ۲۱ رمضان ۱۶/۰۹/۱۳۸۰

ص: ۲۵۲

قدرت واقعی نیست. دولت غاصب، روز به روز و به تدریج به پایان عمر ناشی از استبداد و زورگویی خود نزدیک می شود و انشاء الله دنیای اسلام روزی را خواهد دید که فلسطین به دست ملت فلسطین اداره شود. (۱)

دست قدرت الهی؛ عامل جذب دلها برای شرکت در راهپیمایی روز قدس بعد نوبت می رسد به حضور سیاسی مردم در روز قدس. باز انسان دست قدرت الهی را مشاهده می کند که اینطور دلهای مردم را جذب می کند و می آورد توی آن هوای گرم، با دهان روزه، وسط خیابانها؛ وفاداری خودشان را به انقلاب، به آرمانهای انقلاب نشان می دهند، فریاد می کنند؛ پیرمرد می آید، بچه ی کوچک می آید، زنها می آیند، مردها می آیند.

...البته ما اشتباه می کنیم؛ گاهی نمی فهمیم این تفضل الهی را، نمی بینیم دست عطوفت الهی را در قضایای مختلف که بر سر ما گذاشته می شود. گاهی هم از این جهت اشتباه می کنیم که خیال می کنیم ماییم که داریم این کارها را می کنیم، در حالی که ما نیستیم:

لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَ لَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ (۲).

قَلْبُ الْمُؤْمِنِ بَيْنَ اصْبَعَيْ الرَّحْمَنِ (۳)

کی این. مؤمنین را می کشد می آورد توی این میدان ها، اینجور اینها را متوجه به خدا می کند؟ جز دست الهی، جز قدرت الهی، چیز دیگری نیست. اینهاست که ما را امیدوار می کند.

من نمی خواهم فقط شرح ماقع را عرض کنم - که خب، این ماقع را همه داریم می بینیم - من می خواهم این استنتاج را بکنم هُوَ الَّذِي أَيْدِكَ بِنَصْرِهِ وَ بِالْمُؤْمِنِينَ (۴) خدای متعال تأیید خودش را در کنار نصرت به وسیله ی مؤمنین؛ می گذارد، که علی الظاهر مراد در اینجا نصرتهای معنوی است؛ مثل همان «أَنْتِي مُمِدُّكُمْ بِالْأَفِّ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ» (۵) و امثال اینها

هُوَ الَّذِي أَيْدِكَ بِنَصْرِهِ

۱-۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی ۲۱ رمضان ۱۳۸۰/۰۹/۱۶

۲-۲. سوره ی انفال، آیه ی ۶۳

۳-۳. بحار الأنوار، ج ۶۷، صفحه: ۳ (با اندکی تفاوت)

۴-۴. سوره ی انفال، آیه ی ۶۲

۵-۵. سوره ی انفال، آیه ی ۹

ص: ۲۵۳

و بِالْمُؤْمِنِينَ

مؤمنین هستند که موجب نصرت می شوند؛ مؤمنین هستند که؛ نظام را پابرجا نگه می دارند؛ مؤمنین هستند که در میدان‌های مختلف، جاده را صاف می کنند تا نظام اسلامی بتواند کارهای بزرگی را انجام دهد. ما اینها را «إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلٰیٰ عِلْمٍ عِنْدِي» (۱) نباید تصور کنیم؛ خیال نکنیم ما هستیم داریم می کنیم؛ اینها را خدا دارد می کند. این نکته یِ اوّل؛ که به نظر من مردم ما به توفیق الهی، به لطف پروردگار، مردم خوبی هستند؛ خویشان هم به وفاداری آنها به ایمانست، به رسوخ ایمان در دلهاست. (۲)

روز قدس؛ روز آزمایش بزرگ ملت‌های مسلمان

و اما مسأله یِ فلسطین و روز قدس. روز قدس نزدیکست. روز قدس، روز آزمایش بزرگ ملت‌های مسلمانست. روز قدس، آن روزی است که ملت‌های مسلمان بی واسطه یِ مقامات رسمی حرفشان را در دنیا مطرح می کنند. امسال هم روز قدس اهمیت مضاعفی دارد؛ هم به خاطر حادثه یِ غزه - که واقعاً عقب نشینی از غزه یک شکست بزرگ صهیونیستها بود - هم به خاطر توطئه ای که بعد از شکست غزه و برای جبران آن شکست، از سوی امریکاییها و صهیونیستها و بعضی از هم پیمانانشان در جریانست. یعنی عادیسازی رابطه یِ زشت با رژیم صهیونیستی در میان برخی از دولت‌های اسلامی و برخی از دولت‌های منطقه، که نباید زیر بار بروند. (۳)

نقش روز قدس در حفظ یاد فلسطین

اوّلین مطلبی که در خطبه یِ دوّم باید عرض کنم، سپاس فراوان از ملت ایران به خاطر راهپیمایی روز قدس است. حقیقتاً باید گفت: درود بر ملت ایران! عظمت ملی خود را، عظمت جایگاه اسلامی خود را، عزّت خود را به دنیا نشان دادید. نقش این راهپیماییها بسیار زیادست. استعمارگران از

۱- ۱. سوره یِ قصص، آیه یِ ۷۸

۲- ۲. بیانات در دیدار اعضای مجلس خبرگان رهبری ۱۷/۰۶/۱۳۹۰

۳- ۳. بیانات در خطبه های نماز جمعه یِ تهران ۲۹/۰۷/۱۳۸۴

وقتی فلسطین را اشغال کردند، هدفشان این بود که نام و یاد فلسطین را به فراموشی بسپارند؛ اصلاً مردم دنیا و نسلهای بعدی فراموش کنند که روزی یک سرزمینی در دنیا بوده است، یک کشوری بوده است به اسم فلسطین؛ هدفشان این بود. بعد که نتوانستند و این قیام عظیم ملت فلسطین - چه در انتفاضه ی اوّل و چه در انتفاضه ی مسجدالأقصی - بار دیگر این شعله را در دنیا برافروخته کرد و دلهای ملتها و آحاد مردم و مُنصّه فان عالم را به خود متوجّه کرد، راه علاج را این دانستند که مجموعه ی عرب فلسطینی را در گوش های از این سرزمین، در واقع زندانی کنند؛ محصور کنند و کشور آباد پر نعمت فلسطین و منطقه ی حساس فلسطین را به طور خالص در اختیار صهیونیستها و با هویت صهیونیستی نگه دارند و عربها را به طرف غزه و ساحل غربی برانند. (۱)

همه گیر شدن گرامی داشت روز قدس در جهان

یک مطلب درباره ی روز قدس امسالست که این حرکت عظیم در دنیای اسلام روز به روز جا افتاده تر شده است و گسترش بیشتری پیدا کرده است. امسال دنیای اسلام شاهد تظاهرات بخشهایی از اغلب ملتهای مسلمان بود؛ از شرق دنیای اسلام یعنی از اندونزی، تا غرب دنیای اسلام یعنی آفریقا و نیجریه. در کشورهای مسلمان هر جا به آحاد مردم اجازه داده شد که بتوانند نیت و اراده ی خود را در روز قدس نشان دهند، مجموعه هایی از مردم آمدند و نشان دادند که نسبت به مسأله ی قدس چه احساساتی دارند. حتی مسلمانانی که در اروپا زندگی می کردند، اقلّیتهایی که زیر فشارهای عصبیت دولتها و مؤسسات اروپایی قرار دارند، آنها هم روز قدس را گرامی داشتند.

این نشانه ی، اینست که مسأله ی فلسطین علیّی رغم آنچه که غاصبان فلسطین و حامیان آنها می خواستند، روز به روز در دنیای اسلام زنده تر می شود. آنها نیتشان این بود که نام فلسطین را از خاطره ی ملتهای مسلمان پاک کنند. اراده ی آنها این بود، هدف آنها این بود که نقشه ی فلسطین و ملّتی

ص: ۲۵۵

به نام فلسطین را به کلی از جغرافیای دنیای اسلام حذف و محو کنند. همه ی تلاش خودشان را هم در طول این شصت سال تمام که از این فاجعه ی بزرگ می گذرد، بر این کار متمرکز کردند؛ امّا آنچه واقع شده است، عکس آن چیزی است که آنها می خواستند و دنبال آن بودند. امروز دنیای اسلام نسبت به مسأله ی فلسطین بسیار حساستر و بسیار پراکنگیزه ترست. علت، اینست که دنیای اسلام بیدار شده است. اگر این بیداری در سال ۱۹۴۸ میلادی - یعنی ۱۳۲۷ هجری شمسی - که فلسطین به طور رسمی غصب شد و در اختیار صهیونیستها قرار گرفت، وجود می داشت، قطعاً واقعیتها جور دیگری می بود و این حادثه ی تلخ دنیای اسلام و این جراحت عمیق بر پیکر امت اسلامی واقع نمی شد.

امروز مسلمانها بیدارند، متوجّه اند، روز به روز هم به توفیق پروردگار بیدارتر خواهند شد و من لازمست عرض بکنم یکی از مهمترین عوامل این حمایت و گسترش جهانی، ایستادگی و مقاومت ملت شجاع فلسطینست. ما به ملت فلسطین درود می فرستیم. این ملت حقاً و انصافاً اثبات کرده است که لایق نام مسلمانی و لایق نام یک ملت زنده است. ما از همین جا در مقابل شما جمعیت مسلمان به مردم فلسطین و به دولت قانونی فلسطین و به برادر مجاهدان آقای هنیه می گوئیم:

بدانید که ملت ایران شما را تنها نگذاشته است و تنها نخواهد گذاشت. (۱)

روز قدس؛ عامل زنده ماندن نام فلسطین

هفته ی آینده جمعه روز قدس است. این یکی از برجسته ترین یادگارهای امام عزیز ماست؛ نشانه ی دل بستگی انقلاب و دل بستگی ملت ما به ماجرای قدس شریف و ماجرای فلسطینست. به برکت روز قدس، این نام را ما توانستیم هر سال در دنیا زنده نگه داریم. خیلی از حکومتها و خیلی از سیاستها می خواستند، مایل بودند، تلاش کردند، پول خرج کردند که مسأله ی فلسطین فراموش شود. اگر تلاش جمهوری اسلامی نبود، اگر ایستادگی جمهوری اسلامی با تمام قوا در مقابله ی این سیاست خباثت آلود نبود، بعید

ص: ۲۵۶

نبود که بتوانند مسأله ی فلسطین را به تدریج به زاویه بکشانند؛ اصلاً فراموش کنند. الان هم خود دستگاه استکبار و خود صهیونیستهای خبیث معترفند، معتقدند و ناراحتند از این که جمهوری اسلامی پرچم فلسطین را برافراشته است و نمی گذارد که با سازشکاریهایی که می خواهند انجام بدهند، مسأله ی فلسطین را از دور خارج کنند.

روز قدس، روز زنده کردن این یاد و این نامست. امسال هم به توفیق الهی، به هدایت الهی، ملت عظیم ما در تهران و در همه ی شهرستانها روز قدس را گرامی خواهند داشت، راهپیمایی خواهند کرد. در کشورهای دیگر هم بسیاری از مسلمانان در روز قدس از ملت ایران تبعیت می کنند. روز قدس، روز متعلق به مسأله ی قدس است و ضمناً مظهر وحدت ملت ایرانست. مراقب باشید در روز قدس کسانی نخواهند از این اجتماعات برای ایجاد تفرقه استفاده کنند. از تفرقه باید ترسید. با تفرقه باید مقابله و معارضه کرد. تفرقه نباید به وجود بیاید. آن وقتی ملت ایران می تواند پرچم قدس را با افتخار بلند کند که یکپارچه باشد. در طول این سالها سعی کردند این را هم به هم بزنند؛ اما به حمدالله نتوانستند؛ انشاء الله بعداً هم نخواهند توانست. (۱)

روز قدس؛ نماد صف بندی حق در مقابل باطل

در خطبه ی دؤم، اوّلین مطلبی که وظیفه ی خود می دانم عرض بکنم، عرض سپاس و قدردانی است از ملت عظیم الشان ایران به خاطر نمایش عظمتی که در روز قدس در برابر چشم جهانیان قرار دادند. چقدر سعی کرده اند در طول این سالها که روز قدس را که نماد صف بندی حق در مقابل باطلست، تضعیف کنند.

روز قدس نشان دهنده ی صف بندی حق و باطل، صف بندی عدل در مقابل ظلمست. روز قدس فقط روز فلسطین نیست؛ روز امت اسلامی است. روز فریاد رسای مسلمانان علیه سرطان کشنده ی صهیونیزمست که به وسیله ی دست متجاوز اشغالگران، مداخله کنندگان، قدرتهای استکباری به جان امت اسلامی افتاده است.

روز قدس

ص: ۲۵۷

چیز کوچکی نیست. روز قدس یک روز جهانی است. یک پیام جهانی هم دارد. نشان دهنده‌ی، اینست که اُمّت اسلامی اولاً زیر بار ظلم نمی رود، ولو این ظلم از پشتیبانی بزرگترین و قدرتمندترین دولتهای عالم برخوردار باشد. چقدر سعی کردند روز قدس را تضعیف کنند و امسال بیش از همیشه تلاش کردند؛ اما روز قدس در ایران اسلامی، در تهران با عظمت به همه‌ی دنیا نشان داد که عقبه‌ی انقلاب و ملت ایران به کدام سمت و کدام جهتست؛ نشان داد که اراده‌ی ملت ایران چیست؟؛ نشان داد که طرفندها و حقّه‌ها و پول خرج کردنها و خباثتهای سیاسی آنها بر روحیه‌ی ملت ایران اثری ندارد. (۱)

روز قدس؛ مانع ذوب شدن فلسطین توسط دولت های خیانتکار

هفته‌ی آینده روز قدس است؛ روزی که یادآور یکی از ابتکارهای امام راحل عظیم الشان ماست. این روز را گرامی بدارید؛ دنیای اسلام باید این روز را گرامی بدارد. توده‌های مسلمان نگذارند که بعضی از دولت‌های خودفروخته، در فضای آرام و سکوت مصنوعی‌ای که به وجود آورده‌اند، فلسطین را دَرّه دَرّه و لحظه به لحظه ذوب کنند و قضیه را به دست فراموشی بسپارند. خیانت دولت‌هایی که با رژیم غاصب ساختند و فلسطینی‌ها را قربانی کردند، نباید از یاد برود و فراموش بشود. این قضیه، یک قضیه‌ی کوچک نیست.

بیش از چهل سالست که ملت اسلام نام فلسطین را می آورد. مسلمین، متفکران اسلامی، نویسندگان و سیاستمداران، هزاران و هزاران بار گفته‌اند و هزاران نفر در این راه شهید شده‌اند؛ مگر می شود پاره‌ی تن جهان اسلام را همینطور در اختیار دشمنان گذاشت که آن را تصرف کنند و ملّتی را از خانه‌ی خودش بیرون نمایند؛ مگر چنین چیزی می شود؟ مگر اسلام اجازه می دهد؟ مگر ملت‌های اسلامی اجازه می دهند؟

در فضای عالم، این جو آمادگی و حضور و انتظار و طلبکاری نسبت به فلسطین، باید روز به روز بیشتر بشود. در داخل فلسطین هم باید این شعله‌ی مقدّس روز به روز برافروخته تر بشود. آن جوانان، آن زنان و مردان،

ص: ۲۵۸

آن نوجوانان، آن فداکارانی که در داخل فلسطین با رژیم غاصب مبارزه می کنند، باید بدانند نقطه ی اصلی همان جایی است که آنها بر روی آن انگشت گذاشته اند. این، آنجایی است که دشمن شکست خواهد خورد. این که سازمان ها در خارج از مرز های فلسطین پشت میز های مذاکره بنشینند، یا در تریبون ها به نام فلسطین خودنمایی کنند، مشکلی را حل نخواهد کرد. پشتیبانی عمومی دنیای اسلام از بیرون و مبارزه ی واقعی و محسوس ملت فلسطین در داخل، این دو با هم مشکل را حل خواهد کرد و سر دشمن فلسطین را به سنگ خواهد کوبید. (۱)

روز قدس؛ امید بخشی به مبارزین و اسرای در بند اسرائیل

روز قدس را گرامی بدارید و آن را بزرگ بشمارید. البته تبلیغات جهانی منعکس نمی کنند؛ نکنند. آن کسانی که در زندان های فلسطینی هستند، به ما گفته اند که از شعار شما و حضور شما و مشت گره کرده ی شما - که حاکی از نیت و عزم صادقانه ی شماست - احساس قوت و قدرت می کنند و ایستادگی می نمایند.

آن کسی که در پشت دیوار های زندان فلسطینی است، باید احساس تنهایی نکند، تا بایستد. آن زن و مردی که در کوچه ها و خیابان های بیت المقدس و نوار غزه و شهر های دیگر فلسطین اشغالی مورد تهاجم اراذل و اوباش صهیونیستست، باید احساس کند که شما پشت سرش هستید، تا بتواند مقاومت کند. البته دولت ها هم تکالیفی دارند. دولت جمهوری اسلامی هم وظایفی دارد و به این وظایف عمل می کند؛ باز هم خواهد کرد. مسأله ی ملی و عمومی و مردمی نقش خاص خودش را دارد، که باید در جای خود انجام بدهد. (۲)

مقاومت و تظاهرات؛ تابنده ی نور امید

جوانان و کودکان و زنان و مردانی که امروز مظلومانه در شهر های وطن

۱- ۱. خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۳۷۰/۱/۱۶

۲- ۲. همان

ص: ۲۵۹

مغضوب با خون خود کوچه ها و خیابان ها را رنگین می کنند و نماز گزارانی که در اجتماعات هفتگی جمعه ی خود، کابوس مرگ را بر سر اسرائیلیان غاصب و مهاجر می کوبند، نور امیدی را بر سراسر فلسطین تابانیده اند که در تمام چهل سال غصب و قبل از آن در روزگار فشار و اختناق انگلیسی، هرگز سرزمین مقدّس آن را به خود ندیده بود و آینده هم متعلق به همین مؤمنین مصمم و مبارزست.

امروز دیگر روزگار ضعف و انفعال و انتظار ملت فلسطین تمام شده است و اسلام نیروی حقیقی آن ملت برجسته را به وی بازگردانده است. امروز دیگر سران خائن و سازشکار فلسطین فروش فلسطینی که فارغ از رنج شهروندان یا چادر نشینان، به معامله ی سیاسی و تجارت با سرمایه ی فلسطین مشغولند، نمی توانند سرنوشت آن کشور و ملت را رقم بزنند. سرنوشت فلسطین، در مسجد ها و نماز جمعه ها و خیابان ها و میدان های سراسر زمین های اشغالی است که رقم می خورد و این از برکات اسلامست. (۱)

روز قدس پشتمانه ی امتیّت کشور ما

خب، روز قدس در پیش است. روز قدس، یک روز به معنای حقیقی کلمه، بین المللی اسلامی است؛ روزی است که ملت ایران می تواند با کمک ملت های مشتاق دیگر، که امروز خوشبختانه تعدادشان هم متعدّد و زیاد شده، یک حرف حقّی را فریاد کند که برای پنهان کردن آن حرف حقّ و خاموش کردن آن فریاد، شصت سالست که دستگاه استکبار دارد سرمایه گذاری می کند - البته حدّ اقل شصت سالست، یعنی از زمان تشکیل دولت غاصب؛ و الاّ از مقدماتش؛ شاید صد سال هم بیشترست - شصت سالست که دارند سعی می کنند فلسطین را از نقشه ی جغرافیای جهانی حذف کنند.

البته تا حدود زیادی هم موفق شده بودند. انقلاب اسلامی زد توی دهن اینها. ایجاد نظام جمهوری اسلامی و اعلان روز قدس و تبدیل سفارت رژیم غاصب به سفارت فلسطین در تهران، حرکت هشدار دهنده و متوقف کننده

ص: ۲۶۰

و مهاجمی بود که در مقابل این نقشه یِ استکباری ایستاد. امروز خوشبختانه این حرکت، روز به روز توسعه پیدا کرده.

روز قدس پشْتوانه یِ اَمْنِیتِ کُشورِ ما هم هست. این را همه یِ آحاد مردم عزیز ما بدانند؛ هر یک نفری که روز قدس توی خیابان می آید، به سهم خود دارد به اَمْنِیتِ کُشور و اَمْنِیتِ ملت و حفظ دستاورد های انقلابش کمک می کند. روز قدس روز بزرگی است، روز مهمی است. انشاء الله امسال، هم در کشور ما و هم در کشور های اسلامی دیگر، این روز، با عظمت تراز همیشه برگزار خواهد شد. (۱)

۱-۱. بیانات در دیدار جمعی از اساتید دانشگاه ها در بیست و سومین روز رمضان المبارک ۱۴۳۲ ۰۲/۰۶/۱۳۹۰

فصل پنجم: مسؤولیت دولتهای اسلامی

وظیفه ی ملت ها و دولت های مسلمان

این رژیم قابل دوام نیست. صهیونیست ها خیال می کنند توانسته اند بر فلسطین مسلط شوند و تا ابد فلسطین متعلق به آنهاست! نخیر؛ اینطور نیست. سرنوشت فلسطین، اینست که قطعاً یک روز کشور فلسطین خواهد شد. ملت فلسطین در این راه قیام کرده است. وظیفه ی ملت ها و دولت های مسلمان، اینست که این فاصله را هر چه بیشتر کم کنند و کاری کنند که ملت فلسطین به آن روز برسد. (۱)

امروز همه ی ما وظیفه داریم از مردم فلسطین حمایت معنوی و مادی کنیم. (۲)

مهم ترین علاج توطئه ی امریکا، در داخل سرزمین های اشغالی و در دستان نیرومند مبارزان فلسطینی است؛ لیکن همه ی مسلمین موظفند در این جهاد شرکت جسته و کمک های مالی و سیاسی و اطلاعاتی و نظامی و تجهیزاتی را به سوی آنان سرازیر کنند. ملت فلسطین باید احساس تنهایی نکند. صهیونیست ها و کسانی که شکنجه و کشتار مبارزان فلسطینی منتسب به آنهاست، باید در هیچ جای جهان احساس امتیّت نکنند. صندوق های پشتیبانی

۱- ۱. بیانات در اجتماع بزرگ زائران حرم امام خمینی (ره) ۱۴/۰۳/۱۳۸۱

۲- ۲. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۰۱/۰۹/۱۳۸۱

ص: ۲۶۲

و هسته های کمک به فلسطینیان مبارز باید در همه جای عالم و از سوی دولت ها و ملت ها تشکیل شود. تحریم اقتصادی دولت غاصب و به رسمیت نشناختن آن، وظیفه ی همه ی دولت های مسلمانست و ملت ها باید در برابر این مسأله حساسیت نشان دهند... و با این وسایل و با همه ی وسایل ممکن باید با توطئه ی جاری مقابله و از تأثیر آن ممانعت به عمل آید. به هر تقدیر، مسأله ی فلسطین یک راه حل بیشتر ندارد و آن، تشکیل دولتی فلسطینی در تمامی سرزمین فلسطینست. (۱)

حمایت از فلسطین؛ وظیفه ی الهی و سیاسی

آلام مردم فلسطین، آلام و درد ها و رنج های ماست. امروز فریاد ملت فلسطین بلندست که یا لَلْمُسْلِمِین! جواب این فریاد، بر تک تک مسؤولان دولت های اسلامی واجب و لازمست؛ خدای متعال آنها را مؤاخذه خواهد کرد. همه ی ما وظیفه داریم. این، بالاتر از ملاحظات سیاسی است؛ اگر چه عقل سیاسی هم اقتضاء می کند که امروز همه ی دنیای اسلام پشت به پشت و دست در دست هم در مقابل صهیونیسم غاصب و متجاوز بایستند. این خطر برای همه ی دنیای اسلامست. حتی دولت هایی که خیال می کنند ارتباطشان با دولت غاصب صهیونیست به نفع آنهاست، وجود صهیونیست ها بیشتر به ضررشانست.

این غدهی سرطانی و شجره‌ی خبیثه‌ای که در آنجا گنجانده شده است، امروز تهدیدی علیه موجودیت و هویت همهی کشورها و دولت‌های اسلامی است. کمک به فلسطین باید صورت گیرد؛ چاره‌ای نیست. اگر ما نکنیم، بلاشک کسانی پیدا خواهند شد که این کار را خواهند کرد؛

«فسوف یأتی الله بقوم یحبهم و یحبونه» (۲)

این سنت الهی است. (۳)

۱-۱. پیام به ملت های مسلمان، علما، نویسندگان، روشنفکران و دانشجویان کشور های اسلامی، به منظور بسیج نیرو های عظیم

کشور های اسلامی برای مقابله با توطئه های خباثت آمیز امریکا و اسرائیل در کنفرانس مادرید ۲۵/۰۷/۱۳۷۰

۲-۲. سوره ی مائده، آیه ی ۵۴

۳-۳. بیانات در دیدار مسؤولان نظام به مناسبت عید سعید فطر ۰۷/۱۰/۱۳۷۹

ص: ۲۶۳

وظیفه ی دول اسلامی؛ قطع یک ماهه ی نفت، برای سرکوب اسرائیل این مسأله ی قطع یک ماهه ی نفت که ما گفتیم: یک مسأله ی اساسی است. با این مسأله نمی شود سطحی برخورد کرد. البته یک مسأله ی نمایشی هم نیست که دولتی تنها بایستد و بگوید من نفت خود را قطع می کنم؛ معلوم نیست چه طوری قطع می کند یا نمی کند. این یک مسأله ی جدی و واقعی است و باید همه تصمیم بگیرند.

آمدند گفتند: که قطع نفت به ضرر کشور های قطع کننده است؛ در حالی که اینطور نیست؛ این خطای در محاسبه است. قطع نفت به ضرر ملت ها نیست؛ به سود آنهاست. همین الان شما می بینید در نوسانات قیمت نفت، چند صباح قیمت به بیست و چهار دلار، بیست و پنج دلار می رسد؛ اما بعد از چند روز به پانزده دلار، شانزده دلار کاهش پیدا می کند. از بالا رفتن و پایین آمدن قیمت ها، ملت ها این همه ضرر می بینند؛ چون اختیار در دست دیگرانست. با قطع یک ماه نفت، این قدرت تصمیم گیری در ملت های اسلامی آشکار خواهد شد.

ملت ها و دولت های اسلامی نشان می دهند که می توانند علیه دیکتاتوری بین المللی و علیه خواست زورگویانی که فقط به سرنیزه متکی هستند، اقدام کنند. باید این کار را بکنند؛ این اجتناب ناپذیرست.

البته بعضی از دولت ها مواضع خوبی اتخاذ کردند. دولت سوریه و دولت لبنان شجاعانه ایستادند؛ مواضعشان، مواضع خوبی است؛ لیکن همه ی دولت های عربی، همه ی دولت های اسلامی و دولت های صادر کننده و تولید کننده ی نفت باید به این وظیفه ی تاریخی خود اهمیت دهند. تاریخ در آینده روی این اقدام های تعیین کننده قضاوت خواهد کرد؛ امروز هم ملت ها قضاوت می کنند. امروز ملت ها بر این اساس نسبت به دولت های خود و نسبت به صداقت و دلسوزی و پاکدامنی آنها تصمیم گیری می کنند.

(۱)

من اینطور به نظرم می رسد، از جمله کار های مهمی که دولت های عرب می توانند بکنند، اینست که صادر کنندگان نفت از نفت استفاده کنند. این حرفی که غربی ها در دنیا به راه انداخته اند که از سلاح نفت استفاده نکنید، حرف درستی نیست. نفت مال ملتهاست و باید به سود خودشان از آن

۱-۱. بیانات در دیدار گروه کثیری از کارگران و معلمان به مناسبت روز کارگر و هفته ی معلم ۱۱/۰۲/۱۳۸۱

ص: ۲۶۴

استفاده کنند.

امریکایی‌ها از گندم و از محصولات غذایی به عنوان سلاح استفاده کردند؛ در خیلی جا های دنیا هم می کنند. چرا کشور های اسلامی و عربی این حق را نداشته باشند؟ یک ماه - فقط یک ماه - به صورت نمادین و سمبلیک، صادرات نفت را به همه ی کشور هایی که با اسرائیل روابط حسنه دارند قطع کنند.

امروز دنیا حرکت را - حرکت کارخانه ها - روشنایی و انرژی را - انرژی برق - و حرارت را، که سه عنصر اصلی زندگی اش است از نفت ما دارد. اگر نفت ما در اختیار آنها قرار نگیرد، حرکت کارخانجات، روشنایی و حرارت متوقف خواهد شد؛ مگر این چیز کمی است؟ دولت های عرب به خاطر خودشان این کار را بکنند. یک ماه - نه این که دائم - به صورت نمادین به عنوان حمایت از ملت فلسطین این کار را بکنند، دنیا تکان می خورد. این از کار هایی است که می توانند بکنند. (۱)

نابودی اسرائیل در به کارگیری همه ی امکانات جهان اسلام

اسرائیل که روزی در این منطقه عربده می کشید و همه ی خواسته های خود را بر ملت های عربی دیکته می کرد، اینک ناتوان و افسرده در برابر عظمت مقاومت اسلامی، بر زمین زانو زده است؛ این بخش کوچکی از توانایی های ملت های مسلمان و عربست. یقین بدانید که اگر همه ی امکانات جهان اسلام و حتی بخشی از آن در این مسیر به کار گرفته شود، ما شاهد زوال و نابودی رژیم صهیونیستی خواهیم بود. اسرائیل در جنوب لبنان از یک مقاومت چند هزار نفره شکست خورد.

درستست که حزب الله، امتداد مردمی عمیقی داشته و به هنگام ضرورت توانسته است هزاران، بلکه ده ها هزار نیرو را بسیج کند؛ ولی به طور مستمر فقط از چند هزار، بلکه گاه از چند صد نیرو در محور های رویارویی با اشغالگران صهیونیست بهره برده است.

یعنی اسرائیل و همه ی امکانات نظامی آن و فناوری تسلیحاتی و پیشرفته اش - که به زرادخانه ی امریکا متصلست - از چند صد جوان باایمان و پُرشور که از سلاح های بسیار ابتدایی در جنگ بهره می برند، شکست خورد. البته

۱-۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۶/۰۱/۱۳۸۱

سلاح قوی و شکست ناپذیر آنها، سلاح ایمان بود. (۱)

وظیفه ی دولت ها؛ همراهی با خواسته ی ملت های مسلمان امیدست دولت های اسلامی با خواسته های قاطبه ی ملت های مسلمان همراه شوند و از این حرکت عظیم حمایت کنند و هر گونه رابطه با این رژیم اشغالگر را به طور کامل قطع نمایند و از تحریم های مختلف اقتصادی و ابزار های دیگر برای مقابله با این رژیم غاصب استفاده کنند و کمک های مردمی را صرف مسأله ی اصلی فلسطین، معالجه مجروحان و بازسازی ویرانی ها بنمایند.

جمهوری اسلامی ایران نیز به حمایت های خود از این حرکت و مردم مظلوم فلسطین ادامه خواهد داد و آیین های روز جهانی قدس را همراه با همه ی مسلمانان، پُرشکوه تر از هر سال برگزار خواهد کرد و امیدوارست هر روز شاهد پیروزی حق و عدالت و شکست و رسوایی باطل و اشغالگری باشیم. (۲)

شما یک چهارم جمعیت دنیا هستید. مسلمانان بزرگترین ابزار های قدرت را در اختیار دارند. امروز دنیا به نفت شما محتاجست. امروز دنیا به منطقه ی حساس حیات و زندگی شما محتاجست. چرا امریکا باید بتواند چیزی را بر شما تحمیل بکند؟ تحمیل نکنید، قبول نکنید. اینها شعار نیست؛ اینها واقعیت هایی است که اگر ما همت بکنیم و با این تکلیف عظیم الهی و انسانی صادقانه برخورد نماییم، قابل تحقق و قابل عملست.

امروز یک عده مسلمان، فداکار، برگزیدگان ملت فلسطین، از پیر و جوان و مرد و زن، در سرزمین های مقدس فلسطین دارند مبارزه می کنند؛ به آنها کمک کنید؛ راه، اینست. کمک به فلسطین، یعنی کمک به عناصری که دارند مبارزه می کنند. کمک به فلسطین، معنایش این نیست که به عناصر سازشکاری که دلشان برای فلسطین نسوخته، بلکه دلشان برای منافع شخصی خودشان سوخته، کمک کنند. آن سازمانی مورد قبولست و نماینده ی واقعی مردم فلسطینست، که در راه آرمان فلسطین مبارزه بکند؛ نه آن سازمانی که برود

۱-۱. سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین المللی حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

۲-۲. پیام به مناسبت روز قدس ۲۹/۰۹/۱۳۷۹

آرمان فلسطین را به دشمن بفروشد و بر سر آن معامله بکند!

باید ملت های مسلمان حرکت کنند و احساس تکلیف نمایند. من آنچه را که به نظرم می رسد امروز باید گفته بشود و باید انجام بدهیم، در بیانیه گفته ام؛ الان هم دارم می گویم. ملت های اسلامی به هر نحو که می توانند، باید انواع کمک های خودشان را به آن مردمی که دارند در داخل فلسطین مبارزه می کنند، برسانند؛ این یک تکلیف شرعی و الهی و انسانی است.

اگر امروز شما مسلمانان عقب بنشینید، بدانید که دشمن یک سنگر جلو می آید - دشمنی که تمام نمی شود - اسرائیل یک سنگر جلو می آید؛ امریکا که دشمن جهان اسلامست، یک سنگر جلو می آید. اگر شما عقب بنشینید، آنها جلو می آیند. دشمنی میان آنها و میان شما امت اسلام که تمام نخواهد شد. خواسته های استکباری استکبار که تمامی ندارد.

شما باید در اینجا یک حرکت قاطع و یک تصمیم گیری قطعی بکنید. این اجتماع در تهران می تواند اجتماع مبارکی باشد. کار به دست شماست؛ تصمیم گیری کنید. پارلمان ها بنشینند برای سرنوشت فلسطین تصمیم گیری کنند و آن را از دولت ها بخواهند. روشنفکران و نویسندگان بنویسند و افکار عمومی را بیدار کنند. دانشجویان و جوانان آماده باشند، تا با صدای بلند، خواست ملت ها را اعلام کنند.

ملت ایران آماده است. ما در حد توان و قدرتمان آماده هستیم، تا این تکلیف را انجام بدهیم؛ دشمنی استکبار را هم تحمّل می کنیم. ما را به خاطر حمایت از فلسطین و از انتفاضه ی فلسطین و از قیام مردم فلسطین تهدید نکنند؛ این حمایت و وظیفه ی ماست؛ ما این را انجام می دهیم و از هیچ تهدیدی هم نمی هراسیم. از بعد از انقلاب، بلافاصله ما در معرض تهدید های استکبار بودیم و به فضل پروردگار و به حول و قوه ی الهی، استکبار نتوانسته است کاری بکند. ما باز هم تکلیفمان را انجام خواهیم داد.

من از شما آقایان محترم و از شما برادران عزیز خواهش می کنم که این اجتماع را به طور کاملاً جدی مورد نظر قرار بدهید و سعی کنید که در نشست و برخاست ها به تصمیم برسید. صرف اجتماع تنها، صرف نشستن و گفتن و برخاستن، کافی نیست؛ باید تصمیم بگیرید، با تصمیم برگردید و آن تصمیم را به مرحله ی اجرا بگذارید؛ آنگاه خواهید دید که آنچه به نظر

ص: ۲۶۷

بُن بست می آید، گشوده خواهد شد. در مقابل اراده ی ملت هایِ مسلمان، هیچ بُن بستى وجود ندارد. (۱)

امروز دولت هایِ مسلمان باید احساس تکلیف کنند. قدرت دولت هایِ مسلمان، اگر متفق و همصدا باشند، از قدرت امریکا بیشترست. امریکا به این منطقه محتاج ترست، تا این منطقه به امریکا. دولت ها باید بدانند که خواست ملت هایِ مسلمان آنست که همه ی آنها با هم به خواست مستکبرانه ی امریکا و اسرائیل پاسخ «نه» بگویند. این مطمئن ترین اقدام برای حفظ خود دولت ها و حفظ شرف و عزّت کشور هایِ اسلامی است. باید از تهدید و تطمیع امریکا و فشار تبلیغاتی مطبوعات صهیونیستی نهراسند و به ندای وظیفه ی اسلامی و ملی خود پاسخ گویند: (۲)

وظیفه ی دولت ها

به همه ی کشور هایِ اسلامی و ملت هایِ مسلمان هم عرض می کنیم که امروز وظیفه ی شرعی همه ی ملت ها و دولتهاست که به آن جماعت مؤمن و آن ملت مظلوم کمک برسانند و آنها را وسط میدان، تنها رها نکنند. البته کمک هایی هم می شود که امیدواریم این کمک ها به جای خود برسد و انشاء الله بتواند برای کم کردنِ آلام مردم فلسطین، مفید و مؤثر واقع شود. از خداوند متعال می خواهیم که مشکلات اسلام و مسلمین و مشکلات مردم فلسطین را برطرف کند. (۳)

وظیفه ی دولت هایِ مسلمان؛ قطع رابطه

این وظیفه ی همه ی دولته است. امروز ملت فلسطین بحق از اُمّت اسلامی

۱-۱. سخنرانی در دیدار شرکت کنندگان در کنفرانس بین المللی حمایت از انقلاب اسلامی مردم فلسطین ۲۷/۰۷/۱۳۷۰

۲-۲. پیام به ملت هایِ مسلمان، علما، نویسندگان، روشنفکران و دانشجویان کشور هایِ اسلامی، به منظور بسیج نیرو هایِ عظیم

کشور هایِ اسلامی برای مقابله با توطئه هایِ خباثت آمیز امریکا و اسرائیل در کنفرانس مادرید ۲۵/۰۷/۱۳۷۰

۳-۳. بیانات در خطبه هایِ نماز جمعه ی تهران ۲۵/۰۹/۱۳۷۹

ص: ۲۶۸

انتظاراتی دارد؛ از دولت های اسلامی هم توقعاتی دارد. امروز امت بزرگ اسلامی هم از دولت های اسلامی - به خصوص دولت های عربی - انتظار دارد که روابط خود را با صهیونیسم غاصب و ظالم و گستاخ، قطع کنند. صهیونیسم چهره ی واقعی خود را یک بار دیگر آشکار کرد؛ یک بار دیگر نشان داد که جز زبان زور، جز منطق زور، جز فکر زور و زور گویی، چیزی بر او حاکم نیست.

(۱)

مسئولیت سران اسلامی برای حمایت هماهنگ از فلسطین البته همین جا من عرض کنم، ملت های مسلمان در سرتاسر دنیا دلبسته ی این حادثه ی بسیار مهمی هستند که امروز در سرزمین اشغال شده و مغضوب و مظلوم فلسطین در جریانست.

اگر چه در قطعنامه ی کنفرانس اسلامی حرف های نسبتاً خوبی زده شده است - که البته بخش مهمی از آن به خاطر، اینست که کشور جمهوری اسلامی ایران در این قضایا کاملاً صریح و قاطع اظهار نظر می کند و بعضی از کشور های اسلامی هم به دنبال شعار های جمهوری اسلامی حرکت می کنند - اما به دنبال این حرف ها حتماً باید عمل باشد.

باید دولت های مسلمان نسبت به مبارزان فلسطینی، نسبت به مردم فلسطین و نسبت به کسانی که در خیابان های فلسطین مورد فشار صهیونیستهایند، احساس مسئولیت کنند؛ هر گونه کمکی که می توانند، باید به آنها برسانند. جمهوری اسلامی ایران در این زمینه سخن خود را گفته است؛ امّا از سوی کشور های مختلف اسلامی و کشور های عربی «عمل»، باید هماهنگ گردد تا بشود به آن مردم مظلوم کمکی کرد. ماجرای امروز فلسطین یکی از نشانه های ضعف استکبار - یعنی ضعف دشمن ملت ایران - است. (۲)

کمک سیاسی، مالی، تبلیغاتی

امروز ملت فلسطین قیام کرده است. آن روزی که ملت فلسطین خواب

۱-۱. بیانات در مراسم فارغالتحصیلی جمعی از پرسنل نیروی انتظامی ۱۸/۰۷/۱۳۷۹

۲-۲. بیانات در اجتماع بزرگ مردم اراک ۲۴/۰۸/۱۳۷۹

ص: ۲۶۹

بود، سرنوشت و تقدیرش همان چیزی بود که اتفاق افتاد؛ اما امروز که ملت فلسطین بیدار شده است، سرنوشت و تقدیر او پیروزی است.

ممکنست این جهاد، جهادی طولانی باشد؛ اما پیروزی، غیرقابل تردیدست. اگر ما نکنیم، خدای متعال بندگان دیگرش را به کار وادار خواهد کرد. این وظیفه ی امروز ماست؛ امیدواریم که بتوانیم این وظیفه را انجام دهیم. امروز دولت های اسلامی وظیفه دارند به آنها کمک کنند - کمک سیاسی، کمک مالی، کمک تبلیغاتی - روز قدس امسال بحمدالله نشان داد که در همه ی دنیای اسلام، ملت ها تا آنجایی که می توانند، به این وظیفه پایبندند. (۱)

وظیفه ی دولت های مسلمان در قبال جنایات اسرائیل

از دولت های مسلمان این توقع وجود دارد که امکانات لازم را به منظور دفاع، به آن ملت بدهند. از دولت های مسلمان همچنین انتظار می رود که بر کسانی که در دنیا از منافع صهیونیست ها حمایت می کنند، فشار سیاسی وارد کنند. این کار را می توانند در روابط دو جانبه شان، در مجامع بین المللی، در گفتار های عمومی و در مذاکرات خصوصی انجام دهند. علاوه بر این - همانطور که عرض شد - حال که مهاجم و متعرض حاضر نیست از جنایت خود دست بکشد، اقلاً ملت فلسطین - که حق با اوست و از حق خود دفاع می کند - بتواند از خودش دفاع کند. (۲)

احساس مسؤولیت دولت ها

من از ملت عزیزمان به خاطر حضور قدرتمندانه و پُرشورشان در روز قدس، با همه ی دل تشکر می کنم. ملت های دنیا تا آنجایی که می توانند و تا آنجایی که به آنها اجازه داده می شود، اظهار نفرت می کنند؛ اما این باید در تصمیم دولت ها، به عمل تبدیل شود. دولت های مسلمان باید احساس کنند که در مقابل این قضیه مسؤولیت دارند. (۳)

۱-۱. بیانات در دیدار مسؤولان نظام به مناسبت عید سعید فطر ۱۳۷۹/۱۰/۰۷

۲-۲. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۳۸۰/۰۲/۲۸

۳-۳. بیانات در خطبه های نماز عید سعید فطر ۱۳۸۰/۰۹/۲۵

لزوم هوشیاری دولت های اسلامی

در سطح جهان اسلام نیز همینطور است. دولت ها باید به هم نزدیک شوند؛ باید احساس قدرت اسلامی به وجود آید. اگر استکبار بتواند تک تک دولت ها و حکومت های اسلامی را با مسائل جزئی و با وعده های فریبر، از بدنه ی مجموعه ی دنیای اسلام جدا کند، وضع همین چیزی می شود که ملاحظه می کنید. (۱)

عدم استفاده ی مسلمین از دارایی های مادی و معنوی؛ عامل تسلط دشمنان

اگر امت اسلامی از نفت خود، از نیروی انسانی خود، از بازار های خود، از علم خود، از ذخایر گوناگون مادی و معنوی خود خوب استفاده کند، قدرتمندان عالم و سلطه گران نمی توانند اینجور به او زور بگویند: شما ببینید در مورد ملت فلسطین، زورگویی دنیای استکبار چقدر مفتضح و واضح است.

یک ملت در سرزمین خود مغلوب غاصبان آن سرزمینست؛ آن هم با این فجایعی که به وسیله ی آنها انجام می گیرد: حقوق بشر پامال می شود، جان انسان ها از بین می رود، امکانات زندگی کردن از انسان ها در این سرزمین گرفته می شود، خانه هایشان را خراب می کنند، مزارعشان را نابود می کنند، تجارتشان را مسدود می کنند، استعدادهایشان را خفه می کنند، امکان رشد و ترقی به اینها نمی دهند، مرتب هم جوان ها، مرد ها و زن های اینها را به قتل می رسانند و بعضی از دنیای استکبار صریحاً از اینها حمایت می کنند، بعضی هم سکوت می کنند؛ دنیای اسلام هم شده تماشاچی؛ تماشاچی گویا بی طرف! این مصیبت بزرگی برای دنیای اسلامست.

علت، همین ضعف دنیای اسلام و این تفرقه ی دنیای اسلامست. باید باور کنیم که امتداد قدرت ما در میان این جمعیت عظیم مسلمان ها و در دل این امت بزرگ اسلامی است؛ این را باید باور کنیم. ما را به جان هم می اندازند، با عناوین مختلف ما را سرگرم می کنند، ما را به هم بدبین می کنند، دعوی مذهبی راه می اندازند، دعوی قومی راه می اندازند، دعوی ارضی راه می اندازند؛ ما را به هم مشغول

می کنند، از تَفَرُّق ما سوء استفاده می کنند. این بزرگ ترین مصیبت ماست امروز؛ بزرگ ترین بلای ماست. (۱)

مسئولیت تاریخی دولت های اسلامی؛ دفاع صریح از ملت فلسطین دولت های اسلامی برای حفظ منافع ملی خودشان، برای جلب عواطف ملت های خودشان، برای ادای مسئولیت تاریخی خودشان، باید روی نقاط اساسی هویت امت اسلامی تکیه کنند؛ از ملت فلسطین باید صریحاً دفاع کنند؛ از استقلال کامل عراق و سپردن اختیار به ملت عراق باید دفاع کنند؛ از ملت افغانستان باید دفاع کنند؛ از ملت های مسلمان در اروپا و آسیا و آفریقا باید دفاع کنند؛ از هویت قرآنی و از احکام قرآن در کشورهاشان باید دفاع کنند؛ ارتباطاتشان را با همدیگر نزدیک و صمیمی کنند؛ با هم صادق باشند؛ به هم کمک کنند و دست یکدیگر را بگیرند؛ آن وقت امت اسلامی خواهد توانست خود را از زیر یوغ استکبار نجات دهد و تهدید هایی را که امروز دنیای استکبار نسبت به دنیای اسلام دارد، از سر بگذرانند. (۲)

لزوم پرهیز دولت های اسلامی از عادیسازی رابطه با رژیم صهیونیستی به خاطر توطئه ای که بعد از شکست غزه و برای جبران آن شکست، از سوی امریکایی ها و صهیونیست ها و بعضی از هم پیمانانشان در جریانست؛ یعنی عادیسازی رابطه ی زشت با رژیم صهیونیستی در میان برخی از دولت های اسلامی و برخی از دولت های منطقه، که نباید زیر بار بروند.

دولت های اسلامی با بهانه های مختلف و برای خاطر شاد کردن دل امریکا، نباید ارتباطشان را با این رژیم غدار ستمگر غاصب - که خطری برای همه ی منطقه و همه ی ملت ها و دولته است - عادی کنند؛ نباید به خاطر امریکا، روی خوش به این رژیم نشان بدهند، که این کار زشتی است. دلیل زشت بودن این کار هم، اینست که آن کسانی که مرتکب این عادیسازی می شوند، لااقل در اوایل کار،

۱-۱. بیانات در دیدار مسؤولان نظام و سفرای کشور های اسلامی ۲۴/۰۸/۱۳۸۳

۲-۲. بیانات در دیدار مسؤولان و کار گزاران نظام به مناسبت مبعث فرخنده ی پیامبر مکرم اسلام صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آله وَ سَلَّمَ

ص: ۲۷۲

آن را پنهان نگه می دارند؛ لذا کار زشتی است که پنهانش می کنند. کار زشت را نباید انجام داد، نه این که پنهان کرد. بنا بر این، روز قدس انشاء الله پُرشورتر از همیشه برگزار شود. (۱)

امروز روز به دست گرفتن ابتکار عمل توسط مسلمین

امروز روزی است که ملت ها و دولت های مسلمان می توانند ابتکار عمل را به دست گیرند و کاری بزرگ را آغاز کنند. کمک به ملت مظلوم فلسطین، حمایت از ملت بیدار عراق، حراست از ثبات و استقلال لبنان و سوریه و دیگر کشور های منطقه، وظیفه ای همگانی است و وظیفه ی نخبگان سیاسی و دینی و فرهنگی و رجال ملی و جوانان و دانشگاهیان، سنگین تر از دیگرانست. وحدت و همدلی میان پیروان مذاهب اسلامی و پرهیز از اختلافات فرقه ای و قومی باید از برجسته ترین شعار های این نخبگان باشد. نشاط علمی، نشاط سیاسی، تلاش فرهنگی و بسیج کردن همه ی نیرو ها در این صفوف اصلی، باید سرلوحه ی دعوت آنان قرار گیرد. (۲)

وظیفه ی دول اسلامی؛ قطع تمام روابط سیاسی و اقتصادی

کار دیگری که می توانند بکنند، اینست که تمام روابط و قرار داد های سیاسی و اقتصادی خودشان را با دولت صهیونیست قطع کنند و هیچ همکاری نکنند. ملت های عرب از این خوشحال خواهند شد. ملت های عرب پشت سر آن دولت هایی قرار خواهند گرفت که این اقدام شجاعانه را بکنند.

وای به حال آن دولتی که ملتش بفهمد از پشت سر با اسرائیل رابطه ی اطلاعاتی و امنیتی و غیره دارد! دولت های اسلامی هم موظفند. آنها هم وظیفه شان کمتر از دولت های عربی نیست؛ چون این قضیه قضیه ی عربی نیست؛ این قضیه فراتر از اینهاست؛ یک قضیه ی انسانی و اسلامی است. دولت های اسلامی هم هر کدام که توانایی های نفتی و امثال آن را دارند، همینطور می توانند عمل کنند.

۱-۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۲۹/۰۷/۱۳۸۴

۲-۲. پیام به حجاج بیت الله الحرام ۱۹/۱۰/۱۳۸۴

ص: ۲۷۳

این کنفرانسی هم که وزرای خارجه ی کشور های اسلامی در مالزی داشتند، کنفرانس خوبی نبود. البته اظهار موضع و اظهار وجودی کردند؛ اما ضعیف بود. بایستی از این قوی تر اقدام می کردند. این همه دولت اسلامی، این همه کشور اسلامی، برادران مسلمانان آن طور گرفتار؛ باید اینها اقدام قوی تری می کردند. (۱)

وظیفه ی دولت های مسلمان؛ خروج از حال انفعال

برادران و خواهران عزیز! این وضع، با عزت اسلامی ناسازگار و از راه علاج درد های امت اسلامی، بسی دورست. هم باید همه ی کشور های اسلامی در احقاق حق ملت فلسطین سهم شایسته ای بر عهده گیرند و هم دنیای اسلام باید از حالت انفعال به حالت ابتکار در آید. این هر دو وظیفه را عجالاً فقط جوانان مؤمن و غیور فلسطین و لبنان، با همه ی وجود خود انجام می دهند. درود بر آنان! مخالفت ما با آنچه بدان گفتگوی صلح خاورمیانه می گویند: به دلیل ناعادلانه بودن، استکباری بودن و تحقیر آمیز بودن و بالاخره غیرمنطقی بودن آنست.

اصل تحمیلی صلح در مقابل زمین به معنای آنست که صهیونیست ها، زمین های کشور های همسایه را، پس بدهند، تا ما بپذیریم که کشور فلسطین متعلق به آنها باشد! چه سخنی از این ناعادلانه ترست؟ چه پاسخی می توان به ملت کهن فلسطین در این معامله ی مغبونانه داد؟

از شوخی های عبرت انگیز زمانه، یکی، اینست که دولت غاصب، همین را هم نامناسب دانسته و رد کرده است! آیا وقت آن نرسیده که دنیای اسلام، به این روحیه ی استکباری پاسخ دهد؟ ما اگر مناسبات خود را تنظیم و برادرانه کنیم، این قدرت را داریم. امریکا در برابر جبهه ی متحد کشورهای اسلامی، از اندونزی تا شمال آفریقا، چه می تواند بکند؟ امروز دلگرمی استکبار، به پراکندگی این جبهه است. آیا وقت آن نرسیده که این صف را به نفع خودمان مستحکم کنیم؟ حضور دشمنی مانند حکومت صهیونیستی در قلب قلمرو اسلامی؛ شاید می توانست ما را

ص: ۲۷۴

به یکدیگر نزدیک تر سازد؛ ولی دسته ای مرموز استکبار، این خطر را هم از برابر خود برداشت. با ما کاری کرد که اینک از یکدیگر بیشتر می ترسیم تا از دشمن! وسوسه ها و دروغ ها و تبلیغات موزیانه، کشور های اسلامی را به غلط و نابجا از یکدیگر ترسانده است. (۱)

مسئولیت سران عرب نسبت به جنایات اسرائیل

در آینده ی بسیار نزدیکی اجلاس سران عرب تشکیل می شود. من لازم می دانم به سران کشور های عربی مسؤلیت بزرگی را که امروز متوجه آنهاست، یادآوری کنم. امروز امت اسلام از سران عرب انتظار دارد. امریکایی ها سعی کردند در اجلاس «شرم الشیخ» کاری کنند که اجلاس سران عرب تحت تأثیر قرار گیرد. نباید تحت تأثیر قرار گیرند.

امروز هر تصمیمی که در اجلاس سران عرب گرفته شود، مورد قضاوت همیشگی تاریخ خواهد بود. سران عرب می توانند با تصمیم های درست، برای خودشان در این اجلاس افتخار ابدی کسب کنند.

البته مسأله ی فلسطین با این اجلاس ها حل نمی شود؛ اما این اجلاس ها می توانند مطالبات ملت فلسطین را به دنیا عرض کنند. (۲)

ایستادگی در مقابل خباث های صهیونیست ها، با استفاده از ظرفیت های دنیای اسلام

دنیای اسلام بایستد و می تواند. ظرفیت های دنیای اسلام برای ایستادگی در مقابل خباثت ها و طمع ورزی های خیلی بالاست. همه ی توجه فوراً متوجه نفت می شود؛ مسأله ی نفت نیست. اینجا مرکز دنیاست؛ بزرگ ترین بازار های مصنوعات غربی توی این منطقه است؛ آبرویشان به اینجا وابسته است؛ مهم ترین گذرگاه های جهانی در اختیار این مجموعه ی کشور های مسلمانست. این چیز ها رگ های حیات دنیاست، دست مسلمانهاست؛ مسلمان ها از

۱- ۱. بیانات در مراسم گشایش هشتمین اجلاس سران کشور های اسلامی ۱۸/۰۹/۱۳۷۶

۲- ۲. سخنرانی در اجتماع بزرگ بسیجیان شرکت کننده در اردوی فرهنگی، رزمی یاران امام علی علیه السلام ۲۹/۰۷/۱۳۷۹

ص: ۲۷۵

اینها استفاده کنند، می توانند.

از همه ی اینها هم که بگذریم، منطق سیاسی و حرف سیاسی در دنیای امروز کارگرس است. می توانند بخواهند، بدون این که حتی از این ابزارها بخواهند استفاده کنند. نفس خواستن دولت ها و ملت ها، وزنه ی عظیمی در حوادث جهانی است. متأسفانه از این استفاده نمی شود، غفلت می شود. (۱)

آزمون سخت برای دولت های عربی، کنفرانس اسلامی و اتحادیه ی عرب دولت های عربی در معرض آزمونی دشوار قرار گرفته اند. ملت های بیدار عرب از آنان اقدامی قاطع و جازم مطالبه می کنند. کنفرانس اسلامی و اتحادیه ی عرب نباید به کمتر از برداشتن کامل محاصره ی غزه و توقف کامل دست اندازی به خانه ها و سرزمین های فلسطینی در کرانه ی غربی و محاکمه ی جنایتکارانی چون نتانیا هو و ایهود باراک، قانع شوند. (۲)

۱-۱. بیانات در دیدار مسئولان و شخصیت های علمی سیاسی ۱۷/۰۱/۱۳۸۹

۲-۲. پیام در پی جنایت دریایی رژیم صهیونیستی در حمله به کاروان دریایی آزادی غزه ۱۱/۰۳/۱۳۸۹

فصل ششم: مسؤولیت رسانه ها

وظیفه ی رسانه ها در دفاع تبلیغاتی از فلسطین

این پیامی [پیام انقلاب] که تولید شده و ما از لحاظ اصل پیام و تحکیم و شناسایی و تدوین آن، مشکلی نداریم، برای این که بدانیم چگونه تقسیم و توزیع و پخشش کنیم، مدیریت صحیح لازم دارد. وقتی اینها انجام گرفت، آن وقت افکار عمومی در اختیار شما قرار می گیرد؛ یعنی شما می توانید افکار عمومی را مدیریت کنید. وقتی این کار انجام گرفت، افکار عمومی در اختیار شماست.

دشمن می خواهد افکار عمومی را در اختیار گیرد. شما باید نگذارید که او افکار عمومی ملت خودتان و ملت های دیگر را - تا هر جایی که صدای شما می رسد - در اختیار گیرد. شما امروز حادثه ای مثل حادثه ی فلسطین را ببینید که دیگر در آنجا جبهه ی حق و باطل معلومست.

ملتی را از سرزمین آبا و اجدادیش - که استخوان های اجدادش در این زمین دفن شده و همه ی تاریخ می گوید که اینجا مال اوست - و از خاک و زندگی و خانه و از حق انتخاب در کشور خودش محروم کردند و یک عده بیگانه را از اروپا و اروپای شرقی و روسیه و امریکا و از جا های دیگر جمع کرده اند و گفته اند شما اینجا را اداره کنید! خوب؛ اگر هیچ عامل دیگری هم در این بین نبود،

ص: ۲۷۸

همین اندازه نشان می دهد که حق و باطل کجاست؟ چه برسد به این که آن گروه بیگانه‌ی متصرف اشغالگر، با انواع و اقسام روش های خشونت بار و سب و توهین، آن جمعی را که صاحب آن سرزمین هستند، نابود می کند؛ یعنی می زند، می کوبد و می کشد. دیگر حق و باطل از این منحاز تر و متمایز تر؟!

شما ببینید همین را جماعت طرفدار حضور اسرائیل در این منطقه - امریکا و خود صهیونیست ها و بعضی دولت های دیگر - چگونه در افکار عمومی دنیا عوض کرده اند! یعنی افکار عمومی را طوری تغییر داده اند که امروز در مقابل این حوادث تلخ در دنیا حرکت مهمی انجام نگیرد. و اما اگر این تبلیغات نبود، ملت های دنیا - ولو هیچ رابطه ای هم با فلسطین نداشتند - روزی نبود که تظاهراتی به نفع مردم فلسطین راه نیندازند، اعتراضی نکنند، حکومت ها را زیر فشار قرار ندهند و دولت های خودشان را برای موضعگیری تحت فشار نگذارند. اگر این تبلیغات نبود، اصلاً صحنه ی سیاست دنیا عوض می شد.

اینها افکار عمومی را همانطور که خودشان می خواستند، تصرف و هدایت کردند - به خاطر رعایت همان ترتیب منطقی کار رسانه ای - و این دروغ بزرگ را در ذهن مردم جا انداختند.

اگر ما بتوانیم یک کار رسانه ای درست انجام دهیم، می توانیم این صحنه ی باطل را لاقلاً تا حدودی به صحنه ی حق تبدیل کنیم؛ یعنی در افکار عمومی دنیا کار را طوری پیش ببریم که واقعاً قضیه به عکس شود. بنا بر این ما در این زمینه ضعیف هستیم «ما» که می گویم، یعنی جبهه ی حق. این در مورد افکار عمومی دنیا نسبت به یک قضیه ی بین المللی است. در مورد افکار عمومی داخل کشور هم عیناً همین مسأله وجود دارد.

...مسأله ی خبر هم بسیار مهمست. خبر، نیازست. البته وضع خبر خیلی به تراز گذشته شده است؛ منتها هر چه بتوانید خبر را موثق، به هنگام، فراگیر و دارای خصوصیات که گفتیم: بکنید. گاهی پخش یک خبر ضعیف و کمتر موثق، در مردم ایجاد یأس می کند. گاهی یک خبر واحد را دو گونه می شود داد: مثلاً خبر تجهیزات امریکایی یا تجهیزات اسرائیلی را می شود به گونه ای داد که مردم، انگیزه پیدا کنند که با آن به مقابله برخیزند؛ همان خبر را می شود طوری داد که مردم احساس کنند که نمی شود دست از پا تکان

داد و اصلاً هیچ حرکتی نمی‌شود کرد، پس نحوه‌ی دادن خبر باید امید بخش باشد. البته خود خبر، مهم و حاوی نکات سودمندست. (۱)

وظیفه‌ی رسانه‌های خبری

به نقش رسانه‌ها و تبلیغ می‌رسیم. این صحنه‌ی مبارزه، یک صحنه‌ی عمومی است. هر کس به قدر توانایی خود در سرتاسر دنیای اسلام وظیفه‌ای دارد و باید نقشی ایفا کند. امروز دنیا، دنیای رسانه‌ها و تبلیغ و تبیینست. امروز در مقابل شما امپراتوری خبری دشمنان دنیای اسلام قرار دارد که غالباً در کنترل صهیونیست‌هاست. امروز یک اتوبان یک طرفه‌ی خبر و تحلیل از طرف رسانه‌های خبری به سمت افکار عمومی دنیا - از جمله افکار عمومی کشور های عربی و اسلامی و خود مسلمانان - جاری است.

صهیونیست‌ها از آغاز شروع کار خود، به سمت رسانه‌های خبری و تبلیغی رفتند. یکی از سیاست‌های آنها این بود که رسانه‌های تبلیغی دنیا را قبضه کنند. امروز این گونه است. آنها از اول کار، یک شگرد تبلیغی را انتخاب کردند که بسیار مهم و تعیین کننده بود و تا امروز تأثیرگذار بوده است. آن شگرد تبلیغی عبارتست از مظلوم نمایی. برای مظلوم نمایی، داستان‌ها و افسانه‌های فراوانی جعل شد؛ خبرهایی ساخته شد و تلاش‌های بی وقفه‌ای انجام گرفت. امروز هم در نهایت سفاکی، باز همان تبلیغات ادامه دارد؛ یعنی باز هم مهم‌ترین کار صهیونیست‌ها در دنیای تبلیغات، مظلوم نمایی است.

اینها مسأله‌ی نگرانی روانی یهودیان را مطرح کردند و گفتند: چون یهودیان در طول قرن‌های متمادی زیر فشار بودند، از لحاظ روانی دچار نگرانی‌اند و به امتیّت روانی احتیاج دارند. صهیونیست‌ها در مذاکرات با سران کشور های غربی و بعد‌ها در گفتگو های خود با کشور های اسلامی و عربی، مسأله‌ی امتیّت روانی را مطرح کردند و گفتند: ما به امتیّت روانی احتیاج داریم و باید امتیّت روانی ما تأمین شود. این امتیّت روانی یعنی چه؟ هیچ معنای مشخص و هیچ پایانی ندارد. هر اقدامی بخواهد انجام بگیرد، اگر به سودشان نباشد، به بهانه‌ی امتیّت روانی، می‌توانند

آن را خنثی کنند. بسیاری را در دنیا قانع کردند که به امتیّت روانی احتیاج دارند و باید امتیّت روانی آنها تأمین شود.

برآوردن نیاز اسرائیل در مورد امتیّت روانی، مشکل ترست از چشم پوشیدن از سرزمین. شما وقتی سرزمین را از دست می دهید، می دانید چه چیزی را از دست دادید؛ اما وقتی می خواهید خواسته‌ی اسرائیل را در مورد امتیّت روانی برآورده کنید، نمی دانید تا کجا باید تسلیم شوید و تا کجا باید امتیاز بدهید. این امتیاز دهی، پایانی ندارد؛ مرتّب باید امتیاز داد.

تجربه‌ی اروپا در این مورد، عبرت آموزست. دولت آلمان صد و پنجاه میلیارد مارک به عنوان خسارت به یهودیان داد؛ اما خسارت یهودیان از آلمان هنوز تمام نشده است؛ باز هم خسارت طلبکارند و باید به آنها داده شود! آنچه یهودیان با آلمان کردند، کم و بیش با برخی کشورهای اروپایی دیگر - مثل اتریش، سوئیس، فرانسه، حتّی تا چند سال قبل با واتیکان - نیز انجام دادند. همه باید خسارت بدهند؛ این خسارت تمام شدنی نیست!

در بعد روانی، اسرائیلی‌ها فعالیت‌های بسیار مهمّی دارند. همه‌ی سیاستمداران، خبرنگاران، روشنفکران، کارگزاران و نخبگان غرب باید در مقابل بنای یادبود کوره آدم سوزی سر تعظیم فرود بیاورند؛ یعنی همه، داستانی را که اصل صحت آن معلوم نیست، مورد تأکید قرار دهند و خود را بدهکار آن داستان قلمداد کنند. اینها روش‌هایی است که در تبلیغ دارند و همه معطوف به «مظلوم نمایی» است.

البته در بخش دیگری از دنیا، با تکیه بر داستان‌های ذکر شده در تورات و این که اینجا سرزمینی است که به فرزندان اسرائیل بخشیده شده، بسیاری از مسیحیان را هم با خود همفکر و همدل کردند. آن طوری که من در آماری ملاحظه کردم، اینها توانسته‌اند در برخی کشورها - از جمله عمدتاً در امریکا - به عنوان پشتوانه‌ی افکار عمومی، با همین تبلیغات، میلیون‌ها صهیونیست غیر یهودی درست کنند! اینها ساله است که این کار تبلیغاتی را می‌کنند. امروز هم با شدّت هر چه تمام‌تر همین تبلیغات در دنیا ادامه دارد.

البته از حوادثی هم که پیش آمد - مثل حادثه بیستم شهریور (یازده سپتامبر) در نیویورک و واشنگتن - حداکثر سوء استفاده را کردند و توانستند

مسأله‌ی فلسطین را از متن قضایای دنیای اسلام به حاشیه برانند. از این جهت هم صهیونیست‌ها صد در صد مورد کمک امریکا قرار گرفتند؛ امّا در مقابل، هیچ کس حقّ ندارد و نباید در کشورهایی که ادّعای آزادی می‌کنند، آتش زدن زندگی زنان و کودکان فلسطینی را مورد سؤال و اعتراض قرار دهد و قساوت‌هایی را که امروز علیه ملت فلسطین به کار می‌رود، ذکر کند.

با توجّه به این روش تبلیغی و شناخت روانی‌ای که انسان از دشمن پیدا می‌کند، مجموعه‌ی مسؤولان و کارگزاران رسانه‌های کشور‌های اسلامی باید مسؤولیت خود را احساس و راه خود را تنظیم کنند. این یک کار حیاتی و مهمّست. امروز نه فقط برای ملت فلسطین، بلکه برای دنیای اسلام، این یک کار حیاتی و یک وظیفه‌ی سنگینست.

به عنوان یک مثال، من تجربه‌ی جنوب لبنان را - که دوستان در جریان آن هستند - به عنوان یک الگو می‌توانم مطرح کنم. مؤمنین و جوانان مبارز لبنان توانستند از اهرم و عامل تبلیغات به بهترین وجه و به صورت شایسته، در حرکت عظیمی که علیه صهیونیست‌ها کردند، استفاده کنند؛ توانستند عنصر مقاومت و فداکاری را به دنیای اسلام درست منعکس کنند؛ به این ترتیبست که دشمن به ستوه می‌آید.

همه‌ی دنیای اسلام فهمید که مقاومت در جنوب لبنان چه می‌کند و چه کار می‌خواهد بکند و هدفش چیست؟. در آنجا تبلیغات به شیوه‌ی خوب و درستی به کار رفت. خودی روحیه پیدا کرد، دشمن روحیه اش ضعیف شد و به ستوه آمد. این کاری است که ما همیشه باید بکنیم. دنیای اسلام همیشه در حال مبارزه و مورد حمله است. این قطع‌های از بدن دنیای اسلامست که امروز در چنگال صهیونیست‌هاست؛ شب و روز به آن حمله می‌کنند؛ لذا باید از رسانه‌ها حداکثر بهره برداری به نفع این قضیه به عمل آید.

لازمست برای استراتژی تبلیغی علیه صهیونیست‌های غاصب، یک طّراحی بنیادین صورت گیرد. این که ما به صورت تاکتیکی در هر موقعیتی بخشی از مظلومیّت‌ها را بیان کنیم کافی نیست. باید یک راهبرد عمومی، تبلیغی در همه‌ی دنیای اسلام به صورت مشترک تعیین و به آن عمل شود.

ما رسانه‌های بزرگ دنیا را در اختیار نداریم؛ امّا آنچه را هم که در اختیار

داریم؛ چیز کمی نیست. ما باید از سرمایه و موجودی خود - که متعلق به دنیای اسلامست - حداکثر استفاده را بکنیم.

... ما نباید به تسلیم کردن و نومید کردن ملت فلسطین کمک کنیم؛ ما باید حقیقت را بیان کنیم. حقیقت، امید و افق تازه و به لرزه در آمدن زانوان صهیونیست ها و محتاج شدن و مستأصل شدن قدرت های حامی صهیونیست ها در مقابل حرکت عمومی ملتی است که متکی به ایمانش حرکت می کند.

آن ملتی که یکپارچه حرکت می کند و به ایمان خود متکی است، شکستپذیر نیست. ما باید این حقایق را برای ایجاد امید بیشتر در دل های کسانی که وسط میدان و صحنه اند، روشن کنیم و زمینه ی روانی مقاومت را فراهم نماییم. وظیفه ی رسانه ها، اینست که کاری کنند تا زمینه ی روانی مقاومت پیدا شود.

... سیستم رسانه ای اسلام و سیستم رسانه ای عرب باید طوری رفتار کند که معنایش این نباشد که از معرکه دورست. شما وسط میدانید؛ چه بخواهید و چه نخواهید. امروز، روزی است که هر اقدام ما، در آینده ی تاریخ اثر می گذارد و ثبت خواهد شد. ما امیدواریم که همه ی دنیای اسلام این قضیه را با همه ی ابعادش به روشنی درک کند و بر طبق آنچه وظیفه ی اوست، عمل کند.

(۱)

لزوم استفاده از روش های تبلیغاتی برای مبارزه با اسرائیل

غالباً دو نکته از نظر شعاردهندگان به نام اسرائیل، دور می ماند. ما این دو نکته را اجمالاً عرض می کنیم ... نکته ی دوّم ۲، اینست که یکی از چیز هایی که در روز اوّل، ایجاد دولت غاصب را زمینه سازی کرد و امروز هم ادامه ی آن دولت را زمینه سازی می کند، تبلیغاتی است که دستگاه تبلیغاتی سراسری صهیونیست ها و دوستانشان در همه جای دنیا، به راه انداخته اند. برای افکار مردم دنیا، اینطور وانمود کرده اند که صاحب خانه، آن کسانی هستند که بر آنجا حکومت می کنند و یک عده دور از فرهنگ هم برای آنها مزاحمت

۲. نکته ی اوّل در صفحه ی ۱۶۵

۱ - ۱. بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار شرکت کنندگان در همایش بین المللی رسانه های جهان اسلام حمایت از

انتفاضه ی فلسطین ۱۱/۱۱/۱۳۸۰

ایجاد می‌کنند! متأسفانه، این را در دنیا جا انداخته‌اند. روی این قضیه، در افکار عمومی و در فرهنگ عام جهانی، کار تبلیغاتی کرده‌اند؛ ولی ما مسلمین غافل بوده‌ایم! ما مسلمین، به شیوه‌های تبلیغاتی دشمن وقوف پیدا نکرده‌ایم. از بهترین شیوه‌ها، برای بیان حقیقت مردم فلسطین استفاده نکرده‌ایم. آنچه بر این مقدمه می‌خواهم مترتب کنم، اینست که در تمام اقطار عالم، همه‌ی روشنفکران و نویسندگان و هنرمندان و کسانی که در تبلیغات، اندک دستی دارند، باید با احساس وظیفه‌ی کامل نسبت به این قضیه، ادای تکلیف بکنند.

بعد از جنگ جهانی دوّم، یهودی‌ها در سرتاسر دنیا، برای مظلوم‌نمایی، صد‌ها و بلکه هزارها فیلم درست کرده‌اند، تا چهره‌ی آنها را مظلوم و چهره‌ی کسانی را که با آنها مقابل بودند - به صورت واقعی یا غیرواقعی - ستمگر نشان بدهد. تا آنجا که ما اطلاع داریم، ظلمی که امروز به ملت فلسطین می‌شود، هیچوقت به مجموعه‌ی یک ملت نشده است؛ در حالی که متأسفانه افکار عمومی دنیا، از این ظلم مطلع نیست. این، بایستی درست بیان بشود. باید فیلم‌ها ساخته بشود، باید کارهای هنری انجام بگیرد تا همه‌ی افکار عمومی دنیا بدانند که چه می‌گذرد.

متأسفانه باید اعتراف کنیم که روشنفکران ما و کسانی که می‌توانستند، کوتاهی کردند. ما باید در سطح عالم، مسأله‌ی فلسطین را آنچنان که هست، معرفی بکنیم. برای این کار باید سرمایه‌گذاری بشود و افراد، تلاش و کار کنند. این، نکته‌ای بوده است که ما از آن غفلت کرده‌ایم. (۱)

اتفاقاً دو، سه سال پیش نیز ایتالیایی‌ها کتابی نوشتند که به فارسی هم ترجمه شده است؛ آنجا هم به وجود بخش هنری سازمان سیا و فعالیت‌های گوناگونش اشاره شده است. سیاست، این گونه از هنر استفاده می‌کند. شما در اینجا می‌خواهید چه کار کنید؟ اگر همه‌ی سیاستمداران و مستکبران و قلدران و صاحب‌اختیاران دنیا می‌آمدند در مقابل کتاب مقدس خودشان قسم جلاله می‌خوردند که از هنر استفاده نکنند، می‌شد آدم نسبتاً خیال‌راحتی پیدا کند و بگوید بسیار خوب، الْحَمْدُ لِلَّهِ، هنر خلاص شد؛ اما آنها از هنر

استفاده می‌کنند. شما می‌خواهید چه کار کنید؟ آیا شما می‌خواهید در مقابله با مطامعی که آنها به وسیله‌ی هنر به آن می‌رسند، از این ابزار بهره‌نبرید؟ این خردمندانه است؟ نه؛ این خردمندانه نیست.

...این جرم جمهوری اسلامی است. در زمینه‌ی مسائل گوناگون و قضیه‌ی فلسطین و غیره نیز همینطور است. به جرم تسلیم نشدن یک ملت در مقابل تمایل مستکبرانه‌ی قدرت‌های جهانی، این ملت محکوم می‌شود که با همه‌ی ابزارها - از جمله ابزار هنری - با او به شدت مبارزه شود.

همانگونه که عرض کردم، سازمان سیا بخش هنری دارد و فیلم‌هایی که بعد از انقلاب علیه ما و علیه شیعه و اسلام درست کردند، بسیار زیاد است. شما که یک فیلمساز و سینماگر و بازیگر سینما و تئاتر و موسیقیدان و آهنگساز ایرانی هستید و این واقعیت و مظلومیت را ادراک می‌کنید، تکلیفتان چیست؟ آیا هیچ تکلیف مردمی وجود ندارد؟

...آنها این همه سلاح تولید می‌کنند و به همه‌ی دنیا می‌دهند. بنا بر این حقیقت قضیه، اینست که خود آنها بیشترین خشونت را مرتکب می‌شوند. از تروریسم صحبت می‌کنند؛ ولی مرادشان، اینست که چرا جمهوری اسلامی از مبارزان فلسطینی که از وطن خودشان دفاع می‌کنند، حمایت می‌کند.

از نظر رسانه‌های جهانی، حمایت از تروریسم، یعنی حمایت از مبارزان فلسطینی! خراب کردن خانه‌ی فلسطینی روی سرش توسط تانک اسرائیلی و کشتن بچه‌ی چند ماهه، تروریسم نیست؛

اما وقتی نظامی‌خشن جنایتکاری در حادثه‌ای کشته می‌شود، در مطبوعات خودشان عکس زنش را جدا، عکس بچه‌اش را جدا - در حال گریه کردن و شیون زدن - و عکس خاکسپاری‌اش را جدا منتشر می‌کنند؛ برای این که نشان دهند این طرف خشونت می‌ورزد!

اینها کارهای تبلیغاتی‌ای است که می‌کنند. غرض، اینست که به هنر و سیاست باید قدری عمیق‌تر نگاه کنیم. نمی‌شود ساده اندیشی کرد. (۱)

فصل هفتم: مسؤولیت نخبگان

اشاره

مسؤولیت علما، روشنفکران، سیاستمداران، شاعران، نویسندگان، هنرمندان و دانشگاهیان مسلمان همه در این زمینه مسؤول و موظفند. روشنفکران و سیاستمداران و شاعران و نویسندگان و هنرمندان و دانشگاهیان مسؤولند. اینها قشر های اثر گذارند؛ اینها کسانی اند که می توانند رسانه ها را به درستی تغذیه کنند. شما که در اینجا جمع شده اید، همین اجتماعان یک حادثه ی بزرگست.

در این اجتماع، شما می توانید این را پای های برای یک حرکت هماهنگ رسان های در همه ی دنیای اسلام قرار دهید. این کار ممکن است. چرا ما از ابزار های خود استفاده نمی کنیم؟

بسیاری از نویسندگان و روشنفکران دنیای اسلام به سردمداران برخی از کشور های اسلامی و دولت هایی که رفتار مناسبی در مقابل صهیونیست ها ندارند، اعتراض می کنند و می گویند: چرا از نفت و ثروت و از امکان سیاسی خود علیه صهیونیست ها استفاده نمی کنید؟ البته این اعتراض واردست و به نظر ما این اشکال، اشکال درستی است؛ اما عیناً می شود همین سؤال را در دنیای روشنفکری، نویسندگی و دنیای دانشگاه ها مطرح کرد: چرا از سرمایه ی عظیم علمی و روشنفکری، چنان که باید و شاید، استفاده نمی شود؟ گاهی یک شعر

ص: ۲۸۶

و یک قصیده تأثیری می‌گذارد که بسیاری از پول‌ها و ثروت‌ها نمی‌تواند آن اثر را به وجود آورد. یک روز یک شاعر فلسطینی قصیدهای گفت و دل‌های دنیای عرب را به شورش وادار کرد - این مربوط به سال ۶۷ یا ۶۸ است - گاهی یک شگرد خوب رسانه‌ای یا یک حرکت هماهنگ تبلیغاتی، از بستن شیرهای نفت اثرش بیشتر می‌شود. (۱)

شما علمای اسلام و نویسندگان و روشنفکران و دانشجویان کشورهای اسلامی، وظایف فوری تری دارید. شما می‌توانید ملت‌ها را از عظمت مصیبتی که امریکا و اسرائیل برای جهان اسلام تدارک می‌بینند، آگاه کنید و نیروی عظیم ملی را برای مقابله با آن بسیج نمایید. دولت‌هایی که خود را برای همراهی با این خیانت آماده می‌کنند، باید خطر خشم ملت‌های خود را دریابند. (۲)

البته علمای اسلام در سرتاسر دنیای اسلام و همچنین روشنفکران دنیای اسلام مسؤولیت‌های ویژه‌ای دارند. به‌صورت این که امریکایی‌ها از حرکتی ناراضی هستند، نباید فلان عالم و فلان مفتی را در فلان کشور عربی و اسلامی به اتخاذ یک موضع ضد اسلامی وادار کند؛ که متأسفانه در قضیه‌ی اخیر، یکی دو مورد چنین در دنیای اسلام مشاهده شده است.

علمای اسلام، علمای کشورهای اسلامی، روشنفکران دنیای اسلام، شاعران، گویندگان، نویسندگان، هنرمندان و قشر دانشجو در سرتاسر دنیای اسلام، همه باید امروز در حمایت از مردم فلسطین نقش ایفا کنند - وظیفه‌ی آنهاست - و این نقش‌ها مؤثرست و می‌تواند به این ملت مظلوم یاری برساند. زبان و حرف، کافی نیست. موضعگیری‌های قاطع مردم، از بسیاری از کمک‌ها بالاتر و تأثیرش بیشترست.

این وظیفه است و امیدواریم خداوند متعال توفیق دهد تا همه بتوانند این وظیفه را انجام دهند. (۳)

امروز دولت‌ها و ملت‌های مسلمان به ویژه عرب، وظیفه‌ی سنگینی بر دوش

۱-۱. بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار شرکت‌کنندگان در همایش بین‌المللی رسانه‌های جهان اسلام حمایت از انتفاضه‌ی فلسطین ۱۱/۱۱/۱۳۸۰

۲-۲. پیام به ملت‌های مسلمان، علما، نویسندگان، روشنفکران و دانشجویان کشورهای اسلامی، به منظور بسیج نیروهای عظیم کشورهای اسلامی برای مقابله با توطئه‌های خباثت‌آمیز امریکا و اسرائیل در کنفرانس مادرید ۲۵/۰۷/۱۳۷۰

۳-۳. بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی ۲۱ رمضان ۱۶/۰۹/۱۳۸۰

دارند.

وظیفه‌ی دولت‌ها البته بسیار سنگین و خطرناک است؛ اما سنگینی وظیفه‌ی ملت‌ها به ویژه علمای دینی و شخصیت‌های سیاسی و نخبگان دانشگاهی و روشنفکران و دیگر عناصر اثرگذار از سنگینی وظیفه دولت‌ها کمتر نیست. این وظیفه‌ی عبارتست از کمک رساندن و روحیه دادن و این جهاد مقدس را تداوم بخشیدن. از خداوند متعال می‌خواهم که به همه‌ی ما توفیق عمل به این وظیفه را عنایت فرماید: (۱)

وظیفه‌ی روشنفکران در مبارزه با جنگ تبلیغاتی دشمن

نومیدسازی، تحقیر هویت، به رخ کشیدن قدرت و تمکن مادی خویش. امروز و در آینده هزاران ابزار تبلیغی به کار افتاده و خواهد افتاد که مسلمانان را از آینده‌ی درخشان نومید و یا به آینده‌ی که منطبق با نیت پلید خود آنانست ترغیب کنند.

این جنگ فرهنگی و روانی از آغاز دوران استعمار تاکنون، کاری ترین ابزار غرب در سلطه‌گری اش بر کشورهای اسلامی بوده است. آماج این تیر زهر آلود، نخست نخبگان و روشنفکران و سپس توده‌ی مردمند. مبارزه با این ترفند جز با رویگردانی از فرهنگ تحکم آمیز و تحمیلی غرب ممکن نیست.

فرهنگ غربی باید به وسیله‌ی نخبگان و روشنفکران، پالایش شود. عناصر مفید آن جذب و اجزاء زیانبار و مخرب و فسادانگیز آن از ذهن و عمل جامعه‌های اسلامی طرد شود. معیار در این پالایش بزرگ، حکمیت فرهنگ اسلامی و اندیشه‌های بارور و راهگشا و هدایتگر قرآن و سنتست.

این یک فصل اساسی از مبارزه‌ی همه جانبه و خوش عاقبتی است که علمای دینی و روشنفکران و نخبگان سیاسی در سراسر جهان اسلام بر عهده دارند. به امید آنکه حج امسال بتواند عزم همگان را در پیمودن این راه پربرکت و پرافتخار، راسخ و جازم کند. (۲)

۱-۱. پیام به کنفرانس بین المللی امام خمینی (قدس سره) و حمایت از فلسطین ۱۲/۰۳/۱۳۸۱

۲-۲. پیام به حجاج بیت الله الحرام ۱۲/۱۲/۱۳۷۹

ص: ۲۸۸

وظیفه ی سیاستمداران، اندیشمندان و روشنفکران نسبت به حفظ وحدت اُمَّت اسلامی باید بیدار باشد؛ باید در مقابل اینها بایستد. وظیفه ی درجه ی اوّل هم بر دوش سیاستمدارانست. مسؤولان و زمامداران کشور های اسلامی بهوش باشند. این فریاد ممکنست از گلوی بعضی از سیاستمداران خودی خارج شود؛ اما ما اشتباه نمی کنیم. ما در شناخت عامل اصلی خطا نخواهیم کرد. از گلوی اینهاست؛ اما مال اینها نیست؛ فریاد، فریاد دیگرانست، مربوط به قدرت های استکباری دنیاست. آنها هستند که مخالف وحدت اُمَّت اسلامی اند. اگر از حنجره ی کسانی از داخل اُمَّت اسلامی هم خارج شود، اینها فریب خورده اند. این صدا، صدای اینها نیست. این صدای آنهاست؛ این صدا را می شناسیم.

در درجه ی اوّل، سیاستمداران و مسؤولان و باز در درجه ی مهم و بالا، اندیشمندان، کسانی که با مغز و دل مردم سر و کار دارند؛ علمای دین، روشنفکران، نویسندگان، روزنامه نگاران، شعرا، ادبا، دانشمندان دنیای اسلام، این وظیفه ی بزرگ را بر عهده دارند که به مردم، سرانگشتانی را که می خواهند در این وحدت اختلال کنند و این رشته ی مستحکم الهی را از دست مسلمان ها بگیرند، معرفی کنند.

قرآن به ما صریحاً می گوید:

«واعتصموا بحبل الله جميعاً» (۱)؛

با همدیگر اعتصام به حبل الله پیدا کنید.

اعتصام به حبل الله را تک تک هم می شود انجام داد؛ اما قرآن می گوید:

«واعتصموا بحبل الله جميعاً» (۲)؛

با هم باشید و «لاتفرقوا» (۳)؛ تفرّق پیدا نکنید، حتّی در اعتصام به حبل الله؛ چه برسد به این که بعضی بخواهند اعتصام به حبل الله کنند، بعضی بخواهند اعتصام به حبل الشیطان بکنند. حتّی اعتصام بحبل الله هم که همه بخواهند بکنند «جميعاً» با هم، همدلانه این کار انجام بگیرد. این مسأله ی بزرگ دنیای اسلامست.

امیدواریم خداوند متعال به همه ی آحاد اُمَّت اسلامی و همه ی ملت های اسلامی و همه ی دولت های اسلامی توفیق بدهد که این مسأله ی مهم را با وزن آن، با همان مقدار اهمّیت آن تلقی کنند و آن را در عمل اجرا کنند و رضوان

۱-۱. سوره ی آل عمران، آیه ی ۱۰۳

۲-۲. همان

۳-۳. همان

ص: ۲۸۹

□ الهی و رحمت الهی باد بر روح امام بزرگوار ما که فریاد وحدت را در دوران ما و در زمان ما، او بود که بلند کرد و مسلمانان را به این اتحاد دعوت کرد. امیدواریم خداوند متعال دل های ما را با سروش الهی، با دعوت الهی هر چه بیشتر مأنوس کند؛ آشنا کند و آینده ی امت اسلامی از گذشته ی آن به مراتب بهتر باشد. (۱)

وظایف سنگین دلسوزان فلسطین

اکنون که شما عزیزان به عنوان یک وظیفه ی اسلامی، برای حمایت از انتفاضه گرد هم آمده اید، وظایف بس سنگینی را بر دوش دارید. قبل از هر چیز باید نشان دهید که جهان اسلام در سایه ی بیداری اسلامی، مصمم به بازگشت به سنت های حسنه ی تاریخ شکوهمند اسلامست و همان سنت ها و در رأس همه، وحدت مسلمانانست که در گذشته موجب شد مسلمانان در نبرد های سرنوشت ساز علیه متجاوزان صلیبی پیروز شوند. در آن واقعه ی عظیم تاریخی، از همه ی جهان اسلام، مجاهدین جهت پیوستن به کارزار سرنوشت ساز و طولانی نبرد کفر و ایمان روانه شدند. (۲)

کنفرانس تهران در سال ۱۳۷۰؛ کانون امید برای مخالفان سازش

کنفرانس گذشته ی فلسطین که در تهران تشکیل شد، یک نقش اساسی و مثبت ایفا کرد؛ به این معنی که کانون امیدی را برای مخالفان روند سازش فراهم کرد و در عین حال به مردم فلسطین روحیه و امید بخشید. مواضع ایران اسلامی و پایداری منحصر به فرد آن در میان دولت های اسلامی نیز توانست به این مردم قهرمان امید بخشد. (۳)

۱-۱. بیانات در دیدار جمعی از مسؤولان در سالروز ولادت حضرت رسول اعظم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ ۲۵/۱۲/۱۳۸۷

۲-۲. سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین المللی حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

۳-۳. همان

دست‌آورد مطلوب کنفرانس تهران در سال ۱۳۸۰؛ حمایت معنوی از پایداری

اینک نیز مردم فلسطین بیش از هر چیز به حمایت معنوی و پایداری در مواضع نیاز دارند. درستست که نیاز مالی نیز دارند و باید برای آن، اقدامات جدی نمود؛ ولی خود آنها در مصاحبه های مختلف می گویند: که ما بیش از هر چیز به موضعگیری نیرومند عربی - اسلامی نیازمندیم. (۱)

کنفرانس شما باید زمینه ی تحقّق چنین امری را فراهم نماید و مردم فلسطین را دلگرم به حمایت های بی دریغ و فراگیر امت اسلامی کند. شما نمایندگان کشور های مختلف اسلامی می توانید با تلاش در این مسیر، امکانات ملت های خودتان را برای آزادی فلسطین بسیج کنید.

...مردم فلسطین را باید به ادامه ی مقاومت دلگرم کنید. مردم فلسطین خوب می دانند که آنچه بر اقدامات سرکوبگرانه ی اسرائیل در لبنان لگام زده است، توان مقاومت اسلامی در پاسخگویی به اسرائیل و وارد آوردن ضربات سهمگین به آن می باشد و نه اتکاء به تلاش های مسالمت آمیز و میانجیگری این و آن. (۲)

نقد ترین و فوری ترین مطالبات ملت فلسطین

نقد ترین و فوری ترین مطالبات ملت فلسطین، اینست که عاملان کشتار فلسطینی در این سه هفته باید در یک دادگاه اسلامی یا عربی، محاکمه و مجازات شوند. آن موجود پلیدی (۳) که با حضور خود در مسجدالاقصی احساسات مردم مسلمان را جریحه دار کرد، باید مجازات شود.

قدس شریف و شهر بیت المقدس باید از وجود صهیونیست ها به کلی پاکسازی شود؛ اجازه داده شود که ملت فلسطین آزادانه نسبت به آینده و سرنوشت خود تصمیم بگیرد. اینها مطالبات نقدی است که سران کشور های عربی می توانند مطرح کنند. (۴)

۱-۱. سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین المللی حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

۲-۲. همان

۳-۳. آرپل شارون

۴-۴. سخنرانی در اجتماع بزرگ بسیجیان شرکت کننده در اردوی فرهنگی، رزمی یاران امام علی علیه السلام ۲۹/۰۷/۱۳۷۹

لزوم درخواستهای عملی در کنفرانسها

همه وظیفه دارند. در درجه یِ اوّل، دولت هایِ اسلامی و مُقَدِّم بر همه، دولت هایِ عرب وظیفه دارند. ظاهراً قرارست چند روز دیگر کنفرانسی از اتّحادیه یِ عرب تشکیل شود. ما تشکیل این کنفرانس ها را تأیید می کنیم. هم سازمان کنفرانس اسلامی و هم اتّحادیه یِ عرب باید بنشینند و برای این مسائل فکر کنند. راه مقابله، اینست که از نیرو و ثروت و جمعیت عظیم و امکانات جهان اسلام و قدرت رأی آن در مجامع بین المللی، برای دفاع از ملت فلسطین استفاده کنند. به صِرفِ یک قطعه نامه و دو کلمه حرف، اکتفا نکنند؛ بلکه امریکا را به قطع مناسبات گوناگون و به اتّخاذ مواضع قاطع تهدید کنند و از رژیم هایِ اروپایی بخواهند که وارد میدان شوند. (۱)

۱- ۱. بیانات در خطبه هایِ نماز جمعه یِ ۲۱ رمضان ۱۴۰۹/۰۹/۱۳۸۰

فصل هشتم: مسؤلیت دیگر افراد و اقشار

وظیفه ی حجاج؛ لزوم بالاتر بردن بصیرت سیاسی

مسلمانانی که از چهار گوشه ی جهان در اینجا به شوق طواف کعبه و زیارت حرم رسول اعظم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ گرد آمده اند باید این فرصت را برای مستحکم کردن پیوند های برادری میان خود که درمان بسیاری از درد های بزرگ امت اسلامی است مغتنم شمارند.

امروزه آشکارا می بینیم که دست بدخواهان دنیای اسلام، بیش از گذشته در کار تفرقه افکنی میان مسلمانانست و این در حالی است که امت اسلامی امروزه بیش از گذشته به انسجام و همدلی نیازمندست. امروز پنجه ی خونین دشمنان در جای جای سرزمین های اسلامی به طور نمایان در کار فاجعه آفرینی است؛ فلسطین در سیطره ی خباثت صهیونیست ها در رنج و محنت روزافزوست؛ مسجدالاقصی در معرض خطر جدی است؛ مردم مظلوم غزه، پس از آن نسل کشی بی سابقه همچنان در سخت ترین شرایط به سر می برند...

...اشغالگران از سویی نهضت های مقاومت مردمی در فلسطین و لبنان و دیگر نقاط را تروریست می نامند و از سویی تروریسم وحشی فرقه ای و قومی را میان ملت های این منطقه سازماندهی و رهبری می کنند. (۱)

۱- ۱. پیام حضرت آیت الله خامنه ای به کنگره ی عظیم حج سال ۱۴۳۰-۰۵/۰۹/۱۳۸۸

وظیفه‌ی حجاج نسبت به مسأله‌ی فلسطین

حجاج بیت الله الحرام و برادران و خواهرانی که امسال از سراسر عالم در خانه‌ی خدا گرد می‌آیند، بکوشند تا با طرح مصائب و مشکلات مسلمین و تلاش برای ایجاد وحدت و همدلی مسلمانان - که شرط اصلی نجات مسلمین از چنگال امپراتوری زر و زور و سلطه‌ی جهانی است - و نشر معارف اساسی اسلام و تبادُل نظر در وظایف بزرگ مسلمین در دوران معاصر، حج را ابراهیمی و محمدی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) سازند.

شعار محو غده‌ی سرطانی اسرائیل که از سوی امام عظیم الشان و قائد کبیر اسلام، امام خمینی (رَضَوَانُ اللهُ عَلَيْهِ) مطرح شد، علی‌رغم میل سازشکاران سیاست باز، باید با قوت و شدت مطرح شود و به صدای عمومی مسلمین در حج تبدیل گردد. (۱)

در حج باید مسائل جهان اسلام بررسی شود. بزرگ‌ترین مسأله‌ی عمومی مسلمین، پس از لزوم آمادگی برای دفاع از اسلام و هویت جمعی مسلمین، مسأله‌ی ملت‌های زیر ستم و مبارزی است که دست طغیان و کفر و استکبار، آنان را مقهور و مظلوم ساخته و سخت‌ترین شرایط زندگی را بر آنان تحمیل کرده است.

ملت مظلوم فلسطین، نمونه‌ی بارزی از این گونه ملت‌هاست. چهل سالست که این ملت، از خانه و کاشانه‌ی خود بیرون رانده شده و یا در وطن خویش غریبانه زندگی کرده است. این، زخم خونین و دردناکی بر پیکر امت اسلامی است که با توطئه‌ی دولت‌های استعمارگر و ضد اسلام و به دست جنایتکار صهیونیست‌ها چهل سال پیش وارد شده و هر روز نمکی بر آن پاشیده شده است. (۲)

آن هم رفتار سازمان‌های بین‌المللی و بعضی دولت‌های اروپایی و انگلیس و دیگران! خوب؛ یک عده مسلمان، در آنجا مظلوم واقع شده‌اند و منتظرند که چه وقت قتل عام شوند! مسلمانان در این مورد چه کنند؟ آیا راهی غیر از حج وجود دارد؟ آن عاملی که قدرت‌های استکباری را می‌لرزاند «سواد الناس»،

۱-۱. پیام به حجاج بی تا لله الحرام ۰۷/۰۴/۱۳۶۹

۲-۲. پیام به حجاج بیت الله الحرام ۱۴/۰۴/۱۳۶۸

ص: ۲۹۵

یعنی توده‌ی مردمست و الا، چند دولت، در فلان کنفرانس که در فلان گوشه‌ی دنیا برگزار می‌شود، بنشینند و قطعنامه‌ی هم صادر کنند. اهمیتی نمی‌دهند! صد قطعنامه هم صادر کنند، بی نتیجه است؛ مگر علیه صهیونیست‌های غاصب، تا کنون چندین قطعنامه صادر نشده است؟ یعنی هیچ؛ یعنی باد هوا! قطعنامه فایده‌ای ندارد. آن عاملی که قدرت‌های استکباری را به معنای واقعی می‌ترساند و متوقف می‌کند، حضور آحاد ملت‌هاست. کجا بهتر از حج؟

دو میلیون مسلمان از همه‌ی کشورهای اسلامی در آنجا جمع می‌شوند. از هر کدامشان بررسی «احساس شما نسبت به گورازده چیست؟»: خواهد گفت: «دلم می‌خواهد به گورازده بروم و از مسلمانان مظلوم آنجا دفاع کنم»

حیف نیست که ما این جماعت را از دست بدهیم؟! حیف نیست اجتماعی به این خوبی که این همه می‌تواند برکت داشته باشد و جان این همه مسلمان را نجات دهد، از دست برود؟! آن وقت، این سیاسی کردن حجست؟! (۱)

انتظار از دولت های غیرمسلمان (اروپایی)

انتظار از دولت های غیرمسلمان - عمدتاً دولت های اروپایی - اینست که در مقابل جنایاتی که علیه یک ملت - علیه مردان، علیه پیرمردان، علیه زنان، علیه نوجوانان، علیه بچه‌ی چندماهه و شیرخوار - انجام می‌گیرد، سکوت نکنند.

چرا سکوت می‌کنند؟ چطور با وجود این همه جنایت، باز از آن دولت غاصب و اشغالگر حمایت می‌کنند؟ مگر ادعا نمی‌کنند که طرفدار حقوق انسانند؟ اگر این حرف، دروغ و فریب و بازی سیاسی و وسیله‌ای برای چاپیدن ملت‌ها نیست، اینجا میدان امتحان آنست. اینجا حقوق انسان پامال می‌شود؛ موضع بگیرند، حرف بزنند، کارهای اسرائیل را تقبیح کنند و روی او فشار آورند.

همچنانکه برای چند مجرم یهودی که در فلان جای دنیا به خاطر یک جرم جاسوسی محاکمه می‌شوند، بسیج می‌گردند و وظیفه‌ی خودشان می‌دانند که دخالتی بکنند و حرفی بزنند - در حالی که آنجا مجازات مجرم و کار قانونی صورت می‌گیرد - اینجا هم که یک ملت،

مظلوم واقع می‌شود، دخالت کنند. چرا دخالت نمی‌کنند؟ برای دولت‌های اروپایی و غیره ننگست که تحت تأثیر عوامل صهیونیست و کمپانی‌های وابسته‌ی به صهیونیست‌ها و ثروتمندان صهیونیست باشند. ما به امریکا چیزی نمی‌گوییم و از او توقعی نداریم؛ او نه خواهد کرد و نه می‌تواند بکند؛ چون هیأت حاکمه‌ی امریکا در مشیت صهیونیست‌ها قرار دارد. (۱)

فلسطین؛ محل امتحان دولتهای اروپایی

امروز برای اروپایی‌ها و غربی‌ها هم روز امتحان بزرگی است. باید امتحانشان را در دفاع از حقوق بشر و آزادی - که این همه ادعایش را می‌کنند - پس بدهند. چطور از یک ملت با این میزان از مظلومیت نمی‌شود دفاع کرد؟! البته بعضی از دولت‌های اروپایی، زبانی چند کلمه چیزی گفته‌اند؛ اما اینها کافی نیست. سازمان کنفرانس اسلامی و دولت‌های اسلامی وظیفه دارند. (۲)

راه دوم (۳) حمایتهاست. همه‌ی دنیا باید از اینها حمایت کنند. البته ملت‌ها حمایت کردند. در اروپا هم ملت‌ها حمایت کردند، دست به راهپیمایی زدند و با انواع و اقسام راه‌ها و شیوه‌ها، خواست قلبی خود را نشان دادند. حتی در داخل کشور ایالات متحده‌ی امریکا هم این حمایت‌ها ابراز شد. بعد از این هم این چیزها ادامه خواهد داشت؛ لیکن دولت‌ها باید به وظیفه‌ی خود عمل کنند. از همه واجب‌تر، دولت‌های اسلامی و بالخصوص دولت‌های عربی هستند. (۴)

وظیفه‌ی سازمان کنفرانس اسلامی؛ دفاع از فلسطین امروز سازمان کنفرانس اسلامی که وظیفه و اساس فلسفه‌ی وجودی‌اش اصلاً دفاع از فلسطین و مسأله‌ی فلسطین بوده، واقعاً وظیفه دارد که ایستادگی

۱-۱. بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۲۸/۰۲/۱۳۸۰

۲-۲. بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی ۲۱ رمضان ۱۶/۰۹/۱۳۸۰

۳-۳. راه اول در صفحه ۲۱۷ آمده است

۴-۴. بیانات در دیدار گروه کثیری از کارگران و معلمان به مناسبت روز کارگر و هفته‌ی معلم ۱۱/۰۲/۱۳۸۱

ص: ۲۹۷

کند؛ دنیای اسلام را در مقابل این حرکت موذیانه ی صهیونیست ها و حامیانشان - که اغلب دولت های مستکبر غربی، علی رغم اختلافاتی که دارند، در این پشتیبانی سهیم و شریکند - بسیج کند. (۱)

وظیفه ی ورزشکاران

این کارِ آقای آرش (۲) عزیزمان هم از آن کار های بسیار برجسته بود؛ خیلی کار باارزشی بود. ایشان اگر مسابقه اش را برگزار می کرد و پیروز هم می شد، ارزش کارش اینقدر نبود. البته در دنیا سعی کردند که به سر این کار بزنند؛ نتوانستند. همه شان دست به یکی کردند که: المپیک را خراب کردید؛ سیاسی کردید. خود آنها از همه چیز به نفع سیاست های استعماری خودشان بهره برداری و استفاده می کنند؛ اما وقتی یک جوان مسلمان و مؤمن از یک ارزش دفاع می کند؛ از یک ملت مظلوم دفاع می کند و با یک قلدر بین المللی کردن کلفت چاقوکش عربده کش، با این زبان و با این منش در می افتد، اینطور علیه او جنجال و جوسازی می کنند.

البته غلط می کنند! آنها در مقابل عمل انجام شده قرار گرفتند و ضربه فنی شدند! با این کار سیلی خوردند؛ حالا بعد از آن هر چه می خواهند جنجال کنند، بکنند؛ ایشان کار خودش را کرد. (۳)

۱-۱. بیانات در دیدار مسؤولان و شخصی ت های علمی سیاسی ۱۷/۰۱/۱۳۸۹

۲-۲. آرش میراسماعیلی: جودوکار ایرانی که از مواجهه با ورزشکار صهیونیست سر، باز زد.

۳-۳. بیانات در دیدار ورزشکاران شرکت کننده در المپیک و پارالمپیک ۱۴/۰۷/۱۳۸۳

ص: ۲۹۹

بخش چهارم: جنایات

اشاره

شدت عمل، سبب افزایش خشم فلسطینیان

از طرفی رفتار صهیونیست‌ها آنقدر وحشیانه و دور از موازین رحم و مروت انسانی است که به طور طبیعی این نسل جوان روی کار آمده ی فلسطینی را به ستوه آورده؛ دیگر طاقتشان تمام شده است و نمی‌توانند تحمل کنند. صهیونیست‌ها خیال می‌کنند که اگر شدت عمل به خرج دادند و تانک آوردند و توپ زدند و شیمیایی زدند، مردم را ساکت خواهند کرد.

بله، ممکنست فشار را زیاد کنند و در بره‌های مردم را ساکت کنند؛ اما آن عقده‌های گره شده در گلو را که نمی‌توانند از بین ببرند؛ آنها که از بین رفتنی نیست؛ آنچنان رعد و غرشی در فضا به وجود خواهد آورد که همه ی کاخهایشان را فرو خواهد ریخت.

اینطور نیست که بتوانند این حرکت را ریشه کن کنند. (۱) هدف جنایات؛ تحمیل خواسته‌های نامشروع، بر مذاکره کنندگان سازش اگر چه این فاجعه ی کریه و زشت با هدف تحمیل اغراض و خواسته‌های نامشروع حاکمان صهیونیست بر مذاکره کنندگان سازش به وقوع پیوست؛ ولی ملت شجاع فلسطین این گفتگوها را محکوم و عرصه را بر آنان تنگ تر خواهد ساخت و سرنوشت ذلت بار آن را تغییر خواهد داد و این مجاهدت‌ها با

ص: ۳۰۲

وعده های نصرت الهی روزی به بار خواهد نشست و سرزمین های تصرف شده آزاد و سرمایه های به تاراج رفته به صاحبان اصلی آن باز خواهد گشت. (۱)

جنایات کم نظیر اسرائیل

در قضیه ی فلسطین سه نکته ی برجسته است. این سه نکته ی برجسته در یاد تاریخ می ماند:

نکته ی اول ظلم و جنایت کم نظیری است که امروز صهیونیست ها نسبت به مردم فلسطین مرتکب می شوند؛ این اصلاً در تاریخ ماندنی است. یک جوانی بعد از آنکه این همه زجر کشیده و مصیبت دیده، جان خودش را قربان می کند، تا ضربه ای به غاصب خانه ی خودش بزند؛ خودش هم به شهادت می رسد. آنها می آیند خانه ی آن جوان و خانه ی پدر و مادرش را ویران می کنند و خانواده ی او را به شکنجه و اذیت و آزار می کشند؛ با تانک وارد اردوگاه ها و شهر ها می شوند؛ به خانه ها حمله می کنند و خانه ها و مزارع را ویران می کنند و آدم می کشند. امروز کشته شدن جوان، کودک، پیرمرد و پیرزن فلسطینی و غیر مسلح فلسطینی یک کار روزمره شده! این چیز عجیبی است؛ این حادثه ای است که واقعاً تاریخی است؛ این در تاریخ خواهد ماند.

سکوت مجامع بین المللی و دولت ها

در قضیه ی فلسطین سه نکته ی برجسته است. این سه نکته ی برجسته در یاد تاریخ می ماند:

...نکته ی سوم (۲)، سکوت مجامع بین المللی و دولتهاست! این آقایان اروپایی ها که اینقدر عاشق حقوق بشرند؛ اینقدر دلشان برای حقوق بشر سوخته، در مقابل چشم آنها این حوادث انجام می گیرد؛ اما در بسیاری از موارد سکوت می کنند؛ در بسیاری از موارد طرف ظالم را کمک می کنند!

۱-۱. پیام به مردم فلسطین ۱۳۷۹/۰۷/۱۳

۲-۲. نکته ی دوم در صفحه ی ۴۰۸ ذکر شده است

ص: ۳۰۳

شگفت آورست واقعاً حالا- امریکا که هیچ، امریکا که خودش شریک جرمست؛ دولت های امریکایی دستشان تا مرفق در خون فلسطینی ها فرورفته. اگر بنا باشد دادگاهی درباره ی فلسطینی ها حکم بکند، متهم آن دادگاه فقط شارون و صهیونیست ها نیستند، بلکه متهم آنها امریکا و همین بوش و دار و دسته ی بوش و حکومت های امریکا هم هستند. اینها هم در همان ردیف اول اتهامند؛ اما آنها که هیچ، مسأله، مسأله ی مجامع جهانی است؛ مسأله ی سازمان مللست؛ مسأله ی دولت های اروپایی است که اینقدر دم از حقوق بشر می زنند؛ ولی حقوق بشر را واقعاً نمی شناسند و اصلاً احترامی برایش قایل نیستند و البته این مسأله، مسأله ی دولت های دیگر هم هست؛ دولت های مسلمان. سکوت اینها واقعاً تعجب آورست. (۱)

قضیه ی فلسطین؛ لکه ی ننگ بزرگ قرن بیستم

اولاً باید عرض کنیم که قضیه ی فلسطین، یکی از لکه های ننگ بزرگ این قرنی است که همین چند روزه تمام شد. البته لکه های ننگ این قرن بیش از اینهاست: دو جنگ بزرگ در این قرن اتفاق افتاده است؛ چقدر در دنیا حکومت هایی در این قرن به دست استعمارگران دیروز به وجود آمد؛ از جمله کشور خود ما. در همین قرن بود که حکومت خشن و سرکوبگر و غیر انسانی و فاسد و وابسته ی پهلوی به وجود آمد؛ لیکن در میان زشتی هایی که در این قرن بر ما گذشت - که البته در کنارش محسناتی هم در این قرن اتفاق افتاده است که حالا مورد بحث ما نیست - یکی از زشت ترین، یا؛ شاید بشود گفت: زشت ترین آنها، مسأله ی فلسطین بود. چرا؟

چون در این قضیه، یک ملت را از کشور خودش بیرون کردند. من خواهش می کنم جوانانی که با مسأله ی فلسطین خیلی آشنایی و سابقه ی ذهنی ندارند، روی این کلمات تأمل و درنگ کنند. یک ملت را از خانه و از کشور خود بیرون کنند و یک عده آدم هایی را از اطراف دنیا جمع کنند و به جای آن افراد در آن کشور بگذارند. چرا؟ چون آن جماعتی که از اطراف دنیا جمع کردند، از یک نژادند؛

ص: ۳۰۴

نژاد اسرائیلی، نژاد یهودی! یعنی یک حرکت نژادگرایانه ی زشت که هر جای دنیا به وسیله ی هر کسی در ابعاد کوچک تر از این پیش می آمد، مایه ی ننگ و سرافکنندگی بود؛ امّا این را در ابعاد یک کشور به وجود آوردند. چه کسی به وجود آورد؟ در حقیقت انگلیس؛ بعد هم امریکا. (۱)

جنايات غزه

از سویی دیگر جنایاتی که در حادثه ی تاریخی غزه از مجرمان صهیونیست سر زد؛ کشتار وسیع مردم غیرنظامی، ویران کردن خانه های بیدفاع، سوراخ کردن سینه ی کودکان شیرخوار، بمباران دبستان و مسجد، به کارگیری بمب های فسفوری و برخی سلاح های ممنوع دیگر، بستن راه غذا و دارو و سوخت و دیگر نیاز های اولیه ی مردم در مُدّتی نزدیک به دو سال و بسی جنایات دیگر، ثابت کرد که غریزه ی وحشیگری و جنایت در سران دولت جعلی صهیونیست، با دهه های آغازین فاجعه ی فلسطین هیچ تفاوتی نیافته و همان سیاست و همان خوی درندگی و بی رحمی که فاجعه های دیر یاسین و صبرا و شتیلا را پدید آورد، امروز هم بعینه بر ذهن و دل ظلمانی این طاغوت های زمان حاکمست که البته امروز با بهره گیری از پیشرفت فناوری، دائره ی جنایت بسی گسترده تر و فاجعه بار تر می باشد. (۲)

هدایت الهی؛ عامل ایستادگی مردم غزه

پیشرفت های مقاومت و استحکام مواضع فلسطین در این سال های اخیر، ممکن نمی شد اگر این ایستادگی عظیم ملت فلسطین نبود. حقاً، انصافاً، مردم فلسطین، مردم غزه در تاریخ، نام خودشان را به عنوان مقاوم ترین ملت ها ماندگار کردند. (۳)

آنچه که بر مردم فلسطین گذشته است، در طول این چند سال اخیری

۱-۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۰/۱۰/۱۳۷۸

۲-۲. بیانات در چهارمین کنفرانس حمایت از ملت فلسطین ۱۴/۱۲/۱۳۸۷

۳-۳. دیدار رهبران گروه های جهادی فلسطینی شرکت کننده در افتتاحیه ی همایش غزه ۰۸/۱۲/۱۳۸۸

ص: ۳۰۵

که انتفاضه‌ها شروع شده و مقاومت واقعی شکل گرفته، یک پدیده‌ی عجیبی است. این، جز هدایت الهی و دستگیری الهی چیز دیگری نیست. انسان می‌بندد در غزه این همه مصیبت، این همه تلخی، این همه فشار؛ چه در طول آن بیست و دو روزی که جنگ بود، چه بعد از آن تا امروز - که مصائب پشت سر هم بر مردم وارد می‌شود - اما این مردم مثل کوه ایستاده‌اند. این خیلی واقعیت عظیمی است؛ این را نمی‌شود ندیده گرفت. (۱)

بازسازی غزه، یکی از فوری ترین مسائل فلسطین

اکنون مسأله‌ی بازسازی غزه یکی از فوری ترین مسائل فلسطینست، دولت حماس که منتخب اکثریت قاطع فلسطینیان است و حماسه‌ی مقاومتش در ناکام گذاشتن رژیم صهیونیستی، درخشان ترین نقطه در تاریخ صد ساله‌ی اخیر فلسطینست، باید مرکز همه‌ی فعالیت‌های مربوط به بازسازی قرار گیرد. شایسته است که برادران مصری راه کمک‌ها را باز کنند و بگذارند که کشورها و ملت‌های مسلمان به وظیفه‌ی خود در این مهم عمل کنند. (۲)

انتقام شکست از حزب الله، با حمله به فلسطین و ایجاد تفرقه

یکی از کارهایی که دنبال می‌کنند [اسرائیل، پس از پیروزی حزب الله در جنگ ۳۳ روزه]، مسائل فلسطینست. آنچه که دارد در فلسطین اتفاق می‌افتد، مقداری برای جبران بی‌آبرویی اسرائیل در قضیه‌ی لبنانست. بخش مهمی از این فشارها، این کشتار روزانه‌ی مردم در فلسطین، این حمله‌ی به نقاط مختلف - چه در ساحل شرقی، چه در غزه - به خاطر جبران آن بی‌آبرویی است و سعی دارند دولت حماس را ساقط کنند. آنچه که من در اینجا می‌خواهم برادران فلسطینی را به آن توجه بدهم - که آن در بیانات عربی هم آمده است - اینست که ما و مردم فلسطین و همه‌ی ملت‌های

۱-۱. دیدار رهبران گروه‌های جهادی فلسطینی شرکت‌کننده در افتتاحیه‌ی همایش غزه ۰۸/۱۲/۱۳۸۸

۲-۲. بیانات در چهارمین کنفرانس حمایت از ملت فلسطین ۱۴/۱۲/۱۳۸۷

ص: ۳۰۶

مسلمان باید توجُّه کنند که واقعیت مردم علیه اشغالگر را به مردم علیه مردم تبدیل نکنند. سعی دشمن، اینست؛ فلسطینی‌ها در مقابل فلسطینی‌ها؛ در عراق هم عراقی‌ها در مقابل عراقی‌ها. این را باید همه مواظب و مراقب باشند. امروز اتحاد، مهم ترین نیاز مردم فلسطینست، مثل بقیّه ی مناطق عالم. (۱)

جنایت و دیکتاتوری اسرائیل

مهم ترین مسأله در مسائل خارجی ما - که به مسأله ی کنونی کشور ما هم ارتباط مستقیم دارد - فلسطینست. مسأله ی فلسطین فقط مسأله ی یک ملت نیست؛ مسأله ی حاکمیت دیکتاتوری بین المللی و حاکمیت زورست. شما ببینید امروز در اراضی فلسطین چه می گذرد!

امروز ما فاجعه بار ترین حوادث خونین را در فلسطین شاهدیم. دولت غاصب و جعلی اسرائیل با نیروی نظامی خود، با تانک و هواپیما و آتش بی رحمی و ظلم خود، شهر های فلسطین را محاصره کرده است و یکی، پس از دیگری وارد این شهر ها می شود؛ مردم را قتل عام و خانه ها را ویران می کند؛ یک روز رام الله، یک روز نابلس، یک روز جنین و امروز الخلیل و شهر های دیگر. فاجعه هایی که در این شهر ها به وجود آمده است، قابل وصف نیست.

نیروی نظامی وارد شهری شود، زن و مرد و کودک را دستگیر کند و بکشد و یا زخمی کند! ده هزار مجروح و هزاران شهید در این شهر ها امروز وجود دارد. هزاران جوان را از خانه هایشان ربودند و به نقاط نامعلوم بردند و خانه های ب یشماری را ویران کردند. شنیدم در شهر جنین، هفتاد درصد خانه ها ویران شده است! هفتاد درصد خانه های یک شهر را تانکها بیایند ویران کنند! این جنایات، مقابل چشم بشریتست.

معنای این کار ها چیست؟ معنای این کار ها، اینست که یک دولت ظالم بی اعتنای به همه ی مقرّرات بشری، انسانی، دینی و خدایی، به خاطر طمع ها و ادامه ی ظلم چندین ده ساله ی خود، این فاجعه ها را به بار می آورد؛ دولتی هم مثل امریکا به طور کامل و صد در صد از او حمایت می کند و همه ی

۱- ۱. خطبه های نماز جمعه ی تهران به امامت رهبر معظم انقلاب اسلامی ۲۱/۰۷/۱۳۸۵

ص: ۳۰۷

شعار های حقوق بشر و دفاع از ملت ها و دمکراسی و آزادی و همه و همه فراموش می شود. وجدان جهانی به حرکت در آمد؛ اما وجدان سران امریکا و کاخ سفید اندک تأثیری هم پیدا نکرد! (۱)

هدف اسرائیل از جنایات

اینها می خواهند دو چیز را برای دنیا مشخص کنند: یکی این که این غده ی سرطانی به هر قیمتی باید بماند؛ دوّم این که می خواهند به دنیا بگویند و تفهیم کنند که امروز سر و کار شما با اعمال زورست و می خواهیم زور بگوییم: هر کس هم هر چه می خواهد بگوید، بگوید؛ یعنی مردم دنیا را قانع کنند که هیچ حرف و هیچ اقدامی در مقابل زور سرنیزه و زور نظامی امریکا قادر به هیچ کاری نیست.

البته تا الان شکست خورده اند و علیٰ رغم همه ی این تظاهرات قدرتمند، به هدف های خود نرسیده اند. چرا؟ چون فلسطین تسلیم نشده است. آنها می خواهند با فشار و کشتار و بی رحمی و لگدکوب کردن همه ی نشانه های انسانی، ملت فلسطین را وادار به تسلیم کنند و این ملت در بست زیر بار آنها برود و از خواسته های بحق خود دست بردارد؛ اما تاکنون نتوانسته اند. برخلاف تصوّر امریکا و اسرائیل، این قدرت زور نیست که پیش می رود؛ قدرت اراده و ایمان انسانهاست که حرف آخر را در همه ی مسائل می زند؛ در این مسأله هم همینطورست. (۲)

جنایت در فلسطین؛ فاجعه ی کم نظیر انسانی

آنچه که امروز در سرزمین های فلسطینی نشین کشور فلسطین جریان دارد، یک فاجعه ی انسانی کم نظیرست. در طول تاریخ فلسطین هم ما شبیه این را با این شدّت، با این خشونت و با این قساوت سراغ نداریم. جنایاتی که در

۱-۱. بیانات در دیدار گروه کثیری از کارگران و معلّمان به مناسبت روز کارگر و هفته ی معلّم ۱۱/۰۲/۱۳۸۱

۲-۲. همان

ص: ۳۰۸

فلسطین اتّفاق می افتد، حقیقتاً تکان دهنده است. دولت جعلی صهیونیست با امکانات نظامی، با تانک، با سرباز - شنیده ام حدود سی هزار نیرو و صد ها تانک وارد کرده است! - وارد شهر ها و خیابان ها می شوند و فاجعه آفرینی می کنند. شهر های «رام الله» «نابلس»، «غزه»، «خان یونس»، «بیت اللحم»، «رفح» و دیگر مناطق فلسطینی نشین، همه دچار این مصیبتند.

کاری می کنند که شبیه این کار را ما در دوره های نزدیک به خودمان با این شدّت و خشونت در ه ی چجا سراغ نداریم! خانه ها را ویران می کنند، با تانک و بولدوزر به جان خانه های محقر فلسطینی ها می افتند - چه در این شهر ها و چه در اردوگاه ها - خانواده ها را آواره می کنند. مرد و زنی را که دم تیغشان بیاید، می کشند و هیچ ملاحظه نمی کنند.

شنیده ام جوانان و مردان را - از سنین سیزده سال تا پنجاه سال - دستگیر می کنند و تعداد زیادی از مردان این خانواده ها به خصوص جوانان و نوجوانان را دستگیر کرده و به مناطقی برده اند که معلوم نیست کجاست؟! خبر هایی که از داخل بازداشتگاه ها بعضاً به بیرون درز کرده و در مطبوعات دنیا منعکس شده است، خبر می دهد که اینها را شکنجه و آزار می کنند و حتّی در داخل این بازداشتگاه ها هم به آنها دستبند می زنند.

به مسجد ها و کلیسا ها در بیت اللحم حمله کرده اند و از رساندن آمبولانس، آذوقه و دارو به مردمی که مجروح می شوند جلوگیری می کنند. آنطوری که نقل کرده اند، حتّی آمبولانس ها را تیرباران می کنند و بسیاری از مجروحان این حوادث بر اثر خونریزی و بی دارویی از بین رفته و به شهادت رسیده اند. حتّی بیمارستان ها و دارو خانه ها را مورد تهاجم قرار می دهند و به غارت مراکز و «رام الله» و مغازه هایی که در آنها مواد غذایی است می پردازند.

مردم در بعضی شهر های دیگر جرأت بیرون آمدن از خانه های خودشان را ندارند. زنان، بچه ها، این خانواده های آواره شده و کسانی که مجبورند چون سقف خانه شان فرو ریخته است، به خانه ی خویشاوندانشان و دیگران بروند، خدا می داند با چه مصیبت و سختی ای زندگی می کنند.

آب و برق را در بعضی از این شهر ها قطع کرده اند. وقاحت را به جایی رسانده اند که در شهر «رام الله» به مقر اقامتگاه رئیس حکومت خودگردان حمله کرده و آنجا را تصرف نموده اند؛ یعنی همان حکومتی که خودشان آن را به رسمیت شناخته اند،

ص: ۳۰۹

خودشان قرارش را بسته اند و خودشان امضاء کردند! خلاصه وضع عجیبی به وجود آورده و صدای دنیا را در آورده اند! (۱)

اعتراض همه ی آزاداندیشان به جنایات اسرائیل در سال ۸۱ سیاستمدارانی که به خاطر رودربایستی از صهیونیست ها حاضر نبودند یک کلمه علیه دولت صهیونیستی حرف بزنند، امروز صریحاً اعتراض می کنند.

ملت های مسلمان در همه جا خشمگینند و م یجوشند. اگر جلو ملت های مسلمان و ملت های عرب را حکومت‌هایشان نمی گرفتند، آن وقت دیده می شد که این یک میلیارد مسلمان چه می کند و چه می تواند بکند! مسأله، اینست که نماد خونخواری و وحشیگری و درندگی و بی‌اعتنایی به همه ی موازین بشری، حقوق بشر و ارزش های بشری - که همین نظامیان صهیونیستند - در یک طرف و نماد مقاومتِ قهرمانانه و مظلومانه - که ملت مظلوم فلسطینند - در طرف دیگر مقابل هم ایستاده اند. من وجدان جهانی را به داوری و قضاوت دعوت می کنم.

همه ی حرف‌هایی که به عنوان تحلیل سیاسی، راه حل و توصیه می زنند، در مقابل این واقعیت، افسانه و موهومست. واقعیت، اینست که ملتی در خانه ی خود تحقیر می شود، دستگیر می شود، کشته می شود، جانش از او گرفته می شود، امنیت جان و مال و مسکنش به وسیله ی غاصبان همان سرزمین تهدید می شود. حال وجدان جهانی قضاوت کند؛ اینجا حق با کیست و وظیفه ی انسان ها چیست؟

ما به هیچ چیز دیگری احتیاج نداریم؛ همین واقعیت را مقابل خودشان بگذارند ببینند چه اتفاقی در حال وقوع است؟ در اول کار که همین صهیونیست ها بر سر کار آمدند - پنجاه و چهار سال قبل - نگذاشتند دنیا بفهمد که اینها چه فجایعی انجام می دهند؛ اما امروز دنیا می بیند. البته تلویزیون ها و دوربین ها قادر نیستند حقیقت را نشان دهند. فقط بخشی از حقیقت یک تصویر و شبیحی از حقیقت را نشان می دهند. حقیقت خیلی بیشتر از اینها و خیلی تلخ تر از اینهاست. واقعیت را از روی همین فیلم های تلویزیونی که در دنیا پخش می شود - آنجا‌هایی که

ص: ۳۱۰

پخش می شود - قضاوت کنند. البته صهیونیست ها که بسیاری از دستگاه های ارتباط جمعی و رسانه ها در قبضه ی قدرتشانست و یا زیر نفوذ و متعلق به آنهاست، نمی گذارند حقایق روشن شود؛ اما مردم جستجو کنند؛ ملت های دنیا جستجو کنند. این، واقعیت قضیه است. این، مسأله ای است که این روز ها اتفاق می افتد؛ مربوط به تاریخ گذشته نیست، متعلق همین زمانی است که من و شما اینجا با هم حرف می زنیم. (۱)

جنایتِ حمله به کلیسا

به کلیسا ها حمله کرده اند. خوب؛ مسیحیان دنیا حداقل از آن کشیش مسیحی دفاع کنند که در همین روز های گذشته در حین انجام مراسم عبادی خودش کشته شد. او در محاصره ی کلیسا در «بیت اللحم» و حمله ی صهیونیست ها به کلیسا در مقابل چشم کسانی که در آن کلیسا پناه آورده بودند، جان خود را از دست داد.

اینجا مسأله، مسأله ی اسلامی نیست، مسأله ی بشری است، مسأله ی انسانی است. اینجا ملاک قضاوت، انسان بودنست، فهمیدن ارزش های انسانی است. خوب؛ این، واقعیت. البته بعضی از دولت ها در اروپا و غیراروپا موضعگیری کرده اند. این موضعگیری هر چند ضعیف هم بوده است؛ ولی بالاخره اخم مختصری نسبت به اسرائیل کردند. (۲)

حمایت بی دریغ غرب از جنایات اسرائیل

البته امریکا و بسیاری از کشور های غربی از اسرائیل حمایتی بی دریغ و آشکار می کنند و میثاق های بین المللی را زیر پا می گذارند و یک بار دیگر برای همه ی دنیا به اثبات می رسد که نگاه قدرت های بزرگ به معاهدات و مجامع بین المللی، یک نگاه ابزاری است. آنها از این معاهدات و از این مجامع بین المللی، فقط در جهت منافع و هدف های خود استفاده می کنند و برای معاهدات و مجامع مذکور، احترامی قائل نیستند. یقیناً اسرائیل بدون

۱-۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۶/۰۱/۱۳۸۱

۲-۲. همان

ص: ۳۱۱

پشتیبانی اقتصادی و سیاسی و تبلیغاتی و رسان‌های قدرت‌های بزرگ، امروز و همیشه، نمی‌توانست و نمی‌تواند بر سر پا بماند. مجرم در این قضیه، فقط اسرائیل نیست. در درجه‌ی اول، امریکا هم در همه‌ی فجایع اسرائیل شریک جرمست.

غرب و قدرت‌های غربی، از آغاز پیدایش غده سرطانی صهیونیسم در این منطقه، تعامل دو جانبه‌ای را با هم داشتند. وظیفه‌ی اسرائیل این بوده است که منافع قدرت‌های متجاوز غربی را در منطقه‌ی اسلامی حفظ کند؛ یعنی همیشه رو به روی کشور‌های اسلامی و کشور‌های منطقه، تهدید دائمی بالفعلی قرار داشته باشد و کشور‌های اسلامی را در یک دغدغه‌ی دائمی نگه دارد تا آنها نتوانند با هم متحد شوند و یک مجموعه‌ی هم‌دل و هم‌جهت را به وجود آورند و از امکانات و ثروت و نیروی انسانی خود برای منافعشان استفاده کنند.

متقابلاً- وظیفه‌ی آنها هم این بوده است که این غده‌ی سرطانی را در این منطقه با همه‌ی وجود نگه دارند. البته امروز این نقش بیشتر از همه بر عهده‌ی امریکا است. (۱)

اهانت به مسجدالاقصی

مسجدالاقصی را که قبله‌ی مسلمانانست، تهدید کردند. در سال‌ها پیش یک روز آن را آتش زدند؛ بعد هم که به اصطلاح به حفّاری آنجا پرداخته‌اند و کار‌های خلاف انجام می‌دهند و می‌خواهند اصلاً مسجدالاقصی - قبله‌ی مسلمانان - را از شکل اسلامی خارج کنند. (۲)

کشتار نمازگزاران روزه‌دار در الخلیل و سکوت مجامع بین‌المللی فاجعه‌ی تهاجم دشمن صهیونیست به حرم شریف ابراهیمی، آنقدر بزرگ و دردناکست که با چند جمله نمی‌شود درباره‌ی آن سخن گفت و حقش را ادا کرد. به نظر ما، دولت غاصب، مستقیماً مسؤول این فاجعه است

۱-۱. بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار شرکت‌کنندگان در همایش بین‌المللی رسانه‌های جهان اسلام حمایت از

انتفاضه‌ی فلسطین ۱۱/۱۱/۱۳۸۰

۲-۲. بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۱۰/۱۰/۱۳۷۸

ص: ۳۱۲

و حامیان دولت غاصب هم، در این قضیه مسؤولند. در رأس حامیان دولت غاصب، امریکا قرار دارد که در طول سال های متمادی، همیشه و در همه جا از صهیونیست ها دفاع کرده است. هر جا مشکلی برای صهیونیست ها پیدا شد، فوراً امریکا سینه سپر کرد.

یهودیان امریکایی و سرمایه داران بزرگ، هر کاری خواستند، به وسیله ی قدرت، پول و نفوذ سیاسی امریکا، در دنیا برای این غده ی سرطانی که در دل ملت های اسلامی به وجود آمده است انجام دادند. در قضیه ی اخیر، آیا اینها مقصر و مسؤول نیستند؟ بی شک هستند. چنانکه دیگر هم پیمانان اسرائیل و کمک کار های او نیز در این قضیه مسؤولند.

رسانه های عمومی جهانی هم که حق این مسأله را ادا نکردند، مسؤولند. سازمان های حقوق بشر، ب هویژه «کمیته ی حقوق بشر سازمان ملل» نیز مسؤولند. سازمان های کوچک و بزرگی که با عناوین گوناگون در دنیا وجود دارند و کمین کرده اند تا اگر در گوشه ای از جهان، در کشوری که با امریکا میانه ی مناسبی ندارد، مسأله ای پیدا شد، فوراً در بوقهایشان بدمند که نقض حقوق بشر شد چرا خفقان گرفته اند؟!

دولت غاصب خبیث و صهیونیست های دشمن بشر، صد ها فلسطینی را در حال سجده و با دهان روزه به خاک و خون می کشند. ده ها نفر را می کشند و صد ها نفر را مجروح می کنند. بعد هم که مردم عصبانی و داغدار که دلشان سوخته است، در خیابان مشت ها را گره می کنند، سربازان اسرائیلی، یکی یکی فرزندان مردم را هدف می گیرند و نابود می کنند؛ اما سازمان هایی که حافظ حقوق بشرند، خفقان گرفته اند و هیچ نمی گویند: «حداکثر، اینست که گفته می شود: فلان سازمان محکوم کرده است

«محکوم کرده است»! یعنی چه؟!

این که کلمه های در محکومیت گفته اند، به چه درد فلسطینی ها می خورد؟! سازمان هایی که مدعی حقوق بشرند، اگر راست می گفتند: بایستی همه قیام می کردند. بایستی در دنیا غوغا می کردند. بایستی دولت اسرائیل را محاصره می کردند. بایستی به حامیان اسرائیل، اولتیماتوم می دادند و تهدیدشان می کردند که حق ندارید به این دولت خونریز فاسق جنایتکار کمک کنید؛ اما هیچ یک از این کار ها انجام نگرفت.

دولت های عرب هم متأسفانه کوتاه آمدند. مذاکرات را کاملاً و باطناً که قطع نکردند، هیچ؛ حتی عزای عمومی هم اعلام نکردند! واقعاً که خیلی کوتاهی

ص: ۳۱۳

و تقصیر کردند! (۱)

...حمله‌ی شقاوت آمیز صهیونیست‌ها به صفوف نمازگزاران در شهر اشغالی الخلیل که ده‌ها کشته و صد‌ها زخمی بر جای نهاد، یکی از آن جنایت‌های نمونه‌ای است که منحصرأ دست ظلم و تعصب صهیونیست‌ها مانند آن را همواره پدید آورده و متناسب با شقاوت و خبائث غصب‌کنندگان فلسطینست. این فاجعه‌ی دردناک یادآور کشتارهای دسته‌جمعی دیگر صهیونیست‌ها در طول دوران اشغالست با این فرق که امروز این جنایت بزرگ در برابر چشم همه‌ی مردم دنیا واقع می‌شود.

آیا وجدان‌های بی‌اعتنا به آنچه در خانه‌ی فلسطینیان بر سر آنها می‌آید با این حادثه بیدار خواهند شد؟ آیا مُدعیان صلح دروغین با دشمن غاصب پی به اشتباه خود خواهند برد؟ آیا مجامع و دولت‌های داعی همدار حقوق بشر که سالهاست بزرگ‌ترین نقض حقوق یک ملت در فلسطین را ندیده گرفته‌اند، این بار به سکوت شرم‌آور خود خاتمه خواهند داد و به گناه خود در گذشته اعتراف خواهند کرد؟

آیا دولت امریکا خواهد پذیرفت که در خون بیگناهان فلسطین شریکست، زیرا همواره بی‌قید و شرط از دولت صهیونیستی حمایت کرده است یا این که این بار هم همه از کنار این حادثه تکان دهنده خواهند گذشت بی‌آنکه به ابعاد آن توجه کنند و معنای عبرت آمیز آن را بفهمند؟ (۲)

جنایت در مسجد الخلیل و کوتاهی نهاد‌های بین‌المللی

قضیه‌ی دُوْم، فاجعه‌ی خونین حرم ابراهیمی است. در این ماجرا اسرائیل می‌بایست شدیداً محکوم می‌شد. بایستی محاکمه می‌گردید و مجبور می‌شد مجازات‌هایی را تحمّل کند. این کارها را بایستی سازمان ملل می‌کرد و نکرد. شورای امنیت هم در این قضیه به وظیفه‌ی خود به هیچ وجه عمل نکرده است.

۱-۱. بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۲۱ رمضان ۱۴۱۴ - ۱۳/۱۲/۱۳۷۲

۲-۲. پیام به مناسبت حمله‌ی وحشیانه‌ی صهیونیست‌ها به صفوف مسلمانان روزه دار فلسطینی ۰۶/۱۲/۱۳۷۲

ص: ۳۱۴

علّت را در چه می بینیم؟ در نفوذ قدرت های بزرگ و در رأس آنها نفوذ امریکا بر شورای امنیّت و بر شخص دبیرکل! این، نظر نظام جمهوری اسلامی و نظر ملت ایرانست. ما با کسی دشمنی خاصی نداریم. ما به مقامات جهانی، برحسب شأن و موقعیّتشان احترام می گذاریم.

دبیرکل قبلی سازمان ملل، مکرّر به ایران آمد. در آن زمان، رئیس جمهور، رئیس مجلس و مسؤولین وزارت خارجه، از او احترام و تکریم کردند. اگر دبیرکل به وظایف خود عمل کند، ما او را احترام می کنیم؛ اما به نظر ما و به نظر ملت ایران، دبیرکل فعلی سازمان ملل به وظیفه ی خود عمل نکرده است. این حرکت زشت اخیر که کمیسیون به اصطلاح حقوق بشر سازمان ملل انجام داد و در اقدامی مفتضحانه، جمهوری اسلامی را متّهم کرد، از همین قبیلست. جلوّ چشمشان، اسرائیلی ها صدها نفر مسلمان نمازگزار را به خاک و خون می کشند و بیش از هفتاد نفر را می کشند؛ اما آنها را محکوم نمی کنند! (۱)

وظیفه ی دولت ها و ملت های مسلمان نسبت به جنایت الخلیل دولت ها و ملت های مسلمان نیز مسؤولیّتی بزرگ دارند. کمترین چیزی که دولت های مسلمان می توانند مطالبه کنند تحویل دادن قاتلین و همکارانشان در ارتش صهیونیست، به فلسطینیان مسلمان برای اجرای قصاص شرعی و عزل فرماندهان آن ارتش است. البته علاج نهایی منحصر به فرد، خلع ید از صهیونیست های غاصب و تحویل فلسطین به فلسطینیان از هر مذهب و ملتست.

اینجانب ضمن عرض تسلیت به ملت مظلوم فلسطین، به ویژه کسان شهدای این حادثه، از خداوند متعال غفران درگذشتگان و شفای مجروحان روزه دار و اصلاح حال مسلمین و حل عادلانه ی مسأله ی فلسطین را مسألت می کنم و از همگان درخواست می کنم که این قضیه را با همه ی توان خود دنبال کنند. (۲)

۱- ۱. بیانات در خطبه های نماز عید فطر ۲۲/۱۲/۱۳۷۲

۲- ۲. پیام به مناسبت حمله ی وحشیانه ی صهیونیست ها به صفوف مسلمانان روزه دار فلسطینی ۰۶/۱۲/۱۳۷۲

ظلم و جنایت علیه مردم فلسطین

فرارسیدن روز جهانی قدس، وظیفه‌ی مبرم پشتیبانی و دفاع از ملت مظلوم فلسطین را بار دیگر با تأکیدی از همیشه بیشتر، به مسلمانان غیور جهان یادآوری می‌کند. اکنون در حال یگه ملت‌ها در اروپا، توافق‌های اسارت‌بار ناشی از جنگ دوّم جهانی را نقض کرده، حقّ حاکمیت و اراده‌ی ملیّی امروز خود را به خواسته‌ی قدرت‌های فاتح‌دیروز مقدم می‌شمارند، ملت فلسطین روز به روز فشار و ظلم و تعدّی بیشتری را از ناحیه‌ی غاصبین و هم‌از‌ناحیه‌ی حامیان رسمی و غیررسمی آنان تحمّل می‌کنند.

در همین روزهای ماه مبارک رمضان، مردم روزه دار فلسطین در خانه‌ی خود، انواع سختی را از دشمن غاصب می‌کشند. خیابان‌ها در اراضی اشغالی، به خون جوانان فلسطینی آغشته و زندان‌ها از آنان پر شده است و دولت‌های غربی - این مدّعیان دروغگوی دموکراسی و حقوق بشر - نه فقط کمترین اعتراضی نمی‌کنند، بلکه احیاناً غاصب متجاوز را حمایت و تشویق نیز می‌کنند.

حادثه‌ی بسیار مهم و تکان‌دهنده‌ی اخیر - یعنی انتقال دسته‌جمعی و مستمر یهودیان شوروی به فلسطین - به مسأله‌ی فلسطین ابعاد جدیدی می‌بخشد و اهمّیت این مسأله را در توافق‌های پنهانی امریکا و شوروی نشان می‌دهد. (۱)

جنایت حمله به نمازگزاران در مسجدالاقصی

رژیم جنایتکار و اشغالگر فلسطین، بار دیگر قساوت و ددمنشی خود را با تجاوز به حریم مقدّسات و آلوده ساختن محیط پاک و مطّهر مسجدالاقصی و کشتار مسلمانان آغاز کرد. نمازگزاران را به خاک و خون کشید و فرزند خردسال را در آغوش پدر بر روی دستان او به گلوله بست و به شهادت رساند و صحنه‌های وحشیانه و شرارت‌بار پنجاه ساله را یکبار دیگر تکرار نمود؛ با این طمع خام که بتواند شعله‌های جهاد آزادیبخش و مبارزات حق طلبانه و خستگی‌ناپذیر را خاموش و روند سازش‌های خفت‌بار را هموار و

اغراض و اطماع خود را بر سازشکاران بیش از پیش تحمیل نماید. امّا این بار نیز، همچون گذشته از این جنایات هولناک طرفی نخواهد بست و نقشه های شوم و اوهام شیطانی او نقش بر آب خواهد شد.

به دنبال این شرارت ضدّ بشری و کینه توزانه، امواج خروشان اعتراض، مردم فلسطین، مسلمانان و مبارزان را فرا گرفته و تظاهرات مردمی و دانشجویی در جای جای کشور های اسلامی به راه افتاده و انتفاضه جان تازه ای یافته و راه جهاد اسلامی پُررهر و تر شده است.

امروز مسلمانان هشیار

و بیدار در تظاهرات گسترده و پُرشور ضمن سردادن شعار های حق طلبانه از مسؤلین کشور های اسلامی درخواست می کنند که راه جهاد را بکشایند و اجازه دهند مسلمانان به این وظیفه ی مهم به عنوان تنها راه حل عمل نموده و اشغالگران را از سرزمین های غص شده بیرون کنند تا فلسطینیان به سرزمین و خانه های خود برگردند.

امروز موج محکومیت حاکمان اشغالگر دامنه دار تر شده و راه سازشکاری کم رونق تر گردیده و هر روز بی نتیجه بودن آن بر همگان روشن تر می شود. (۱) تحقیر فلسطینیان در خانه ی خود امروز گرفتاری های بزرگی در جهان اسلام وجود دارد. همه ی مسلمانان دنیا مسؤلند.

دولت ها، علما، روشنفکران، دانشگاهیان و هنرمندان در سرتاسر دنیای اسلام و همه ی کسانی که از نفوذ کلمه برخوردارند، مسؤلترند. امروز بعضی از دولت های بزرگ، به عنوان شرور بین المللی، از حدود خود تجاوز کرده اند؛ برای پیشبرد سیاست های خود، از اعمال هر گونه زوری دریغ نمی کنند؛ علیه ملت هایی که می خواهند آزاد زندگی کنند و دست چپاولگران را از سفره ی گسترده ی منافع ملی خود قطع کنند، فشار نظامی و سیاسی و تبلیغاتی وارد می کنند.

امروز فاجعه ی فلسطین در اوج زشتی و تکان دهندگی است. امروز مردم مظلوم فلسطین بدون اینکه هیچ جرمی داشته باشند، جز اینکه می خواهند در خانه و در میهن خود آزادانه زندگی کنند و تحقیر

ص: ۳۱۷

نشوند، تروریست خوانده می شوند! این یکی از ظلم های بزرگ تاریخی است.

ملت فلسطین در خانه ی خود، غاصبان را مشاهده می کند؛ زندگی او به تاراج رفته است؛ خانه ی او از او گرفته شده است؛ منابع ثروتش در اختیار دشمنان اوست؛ علاوه بر اینها، در خانه و شهر و دیار خود او، او را تحقیر می کنند. اگر جوان مسلمان در فلسطین بخواهد به نماز جمعه برود، سر تا پای او را مورد بازرسی قرار می دهند؛ او را تحقیر می کنند؛ به او اهانت می کنند و نمی گذارند به نماز جمعه برود.

اگر در خیابان اندک سوء ظنی به جوان و مرد و زن مسلمان پیدا کنند، آنها را در خانه شان مورد تحقیر و اهانت قرار می دهند. اگر حرفی بزنند و یا از گوشه ای شعله ی خشم آنها بلند شود، بدون هیچ مانع و رادعی وسایل جنگی را به داخل کوچه و خیابان می کشانند و خانه ی آنها را با تانک ویران می کنند. (۱)

جنايات اسرائيل عليه فلسطين

ملت فلسطین در سختی به سر می برد؛ خانه های مردم را ویران می کنند؛ مزارع و باغ های مردم را از بین می برند؛ امکان کار را از جوانان می گیرند؛ مردان کار آمد آنها را به زندان می کشند؛ جمعیت های آنها را قتل عام می کنند و حتی کودکان آنها را هم از دم تیغ ظلم خود می گذرانند. امروز با ملت فلسطین در سرزمینش کاری صورت می گیرد که در تاریخ ملت ها کم سابقه است.

ملت مظلوم، ب یکس و محاصره شده ی فلسطین با تمام قدرت به برکت نام و پرچم پرافراشته ی اسلام از خود دفاع می کند و در مقابل ستمگران و اشغالگران می ایستد و ایستاده است. ما از این نماز پُرشکوه عید فطر تهران و از طرف همه ی ملت ایران به ملت فلسطین، جوانان، نوجوانان، زنان و مادرانشان؛ آن دل های شجاع و مؤمن، سلام می کنیم و درود می فرستیم. آنها در این منطقه در صف مُقَدَّم دنیای اسلام در مقابل دشمنان و متجاوزان با

ص: ۳۱۸

جان و عزیزان و همه ی وجودشان ایستاده اند. (۱)

قساوت و شقاوت صهیونیست ها در جنایات غزه

اُمّت بزرگ اسلام؛ ملت عزیز ایران!

حوادث خونین غزه در این روزها چنان فجیع و دردناکست که نمی توان غم سنگین ناشی از آن را با زبان و قلم، بیان کرد. کودکان بی گناه و زنان و مردان مظلوم، پس از ماه ها محاصره ی کامل، اکنون با قساوت و شقاوت صهیونیست ها، در خانه و کاشانه ی خود به خاک و خون کشیده می شوند، غنچه های نارس در برابر چشم پدر و مادر و پدران و مادران در برابر کودکان معصوم، در آتش کینه ی جلادان غاصب می سوزند. مُدَّعیان تمدن و انسان دوستی با وقاحت تمام، این فاجعه عظیم انسانی را خونسرده و بی تفاوت تماشا می کنند و حتّی برخی با بیشرمی از آن ابراز خشنودی می نمایند. سکوت دنیای اسلام در برابر این تعدّی کم نظیر به هیچ رو پذیرفته نیست.

... اینجانب به مردم غزه، به مردان و زنان مظلوم و مقاوم، به کودکان معصوم و غنچه های پرپر شده درود می فرستم و صبر و فرج و پیروزی آنان را از خدا مسألت می کنم. (۲)

اَنَا اللهُ وَاَنَا إِلِيهِ رَاجِعُونَ (۳)

جنایت هولناک رژیم صهیونیستی در غزه و قتل عام صدها مرد و زن و کودک مظلوم، بار دیگر چهره ی خونخوار گرگ های صهیونیست را از پشت پرده ی تزویر سال های اخیر بیرون آورد و خطر حضور این کافر حربی را در قلب سرزمین های اُمّت اسلام، به غافلان و مسامحه کاران گوشزد کرد.

مصیبت این حادثه ی هولناک برای هر مسلمان بلکه برای هر انسان با وجدان و با شرف در هر نقطه ی جهان بسی گران و کوبنده است؛ ولی

۱-۱. بیانات در خطبه های نماز عید سعید فطر ۱۳۸۲/۰۹/۰۵

۲-۲. پیام رهبر معظم انقلاب خطاب به اُمّت بزرگ اسلام در پی حملات وحشیانه رژیم صهیونیستی ۱۳۸۶/۱۲/۱۲

۳-۳. سوره ی بقره، آیه ی ۱۵۶

ص: ۳۱۹

مصیبت بزرگ تر سکوت تشویق آمیز برخی دولت های عربی و مدعی مسلمانان است. چه مصیبتی از این بالا تر که دولت های مسلمان که باید در برابر رژیم غاصب و کافر و محارب، از مردم مظلوم غزه حمایت می کردند، رفتاری پیشه کنند که مقامات جنایتکار صهیونیست، گستاخانه آنها را هماهنگ و موافق با این فاجعه آفرینی بزرگ معرفی کنند؟

سران این کشور ها چه جوابی در برابر رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم خواهند داشت؟ چه جوابی به ملت های خود که یقیناً عزادار این فاجعه اند خواهند داد؟ به یقین امروز دل مردم مصر و اردن و سایر کشور های اسلامی از این کشتار، پس از آن محاصره ی طولانی غذایی و دارویی، لبالب از خونست.

دولت جنایتکار بوش در واپسین روزهای حکمرانی ننگین خود با همدستی در این جنایت بزرگ، رژیم آمریکا را بیش از پیش رو سیاه کرد و پرونده ی جرایم خود را به عنوان جنایتکار جنگی قطور تر ساخت. دولت های اروپایی با بی تفاوتی و شاید همراهی خود در این فاجعه ی بزرگ، یکبار دیگر دروغ بودن ادعا های طرفداری از حقوق بشر را ثابت کردند و شرکت خود در جبهه ی ضدیت با اسلام و مسلمین را نشان دادند.

اکنون سؤال من از علما و روحانیون جهان عرب و رؤسای آزهَر مصر، اینست که آیا هنگام آن نرسیده است که برای اسلام و مسلمین احساس خطر کنید؟ آیا هنگام آن نرسیده است که به واجب نهی از منکر و کلمه حق عند امام جائر عمل کنید؟

آیا عرصه ی دیگری عریان تر از آنچه در غزه و فلسطین در جریانست در همدستی کفار حربی با منافقان امت برای سرکوب مسلمانان لازمست، تا شما احساس تکلیف کنید؟

سؤال من از رسانه ها و روشنفکران جهان اسلام و به ویژه جهان عرب آنست که تا چه هنگام به مسؤولیت رسانه ای و روشنفکری خود بی تفاوت خواهید ماند؟ آیا سازمان های حقوق بشر رسوای غرب و شورای به اصطلاح امت سازمان ملل، بیش از این هم ممکنست رسوا شوند؟

همه ی مجاهدان فلسطین و همه ی مؤمنان دنیای اسلام به هر نحو ممکن موظف به دفاع از زنان و کودکان و مردم بی دفاع غزه اند و هر کس در این

ص: ۳۲۰

دفاع مشروع و مقدّس کشته شود شهیدست و امید آن خواهد داشت که در صف شهدای بدر و اُحد در محضر رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ سَلَّمَ محشور شود.

سازمان کنفرانس اسلامی باید در این شرایط حساس به وظیفه‌ی تاریخی خود عمل کند و جبهه‌ی یکپارچه‌ی ای به دور از ملاحظه کاری و انفعال، در برابر رژیم صهیونیستی تشکیل دهد. باید رژیم صهیونیستی به وسیله‌ی دولت‌های مسلمان مجازات شود. سران آن رژیم غاصب باید به جرم این جنایت و نیز محاصره‌ی طولانی مدّت، شخصاً محاکمه و مجازات شوند.

ملت‌های مسلمان می‌توانند با عزم راسخ خود این مطالبات را تحقّق بخشند و وظیفه‌ی سیاستمداران و علما و روشنفکران در این بُرهه بسی سنگین تر از دیگرانست.

اینجانب به مناسبت فاجعه‌ی غزه، روز دوشنبه را عزای عمومی اعلام می‌کنم و مسؤولان کشور را به ادای وظایف خود در این حادثه‌ی غم‌انگیز فرا می‌خوانم. وَ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ۱. ۲.

باطن جنایات در فلسطین

امروز مسأله‌ی فلسطین هم همینجورست. مسأله‌ی غزه که شما مشاهده می‌کنید، این بخشی از ظاهر قضیه است، باطن قضیه عبارتست از این که دستگاه استکبار بی‌اعتقاد به همه‌ی اصول انسانی، مایلست این منطقه‌ی خاورمیانه، این منطقه‌ی حساس را که پر از ثروت و حساسیت گوناگون جغرافیایی و اقتصادی است، در اختیار بگیرد؛ در مشت بگیرد.

وسیله‌اش هم اسرائیل غاصبست؛ صهیونیست‌های مسلط بر فلسطین اشغالی. مسأله، اینست. همه‌ی این حرکاتی که این چند سال در این منطقه انجام گرفته است - از قضایای لبنان تا قضایای عراق تا قضایای فلسطین - با این نگاه

۱. سوره‌ی شعراء، آیه‌ی ۲۲۷

۲. پیام رهبر معظم انقلاب درباره‌ی مصیبت هولناک قتل عام مردم مظلوم غزه ۰۸/۱۰/۱۳۸۷

قابل تفسیر و قابل فهمست.

مسأله، اینست که این منطقه باید در مشت آمریکا و استکبار - استکبار اعم از آمریکاست. البته مظهر عمده اش، شیطان بزرگ، دولت آمریکاست - قرار داشته باشد. استکبار می خواهد این منطقه را در اختیار داشته باشد؛ در مشت داشته باشد. استکبار این منطقه را لازم دارد و عاملش هم اسرائیلست.

همه ی این داستان ها و قضایای این چند سال با این نگاه، تحلیل می شود. دیدید در جنگ سی و سه روزه، وزیر خارجه ی آمریکا گفت: این درد زایمان منطقه ی خاورمیانه ی جدیدست! یعنی از این حادثه یک موجود تازه ای متولد خواهد شد که همان خاورمیانه ای است که آمریکا دنبالش است. البته این خواب آشفته تعبیرش همانی بود که بر سرشان آمد. شجاعت و بیداری و فداکاری و ایثار و جهاد جوانان مؤمن در لبنان، تو دهن نه فقط اسرائیل، بلکه تو دهن آمریکا و همه ی پشتیبانانشان و دنباله روانشان زد. قضیه ی غزه هم از همین قبیلست. (۱)

جنایت اسرائیل و مقاومت جانانه ی ملت فلسطین در غزه

از جمله ی مسائل مهم جهان و منطقه در سالی که گذشت، مسأله ی حمله ی رژیم صهیونیستی به غزه بود، که همه ی چشم های جهانیان را به خودش معطوف کرد. عده ای از این نظرگاه به مسأله ی نگاه کردند که با مقاومت اسلامی و با مسأله ی فلسطین، دارای عناد و کینه ی دیرین بودند - که عمدتاً سیاستمداران بسیاری از کشور های غربی از این جمله بودند - عده ای هم با نگاه طرفدارانه ی از ملت مظلوم فلسطین و مردم غزه به مسأله ی نگاه کردند.

اما نتایجی که در این حمله ی ناجوانمردانه و ظالمانه مترتب شد، برای همه ی دنیا بُهت آور بود. بیست و دو روز مردم بی دفاع غزه مقاومت کردند و رژیم صهیونیستی بیست و دو روز با تمام قوا به این مردم حمله کرد و پایان این ماجرا با ناکامی رژیم صهیونیست همراه بود. این برای مردم دنیا یک تجربه ی بسیار مهمی است در زمینه ی امکان مقاومت ملت ها در مقابل زورگویی و ستمگری ستمگران و زورگویان. (۲)

۱-۱. بیانات رهبر معظم انقلاب در دیدار مردم قم به مناسبت قیام نوزدهم دی ۱۳۸۷/۱۰/۱۹

۲-۲. پیام نوروزی رهبر انقلاب به مناسبت آغاز سال ۱۳۸۸ - ۳۰/۱۲/۱۳۸۷

ص: ۳۲۲

گناه حسنی مبارک در قضیه ی محاصره ی غزه فرض کنید مردم مصر مشاهده می کردند کسی که در رأس کشورشان قرار دارد، به نیابت اسرائیل، کثیف ترین کارها و جنایت ها را مرتکب می شود. در قضیه ی محاصره ی غزه اگر حسنی مبارک با اسرائیل همکاری نمی کرد، اسرائیل نمی توانست غزه را آنجور زیر فشار قرار دهد و آن جنایت ها را مرتکب شود. حسنی مبارک وارد میدان شد، کمک کرد، راه ورود و خروج غزه به مصر را بست.

بعد اطلاع پیدا کردند که مردم غزه از زیر کانال زدند، از زیرزمین حرکت می کنند. برای این که مردم مظلوم غزه دیگر نتوانند این کار را هم انجام دهند، دیوارهای فولادی به ارتفاع سی متر درست کردند، کردند توی زمین، تا راه این کانال ها را ببندند! این کارها را حسنی مبارک کرد. خب، ملت مصر دارند این را می بینند؛ لذا غرور ملت جریحه دار شد. نظیر این در کشورهای دیگر هم وجود دارد. (۱)

در قضیه ی غزه اگر حسنی مبارک به اسرائیل ی ها کمک نمی کرد، نمی توانستند غزه را محاصره کنند. فلسطینی ها در غزه در محاصره بودند - الان چهار سالست در محاصره اند - در جنگ بیست و دو روزه، مرد و زن و کودک این مردم به وسیله ی آتش اسرائیلی سوختند، نابود شدند، خانه هاشان تخریب شد؛ اما نگذاشتند کاروان های کمک رسانی به این مردم کمک کنند. نه این که از خود مصر، حتی دیگر کشورها هم می خواستند از مصر عبور کنند - از جمله مردم ما - می خواستند بروند به اینها کمک برسانند؛ اما حسنی مبارک نگذاشت. یک چنین وضعی در مصر حاکم بود. خب، این مردم را به ستوه آورد. مردم مصر به خاطر طرفداری رژیم کنونی مصر از اسرائیل، به خاطر دنباله روی و اطاعت محضش از آمریکا، احساس ذلت می کنند، احساس تحقیرشدگی می کنند. عامل اصلی حرکت، اینست. اینها مردمی هستند مسلمان. (۲)

کار نظام سرسپرده ی مصر به جایی رسید که مردم مصر برای نخستین بار در تاریخ دیدند که در جنگ اسرائیل علیه برادرانشان در غزه دولتشان در

۱-۱. بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی ۰۱/۰۱/۱۳۹۰

۲-۲. خطبه های نماز جمعه ی تهران به امامت رهبر معظم انقلاب اسلامی ۲۹/۰۳/۱۳۸۸

ص: ۳۲۳

جبهه ی اسرائیل قرار گرفته است و نه تنها کمک نمی کند بلکه در جبهه ی دشمن به شدت فعالیت می کند. تاریخ هرگز فراموش نخواهد کرد که حسنی مبارک همان کسی است که در محاصره ی وحشتناک مردم غزه و در ۲۲ روز کشتار زن و مرد و کودک غزه، همکار و امین و شریک اسرائیل و آمریکا بود. مردم مصر در آن روزها چه کشیدند؟ تلویزیون صحنه هایی از احساسات شدید مردم مصر را نشان داد که با گریه از وضعیت خود و از این که اجازه نمی یابند به برادران فلسطینی خود یاری برسانند، سخن می گفتند: ملت مسلمان مصر دیگر چقدر می توانست تحمّل کند؟ آنچه امروز در قاهره و دیگر شهرهای مصر مشاهده می شود، انفجار خشم مقدّس و فوران عقده هایی است که در طول سالیان متمادی رژیم نامسلمان و خائن و دست نشانده با رفتار خود در دل مردان و زنان آزاده ی مصری متراکم ساخته است. (۱)

فاجعه آفرینی در فلسطین در سایه ی مشغول شدن دنیای اسلام به مسائل فرعی

البته سعی می کنند دنیای اسلام را مشغول کنند. امروز همین قضایای فلسطین در سایه ی مشغول شدن دنیای اسلام به مسائل فرعی دارد اتفاق می افتد. واقعاً امروز در فلسطین فاجعه آفرینی است، در غزه فاجعه آفرینی است، در کرانه ی باختری هم فاجعه آفرینی است. قضایای حرم ابراهیمی را نباید دست کم گرفت؛ اینها خیلی مهمّست. به خاطر اقامه ی نماز، مسلمان ها را از پایگاهشان و خانه شان بیرون کنند و راه ندهند! اسلام زدایی از آثار اسلامی، یکی از آن کارهای بسیار خطرناکی است که دارد جلو چشم مسلمان های عالم اتفاق می افتد. از بس همه مشغولند، سرگرم چیزهای فرعی و جزئی هستند، نمی فهمند در دنیای اسلام چه دارد می گذرد. توطئه علیه دنیای اسلام، اینست. (۲)

۱- ۱. ترجمه ی بیانات عربی در پایان خطبه های نماز جمعه ی تهران به امامت رهبر معظم انقلاب اسلامی ۲۹/۰۳/۱۳۸۸

۲- ۲. بیانات در دیدار مسؤولان و شخصی ت های علمی سیاسی ۱۷/۰۱/۱۳۸۹

جنایت ممله به کاروان آزادی و حمایت غرب

حمله‌ی جنایتکارانه و قساوت آمیز رژیم صهیونیست به کاروان دریایی امدادی و بشردوستانه، حلقه‌ی دیگری از زنجیره‌ی جنایت‌های بزرگی است که آن حکومت شریر و خبیث، هفتمین دهه‌ی حیات ننگین خود را با آن انباشته است. این نمونه‌ای است از رفتار گستاخانه و بی‌رحمانه‌ای که مسلمانان در این منطقه و به خصوص در سرزمین مظلوم فلسطین ده‌ها سالست که با آن دست و پنجه نرم می‌کنند.

این بار این کاروان، اسلامی یا عربی نبود، بلکه افکار عمومی و وجدان‌های بشری از سراسر جهان را نمایندگی می‌کرد. این حمله‌ی جنایتبار باید برای همه مدلل کرده؛ باشد که صهیونیزم، چهره‌ی جدید و خشن تری از فاشیزمست که این بار از سوی دولت‌های مدعی آزادی و حقوق بشر و بیش از همه دولت ایالات متحده‌ی آمریکا، حمایت و کمک می‌شود.

آمریکا و انگلیس، فرانسه و دیگر دولت‌های اروپایی که از این جانیان بالفطره، حمایت سیاسی و رسانه‌ای و نظامی و اقتصادی کرده و همواره پشت ستر فاجعه‌آفرینی‌های آنان ایستاده‌اند، جداً باید پاسخگو باشند. وجدان‌های بیدار در سراسر جهان باید جداً بیندیشند که بشریت امروز با چه پدیده‌ی خطرناکی در منطقه‌ی حساس خاورمیانه روبروست؟ چه رژیم سفاک و گستاخ و دیوانه‌ای امروز بر کشور غصب‌شده‌ی فلسطین و مردم مظلوم و داغ‌دیده‌ی آن تحکم می‌کند! سه سال محاصره‌ی غذایی و دارویی و حیاتی یک و نیم میلیون زن و مرد و کودک در غزه، به چه معنی است؟ کشتار و حبس و شکنجه‌ی روزانه‌ی جوانان در غزه و ساحل غربی چگونه قابل فهمست؟ (۱)

۱- ۱. پیام در پی جنایت دریایی رژیم صهیونیستی در حمله به کاروان دریایی آزادی غزه ۱۱/۰۳/۱۳۸۹

ص: ۳۲۵

بخش پنجم: راه حل ها

اشاره

ص: ۳۲۷

فصل اول: راه حل غلط

اشاره

فلسطین در پنجاه سال اخیر یک مسأله ی مهم دنیا و خاور میانه بوده است. برای این که این مسأله ی مهم و این مشکل بغرنج حل شود دو نوع راه حل همیشه پیشنهاد شده است: یک راه حل غلط، یک راه حل درست. راه حل غلط، اینست که با همین غاصبی که نه به ارزش های انسانی پایبندست و نه به قوانین بین المللی و به قطعنامه های سازمان های بین المللی گردن نمی نهد، مذاکره کنند و با او به یک نقطه ی توافق برسند. این راه حل، راه حل غلطی است؛ این به هر شکلش ظاهر شود غلط است. اسرائیل نشان داده است که به هیچ امضای خود پایبند نیست؛ اگر توافق هم بکنند، امضاء هم بکنند، پایبند نمی ماند.

بزرگ ترین و قوی ترین استدلال بر این معنا هم همین وضع امروز رام الله است. خوب؛ خودشان نشستند در اسلو امضا کردند؛ حکومت خود گردان را به رسمیت شناختند. حالا- بفرمایید؛ این رفتاری است که با حکومت خود گردان و با طرف مذاکره شان - یعنی یاسر عرفات - انجام می دهند. اینها به امضای خودشان پایبند نیستند. هر امضایی که طرف مقابل به اینها بدهد، پایشان را روی آن امضاء می گذارند یک قدم جلو می آیند. طبیعتشان، اینست.

این راه حل، راه حل درستی نیست. البته من این مطلبی که می گویم، طرف خطابم کسانی نیستند که می خواهند به هر قیمتی شده،

ص: ۳۲۸

این غده‌ی سرطانی را حفظ کنند. آنها این حرف را قبول نمی‌کنند؛ ما این را می‌دانیم. لکن طرفِ خطاب من، دولت‌هایِ عربی، دولت‌هایِ اسلامی، ملت‌هایِ مسلمان و وجدان‌هایِ بیدار در همه‌جا دنیا است؛ من با آنها حرف می‌زنم.

این راه حل که طعم‌هایِ در دهن این متجاوز بیندازند و او را فربه‌تر کنند تا قادر شود قدم بعدی را بردارد، راه حل نیست. این تجربه‌ی پنجاه ساله‌ی فلسطینست. قطعنامه‌ها در سازمان ملل صادر شد. هر چند امریکا هم که مدافع صهیونیست‌ها بوده به ظاهر پای آن قطعنامه‌ها را امضا کرد؛ امّا این غاصب به این قطعنامه‌ها عمل نکرد و کسی هم نگفت بالای چشمت ابروست! با چنین دولتی و با چنین طرفی، انسان چه مذاکره‌ای بکند؟! این راه حل راه حلِ غلطی است؛ این راه حل درست نیست. (۱)

نامشروع و ناپایدار بودن هر مذاکره با اعتراف به وجود این رژیم... برادران و خواهران! امروز مبارزه‌ی مردم فلسطین روی محور خود قرار گرفته است؛ همان محوری که امید پیروزی در پیمودن آنست؛ یعنی ملت به صحنه آمده است. اسرائیل، یک رژیم جعلی و غیرقانونی و غاصبست. با زور و ظلم و ترفند آمدند یک کشور را از دست مردمش گرفتند. بنا بر این هر گونه مذاکره‌ای که بر اساس اعتراف به وجود این رژیم باشد، نامشروع و ناپایدار است. البته امروز ملت فلسطین واقعیت صحنه را خوب درک کرده و فهمیده است که زبان زور، تنها زبانی است که اشغالگران بیت المقدس و کشور فلسطین به آن معتقدند. ملت می‌داند هر گونه مذاکره و قرار دادی، برای او خسارت به بار خواهد آورد؛ لذا وارد میدان شده است. (۲)

عیان بودن نتیجه‌ی مقاومت و سازش

پس، الگوی مقاومت و مبارزه پیش روی ماست؛ یعنی می‌توان با مقاومت و مبارزه و البته تحمل خسارت، به پیروزی رسید. در عین حال الگوی شکست

۱- ۱. بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۱۶/۰۱/۱۳۸۱

۲- ۲. بیانات در اجتماع بزرگ زائران حرم امام خمینی (ره) ۱۴/۰۳/۱۳۸۱

ص: ۳۲۹

نیز پیش روی ماست و آن دل بستن به روش‌های سازشکارانه و کاسه‌ی گدایی صلح در دست گرفتنت. نتیجه‌ی آن نیز تحقیر، به ذلت کشاندن و در نهایت تحمیل یک طرفه‌ی خواسته‌های اسرائیلست که این را نیز عیناً مشاهده کردیم. (۱)

بی توجه بودن مردم مبارز به تهدید دشمن و قراردادهای صلح خائن امروز اینها، به خیال این که قضیه‌ی فلسطین تمام شده است، جشن گرفته‌اند. بنده عرض می‌کنم: قضیه‌ی فلسطین، تمام شده نیست. اشتباه نکنند! البته دنیای استکبار، بر اثر این که «ذهب الله بنورهم و ترکهم فی ظلمات» لایبصرون (۲)، با همه‌ی تحلیل‌های علمی‌ای که به اصطلاح انجام می‌دهند، نمی‌توانند این حقایق انسانی را پوشیده بدارند.

قضیه تمام شده نیست. قضیه فرقی نکرده است. قضیه‌ی فلسطین به حال خود باقی است. طرف فلسطینی، یعنی آن امضاکننده‌ی حقیر بدنام رو سیاه علی الظاهر فلسطینی علی الباطنش را خدا می‌داند او نبود که برود و چیزی را بفروشد؛ مگر ملت فلسطین «عرفات» است؟! عرفات چه کاره است که برود فلسطین را با غاصبین فلسطین و صهیونیست‌هایی که صدها حادثه‌ی فاجعه‌آمیز از آنها در تاریخ ثبتست غیر از آنچه که ثبت نشده است معامله کند؟!

قضیه‌ی دیرپاسین و روستاهای منهدم شده با دینامیت و بر سر مردم فرو ریخته، مگر فراموش شده است؟! مگر می‌شود فراموش بشود؟! اینها را چه کسی کرده است؟! حالا همان‌ها بیایند از شخص هیچ‌کاره‌ای امضا بگیرند که ما چهل و پنج سالست اینجا را غصب کرده ایم، حالا شما بیا امضا بده که اینجا مال خود ما باشد! مگر می‌تواند؟! مگر کسی قبول می‌کند؟! سردمداران امریکایی و صهیونیستی، همچنین آن زبون‌ها و حقیر‌هایی که بر سر این میز مذاکره و امضا نشستند، بدانند: مشت‌های فلسطینی، همچنان بر سر غاصبین فرو خواهد آمد. تبلیغات جهانی را با

۱-۱. سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین‌المللی حمایت از انتفاضه‌ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

۲-۲. سوره‌ی بقره، آیه‌ی ۱۷

ص: ۳۳۰

جنگالی به رخ همه می کشند که «یک عدّه از فلسطینی ها خوشحالند» بله؛ در همه جا آدم های مزدور، آدم های ضعیف، آدم های ناآگاه که نمی دانند فردای آنها چه خواهد شد البته وجود دارند. ممکنست که اینطور هم باشد. چرا در این قضیه، از دنیای اسلام نظر خواهی نمی شود؟ این قضیه، یک قضیه ی اسلامی است. در همان دنیای عرب که متأسفانه بعضی از سران عرب، به طور افتضاح آمیزی به این خیانت تسلیم شدند و تن دادند.

در همان کشور ها، اگر راست می گویند که تبلیغات جهانی آزادست، بروید با آحاد مردم مصاحبه کنید. اینجا که می رسد، دیگر آزادی تبلیغات و آزادی بیان معنی ندارد! دیگر جزو اصول دمکراسی غرب شمرده نمی شود!

بروند با مردم مصاحبه کنند ببینند مردم چه می گویند؟ مگر امت اسلامی حاضرست از این همه قربانی ای که در این چهل و پنج سال داده است، صرف نظر کند؟! مگر امت اسلامی، همان چهار نفر شاه و رئیس جمهور خائنی هستند که هر چه امریکایی ها اشاره کنند، دو دستی تقدیم می کنند؟! امت اسلامی، امت اسلامی است! امت عرب هم، در محدوده ی خودش، با شهامت تر و سر بلندتر از این حرفهاست. این مبارزه، به درون ملت ها کشیده خواهد شد؛ همچنان که کشیده شده است. (۱)

دشمن بداند که هیچ تهدید و هیچ ترفندی از قبیل شرکت دادن فلسطینیان پشت کرده به آرمان فلسطین در کنفرانس امریکایی، نخواهد توانست نفوس مؤمنه ای را که جهاد در راه نجات فلسطین را تکلیف اسلامی خود می دانند، از این مبارزه ی بر حق روگردان کند و علی رغم خواست امریکا و دستیاران و وابستگانش، جهاد ملت فلسطین ادامه خواهد یافت و این شعله ی مقدّس، با خیانت سیاستمداران وابسته ی فلسطینی و عرب خاموش نخواهد شد. (۲)

این قراردادهایی هم که در «شَرْمُ الشَّيْخ» و دیگر مناطق، بین اطراف بی مسؤولیت قضیه بسته شده است، هیچ تأثیری ندارد. مایه ی شرمندگی

۱- ۱. بیانات در دیدار فرماندهان و مسؤولان «سپاه پاسداران انقلاب اسلامی» ۲۵/۰۶/۱۳۷۲

۲- ۲. پیام به ملت های مسلمان، علما، نویسندگان، روشنفکران و دانشجویان کشورهای اسلامی، به منظور بسیج نیرو های عظیم کشورهای اسلامی برای مقابله با توطئه های خبانت آمیز امریکا و اسرائیل در کنفرانس مادرید ۲۵/۰۷/۱۳۷۰

ص: ۳۳۱

قرار دادکنندگان و کسانی که این قراردادها را بسته اند، خواهد شد. هیچ فایده‌های ندارد؛ هیچ تأثیری نخواهد داشت. (۱)

ممنوع و بی فایده بودن مذاکره

ملت فلسطین نباید و نمی تواند آزادی و حقوق حقّی خود را در کنفرانس و گرد همایی های سران عرب جستجو کند. این نشست و برخاست ها، اگر برای فلسطینی های مظلوم، شوم و بدفرجام نباشد، حداقل بی فایده و ب یخاصیتست. رؤسای که در این ایام به عنوان فلسطین گرد هم آمدند، اگر صادقانه در اندیشه ی نجات فلسطین بودند، باید در برابر پیشنهاد مزورانه ی رئیس جمهوری امریکا، موضعی سخت و قاطع گرفته، برای کمک مالی و تسلیحاتی و سیاسی به مبارزان داخل فلسطین اشغالی، تصمیم های عاجل و واقعی می گرفتند و به شعار های پوچ اکتفا نمی کردند و اگر چنین نشود - که نشده است و با وضع فعلی جهان عرب و حکام آن، نخواهد هم شد - مبارزان داخل باید به خدا و به نیروی مردمی و اسلامی تکیه کنند و بدانند:

«كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ» (۲) (۳)

مذاکرات؛ مصداق ظلم، نه صلح

حالا مثلاً، به اصطلاح «مذاکرات صلح» راه انداخته اند برای این که قیام مسلمانان فلسطین را خاموش کنند! مگر توانستند؟ مگر می توانند؟ اسمش را گذاشته اند صلح! این صلح است یا ظلمست؟! مخالفت ما با این مذاکراتی که بر سر فلسطین مظلوم انجام می گیرد، به خاطر مخالفت با صلح نیست. ما طرفدار صلحیم؛ ما منادی صلحیم؛ ما منادی بالا تر از صلحیم. ما می گوئیم: بین مسلمین عالم و بین آحاد بشر، برادری باشد. ما طرفدار برادری هستیم.

۱- ۱. سخنرانی در اجتماع بزرگ بسیجیان شرکت کننده در اردوی فرهنگی، رزمی یاران امام علی علیه السلام ۲۹/۰۷/۱۳۷۹

۲- ۲. سوره ی بقره، آیه ی ۲۴۹

۳- ۳. پیام به مناسبت اولین سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی (ره) ۱۰/۰۳/۱۳۶۹

ص: ۳۳۲

ما مخالف با صلح نیستیم؛ اما این مذاکراتی که امروز در امریکا در جریانست، مذاکره ی صلح نیست. این، مذاکره ی ظلمست. می خواهند یک ظلم را تثبیت کنند؛ می خواهند یک ظلم را قانونی و رسمی کنند. البته که ما مخالفیم! همه ی جوانمردان عالم باید مخالف باشند. همه ی مسلمانان باید مخالف باشند و با آن مخالفت کنند. خانه ی ملت فلسطین را از آنها گرفته اند و یک عده غاصب را در آنجا، جا داده اند، پشتیبانی کرده اند و به دست آن غاصبین، صاحبخانه ها را به فجیع ترین شکل، سرکوب کرده اند. حالا هم، برای این که دهان صاحبخانه ها را ببندند و وادارشان کنند که به کلی ادعای خود را از مایملکشان، پس بگیرند، می خواهند با دولت های عرب و اسرائیل بنشینند مذاکره کنند!

، مگر کسی حق دارد از طرف ملت فلسطین، چیزی را امضا کند؟ مگر کسی حق دارد عوض کسی، خانه ی آن ملت را به غاصبی بفروشد؟ ما امیدواریم این مذاکرات، به قرار داد امضا شدهای نرسد؛ اما اگر قرار دادی هم درست شود؛ اگر پای آن را دولت های عربی هم که حضور پیدا کرده اند امضا کنند، آن امضاها از نظر مردم فلسطین و مسلمانان عالم و ما، اعتباری ندارد. امریکا اشتباه می کند.

امریکا با جمع کردن دولت های عرب دور یک میز برای چنین مذاکره ی ننگینی، دولت هایی را که در آنجا جمع شده اند، پیش مردم شان منفور تر می کند؛ مگر مردم کشور های عرب حاضرند موافقت کنند که رؤسایشان بروند خانه ی ملت فلسطین را به دیگران بفروشند؟ با این کار، فاصله ی بین این رؤسا اگر خدای ناکرده به چنین امضایی برسند و ملت هایشان، بیشتر خواهد شد. این کار، ملت هایشان را خشمگین تر خواهد کرد. ملت مصر را خشمگین تر خواهد کرد.

آن بیچاره ی مصری ۱، بلند می شود مثل سائل به کف، می رود به امریکا، برای شکایت کردن از ایران! شکایت پیش آن بیچاره های بکند که خود او، بیشتر از این، دلش از ایران پُرسست و از آن شکایت دارد! از ایران چرا شکایت می کنی؟! از اسلام شکایت کن! از ملت مسلمان

۱. حسنی مبارک

ص: ۳۳۳

خودت شکایت کن! آن آقا (۱) اگر قرارست از کسی شکایت کند، از ملت مصر باید شکایت کند. ملت مصر، ملت مسلمانی است. ملت مصر، دارای سابقه در اسلامست. ملت مصر، افتخارات بزرگی در راه افکار نو اسلامی و مبارزات اسلامی دارد. این ملت، ملت غیوری است. یقینست که این ملت، حاضر نیست خیانت سران خودش را تحمّل کند و با آنها درگیری پیدا می کند. (۲)

راه حل عادلانه؟ و مبارزه غیرعادلانه؟!

آن کسانی که برای فلسطین دل می سوزانند، برای صدها هزار و میلیون ها انسان از حقوق انسانی محروم شده دل می سوزانند. کسانی که با حضور دولت غاصب صهیونیستی در وطن فلسطینی مخالفت می کنند، برای بشریت، برای مادران داغدیده و برای جوانان مؤمن دل می سوزانند؛ برای انسان هایی دل می سوزانند که حرفشان، اینست که خانه ی ما را به خود ما بدهید، وطن ما را از ما نگیرید، در داخل خانه ی ما اینقدر به ما ظلم نکنید. آیا این حرف، خلافتست؟ آیا این حرف، زورگویی و خشونتست؟ آیا اگر کسی در این دنیا برای احیای حقّ ملیت خود مبارزه کند، مبارزه ی غیرعادلانه ای انجام داده است؟ ما از کسانی که امروز می گویند: می خواهیم در قضیه ی فلسطین راه حل عادلانه پیدا کنیم، سؤال می کنیم که این راه حل عادلانه چیست؟؟ فلسطین متعلق به کیست؟ جز این که متعلق به فلسطینی است؟

آیا شما با تغییر اسم می توانید یک ملت را از اولی ترین حقش - یعنی حق داشتن سرزمین خود - محروم کنید؟ آیا با تبلیغات می توانید یک ملیت دروغین به نام ملیت اسرائیلی به وجود بیاورید؟ آیا چنین چیزی مقبولست؟ آیا چنین چیزی مطابق با انصافست؟ آیا چنین چیزی عادلانه است؟ مسأله غیر از اینهاست. مسأله، اینست که دنیای استکباری، به سرزمین فلسطین به عنوان قلب جغرافیایی جهان اسلام احتیاج دارد، تا اسلام را بکوبد، ملت های

۱-۱. حسنی مبارک

۲-۲. بیانات در دیدار مسؤولان و کارگزاران حج ۰۸/۰۲/۱۳۷۲

ص: ۳۳۴

اسلامی را زیر فشار قرار بدهد و از حرکت اسلامی مانع بشود. دولت اسرائیل در این نقطه، قایم مقام حضور استکباری است، تا منافع استکبار را در این منطقه تأمین کند؛ قضیه، اینست. آیا انسان‌های سالم و بی‌غرض حاضرند گول تبلیغات دروغین و خبثات آلود استکبار را نسبت به فلسطین بخورند؟ امروز اردوگاه استکبار ایستاده است تا حق بزرگ ملت فلسطین و ملت‌های اسلامی را تضییع کند. آیا ملت‌های اسلامی حق دارند بنشینند و تضییع حق یک ملت مسلمان و تضییع حقوق خود را تماشا کنند؟!

راه حل مسأله‌ی فلسطین، راه حل روشنی است. کسانی که گول این مطلب را می‌خورند که بروند با دشمن - یعنی با عامل غصب - مذاکره کنند، خودشان را فریب می‌دهند. آنها می‌خواهند ملت‌ها را فریب بدهند؛ اما ملت‌ها فریب نمی‌خورند. راه حل مسأله‌ی فلسطین این نیست که بروند با اسرائیل غاصب فلسطین بنشینند حرف بزنند. (۱)

آیا جوانان غیور فلسطینی مرده اند؟

آیا جوانان غیور فلسطینی مرده اند؟ آیا جوانان کشورهای اسلامی همجوار فلسطین و دیگر کشورهای اسلامی مرده اند که دشمنان بخواهند بزرگ‌ترین مسائل جهان اسلام را اینطور راحت به سود خودشان و به زیان امت اسلامی حل کنند؟ این چه سکوتی است که امروز در دنیای اسلام هست؟ تا چند سال قبل از این، مگر کسی در دنیای اسلام جرأت می‌کرد سخن از گفتگو با دولت غاصب اسرائیل بر زبان بیاورد؟ یک نفر خائن آن طاغوت مصری (۲) جرأت کرد و اقدام نمود و بعد از اندکی سزای عمل خودش را هم دید.

امروز قضیه را به صورت یک قضیه‌ی ساده مطرح می‌کنند. آن طرف قضیه امریکاست که می‌گوید بیا بیا با صهیونیست‌ها، با این دزدها، با این قاتل‌ها،

۱-۱. سخنرانی در دیدار شرکت کنندگان در کنفرانس بین‌المللی حمایت از انقلاب اسلامی مردم فلسطین ۲۷/۰۷/۱۳۷۰

۲-۲. انور سادات

با این کسانی که چهل سالست ملت فلسطین را شکنجه می دهند و نسبت به همه ی دنیای اسلام سمپاشی و خیانت می کنند و از پشت خنجر می زنند و همه یا بیشتر مشکلات دنیای اسلام ناشی از اینهاست، بنشینید مذاکره کنید و امضاء نمایید که بیت المقدس و سرزمین فلسطین و جولان متعلق به صهیونیست ها باشد! (۱)

ترفند کشاندن طرف فلسطینی به مذاکره، پس از شکست در میدان نبرد

به گمان زیاد، ناکامی رژیم صهیونیستی و شریک جرمش آمریکا در عملیات چند ماهه ی اخیر، آنان را به سمت طراحی ترفند تازه ای برای رهایی از این گرداب وادار خواهد کرد. ترفند کشاندن طرف فلسطینی به پشت میز مذاکره ای که تنها اثرش برای فلسطین ایجاد اختلاف در صفوف مبارزان فلسطینی و فرو نشاندن شعله ی انتفاضه خواهد بود. در برابر این ترفند تسلیم نباید شد. رژیم اشغالگر ثابت کرده است که به هیچ قراری پایبند نیست و هیچ منطق حق طلبانه او را قانع نخواهد ساخت و به هیچ منطقی جز زورگویی و زیاده طلبی اعتقاد ندارد. بی شک مبارزان مؤمن و راستین و دولت های معتقد به قضیه ی فلسطین، فریب این ترفند را نخواهند خورد. (۲)

خیانت تشکیلات خودگردان؛ به فراموشی سپردن فلسطین به قیمت حکومت بر چهار در صد آن!

همین امروز شما نگاه کنید، ببینید سعی بر، اینست که چیزی به نام ملت فلسطین، به کلی به فراموشی سپرده شود؛ کانه هیچ سرزمینی به نام فلسطین و هیچ ملتی که مالک این سرزمین باشد، وجود نداشته است! مُقَدَّمات کار را اینطور فراهم کردند و انسان با کمال تعجب و تأسف و با حیرت می بیند که بعضی ها هم تسلیم می شوند و امروز در دنیا کسی هست که تسلیم چنین

۱-۱. سخنرانی در دیدار گروه کثیری از آزادگان، در اوّلین سالگرد آزادی و بازگشت به کشور ۲۸/۰۵/۱۳۷۰

۲-۲. پیام به کنفرانس بین المللی امام خمینی (قدّس سره) و حمایت از فلسطین ۱۲/۰۳/۱۳۸۱

ص: ۳۳۶

پدیده ی ظالمانه، عجیب و غریب و ابلهانه - برای آن مجموعه ی تسلیم شده - بشود! امروز این اتفاق می افتد: یک مجموعه ی به اصطلاح فلسطینی را در بخشی از سرزمین بزرگ فلسطین می آورند و در آنجا - در چهار درصد کشور فلسطین - یک حاکمیت نیمه کاره و دروغین، یک حاکمیت سطحی و غیرواقعی می دهند و چیزی که در مقابل از آنها می خواهند، این است که قضیه ی فلسطین، مسأله ی سرزمین و مسأله ی ملت، به کلی فراموش و کنار گذاشته شود و هر کس از فلسطینی ها که اسم ملت فلسطین، اسم کشور و تاریخ فلسطین را آورد، همین کسانی که این معامله ی زیانبار را کردند، مأمورند او را سرکوب کنند!

خوب؛ این معامله ی خیلی غیرمعقول و ابلهانه ای است. چه کسی حاضرست چنین معامله ای را قبول کند؟! اگر قبل از آنکه این کار انجام گیرد، صورت مسأله را جلو ملت های عالم - به خصوص ملت های اسلامی - می گذاشتند و می گفتند: قرارست ما چنین معامله ای بکنیم که در گوش های از سرزمین فلسطین - آن هم این یک وجب جا! - یک حاکمیت پنداری و دروغینی به چند نفر فلسطینی بدهیم و در مقابل، کل مسأله ی فلسطین، ملت فلسطین، کشور و گذشته ی فلسطین و آوارگان کنونی فلسطین را به فراموشی بسپارند؟

؛ شاید در دنیای اسلام کسی که باور کند چنین چیزی ممکنست اتفاق بیفتد، خیلی کم بود؛ اما امروز این قضیه اتفاق افتاده است! یعنی مجموعه ی حقیر و بی ارزشی که حقیقتاً قابل این نیستند که انسان آنها را فلسطینی بنامد - چه برسد به این که نماینده ی ملت فلسطین باشند - این کار را می کنند!

آن طرف های مقابل هم - دولت غاصب و آمریکا که پشت سر دولت غاصبست - ساده لوحانه خیال می کنند که مسأله ی فلسطین تمام شد! غافل از این که ملت فلسطین در جای خودش هست. یک ملت را که نمی شود از تاریخ حذف کرد. خوشبختانه انسان احساس می کند که امروز در میان این ملت، مردمان رشید، مردمان شجاع، خردمند، غیور و متمسک به اسلام وجود دارند و چنین معامله ای سر نخواهد گرفت. (۱)

عاقبت مذاکره با اسرائیل؛ تهاجم ظالمانه ی به غزه

شما ببینید الان در فلسطین چه دارد می گذرد! روزانه فلسطینی ها قتل عام می شوند. صهیونیست های وحشی که ابهت به دست آمده ی نظامی در طول پنجاه سال را در جنگ سی و سه روزه ی لبنان از دست دادند - پنجاه سال تلاش کردند تا نشان بدهند که اسرائیل شکست ناپذیرست؛ اما این ابهت پنجاه ساله در سی و سه روز دود شد رفت هوا.

یک گروه مجاهد مؤمن تهیدست از سلاح های پیشرفته ی هوایی و غیره، توانست آن ارتش مغرور و سرکش را به ذلت بکشاند؛ تلفات بر آن وارد کند؛ او را در سطح دنیا مسخره کند - گویا می خواهند انتقام آن شکست و آن فضاخت را از فلسطینی های بیچاره بگیرند. الان چندین روزست یا؛ شاید چند هفته است که غزه مورد تهاجم دائمی صهیونیستهاست و خود همین تهاجم بی امان و ظالمانه ی به غزه - که ب هظا هر در ذیل یک قرار دادی آنها را به دست فلسطینی ها برگرداندند و حالا دارند اینطور با آنها رفتار می کنند - باید نشان بدهد که آخر عاقبت و با اسرائیل غاصب و صهیونیست ها چیست؟؟.

بعضی ها می گویند: با مذاکره، مشکلاتمان را با صهیونیست ها حل کنیم. بفرمایید این هم مذاکره! این ستم بزرگ امروز دارد انجام می گیرد؛ طرفداران حقوق بشر، مدعیان حقوق بشر، حضراتی که در هر نقطه ی دنیا سر چیز کوچکی دولت هایی را که مطیع آنها نیستند، به نقض حقوق بشر متهم می کنند - در اروپا و غرب - نشسته اند، دست روی دست هم گذاشته اند؛ فارغ البال و بی خیال دارند به این کشتار روزانه نگاه می کنند.

اگر کسی یک گوسفند را هم در یکی از خیابان های یک پایتخت اروپایی سر ببرد، اینقدر فراغت بال به وجود نخواهد آمد. برای کشتن ده ها و صدها انسان و برای نابود شدن کودکان، زنان و مردان بی دفاع، کسانی که در هیچ کار مسلحانه ای شرکت نداشته اند و همینطور چشم بسته به قتل می رسند، ارزشی به قدر ریختن خون یک گوسفند ندارند؛ امروز وضع عدالت در دنیا، اینست. بعضی که به این وضعیت نگاه می کنند، می گویند: شما نام عدالت اجتماعی را می آورید، مگر می شود؟! (۱)

هدف مذاکرات به اصطلاح صلح؛ به فراموشی سپردن قضیه ی فلسطین

یکی از مسائلی که امروز مطرح می شود، برای این که قضیه ی فلسطین به دست فراموشی سپرده شود و از طرح آن در افکار عمومی امت اسلامی جلوگیری کند، همین مذاکرات به اصطلاح صلحی است که بین گروهی از فلسطینی ها - یعنی همین عرفات و دار و دسته ی او - با اسرائیلی ها در جریانست؛ یعنی قضیه ی سازش و حکومت به اصطلاح خودمختار فلسطینی و از این حرف ها.

این هم یکی از آن زشت ترین فریب ها و ترفندهای اسرائیلیهاست که متأسفانه عده ای از مسلمانان و عده ای از خود فلسطینی ها به دام آن افتاده اند. (۱) منفعت کم قراردادهای صلح چون وای ریور ۲ برای فلسطینیان یکی از حرف هایی که امروز مطرح می کنند، همین مسأله ی مذاکرات سازش بین این جماعت و سران اسرائیلست، که یکی از آن زشت ترین ترفندهاست. چرا؟ به خاطر این که بر اساس بهترین فرض ها در آخرین مذاکراتی که اینها انجام دادند - به قول خودشان «وای ریور ۲» اگر همه ی این - تعهداتی که اسرائیلی ها کردند، تحقق پیدا کند، آنچه که گیر این جماعت فلسطینی بیچاره می آید، اندکی بیش از چهار درصد سرزمین فلسطینست!

یعنی از این کشور فلسطینی که متعلق به فلسطینیهاست و هم ه اش را مردم فلسطین مالکند و حق آنهاست، چهار درصدش را به اینها می دهند؛ آن هم چطور چهار درصدی؟! این چهار درصد، در یک جا مجتمع نیست؛ شاید در ده جا تکه تکه شده و متفرقتست! به آن کسانی هم که گفتند: بیاید شما اینجا حکومت تشکیل دهید - که همین دار و دسته ی این رو سیاهان باشند - بهیچ وجه اجازه ندادند که مثل یک حکومت عمل کنند.

از اینها خواستند به آنجا بروند و مواظب باشند که فلسطینی های این منطقه علیه دولت اسرائیل اقدامی نکنند! یعنی منطقه ی محدود کوچکی متفرق غیرقابل اداره ای را ب عنوان یک کشور، به صورت ناقص و نیم هکاره در اختیار اینها قرار دادند! آنچه اینها در مقابل باید انجام دهند، اینست که علاوه بر

۱- ۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۳۷۸/۱۰/۱۰

ص: ۳۳۹

خود آن دستگاه های امپیتی اسرائیل، اینها هم علیه فلسطینی های مبارز داخل سرزمین اشغالی، اقداماتی بکنند! خیانت از این بالا تر؟! (۱)

راه جبران خیانت به رسمیت شناختن اسرائیل و ذلت اعراب البته راه جبران - نه جبران کامل - باقی است و دولت های عرب می توانند این کار زشتی را که انجام شد، تا حدودی جبران کنند: همهی دولت های عرب اعلان کنند که ما اسرائیل را به رسمیت نمی شناسیم و آن حرف هایی که در آنجا زده شده است - چون اسرائیل در مقابل، با آن وضع رفتار کرده است - کأن لم یکن و ملغاست. با این تصمیم، ملت ها را خوشحال کنند. می توانند این کار را بکنند؛ اما امید به ملت ها و جوانانست. (۲)

بی ارادگی سران کشورهای اسلامی بر محور اسرائیل

متأسفانه رفتار و گفتار اغلب سران کشورهای اسلامی، هیچ اشاره ای را به عزم آنان بر علاج این خطر بزرگ - که چیزی جز محور رژیم صهیونیست نژادپرست نیست - نشان نمی دهد؛ بلکه به عکس، نشانه هایی از گسترش کمپ دیوید و تکمیل خیانت «سادات» نیز در برخی از دولت های عربی به چشم می خورد و من نمی دانم آیا این دولت ها با این رفتار ذلت بار و تسلیم ننگ آور در برابر دشمن عنود مسلمین و اعراب، چه پاسخی برای ملت های خود و نیز در پیشگاه خداوند آماده کرده اند؟ (۳)

۱-۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۰/۱۰/۱۳۷۸

۲-۲. سخنرانی در دیدار گروه کثیری از دانشجویان و دانش آموزان، به مناسبت سیزدهم آبان ماه (روز ملی مبارزه با استکبار)

۱۵/۰۸/۱۳۷۰

۳-۳. پیام به حجاج بیت الله الحرام ۲۶/۰۳/۱۳۷۰

ص: ۳۴۱

فصل دُوم: راه حل صحیح**راه حل مسأله ی فلسطین**

راه حل مسأله ی فلسطین، راه حل های تحمیلی و دروغین نیست. تنها راه حل مسأله ی فلسطین، اینست که مردم واقعی فلسطین - نه مهاجران غاصب و اشغالگر - چه آنهایی که در داخل فلسطین ماندند، چه آنهایی که در بیرون فلسطین هستند، خود نظام حاکم بر کشورشان را تعیین کنند. اگر اتکاء به آراء یک ملت از نظر مدعیان دمکراسی در دنیا حرف راستی است، ملت فلسطین هم یک ملتست و باید تصمیم بگیرد.

رژیم غاصبی که امروز در سرزمین فلسطین بر سر کارست، هیچ حقی بر این سرزمین ندارد؛ یک رژیم جعلی، دروغین و ساخته ی دست قدرت های ظالمست. بنا بر این از مردم فلسطین نباید بخواهند این رژیم را به رسمیت بشناسند. اگر کسی در دنیای اسلام این اشتباه را بکند و این رژیم ظالم را به رسمیت بشناسد، علاوه بر این که برای خود رو سیاهی و ننگ به وجود خواهد آورد، کار بی فایده ای هم کرده است؛ چون این رژیم قابل دوام نیست. صهیونیست ها خیال می کنند توانسته اند بر فلسطین مسلط شوند و تا ابد فلسطین متعلق به آنهاست!

نخیر؛ اینطور نیست. سرنوشت فلسطین، اینست که قطعاً یک

ص: ۳۴۲

روز کشور فلسطین خواهد شد. ملت فلسطین در این راه قیام کرده است. وظیفه ی ملت ها و دولت های مسلمان، اینست که این فاصله را هر چه بیشتر کم کنند و کاری کنند که ملت فلسطین به آن روز برسد. (۱)

آنها که در این منطقه صلح می خواهند، اگر خانه ی فلسطینی ها را به خودشان برگردانند، صلح ایجاد خواهد شد. چرا شما افرادی را با ملیت های مختلف روسی، انگلیسی، امریکایی، آفریقایی، آسیایی، از هند و از مناطق دیگر دنیا در اینجا جمع کرده اید، تا مردمی را از خانه ی خودشان بیرون کنید؟ اگر شما صلح می خواهید، صلح به، اینست که افرادی که متعلق به کشورهای دیگرند، به خانه های خودشان برگردند و فلسطین را به فلسطینی ها بدهند.

فلسطین متعلق به فلسطینیهاست. اگر مردم سرزمین فلسطین در داخل فلسطین - یعنی در همه ی فلسطین، بدون تجزیه - دولتی تشکیل بدهند، صلح خواهد شد. اگر شما راست می گوید و اگر توطئه ای علیه ملت فلسطین و ملت های اسلامی و علیه اسلام در نظر ندارید، راه حل، اینست؛ اما اگر نخواهید این راه حل را عمل کنید، اردوگاه استکبار بدانند که با این نشست و برخاست هایی که ترتیب می دهند و با این تصمیم گیری ها، مسأله ی فلسطین حل نخواهد شد؛ مبارزات فلسطین خاموش نخواهد شد و نباید بشود. (۲)

نکته ی مهم دیگر، اینست که مسأله ی فلسطین با این عقب نشینی ها حل نخواهد شد؛ این را بدانند. هم امریکا بدانند، هم صهیونیست ها بدانند، هم کسانی که حالت دلالی دارند و به شکل دلال دارند عمل می کنند، بدانند که مسأله ی فلسطین اینطوری حل نخواهد شد. این که از یک قسمت عقب نشینی کنند، بعد قضیه تمام شود، این نمی شود. کسی بیاید خانه ی شما را به زور اشغال کند، بعد از مدتی یک اتاق کوچک را آن گوشه ی خانه به شما بدهد، بقیه ی خانه را هم به اسم خودش ثبت کند؛ مگر می شود چنین چیزی؟ فلسطین را

۱-۱. بیانات در اجتماع بزرگ زائران حرم امام خمینی (ره) ۱۴/۰۳/۱۳۸۱

۲-۲. سخنرانی در دیدار شرکت کنندگان در کنفرانس بین المللی حمایت از انقلاب اسلامی مردم فلسطین ۲۷/۰۷/۱۳۷۰

ص: ۳۴۳

گرفته اند؛ حالا ناچار شده اند از گوشه ای از فلسطین عقب نشینی کنند؛ کسی بگوید خیلی خوب، حالا که اینجا را دادید، پس دیگر بقیه ی فلسطین مال شما! مگر می شود چنین چیزی؟ مسأله ی فلسطین اینطوری حل نخواهد شد. مسأله ی فلسطین فقط یک راه دارد؛ همان چیزی که ما چند سال پیش اعلام کردیم: از فلسطینی های اصیل - چه آنهایی که داخل فلسطین هستند، چه آنهایی که در اردوگاه ها هستند، چه آنهایی که در کشورهای دیگر هستند؛ چه مسلمان باشند، چه یهودی باشند، چه مسیحی باشند، فرقی نمی کند؛ فلسطینی باشند - نظرخواهی کنند؛ هر دولتی که آنها خواستند، سر کار بیاید. آن دولت اگر مسلمان باشد، اگر مسیحی باشد، اگر یهودی باشد، اگر مخلوط باشد، چنانچه برخاسته ی از آراء خود فلسطینی ها باشد، مورد قبولست و مسأله ی فلسطین را حل خواهد کرد. بدون این، مسأله ی فلسطین حل نخواهد شد. (۱)

پیشنهاد ما، یک همه پرسی

حضار محترم! شما که در این گردهمایی حضور یافته اید، در مسأله ی فلسطین صاحب نظر و اندیشه ورید. وظیفه ی تاریخی امروز ما تکرار سخنان و تئوری های ناتوان گذشته نیست، بلکه ارائه ی راهکاری است که فلسطین را از زیر ستم رژیم صهیونیستی آزاد کند. پیشنهاد ما یک راهکار کاملاً منطبق بر مردم سالاری است که می تواند منطبق مشترک همه ی افکار جهانی باشد. آن پیشنهاد، اینست که همه ی صاحبان حق در سرزمین فلسطین اعم از مسلمان و مسیحی و یهودی در یک همه پرسی، ساختار نظام خود را انتخاب کنند و همه ی فلسطینی هایی که سال ها مشقت آوارگی را تحمل کرده اند نیز در این همه پرسی شرکت کنند.

دنیای غرب باید بداند که نپذیرفتن این راه حل نشانه ی پایبند نبودن به دموکراسی است که پیوسته از آن دم می زنند و این آزمون افشاگر دیگری بر علیه آنان خواهد شد.

ص: ۳۴۴

آزمون قبلی آنان نیز در فلسطین بود که نتیجه‌ی انتخابات کرانه‌ی باختری و غزه را که روی کار آمدن دولت حماس بود نخواستند بپذیرند. کسانی که دموکراسی را تا جایی می‌پذیرند که نتایج آن مطلوب آنان باشد، جنگ طلب و ماجراجویند و اگر از صلح دم می‌زنند جز دروغ و فریب نیست. (۱)

؛ امّا برای این مسأله، راه حل منطقی وجود دارد. راه حل منطقی راه حلی است که همه‌ی وجدان‌های بیدار دنیا و همه‌ی کسانی که به مفاهیم امروز دنیا معتقدند، ناچارند آن را قبول کنند. ما یک سال و نیم قبل هم این راه حل را گفتیم و دولت جمهوری اسلامی بارها در مجامع و در مذاکرات بین‌الدولی آن را تکرار کرده است.

الان هم ما همان را می‌گوییم و بر آن هم اصرار می‌ورزیم: راه حل نظرخواهی از خود مردم فلسطین؛ همه‌ی کسانی که از فلسطین آواره شده‌اند؛ البته آنهایی که مایلند به سرزمین فلسطین و به خانه‌ی خودشان برگردند. این یک امر منطقی است. این کسانی که در لبنان و در اردن و در کویت و در مصر و در بقیه‌ی کشورهای عربی سرگردانند، به کشور و به خانه‌ی خودشان فلسطین برگردند - آنهایی که مایلند؛ نمی‌گوییم: کسی را به زور بیاورند - و از کسانی که قبل از سال ۱۹۴۸ که سال تشکیل دولت جعلی اسرائیلست، در فلسطین بوده‌اند - چه مسلمانان، چه مسیح‌یشان، چه یهودیشان - نظرخواهی شود. اینها در یک نظرخواهی عمومی، رژیم حاکم بر سرزمین فلسطین را تعیین کنند. این دموکراسی است.

چطور برای همه‌ی دنیا دموکراسی خوبست، برای مردم فلسطین دموکراسی خوب نیست؟! چطور همه‌ی مردم دنیا حق دارند در سرنوشت خود دخالت کنند؛ امّا مردم فلسطین حق ندارند؟! هیچ کس شک ندارد رژیمی که امروز در فلسطین بر سر کارست، رژیمی است که با زور، با حيله و ترفند و با فشار روی کار آمده است؛ در این کسی شک ندارد. صهیونیست‌ها با مسالمت نیامده‌اند؛ مقداری با حيله و ترفند و مقداری با زور سلاح و فشار بر سر کار آمدند؛ لذا یک رژیم تحمیلی دارند. خیلی خوب؛ مردم فلسطین جمع شوند، رأی بدهند و نوع رژیمی را که در این کشور باید حاکم باشد، انتخاب کنند.

ص: ۳۴۵

آن رژیم و آن دولت، تشکیل شود و درباره‌ی کسانی که بعد از سال ۱۹۴۸ به سرزمین فلسطین آمده‌اند، تصمیم‌گیری کند؛ هر چه تصمیم گرفت. اگر تصمیم گرفت بمانند، پس بمانند، اگر هم تصمیم گرفت بروند، پس بروند. این، هم آراء مردمست، هم دمکراسی است، هم حقوق بشرست، هم منطبق با منطق فعلی دنیاست. این راه حل. خوب؛ این راه حل باید اجرا شود. غاصب که با زبان خوش این راه حل را قبول نمی‌کند! اینجاست که همه‌ی اطراف قضیه باید خودشان را مسؤول بدانند؛ هم دولت‌های عربی، هم دولت‌های اسلامی، هم ملت‌های مسلمان در همه‌ی دنیا، هم به خصوص خود ملت فلسطین و هم مجامع جهانی. هر کدام مسؤولیتی دارند که اصرار بورزند این راه حل منطقی باید تحقق پیدا کند و می‌شود تحقق پیدا کند.

بعضی‌ها نگویند: آقا! چنین چیزی خواب و خیالست و ممکن نیست؛ نخیر! می‌شود. کشورهای دریای بالتیک بعد از گذشت چهل سال و اندی که جزو شوروی سابق بودند، برگشتند و مستقل شدند. کشورهای منطقه‌ی قفقاز بعضی در حدود صد سال قبل از این که شوروی تشکیل شود در اختیار روسیه‌ی تزاری بودند؛ بعد برگشتند و مستقل شدند. الان قزاقستان، آذربایجان، گرجستان و بقیه مستقلند؛ خودشان هستند. پس این ممکنست. اینطور نیست که این یک امر نشدنی باشد؛ نخیر، شدنی است. منتها اراده و عزم لازم دارد، جرأت و دلیری لازم دارد. کی باید دلیری به خرج دهد؟ ملت‌ها یا دولت‌ها؟ ملت‌ها دلیرند، ملت‌ها نمی‌ترسند؛ ملت‌ها نشان داده‌اند که آماده‌اند. پس دولت‌ها اینجا وظیفه دارند؛ در رأس همه و مُقَدَّم بر همه، دولت‌های عربی.

نشست اخیر سران عرب در بیروت، نشست خوبی نبود. اینها می‌توانستند از این اجلاس استفاده‌های خیلی بزرگی بکنند که فقط به سود فلسطین نبود؛ به سود خود دولت‌های عرب هم بود. امروز دولت‌های عرب می‌توانند جلو بیفتند و محبوبیت و حمایت ملت‌های خودشان را در قضیه‌ی فلسطین کسب کنند. اگر دولت و حکومتی مورد حمایت مردم خود باشد، دیگر امریکا نمی‌تواند با او کاری بکند، دیگر از امریکا نخواهد ترسید، دیگر لازم نمی‌داند که ملاحظه‌ی امریکا را بکند. در این قضیه، دولت‌های عرب خیلی کارهای خوب می‌توانستند بکنند

ص: ۳۴۶

و می‌توانند بکنند. (۱)

و امّا جمهوری اسلامی ایران از روز اول، موضعش را در مقابل این پدیده‌ی زشت، روشن کرده است. موضع جمهوری اسلامی ایران که امام فرمودند: بارها مسؤولان گفته‌اند و ما هم بارها تأکید کرده‌ایم، اینست که اساساً این غده‌ی سرطانی اسرائیل باید از این منطقه کنده شود. این یک فرمول کاملاً انسانی قابل قبول هم دارد و آن، اینست که همه‌ی مردم فلسطین - نه مردمی که از جا های دیگر دنیا به فلسطین مهاجرت کرده‌اند - از اردوگاه‌ها و از همه جای دنیا به فلسطین برگردند و تکلیف حکومت خودشان را - که از آنها باید تشکیل شود - تعیین کنند.

البته بدیهی است که هرگز هیچ فلسطینی‌ای - چه مسلمان باشد، که اکثریت قاطعشان مسلمانند؛ چه مسیحی و یهودی باشد، که اقلیت کوچکی هم مسیحی و یهودی در آنجا هستند - راضی نیست و اجازه نخواهد داد که یک عده از کوچه‌گردهای لندن، یا از خانواده‌های تو سری خورده‌ی مسکو، یا از هرزه‌های امریکا بیایند و در کشور آنها یک دولت تشکیل دهند و بر آنها حکومت کنند. کسانی که روزی چاقو کشی و قداره کشی می‌کردند و فقط هنرشان این بود که می‌توانستند خوب بزنند، خوب بکشند و بر طبق خواسته‌ی سرمایه‌داران صهیونیست و یهودی خوب عمل کنند، اگر بیایند و بر فلسطین حکومت کنند؛ بدیهی است که ملت فلسطین و دنیای اسلام چنین چیزی را اجازه نخواهد داد.

این فرمول، فرمول دنیا پسندی است. کسانی که می‌گویند: ما معتقد به آراء مردم و معتقد به دموکراسی هستیم، بسیار خوب؛ بفرمایید این دموکراسی! بالاخره این قطعه‌ی از دنیا که در اینجا قرار دارد، مردمی داشته است؛ این مردم امروز هم هستند و زنده‌اند؛ چند میلیون نفر در همان جا زندگی می‌کنند، چند میلیون نفر هم در خارج از آنجا - در لبنان و اردن و نقاط دیگر - زندگی می‌کنند؛ اینها بیایند در همانجا اجتماع پیدا کنند و خودشان حکومت خود را انتخاب کنند؛ این روش بسیار درستی است.

آنچه که مسلمست، اینست که حکومت صهیونیستی که امروز حاکمست و هر حکومت صهیونیستی

ص: ۳۴۷

دیگر، حق بقاء و حاکمیت در سرزمین فلسطین را ندارد. (۱)

برای مسأله‌ی خاورمیانه هم یک راه بیشتر وجود ندارد و آن انحلال و زوال دولت صهیونیستی است. باید آواره‌های فلسطینی به کشورشان برگردند. این هشت میلیون نفر، صاحبان اصلی فلسطینند. البته اکثریت قاطع مردم فلسطین، مسلمانند و در میانشان تعداد کمی هم از فلسطینی‌های یهودی و مسیحی هستند. صاحبان فلسطین و ملت فلسطین، دولت تشکیل دهند؛ آن دولت تصمیم بگیرد که آیا مهاجرانی را که از سایر کشورها به داخل فلسطین آمده‌اند و در حال حاضر در آنجا هستند، نگهدارد - با چه شرایطی نگهدارد - یا برگرداند.

عکس قضیه، اینست که باید یک دولت فلسطینی در همه‌ی سرزمین فلسطین تشکیل شود. بازی‌هایی از قبیل دولت خودمختار و از این حرف‌ها هم امروز نمی‌تواند هیچکس را فریب دهد؛ مگر آدم‌های خیلی ساده لوح!! اینها کار نیست؛ کار اصلی و واقعی که باید انجام گیرد، اینست. امروز نسل‌های جوان فلسطینی بیدار شده‌اند و می‌فهمند که مبارزاتشان اثر دارد.

در داخل فلسطین، در بیرون فلسطین، در لبنان، در اردن، در سوریه و در مناطق دیگر مشغول مبارزه‌اند و می‌دانند که مبارزاتشان دارای اثرست و ملت‌ها دلشان با آنهاست؛ به خصوص موضع شرافتمندانه و پُرشکوه ملت و دولت ایران و نظام جمهوری اسلامی، اینها را دلگرم می‌کند. اینها مبارزه را ادامه خواهند داد و به فضل پروردگار به نتایج اصلی و مطلوب خودشان هم خواهند رسید. (۲)

من حرف اولم در باب فلسطین، اینست که هیچ قدرتی در دنیا وجود ندارد که بتواند انگیزه‌ی آزادی و بازگشت فلسطین به صاحبان آن را در دنیا و در دل ملت‌های مسلمان و به طور ویژه در دل ملت فلسطین خاموش کند. راه علاج هم یک راه بیشتر نیست. من به کسانی که مسأله‌ی خاورمیانه را یک مسأله‌ی بحرانی دنیا می‌دانند و می‌گویند: بایستی سعی کنیم بحران خاورمیانه مهار شود، می‌گویم تنها راه مهار کردن یا از بین بردن بحران خاورمیانه

۱-۱. بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۲۵/۰۹/۱۳۷۹

۲-۲. بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۱۰/۱۰/۱۳۷۸

ص: ۳۴۸

اینست که ریشه ی بحران خشک شود. ریشه ی بحران چیست؟؟ رژیم تحمیلی صهیونیستی در منطقه. تا وقتی که ریشه ی بحران هست، بحران هم هست. راه حل، اینست که آوارگان فلسطینی از لبنان و هر نقطه ی دیگری که هستند، به فلسطین برگردند. این چند میلیون فلسطینی ای که در بیرون فلسطین زندگی می کنند، به فلسطین برگردند. مردم اصلی فلسطین - چه مسلمان، چه مسیحی، چه یهودی - رفراندوم کنند و تصمیم بگیرند که چه رژیمی بر کشورشان حاکم باشد. اکثریت قاطع مسلمانند؛ تعدادی هم یهودی و مسیحی اند که اینها ساکنان اصلی سرزمین فلسطینند و پدرانشان در اینجا زندگی کرده اند. نظامی را که مطلوب این جمعیتست، سر کار بیاورند؛ بعد آن نظام تصمیم بگیرد با کسانی که در طول این چهل سال، چهل و پنج سال و پنجاه سال به فلسطین آمده اند، چه کار کند. نگهشان دارد، برشان گرداند، در نقطه ی خاصی اسکان داده شوند؛ این دیگر با آن نظام حاکم بر فلسطینست؛ این راه حل بحرانتست. تا وقتی این راه حل اجرا نشود، هیچ راه حل دیگری کارایی نخواهد داشت؛ امریکایی ها هم با همه ی قدرتمای یشان کاری نمی توانند بکنند. آنها هر کاری می توانسته اند، کرده اند؛ نتیجه، اینست که مشاهده می کنید. (۱)

راه حل ما

حرف ما در باب مسأله ی فلسطین یک حرف منطقی و مقبولست. ده ها سال پیش، جمال عبدالناصر - که محبوب ترین چهره ی عرب محسوب می شد - در شعارهای خود می گفت: ما یهودی های غاصب فلسطین را به دریا می ریزیم. سال ها بعد از آن، صدام حسین - که منفورترین چهره ی عرب محسوب می شد و می شود - اعلام می کرد که ما نصف سرزمین فلسطین را آتش می زنیم. ماه هیچکدام از این دو حرف را قبول نداریم. با اصول اسلامی ما، نه به دریا ریختن یهودی ها، نه آتش زدن سرزمین فلسطین، معقول و

۱-۱. سخنرانی در اجتماع بزرگ بسیجیان شرکت کننده در اردوی فرهنگی، رزمی یاران امام علی علیه السلام ۲۹/۰۷/۱۳۷۹

منطقی نیست. حرف ما، اینست که ملت فلسطین باید به حقّ خود برسد. این کشور متعلق به مردم فلسطینست؛ فلسطین متعلق به فلسطینیهاست و سرنوشت فلسطین را هم باید فلسطینی ها معین کنند. این یک میدان آزمایشی برای صدق ادّعیای مُدّعیان دموکراسی و حقوق بشرست. آن کسانی که ادّعا می کنند که طرفدار مردم سالاری ملت ها و کشورها هستند، فلسطین برای آنها میدان آزمایش است. ملت فلسطین؛ مردمانی که فلسطین متعلق به آنهاست - از مسلمان، یا مسیحی، یا یهودی - و سرزمین تاریخی آنهاست و تاریخ و جغرافیا به این گواهی می دهد، بایستی رأی و نظر بدهند؛ آنها در یک نظرخواهی مقابل چشم مردم جهان، در یک فراندوم، تکلیف دولت فلسطین را معین کنند و آن دولت، دولت مشروعی خواهد بود.

در آن دولت، جنایتکارانی که در فلسطین جنایت کردند، باید مجازات شوند؛ امثال این شارون و بقیّه ی جنایتکارهای فلسطینی. درباره ی آن کسانی هم که به این سرزمین از نقاط مختلف دنیا مهاجرت کردند، آن دولت تصمیم گیری خواهد کرد که چه باید بکند. این، حرفی است منطقی. امروز میلیون ها فلسطینی در کشورهای دیگر آواره اند و میلیون ها فلسطینی هم در اردوگاه ها با بدترین شکل زندگی می کنند؛ ولی سرزمین آنها دست مردمان دیگری است. این، معقول نیست؛ این، منطقی نیست. این که پنجاه یا پنجاه و پنج سال از قضیه گذشته است، این، جنایت را از بین نمی برد؛ جرم را سبک نمی کند. (۱)

جمهوری اسلامی از چند سال پیش راه حل را اعلام کرده است. راه حل مسأله ی فلسطین، این راه حل های آمریکایی و امثال آنها نیست؛ اینها راه به جایی نخواهد برد. راه حل، اینست که یک فراندوم و همه پرسی ای از مردم فلسطین انجام بگیرد؛ هر رژیم را که آنها بر طبق فراندوم رأی دادند، آن رژیم باید بر کل فلسطین حاکم شود. بعد آنها خودشان تصمیم خواهند گرفت که با این صهیونیست هایی که از خارج وارد کشور فلسطین شدند، چه معامله ای بکنند؛ این بسته به نظر آن رژیم است که برخاسته ی از آراء مردم فلسطینست. (۲)

۱-۱. بیانات در دیدار کارگزاران نظام جمهوری اسلامی به مناسبت عید سعید فطر ۱۳۸۴/۰۸/۱۳

۲-۲. بیانات در بیست و دومین سالگرد امام خمینی (ره) ۱۳۹۰/۰۳/۱۴

قدرت ایمان ملت ها، بالا تر از قدرت اتمی

اینها نمی دانند قدرتی وجود دارد که بالا تر از قدرت سلاح آنهاست و آن قدرت ملتهاست، قدرت انسانهاست. هر ملتی که به یک مبدأ و به یک منطق و به یک مبنای فکری اعتقاد داشته باشد و با عزم راسخ پای آن منطق بایستد، هیچ قدرتی - چه قدرت اتمی و چه بالا تر و پایی ن تر از اتم - نمی تواند مقهورش کند.

اینها قدرت ملت ها و قدرت خداوند قادر متعال را که پشت سر اراده و عزم و اقدام ملتهاست دست کم گرفته اند؛ «کلاً نمد هؤلاء و هؤلاء» (۱) هر گروهی برای اهدافی که به آن ایمان دارد کار کند، خدای متعال کمک و مددش خواهد کرد. اگر گروهی مؤمن به خدا باشد، آن وقت در آویختن با آن و شکست دادنش ده برابر مشکل تر هم می شود؛ مگر آسانست؟! هر کس با این نیرو - نیروی ملت ها و انسان ها - در افتاد خُرد می شود. امریکا هم خُرد خواهد شد.

اینها می خواهند قدرت مقاومت ملت فلسطین را نابود کنند و نمی توانند. خوب؛ حالا بالاخره چه خواهد شد؟ این حادث های که امروز اتفاق افتاده است، ظواهری دارد و بواطنی. ظواهرش همینست که گفتیم: گروهی با زور و سرنیزه و تفنگ و تانک و پشتیبانی سیاسی امریکا به جان زن و مرد و پیرزن و کودک و غیره افتاده است. آنها را می کشد، خانه شان را ویران می کند، دستبند به دستشان می زند، تحقیرشان می کند؛ آنها را با اهانت از خانه و زندگیشان دور می کند، خانواده ها را آواره می کند. این ظاهر قضیه است؛ امّا باطن قضیه، اینست که همین قدرت به ظاهر مسلط، در درون خود ذوب می شود، آب می شود. ملت فلسطین تصمیم گرفته است؛ سازمان های مبارز فلسطینی اعم از سازمان فتح، سازمان حماس، جبهه ی خلق، جهاد، حزب الله و دیگران، دستشان را روی هم گذاشته و تصمیم گرفته اند.

همه به یک نتیجه رسیده و راه فداکاری را پیدا کرده اند؛ فهمیده اند که راه نجات فلسطین آماده شدن برای فداکاری است. شهادت را تجربه کرده و فهمیده اند که دشمن در مقابل شهادت و شهادت طلبی و نترسیدن از مرگ ناتوانست «یاسر عرفات». هم پیغام داده است که من آماده ی شهادتم؛ این

ص: ۳۵۱

تصمیم خوبی است. امیدواریم ایشان از این تصمیم منصرف نشود و پای این حرف بایستد. آن کسی که در راه خدا شهید می شود می ماند - فکر او و شخصیت او می ماند - اما آن کسی که با اختیار خود به سمت فداکاری برای آرمانش نمی رود، ممکنست که جسمش چند صباحی زنده بماند؛ اما شخصیت و هویت او از بین می رود. شهادت؛ این را مردم فلسطین پیدا کرده اند، امیدواریم که مسؤولان حکومت خود گردان هم همانطور که گفتند: پای این حرف بایستند و با مردم خودشان در این راه همراهی کنند و تسلیم نشوند؛ دشمن روز به روز رو به ضعیف تر شدنست. (۱)

دو خصوصیت مبارزه ی امروز فلسطینی ها

ولی مبارزه امروز دو خصوصیت دارد که در هیچیک از زمان ها این دو خصوصیت در مبارزات فلسطینی ها و مبارزه برای فلسطین، با هم وجود نداشته است:

یک خصوصیت، اسلامی بودن این مبارزه است و خصوصیت دوم، مردمی شدن و همه گیر شدن آنست. اجتماع این دو خصوصیت با هم، زانوان رژیم صهیونیستی را به لرزه در آورده است. احساس خطر در سراسر کیان صهیونیستی وجود دارد. می فهمند و درست تشخیص می دهند که خطر عمده و اساسی، امروز به وجود آمده است. کسی که امروز در مقابل کیان صهیونیستی قرار گرفته، یک گروه نیست؛ شخصیت های سیاسی ای نیستند که بشود پشت میز مذاکره آنها را مجاب کرد.

شما می دانید که پشت میز مذاکره، با شیوه های گوناگون می شود افراد را مجاب کرد - با تهدید، تطمیع و وعده های دروغ - اما وقتی مبارزه در دامن ملت افتاد و خود آگاهی در میان مردم به وجود آمد و آنها با همه ی وجود احساس کردند که وظیفه دارند در مقابل وضعیت بایستند، و الا یکسره نابود و پامال خواهند شد؛ از طرفی هم هنگامی که تدبیر مبارزه، از ایمان اسلامی سرچشمه گرفت و به دل ها و جان ها متکی شد، در این صورت، مبارزه برای دشمن، بسیار خطرناک می شود. امروز چنین وضعی پیش آمده است.

۱- ۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۶/۰۱/۱۳۸۱

ص: ۳۵۲

... رژیم صهیونیستی با پشتیبانی امریکا - دو عنصر به کلی دور از معنویت و حقیقت و عدالت و انسانیّت - در صددست ملت فلسطین را به زانو در آورد و او را وادار کند که حرف حقّ خود را بر زبان نیاورد و پس بگیرد و البته نخواهد توانست. خصوصیت مبارزه ی امروز و انتفاضه ی فلسطین، اینست که ملت فلسطین به معنای حقیقی کلمه به پا خاسته است. (۱)

معادلات سیاسی و محاسبات مادی؛ مقهور وعده ی الهی و فداکاری جوانان مؤمن پیروزی مقاومت اسلامی و سازمان حزب الله سرا فراز لبنان و موفقیت افتخارآمیزی که برای ملت خود آفریدند، به همه می آموزد که صراط مستقیم به سوی آزادی و استقلال، جز رفتار شجاعانه و عدالت خواهانه و متکی بر ایمان و آگاهی جوانان حق طلب نیست.

اکنون همه ی معادلات سیاسی و محاسبات مادی، مقهور فداکاری جوانان مؤمن و مخلصی شد، که آرایش های فریبنده ی ارتش غاصب صهیونیست و قضاوت های عجولانه درباره ی شکست ناپذیری آن را به چیزی نگرفته و نیروی فداکاری و ایثاری را که آیات باهره ی اسلام و قرآن در ذهن و دل آنان پدید آورده بود، به درستی ارج نهادند. به وعده ی الهی، اطمینان یافتند و جان های پاک خود را به میدان بردند.

اکنون درستی قضاوت روشن بینانی آشکار گشت که علاج زورگویی و قساوت صهیونیست های غاصب را فقط در منطق مقاومت و جهاد و ایثار می دیدند.

بی شک این تجربه ی بزرگ، جوانان فداکار فلسطینی و دیگر جوانان پاک نهاد عرب را در راه مبارزه ی بی امان بر ضدّ دشمن غاصب و سفاک، پایدارتر از گذشته خواهد ساخت. (۲)

۱ - ۱. بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار شرکت کنندگان در همایش بین المللی رسانه های جهان اسلام حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۱۱/۱۱/۱۳۸۰

۲ - ۲. پیام به مناسبت پیروزی ملت لبنان و عقب نشینی اسرائیل از مناطق اشغالی ۰۴/۰۳/۱۳۷۹

رمز موفقیت؛ مبارزه در پرتو اسلام نه ناسیونالیسم

پس روشن شد که ناسیونالیسم و قومیت‌گرایی نمی‌تواند مشکلات بزرگ را حل کند. این مسائل را اسلام باید حل کند و به فضل الهی، حل خواهد کرد. مردم مسلمان، در همه جای کشورهای اسلامی حضور دارند و غیرت اسلامی و دلسوزی های اسلامی دارند؛ مگر اینها به این آسانی دست بر می‌دارند؟! یک نفر رفته امضا کرده است؟ غلط کرده، امضا کرده است! او چه حقی داشته است امضا کند؟!

ملت فلسطین هم دست بر نمی‌دارند. البته این مقطع، مقطع مهمی است. این یک توطئه ی بزرگست. در همه جای دنیای اسلام، دلسوزان بایستی بیش از پیش مواظب باشند. در اینجا هم، همینگونه است. دشمن یک سنگر را فتح کرده و جلو آمده است؛ اما این فتح نهایی نیست. این فتح واقعی نیست. تو دهنی اش را خواهد خورد. دنیای اسلام باید پاتک کند. در همه جای دنیای اسلام، باید جوانان، روشنفکران، علما و به خصوص علمای دین، احساس مسؤولیت کنند. (۱)

من اول انقلاب به یکی از این سران فلسطینی که اینجا آمده بود، گفتم چرا شما شعار اسلام را مطرح نمی‌کنید؟ عذره ای بیهوده ای آورد. نمی‌خواستند بکنند؛ دلشان به اسلام باور نداشت. امروز بیش از دوازده، سیزده سالست که ملت مسلمان فلسطین، با نام اسلام و با شعار اسلام به میدان آمده است.

دشمن فوراً فهمید قضیه چیست؟؟ وقتی که در دهه ی قبل، انتفاضه در فلسطین شروع شد، دشمنان - یعنی صهیونیست ها و رفیق های امریکای ایشان - زودتر از همه احساس خطر کردند. دیدند باید این را نابود کنند؛ چون به نام اسلامست. در صدد علاج بر آمدند؛ اما قادر به علاج نیستند؛ چون طبیعتاً زور گویند: (۲)

۱- ۱. بیانات در دیدار فرماندهان و مسئولان «سپاه پاسداران انقلاب اسلامی» ۲۵/۰۶/۱۳۷۲

۲- ۲. سخنرانی در اجتماع بزرگ بسیجیان شرکت کننده در اردوی فرهنگی، رزمی یاران امام علی علیه السلام ۲۹/۰۷/۱۳۷۹

ص: ۳۵۴

قیام اسلامی فلسطین؛ نعمت الهی امروز، حادثه‌ی بزرگی داخل سرزمین‌ها در جریانست و آن، همین قیام اسلامی است که این روزها وارد چهارمین سال عمر خود می‌شود. این، همان چیزی است که باید فلسطین را نجات بدهد. این، همان چیزی است که حامیان و تولیدکنندگان اسرائیل، از آن می‌ترسیدند. این، همان چیزی است که بدان امید بود و این امید، امروز برآورده شده است. این، یک نعمت بزرگ الهی است. (۱)

بیداری اسلامی ملت فلسطین

خوشبختانه بیداری اسلامی ملت فلسطین، افق‌های آینده را تا حدود زیادی روشن کرده است. امروز نسل نوین ملت فلسطین، با نام خدا و تمسک به ایمان اسلامی مبارزه می‌کند و این مبارزه‌ای بسیار امیدبخش است و چنانچه مشهودست، دشمن - چه حکام صهیونیست، چه امریکا و دیگر پشتیبانان اسرائیل و چه خیانتکاران منطقه - از این حرکت جدید کاملاً سراسیمه و دهشت زده است و برای لوٹ کردن و پوشاندن جهت اصلی مبارزه، به هر شیوه‌ای متوسل می‌شود که آخرین آن، همین شعار توخالی و دروغین حمله به اسرائیلست که حکام دست‌نشانده‌ی عراق بر زبان آوردند.

همه می‌دانند که رژیم بعثی عراق، سلاح‌هایی را که از ابرقدرت‌ها گرفته، هرگز بر ضد اسرائیل - که خود در زیر سایه‌ی ابرقدرت‌ها زندگی می‌کند - به کار نخواهد گرفت و از آن، جز در خدمت هدف‌های استکبار، یا برای باجگیری از ثروتمندان منطقه استفاده نخواهد کرد.

راه صحیح مبارزه با حکومت غاصب، همانست که امروز خود فلسطینی‌ها آن را یافته و قدم استوار خود را در آن گذاشته‌اند و وظیفه‌ی همه‌ی مسلمانان است که آنان را در این مبارزه‌ی مقدس یاری کنند. (۲)

امروز برای امت اسلام روز عیدست؛ لیکن عید مبعث امسال ما متأسفانه

۱-۱. سخنرانی در دیدار شرک تکندگان در اولین کنفرانس اسلامی فلسطین ۱۳/۰۹/۱۳۶۹

۲-۲. پیام به مناسبت روز جهانی قدس ۲۴/۰۱/۱۳۶۹

ص: ۳۵۵

آمیخته شده است با خون مظلومان فلسطین. حادثه‌ی فلسطین، حادثه‌ی بزرگی است. بیش از نیم قرنست که دنیای اسلام در قبال این حادثه‌ی عظیم قرار دارد. در این ده‌ها سال، زمان‌هایی پیش آمد که مسؤولان دنیای اسلام و کسانی که می‌توانستند تصمیمی بگیرند، اگر تصمیم خوبی می‌گرفتند؛ شاید این مشکل یا برطرف می‌شد یا لاقلاً برطرف کردنش آسان‌تر می‌نمود. در طول این سال‌های متمادی، کوتاهی‌های زیادی شده است.

امروز یکی از همان فصل‌های تعیین‌کننده است. امروز از آن دوره‌هایی است که سرنوشت ملت فلسطین می‌تواند یک زاویه پیدا کند به سمت آنچه که مطلوب دنیای اسلامست. چرا؟ چون یک نسل در فلسطین بیدار شده است. یک حزب را می‌شود سرکوب کرد، یک مجموعه را می‌شود از میدان خارج کرد، تعدادی انسان را می‌شود از مجاهدتشان یا از شجاعت ورزیدنشان پشیمان کرد؛ اما یک نسل رو به رویش را به هیچ قیمتی نمی‌توان از راهی که شناخته است و به آن رو آورده است، منصرف کرد. امروز مسأله، اینست.

این نسلی که امروز بار مسأله‌ی فلسطین را بر دوش گرفته است، بیدار شده و حقیقت را فهمیده است. حقیقت به چیست؟؟ حقیقت، اینست که قدرتمندان، سیاستمداران و ثروتمندان دنیا، در بره‌های از زمان تصمیم گرفتند یک ملت را از روی زمین محو و یک کشور را از نقشه‌ی جغرافیا خارج کنند و به خیال خودشان توانستند این کار را بکنند. عده‌ای را کشتند، عده‌ای را بیرون کردند، عده‌ای را سرکوب کردند؛ خیال کردند قضیه تمام شد؛ در حالی که یک ملت را، آن هم ملتی مثل ملت فلسطین؛ ملتی با سابقه‌ی درخشان، با فرهنگ غنی و عمیق اسلامی، با استعدادهای درخشانی که در میان این ملت وجود دارد - فلسطینی‌ها ملت برجست‌های هستند و مردمان با استعداد و شخصیت‌های بزرگ در میانشان کم نیستند - قدرت‌های دنیا؛ انگلیس و امریکا و صهیونیست‌ها و فلان کمپانی دار و فلان محفل قدرتمند جهانی بخواهند از عرصه‌ی وجود خارج کنند. این شدنی نیست؛ کما این که نشد.

(۱)

۱-۱. بیانات در دیدار مسؤولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی و سفرای کشورهای اسلامی در سالروز مبعث پیامبر گرامی اسلام صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ سَلَّمَ ۰۴/۰۸/۱۳۷۹

ص: ۳۵۶

امروز زمام کار از دست قدرت های بزرگ خارج شده است. علی‌رغم همه ی تلاش متمرکزی که علیه اسلام و موج اسلامی و خیزش اسلامی می کنند - چه در آسیا و چه در آفریقا - این موج اسلامی و بیداری اسلامی همینطور روز به روز گسترش پیدا می کند و آنها دیگر نمی توانند کاری بکنند.

این به برکت انقلاب و قیام مردانه و مؤمنانه و شجاعانه ی شماس است. یک نمونه اش همین انتفاضه ی فلسطینست که زمام این کار از دست قدرت های بزرگ خارج شده است. ملت فلسطین، یک ملت محاصره شده ی در خیابان ها و شهرهای خودش است که با وحشی ترین دشمن ها مواجه است. آنجا هر سربازی، دشمن آن فلسطینی است؛ اینطور نیست که سرباز از خود آنها باشد تا بتوانند با عواطف و با محبت و با گل دادن و گل گرفتن، مشکل را حل کنند؛ خود آن سرباز، دشمن شخصی آن جوان فلسطینی انتفاضه کننده است.

چنین مردمی در یک فضای بسته، با این همه مشکلات گوناگون اقتصادی، با این همه خسارت ها و شهادت ها، ایستاده اند و عقب نشینی نکرده اند. این نشان دهنده ی چیست؟؟ نشان دهنده ی، اینست که رشته ی کار از دست قدرتمندان زورگوی گنده گو خارج شده است. (۱)

لزوم رسیدن به نتایج عملی از کنفرانس های فلسطین

امیدوارم که خداوند متعال، به همه ی ما توفیق بدهد که از اسلام دفاع کنیم. انشاء الله این نشست شما، اجتماع مبارکی باشد. در ساعات و ایامی که برای بحث درباره ی مسأله ی فلسطین می نشینید، راه های عملی را جستجو کنید و به آنها پردازید. هر کسی تکلیف خودش را حقیقتاً بشناسد و بر طبق آن عمل کند. حرف تنها، وقتی که مقدمه ی عمل نباشد، تجربه ی خوبی برای ما نیست. تنها در سایه ی عمل به وعده ها و گفته هاست که خواهیم توانست انشاء الله به نتایجی برسیم. (۲)

۱-۱. بیانات در دیدار جمع کثیری از مردم قم ۱۳۷۹/۱۰/۱۹

۲-۲. سخنرانی در دیدار شرکت کنندگان در اولین کنفرانس اسلامی فلسطین ۱۳۶۹/۰۹/۱۳

نمره ی تشکیل اجلاس برای آزادی فلسطین

تصمیم به تشکیل چنین اجلاسی، امری مبارکست و انشاء الله در بسیج جوامع اسلامی برای حمایت از قیام مردم مسلمان فلسطین، اثرات مثبت و سازنده‌ای خواهد داشت. این نوع گردهمایی‌ها عملاً اثبات می‌کند که فلسطین یک موضوع اسلامی و متعلق به کل جهان اسلامست و اشغال آن، یکی از ارکان توطئه‌های شیطانی سلطه‌گران جهانی - در گذشته انگلیس و اکنون امریکا - برای تضعیف و ایجاد تفرقه در جهان اسلام بوده است.

دشمنان اسلام همواره سعی کرده‌اند با تقسیم بندی‌های قومی مانع از وحدت کلمه‌ی مسلمانان شوند تا بتوانند بر آنها سیطره پیدا کنند. (۱)

راه حل مسأله‌ی فلسطین؛ مقاومت و مبارزه

من عرضم، اینست که این استقامت را، این روحیه را باید در مردم هر چه می‌توانید پایدار کنید. شما گفتید و درست هم گفتید: تنها راه حل مسأله‌ی فلسطین، مقاومت و مبارزه است. این، درستست؛ لکن این مقاومت و مبارزه، متوقفست بر حفظ روحیه‌ی این مردم، حفظ امید این مردم، نگه داشتن مردم در صحنه. این، به نظر من بزرگ‌ترین کاری است که مجموعه‌های فلسطینی و سازمان‌های فلسطینی، مبارزان فلسطینی باید انجام بدهند.

این فشارهایی که امروز از هر دو طرف، چه از طرف دشمن صهیونیست، چه از آن طرف، بر غزه وارد می‌شود، به قصد، اینست که مردم را از مقاومت روگردان کنند. فشارهایی که در ساحل غربی بر مردم وارد می‌شود؛ چه در شهرکسازی‌ها، چه در مسأله‌ی قدس ... چه آن سختگیری‌های عجیب، چه در دیوار حائل و امثال اینها، برای، اینست که مردم را از مقاومت روگردان کنند و به سمت گزینه‌ی تسلیم، سوق بدهند.

نباید بگذاریم؛ نباید بگذارید که این اتفاق بیفتد. مردم فلسطین را، مردم غزه را، این ملت مقاوم و پولادین را باید امیدوار نگه دارید و بدانند که این حرکت عظیم آنها به نتیجه خواهد رسید. این، یک نکته است که به نظر من خیلی مهمست. (۲)

۱- ۱. سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین‌المللی حمایت از انتفاضه‌ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

۲- ۲. دیدار رهبران گروه‌های جهادی فلسطینی شرکت‌کننده در افتتاحیه‌ی همایش غزه ۰۸/۱۲/۱۳۸۸

اسرائیل ثابت کرده است که جز زبان زور، چیز دیگری نمی‌فهمد. با او جز با زبان قدرت یک ملت و قدرت یک امت اسلامی در سراسر عالم، نمی‌شود حرف زد. شما نمایندگان ملت‌های اسلامی هستید. شما نمایندگان مردم فلسطین، نمایندگان پارلمان‌ها و نمایندگان ملت‌ها در اینجا جمعید؛ نسبت به فلسطین تصمیم بگیرید. تصمیم باید استنفاذ فلسطین باشد و لاغیر و این هم یک راه بیشتر ندارد و آن راه، همان راهی است که عناصر انتفاضه ی مقدسه ی فلسطین آن را شناختند و دارند تعقیب می‌کنند؛ راه مبارزه در داخل سرزمین‌های فلسطین. علاج، اینست و لاغیر. (۱)

جایگزینی نشدن تفکر مبارزه به جای سازش در مسلمانان

امروز همه ی مسلمانان جهان به این مبارزات سرنوشت ساز مردم فلسطین چشم دوخته و بیش از انتفاضه ی اول به آن دل بسته اند؛ زیرا در آن زمان - یعنی ده سال پیش - فضای سازش به تدریج در منطقه فراگیر شده بود؛ عده ای دل در گرو امریکا داشتند و گروهی دیگر نیز معتقد بودند نمی‌توان در برابر آن فشار سیاسی و جوسازی بین المللی ایستادگی نمود و راهی جز پذیرش سازش - آن هم با شرایط امریکا و اسرائیل - وجود ندارد، پس از تحولاتی که در آن هنگام در منطقه صورت پذیرفت، زمینه ی تثبیت این نظریه بیشتر فراهم شد؛ اما امسال، در شرایطی این کنفرانس شکل گرفته است که راه حل سازش در منطقه با بُن بست مواجه شده است و حتی آنهایی که دل در گرو امریکا داشته و دارند، به این بُن بست اعتراف می‌کنند.

در سال ۱۳۷۰، اعراب و مسلمانان در پی یک سلسله شکست‌های متوالی - در جریان جنگ خلیج فارس - دچار سرخوردگی بودند. وحدت درونی آنان نیز در معرض فروپاشی جدی قرار داشت و چنددستگی بر آنان حاکم بود؛ ولی در شرایط کنونی و به ویژه در پرتو پیروزی تاریخی و عظیم مقاومت اسلامی در جنوب لبنان، امیدهای تازه و حیات بخشی در دل مسلمانان پیدا شده است.

۱- ۱. سخنرانی در دیدار شرکت کنندگان در کنفرانس بین المللی حمایت از انقلاب اسلامی مردم فلسطین ۲۷/۰۷/۱۳۷۰

ص: ۳۵۹

آن زمان در مورد نحوه ی برخورد با اسرائیل، همواره دو روش مطرح می شد: مقابله ی نظامی ارتش های عرب با اسرائیل - که گفته می شد همه ی تجربه ها در آن با شکست مواجه شده است - و روش سازش که منجر به تحقق خواسته های اسرائیل از طرق مسالمت آمیز می گردید و در ازای عقب نشینی از بخشی از اراضی اشغال شده، عدم رشد توان نظامی کشورهای عربی را تضمین می کرد؛ نظیر آنچه که در کمپ دیوید شاهد آن بودیم.

در آن روزها، الگوی مقاومت مطرح نبود و گفته می شد از پذیرش عمومی برخوردار نیست؛ اما اینک یک الگوی موفق پیش روی ماست که توانست برای نخستین بار سرزمین های اشغال شده را بدون دادن هر گونه امتیازی به اسرائیل، آزاد کند و مانع از تحقق خواسته ی رژیم صهیونیستی در به جای گذاشتن پرچم خود در پایتخت این کشور عربی - یعنی لبنان - گردد. در کمپ دیوید، شرط عقب نشینی اسرائیل، عدم اعزام ارتش مصر به شمال سینا بود؛ ولی در جنوب لبنان، این اسرائیلست که با نگرانی از قدرت مقاومت اسلامی، ملتسمانه خواستار اعزام ارتش لبنان به مرز فلسطین و لبنانست؛ یعنی مقاومت توانست حاکمیت را به طور کامل به جنوب لبنان و دیگر مناطق اشغالی باز گرداند. (۱)

خط کلی مبارزه با رژیم غاصب

خط کلی مبارزه با رژیم غاصب باید این باشد:

الف - زندانی کردن رژیم غاصب در درون مرزهای سرزمین اشغالی و تنگ کردن فضای تنفس اقتصادی و سیاسی آن و گسستن پیوندهای آن با محیط پیرامونش.

ب - تداوم بخشیدن به مقاومت و مبارزه ی ملت فلسطین در داخل کشورشان و رساندن هر گونه کمکی که به آن نیاز دارند، تا تحقق پیروزی نهایی. (۲)

۱- ۱. سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین المللی حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

۲- ۲. همان

کلید حل مشکلات در دست خود ملت ها، نه قدرتمندان

آنچه در مدّت چهل سال اخیر از سوی رژیم غاصب به کشور و ملت فلسطین وارد آمده، برای تجربه کافی است. کافی است تا ثابت کند که از راه توّسل به قدرت های مسلط عالم و وابستگان آنها در منطقه، هیچ امیدی به نجات فلسطین نیست.

انقلاب بزرگ اسلامی ما نشان داد که کلید حل مشکلات بزرگ، در دست خود ملت‌هاست و اراده ی انسان‌هاست که در صورت تکیه به خدا و اعتماد به وعده ی الهی، بر تدبیر و خواست قدرت های مسلط غلبه خواهد کرد و امروز با حوادثی که در نقاط متعدّدی از جهان رخ داده، نقش ملت ها بیش از پیش به اثبات رسیده است. در برابر درنده خویی رژیم صهیونیست غاصب فلسطین، تنها اراده ی ملت فلسطینست که می تواند بایستد و با مقاومت مردانه ی خود، دشمن را به عقب نشینی و قبول شکست وادار سازد. (۱)

بسیج فلسطینی

امروز این اردوی رزمی، فرهنگی در حالی تشکیل شده است که جمع کثیری از جوانان امت اسلام، در خود فلسطین و در خود قدس شریف، پرچم جهاد را برافراشته اند و با جان خودشان، با تن خودشان، با سرمایه ی حیات خودشان؛ از عزّت خود، از هویت خود و از هستی خود دفاع می کنند و به مجاهدت می پردازند و در خارج از کشور فلسطین عزیز - در دیگر کشورهای اسلامی - به نام و یاد آنها و به عنوان همدردی با آنها شعار می دهند و حضور خودشان را اعلام می کنند. در چنین شرایطی است که اردوی بزرگ شما در اینجا تشکیل شده است.

... عزیزان من! در فلسطین هم بسیج هست؛ بسیج فلسطینی که دنیا را امروز متوجّه به خود کرده است. آن وقتی که سرنوشت قضیه ی فلسطین، دست چند نفر سیاستمدار باشد، مردم در آن نقشی نداشته باشند، جوانان در آن حرفی نداشته باشند؛ سرنوشت همان می شود که دیدید: ذلّت پشت

ص: ۳۶۱

سرِ دَلّت؛ عقب نشینی پشت سرِ عقب نشینی؛ میدان دادن به دشمن؛ سنگرها را یکی، پس از دیگری به نفع دشمن زورگو، متجاوز، پُر رو و وقیح، خالی کردن. این آن وقتی است که مردم در صحنه نیستند. مردم را کنار گذاشتند؛ انگیزه های حقیقی ای که مردم را جذب می کند - یعنی انگیزه ی ایمانی - فراموش کردند و ده ها سال مسأله ی فلسطین را عقب انداختند.

مقاومت مردم فلسطین، سدّ راه اسرائیل

البته ملت فلسطین قوی و نیرومندست؛ این را نشان داده است. ملت فلسطین نشان داد که قدرت مقاومت دارد و انگیزه ها در او عمیقست و بلاشک دندان های مهاجم خونریز سفاک را خواهد شکست و تا امروز هم با مقاومت و پایداری خود، مشکل عظیم و لاینحلی را برای دولت جعلی و غاصب صهیونیستی به وجود آورده است که در طول پنجاه سال اخیر برای این دولت پیش نیامده بود. فشاری که صهیونیست ها و پشتیبانان آنها بر مردم فلسطین - این مردم مظلوم و به ستوه آمده - وارد می کنند، به خاطر، اینست که حرکت و قیام آنها در چرخ و پَر دستگاه استکبار و استعمار، چنان قلوبه سنگی انداخته است که همه ی محاسبات را به هم زده است.

البته دنیای اسلام به این مسأله باید با چشم جد نگاه کند؛ آن را از نظر دور ندارد؛ وظیفه ی خود را در قبال آن بشناسد و به آن عمل کند. آنگاه کار با روش صحیح، دنبال و انشاء الله افق روشن خواهد شد. (۱)

مقاومت؛ سبب عقب نشینی صهیونیست ها

مطلب بعد، مسأله ی فلسطینست. عقب نشینی صهیونیست ها از غزه بعد از ۳۸ سال اشغال غزه، حادثه ی بسیار مهمی است. جالبست بدانید که این عقب نشینی یک انتخاب نبود که رژیم صهیونیستی انجام داد؛ این یک شکست و یک اجبار بود؛ از روی ناچاری و ناگزیری بود. الان فشار روانی این شکست روی همه ی ارکان ملت و دولت صهیونیستی اثر گذاشته و

۱- ۱. بیانات در دیدار کارگزاران نظام جمهوری اسلامی به مناسبت عید سعید فطر ۲۵/۰۹/۱۳۸۰

ص: ۳۶۲

آنها را دارد تکان می دهد. بعضی از آنها قهر می کنند، بعضیشان اعتراض می کنند. چند روز پیش یک تظاهرات دوست هزار نفره در تل آویو به راه انداختند. متلاطمند؛ اما چاره ای نداشتند. عِدّه ای می خواهند وانمود کنند که این عقب نشینی بر اثر مذاکره بود؛ این حرف خیلی کودکانه است.

در طول ۷۰ سال اشغال فلسطین، صهیونیست ها از یک متر خاک اشغالی با مذاکره عقب نشستند؛ مذاکره کدامست؟! این عقب نشینی بر اثر مقاومت فلسطینی ها بود. حادثه ی اوّل، عقب نشینی و فرار از جنوب لبنان بود؛ این هم حادثه ی دوّمست که بر اثر مقاومت پیش آمد.

ملت فلسطین بدانند، گروه های جهادی فلسطین بدانند؛ در این دام نیفتند که خیال کنند مذاکره غزه را آزاد کرد؛ نخیر، مذاکره غزه را آزاد نکرد؛ هیچ نقطه ی دیگر را هم آزاد نکرد؛ تا ابد هم هیچ جا را آزاد نخواهد کرد. آنچه غزه را آزاد کرده، فشار مقاومت ملت فلسطین بوده است؛ آنها ناچار شدند. (۱)

مقاومت؛ عامل پیروزی

مسلمانان با همکاری و تکیه بر مبانی مشترکی که قرآن و سنّت بدان ناطقت قدرت خواهند یافت که در برابر این اهریمن چندچهره بایستند و آن را مغلوب اراده و ایمان خود سازند. ایران اسلامی با پیروی از درس های امام خمینی کبیر، نمونه ی بارز این مقاومت موفقت.

آنان در ایران اسلامی شکست خورده اند. سی سال ترفند و توطئه و دشمنی از کودتا و ... همه و همه به صحنه هایی از شکست و انفعال و سرگردانی دشمن تبدیل شد و آیه ی: ان کید الشیطان کان ضعیفاً (۲) در برابر چشم ایرانیان بار دیگر مجسم گشت. در هر نقطه ی دیگر نیز که مقاومت برخاسته از عزم و ایمان، مردم را به مصاف مستکبران پرمدعا کشانید، پیروزی نصیب مؤمنان و شکست و رسوایی سرنوشت حتمی ستمگران شد.

فتح نمایان ۳۳ روزه در لبنان و جهاد

۱-۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۲۸/۰۵/۱۳۸۴

۲-۲. سوره ی نساء، آیه ی ۷۶

ص: ۳۶۳

سرافراز و پیروز غزه در سه سال اخیر، شاهد زنده‌ی این حقیقتست. (۱) علّت ناموفق بودن تلاش‌ها برای نجات فلسطین؛ عدم تکیه بر اسلام کسان و گروه‌های زیادی در این مدّت به مبارزه برای نجات این ملت دست زده، یا ادّعی آن را کرده‌اند؛ اما هرگز گری باز نشده، بلکه گره‌ها کورت‌تر هم شده است.

علّت اصلی این بوده که ملت فلسطین نمی‌توانسته از خود دفاع کند، یا جهان اسلام از خنثی کردن توطئه‌ی امریکا و غرب در دفاع از دولت غاصب ناتوان بوده است. علّت اصلی ناکامی‌ها، اولاً از یاد بردن هویت اسلامی ملت فلسطین و عدم تکیه بر اسلام و جهاد اسلامی در طول ده سال گذشته و ثانیاً خیانت سران کشورهای از اعراب و حتّی خیانت سران و چهره‌هایی از فلسطینیان بوده است و امروز بحمدالله عنصر ایمان و جهاد اسلامی در مبارزات ملت فلسطین در داخل وطن مغضوب زنده شده و به همین جهت معادله‌ی قدرت در فلسطین به سود فلسطینیان نسبت به گذشته تغییر کرده است. (۲)

علاج درد فلسطین؛ اسلام و وحدت کلمه

مجاهدان افغان، به برکت اسلام و وحدت کلمه، توانستند ارتش بیگانه را بیرون برانند و اگر باز هم به همین دو عامل تکیه کنند، خواهند توانست حکومت شایسته‌ی مطلوب خود را در آن کشور تشکیل داده و رژیم وابسته‌ی کنونی را از جا بکنند. این دو عامل، عیناً علاج همه‌ی دردها و گرفتاری‌های فلسطین و لبنان نیز هست. (۳)

۱-۱. پیام حضرت آی تالله خامنه‌ای به کنگره‌ی عظیم حج سال ۱۴۳۰ - ۰۵/۰۹/۱۳۸۸

۲-۲. پیام به حجاج بیت الله الحرام ۱۴/۰۴/۱۳۶۸

۳-۳. همان

اقتدار روزافزون، در گرو ایمان

نکته ی دیگر، اینست که ما آنچه که در قضیه ی فلسطین از پیشرفت مشاهده می کنیم - که این پیشرفت قابل انکار نیست - اقتدار روزافزون جبهه ی مقاومت در مقابل جبهه ی استکبار و کفرست که امر مشهود و واضحی است. آنچه در این زمینه ملاحظه می شود، ناشی از ایمان به خدا و توکل به خدا و وارد کردن عنصر معنویت در مبارزه است.

اگر یک مبارزه با عنصر ایمان همراه نباشد، آسیب پذیر می شود. آن وقتی مبارزه موفق خواهد شد که در او ایمان به خدا و توکل به خدا وجود داشته باشد. روحیه ی دین را و ایمان حقیقی به وعده ی الهی و توکل به خدای متعال را باید در مردم تقویت کنید؛ حسن ظن به خدای متعال و به وعده ی الهی را باید در مردم تقویت کنید. خود ما هم بایستی به خدای متعال حسن ظن داشته باشیم.

خدای متعال اصدق القائلینست؛ او به ما می گوید؛ «لِيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ» (۱)؛ او به ما می فرماید: که «من كان لله كان الله له»: او می گوید که: از دشمن؛ نهراسید «إن كيد الشيطان كان ضعيفا»، (۲) او به ما این را تلقین می کند؛ بیان می کند. خداوند متعال صادقست.

ما اگر به وظیفه ی خودمان در این راه عمل بکنیم، برای خدا حرکت کنیم، برای خدا مبارزه کنیم، هدف را رضای خدا قرار بدهیم، بدون شک پیروزی نصیب خواهد شد. (۳)

آزادی فلسطین، به شرط استقامت

من به شما عرض کنم: پیروزی ملت فلسطین در بازگرداندن حق خود، دشوارتر نیست از پیروزی ای که ملت ایران در ایجاد جمهوری اسلامی در ایران داشت. آن روز - روزی که طاغوت بر این کشور حکومت می کرد - اگر کسی نگاه می کرد به صحنه ی عالم و به صحنه ی منطقه، جزو محالات قطعی بود که رژیم طاغوت در اینجا تغییر پیدا کند، آن هم این که تبدیل بشود به یک نظام اسلامی. این، جزو محالات به نظر می آمد و به حسب

۱-۱. سوره ی حج، آیه ی ۴۰

۲-۲. سوره ی نساء، آیه ی ۷۶

۳-۳. دیدار رهبران گروه های جهادی فلسطینی شرکت کننده در افتتاحیه ی همایش غزه ۰۸/۱۲/۱۳۸۸

ص: ۳۶۵

موازن طبیعی، به حسب موازین عادی، چنین چیزی ممکن نبود؛ مقدور نبود. قدرت ب یکلام آمریکا در این منطقه و حمایت بی قید و شرطش از رژیم شاه، نداشتن هیچ گونه امکانی برای مبارزین در اینجا - یعنی امکانات ما آن روز در حال مبارزه، بسیار کمتر بود از امکاناتی که امروز مردم شما در غزه دارند یا در ساحل غربی دارند - در عین حال این اتفاق افتاد، این محال ممکن شد و واقع شد؛ به برکت تداوم مبارزه، به برکت توکل به خدا، به برکت رهبری عازم و جازم و قاطع امام بزرگوارمان.

من می گویم این اتفاق در مورد فلسطین ممکنست پیش بیاید. بعضی نگاه می کنند به صحنه، قدرت آمریکا را نگاه می کنند، پشتیبانی غرب را از صهیونیست ها نگاه می کنند، قدرت شبکه های مالی صهیونیست ها را در آمریکا و در سایر نقاط عالم می بینند، قدرت تبلیغاتیشان را می بینند، به نظرشان می آید که برگرداندن فلسطین به فلسطینی ها یک امر ناممکنی است.

من می گویم نه، این امر ناممکن، ممکن خواهد شد؛ به شرط ایستادگی و استقامت. خدای متعال می فرماید: که «فَلذَلِكَ فَادْعُ وَ اسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ»: (۱) استقامت لازمست، ایستادگی لازمست، ادامه دادن راه لازمست. این ادامه دادن راه، یکی از مقدماتش همین گردهمایی های شماسست، هماهنگی های شماسست، تبلیغات جهانی شماسست ...؛ افکار عمومی دنیا را اینها مسموم کردند. (۲)

نصرت خداوند در دنیا به مبارزین

البته بسیاری از دولت های عرب، در قضیه ی غزه و قبل از او در قضایای دیگر، امتحان بسیار بدی دادند؛ بسیار امتحان بدی دادند. هر وقت صحبت مسأله ی فلسطین شد، می گفتند: مسأله ی فلسطین مسأله ی عربی است! آن وقتی که وقت عمل آمد، مسأله ی فلسطین به کلی از همه ی معادلاتشان حذف شد و به جای این که به فلسطین کمک کنند، به فلسطینی کمک کنند،

۱- ۱. سوره ی شوری، آیه ی ۱۵

۲- ۲. دیدار رهبران گروه های جهادی فلسطینی شرکت کننده در افتتاحیه ی همایش غزه ۰۸/۱۲/۱۳۸۸

ص: ۳۶۶

به برادر عرب خودشان کمک کنند اگر به اسلام هم عقیده ندارند، اقلاً به عربیت خودشان پابند باشند همه از میدان عقب کشیدند! بسیار امتحان بدی دادند. اینها هم در تاریخ خواهد ماند و این سزاها و جزاها مربوط به آخرت فقط نیست، در دنیا هم اینجورست. همچنانی که نصرت خداوند نسبت به شماها که دارید مبارزه می کنید، مال آنجا نیست. در همین آیه ای که خواندند - که آقای خالد مشعل هم تکرار کردند - ملائکه می گویند:

نحن اولیاءکم فی الحیاه الدنیا و فی الآخره» (۱)

بنابراین فقط برای آخرت نیست،

در دنیا هم ملائکه الله، فرشتگان الهی و قوای معنوی الهی کمک می کنند آن کسانی که «قالوا ربنا الله ثم استقاموا» (۲) اینها کمک می کنند. حالا این کمک آنها را ما در دنیا به چشم داریم می بینیم؛ به چشم خودمان داریم مشاهده می کنیم و می بینیم. ملائکه الله به ما هم در دفاع هشت سال همان کمک کردند؛ ما این کمک را به چشم خودمان دیدیم. حالا یک آدم غرق در مادیات باور نمی کند، خب نکند؛ ما این کمک را دیدیم. امروز هم ملائکه الله دارند به ما کمک می کنند؛ امروز هم به کمک الهی است که ما ایستادیم.

ما نیروی نظامی مان با آمریکا قابل مقایسه نیست؛ نیروی اقتصاد یمن، امکانات مال یمن، امکانات تبلیغات یمن، گستره ی فعالیت سیاس یمن با آمریکا قابل مقایسه نیست؛ اما در عین حال ما قوی تر از امریکاییم. با این که او پولدارترست، او مسلح ترست، او امکانات تبلیغاتی اش بیشترست، او امکانات مالی و سیاسی اش بیشترست؛ اما در عین حال او ضعیف ترست و ما قوی تریم. دلیل قوی تر بودن ما، اینست که در همه ی این میدان هایی که ما و امریکا با هم مواجهیم، او قدم به قدم عقب نشینی می کند؛ ما عقب نشینی نمی کنیم؛ ما جلو می رویم. این، نشانه؛ این به برکت اسلامست؛ این به برکت کمک الهی و کمک ملائکه الله است. ما به اینها اعتقاد داریم، اینها را باور داریم، اینها را به چشم خودمان داریم می بینیم. (۳)

۱-۱. سوره ی فُصِّلَتْ، آیه ی ۳۱

۲-۲. سوره ی فُصِّلَتْ، آیه ی ۳۰

۳-۳. دیدار رهبران گروه های جهادی فلسطینی شرکت کننده در افتتاحیه ی همایش غزه ۰۸/۱۲/۱۳۸۸

راه حل؛ اتحاد

امروز بیش از همه چیز، در امت اسلامی اتحاد لازمست. وحدت پیدا کنیم، حرفمان را یکی کنیم، دلمان را یکی کنیم؛ این وظیفه‌ی یکایک کسانی است که در این امت بزرگ مسلمان قدرت تأثیرگذاری دارند. چه دولت‌ها، چه روشنفکران، چه علما، چه فعالان گوناگون سیاسی و اجتماعی، هر کدامی در هر کشوری از کشورهای اسلامی هستند، وظیفه دارند امت اسلامی را بیدار کنند و این حقائق را به آنها بگویند: این وضعیت تلخ را که دشمنان اسلام به وجود آوردند، برای آنها روشن و تبیین کنند؛ آنها را دعوت کنند به این که در صدد انجام وظیفه بریایند؛ این وظیفه‌ی همه‌ی ماست. (۱)

حرکت امام حسین علیه السلام؛ نسخه‌ی حل مسأله‌ی فلسطین

امام حسین باید این حرکت را انجام می‌داد، تا نشان بدهد که دستور کار، در یک چنین شرایطی، برای مسلمان چیست؟؟ نسخه را به همه‌ی مسلمان‌های قرن‌های بعدی نشان داد. یک نسخه‌ی نوشت؛ منتها نسخه‌ی حسین بن علی، نسخه‌ی لفاظی و حرافی و «دستور بده، خودت بنشین» نبود؛ نسخه‌ی عملی بود. او خودش حرکت کرد و نشان داد که راه، اینست. ایشان از قول پیغمبر نقل می‌کنند: آن وقتی که شما دیدید که اسلام کنار گذاشته شد؛ ظالمین بر مردم حکومت می‌کنند؛ دین خدا را تغییر می‌دهند؛ با فسق و فجور با مردم رفتار می‌کنند؛ آن کسی که در مقابل این وضع، نایستد و قیام نکند کان حقاً علی الله ان یدخله مدخله خدای متعال با این آدم ساکت و بی تفاوت هم مثل همان کسی که «مستحل حرمت الله» است، رفتار خواهد کرد.

این نسخه است. قیام امام حسین، اینست. در راه این قیام، جان مطهر و مبارک و گرانب‌های امام حسین که برترین جان‌های عالمست، اگر قربانی شود به نظر امام حسین، ب‌های زیادی نیست. جان بهترین مردمان که اصحاب امام حسین بودند، اگر قربان شود، برای امام حسین بهای گرانی محسوب نمی‌شود. اسارت آل الله، حرم پیغمبر، شخصیتی مثل زینب که در دست بیگانگان اسیر

۱-۱. بیانات در دیدار به مناسبت ولادت حضرت رسول اعظم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و امام صادق عَلَيْهِ السَّلَام ۱۳/۱۲/۱۳۸۸

بشود - حسین بن علی می دانست وقتی در این بیابان کشته شود، آنها این زن و بچه را اسیر می کنند - این اسارت و پرداختن این بهای سنگین به نظر امام حسین، برای این مقصود سنگین نبود. بهایی که ما می پردازیم، باید ملاحظه شود با آن چیزی که با این پرداخت، برای اسلام، برای مسلمین، برای امت اسلامی و برای جامعه به دست می آید. گاهی صد تومان انسان خرج کند، اسراف کرده؛ گاهی صد میلیارد اگر خرج کند، اسراف نکرده. باید دید چه در مقابلش می گیریم.

انقلاب اسلامی عمل به این نسخه بود. امام بزرگوار ما به این نسخه عمل کرد. یک عده آدم های ظاهرنگر و سطحی بین - البته آدم های خوب، مردمان بدی نبودند؛ ما اینها را می شناختیم - همان وقت می گفتند: که ایشان این جوان ها را توی میدان آوردند و بهترین جوان های ما به کشتن داده می شوند؛ خونشان ریخته می شود. خیال می کردند امام نمی داند که جان این جوان ها در خطر قرار می گیرد. دلشان برای او می سوخت. این ناشی بود از این که محاسبه درست نمی شد.

خوب بله؛ در جنگ تحمیلی، ما این همه شهید دادیم، این همه جانباز دادیم، این همه خانواده داغدار شدند. این، بهای بزرگی است؛ اما در مقابل، چه؟ در مقابل، استقلال کشور، پرچم اسلام، هویت ایران اسلامی را در مقابل آن طوفان عظیم حفظ کردیم. آن طوفانی که درست کرده بودند، طوفان صدام نبود. صدام، آن سرباز جلو جبهه ی دشمن بود. پشت سر صدام همه ی دستگاه و دنیای کفر و استکبار قرار گرفته بودند. اگر فرض کنیم از اول هم وارد این توطئه نبودند، در ادامه واضح و روشن بود؛ همه آمدند پشت سر صدام. آمریکا آمد، شوروی آن روز آمد، ناتو آمد، کشورهای مرتجع و وابسته ی به استکبار آمدند؛ پول دادند، اطلاعات دادند، نقشه دادند، تبلیغات کردند. این جبهه ی عظیم آمده بود تا ایران بزرگ، ایران رشید و شجاع، ایران مؤمن را به کلی در هم بپیچد.

یک منطقه ی دست نشانده ی برای استکبار را در درجه ی اول، مغلوب عنصر پست و کوچکی مثل صدام کند و در درجه ی بعد هم در مشت و چنگال آمریکا نگه دارد. مصیبتی را که در طول دویست سال بر سر کشور ما آوردند و این همه مشکل برای این

ملت درست کردند، این مصیبت را صد سال دیگر، دویت سال دیگر ادامه بدهند. ملت ما ایستاد، امام بزرگوار ایستاد. البته جان های عزیزی را دادیم، شهیدان بزرگی را دادیم، جوان های محبوبی را فدا کردیم؛ امّا این ب های گزافی در مقابل آن دستاورد نبود.

امروز مسأله ی فلسطین هم همینجورست. مسأله ی غزه که شما مشاهده می کنید، این بخشی از ظاهر قضیه است، باطن قضیه عبارتست از این که دستگاه استکبار بی اعتقاد به همه ی اصول انسانی، مایلت این منطقه ی خاورمیانه، این منطقه ی حساس را که پر از ثروت و حساسیت گوناگون جغرافیایی و اقتصادی است، در اختیار بگیرد؛ در مشت بگیرد. وسیله اش هم اسرائیل غاصبست؛ صهیونیست های مسلط بر فلسطین اشغالی. مسأله، اینست. همه ی این حرکاتی که این چند سال در این منطقه انجام گرفته است - از قضایای لبنان تا قضایای عراق تا قضایای فلسطین - با این نگاه قابل تفسیر و قابل فهمست. مسأله، اینست که این منطقه باید در مشت آمریکا و استکبار - استکبار اعم از آمریکاست؛ البته مظهر عمده اش، شیطان بزرگ، دولت آمریکاست - قرار داشته باشد. استکبار می خواهد این منطقه را در اختیار داشته باشد؛ در مشت داشته باشد.

استکبار این منطقه را لازم دارد و عاملش هم اسرائیلست. همه ی این داستان ها و قضایای این چند سال با این نگاه، تحلیل می شود. دیدید در جنگ سی و سه روزه، وزیر خارجه ی آمریکا گفت: این درد زایمان منطقه ی خاورمیانه ی جدیدست! یعنی از این حادثه یک موجود تازه ای متولد خواهد شد که همان خاورمیانه ای است که آمریکا دنبالش است. البته این خواب آشفته تعبیرش همانی بود که بر سرشان آمد. شجاعت و بیداری و فداکاری و ایثار و جهاد جوانان مؤمن در لبنان، تو دهن نه فقط اسرائیل، بلکه تو دهن آمریکا و همه ی پشتیبانانشان و دنباله روانشان زد. قضیه ی غزه هم از همین قبیلست. (۱)

۱- ۱. بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار جمعی از مردم قم به مناسبت قیام نوزدهم دی ۱۳۸۷/۱۰/۱۹

ص: ۳۷۰

تنها راه؛ مبارزه

این صهیونیست ها، جز زبان زور، هیچ چیز نمی فهمند. چهل سالست که هر چه سازمان ملل نسبت به مسأله ی فلسطین، علیه صهیونیست ها قطعنامه صادر کرده است، اینها ردّ کرده اند. اینها لوس شده اند! سکوت و اغماض را هم که از قدرت های بزرگ و از ملت ها و دولت ها دیدند، جری شدند. آنها از قطعنامه نمی ترسند؛ مگر اسرائیل را با قطعنامه می شود عقب نشانند؟ اسرائیل با زور و سلاح و مشت، عقب خواهد نشست. (۱)

۱-۱. سخنرانی در دیدار گروهی از آزادگان، جمعی از خانواده های معظم شهدا و جانبازان، مسؤولان اجرایی و نمایندگان مجلس شورای اسلامی و ائمه ی جمعه ی استان های کرمانشاه، یزد و چهارمحال و بختیاری و گروهی از مردم شهرهای گرگان، گنبد، محلات، گتوند، شوشتر، سپیدان، تهران، شیراز و جهرم ۰۲/۰۸/۱۳۶۹

ص: ۳۷۱

بخش ششم: قهرمانان

اشاره

ص: ۳۷۳

شهید شیخ احمد یاسین**پیام تسلیت شهادت شیخ احمد یاسین**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اطلاع یافتیم که دست گنهکار رژیم غاصب صهیونیستی مرتکب جنایتی بزرگ شده و عالم مجاهد مرحوم شیخ احمد یاسین بنیانگذار و پیشوای جنبش حماس را به شهادت رسانیده است. شهادت، بی گمان آرزوی همیشگی این شیخ مجاهد پارسا بود و کشته شدن در راه خدا در کام بندگان مخلص او شیرینست؛ ولی این نمی تواند از عظمت گناه تبه کاران غاصب صهیونیست بکاهد و وزر این جنایت بزرگ را بر دوش آنان سبک کند.

خون شیخ احمد یاسین درخت تناور مقاومت اسلامی را آبیاری و آتش خشم ملت فداکار فلسطین را شعله ورتتر خواهد کرد و مظلومیّت او پرچم مظلومیّت فلسطین را به اهتزاز در خواهد آورد.

آنچه از شیخ احمد یاسین و ملت فلسطین با این جنایت ستاندند جسمی نحیف و علیل بود. فکر او را و خطی را که او ترسیم کرد و راهی را که او گشود نخواهند توانست از ملت فلسطین بگیرند. روح شیخ زنده است و درس او که اینک با خون مظلومانه اش ماندگارتر و برجسته تر شد زمزمه ی جوانان و نوجوانان و نسل آینده ی فلسطین خواهد بود.

ص: ۳۷۴

تَبّه کاران غاصب فلسطین بدانند که قدرتمایی های احمقانه ی آنان بزرگ ترین شاهد ضعف و شکست آنهاست و رژیم غاصب و دولت مجعول صهیونیستی محکوم به فناست. فلسطین متعلق به ملت فلسطینست و هر لجاجتی در برابر این حقّ مسلم، سرنوشتی جز ناکامی و شکست ندارد.

«لیحق الحق و یبطل الباطل و لو کره المجرمون». (۱)

اینجانب شهادت این شیخ مجاهد فی سبیل الله را به روح بلند او تبریک و به ملت فلسطین و به ویژه به جوانان فداکار و سرافراز مبارز فلسطینی و نیز به خاندان مکرم او تسلیت می گویم و سر بلندی امت اسلامی و پیروزی مجاهدان فلسطینی و لبنانی را از خداوند متعال مسألت می کنم. (۲)

ترور شیخ احمد یاسین، نشانه ی سخت شدن کار بر اسرائیل

آنها شصت سالست که بر فلسطین مسلطند. سال هایی گذشت که فلسطینی ها جنبش و جوششی نداشتند؛ اما الان زندگی بر صهیونیست ها سخت شده؛ کارشان به جایی رسیده است که تحمّل وجود یک پیرمرد روحانی فلج را هم که باید روی چرخ راهش ببرند، ندارند. کسی مثل شیخ احمد یاسین را نمی تواند تحمّل کنند. (۳)

این شیخ شجاع فلسطینی که به ایران آمد و سر تا پا فلجست - دستش فلج، پایش فلج و قطع نخاعی است - سالهاست که شجاعانه مبارزه می کند. با وجودی که قطع نخاع دارد، او را به زندان بردند و شکنجه کردند! احتمال دادند اگر به بدنش ضربه بزنند، حس نکند؛ لذا به صورتش شلاق زدند و به او بی خوابی دادند! اینها تروریست نیستند؟! (۴)

۱- ۱. سوره ی انفال، آیه ی ۸

۲- ۲. پیام به مناسبت شهادت شیخ احمد یاسین رهبر جنبش مقاومت اسلامی فلسطین ۰۳/۰۱/۱۳۸۳

۳- ۳. بیانات در دیدار اقشار مختلف مردم ۲۶/۰۱/۱۳۸۳

۴- ۴. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۸/۰۲/۱۳۷۷

ص: ۳۷۵

شهید دکتر فتحی شقاقی**پیام به مناسبت شهادت دکتر فتحی شقاقی رهبر جهاد اسلامی فلسطین**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

انا لله و انا اليه راجعون

صحنه‌ی خونین مبارزات اسلامی فلسطین، بار دیگر با خون به ناحق ریخته‌ی یکی از فرزندان رشید و مظلوم آن سرزمین، گلگون گشت و کسی که با قلبی سرشار از ایمان و اخلاص برای دفاع از خانه و میهن خود، مجاهدت می کرد به دست غاصبان خونخوار و آدم کش به شهادت رسید و صهیونیست های عاری از شرف و اخلاق یکبار دیگر ثابت کردند که برای مقاصد نامشروع خود قتل و جنایت را مباح و مشروع می شمردند.

مجاهد مؤمن و شجاع و متفکر و مخلص، شهید دکتر فتحی شقاقی یکی از چهره های درخشانی بود که فجر مبارزات اسلامی مردم فلسطین در دهه‌ی اخیر را پدید آورد و همه‌ی توان و امکان و اکنون جان عزیز خود را بر سر این جهاد مقدّس گذاشت.

طلوع خورشید اسلامی از افق مبارزات فلسطین که به ملت مظلوم فلسطین جان تازه‌ای بخشید، در هنگامی آغاز شد که مُدعیان دروغین قضیه‌ی فلسطین، از بردن نام اسلام در آن عرصه‌ی اسلامی محض، به شدّت پرهیز می کردند و با جدا کردن قضیه‌ی فلسطین از اسلام، دانسته و ندانسته آرمان فلسطین را به محو و نابودی می کشاندند و در این هنگام بود که گروهی از جوانان پُرشور و بااخلاص و مؤمن و اندیشمند و در رأس آنان شهید عزیز ما دکتر فتحی شقاقی با الهام گرفتن از انقلاب اسلامی ایران و با دلی سرشار از عشق و ارادت به امام عظیم الشان راحل، پرچم مبارزات اسلامی را برافراشته و به رغم کوردلان سست عنصر و وابسته و به رغم رژیم غاصب و به رغم امریکا و سرسپردگانش در منطقه‌ی عربی، خون در رگ های افسرده‌ی جهاد فلسطینی دمیدند و دشمن را که با ساده اندیشی و خوشخیالی، مجاهدات حق طلبانه را پایان یافته می پنداشت زیر ضربات خود گرفتند.

اکنون آن مجاهد مؤمن و مخلص به شهادت که آرزوی همه‌ی مبارزان خالص و صادقست نائل آمده است؛ ولی اینجانب با قاطعیت اعلام

ص: ۳۷۶

می‌کنم که این مرگ سرخ و افتخارآمیز، مایه‌ی اشتداد نهضت عظیم اسلامی در فلسطین خواهد شد و مظلومیت او مظلومان فلسطینی را در مجاهدت فی سبیل الله سخت تر خواهد ساخت.

ملت مبارز فلسطین محققست اگر خیانتکاران به آرمان فلسطین را چه آنان که با رو سیاهی تمام، خود را فلسطینی می‌شمارند و چه اعراب غیر فلسطینی شریک جرم سران رژیم صهیونیستی در این جنایت و جنایات مشابه آن در گذشته بشمارد. بی شک این آخرین جرم تروریست های غاصب نخواهد بود؛ ولی بی شک آنکه در نهایت به پیروزی قاطع می‌رسد جبهه‌ی حق ملت مسلمان و مبارز و مظلوم فلسطین خواهد بود.

اینجانب شهادت این مجاهد برجسته‌ی فلسطینی را به همه‌ی آحاد ملت فلسطین به ویژه به سازمان مبارک جهاد اسلامی فلسطین و بالاخص به همسر و فرزندان و والدین و دیگر کسان و یاران وی تبریک و تسلیت می‌گویم. (۱)

«فتحی شقاقی» شهید راه یک ارزش انسانی؛

من به ملت هایی که تحت تأثیر تبلیغات رسانه های صهیونیستی هستند، کاری ندارم. آنها ممکنست اشتباه کنند. افکار عمومی را رسانه های عمومی تغییر می دهند؛ اما در بین سردمداران سیاست های جهانی، کسی نیست که نداند

«فتحی شقاقی» شهید راه یک ارزش انسانی بود. امروز کیست که سربازی را که برای برگرداندن خانه‌ی خود از دست اشغالگران می‌جنگد، تحسین و ستایش نکند؟ چرا سرداران جنگ ها و سربازان فداکار معلول جنگ های آزادیبخش، در همه جای دنیا مورد احترامند؟ چرا مقبره‌ی سرباز گمنام به عنوان یک حرکت نمادین در همه جای دنیا مورد احترامست؟ این سرباز، مگر چه کار کرده است؟ این سرباز یا آن سردار و یا آن معلول جنگی در آفریقا، در اروپا، در هر جای دنیا که شما نگاه کنید، همان کاری را کرده است که امروز فلسطینی های مظلوم می‌کنند؛ سرداران فداکارشان می‌کنند و شهدای غریبشان انجام می‌دهند. هر کس که به ارزش های انسانی پایبند باشد، اینها را از

۱- ۱. پیام به مناسبت شهادت دکتر فتحی شقاقی رهبر جهاد اسلامی فلسطین ۰۸/۰۸/۱۳۷۴

ص: ۳۷۷

اعماق جان تحسین می کند؛ اما در شهادت شهید فتحی شقاقی، هیچ چشمی از چشم های استکباری نگریست. یک قطره اشک از چشم های دوخته به مطامع حیوانیشان، فرونریخت. آن وقت برای قاتل او و برای یک تروریست سابقه دار، اشک می ریزند! (۱)

شهید رنتیسی

شما با جهاد و صبر و مقاومت درخشان خود دنیای اسلام را سرافراز کردید و ملتی نمونه شدید. بار سنگین این محنت بزرگ پشت شما را خم نکرد و خون مطهر شهیدان نمان عزم و استقامتتان را ریشه دارتر ساخت. دشمن شما با سفاکی و بی رحمی خود، با کشتار و تخریب و آدم ربایی و وحشیگری خود، نتوانست شما را عقب براند و امروز شما از همیشه قوی ترید.

خون شهدای بزرگی چون «شیخ احمد یاسین» و «فتحی شقاقی» و «رنتیسی» و جوانان شهادت طلب و دیگر شهدای مظلوم شما، تاکنون بر شمشیر دشمن پیروز شده و از این، پس به حول و قوه ی الهی بیشتر پیروز خواهد شد.

ما در جمهوری اسلامی ایران و یقیناً انبوه مسلمانان و آزاد یخواهان در سراسر جهان در غم و محنت شما خود را شریک می دانیم. شهیدان شما، شهیدان ما؛ رنج و اندوه شما، رنج و اندوه ما و پیروزی شما، پیروزی ماست. (۲)

۱-۱. بیانات در میدان «صبحگاه دانشگاه امام حسین» عَلَیْهِ السَّلَام ۱۷/۰۸/۱۳۷۴

۲-۲. بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در سومین کنفرانس بین المللی قدس و حمایت از حقوق مردم فلسطین ۲۵/۰۱/۱۳۸۵

ص: ۳۷۹

بخش هفتم: روشنگری

اشاره

فصل اول: شبهات

شبهه؛ مسأله ی فلسطین، مسأله ای عربی!؟

البته بسیاری از دولت های عرب، در قضیه ی غزه و قبل از او در قضایای دیگر، امتحان بسیار بدی دادند؛ بسیار امتحان بدی دادند. هر وقت صحبت مسأله ی فلسطین شد، می گفتند: مسأله ی فلسطین مسأله ی عربی است! آن وقتی که وقت عمل آمد، مسأله ی فلسطین به کلی از همه ی معادلاتشان حذف شد و به جای این که به فلسطین کمک کنند، به فلسطینی کمک کنند، به برادر عرب خودشان کمک کنند - اگر به اسلام هم عقیده ندارند، اقلأً به عربیت خودشان پابند باشند - همه از میدان عقب کشیدند! بسیار امتحان بدی دادند. اینها هم در تاریخ خواهد ماند و این سزاها و جزاها مربوط به آخرت فقط نیست، در دنیا هم اینجورست. همچنانی که نصرت خداوند نسبت به شما ها که دارید مبارزه می کنید، مال آنجا نیست.

در همین آی های که خواندند که آقای خالد مشعل هم تکرار کردند - ملائکه می گویند: نحن اولیاءکم فی الحیاه الدنیا و فی الاخره (۱) بنا بر این فقط برای آخرت نیست، در دنیا هم ملائکه الله، فرشتگان الهی و قوای معنوی الهی کمک می کنند آن کسانی که: «قالوا ربنا الله ثم استقاموا» (۲) اینها کمک می کنند. (۳)

۱-۱. سوره ی فُصِّلَتْ، آیه ی ۳۱

۲-۲. سوره ی فُصِّلَتْ، آیه ی ۳۰

۳-۳. دیدار رهبران گروه های جهادی فلسطینی شرکت کننده در افتتاحیه ی همایش غزه ۰۸/۱۲/۱۳۸۸

ص: ۳۸۲

گاهی شنیده می شود که کسانی می گویند: فلسطین یک مسأله ی عربی است. این سخن به چه معنی است؟ اگر مقصود آنست که عرب، احساسات خویشاوندان هتری دارد و مایلست خدمت و مجاهدت بیشتری تقدیم کند، این چیز پسندیده ای است و ما به آن تبریک می گوئیم: ولی اگر معنی این سخن آنست که سران برخی کشورهای عربی به ندای یا لِّلْمُسْلِمِین مردم فلسطین کمترین توجهی نکنند و در قضیه ی مهمی مانند فاجعه ی غزه با دشمن غاصب و ظالم همکاری کنند و بر سر دیگران که ندای وظیفه، آرامشان نمی گذارد فریاد بکشند که شما چرا به غزه کمک می کنید، در این صورت هیچ مسلمانی و هیچ عربی غیور و با وجدانی این سخن را نمی پذیرد و گوینده ی آن را از سرزنش و تقییح معاف نمی سازد.

این همان منطق اخزمست که پدر خود را کتک می زد و اگر کسی دخالت می کرد بر سر او فریاد می کشید؛ پس از او هم پرسش آن پدر بزرگ را به باد مشت و کتک می گرفت و این در زبان عربی مثل شد که:

اِنَّ بَنِي رَمْلُونِي بِالْذَّمِّ

شَنِئْتُهُ اَعْرِفُهَا مِنْ اَخْزَمِ. (۱)

شبهه؛ پذیرش واقعیتی شصت ساله

مغالطه ی بزرگی که در قضیه ی فلسطین بر ذهن برخی از دست اندرکاران چنگ انداخته، اینست که کشوری به نام اسرائیل یک واقعیت شصت ساله است و باید با آن کنار آمد. من نمی دانم اینها چرا از واقعیت های دیگری که در برابر چشم آنانست درس نمی گیرند؟ مگر کشورهای بالکان و قفقاز و آسیای جنوب غربی، پس از هشتاد سال بی هویتی و تبدیل به بخش هایی از شوروی سابق، بار دیگر هویت اصلی خود را باز نیافتند؟

چرا فلسطین که پاره ی تن جهان اسلامست نتواند بار دیگر هویت اسلامی و عربی خود را بازیابد و چرا جوانان فلسطینی که در شمار باهوش ترین و مقاوم ترین جوانان عربند نتوانند اراده ی خود را بر این واقعیت ظالمانه فائق گردانند؟ (۲)

البته امروز بعضی ها می خواهند اینطور وانمود کنند که چرا مسأله ی

۱-۱. بیانات در چهارمین کنفرانس حمایت از ملت فلسطین ۱۴/۱۲/۱۳۸۷

۲-۲. همان

فلسطین را بحث می‌کنید؛ این مسأله خاتمه یافته است! بنده عرض می‌کنم که مسأله ی فلسطین به هیچ وجه خاتمه یافته نیست. اینطور نیست که شما خیال کنید تا ابد باید فلسطینی‌ها - صاحبان سرزمین - خود و اولادشان بیرون از سرزمین خودشان باشند؛ یا اگر در آن داخلند، به صورت یک اقلیتِ مقهور زندگی کنند و آن بیگانه‌های غاصب در اینجا بمانند؛ نه، چنین چیزی نیست.

کشورهایی که صدسال در تصرف قدرتی بودند - همین قزاقستانی که الان شما ملاحظه می‌کنید، همین گرجستانی که الان شما ملاحظه می‌کنید؛ این کشورهای تازه استقلال یافته ی آسیای میانه - بعضی در اختیار شوروی، بعضی قبل از شوروی در اختیار روسیه - آن وقتی که هنوز شوروی به وجود نیامده بود - اینها دوباره مستقل شدند و برگشتند و متعلق به مردم خودشان شدند؛ بنا بر این هیچ بُعدی ندارد و حتماً باید ای نکار اتفاق بیفتد و انشاء الله اتفاق خواهد افتاد و فلسطین به مردم فلسطین بر می‌گردد. لذا مسأله خاتمه یافته نیست؛ این خطاست. (۱)

شبهه؛ تنها راه نجات ملت فلسطین، مذاکره با اسرائیل یا غرب یا مجامع بین‌المللی مغالطه ی بزرگ دیگر آنست که گفته شود: تنها راه نجات ملت فلسطین، مذاکره است! مذاکره با کی؟ با رژیم غاصب و زورگو و گمراهی که جز به زور، به هیچ اصل دیگری معتقد نیست؟ آنان که به این بازیچه و فریب خود را دلخوش کردند چه به دست آوردند.

آنچه آنها به عنوان حکومت خودگردان از صهیونیست‌ها گرفتند، با صرفنظر از ماهیت تحقیرآمیز و اهانت بار آن،

اولاً با هزینه ی سنگینِ اعتراف به مالکیت رژیم غاصب بر تقریباً سراسر فلسطین تمام شد،

ثانیاً همان حکومت نیم بند و دروغین را هم با بهانه‌های واهی در مواردی زیر پای خود لگدکوب کردند. محاصره ی یاسر عرفات در ساختمان مدیریتش در رام الله و انواع تحقیر و تذلیل او حادثه ای نیست که فراموش شود.

ثالثاً: چه در زمان عرفات و چه به ویژه، پس از او با مسؤولان حکومت

خودگردان مانند رؤسای کلانتری های خود رفتار کردند که وظیفه شان تعقیب و دستگیری مجاهدان فلسطینی و محاصره ی اطلاعاتی و پلیسی آنهاست و بدینصورت تخم کینه را در میانه ی گروه های فلسطینی پاشیدند و آنها را به جان یکدیگر انداختند.

و رابعاً: همان اندازه دستاورد ضعیف هم فقط به برکت جهاد مجاهدان و مقاومت غیور مردان و زنان تسلی مناپذیر بود. اگر انتقاضه ها رخ نمی داد صهیونیست ها با وجود ت نازل پی در پی رؤسای سنتی فلسطین در برابر آنها، همین اندازه را هم هرگز به آنان نمی دادند.

یا مذاکره با امریکا و انگلیس که بزرگ ترین گناه را در ایجاد و حمایت از این غده ی سرطانی مرتکب شده اند و خود پیش از آنکه میانجی باشند طرف دعوایند. دولت امریکا هیچگاه حمایت بی قید و شرط خود از رژیم صهیونیست و حتی از جنایت های آشکار آن از قبیل ماجرای اخیر غزه را متوقف نکرده است.

حتی رئیس جمهور جدید امریکا هم که با شعار تغییر در سیاست های دولت بوش بر سر کار آمده است، از تعهد بی قید و شرط به امنیّت اسرائیل دم می زند؛ یعنی دفاع از تروریسم دولتی، دفاع از ظلم و زورگویی، دفاع از قتل عام صدها مرد و زن و کودک فلسطینی در ۲۲ روز. این یعنی همان کژراه ی دوران بوش و نه چیزی کمتر.

مذاکره با مجامع وابسته به سازمان ملل هم یک رویکرد عقیم دیگرست. سازمان ملل؛ شاید در کمتر نمونه ای همچون مسأله ی فلسطین، مورد آزمون افشاگر و رسواکننده قرار گرفته باشد.

شورای امنیّت، یک روز اشغال فلسطین به وسیله ی گروه های تروریست جزّار را سریعاً به رسمیت شناخت و نقشی اساسی را در پیدایش و تداوم این ظلم تاریخی بازی کرد و پس از آن چندین دهه همواره در برابر نسل کشی ها، آواره سازی ها، جنایت های جنگی و انواع جرائم گوناگون دیگر آن رژیم، سکوت رضایت آمیز کرد و حتی هنگامی که مجمع عمومی رأی به نژادپرست بودن

ص: ۳۸۵

صهیونیسم داد، نه تنها با آن همراهی نکرد، که در عمل ۱۸۰ درجه با آن فاصله گرفت. کشورهای زورگوی عالم که برخوردار از عضویت دائم در شورای امنیتند از این مجمع جهانی همچون ابزار استفاده می کنند. نتیجه آنکه نه تنها این شورا به کار امیت در جهان کمکی نمی کند بلکه هر جا که قرارست مفاهیمی همچون حقوق بشر یا دموکراسی و امثال آن، وسیله ی زیاده طلبی و سلطه ی بیشتر آنان گردد، به کمک ایشان می شتابد و بر کارهای نامشروع آنان پوششی از فریب و دروغ می افکند.

نجات فلسطین با در یوزگی از سازمان ملل یا از قدرت های مسلط و به طریق اولی از رژیم غاصب به دست نمی آید. راه نجات فقط ایستادگی و مقاومتست؛ با توحید کلمه ی فلسطینیان و کلمه ی توحید که ذخیره ی بی پایان حرکت جهادی است. (۱)

شبهه؛ محلی بودن مسأله ی غزه

هر کس در دنیای اسلام، امروز قضیه ی غزه را یک قضیه ی منطقه ای و شخصی و محلی بداند، دچار همان خواب خرگوشی ای است که پدر ملت ها را تا حالا در آورده است. نه، این قضیه ی غزه، فقط قضیه ی غزه نیست؛ قضیه ی منطقه است. فعلاً آنجا نقطه ی ضعیف ترست، تهاجم را از آنجا شروع کردند و اگر موفق شدند، دست از سر منطقه بر نمی دارند. دولت های کشورهای مسلمانانی که حول و حوش آن منطقه هستند و کمکی که باید بکنند و می توانند بکنند، نمی کنند، دارند اشتباه می کنند؛ اشتباه می کنند.

هر چه در این منطقه میخ اسرائیل بیشتر فرو برود، تسلط استکبار بیشتر بشود، بدبختی این دولت ها و ضعف و ذلت این دولت ها بیشتر خواهد شد. چرا ملتفت نیستند و دولت ها، ملت ها را هم دنبال خودشان به ذلت می کشانند. یک دولت ذلیل و مطیع و وابسته، یک ملت را مطیع و ذلیل و وابسته می کند. اینست که ملت ها باید به خود بیایند. (۲)

۱-۱. بیانات در چهارمین کنفرانس حمایت از ملت فلسطین ۱۴/۱۲/۱۳۸۷

۲-۲. بیانات رهبر معظم انقلاب در دیدار مردم قم به مناسبت قیام نوزدهم دی ۱۹/۱۰/۱۳۸۷

شبهه؛ چراغی که به خانه رواست...

طبق اسناد تاریخی، تشکیل حکومت صهیونیستی در آنجا، بیش از آنچه که آرزوی مردم یهود باشد، یک خواست استعماری دولت انگلیس بود. شواهدی وجود دارد که در همان زمان بسیاری از یهودی‌ها اعتقادشان این بود که احتیاجی به این دولت نیست؛ این دولت به نفعشان نیست؛ لذا گریزان بودند. بنا بر این، این یک آرزو و ایده‌ی یهودی نبود؛ بیشتر یک ایده‌ی استعماری و یک ایده‌ی انگلیسی بود.

البته بعد که به وسیله‌ی امریکا گوی سیاست دنیا و گوی استکبار از دست انگلیس رفته شد، این هم جزو همان ابواب جمع موارث استعماری بود که به امریکا رسید و امریکایی‌ها حداکثر استفاده را کردند و الان هم استفاده می‌کنند. بنا بر این نجات فلسطین و محو دولت غاصب صهیونیستی، مسأله‌ای است که با مصالح ملت‌های این منطقه - از جمله با مصالح کشور عزیز ما ایران - سر و کار دارد.

کسانی که از روز اول انقلاب، یکی از برنامه‌ها را مقابله و معارضه با نفوذ و اقتدار صهیونیست‌ها قرار دادند، با محاسبه این کار را کردند. این برنامه، طبق مصالح کشور و مصالح عمومی جمهوری اسلامی و مردم ایران انتخاب شده است. در کشورهای دیگر نیز همینطور است. همه‌ی روشنفکران کشورهای اسلامی، همه‌ی سیاستمداران آزاداندیش، همه‌ی آنهایی که دستشان در حنای استکباری امریکا رنگ نگرفته است، معتقدند که باید با اسرائیل مقابله کرد؛ یعنی این را جزو مصالح کشورشان می‌دانند. (۱)

امروز مسأله‌ی فلسطین، مسأله‌ی دنیای اسلام است. چه ما مسلمانان کشورهای اسلامی بدانیم و چه ندانیم، چه بفهمیم و چه نفهمیم، سرنوشت فلسطین، سرنوشت همه‌ی ماست. اگر فلسطین در این صحنه‌ی رویارویی شجاعانه‌ای که امروز برای خود به وجود آورده است، موفق شود، موفقیت همه‌ی دنیای اسلام است؛ اما هر چه رنج آن ملت ادامه پیدا کند، مایه‌ی دلت‌روزافزون دنیای اسلام است. دنیای اسلام باید به معنای واقعی کلمه، این

ص: ۳۸۷

مسأله را مسأله‌ی خود بدانند. درستست که همه‌ی ما وظیفه‌ی شرعی داریم و اسلام بر ما واجب کرده است به مردم فلسطین کمک کنیم؛ اما حرف من امروز فرا تر از وظیفه‌ی شرعی است. می‌گویم امروز هر حادثه‌ای که در فلسطین رخ دهد و این قضیه به هر جا منتهی شود، به طور مستقیم به سرنوشت کشورهای اسلامی - چه آنهایی که نزدیکند و چه آنهایی که دورند - مربوط است و بر آنها هم اثر می‌گذارد.

امروز ملت‌های مسلمان برای فلسطین هر کار بکنند، برای خود و به نفع خود کرده‌اند. وقتی با نقشه‌ی استعمار بریتانی و کمک دنیای استکبار، این قطعه‌ی خونین از پیکره‌ی دنیای اسلام جدا شد، آن روز نظرشان فقط فتح همین قطعه نبود؛ آن روز هم نظر استعمارگران تسلط بر کل منطقه - که قلب دنیای اسلامست - بود. بنا بر این امروز همه‌ی ما وظیفه داریم.

...امام بزرگوار ما، حقیقت مسأله را خوب شناخته و دیده بود. از شروع این نهضت از سال ۱۳۴۱ - یعنی چهل سال قبل - آن وقتی که هنوز در ایران مسأله‌ی فلسطین حتی در بین خواص هم منتشر نشده بود، حرف امام این بود که در مقابل سلطه‌ی اسرائیل باید همه احساس خطر کنند؛ همه باید بایستند و مقابله کنند. بعد هم همین راه را ادامه داد و این یکی از شعارهای بزرگ آن مرد الهی و آسمانی بود. (۱)

ما از فلسطینی‌ها که فلسطینی تر نیستیم!

بنده از زمان ریاست جمهوری خودم این چالش را با بعضی از این کشورهای عربی داشتم. حرفی را مطرح کردم؛ اما دولت‌های این کشورها می‌گفتند: ما از فلسطینی‌ها که فلسطینی تر نیستیم! هر چه خود آنها بخواهند، باید انجام شود. البته آن وقت مذاکرات سازش به این شکل مطرح نبود؛ اما نشانه‌های سازش پیدا بود.

اولاً مسأله‌ی فلسطین، یک مسأله‌ی دنیای اسلامست. غیر از جنبه‌های

۱- ۱. بیانات در جمع مسؤولان و کارگزاران در سالروز ولادت فرخنده‌ی نب یاکرم صَیْلَى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ و امام جعفر صادق عَلَیْهِ السَّلَام ۰۹/۰۳/۱۳۸۱

ص: ۳۸۸

سیاسی و امّیتی و اقتصادی، مسأله‌ی تکلیف الهی و اسلامی است. بالا تر از همه، مسأله‌ی خدایی است؛ اما اگر کسی به خدا هم اعتقادی نداشته باشد و بخواهد فقط برای مردم فلسطین کار کند، باید ببیند آحاد مردم فلسطین چه می گویند: امروز ملت فلسطین همان هایی هستند که دستگیر شده هایشان در زندان های دولت غاصب هستند و ده ها برابر آنها در خیابان ها و در مسجداًقصی و در بازارها و در سرتاسر سرزمین غصب شده شعار می دهند و عملیات می کنند.

یک اقلیت کوچک تطمع شده که رفتند سازش کردند، ملت فلسطین نیستند که ما بگوییم: ما از فلسطینی ها فلسطینی تر نیستیم. در همان سیزده، چهارده سال پیش، من یادمست یکی از دولت های عرب - حالا نمی خواهم اسم بیاورم - که آن روز نشان نمی داد یک دولت رو به فساد است - چون سوابق انقلابی داشت - این حرف را زد. بنده همان وقت استشمام کردم اینها انحراف پیدا می کنند؛ بعد هم انحرافشان آشکارتر شد، که حالا دیگر نمی خواهیم بعضی از خصوصیات را ذکر کنیم. (۱)

شبهه؛ اسلام دین صلح

در قضیه‌ی فلسطین، آنچه که حقیقت قضیه است، همین مطلبی است که سال های متمادی است جمهوری اسلامی علناً و مستدلاً آن را بیان کرده است. یک باند و گروه وابسته و مزدور به قدرت های جهانی، با اتکا به همین وابستگی‌شان، آمدند سرزمین فلسطین را غصب کردند. آیا کسی می تواند منکر این بشود؟! از این چند میلیون صهیونیستی که امروز در سرزمین های اشغالی ما در فلسطین هستند، چند نفرشان فلسطینی اند؟ پدرشان در فلسطین بوده یا خودشان متولّد فلسطینند؟! بیگانه هایی هستند که با اهدافی شوم، از جا های مختلف به اینجا آورده شدند، تا اینجا را پایگاهی قرار دهند و نفوذ قدرت های استکباری را در منطقه، راحت گسترش دهند. آیا این غصب نیست؟! آیا این ظلم نیست؟! آیا این محکوم نیست؟! اگر گروهی بروند خانه‌ی دیگری را، شهر دیگری را بگیرند، این در نظر آزادیخواهان

۱-۱. بیانات در خطبه های نماز جمعه‌ی تهران ۱۳۷۸/۱۰/۱۰

ص: ۳۸۹

و مردم عادی و مُنصف اهل هر دین و مذهبی مردود نیست؟ اگر ما گفتیم: «صهیونیست ها غاصبند، ظالمند» حرفی خلاف گفته ایم؟! یک عدّه مظلوم، که، همان ملت مغضوب من و مظلوم هستند، در طول سالیان دراز، مبارزاتی را شروع کرده اند. آیا کسی که برای دفاع از سرزمین خود مبارزه می کند، یک تروریستست یا یک قهرمان؟ از اطراف و اکناف عالم استکبار، دستگاه های رسمی آحاد مردم نه با تبلیغاتی که مال خود صهیونیست ها و در دست سرمایه داران وابسته به صهیونیسمست، سال های متمادی مرتب تکرار کردند که:

«اینها تروریستند؛ چرا می جنگند»

تا بالاخره این ترتیبات یکی دو سال پیش تا به حال را درست کردند و اسمش را صلح گذاشتند! این صلح است؟! آن بابا هم در آنجا برای ما اسلام شناس شده است و می گوید قرآن گفته است که صلح کنید این صلح است؟ این صلح را اسلام و قرآن گفته است انجام دهید؟! این که کسی به دیگری ظلم کند و بعد مظلوم را وادار کنند که ظلم او را بپذیرد بدون این که از طرف ظالم اندک انعطافی به وجود آید و از ظلم خود کم کند این صلح است یا ننگست؟! این تسلیم به ظلمست. این همان انظامی است که در شرع مقدس اسلام حرام و مذمومست. (۱)

شبهه؛ خرید زمین های فلسطینیان توسط صهیونیست ها

عکس آن اوضاع، در اینجا انجام گرفت! در اینجا، قدرتمندان عالم به این غصب بزرگ و ظلم بی نظیر کمک کردند. آنها به این حرکتی که شبیه آن در دنیای معاصر و حتی در گذشته هم اتفاق نیفتاده است، کمک کردند. تلخ تر این که، بیرون راندن مردم فلسطین از سرزمین خودشان، به حالت عادی هم انجام نگرفت.

یک وقتست که می آیند زمینهایشان را می خرنند؛ پولش را می دهند و می گویند: «باید بروید» البته این هم ظلمست، این هم غصبست؛ اما اینطور هم عمل نکردند. شبانه رفتند و یک ده را با اهلس سوزاندند! هر که توانست خودش را نجات دهد، نجات داد و هر که ماند،

۱- ۱. بیانات در دیدار فرماندهان و مسؤولان «سپاه پاسداران انقلاب اسلامی» ۲۵/۰۶/۱۳۷۲

ص: ۳۹۰

سوخت که سوخت!

قضیه ی «دیرباسین» راستست؛ قضیه ی «کفرقاسم» راستست؛ روستا هایی را که صهیونیست ها آتش زدند، حقیقت دارد. همین کار را کردند. نخست وزیر اسبق صهیونیست (۱) که همین روزها و همین اواخر به درک واصل شد و امریکایی ها به خاطر مرگ او اظهار تأسّف کردند، یکی از کسانی بود که در نابود کردن و آتش زدن روستا ها و خانه های مردم فلسطین، دخالت داشت. تبلیغات جهانی، گنگ شدند و این حادثه ی تلخ را نگفتند: تا مردم دنیا پی نبرند که در این گوشه ی دنیا چه اتّفاقی افتاده است. یک ملت بی پناه و مظلوم، مواجه با زور و قلدری و دروغ و فریب شد و این دروغ و فریب و زور و قلدری، تا امروز هم ادامه دارد.

(۲)

شبهه؛ عدم امکان از بین رفتن اسرائیل

ما در تاریخ معاصر خودمان کشورهایی را داریم که پنجاه یا شصت سال در اختیار دولت هایی بر آمده ی از غیر ملت‌هایشان بودند، بعد اوضاع دنیا عوض شد و مردمانی که غاصب بودند، کنار رفتند. با تجزیه ی شوروی، شما دیدید چقدر از کشورها به صاحبان و به ملت های خودشان برگشتند. این چیزها در دنیا ممکنست و بی سابقه نیست؛ در زمان خود ما و در جلو چشم ما اتّفاق افتاده است؛ این چیزی است عملی و باید پیش بیاید و دیر یا زود پیش خواهد آمد. (۳)

شبهه ی ناصبی بودن ملت فلسطین

بینید، در قضیه ی حمایت از فلسطین - این یک مثالی است می خواهم بزنم - هیچ کشور و هیچ دولتی به گرد جمهوری اسلامی نرسید. این را همه ی دنیا تصدیق کردند. جوری شد که بعضی از کشورهای عربی از ناراحتی، دادشان بلند شد، گفتند: ایران دارد برای مقاصد خود اینجا تلاش

۱- ۱. اسحاق رابین

۲- ۲. بیانات در خطبه های نماز جمعه تهران ۱۳۷۱/۰۱/۰۷

۳- ۳. بیانات در دیدار کارگزاران نظام جمهوری اسلامی به مناسبت عید سعید فطر ۱۳۸۴/۰۸/۱۳

می‌کند! البته فلسطینی‌ها به این حرف اعتنایی نکردند. از جمله در قضیه ی غزه - در این جنگ بیست و دو روزه ی چند ماه قبل - جمهوری اسلامی در همه ی سطوحش؛ از رهبری و ریاست جمهوری و مسؤولین گوناگون و مردم و تظاهرات و پول و کمک و سپاه و غیره، همه در خدمت برادران فلسطینی مظلوم و مسلمان قرار گرفتند.

در بحبوحه ی این حرف‌ها، یک وقت دیدیم که ویروسی دارد تکثیر مثل می‌کند؛ دائم می‌روند پیش بعضی از بزرگان، بعضی از علماء، بعضی از محترمین، که: آقا! شما دارید به کی کمک می‌کنید؟ اهل غزه ناصبی‌اند! ناصبی یعنی دشمن‌اهلیت. یک عده هم باور کردند! دیدیم پیغام و پسغام که آقا، می‌گویند: اینها ناصبی‌اند. گفتیم: پناه بر خدا، لعنت خدا بر شیطان رجیم خبیث. در غزه مسجد الامام امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب علیهما السلام هست، مسجد الامام الحسین علیه السلام هست، چطور اینها ناصبی‌اند؟! بله، سنی‌اند؛ اما ناصبی؟! اینجور حرف زدند، اینجور اقدام کردند، اینجور کار کردند. (۱)

همزیستی مسلمانان، مسیحیان و یهودیان در قدس

ما مسلمانان را دعوت به اتحاد می‌کنیم. این اتحاد، نه علیه مسیحیان یا سایر ادیان و ملت‌ها، بلکه برای مقابله با متجاوزان و اشغالگران و جنگ‌افروزان، برای اجرای اخلاق و معنویت و احیای عقلانیت و عدالت اسلامی و پیشرفت علمی و اقتصادی و بازیابی عزت اسلامی است. به یاد جهانیان می‌آوریم که وقتی قدس در دوران خلفاء راشدین در دست مسلمانان بود، مسیحیان و یهودیان در آرامش و امنیت کامل بودند؛ اما اینک که قدس و مراکز دیگر زیر سلطه ی صهیونیست‌ها یا صلیبی‌های صهیونیستست، چگونه خون مسلمانان را مباح می‌شمرند؟! (۲)

۱-۱. بیانات در دیدار روحانیون و طلاب تشیع و تسنن کردستان ۲۳/۰۲/۱۳۸۸

۲-۲. پیام به کنگره ی عظیم حج ۲۹/۱۰/۱۳۸۳

تصوّر غلط از «بی طرفی»

و اما موضع جمهوری اسلامی. این موضعی که مسؤولان جمهوری اسلامی اعلام کرده اند، صد در صد اسلامی و انقلابی است؛ چون نفی تجاوزطلبی و تقبیح حوادثی است که علیه مردم ائتلاف افتاده است. بعضی سعی می کنند که کلمه ی بی طرفی را به معنای غلطی معنا کنند. ما از اوّل انقلاب، در جنگ بین شرق و غرب، بی طرف نبوده ایم. ما از اوّل انقلاب تا حالا، علیه شرق و غرب جنگیده ایم؛ مگر اینطور نیست؟ شرق و غرب هم علیه ما متحد شده اند و جنگیده اند.

آن روزی که شرق و غرب هنوز با هم آشتی نکرده بودند و در دنیا شرق و غربی وجود داشت، شعار انقلاب ما «نه شرقی و نه غربی» بود؛ یعنی نفی هر دو و مخالفت با هر دو. این، معنایش بی طرفی نیست. ما هرگز به نفع چپ، با راست دشمنی پیدا نمی کردیم؛ به نفع راست هم با چپ دشمنی پیدا نمی کردیم. (۱)

دشمنی ما، هم با دولت اشغالگر و هم با مردم آن یک نفر پیدا می شود درباره ی مردمی که در اسرائیل زندگی می کنند، اظهار نظری می کند. البته این اظهار نظر، اظهار نظر غلطی است. اینی که گفته شود: ما با مردم اسرائیل هم مثل مردم دیگر دنیا دوستیم، حرف درستی نیست؛ حرف غیرمنطقی ای است؛ مگر مردم اسرائیل کی هاینده؟ همان کسانی هستند که غصب خانه، غصب سرزمین، غصب مزرعه، غصب تجارت به وسیله ی همین ها دارد انجام می گیرد. سیاهی لشکر عناصر صهیونیسم، همینها هستند.

نمی شود ملت مسلمان نسبت به افرادی که اینجور عامل دست دشمنان اساسی دنیای اسلام هستند، بی تفاوت باشد. نه، ما با یهودی ها هیچ مشکلی نداریم، با مسیحی ها هیچ مشکلی نداریم، با اصحاب ادیان در دنیا هیچ مشکلی نداریم؛ اما با غاصبان سرزمین فلسطین چرا؟ مشکل داریم. غاصب هم فقط رژیم صهیونیستی نیست. این موضع نظامست، این موضع انقلابست، موضع مردمست. حالا کسی حرف اشتباهی می زند، عکس العمل هایی هم در

۱- ۱. سخنرانی در دیدار مجمع نمایندگان طلاب و فضیای حوزه ی علمیه ی قم ۱۳۶۹/۱۱/۰۴

ص: ۳۹۳

مقابل آن نشان داده می شود. خوب، مسأله را باید تمام کرد. این که یک روز یک نفر از این طرف بگوید، یکی از آن طرف بگوید، یکی اینجور استدلال کند، یکی از آن طرف حرف بزند، درست نیست. این التهاب آفرینی است. حرفی بود، گفته شد و اشتباه بود و تمام. موضع دولت جمهوری اسلامی هم این نیست. این با کشورهای دیگر فرق می کند که مردمش روی سرزمین غصبی ای نشستند.

شهرک های یهودی نشین، امروز به وسیله ی همین مردمی که گفته می شود مردم اسرائیل هستند و به وسیله ی همین ها پر شده؛ همینهاست که دولت جعلی صهیونیست، اینها را مسلح کرده است علیه مردم مسلمان فلسطینی، که فلسطینی ها جرأت نکنند نزدیک این شهرک ها بشوند. (۱)

۱- ۱. خطبه های نماز جمعه ی تهران در روز هجدهم رمضان ۱۴۲۹- ۳۰/۳/۱۳۸۷/۰۶

ص: ۳۹۵

فصل دوم: نکات**مبنای فقهی دفاع از فلسطین**

حکم اسلامی این قضیه، واضح است. احدی از مسلمین، درباره‌ی حکم منطبق بر قضیه‌ی فلسطین، تردیدی ندارد. این، همان مسأله‌ی است که در تمام کتب فقهی - که بحث جهاد در آن مطرح شده - آمده است. اگر کفار بیایند و بلد مسلمین را تصرف یا احاطه کنند، هیچیک از فقهای مسلمین - قدیم و جدید - در وجوب عینی جهاد در این مورد، تردید نکرده است.

همه‌ی مذاهب اسلامی، در این معنا هم عقیده هستند. جهاد ابتدایی، واجب کفایی است؛ اما در غیر این مورد. جهاد دفاعی که اظهر مصادیق دفاع هم هست، واجب عینی است.

مسأله‌ی این با این وضوح و با این اهمیّت، امروز در دنیای اسلام، مثل یک مسأله‌ی درجه‌ی دو مورد توجه قرار می‌گیرد. البته گناه اوّل، به عهده‌ی رؤسای مسلمینست. اگر زعمای مسلمین و رؤسای کشورهای اسلامی، متحداً و جدّاً بر استنقاذ فلسطین تصمیم بگیرند، خواهند توانست. (۱)

۱- ۱. سخنرانی در دیدار شرکت کنندگان در اولین کنفرانس اسلامی فلسطین ۱۳/۰۹/۱۳۶۹

تهدت ارتباط داشتن ایران با اسرائیل

در طول یازده سال گذشته، هر وقت دستگاه‌های جهانی، از نفوذ کلمه‌ی جمهوری اسلامی در میان ملت‌ها خیلی ترسیدند، چند تهدت به جمهوری اسلامی زدند. حساب کار آنها دست ماست. هر وقت می‌بینیم این چند تهدت در دنیا خیلی رواج پیدا می‌کند، می‌فهمیم که دستگاه‌های استکبار، از نفوذ کلمه‌ی جمهوری اسلامی خیلی می‌ترسند. ممکنست حوادثی در گوشه و کنار؛ باشد که ما خبر نداریم؛ ولی آنها اطلاع دارند و می‌ترسند و این چند تهدت را ردیف می‌کنند:

یکی تهدت ارتباط با اسرائیلست؛ چون می‌دانند ملت‌های مسلمان روی اسرائیل غاصب حساسند و نیز می‌دانند آن دولتی که به معنای واقعی کلمه و صادقانه، با ملت‌های مسلمان همصداست، در درجه‌ی اول جمهوری اسلامی است. می‌دانند که امام فقید بزرگوار ما، از اوایل شروع نهضت، مبارزه‌ی با اسرائیل را یک رکن اساسی نهضت قرار داده بود.

به همین خاطر، برای این که نفوذ جمهوری اسلامی در میان ملت‌ها کم بشود، یک خبر و شایعه و زمزمه و معامله‌ای درست می‌کنند و می‌گویند: در جایی، کسی از کسی چیزی خریده و چیزی فروخته است؛ یکی از طرف جمهوری اسلامی و یکی هم از طرف اسرائیل!

این، یکی از این تهدت‌هایی است که همیشه می‌گفتند و عجیب و طرفه این که همان کسانی این تهدت‌ها را به صورت جنجال مطرح می‌کنند که خودشان علناً و یا در خفا، با اسرائیل رابطه دارند! بعضی از همین دولت‌های مرتجع منطقه که با اسرائیل ارتباطات پنهانی و مخفی دارند، در رادیوهایشان به شکلی این قضیه را به صورت جنجالی مطرح می‌کنند.

ما اعلان می‌کنیم که حتی یک روز و یک ساعت، با دولت غاصب غیرقانونی خبیث اسرائیل، دوستی و محبت و کوچک‌ترین و ضعیف‌ترین نوع رابطه را هم نداشتیم و نخواهیم داشت. (۱)

ص: ۳۹۷

توهین به وجود مقدّس خاتم الأنبياء صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ؛ انتقام شکست از حماس چند سال قبل، یکی از سران اروپا در ملاقات با من، صحبت از جنگ مسیحی و مسلمان کرد! من حساس شدم؛ با این که آن شخص، آدم چندان وزینی نبود و نیست؛ لیکن چون مرتبط و متصل با امریکا و پیرو آن کشور بود، این حرف، من را حساس کرد و امروز می بینم که دسته ای صهیونیستی در دنیای مسیحی و در اروپا، این کار را زمینه سازی می کنند.

به چه دلیل باید اهانتی که در یک ماه و نیم یا دو ماه پیش در روزنامه ای و در یک کشوری درج شده، بعد از گذشت مُدَّتِی، باز مجدداً همان اهانت در کشورهای اروپای مرکزی و اروپای غربی، پی در پی چاپ شود؟! انگیزه ی این کار چیست؟؟ چه دستی در کارست؟ ملت های مسلمان بجا و به موقع عکس العمل نشان دادند و باید هم نشان بدهند.

وجود مقدّس خاتم الأنبياء صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، کانون همه ی عشق ها و مَحَبَّتِ های دنیای اسلامست؛ محور و مرکز اتّحاد و اتّفاق و هماهنگی همه ی مذاهب اسلامی است و جا دارد که مسلمان ها از خودشان، حمیت و غیرت و عکس العمل نشان بدهند؛ اما همه بدانند که این تظاهرات، این خشم بجا و مقدّسی که مسلمان ها دارند، علیه مسیحیان دنیا نیست، بلکه علیه دست های پنهان و خبیث صهیونیستهاست، که سیاستمداران دنیای سلطه را بازیچه ی خود دارند و مطبوعات و رسانه های فراوانی هم در اختیار آنهاست؛ همان هایی که امروز بر دولت کنونی امریکا به کَلِّی حاکمند و در اروپا هم فعالیت می کنند.

آنها وقتی در فلسطین ضربه خوردند و پیروزی حماس بر آنها سخت ترین شوک را وارد کرد، می خواهند آن شکست را اینطوری علیه مسلمان ها جبران کنند، تا بلکه بتوانند آبروی ریخته ی در فلسطین را طور دیگری جبران کنند. (۱)

ص: ۳۹۹

بخش هشتم: آینده ی روشن

اشاره

وعدہ ی صدق؛ آزادی قدس

و انشاء الله آن روزی را که قدس شریف، علی^{علیه السلام} رغم این دغدغه هایی که در مورد قدس بیان کردند - که یک دغدغه های واقعی است - به دست مسلمان ها بیفتد؛ شاید خیلی از شما ها آن را ببینید؛ ما باشیم یا نباشیم؛ به هر حال این را یک روزی مردم فلسطین و مردم دنیا مشاهده خواهند کرد. (۱)

آینده روشن فلسطین

امیدواریم خدای متعال برکات و فضل خود را بر ملت فلسطین و بر دنیای اسلام نازل کند و آنها را مشمول لطف و نصرت خود قرار دهد. ما آفاق را روشن می بینیم. ما با ایستادگی، آینده ی خوبی را برای دنیای اسلام و فلسطین پیش بینی می کنیم. ما معتقدیم که مرگ دنیای اسلام و ذلت و تحقیر نهایی او روزی است که در مقابل فزون طلبی استکبار و صهیونیسم عقب بنشیند و تسلیم آن شود. امیدواریم خداوند چنین روز و چنین وضعیتی را هرگز برای دنیای اسلام پیش نیاورد. (۲)

ما یقین داریم با ادامه ی مبارزات مردم مسلمان فلسطین و حمایت جهان

۱-۱. دیدار رهبران گروه های جهادی فلسطینی شرکت کننده در افتتاحیه ی همایش غزه ۰۸/۱۲/۱۳۸۸

۲-۲. بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار شرکت کنندگان در همایش بین المللی رسانه های جهان اسلام حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۱۱/۱۱/۱۳۸۰

ص: ۴۰۲

اسلام، فلسطین به فضل الهی آزاد می شود و بیت المقدس و مسجدالاقصی و سایر نقاط آن سرزمین اسلامی به آغوش جهان اسلام باز می گردد؛

انشاء الله

و الله غالب علی امره (۱)؛ (۲)

امروز وظیفه ی همه ی دولت های اسلامی و همه ی ملت های اسلامی، اینست که هر چه می توانند، به اینها کمک کنند. من ادعا نمی کنم که قضیه ی فلسطین در کوتاه مدت تمام خواهد شد؛ اما ادعا می کنم بدون شک فلسطین به فلسطینی ها بر خواهد گشت. زمان، ممکنست کوتاه یا بلند شود؛ بهایی که پرداخته می شود، ممکنست سنگین یا سنگین تر باشد؛ اما این واقعه اتفاق خواهد افتاد.

آنچه که تأثیر می گذارد، رفتار ما مسؤولان کشورهای اسلامی و ما ملت های مسلمانست. اگر ما خوب رفتار کنیم، این زمان کوتاه تر و این هزینه کمتر خواهد شد. اگر ما بد رفتار کنیم، این زمان طولانی تر خواهد شد؛ این هزینه سنگین تر خواهد شد و این هزینه فقط بر دوش ملت فلسطین بار نخواهد شد؛ بر دوش همه ی دنیای اسلام بار خواهد شد. همان کسانی که کوتاهی می کنند، همان کسانی که به ظالم کمک می کنند، خودشان هزینه ی این کار را خواهند پرداخت؛ خودشان خسارت این را خواهند داد و تلخیش را خواهند چشید. (۳)

شکست یقینی اسرائیل

البته دشمن، فقط امریکا نیست؛ اسرائیل هم دشمن اصلی است؛ آن هم دلایل خاص خودش را دارد. اسرائیل - همانطور که من بارها گفته ام - یعنی یک وجود جعلی، یک ملت جعلی و یک ملت دروغین. از روسیه، از اروپای شرقی، از امریکا، از کشورهای اسلامی و از ایران خود ما چند میلیون یهودی را برده اند یک جا اسکان داده اند و اسم آنها را گذاشته اند

۱-۱. سوره ی یوسف، آیه ی ۲۱

۲-۲. سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین المللی حمایت از انتفاضه ی فلسطین ۰۴/۰۲/۱۳۸۰

۳-۳. بیانات در دیدار مسؤولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی و سفرای کشورهای اسلامی در سالروز مبعث پیامبر گرامی اسلام صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۰۴/۰۸/۱۳۷۹

ص: ۴۰۳

یک ملت! آنها یک ملت نیستند؛ هر کدام مال یک ملتند. اگر به توفیق خدا دولت صهیونیستی متلاشی شود - که این روز یقیناً در پیش است؛ حالا کی؟ نمی توانم بگویم؛ امّا یقین دارم که چنین روزی پیش خواهد آمد - آن وقت شما جوان ها انشاء الله حتماً خواهید دید - ما ممکنست ببینیم، ممکنست نبینیم - اکثریّت این جمعیتی که امروز در اسرائیل هستند، از آنجا به مناطق خودشان خواهند رفت.

...راجع به اسرائیل هم مطلب واضح ترست. ببینید عزیزان من! نهضت بیداری فلسطینیان و مبارزه با دولت غاصب، امروز نهضتی شده است که به این آسانی ها نمی شود شکستش داد. چیزی نیست که وابسته به کسی مثل عرفات؛ باشد که بروند او را یا خسته کنند یا بخرند؛ نه. نهضت فلسطین به دست مردم و جوان های مؤمن افتاد.

شکست در جنوب لبنان، بعد شکست مذاکرات سازش در «کمپ دیوید ۲» و در آینده شکست های فراوان برای اسرائیل - تحت تأثیر حضور قوی و مؤمنانه ی جوانان فلسطینی و لبنانی - ادامه خواهد داشت.

این قلاب نهضت ضد صهیونیستی در دهان این کوسه ماهی خاورمیانه افتاده، گیر کرده و نمی توانند کاری بکنند. این قلاب وقتی به داخل دهان ماهی افتاد، ماهی هر حرکتی بکند، قلاب او را بیشتر اسیر خواهد کرد. هر کار بکنند، خواهند خورد: نرمش نشان دهند، به گونه ای می خورند؛ سختی و شدّت نشان دهند، به گونه ای می خورند؛ مذاکرات سازش را دنبال کنند، به گونه ای ضربه می بینند؛ متوقف و تعطیل کنند، به گونه ای ضربه می بینند. این قلاب، گیر کرده است. بنا بر این، آنها آسیب پذیرند و نظام جمهوری اسلامی مستحکمست. (۱)

بازنگشتن امنیّت به اسرائیل برای همیشه

می خواهند امنیّت را برای صهیونیست های رو سیاه فراهم کنند، که البته نخواهند توانست؛ مطمئن باشند که نخواهند توانست. صهیونیست ها اوّل با

۱- ۱. بیانات در دیدار گروه کثیری از جوانان استان اردبیل ۰۵/۰۵/۱۳۷۹

ص: ۴۰۴

کمک انگلیس، بعد با کمک امریکا و بسیاری از کشورهای دنیا و با انواع و اقسام کارهای خیانتکارانه و تروریستی و ایجاد وحشت و ارعاب، توانستند این حکومت صهیونیستی را در داخل اراضی اشغالی به وجود آورند. چهل، پنجاه سال را هم که بگذرانند، باز یک نکته اصلی حل نشده است و آن، اینست که آدم صهیونیست غاصب نمی تواند در این خانه ی غصبی خواب راحت بکند؛ امتیّت ندارد. بله؛ این واقعیتست.

پول دارند، فناوری مدرن و فوق مدرن دارند، حمایت سیاسی قدرت های استکباری را دارند، اسلحه دارند، وسایل شکنجه دارند، فلسطینی ها را در همه جا، حتّی نوجوانان را در داخل مدارسشان تعقیب می کنند - همه ی اینها به جای خود محفوظ - اما خدای متعال آسایش و راحتی را از آن جمع آسایش و راحت طلب و ترسو باز گرفته است؛ چون فلسطین زنده است، چون ملت فلسطین زنده است، چون جوانان فلسطین زنده اند. آنها خواستند که نقشه ی فلسطین را از روی نقشه ی عالم محو کنند. آنها خواستند اسم فلسطین را به فراموشی بسپارند.

آنها خواستند ملت فلسطین را در داخل ملت های دیگر حل و هضم کند و از بین ببرند، تا چیزی به نام فلسطین باقی نماند. آنچه اتّفاق افتاده است، درست بر عکس اینهاست.

ملت فلسطین از سال ۱۹۴۸ تاکنون، به مراتب قوی تر، مصمّم تر و آگاه ترست و جمعیت افزونتری دارد و شخصیت های برتر در میانش بیشترست. اگر آن روز در داخل خانه ی خودشان آنقدر ضعیف بودند که دشمن توانست بیاید دستشان را بگیرد و با اهانت آنها را از خانه بیرون کند، امروز ملت فلسطین آنچنانست که جمعیت چند میلیونی مجهّز صهیونیست ها را در داخل کاخ های خودشان، در داخل شهرک های یهودی نشین خودشان و در داخل مزارع خودشان، از آسایش و امتیّت محروم کرده است. همه چیز دارند؛ اما امکان زندگی ندارند، آرامش و امتیّت ندارند. (۱)

حتمیت پیروزی نهایی فلسطین

آنهايي که از اطراف دنیا جمع شده اند تا خانه ی فلسطینیان را تصاحب

ص: ۴۰۵

کنند، به همت ملت های مسلمان، روزی مجبور خواهند شد که این خانه را به صاحبانش مسترد کنند. آن روز ممکنست زود یا دیر باشد؛ اما حتمی و آمدنی و تخلف ناپذیرست. (۱)

نباید شک کرد که این شجره ی خبیثه ای که أُجْتُتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ (۲) هیچ پایه و پایگاه و استمراری نخواهد داشت و بی شک نابود خواهد شد و شک نباید کرد که حق پیروز خواهد شد و فلسطین به پیکر اسلامی بر خواهد گشت؛ اما دیر و زود شدن آن، بسته به همت و غیرت مسلمینست. مسلمین بایستی همت کنند؛ جوانان بایستی مسأله را رها نکنند؛ مثل ملت سرافراز و شجاع ایران حرفشان را بزنند؛ آنچه را که می خواهند، مطالبه کنند؛ بلاشک خدای متعال هم به آنها تفضل خواهد کرد. (۳)

آنچه رژیم ها را نابود می کند، قدرت مقاومت و عزم و مبارزه ی ملتهاست؛ که این عزم و مبارزه در فلسطین وجود دارد و به فضل الهی حتماً به سرنگونی رژیم صهیونیستی منتهی خواهد شد. (۴)

اکنون مستکبران طغیانگر بدانند که با خشونت و درندگی نخواهند توانست فروغ بیداری روزافزون اسلامی را خاموش کنند. مقاومت قهرمانانه ی ملت فلسطین و شجاعت حیرت برانگیز مرد وزن و پیر و جوان آنان در برابر صهیونیست های خونخوار، گواه زنده ی این مدعاست. فرجام این درگیری، پیروزی حق بر باطلست، همچنانکه فرمود: فَانْتَقِمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ (۵)؛ (۶)

۱-۱. بیانات در مراسم فارغالتحصیلی دانشجویان دانشگاه افسری و اعطای سردوشی به دانشجویان جدید ۱۳۷۳/۰۷/۱۳

۲-۲. سوره ی ابراهیم، آیه ی ۲۶

۳-۳. سخنرانی در دیدار گروه کثیری از دانشجویان و دانش آموزان، به مناسبت سیزدهم آبان ماه (روز ملی مبارزه با استکبار)

۱۳۷۰/۰۸/۱۵

۴-۴. بیانات در دیدار کارگزاران نظام ۱۳۸۴/۰۸/۰۸

۵-۵. سوره ی روم، آیه ی ۴۷

۶-۶. پیام رهبر معظم انقلاب خطاب به امت بزرگ اسلام در پی حملات وحشیانه رژیم صهیونیستی ۱۳۸۶/۱۲/۱۲

نابودی متمدنی اسرائیل و آمریکا

نظر ما نسبت به مسائل فلسطین روشن و واضح است. ما راه حل فلسطین را نابودی رژیم اسرائیل می دانیم. نگویند: نمی شود؛ نمی شود در دنیا نیست. همه چیز شدنی است. همه ی کوه های عظیمی که مانع راه حرکت انسان ها باشد، برداشتنی است. چهل سال گذشته است؛ اگر چهل سال دیگر هم بگذرد، عاقبت دولت اسرائیل نابود شدنی است و باید نابود بشود. تا چند صباح قبل از این، هیچکس فکر نمی کرد که ابرقدرت شرق این گونه متلاشی بشود.

اگر دو سال قبل کسی می گفت: که ابرقدرت شرق از بین خواهد رفت، عِدّه ای فیلسوفانه ریش می جنبانند که بله، شما ساده هستید! آن روزی که امام در نامه به گورباچف نوشتند که بعد از این مارکسیسم را باید در موزه ها پیدا کرد، عِدّه ای پوزخند زدند! دو سال یا سه سال نگذشته بود که آن پیشگویی تحقّق پیدا کرد. بعد از درگذشت امام، به یک سال نرسید که همه چیز دگرگون شد؛ چطور نمی شود؟

قدرت استکباری امریکا هم از بین خواهد رفت، او هم متلاشی خواهد شد، این قدرت جهنمی ماندنی نیست، اسرائیل هم ماندنی نیست. این، حرف دولت و ملت ایران و نظام جمهوری اسلامی است و همین خواهد شد. این، در سایه ی هوشیاری شما ملت و هوشیاری ملت های مسلمان عملی خواهد شد. ما باید تلاش کنیم. وظیفه ی ما تلاش کردنست. (۱)

حماسه ی دفاع از فلسطین به وسیله ی نسل های تازه

این حماسه در ادامه مبارزات بر حق مردم فلسطین و به وسیله ی نسل های تازه و آموزش دیده ی راه انقلاب و جهاد و با اتکاء به تجربیات گرانبهای آن به وقوع پیوسته و نشان دهنده ی آنست که نسل امروز، راه صحیح را برای پیروزی دریافته و با عزم و تصمیم آن را خواهد پیمود.

من به همه ی ملت مظلوم فلسطین به ویژه جهادگران و پیروان راه انتفاضه

۱- ۱. سخنرانی در دیدار گروه کثیری از آزادگان، در اوّلین سالگرد آزادی و بازگشت به کشور ۱۳۷۰/۰۵/۲۸

ص: ۴۰۷

درود می فرستم و بشارت می دهم که نهضت شما هر روز با استقبال بیشتر مسلمانان و انقلابیون مواجه خواهد شد و اشغالگران را بر سر جای خود خواهد نشاند. انشاء الله.

جمهوری اسلامی ایران هم چنان با افتخار به حمایت و تأیید خود از این حرکت مقدّس ادامه خواهد داد و دعای خیر فرزندان راستین خود را بدرقه راهتان خواهد ساخت.

ان تنصروا الله ینصرکم و یشب اقدامکم. (۱) - (۲)

موقعیت استثنایی فلسطین، هم از نظر فشارها و هم فداکاری ها و مبارزه ها باید شک نکنیم که این روزها، روزهای سرنوشت سازی برای فلسطینست. البته فلسطین صحنه درگیری های اسلام و دشمنانش در طول تاریخ ما بوده و در صد سال اخیر - به خصوص در پنجاه سال اخیر - خط مُقَدَّم مبارزه با دشمنان اسلام بوده است. در واقع می شود فلسطین را تابلویی از حوادث مهم تاریخ اسلام در قرن های متمادی دانست؛ ولی آنچه که امروز در فلسطین می گذرد - با توجّه به جوانب قضیه - تقریباً استثنایی است.

اولاً- فشارهایی که امروز بر مردم فلسطین وارد می آید، بی سابقه است؛ ثانیاً فداکاری و مبارزه جانان های هم که امروز مردم فلسطین می کنند، بی سابقه است. ما هرگز ملت فلسطین را با این جدّیت، با جسم و جان و مال و فرزند و عزیزانشان در صحنه مشاهده نکرده ایم. این خصوصیت مربوط به این انتفاضه ی مبارکست. (۳)

صبر و استقامت افسانه ای ملت فلسطین

در قضیه ی فلسطین سه نکته ی برجسته است. این سه نکته ی برجسته در

۱-۱. سوره ی مُحَمَّد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم، آیه ی ۷

۲-۲. پیام به مردم فلسطین ۱۳۷۹/۱۳/۰۷

۳-۳. بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار شرکت کنندگان در همایش بین المللی رسانه های جهان اسلام حمایت از

انتفاضه ی فلسطین ۱۳۸۰/۱۱/۱۱

ص: ۴۰۸

یاد تاریخ می ماند:

... نکته ی دومی (۱) که در تاریخ می ماند، صبر و استقامت افسانه ای ملت فلسطینست. یک ملت محاصره شده، تنها، اطرافش همه دشمن؛ اقیانوس اینطور ایستاده. با گرسنگی می سازند، با غم فرزندان و داغ جوانهایشان می سازند، با ویرانی خانه ها و با خرابی مزارعشان می سازند، با بیکاری می سازند. الان چند میلیون فلسطینی - همه ی اینها که جزو احزاب و گروه ها نیستند - که یک ملتند؛ زن، مرد، کوچک، بزرگ و پیر با قدرت تمام ایستاده اند. آفرین! آفرین! عجب ملت مقاومی هستند! این هم در تاریخ می ماند؛ این نکته در این قضیه درخشنده است و چشم ها را در تاریخ به خودش جلب خواهد کرد. (۲)

به نتیجه رسیدن مبارزات بر پایه ی قرآن

عزیزان من! ملت ایران به همان اندازه‌ای که به قرآن نزدیک شده است، به عزت نزدیک شده است؛ به نجات نزدیک شده است؛ به رستگاری نزدیک شده است؛ به نصرت نزدیک شده است. راه نجات همه ی ملت های دنیا نزدیکی به اسلام و به قرآنست.

راه نجات فلسطین نیز همینست. شما ببینید؛ پنجاه سالست که یک حکومت غاصب در کشور فلسطین تشکیل شده است. در طول این مدت، مبارزاتی هم انجام گرفت؛ لیکن به نهایت نرسید. چرا؟ چون در این مبارزات، دین خدا، ایمان اسلامی و حکم قرآنی ملاک نبود. امروز ملت فلسطین با نام اسلام علیه دشمن مبارزه می کند و این مبارزه در ارکان دشمن تزلزل ایجاد کرده است. (۳)

شکست اسرائیل در محو کردن نام فلسطین

یک نمونه ی دیگر، قضایای فلسطین اشغالی است. رژیم امریکا در پنجاه سال گذشته - به خصوص در دهه های اخیر - چقدر برای باقی ماندن و بی خطر

۱-۱. نکته ی اول و سوم در صفحه ی ۳۰۲ آمده است.

۲-۲. بیانات در خطبه های نماز جمعه ی تهران ۱۵/۰۸/۱۳۸۳

۳-۳. سخنرانی در مراسم اختتامیه ی مسابقات حفظ و قرائت قرآن کریم ۰۹/۰۸/۱۳۷۹

زندگی کردنِ رژیمِ غاصبِ صهیونیستی در سرزمینِ فلسطین خرج کرد؛ هم خرج پولی، هم خرج سیاسی، هم خرج آبرویی! امروز شما ببینید که این هزینه یِ گزاف با یک مانع بسیار عمده مواجه شده است؛ آن مانع چیست؟؟ آن مانع، ملت فلسطینست؛ همان ملتی که اینها می خواستند انکارش کنند؛ می خواستند بگویند: چیزی به نام ملت فلسطین دیگر وجود ندارد. پنجاه سالست که صهیونیست ها با همه یِ توان سعی کرده اند ملت فلسطین دیگر وجود نداشته باشد. یک عدّه آواره در کشورهایِ عربی، یک عدّه عرب هم به عنوان شهروند درجه یِ دو در سرزمین به اصطلاح اسرائیل - سرزمین جعلی و دروغین - زندگی کنند.

همه یِ کارهایِ لازم را کرده اند؛ کار تبلیغاتی کرده اند؛ کار سیاسی کرده اند؛ فشار بسیار شدید و غیر انسانی بشری را بر اینها وارد کرده اند؛ اما می بینید که بعد از گذشت این مدّت طولانی، حقیقت، خود را نشان می دهد؛ یعنی ملت فلسطین قیام می کند. (۱)

وعدہ یِ تَخْلَفِ ناپذیرِ خداوند به مجاہدانِ صادق

صحنه یِ امروز فلسطین مژده دهنده یِ آینده یِ محتومی است که خداوند به مجاہدانِ صادق و ثابت قدم وعده داده است و این وعده تَخْلَفِ ناپذیرست. رژیمِ ظالم و قساوت پیشه یِ صهیونیست و پشت سر آن، سیاست آمریکا و صهیونیسم جهانی و صلیبی هایِ مرتجع می پندارند، که با رفتار جنایت بار و فاجعه آمیز خود، خواهند توانست بر ملت فلسطین پیروز شوند و آن را وادار به تسلیم کنند و این خطایی فاحش است که مرتکبان آن در آینده گوشمالی سخت خواهند دید. جلادان تل آویو در رفتارهایِ خود فقط توانسته اند بی گناہانی را به قتل برسانند و شهرهایی را ویران کنند؛ اما نتوانسته اند در عزم استوار مجاہدانِ فلسطینی خلل وارد سازند. انتفاضه یِ مسجدالاقصی یکی از آیاتِ الهی است و جنایتکاران رو سیاه را به شدّت مجازات خواهد کرد. (۲)

۱-۱. بیانات در اجتماع بزرگ مردم اراک ۲۴/۰۸/۱۳۷۹

۲-۲. پیام به کنفرانس بین المللی امام خمینی (ره) و حمایت از فلسطین ۱۲/۰۳/۱۳۸۱

نویدهای شکل‌گیری هویت متحد اسلامی

نگاه به فلسطین امروز که در آن دولتی (۱) پایبند به اصل بی‌خدشه‌ی «آزادی از اشغال صهیونیستی» بر سر کار آمده و مقایسه‌ی آن با غربت و انزوا و ناتوانی ملت فلسطین در گذشته ... و بالاخره نگاه به جامعه‌ی جوان در کشورهای اسلامی و نسل روبه‌رشد و روبه‌افزایشی که با گرایش به ارزش‌های اسلامی و نفرت روزافزون از آمریکا و غرب در حال رشد و بالندگی است ...

نگاه به این همه می‌تواند بخت واژگون و سیاست‌های شکست‌خورده‌ی مستکبران غربی و پیش از همه آمریکا را به درستی به تصویر بکشد و شکل‌گیری هویت متحد اسلامی را نوید دهد. (۲)

یأس در دل اشغالگران و امید در ناصیه‌ی ملت فلسطین

مسأله‌ی فلسطین که یک مسأله‌ی غم‌انگیز برای دنیای اسلام بود، امروز با این که وحشیگری صهیونیست‌ها نسبت به فلسطینیان چند برابر شده است، در عین حال امید را شما در ناصیه‌ی ملت فلسطین مشاهده می‌کنید.

امروز خود اشغالگران فلسطین از ادامه‌ی راه خودشان احساس و اظهار یأس می‌کنند؛ خودشان اعتراف می‌کنند که به بُن بست رسیده‌اند. رژیم ایالات متحده‌ی آمریکا که بعد از پایان روزگار و انهدام شوروی سابق احساس می‌کرد که کدخدای دهکده‌ی جهانی است و آقا و سرور بی‌منازع دنیاست، شما ملاحظه کنید در مناطق مختلف دچار بُن بست، دچار اشکال‌های اساسی و گره‌های بازنشدنی است.

به بهانه‌ی مبارزه‌ی با تروریسم وارد این منطقه‌ی حساس شدند؛ آن در افغانستان، آن در عراق، آن در لبنان، آن در فلسطین. در همه‌ی مناطق که شما ملاحظه کنید، نقشه‌های آمریکا، یکی، پس از دیگری نقشه‌های باطل از آب در آمده است و هیچ‌گونه امیدی به پیشرفت این

۱-۱. دولت مردمی حماس

۲-۲. پیام رهبر معظم انقلاب اسلامی به مناسبت کنگره‌ی عظیم حج ۱۳۸۵/۱۰/۰۸

نقشه‌ها نیست؛ خودشان هم امید ندارند و این را بر زبان هم می‌آوردند؛ ذکر هم می‌کنند. (۱)

ضعیف تر شدن دشمن صهیونیست

در نقطه‌ی مقابل، دشمن صهیونیست هم از لحاظ روحیه، هم از لحاظ واقعیت ساخت و وجود خارجی خود، روز به روز ضعیف تر شده است. امروز بزرگان صهیونیست اعتراف می‌کنند که رو به ضعف و انهزام و شکست هستند و مسلماً دنیای اسلام آن روز را خواهد دید و امیدواریم همین نسل کنونی مردم فلسطین ببینند آن روزی را که فلسطین در اختیار مردم فلسطین، ملت فلسطین و صاحبان خانه قرار گرفته است و آنها بتوانند آنجا به اراده‌ی خودشان و آنچنانی که شایسته‌ی آنهاست، زندگی کنند. (۲)

بشارت پیروزی به مجاهدین فلسطینی

ملت مجاهد فلسطین و مردم و دولت مردمی غزه نیز بدانند که دشمن خبیث آنان اکنون از همیشه ضعیف تر و آسیب پذیرتر است. جنایت دریایی روز دوشنبه نه نشانه‌ی قدرت، که نشان درماندگی و سراسیمگی رژیم غاصبت. سنت الهی بر این جاری شده که ستمگران در اواخر دوران ننگ آلود خود، به دست خویش، سرنوشت محتوم فنا و زوال خود را نزدیک تر کنند.

حمله به لبنان و سپس حمله به غزه در سال های پیش، از جمله‌ی همین اقدام های دیوانه وار بود که تروریست های اریکه نشین صهیونیست را به دره‌ی سقوط نهایی نزدیک تر کرد. حمله به کاروان امدادی بین المللی در آب های مدیترانه نیز اقدام ابلهانه‌ی دیگری از همان قبیلست.

برادران و خواهران فلسطینی! به خداوند حکیم و قدیر اعتماد کنید، قدرت خود را باور کنید و بر آن بیفزایید و به پیروزی نهایی یقین داشته

۱-۱. دیدار مسئولان نظام با رهبر انقلاب به مناسبت عید فطر ۱۳۸۷/۰۷/۱۱

۲-۲. خطبه های نماز عید سعید فطر، اول شوال ۱۴۲۹ - ۱۳۸۷/۰۷/۱۰

باشید و بدانید که «وَلَيُنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ» (۱) «(۲)»

پیروزی مبارزان مصمم بر ایستادگی برای اسلام و نصرت آن

ما معتقدیم که ملت های مسلمان، در هر نقطه از دنیا که هستند، اگر تصمیم بر ایستادگی برای اسلام و نصرت آن داشته باشند، پیروز خواهند شد. اساس قضیه، اینست که مسلمانان در هر نقطه از عالم که هستند، باید تصمیم بگیرند از عدالت دفاع کنند، از عدالت بگویند: در مقابل ظلم بایستند و از اسلام - اسلامی که طرفدار مظلومین و ضعفاست - دفاع کنند. قدرتمندان عالم که بر همه جا مسلطند، خودشان قدرتشان را افسانه ای جلوه داده اند. واقعیت قدرت آنها با آنچه که دارند خیلی متفاوتست.

اگر امریکا از آن قدرتی که ادعا و تلقین می کند برخوردار بود، امروز باید از مبارزات فلسطین اثری دیده نمی شد؛ اما می بینید که مبارزات مردم فلسطین، روز به روز پیش می رود. فلسطینی هایی که در این سرمای زمستان از خانه و کاشانه ی خود بیرون رانده شده اند، مشکل ترین مشکل را برای رژیم صهیونیست غاصب به وجود آورده اند. اینها قوی هستند و غالب خواهند شد؛ به شرط این که صبر کنند.

اسرائیلی های غاصب و خبیث، با این عمل، اشتباه بزرگی مرتکب شده اند و خودشان را در محظوری چند جانبه گذاشته اند. امروز از هر طرف حرکت کنند، شکست می خورند و ضربه می بینند. امروز هر کار که بکنند با شکست مواجه می شود. اگر فلسطینی ها را برگردانند، شکست خورده اند. نگاهشان بدارند، شکست خورده اند. اعدامشان کنند، شکست خورده اند. زندانشان کنند، شکست خورده اند. البته شرطش، اینست که مبارزین فلسطینی خسته نشوند؛ مقاومت کنند و بایستند و از سخن خود برنگردند. دشمن، آسیب پذیرست. همه ی دشمنانی که با ملت ها مبارزه می کنند، آسیب پذیرند. (۳)

۱- ۱. سوره ی حج، آیه ی ۴۰

۲- ۲. پیام در پی جنایت دریایی رژیم صهیونیستی در حمله به کاروان دریایی آزادی غزه ۱۱/۰۳/۱۳۸۹

۳- ۳. بیانات در دیدار مهمانان خارجی دهه ی فجر و قشراهی مختلف مردم در روز نیمه شعبان ۱۸/۱۱/۱۳۷۱

بیداری اسلامی فلسطین، عامل نجات آن

در دنیای اسلام، بحمدالله بیداری اسلامی به وجود آمده است. صهیونیست های غاصب، تقریباً بعد از چهل سال آسایش، که جز گاهی چند روزی مختصر حمله ای از طرف دولت ها شده بود و بعد هم خساراتشان به اضعاف مضاعف از طرف امریکا جبران شده بود، امروز در داخل سرزمین های فلسطین، از سوی اسلام تهدید می شوند. این اسلامست که آنها را تهدید می کند. سازمان های فلسطینی، آنها که از دین فارغ و نسبت به آن بیگانه بودند، ناتوانی خودشان را نشان دادند. امروز کار به جایی رسیده است که سردمداران به اصطلاح سازمان های فلسطینی، به فلسطینی های داخل سرزمین های اشغالی و بعضی مناطق دیگر پیغام می دهند که کار را سخت نکنید، ایجاد مشکل نکنید.

آنها برای خودشان، مبارزه ی حقیقی را مشکل به حساب می آورند! سرنوشت حرکتی که از دین جدا باشد، بهتر از این نیست؛ اما دین، فلسطین را نجات خواهد داد. اسلام، فلسطین را از دست متجاوزان، پس خواهد گرفت. (۱)

برافراشته شدن پرچم فلسطین، با مبارزه

من به طور روشن می بینم که در آینده ی نزدیک، علی رغم میل امریکا و صهیونیست ها و سازشکاران برخی از کشورهایی که در منطقه هستند، کشور و پرچم فلسطین، در همان جای حقیقی خودش، یک روز همه ی دنیا را به خود متوجه خواهد کرد. شرط این آینده ی مهم تاریخی، همینست که مردم خود فلسطین، بیدار باشند؛ به خاطر زندگی ذلیلانه، از مبارزه دست نکشند و به خاطر چهار صباح در زیر تیغ خونین دشمن با ذلت زندگی کردن، از بیان حقیقت خودداری نکنند. این شرط هم بحمدالله حاصل شده است.

آن نسلی که فلسطین را تحویل دشمن داد، منقرض شد و گذشت. آن نسلی هم که با سازشکاری خواست، بلکه بتواند بخور و نمیری برای خود درست کند، رو به انقراض است. نسلی که امروز بر سر کار می آید، نسلی است که با شعار اسلامی، با هدف اسلامی، با تکیه به اسلام و به برکت

۱- ۱. سخنرانی در دیدار میهمانان و شرکت کنندگان کنفرانس جهانی اهلبیت علیهم السّلام ۱۳۶۹/۰۳/۰۴

ص: ۴۱۴

آشنایی با قرآن، در صدد، اینست که کاری کند که از یک ملت مسلمان، انتظار می رود. این، نشانه های آن کار بزرگی است که انجام می دهند.

غاصبان سرزمین فلسطین، به فکر این نباشند که دائماً پای این و آن را به ماجرا بکشانند و بگویند: جمهوری اسلامی ایران، تحریک می کند. تحریک کسی لازم نیست. امروز به برکت بیداری اسلامی، ملت های مسلمان بیدارند. لازم نیست کسی به آنها بگوید، تشویقشان کند و دستی به پشت آنها بزند. خودشان می دانند.

امروز جوانان فلسطین، در می دانند و نسل های نو فهمیده اند که راه عزت و سعادت و مسلمانی چیست؟؟ البته در سرتاسر دنیای اسلام هم، دل مخلصان به یاد آنها می تپد. این همدلی، مخصوص ایران نیست؛ در مصر هم بروید، همینست؛ در آفریقا هم بروید، همینست؛ به آسیا هم بیایید، همینست؛ در خاورمیانه هم بروید، همینست. شما به هر کشور اسلامی که بروید، با هر مذهبی از مذاهب اسلامی که باشند، اگر به سراغ انسان های آگاه و مخلص بروید، خواهید دید دلشان به یاد فلسطین و مردم آن می تپد. (۱)

۱-۱. بیانات در دیدار اقشار مختلف مردم از سراسر کشور ۱۸/۰۷/۱۳۷۵

درباره مرکز

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ.ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری
۴. صرفاً ارائه محتوای علمی
۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه
۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی
۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...
۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...
۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com
۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ...
۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی
۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...
۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)
۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)
۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و ... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می نمایم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گامگاه

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

